Akşamsefası

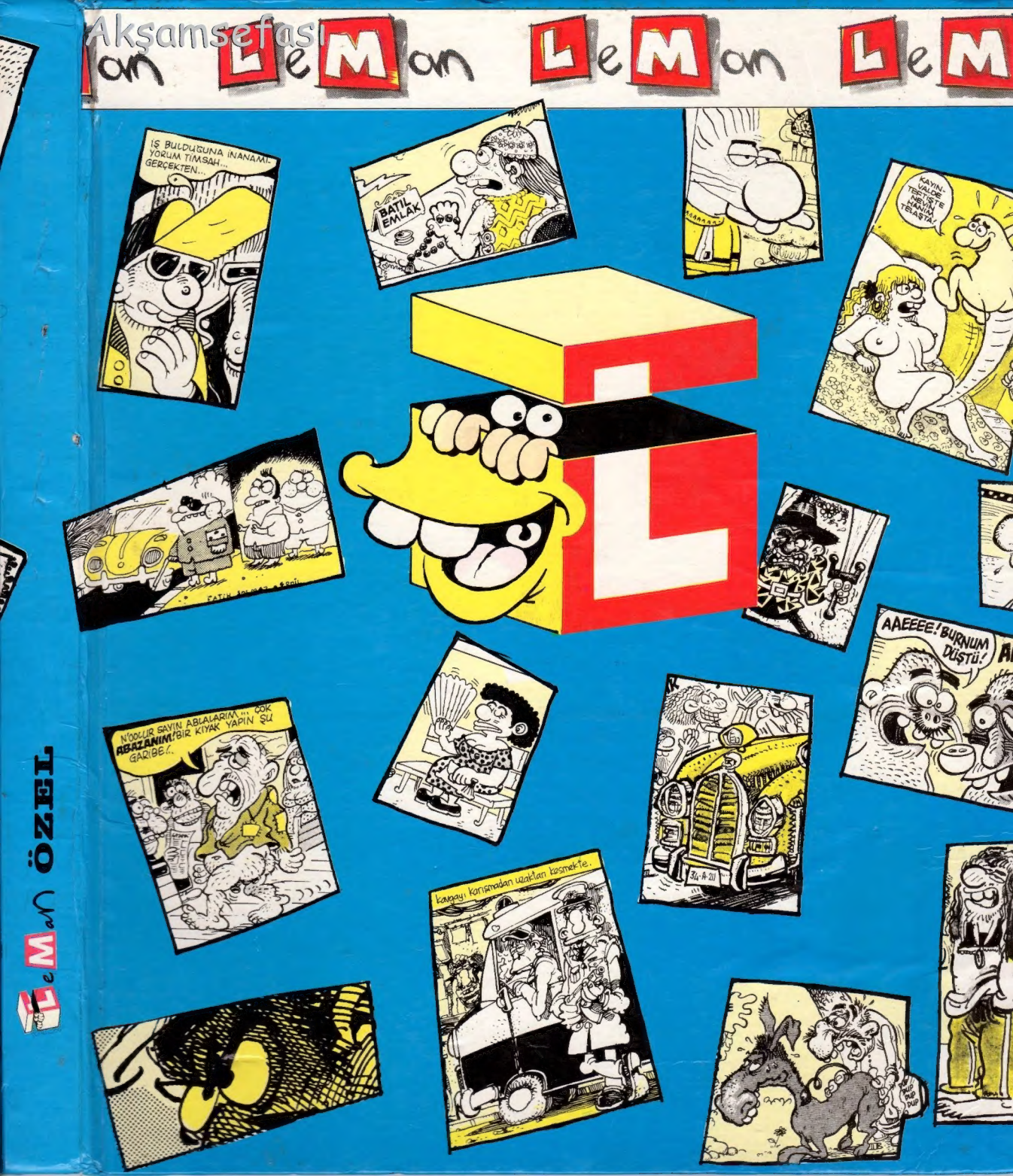

LeMon ÖZEL

444

13 Mayıs 2000 Cumartesi-Sayı:2000/20 - 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Uğur Mumcu Cinayeti Bir Kez Daha Aydınlandı

7 yıldır uyuyan devi oynayan "devlet" **Mumcu**'nun katillerini yakaladığını duyurdu.. Şimdiye dek rastladığımız en eli kanlı, hunhar ve vahşi **"köktenkatilci"** örgüt 'Hizbullah'ın militanlarının **Mumcu**'nun katilleri olduğu ortaya çıktı. Cinayetin arkasındaki ülke ise **İran**'mış. **İran,** rejim muhalifi vatandaşlarından yüzlercesini ülkemizde teker teker tavuk gibi boğazladı. İran başka hiçbir ülkede bu kadar rahat değildi. Ama ülkemizin gelmiş geçmiş en değerli, en onurlu, en sevilen, saygı duyulan gazetecilerinin başında gelen rahmetli **Uğur Mumcu**'nun katledilmesinin perde arkasındaki asıl failin **İran** olmasının birdenbire aydınlatılması bizi rahatlatmıyor. Daha önce **Mumcu** soruşturmasını yürüten DGM savcısı, Mumcu'nun eşine **"Elimiz kolumuz bağlı, bu suikast ancak devlet isterse çözülür"** savunması yapmamış mıydı? Eski İçişleri Bakanı Susurluk aktörlerinden olduğu her zaman iddia edilen **Mehmet Ağar,** aileye **"Bu tuğlayı çekersek devlet altında kalır"** dememiş miydi? Öyle görülüyor ki **Mumcu** cinayetinden sonra başta seri aydın cinayetleri, ardından pekçok faili meçhul cinayet aydınlatılacak. **İran** destekli, kaynaklı taşeron örgüt köktencani, **Hizbullah itirafçıları** bunları üstlenecek. Peki **Hizbullah**'ı kim kurdu? Katledilmeleri ülkeyi infiale boğan ülkenin en ışık yüzlü aydınlarının, sayısı onbinleri aşan baltalı, satırlı, **Gebze, Adapazarı, İzmit üçgenli, faili meçhul**'lerin, mezarı olmayan binlerce **kayıp**'ın sorumlusu eli kanlı olduğu kadar kıçı da kirik bu **Hizbulcani köktenkatilci** örgüt müdür?

Şimdiye kadar söylenen yalanlar, uydurma gündemler, insanların kişilikleri üzerinde öylesine etkili oldu ki, sokaklar paranoyalarla doldu. Herşeye kuşkuyla bakar olduk, resmi çıkışlı hiçbir bilgi ve belgeye inanmıyoruz. Küçük hesaplar uğruna, kendi halklarının zihnini allak bullak ettiler. Yıllardır bildikleri derin devlet çetesine bırakın ceza vermeyi bir bir sokağa saldılar. Şimdi **Uğur Mumcu**'nun parçalanmış bedeninden rant kapmaya çalışıyorlar. **Hizbullah**'ın derin devletin eseri olduğunu bilmeyen mi kaldı...

Diyelim ki katil zanlıları, İran'da eğitildi, diyelim ki her biri **Hizbullah** militanı. Bu kafalardaki soru işaretlerini kaldırmaya yeter mi? Resmi belgelerin üzerindeki şaibeyi kaldırmak istiyorlarsa, ilk önce **Hizbullah**'ın nasıl kurulduğunu ortaya çıkarsınlar. **Güneydoğu**'da işlenen satırlı, baltalı faili meçhullerin faillerini söylesinler ya da elleriyle kazmış gibi buldukları toplu mezarların ilk kazmacısını açıklasınlar. İran'ın Türkiye üzerindeki amaçlarını ezberledik artık. Mollaların, burunlarının dibinde laik bir devlete tahammülü olmadığını da biliyoruz. **Uğur Mumcu** cinayetinin arkasındaki gücün ilk ipuçlarına göre **İran** olduğu anlaşılıyor. **Ülke alma komşu al!..**

Akşamsefası

DERVA SAVIN

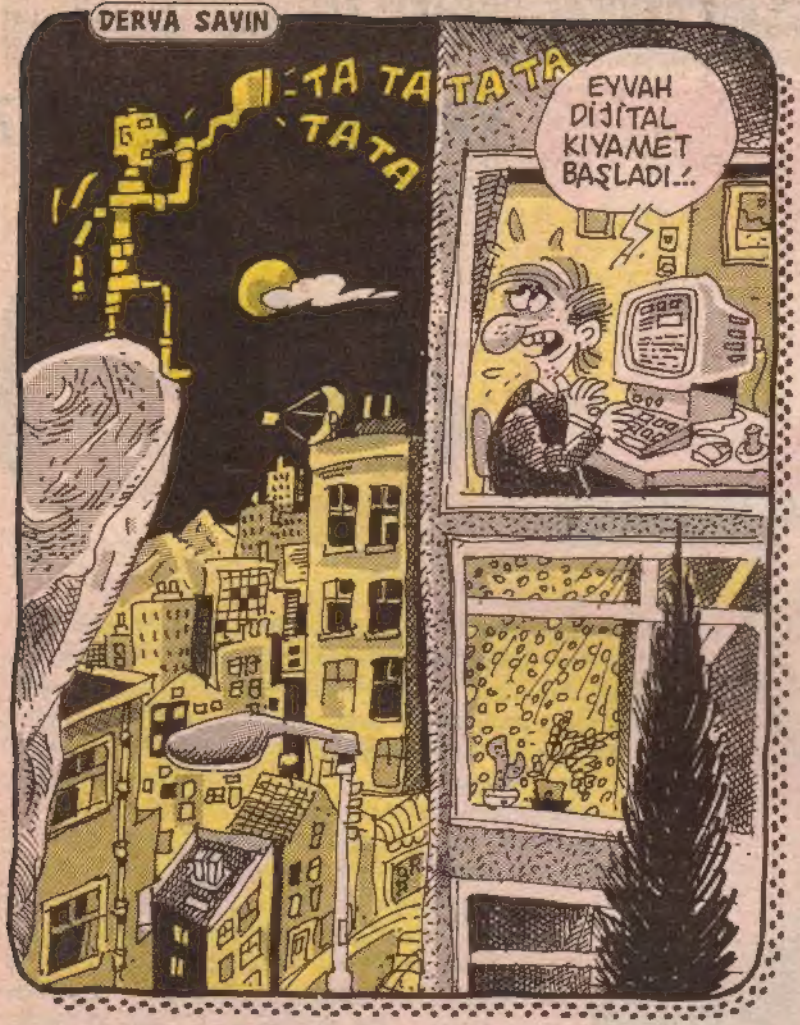

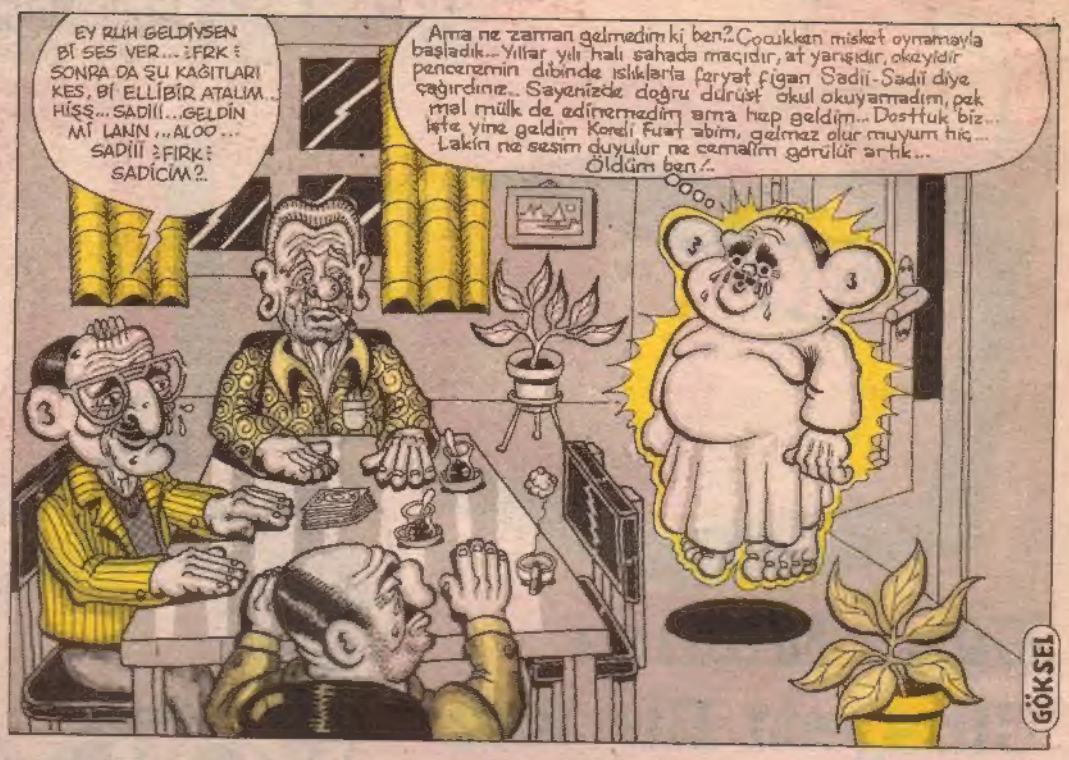

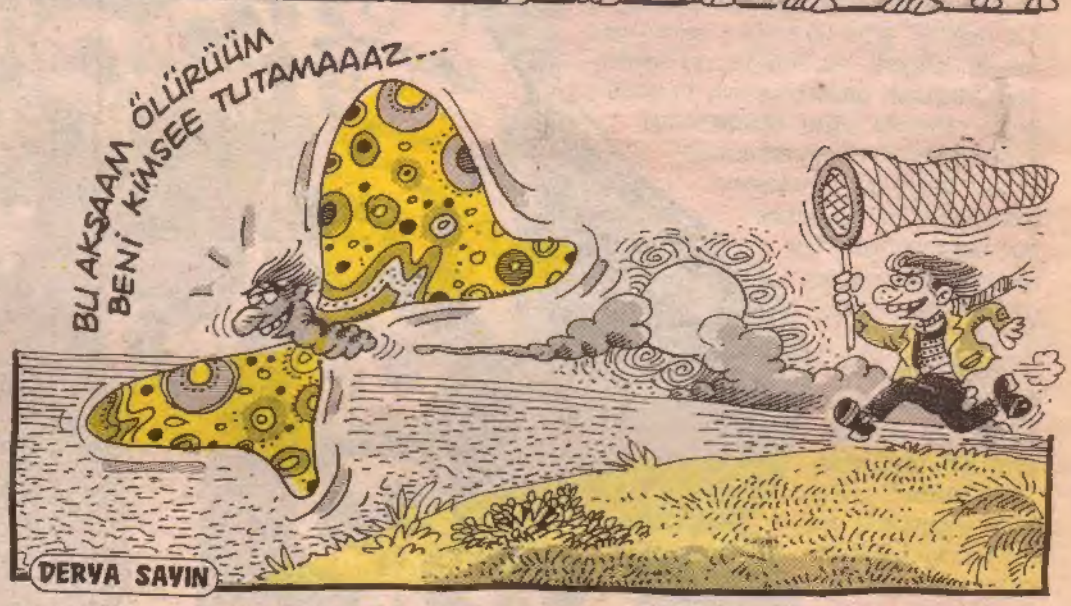

grafiler.co

Fatoş

-Patronun telefonda... Onu bir konuda aydınlatmanı istiyor!

İSTER İNAN

İstiklal Caddesi'nde gezip görenler yakından bilirler, çeşitli çalgıcılar sanatlarını icra eder ve bunun karşılığında gelip geçenlerden önlerindeki kutuya üç-beş kuruş atılmasını beklerler. Bunların içinde kanun, sitar, gitar, bağlama, keman gibi çalgıcılar en ön plana çıkanlardır. Yine bir akşam dergideki arkadaşlarla geziniyorduk caddede bir de ne görelim; bir grup tinerci, ellerinde büyük plastik su bidonlarına darbuka misali vuruyorlar bir yandan da müziğin ritmiyle bağırıyorlardı; **"Ulan millet kemanı, gitarı çalıyor, dünyanın parasını veriyorsunuz, biz de burda müzik hizmeti veriyoruz, bizim de önümüzdeki kutuya para atsanıza"** şeklinde traji-komik bir armoni içindeydiler.

A.Ö.

İSTER İNANMA

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

LeMan 2

Akşamsefası

LeMan

İşkence aletlerini "biri bir sopa bulmuş" diye geçiştiren İstanbul Valisi Erol Çakır'ı ziyarete giden Çocuk Hakları Konseyi temsilcilerinin arasında bulunan 15 yaşındaki C.K, Vali Çakır'ı göremedi ama yardımcısına, "geçen yıl beni gözaltına aldılar işkence yaptılar, elektrik verdiler" dedi...

MUMCU'NUN KATİL ZANLILARI

maşalar burda, patronları nerde
DEVLET BAHÇELİ
pazulu partinin pazubendi
İŞKENCE
yaş ve sınır tanımayan insanlık ulancı
SADİ SOMUNCUOĞLU
ona da demokrasi ve hukuk lazım oldu
BAKAN AZILCILERİ
böyle başa böyle demokrasi
TERBAKAN
tahammül ötesi ziynet siyasetçileri
"OHA"L
oraya demokrasi ne zaman gelecek
HASAN MEZARCI
mezarlık kaçkını, iran maşası kımıl zararlısı
ABD
cezaevlerinde kötü muameleye af örgütünden zılgıt
BORSAMANİA
çalışmadan para kazanma sevdalısı yurdum insanını damardan yakaladı

İşkence Vergisi çıksın!! AİHM'de işkence gördüğü kabul edilen Kemal Parlar'a devlet 45 milyar TL. para cezası ödeyecek. AİHM'de bekleyen davaların tamamı Türkiye aleyhine biterse, ödenecek miktarın 7 milyar doları bulacağı tahmin ediliyor. (İkinci bir Gölcük depremi bilançosu)

Uğur Mumcu cinayetinin failleri bir kez daha bulundu. Türkiye yakın tarihinin en karanlık cinayeti bir kez daha aydınlandı??

Akşamsefası

daraltimsah

mehmet çağçağ

BEDELLİNİN DÖNÜŞÜ...

açık büfe

met üst

sevgililer birbirine başka türlü nasıl hitap edebilirler

-baktım herkes birbirine aynı şablon sevgi sözlerinden sarfedip duruyor, dayanamadım, yeni sevgi ve hitap cümleleri kurdum kendi öz gönlümce, vatana-millete ve tüm sevgililer alemine bir katkı olsun diye... işte aşağıda o liste.. te.. te.. te-

- **canımın kuzey kıbrısı ve yurtdışı temsilciliği!**
- ömrümün ana teması!
- **duygularımın kıta sahanlığı!**
- kalbimin asıl konsepti
- **milli talihim!**
- çükümün duygu rondosu!
- **kınalı kukumun tek mikseri!**
- berivanım, gal kapanı'm
- **ruh gemim, falakam, lilikam!**
- hislerimin yegane objesi
- **kadınım, kısrağım, tarantulam, zebram!**
- erkeğim, boğam, devekuşum, mandam!
- **yüreğimin balta girmemiş ormanları**
- tabiiklm, elbettem, mutlakam!
- **sevgi pınarım!**
- şehvet şelalem!
- **hayatımın en meşhur viyadükü!**
- sevgi koyum!
- **pakistanın türkan şorayı!**
- organlarımın mümessili!
- **soyulmuş sosisim!**
- tombul salamım!
- **cinsel metam!**
- ömrümün başbaylı!
- **yat limanım!**
- hislerimin konu mankeni!
- **göt göbek sahibi hımbıl uykucuum!**
- değirmen hötlü yarim!
- **çıkan kısmımın özeti!**
- stres yumağım kıllı topağım!
- **depremim, yangınım, grizu patlamam!**
- gazım, elfrenim, debriyajım!
- **aklımın köşegeni, ruhumun poşeti!**
- toplumumun en küçük biriminin en birincisi!
- **gönül telimi titreten!**
- stepne kaderim!
- **tüm olanak ve olasılıklarım!**
- siyam ikizim!
- **kalbimin muhtarı!**
- conanım, süpermenim, batman'im!
- **pozitif elektriğim, pikaçyu'm!**
- kalbimin en sivil savunması!
- **karpatların maradonası!**
- evimin idare lambası!
- **kalbimin kombisi!**
- giriş'im - gelişme'm sonuç'um!
- **kerrat cetvelim!**
- kurufasulyem, pilavım, cacığım!
- **en tatlı mesaim!**
- sığınağım, sargı bezim!
- **ilham kaynağım, insan kaymağım!**
- titanicik'im, ıssız adam, cuma'm!
- **kuş cennetim!**
- soğanımın cücüğü!
- **yaşamak referansım!**
- hamili kart yakınım!
- **cinnetim, cennetim!**
- hayati meselem!
- **mutluluk çubuğum!**
- organ naklim!
- **ruh sinemam!**
- dünyadaki bölümüm!
- **ne desem boş'um!**

-devam edebilir'im-

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

CEZA HA !? ULAN SEN, BENİM KİM OLDUĞUMU BİLİYOR MUSUN HAA !?

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

SİZİ ISSIRAN KÖPEĞİN KUDUZ OLUP OLMADIĞINI ANLAMAK İÇİN ÜÇ GÜN BOYUNCA KÖPEĞİ GÖZLEYECEKSİNİZ!

KUDUZ DOKTORLU DİPLOMASI

E N'APALIM, GÖZLERİZ !..

ÖNCE PARİS'E GİDERİM, SONRA YARIN DA HONG KONG'A GİDERİM.!.

2 Aylık 3 kardeş ve 1.5 aylık arkadaşları kedi dostu yuvalar arıyorlar Tel:2937993

BAKALIM KIRILAN VAZONUZU NASIL BULACAKSINIZ ?!

AY ÇOK HEYECANLIYIM, NASIL OLDU ACABA ?.

HA .!?NE ?! KAPI ARALIĞINDAN HİÇ BİRŞEY DUYAMIYORUM, ALLAHIM !.. DUYAMIYORUM.!.

MAALESEF ÖMÜR BOYU SAĞIR KALACAK.!

İYİ BOYAYIN, HER OT TANESİ BİLE BOYANACAK HA !..

AAH, AAAH.!.. BURALAR ESKİDEN YEMYEŞİLDİ...

Akşamsefası

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

• Beyaz iskarpin giyen sanatçıya değil ödenek, randevu bile vermem..

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

TUMPF!

ANAM, ADAMA ARABA ÇARPTI... YETİŞİN!..

DAHA ÖLMEMİŞ... MUNDAR OLMADAN KESİP YİYELİM Mİ?. NE DERSİNİZ?

EVET İYİ OLUR, KAN AKSIN Kİ..

KİMSESİZLER YURDU

ARANIZDA BİRİNİN ÖZ BE ÖZ DAYISI VARMIŞ SAĞ... KİMSE O KÖSTEBEK, ÇABUK ÇIKSIN..

HAY MINA KOYİİM YAA..

BÖÖLE İŞİN MINA KORUM BEN..

LAAAN.. NERDE BU MINA KODU-MUN ŞEYİ...

BAK... ŞU EVDE MINA GECESİ VAR..

AA.. NE VAR BU KADAR KORKACAK CANIM, GÖZLERİNİZİ ALMAZSA-NIZ DAMLATAMAM Kİ?

AÇIK YAHU.. ALLA ALLA..

BAK, BURASI YAT LİMANI..

NE BERBERE PARA VERCEM ABİ YA... DÖKLİYOM KEZZABI.. SAÇ MAÇ KALMIYO OOHİİİOOOVYİİİ..

COZZZURRT...

BURASI DA KALK LİMANI..

KALKIN ULAN... HOOO HERKES KALKSIN... KALK.. SEN DE KALK..

canbarslan @ turk.net

barslan@leman.com.tr

Akşamsefası

Sevişgenler met üst

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Çılgın sosyete için illegal sekstarifesi!

● **Kadın, kocası ve bir adet jigolo:** Jigolo, çiftten 1000 dolar alır!

● **Kadın, kocası, jigolo ve jigolonun tıknaz kayınbiraderi:** Jigolo, çiftten 1000 dolar, kayınbiraderinden 200 dolar alır!

● **Kadın, kocası, eltisi ve biri eşcinsel iki jigolo:** Eşcinsel jigolo, çiftten 2000 dolar, diğer jigolo 1000 dolar alır, bahşişleri elti öder!

● **Kadın, kocası, bir jigolo, bir fahişe:** Jigolo, çiftten 1000 dolar alır, fahişe çiftten 1000, jigolodan 500 dolar alır!

● **Kadın yok, kocası ve bir jigolo:** Jigolo, adamdan 5000 dolar alır!

● **Kadın, kocası, 8 jigolo:** Jigoloların şefi 500 dolar alır, diğerlerine 125'er dolar ödenir! Kadının hastane masraflarını kocası karşılar!

● **Kadın, kocası, aşçı, hırsız, karısı ve aşığı:** Aşçı 300, hırsızın kansı 750, aşığı 520 dolar alır, hırsız paraları çalıp kaçar!

● **Kadın, koca yok, kocanın iki ortağı, bir fahişe, bir komi:** Fahişe, ortakların minyon olanından 3000 dolar alır, iri ortak olayı gizlice izleyen komiyi fena döver! Kominin hastane masraflarını kadının kocası karşılar!

● **Kadın, kocası, bir jigolo, dörtlü zigon sehpa:** Jigolo, adamdan 1200 dolar alır, zigonların bakımını kadın üstlenir!

● **Kadın, kocası, eski kocası, eski kocasının eski karısı, eski kocasının eski karısının yeni kocası:** Kimse kimseye ödeme yapmaz, para kasada kalır!

● **Kadın, kocası, iki zenci neşe pınarı, bir traktör:** Neşe pınarlarından birine 2500 dolar ödenir, diğeri traktörü alır!

● **Kadın, kocası, bir jigolo, yedi cüce:** Jigolo ve kurada çıkan şanslı cüce, 1000'er dolar alır!

● **Kadın, kocası, bir fahişe, bir orta yaşlı timsah:** Fahişe 40.000 dolar alır, timsaha 22 tavuk yedirilir!

● **Kadın, kocası, bir jigolo, bir fahişe, bir borsacı:** Jigolo ve fahişe 1000'er dolar alır, borsacıya verir, borsacı kocanın şirketinden hisse alır!

● **Sadece kadın:** Kadın, kocasından türlü çeşitli bahaneyle 10.000 dolar alır!

● **Kadın, kocası, Filipinli hizmetçi, Slovak bahçevan, Perulu aşçı, Lüleburgazlı makam şoförü:** Hizmetçi, bahçevan ve aşçıya bir maaş ikramiye ödenir, makam şoförünün maaşından üç ay süreyle %25 kesinti yapılır!

● **Kadın, kocası, iki jigolo, dört kumarbaz:** Jigololar, çiftten 1500'er dolar alır, kumarbazlar konuyla ilgilenmez, poker oynar! (Potu 70 dolar!)

● **Kadın, kocası, kırk harami:** Çift, harami başına 150 dolar alır!

● **Kadın, koca yok, iki jigolo, üç fahişe, beş deli:** Jigolo ve fahişeler 1000'er dolar alır, delilere incik veya boncuk verilir!

● **Kadın yok, koca yok, bir jigolo:** Jigolo, sinir içinde kalır, moralman çöker!

● **Kadın, kocası, bir bankanın kambiyo bölüm personeli:** Personel başına 700 dolar ücret ve %20 ikramiye ödenir!

● **Kadın, kocası, üçüz sütçüler, bir fahişe:** Fahişe, çiftten 2000 dolar, sütçülerden ise kişi başına 350 dolar alır!

● **Kadın, kocası, bir sihirbaz:** Sihirbaz, 2000 dolar alır artı gümüş yemek takımlarını yok eder!

● **Kadın, kocası, kocasının sekreteri:** Sekreter 1100 dolar artı tazminatını alır, işten ayrılır!

● **Kadın, kocası, biri erkek iki manken:** Olay sonrası mankenler birbirine aşık olur, çift onlara düğünde 1000'er dolar takar, ayrıca geline hasır bilezik hediye edilir!

● **Kadın, kocası, bir IMF yetkilisi, iki fahişe:** IMF yetkilisi fahişelerden 500'er dolar alır, çifte de 250 dolar öder!

● **Kadın, kocası, bir dansöz:** Dansöz, çiftten 2000'i peşin, 5000 dolar alır!

● **Kadın, kocası, altı dansör:** Dansör başına 833 dolar ödenir, 5000 dolardan kalan iki dolar, üstteki dansözün fonuna aynlır!

● **Kadın, kocası, nikah memurları Sait Bey:** Sait Bey, çiftten 1300 dolar artı üç adet oduncu gömleği alır!

● **Kadın, kocası, nikah memurları Sait Bey, nikah şahitleri iki bayan:** Sait Bey para almaz, oduncu gömlekleriyle yetinedurur!

● **Kadın ve kocası:** Heyecan yok, para yok, asla olmaz!

kilservis@leman.com.tr

Akşamsefası

UZAYLILARIN İSTİLASI (4.Bölüm)

(Özet!) Eyda Cenıfır ve Dilara adlı mankenler uzaylıların dünyayı istilasında uzaylılar ve Dünyalılar arasındaki iletişimde görev yapmaya başladıktan sonra epey değişmişlerdi. Eyda'nın bir zamanlar sıradan bir seks yaşantısı vardı. Oysaki şimdi günde en az yedi sekiz saat seks etmeden rahatlıyamıyordu. Cenıfır ise birayı bile burnunu bükerek içen bir şahısken şimdi ne bulursa götürüyordu! Dilara ise sıkı bir vejeteryan ve aseksüel olup çıkmıştı. Kendisini tamamiyle mistisizm'e adamıştı. Bu ilginç grubun (iletişimci dünyalıların) dördüncü elemanı Doktor Vektör ise alem bir alim'di. Esra'nın seks zaafından devamlı faydalanıyor, Esra'yı her fırsatta şeftali yarar gibi yarıyordu!.. Bu durum Cenıfır'ın da Dilara'nın da gözünden kaçmamıştı. Çünkü gözden kaçacak gibi deyildi!

(Öğlen 12. Nasa! Astronot C-bölümü!)

(Astronot C7 son zamanlardaki performansınızda bir düşüş var. Bu durumu halletmek için saat 20:30'da doktor Vektörle görüşmeniz gerekiyor!) Dedi astronot başı Zerbezt! Astronot C7 (Anladım!) der anlamına gelen eli alnına vurma hareketini yaptı! Görev belirlenmişti. Daha 2.30'a çok vardı!

(Zaman: Öğleden sonra 1.20 Yer: Uzaylıların ana gemi enerji modülü!)

Teymen Bonkfiks elindeki ışıklar saçan ve garip sesler çıkartan transformatörün yanındaki düğmeye basıp koordinatları belirledi! O esnada astronot C7'nin zihninden şöyle bir görüntü geçti! (Çöllerde dolaşırken çıplak ayak ve gökyüzündeki güneş pek parlakken ne güzel yürürdük bir çölden diğer bir çöle. Ve bulurduk uçan kertenkeleleri ve avlayıp yerdik onları kızartıp gece güzel bir ateşin çevresinde ve birbirimize sarılıp uyurduk güzelce. Sonra gene sabah olurdu ve uyanıp yürümeye devam ederdik sonsuz çölde... güzelce)

(Fakat şu anda uzaydayız Astronot C7!) diye bilmiş bir ses tonuyla fingirdedi anabilgisayar. C7 (Evet haklısın, bir an için daldım gittim Korbertz 7000) diye cevapladı uyarıyı!.. Dev uzay gemisi uzaktan bakıldığında ağır ağır gidiyormuş gibi gözükmesine rağmen esasında 280 bin Zwin hızında gitmekteydi uzayda...

Doktor Vektör elindeki cihazla hastanın gözlerine bakıp (Hmmmm klasik bir uzay travması!) diye mırıldandı. Ve ekledi (C7'ye iki ölçek Trizyum tatbik edin.) hemşirebaşı Klara durumu saygıyla onayladı. (Haklısınız efendim!) Ve akabinde olaylar hızla birbirini kovaladı. Astronot C7 komadan çıktı ve tekrar normal astronotluk yaşamına geri döndü.

(Akşam 4:15 Paris!)

Doktor Vektör Kafe Döla'da bir taraftan köpüklü bonjer kahvesini yudumlarken bir taraftan da (Nerde kaldı bu kız!) diye endişelenmekteydi! Derken Dilara o her zamanki tuhaf gülümsemesiyle gözüktü. Gizemli bir sesle konuştu (Nasılsınız Doktor Vektör?)

Doktor Vektör kendinden umulmayacak bir çeviklikle soyundu ve penisine takmış olduğu saati ima ederek konuştu... (gördüğünüz gibi sekizi çeyrek geçiyorum!) Dilara'nın gözleri faltaşı gibi açılmıştı...

(devamı haftaya)

agdabak@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

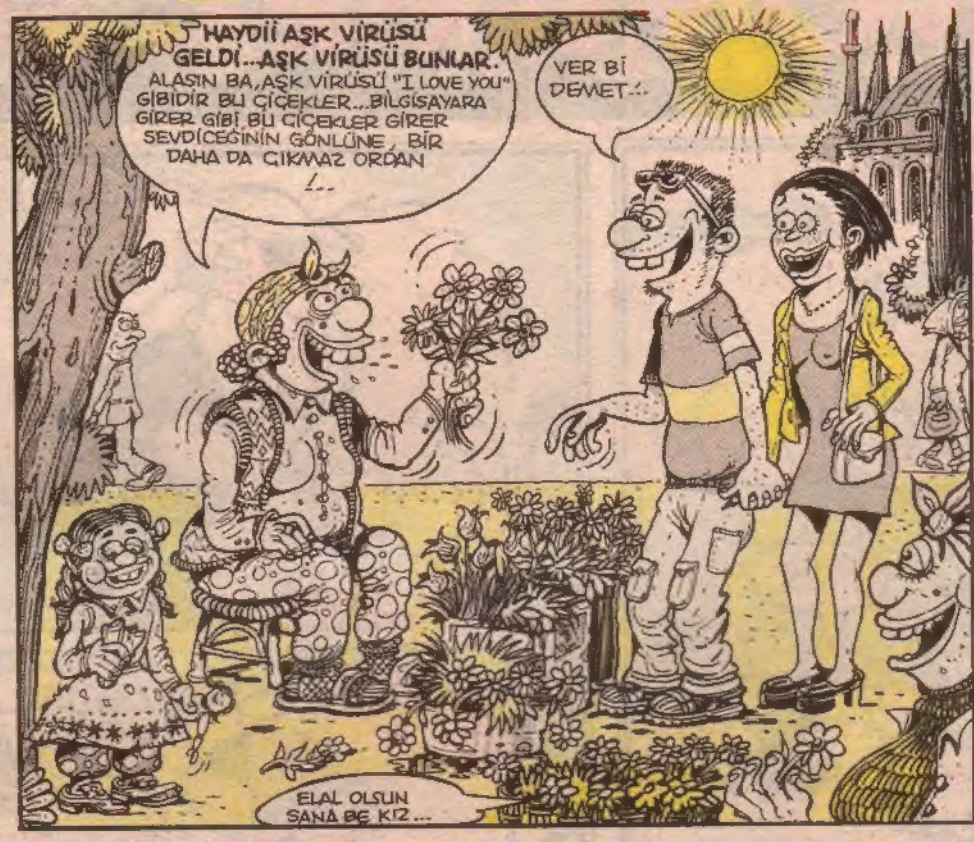

TEZ

70 ve daha öncesi yıllara dek, bilgisayarın ortaya çıkışından önceki zamanlarda çocukluklarını yaşayan kuşağın erkeklerinin kafası yara izi ile doludur. Çünkü çocukluklan sokakta geçmiştir. Elleri daima toprağa, taşa değmiştir. Mücadele gerektiren çocuk oyunları oynamışlar ve kavgalar yapmışlardır. Ağaca tırmanırken düşmüş veyahut komşunun bahçesindeki erik ağacına dalarken kafalanna taş yemişlerdir. Velhasıl bunlar hayatta hangi mevkiide olurlarsa olsunlar kafaları usturaya vurulunca derin yara izleri hemen göze çarpar. Bir ağacın yaş çizgilerinden yaşını belirler gibi yaralarından bunların kuşağını saptayabilir, anılarını kafalarından okuyabiliriz. 80'li yılların jenerasyonuna gelince, bu kuşak bilgisayar karşısında sanal oyunlarla çocukluk geçirdiği için kafalarında bir milim yara izi yoktur. Muhtemelen yara izi beyinlerindedir diyebiliriz. Sonuç olarak kafasında yarası olmayan sokakta arsızı olmayandır denilebilir...

Teşekkürler Alp Tamer...

ANTİTEZ

guneri@leman.com.tr

En seçme işlerden yaptığım "FİRAVUNUN LANETİ İKSLARÇ" albümü yakında çıkıyor...

DUMUR

Pentium-Mentium Hikaye Kara Kaplı Şahane!

Bir bilgisayar alışverişinden kalan borcumu ödemek için bayiye gidip yetkiliye ismimi söyleyip durumu anlattım. Beni tebessümle karşılayan adam önündeki bilgisayarla uğraşmayı bırakıp, çekmeceden meşhur kara kaplıyı çıkarttı ve şakur-şakur sayfa sesleri içinde adımı bulup üzerime kocaman çarpıyı atıp; "Tamam" dedi. Onca bilgisayarın içinde yaşanan bu hadiseyi unutmak üzere çıktım gittim.

Gürdal Dallıç / Van

DETAYLARI

Akşamsefası

Komikaze

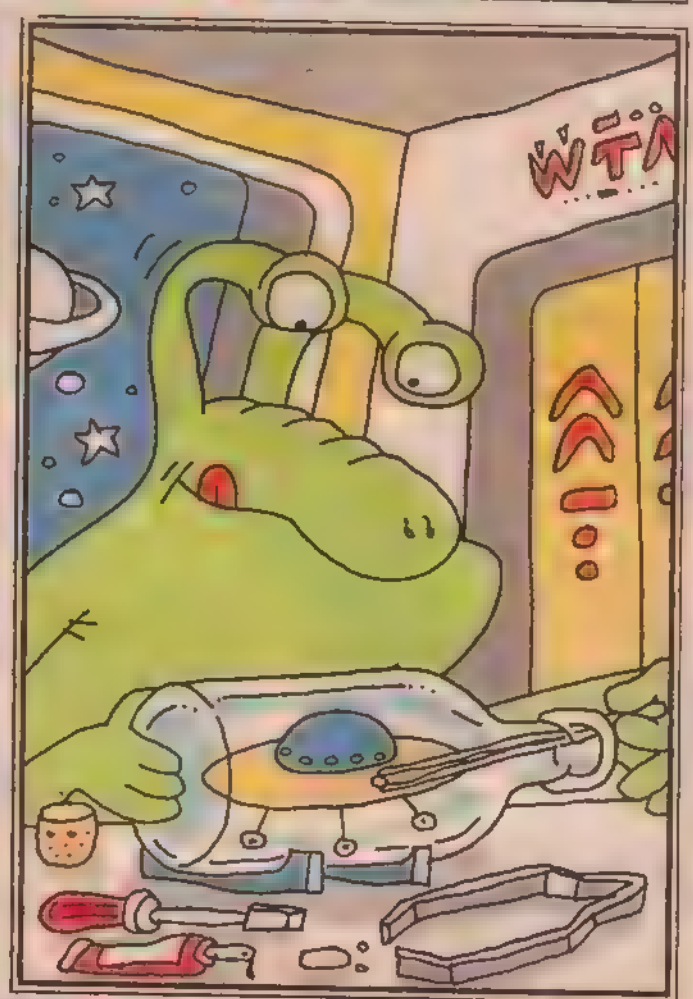

ERDENER ABİ

komikaze@komikaze.net & www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

Sevgiye Acele Et

cezmier@leman.com.tr

Kötülüğümden korkmuyorum... Bırakıyorum kendimi ona Diplere doğru usul usul sürüklenişimizi seyrediyorum...

Sürüklendikçe anlıyorum ki kötülüğüm benden daha eski, benden daha gerçek. Ve benden daha cesur

Hiçbir dostumun öğretmediği, hiçbir kitapta yazılmıyan şeyler öğreniyorum ondan...

Hayat derinleşiyor. Kentler büyüyor. Sokaklar ıssızlaşıyor. Canı yanmış çocukluğum geçiyor yanımdan. Hem bilge, hem ezberci. Hem inanmış, hem korkak. Bağırıyor sesini arayan sesinle: **Sevmeye acele et... Çok az zamanın kaldı. Sevmek için acele et...**

Kötülüğüm hayatımı derinleştiriyor, sezgilerimi aydınlatıyor ve büküyor boynumu. Kendimi tanıdıkça tedirginliğim artıyor. Azalıyor yalanlarım. Adımı ve bildiğim bütün buyrukları geçersiz kılmak istiyorum...

Kendimi gizli bir zevkle hayalkırıklığına uğrattıkça, kutsallık adına ne varsa ayaklarımın altında ezmek istiyorum...

Dünyanın nereye gittiğini kendimden başka kimseden öğrenemem. Çünkü o büyük hayat yalanı beni bana emanet etti sonunda...

Kimse kendisini anlatmadı bana. Kendileri diye korkulanını anlattılar. O büyük yaşama korkularını...

Bu yüzden çoğu kez unuttum onlarla birlikteyken neden yaşadığımı.

Çünkü insan ne için yaşadığını ancak kötülüğüyle yüzleştiği zaman anlıyor..

Karanlığımın her derinliğinde anlamı yeniden değişiyor ne için yaşadığımın...

Karanlığımda yolaldıkça anlıyorum ki artık unutturamazlar bana niçin yaşadığımı. Çünkü sınırların ne denli anlamsız olduğunu bu yolculuklarda öğreniyorum ben.

Ve bir su gibi yaşamanın ne denli büyüleyici olduğunu... Sevginin ve özgürlüğün bir su olduğunu; başkalarının arzuları ve sevgileri içinde yolculuk yapmanın ancak su gibi yaşayarak mümkün olacağını orada anlıyorum...

En dibe indikçe, su gibi yaşayan birisine sonsuz bir inançla bağlanmanın ne denli vazgeçilmez olabileceğini bir kez daha anlıyorum...

Ama çok yorucuydu sonra yukarı çıkmak. Birkez olsun kötülüğünde yolculuk yapmamış, onunla sınanmış sahte doğrularıyla hep korunaklı duran, o bencil, o sığ insanların arasında dönmek çok zordu...

Çok zordu onlarla iyi ve normal insanlar nasıl yaşamalı, oyununu oynamak...

Hayat dururdu benim için böyle anlarda. Zevk alıyormuş gibi yapardım. Mutluymuş ve bu mutluluğumu onlara borçluymuşum gibi yapardım. Hiçbir şey öğrenmezdim onlardan. Ama öğreniyormuş gibi yapardım. Sınırları çiğneyip ötelere gidip geldiğimi söyleyemezdim onlara...

Sonra ilaç isimleri verirdık birbirimize. Psikiyatristlerin telefon numaralarını... Ortaya çıkmasın diye oynadığımız iyilik oyununun arka yüzü, birbirimize fazladan iyi davranırdık.

Eşyaların bizi yendiğini gizlemek için bilgece sözler söylerdik, ezberimizde sakladığımız...

Gömüldükçe içimize daha da zorlaşırdı yaşamak. Zorlaşırdı bu boşlukları saklayarak yaşamak...

Birbirimizden boşluklarımızı saklamanın adı, yaşama sanatı olurdu...Hayatın anlamını sorguladığımız gecelerin sonunda birbirimize verdiğimiz kazakları geri isterdik sahte bir utangaçlıkla... Güçlendikçe ve hayatımızı garanti altına aldıkça nedense aklımıza dışlanmışları, itilmişleri ve yoksulları yazmak düşerdi. O uslu, o durmuş oturmuş, o evcilleşmiş sözcüklerimizle onları bir kez daha dışlanmışlığa ve yoksulluğa mahkum ettiğimizi bilsek de yazıp dururduk... Yazardık, sankı hayatı dondurmak, herşeyin adını koyup susturmak ve hareketsiz kılmak istercesine, yazardık...

Yaşamak profesyonelce olmalıydı. Sevmek, ihanet etmek, ölmek, hasret çekmek, dünyayı değiştirmek, devrimcilik bile profesyonelce olmalıydı...

Oysa insan nasıl sevebilir, nasıl ölebilir profesyonelce...

Anladım, hiç sevmiyorum kötülüğüyle yüzleşmeyen o sahte iyileri, o ufku dar ve ölçülü kalpsizleri...

Kendi kötülüğünden korkup, o sınanmamış ve ödünç ahlaklarına sımsıkı sarılan ve oradan herkesi kolayca yargılayanları sevmiyorum...

Sevmiyorum onlardaki kendimi...

O basit, o cansıkıcı mutluluklarını korumak için sınırlarını sonsuza dek kapatıp, hayat hakkında yeni birşeyler öğrenmeyi kendilerine yasaklayanları sevmiyorum...

Bu yüzden garip bir derinlık ve korkunç bir sığlık arasında gidip geliyorum onlarla birlikteyken...

Çünkü ben indim kendi karanlık derinliğime, bu yüzden artık hiçbir kelime taşıyamıyor aşklarımı, yalnızlıklarımı, o derin sevdalarımı...

Gördüm orada, en dipteki yaramı... Anladım ki yıllardır bu yara bağlamış beni hayata... Her soluk aldığımda bu yarayı hissettiğim için, sevmeye böylesine çok acele etmişim... Anladım büyük bir cesaretmiş bu yarayla yaşamayı göze almak...

Orada, en dipte gördüm seni. Kendi kötülüğümde gördüm senin kötülüğünü: Bir gözün acımasız bir pençe gibiydi. Öbür gözün çok kırılgan ve delice hasretti sevgiye...

Boşuna boyun eğmedim kendini savunan o acımasız pençe gözüne... Ne kanlar akıttım o sevgisiz gözüne...

Senin o çok kırılgan ve sevgiye delice hasret duyan gözünü içime aşkla almak için kendi kötülüğüme kimbilir kaç kez gidıp geldim...

Birtek seni, ama bir tek seni sevmek için kimbilır kaç kişiye kötü olup geldim...

Hadi, kurtar gözlerini birbirinden; hadı sen de bir kez olsun bırak kendini kötülüğüne. Karış ona. Tıpkı bir su gibi. Ne için yaşadığını bir de orada gör... Sınırlarını onda yık...

Su taşır hasretleri. İnsan suya karşı koyamaz..

İn bir su gibi kötülüğüne, orada, en dipte beni bulacaksın. Orada çocukluğunu bulacaksın. **Sevgiye acele et... Çok az zamanın kaldı**, diyen çocukluğunu.

Orada senden daha eski, daha gerçek, senden daha cesur kendini göreceksin...

Orada seni hayata bağlayan o derin yaranı göreceksin...

Orada o acımasız bir pençe gibi olan gözüne ağlayan o çok kırılgan ve o sevgiye delice hasret duyan gözünü göreceksin ..

.. ..

Şırnak'ta geçen pazar günü yapacağım söyleşi ve imza günüm **Şırnak Valisi** tarafından engellendi. Benim için, **bu şehre giremez**, demiş. Ve o pazar günü yollardaki ve şehirdeki arama ve kontrolleri iki katına çıkarmış.

Polisler etkinlik yapacağım kitapevinde sabahın köründen akşamın geç saatlerine kadar oturup beklemişler... Hani yollardakı ve şehrin girişindeki onca önleme rağmen kitabevine uçarak gelip, etkinliği başlatır ve **Şırnak**'ı karıştırırım, diye!..

Kendi ülkesinin bir yazarından korkan **Şırnak Valisi** için söyleyecek söz bulamıyorum. Ama yıllardır her türlü kültürel etkinlikten, konserden, dinletiden ve özgürlük ortamından mahrum yaşayan **Şırnaklı** dostlarım şunu iyi bilsin ki, **kara bir mevsimdir geçer...**

Cezmi Ersöz

* 17 Mayıs Çarşamba günü **Çanakkale (Biga) 18 Mart Üniversitesi**'ndeyim.
* 19 Mayıs Cuma günü saat 16:00'de Çorlu'da Orion dayım (Alış-veriş merkezi).
* 28 Mayıs Cumartesi günü saat 15:99 da o çok sevdiğim Tunceli'deyim, yani Dersim'deyim. **Zap Kitabevi**'nde. (Eğer yetkililer izin verirse!)
* 31 Mayıs Çarşamba günü saat 15.30'da **Sakarya Üniversitesi Kampüsü**'ndeyim.
* Sevgili Suat Özkan'ın kitabı çıktı. Dedeler 2. Leman Yay.
* [illegible] Kod Adı Aşk. Koçar Kaselçilik
* Eylem Yeşilyurt, Fatma Hacıoğlu, Fatma [illegible], İbrahim Berksoy, Zeynep Ceren Altyüz, Murtaza Yektaş, Güneş Işıl, Mustafa Burunsuz, Hale Gündoğ, Sevim Aslan, Çağrı Okday, Gülşen Dalgıç, İ.Doruk, (Şırnak'tan Ceyhan'a sevgilerimle). Mektuplarınıza sıdım sevgiyle.

HAFTAYA GALATASARAY POSTERİ BURADA

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

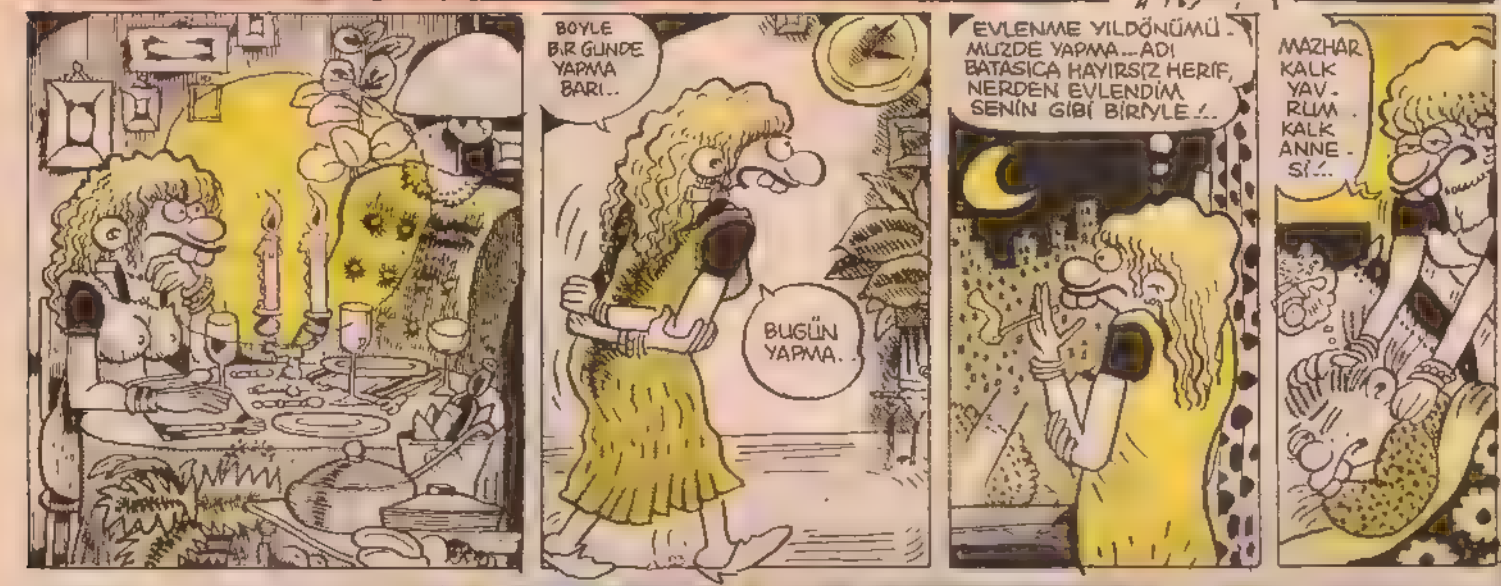

bezginbekir@leman.com.tr

•15 YILDIR ÇİZDİĞİM BEZGİN BEKİR'İN İLK CİDDİ ALBÜMÜNÜ HAZIRLIYORUM GALİBA.."BÜTÜN ESERLERİ" FALAN FORMATINDA 2-3 CİLT GERİYE İLERİYE DÖNÜK OLARAK BAKALIM TAM DA KARAR VERMEDİM• •SUNDA NEYSE HAYIRLISI OLSUN...ÇİNKİ MERAKLI OLAN ÖĞRENİR, HABERDAR EDERİZ İNŞALLAH•

Lütfü Oflaz

Failli meşhur!

İyi ki varsın trafik canavarı!

Sen olmasan kim çıkartırdı karanlıkları aydınlığa?

Kim çıkartırdı Susurluk Çetesi'ni?

Kim çıkartırdı Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı'nın karanlık ilişkilerini?

Susurluk'ta yaptırdığın kazada ortaya çıktı ki, bir polis şefi, aşiret reisi bir milletvekili, aranan en ünlü ülkücü eylemci aynı arabada.

Son yaptırdığın kazada ortaya çıktı ki, Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı ile aranan bir mafyacı aynı arabada.

Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı'nın bile karanlık ilişkiler içinde olduğu bir devlete gel de güven.

En iyisi trafik canavarına güven!

O trafik canavarı ki, **çetelerle mücadele ödülünü** en çok hakeden.

Keşke trafik canavarı hiç can çıkartmasa da, hep karanlıkları aydınlığa çıkartsa.

Acaba her karanlığı trafik canavarının aydınlatmasından utanıldı da, "Uğur Mumcu cinayetini trafik canavarı aydınlatmadan biz aydınlatalım" mı denildi?!

Nitekim İçişleri Bakanı diyor ki; "Bugüne dek işbaşına gelenler Uğur Mumcu cinayetiyle ilgili hiçbir şey yapmamış."

Demek ki bugüne kadar ki İçişleri Bakanları aslında **İçişleri Bakmayanları!**

Bakar kor değil, **Bakan kör!**

Oysa istenseydi Uğur Mumcu gibi cinayetlerin failleri meçhul kalmazdı.

Yakalardı onları devlet, eliyle koymuş gibi!

Zaten Uğur Mumcu cinayetinin zanlılarından ikisi Çeçenistan'da CIA ajanı oldukları gerekçesiyle Ruslar tarafından tutuklanmış, ancak Dış şlen Bakanı ğımız onları kurtarmış.

Orası Çeçenistan, burası **Çeten**istan!

Çetenistan'dakiler de failı meçhul cinayetler değil, **failli meşhur** cinayetler!

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Sofra

Ender Özkan Raman

enderoz@leman.com.tr

Hakkâri'de halen sürdürülmeye çalışılan bir gelenek vardır.

Düğünler için kurulan...

...ve uzun süreler boyunca yerde kalarak neredeyse şehirdeki herkesi doyuran sofra geleneği!..

Birinin kalkıp ötekinin oturduğu bu sofraların bazen günlerce durduğu olur!

BİRİSİ GELSİN! BEN KALKTIM!

Eskiden ise Hakkâri'de düğün sofralarının kilometrelerce öteye dek uzandıkları ve yayıldıkları anlatılır...

BANA TEMİZ TABAK GETİRİN ULA!..

İşte!.. 17. yüzyılın sonlarında Hakkâri beyliği yapan Ahmedî Badincanî oğlunun düğünü için oldukça güzel bir sofra hazırlatmıştır...

SOFRA HARİKA OLMUŞ!

EVET! UZUN SÜRE KALKMAYACAK GİBİ!

Bu sofra, bir rivayete göre tam 43 gün yerde kalmış düğün de mecburen 43 gün uzamıştır...

Bu durum Badincanî'nin şöhretini artırırken, aynı günlerde çevreye nam salan başka bir olay daha cereyan etmektedir. Evet!.. Müküs Beyi Ali Bacanî'nin oğlunun düğünü için hazırlattığı sofra!

Rivayet edildiğine göre bu Sofra düğünevinden taa 200 kilometre uzağa gitmiştir...

...çünkü yemekler o kadar lezzetli ve katılım oranı o kadar yüksektir.

SEN!.. SEN NEYİ BİTİRMEKTEN BAHSEDİYORSUN MELUN!.. O SOFRA TAA HAKKÂRİ'NİN KALESİNE DEĞİN UZAYACAK!

AMA EFENDİM ŞEHİRDE SOFRA BEZİ ÇADIR BEZİ NAMINA NE VARSA TÜKETTİK, YERE SERECEK ŞEYİMİZ KALMADI!

Müküs kalesi ile Hakkâri kalesi arasındaki 220 km. mesafe vardır

Müküs

Baş Kale

Ali Bacanî'nin uzayan Sofrası...

Hakkâri

Ahmedî Badincanî'nin bitmeyen sofrası...

ve, 20 km. sonra Sofra Hakkâri kalesine ulaşacaktır.

Bu sırada, Hakkâri kalesinde:

BEYİM BEYİİM!

N'OLDU?.. BU TELAŞIN NEDİR?

MÜKÜS BEYİ ALİ CANÎ, SIZIN TAM 43 GÜNDÜR YERDEN KALKMAYAN SOFRANIZIN ŞANINA GÖLGE DÜŞÜRMEYE ÇALIŞIYOR!..

NASIL?

...adam, uzayarak kendi kalelerine doğru gelen sofranın yemeklerini ve diğer özelliklerini anlatır...

AHA BEYİM!.. GÖRÜNDÜLER!

HA?..

ORADALAR!

43 gündür.. duran ünlü sofrada yemek fırsatını yakalayanlar bile meraklanıp kalktıları..

MM!.. GERÇEKTEN DE İHTİŞAMLI BİR UZUNLUKTAYMIŞ...

İYİ AMA... ALİ BEY NİYE BU TARAFA GELİYOR?

HAKKÂRİ BEYİ AHMEDÎ BADINCANÎ BEN SENİN 43 GÜN BOYUNCA KALKMAYAN SOFRANIN NAMINI İŞİTTİM VE YÖNÜMÜ BURAYA ÇEVİRDİM! İZİN VERİRSEN..

...GİTTİKÇE UZAYAN SOFRAMI SENİNKİYLE BİRLEŞTİREREK SON BİR NOKTA KOYMAK İSTİYORUM!

Ve yine rivayet edildiğine göre her iki bey sofralarını Hakkâri'de birleştirir ve 44. gün ortadan kaldırır... Hakkâri ve Van bölgesinceki herkesin bu sofralarda karınlarını doyurduğu ancak bir köylüye yemek yetişmediği anlatılır... ki o da başka bir hikâyenin konusudur.

DURDUN DURDUN AKLIN BAŞINA 44 GÜN MÜ GELDİ ULA?

NE BİLEYİM!..

BİTTİ.

DENGELİ BESLENME PRODUKTİON SUNAR:

KAAN ERTEM

TEKNOLOJİN'N GÖZÜNÜ YİYİM BATUR ABİ...NAH BAK ANINDA BURDAN BORSA İŞLERİMİ HALLEDEB..LİYORUM..

BERKANT'CIĞIM İSTERSEN KALDIR O ALETİ DE.SU GÜZEL HAVADA KARŞILIKLI SOHBET EDİP BİRER ÇAY İÇELİM.!

...AMA GÖRÜYORUM Kİ SEN BENİ DİNLEME. YİP EŞŞEKLİK ETMEYE DEVAM EDİYORSUN.! BERKANT? ÇAY?.

ABİ ADANA ÇİMENTO ALIYORUM. YANINA HERHANGİ BİR KAĞIT...

...TAVSİYE EDER MİSİN? MESELA BİR MIKTAR DA BORUSAN ALSAK?..YATIRIM FONU NE ALEMDE ACABA?

BERKANT SİNİR ETME ADAMI !. GÜZEL M.KALDIR. SANA ŞU ALETİ.!

ABİ PEKİİ DARDANEL ALSAK?..GETİRİSİ VAR MIDIR BU KAĞIDIN?.

EYVAAH!..BORSA 20 PUAN BİRDEN DÜŞTÜ..!.

HAH İŞTE BU KADAAR.! HEY ALLAHIM YAA.! İŞTE RÜYANIN SONU.!

BATTIM ABİ!..GİTTİM.! MAHVOLDUM.! UHUUU UHÜ...N'APICAM ŞİMDİ?.

ULAN KEYFİMİN İÇİNE ETTİN AMA DUR BİR BAKAYIM ŞUNA.. ÇEKİL ŞÖYLE...

BÜTÜN PARAM GİTTİ ABİİİ.!

ÖYLE KAĞITLAR ALMIŞSIN Kİ SATSAN SATILMAZ, ATSAN ATILMAZ.!

ABİ GÖZÜNÜ SEVEYİM, Bİ ŞEKİL YAPIVER...

ULAN ŞURAYA BİR ÇAY İÇMEYE GELDİK,KALİMİZE BAK BE.!

EYVAH!..BORSA 50 PUAN DAHA DÜŞTÜ..!.

DÜŞERSE DÜSSÜN N'APICAZ? ŞURDA BİR ÇAY İÇMED İKTEN SONRA.!

ABİ FLAŞ ETTİM,HER ŞEYİM. KAYBETTİM /.

N'OLCAK BİRİ GİDER, BİRİ GELİR...AMA BÜYÜTTÜN BE.!

BÜTÜN YATIRIMLARIM... MAL VARLIĞIM REPODAKİ PARAM..BANA BİŞİLER OLMU

FAZLA KONUŞMA. ŞURDAN İKİ ÇAY SÖYLE DE GELİM.

ŞİMDİ ANLADIN MI HAYATIN ANLAMINI,BERKANT'CIĞIM?. BU DÜNYADA PARA PUL,VESAİRE HERŞEY SANALDIR..BİR GÜN VARDIR,BİR GÜN YOKTUR AMA MUHABBET GERÇEKTİR.. KALICIDIR ANLARSIN TABİİ.!

YAA SİTİCEM MUHABBETİNİ YAA' BİTTİM MAHVOLDUM' SIFIR. TÜKETTİM'

BAKIYORUM HALA KENDİN, KURTARMA. DİN PARADAN, PULDAN /

FEYHAN GÜVER

BAYAN GÖÇÜ

HAYIRDIR KIZ ANA... NE GÜLLİYON KENDİ KENDİNE.?..

ŞU YAPRAKLARIN ARASINDAN BİR KAHPE IŞIK OK GİBİ SIZIVERDİ DE GÖZÜMÜ KAMAŞTIRDI...ONA GÜLLİYOM...

BAK SANA DA ANLATAYIM DA SEN DE HEM DİYİNE HEMİ DE GÜL.. TEE BUNDAN 20-25 SENE EVELİSİ...BEN ON-YEDİSİNDE VARIM.. YOKUM...

BABAN TARLADA BAHÇE-DE ETRAFIMDA DÖNENİP DURUR... LAKİN O ZAMANLAR KURU SISKA BİR OĞLANCIK... HİÇ DE...

...Gözümde yok...Her karşılaş-tığımda eli ayağı titreşir... Bir de utangaç ki..ağzını açıp tek laf demeden geçer...

Bir gün bizim eve Koti Fatma geldi... Bak kızanım dedi...Seni severim..

KENDİNE MUKAY-YET OLASIN.!..

HAYIRDIR FATMA ABLA.

BU YILBIRIK OSMAN SENİ ALMAYI AKLINA KOYMUŞ...ŞEHİRDEN NA BÖYLE KARA KUTU GİBİ BİR ALET GETİRTMİŞ...

O NEKİ?

GÖZÜNE IŞIK SALAN BİR ALET... O IŞIK HANG. KIZIN GÖZÜNE KAÇAR O KIZIN ELİ AYAĞI KESİLİR... DİLİ TUTULURMUŞ.!.

Artık ondan sonra o kıza her istediğini yaptırır dedi...

KENDİNE MUKAYYET OLASIN KIZANIM...

Mukayyet olayım da nası...Bir iki gün bahçeye bağa çıkmadım ama, işler beklemez...

Elimde koca bir sopayla bakına korka yürüyordum...Birden Yılbırık Osmanın önüme fırlamasıyla gözümü kör eden o beyaz ışığı patlatması bir oldu...

Işıktan gözüm görmez korku-dan elim ayağım tutmaz olmuş-tu.. O beyaz ışığın ortasından bir el uzanıp yanağıma dokundu...

Gözüm tekrar görmeye baş-ladığında babam da korkudan tabanları coktan yağlamıştı, ama yanağıma dokundu-ğu yer bir sıcak topu gibi yanıyordu..

O alet hakkaten büyülü olmalıydı.. Çünkü Osmanın artık her düşündüğümde içimde bir ateş harladı durdu..

SONRADAN İŞ ANLAŞILDI..BU İŞİ OSMAN'I CESARETLENDİRMEK İÇİN KOTİ FATMA TEZGAHLAMIŞ AYNI YALANI OSMAN'A DA YUTTURMUŞTU...MEĞER O IŞIKLI ALET BİR FOTOĞRAF MAKİNASIYMIŞ AMA O YARI KERKENEZ İLK DOKUNULSUN NELERE KADİR OLDUĞUNU BİLİYORDU..

Kofti Operasyon

Orjinal adı: Antacıbıl opereyşın

Riçırt Börigtın Amerıka'nın dünyaca meşhur uzay kuruluşu olan **NASA**'da başka gezegenlerde hayat var mı yok mu diye araştırmalar yapan bilimsel heyetin başkanıdır. **Riçırt Börigtın**'ın bacanağı **Kevın Weydırmın** ise yine aynı kuruluşun bünyesinde astronot olarak çalışmaktadır, o da ekmeğını uzay denen sonsuz boşluktan çıkartmaktadır. Günlerden bi gün **Kevın Weydırmın** gazetede şartları 23 bın dolar peşin ayda 730 dolar taks.t olan bir yapı koperatıfının ılanını görür ve hemen telefonla bacanağı **Riçırt Börigtın**'ı arar *"Riçırt abi böyle bi koperatıf durumu var, ne dersın gırıyım mi?"* diye sorar. **Riçırt Börigtın** *"Tabi tabi gır"* der. **Kevın Weydırmın** *"Abi ya taksitleri ödeyemezsem"* diye sorar **Riçırt Börigtın** *"Sen gır hayatım yaparız bi şeyler"* der. Her neyse **Kevın Weydırmın** ya herro ya merro dıyıp koperatıfe g.rer. Aradan iki ay geçer ve **Kevın** taksitleri ödemekte zorlanmaktadır durumu bacanağı **Riçırt**'a söyler **Riçırt** ertesı gün NASA genel müdürünü arar ve *" Abi Satürn'de hayat belırtısi gördüm"* diye yalan atar. NASA genel müdürü *"Yapma ya!"* der, **Riçırt** *"Abi bi astronot yollayıp ınceleme mınceleme yapalım mı?"* diye sorar. NASA genel müdürü *"Sorman bile hata hayatım, yapın tabı"* der. Bunun üzerıne **Riçırt** Satürne gıtme görevını bacanağı **Kevın**'a verir. **Kevın** bu ekstra görev için yedıbın dolar harcırah alır, paranın bi kısmıyla koperatıfe olan borçlarını öder, bı kısmını bankaya yatırır, hanı kompile zırtlan dıdım, sızi de kolluyorum hesabı bacanağı **Riçırt**'a balık sırtı ceket, güzel bı gömlek, baldızı **Emılıy**'e de vakko eşarp alır. Her neyse, **Kevın** uzaya gıdıceği günun sabahı **Riçırt Kevın**'ı evinden arar ve *"Kanka sakın Saturne matürne gıtmeyesın, foyamız medana çıkar ikimız de yanarız, Uranus'e kadar gıt oralarda bıraz dolan sonra koftıden merkezi ara mekıkte bi arıza oldu galıba geri dönüyorum de, geri gel, tamam mı ?"* der. **Kevın**

"Tamam Riçırt abi" der. **Riçırt** *"Çeket ve gömlek içinde ayrıca teşekkür ederım ne zahmet ettin?"* der **Kevın** *"Ne zahmeti abi, ayıpsın"* der. Her neyse **Kevın** uzaya gider ve aynen **Riçırt**'ın dedığı gıbi yapar ve Uranüs'ün ordan geri döner. İki ay sonra NASA genel müdürü **Riçırt**'ı odasına çağırır *"Ya n'oldu bi ara Satürn'de hayat mayat var dedın sora bi şey çıkmadı, gıdıp bi daha baksanıza güzelım"* der. **Riçırt** *"Olur abi bakarız "* der fakat bakmaz Uç gun sonra NASA genel müdürü **Riçırt**'a gine sorar **Riçırt** gene *"Abi bılgi sarayın optık okuma sistemindekı bı hata yüzünden Saturnde hayat var sanmışım aslında hayat yokmuş "* der. Müdür *"Peki canım"* der ama **Riçırt**'ın bı dumen çevırdığını hısseder ve tavır koyar, samımiyeti keser, meraba meraba o kadar. **Son**

Soner Günday

copiray@leman.com.tr

Alışveriştir

Gönül Adamı

BAHAR YÜRÜYÜŞLERİ

YÜRÜ J PİYER, BAHARIN ADETİN-DENDİR, BOĞAZ SIRTLARINDA BİRAZ DOLAŞALIM ÇİÇEKLERİ GEÇMEDEN ŞÖYLE SON BİR ERGUVAN YÜRÜYÜŞÜ YAPALIM...

J PİYER BAK O GÖRDÜ-ĞÜN FIS-TIK CAMİ SON KALAN-LARDAN Bİ TANE-Sİ...

ŞU AYAZMA-NIN BAHÇE-SİNDE BİRAZ DİNLENELİM. HEM DE BURA-YI GEZDİRE-YİM SAHA

AYAZMA

HAVA KARAR-MAYA BAŞLADI... DÖNSEK İYİ OLUR

DUR DOSTUM FETHİ PAŞA KORUSU'NDA GECE BÜLBÜL SESİ DİNLEME-YE DOYUM OLMAZ...

VİCİ VİCİ VİC VİC

VİCİ VİCİ!

VİCİİ VİCİ.

FAKAT SAAT GECENİN İKİSİ OL-MUŞ. BEN DÖNMEK İSTİYORUM ARTIK, LÜTFEN..

İNANAMIYORUM, GEZİYORSUNUZ DA GEZİYORSUNUZ NER-DEN UYDUM SİZE... BÜTÜN İŞLERİM KAL-DI... AYRICA UYKU-SUZUM...

DAHA ALACA-KARAN-LIKTA KARGALA-RI SEYRE-DECEKTİK AMA E HADİ DÖ-NELİM!

BÖYLESİ GEZMEYE NE PARA DAYANIR NE DE VAKİT BEN SİZİN NASIL GEÇİNDİĞİ-NİZİ HALÂ ANLAMIŞ DEĞİ-LİM... NE YİYİP, NE İÇİYOR-SUNUZ? AAA BUNLAR DA NEDİR?

DOSTUM GEZERKEN BOŞ DUR-MAYIP BABAANNEMDEN ÖĞREN-DİĞİM BU LEZİZ OTLARI TOPLUYO-RUM. EBEGÜMECİNİN YANI BIRA ISIRGAN OTU, LABADA, MADIMAK, SEMİZ OTU, MANTAR VESAİRE... BUNLAR HİÇ EKSİK OLMAZ DOLAŞTIĞIM BU YERLERDEN!

İKİDE BİR HAMAM!

BİZİMLE ÇİFTLEŞMEZ-SEN ÇIPLAK RESİMLERİNİ BASINA VERİRİZ!

VERİİİN!..

RESMİ GAZETE

YANGINDA İLK KURTARILACAKTIR

KÖTÜ KEDİ SERAFETTİN'İ 2000

KONYAKÇI TABİ MİNA KOYİM! GELMİŞİN OTUZ YAŞINA, TEKSAS TOMMİKSTEN BAŞKA BİR KİTAP OKUMUŞLUĞUN YOK, BİR BALTAYA SAP OLAMAMIŞİN RÜYANDA DA AKSAKALLI NUR YÜZLÜ DEDE Mİ BEKLİYON İBİŞ? AYRIVETTEN AKSAKALSA BİZDE DE VAR... AHA! NE YANİ ATLA DEVE Mİ?!

AMA?! KO KONYAK Cı?

ZZZ

TEKİS

ŞİMDİ SANA SÖYLİYECEĞİM ŞUDUR Kİ, İÇİCEN ŞARABI AKICEN ARABI, GERİSİ HEP BOŞTUR, VE...

KOLAY İNTERNET E KOLAY NET...

İLAN BİLİP BİLMEDEN ALDIK BU POKU DA, O SİTEYİ GEZ BU SİTEYİ GEZ DERKEN 200 MİLYON TELEFON FATURASI GELDİ. DAHA BİLGİSAYARIN TAKSİDİ DURUYO, NE SKİM İNTERNETMİŞ BU BE!

NASIL ÖDİYCEM LAN BUNU?

HERİFİM BAK BİRİLERİ GELDİ HAC? NEYİN EDİCEE? DİYOLAA? HİSS

E KOLAAY... ŞİMDİ YEDİEMİN'E BİR EMAİL ATICAM, 5 DAKKADA GELİP ALICAK EŞYALARI. KEMA, ABİ, SEN MERAK ETME. HOOP SEN DE YAZ EŞYALARI...

İNTERNET CAFE

YARIN 12'DE TAKSİM MEC DANILTS'TA... PEKİ SENİ NASIL TANIYCAM NİCKNEYİMİNE KURBAN OLDUM SEVDİCEĞİM?

ÇIK ÇIK ÇIK

İNTERNET CAFE

ÇIK ÇIK ÇIK

ÜSTÜMDE MAVİ PUANTİYELİ BİR ELBİSE, ELİMDE KIRMIZI GÜL OLACAK..

GÖRÜŞÜRÜZ AŞKIM..

ORDA ÖLÜCAM...

Erkesi gün...

DİMEK KARA YAZIMDA SENİN ORONSPU OLDUĞUNU DA GÖRMEK YARAMIŞ... SÜRTÜÜÜK!..

A...AĞBİ?!

Diyarbakır Güvercinleri

Hayat ne çabuk değişti! Henüz elli yıl önce Diyarbakır'da herkesin bir atı vardı. Seklavicedran, Cilfiçaraba, Kırmoşa en cins şöhretli atlardı. Herkes atlarının cinsiyle iftihar eder, her akşam, bugün Bağdat caddesindeki gençler gibi at yarışları yapılırdı. Yarış meydan okumayla başlar, sıradan bir insan dahi koskoca Kolağası'na meydan okuyabilirdi ya da şöhretli at sahibine, "Nerde o kırall, nerde o paşa?" diye nara atıp, yarışa davet ederdi. Seyrantepe'de her akşam cirit oynanırdı. Cirit sopası, paşanın atına ya da kafasına isabet edip, bayıltsa, sesini çıkartmazdı. At terbiyeciliği fazlasıyla estetize edilmişti, bir atın merdivenden çıkması kolay, inmesi zordu. Hayranlık ve hayretle izlerdi halk. Ya da, at, dörtnala ter içinde geldiği o an, işaret edilen bir çizgi üzerine gelip ayağını koyup birden durması, ustalık mahiriktı. Ya da at, köye giderken bıraktığı ayak izlerinin, dönüşte, aynı yerlerine basarak geri dönebilirdi, hiç şaşırmadan, günlerce konuşulurdu.

Henüz elli yıl önce şehirde sekiz-on tane boranhane vardı, yabani kuşlar beslenir, gübresi meşhurdu, dünyaca ünlü Diyarbakır karpuzlarının yetişmesi, lezzetinde önemliydi.

Cemiloğulları, Diyarbakır'ın bilinen en köklü, en büyük bey ailesidir. Karadeniz'in ünlü Çakıroğlu, Sarıalioğulları, cumhuriyet öncesi toprak ağalığının üstünde derebeylik düzeyinde ailelerdir, bugün sü ailenin eski konaklarında ailenin özel armaları hala kapıları süsler. Cemiloğulları çok daha geniş, yüzlerce köye hakim, toprağa bağlı, kentsoylu, derebeyliği hakeden bir aile. Aile, cumhuriyet öncesi dönemde çocuklarını Avrupa'da kolejlerde okutuyor. Ailede yabancı gelinler. Şato benzeri sağlam yapılı kasırlarda piyanolar.

Ailenin Mustafa Kemal'le derin dostluğu, isyanlara karışmadıkları halde birgün arzuladıkları siyasi ağırlığı alamayınca bozuluyor. Atatürk, cumhuriyet döneminde aile bireylerini sürgüne gönderiyor. Bu siyasi kusluk, 70'li yıllarda aile bireylerinin birçoğunun Milli Nizam Partisine girmesine sebep oluyor.

Fransa'da boks şampiyonluğu olan, istiklal Marşı henüz olmadığı için madalya töreninde Mozart'ın Türk marşını çaldıran Esat Cemiloğlu, Ankara ilk boks faaliyetlerini başlatan adam, Cemilpaşazade ailesinden Muazzez Abacı'nın, 21 gibi erken yaşta sarılık benzeri hastalıktan ölen babası da yetiştirdiği en iyi boksörlerden. Cemiloğlu, aslında bir ziraat mühendisi. 1940 yılında "Trakya'da Pamuk" adında bir küçük kitabını okudum. İkinci kitabı daha da küçük, 1968'de çıkıyor, broşür gibi, sonra Dicle Üniversitesi bu 22 sayfa kitabı, fotokopi çoğaltıyor kitabın adı "Diyarbakır Kuşları-Güvercinleri". Cemiloğlu, "Kümes Hayvanları Derneği"ne de başkanlık yapıyor.

Bundan elli yıl önce, Diyarbakır'da birçift güvercin, birçift manda fiyatına müşteri bulabiliyor. Fatihpaşa mahallesinde Kurşunlu Camii pazar yeri ve yoğurt pazarındaki yerler, kuşçuların dernek, borsa işlerini görüyor. Son asrın meşhur kuşbazları hala konuşuluyor, Behram Paşa Camiinden Münir Efendi, Mevlidanizade Emin Efendi, Cemilpaşazade Kasımbey ve Raif Hoca, Hamit Yazıcıoğlu'nun amcası, Eminigazeli, Zazo Alo ve Mahzunun oğlu Mehmet Efendi gibi insanlar memleket kuşçuluğunda nam yapıyor.

Cemiloğlu kitabında, Diyarbakır güvercinlerini dört ana cinse ayırıyor. 1. Göğsüak, 2. Ketme, 3. İçağı, 4. Kızılbaş.

Ve her cins, altı ayrı renkte altı ayrı şubeye ayrılıyor. 1. Göğsüak. Siyahına Atlas, sarısına Narinci, kırmızısına Ciğeri, gök renginde olanına Göğala, açığına Kürenk, zeytin rengine Zeytuni adı veriliyor.

2. Ketme: Siyahına Ketmeatlas, sarısına Bozak, kırmızısına Ketmeciğeri, gökrengine Ketmegökala, külrengine ketmekürenk, zeytuni rengine Ketmeysufi.

3. İçağılı. siyahına Zengi, sarısına Tahini, kırmızısına Gümüşkuyruk, gökrengine Kara, açığına Mıskl, zeytuni rengine Yusufi.

4. Kızılbaş. Siyahına karabaş, sarısına Sarıbaş, kırmızısına Kızılbaş, gökrengine Mavibaş, külrengini elde edememişler zeytunisine Zeytunibaş.

Diyarbakır kuş meraklıları Mendel kanununa göre, beşyüz yıla varan çalışmalar sonucu bugünkü kuş çeşitlerini elde ediyorlar. Bunlardan sadece göğsüak cinsinin özellikleri şöyle: "Atlas ile zeytuninin ayakları tüysüz, diğerleri tüylüdür. Mesela, bir narenci veyahut ciğerci, kürenk, gökalanın boynu ve göğsü muntazam bir kolye gibi beyaz olacak. Ayaklarının tüyleri kendi renginden. Başları kahkullü. Her iki yanağında kendi renginden başlarının rengine yapışık ve gerdanına doğru "benk" tabir edilen iki zuluf olacak.

kuşların renk, tüy, kanat özellikleri ayrıntılarıyla açıklanıyor bu özelliklere girmeyenler kıymetsiz olup, Habeş tabir ediliyor, yani soylu değil. Veya bu özellikleri taşıyıp mesela gagasının siyah olması değerini düşürür. Mesela kahkülünün muntazam olmaması, renginin parlak olmaması göğsündeki püsküllerin az olması da değerini azaltır.

Bu cinslerden başka, Mısır'dan gelme, Mısır cinsi vardır. bunlar rengarenk olup sütbeyaz ve sırtları siyah. Sırtları gök rengi, beyaz, kuyruğu siyah gibi. Bunların gagaları küçüktür. Bir buğday tanesinden ufak, göğüsleri açılmış gül gibi püsküllü olmalıdır. Makbulü, püskülünün büyük açmış gül gibi olması, gagasının da çok ufak olması.

Ayrıca, çeşitli renklerde ayakları parçalı, taklacı güvercinler vardır. Altı-sekiz saat havada takla atarak kalabilirler. Eve istikametine dönüp, 50-20 santim kadar yere doğru inip, oradan minare boyu yükselmesi, heyecan verici ve çok makbul sayılır. Dalış şekilleri bahis mevzuu olur. Fazla dalış yapanlar bahsi kazanır. Kuşlar yukarı yükselirken kollarının çok kuvvetli ses çıkarması, kendi sahası dışında da alçaktan geçmesi değerini artırır.

Bunlardan başka uçurtmak için değil süsü için beslenen rengarenk kuşlar vardır. Mesela, Ketme denen cinsin omuzlarına kadar inen kürklü tabir edilen, yakasında bir kürk yakası manzarası veren bir cinsi çok beğenilir.

Mendavi denilen cins de rengarenk olup, Tavuskuşunun kuyruk açması ve duruşu gibi hareket eder. Başı geriye adeta kuyruğuna değer. Ve göğsünü ileriye doğru bir top gibi dışarıya çıkaran süs güvercini de mevcuttur. Normalde güvercinlerin kuyruk tüy adedi 12 olmasına rağmen, bunların en az 30, 40'ı, bir hindinin kabarması gibi daima kabarık şeklini alır, havа atarlar.

Halep, Hama, Humus, Şam ve Beyrut'ta beslenen kuş cinsleri, Diyarbakır kuşlarının iki misli büyüklüğünde olup, kozar tabir edilen cinslerdir, bunlar Diyarbakır havalisinde makbul sayılmadığı için beslenmez. Yalnız Antep, Kilis, Maraş ve Urfa vilayetlerinde kuşbazlar bunlara meraklıdır.

Kuşlar, buğday, darı, mısır darısı çokca da mercimeği sever. Hastalıkları difteri, verem, felç, ishal ve kursak hastalıklarıdır. Kuşçuluğun fazla gelişmesine rağmen tedavisi ilkel kalmış. Pratik yöntemlere başvurulur. İshale karşı nar kabuğu, difteriye karşı ağız ve boğazı ispirto ile yıkamak. verem, felç kursak hastalığına karşı tedavi yoktur. İçilecek sulara itina edilir, sabah akşam kapları yıkanır.

Kuşbazlığın gelişmesine sebep, kuşbazların kendi aralarında yaptıkları müsabaka ve bahislerdir. Beşyüz yıldır bitmeyen bu bahisler kentte aralıksız bir festival havası yaratır. Sabah ve ikindi serinliğinde küme halinde kuşlar uçurulur. Kuşbazların kuşları sürüler halinde birbirine girerek bir tek küme halini alır. Bundan sonra kuş sahibi kendi kuşlarına, kümese dönmeleri için bir kuş göstererek, dama atarlar. Bu suretle kuşlar havada yeniden bölünerek kümeslerine döner. Dönerken beraberlerinde yabancı kuşları da getirirler. Beraber gelipte inmeyen ve dönüp evlerine giden kuşlara Şatırkuş adı verilir.

Dama inen yabancı kuşlar, baltama tabir edilen tor yani ağ ile tutulur. Tutulanların kanatları kesilir. Çekilir veya bağlanarak muhafaza edilir. Asla sahibine verilmez.

Şatır kuşları kuşbazlar, kırkar ellişer adet olmak üzere sepetlere koyup pazarlık ederek bahse tutuşmak suretiyle şehir dışında uzak bir mesafeden hep birlikte salıverirler.

Sonra hep birlikte toplu olarak şehre gelirler. Herkes evinde kuşların kümeler halinde dönmesini bekler. Kuşların uzak mesafelerden defalarca salıverilmesine rağmen bir binanın başka kümese girmemesi değerlerini artırır. Bu kuşlardan kuşbazlar, yeni yavru kuşları yetiştirir, ya da satın alırlar. Bu kuşlar yavru ve acemi olduklarından kuşbazlar tarafından idmanlı olarak uçurulur.

Mesela, 5 kilometre mesafeden çok alışkın bir Şatırkuş evine kaç dakikada varabilir, bahis tutulur, hangi kuş sahibinin kümesine erken dönerse bahsi kazanır. Ya da ev sahibi kuşbaz, kendi kuşunun bir kısmını dama çıkarır, bir kısmını avluya salıverir. Bir tanesini de eline alır. Bu kuş ya avludaki kuşların, ya da damdaki kuşların yanına inerse, bahsi kaybeder, doğruca kümesine girerse bahsi kazanır.

En sıkı bahis, kışın kar yağdığında, avlu ve damlar beyaz olduğunda tanımaz, kuşlar evi bulamaz. İkinci ağır musabaka, geceleri yapılır, gece zifiri karanlıkta, uzak mesafeden 40'ar, 50'şer güvercin bırarada salıverilir, aynı gece içerisinde dönmesi şarttır, fazla fire veren kuşbaz bahsi kaybeder.

Kuşların kanadı yeni çıkanına "Lepir", çok ötenine "Haşşaş", renginin harıcınde bileklerinde tüy olanına "Bilezikli", göğüsten ileri çıkan tüylere "püskül", gagasına "dımdık", ayağı tüylüye "pampali", sapı bir kasnak file ile yakalamaya "baltama" melezine "Habeş" fazla ötenine "ferah", dişisine sevdalı olanına "aşıktora", karmakarışık renklisine "kuboy", uçmaya tahammülü olmayan idmansızına "fulful", yumurtlamayanına "sakat", dişi gagasını erkeğin gagasına geçirerek başını sallamasına "emişmek", kümesini, evini çok iyi tanıyanına "şatır", evini tanımayana "yaya", çift olup da yuvada sevişenine "yuvak zdırmak", dişinin çiftte gelip erkeğe sürtünmesine "kösnemek" denir.

Ömürleri ortalama 7-8 sene, 10 sene yaşayanları var. Suriye, Irak, Urfa da da beslerler ama, Diyarbakır kuşları kadar şöhretlileri yok, zaten Diyarbakırlılar başka kuşları ciddiye almaz. Hapishanelerde esrar taşımada da kullanılır. Erkeğin dişisinin etrafında dönerek kur yapma sırasında çıkarttığı "Bagbagova.. bagbagova" sesini, kuşbazlar taklit eder, sesini dinlemeye ayrı meraklıları var!

Telefon rehberinden Esat Cemiloğlu'nu bulup, Bahçelievler'deki evine gidiyorum, bu ünlü ailenin ünlü şampiyon boksör ve ziraat mühendisi artık 93 yaşında. İşitme zorluğu çekiyor, tek başına tavla oynuyor, büyük ekran televizyonunun kumandasını elinden düşürmüyor, hergün gelen bir gecekondulu kadın ev işlerini yapıyor. "Bundan elli yıl önce, diyorum, Diyarbakır'da sade bir insanın mutlu olduğu bir küçük anı anlatabilir misin?" diyorum. "Akşam evine dönerken, sabah gönderdiği kuşu evin damında tünemiş görürse dünyanın en mutlu insanı olurdu" diyor.

Ülkede iç savaş patlamadan henüz 1975'lerde, kuşbazlığın sonu geliyor beşyüz yıllık bu gelenek bir anda nasıl sona eriyor giden kuşlar bir daha hiç geri dönmüyor mu, halk artık bu kuşlar hiç geri dönmeyecek diye umutların hepten mi kesiyor. Ne oluyorsa, modernizm, İstanbul, yoksulluk, bilinmez, kuşlar geri dönmüyor!

Elli yıl önce Diyarbakır'da her evde bir çift kuş bir kümes mutlaka vardı, diyor. Beşyüz yıldan beri gelen bu gelenek son otuz yılda kayboldu, kuş türlerinin yeniden ıslahı bir beşyüz yıl daha istiyor. Karadenizlinin silahı, Ortaanadolu'nun bağlama, ülkemizin güreş merakı, biliyorsunuz, yeniden yaşatılır da, yedi-sekiz yıl ömürlü kuş sevgisi bir daha yeniden nasıl yaşasın! Hadi gelin de bu geleneği yaşatın!

Kuşların beslenme türü buğday, kurubakliyat. Halkın da beslenme türü buğday, kurubakliyat, aynı sofradan yiyorlar. Fakir bir aile bütçesini zorlamıyor, kuş sevgisi Ortadoğunun, dünyanın en cins güvercinleri asırlardır hangi sevgiyle beslenildi korundu. Eski zamanlarda, tabii bugün de, fakirle, köleyi enerjileriyle ayırdedebiliyoruz. Köle iş yapmak için, at, deve, eşşek gibi çalıştırılmak için yedirilmek zorunda, fakirin üreteceği kadar gücü yoktur, bir kuş gibi, kuru bakliyat, mercimek-buğday yeter de artar bile.

Anadolu üzerine konuşmaya çalışan tüm siyasal, sosyal bilimciler, türbeler, mezhepler, şeyhler cenkler üzerine ve bunların kahraman tarihlerini, yorumlar. Halkın siyasal sosyal davranışlarını yüzde yüz bir mutabakatla, türbe, ağa şeyh, üzerinde şekillendirir. Bir halkın asırlardır sevincini heyecanını, umudunu, gurbete gidenini, aklını başından almış bu kuşların, kahramanlıkla, cenklikle, şeyhlikle, Hazreti Ali cenkleriyle hiçbir ilişkisi yoktur. Anadolu'da sırtında kırbaç izi olmayan elle tutulur tek hayvan kuştur. Koç, boğa, deve, eşşek, at, köpek, insan, sırtında mutlaka bir "mor iz" taşır. Bir Helen bilgini Daptihos yergileriyle meşhur, bir öyküsunde, kralların adını "mor iz" koyar, kölenin sırtındaki kırbaç, halat şakırtısıyla açılan yaranın adını vermek için. Anadolu'yu ağa, şeyh, ırgat, İslam tarikatları, mezhepleriyle ilişkilendirip anlamaya çalışmak yüzyılımızın derin bilim modası oldu, bu halkın, tüm kentin, hemen hergün yeryüzü topraklarının en cins en estetik, kuşlarının peşinden koştuğunu, ürettiğini uçurttuğunu neden sosyal bir davranış olarak o halkın ruhsal karakterinde önemli bir yere koymayız. Bu kuş sevgisini Diyarbakırlılar, kalplerine koydular, biz hiçbir yere koyamadık. Gurbete, savaşa gidenlerin, kuş gibi turnalar gibi uçup gittiğini türkülerde dinledik. Erenlerin şeyhlerin kuş gibi uçtuğuna inandık. Hatta, 1960'da Menderes Yassıada'da mahkumken halk "O her gece kuş olup uçup Eyüpsultan'da namazını kılıp geri dönüyor" diye inanıyordu. bu karatuylu kuşların asırlardır gidip neden geri dönmediğine inanmadık.

Bundan 15-20 sene öncesi olduğu gibi, beş-on kişinin özel hobisi, sevgisi, olsaydı üstünden atlanıp geçilirdi ama, yüz-yüzelli sene önce bir şehrin tümüyle katıldığı şenlik, birgünlük heyecanı anlamak ve bu halkın uçurttuğu kuşların nerelere savrulduğu, hangi göklerde kaybolduğunu anlamak zorundayız. Kölenin azad edilmesi gibi, kuşun serbest bırakılması, ayrı, gururlu bir sevinç mi veriyordu. biz çocukken, sokaklarda saka kuşları satılırdı, küçük, yirmibeş kuruş verir alırdık avuç arımıza, hemen bırakırdık. Pır pır, uçardı sonsuza, bir liramız olduğu zaman hemen kafesin önünde sıra olurduk, dört tane kuş alır, birbiri sıra bırakıverirdik, kuş uçup gözden kayboldukça, içimizde gururlu bir sevinç, biz de onunla birlikte kanat çırpardık, ufukta seslerin arkasında saklı dağ başlarına doğru.

Kuşun yurdunu bulabilme imkanı için serbest bırakılması gerekir herhalde, budur demokrasi. Evini bulanlara Şatır deniyor, bulamayan melezlere "habeş". Kuş sevgisi neden dönüp dolaşıp bir bahiste odaklaşıyor. Evi bulacak mı-bulamayacak mı gibi bir iddia neden herkesin, her insanın yüreğini yakıyor. Sürükleyici bir heyecan beşyüz yıldır durmaksızın sürüyor, karlı havada zifiri gece karanlığında, hayatın bin türlü meşgalesinde bu iddia da daha da koyulaşıyor. Evini bulan kuşa üstün bir nişan veriliyor, cinsi övülüyor! Mercimekten küçük, minnacık, ışıl ışıl gözbebekleri ne boyundan, ülkesinden, annesinden, babasından büyük kederler düşen kuşların sıtması mı tuttu, verem mi oldu, neden yuvalarını bulamaz oldu.

Bahis için, şehir dışından kuşları bırakanların evlerine dönme heyecanı derin derin soluklar, iri iri adımlar, her gün aynı şey, damın üstüne tünedi mi kuşlar, beklentisi. Diyarbakır'ın o meşhur gavur amı sokaklığında sık sık alın terini bu mendille sildi insanlar beşyüzbin yıldır. Hapisten dönmedi, gurbetten dönmedi, gözlerinden çoluk-çocuğa kan fışkırttı bu kederli Hayallerin ve umutların sonu tüm kuşların tüyleri ürperdi, hiçbir sarhoşluk, hiçbir coşkunluk bu surat kemiklerini eriten, kemirten acıyı alamadı. Ne kaldı geriye, tek başına bir yoksulluk, fukaralığın bir talih oyununa döndü kuşbazlık, beşparasız akşamüstü, evin damına konan onlarca kuş sevincini z oldu. havadan-sudan bir berekete sığınıp, pazarda pala ya çevirdiniz. Yeri göğü inleten kanat sesleri kanın tokluğu oldu onlar da tarihin yoksul öfkesine boyun eğip, kaybolup gitti!

Beşyüzyıldır Diyarbakır göklerinde sennletiç gölgeler yapıverdi güvercinler. Kuşbazların kara, kızgın, öfkeli bakışları beşyüz yıldır Diyarbakır göklerine asılı kaldı kuş bakışı. Ne oldu bu şehre son otuz yılda, bir daha dönmedi kuşlar. Göklerde bir uçurum mu vardı. İstanbul'da yetiştirilmesinde hiçbir özen, acı, gözyaşı olmayan kuşlar binyıldır yaşıyor ehlikeyif. Kanat çırpınmaya bile üşeniyorlar. Beylerin, holdinglerin ayakları altında rahatça geziniyorlar. Kimse yakalar, öldürür, kuşkuları hiç yok. Akşama kadar öyle tıka-basa yiyorlar ki, camii duvarlarında kendileri için yapılmış kuş köşklerine sığmıyorlar, yağlı götleri. Kaç siyasal iktidarın efendileri değişti, ama İstanbul'un iri götlü, katmer katmer kursaklı ve bir hışt deyince topu birden korkuyla havalanan güvercinleri değişmedi. Bir avuç buğday, bir avuç mercimek nedir ki, bulamadı Diyarbakırlı. Beyazıt meydanındaki o domuz yavrusu gibi yağlı-yağlı güvercinlerin ne güzel köşkleri yuvaları var. Hiçkimse merak etmiyor, evlerine dönecekler mi, evleri hemen oracıkta, kimse merak etmiyor, yiyecekleri var mı, yiyecekleri hemen oracıkta. Ama, asırlardır Anadolu'da, bir avuç buğday bulacak, bir insana, kaderlerini verdi yığınla insanlar. İşte asırlardır Anadolu'da evinin, yurdunun yolunu bulacak bir insana, "kaderlerini, boyunlarını" teslim etti onbinlerce insan.

Yine değişiyor efendiler yukarda, aşağıda değişen ne? Eşşek sahibi düşmanı görünce eşşeğine ya vararak kaçar, eşşek sahibine döner, ne kaçıyorsun taşıyacağın bir yüktür, hal o hal sen... Mahpus damından bir dışarı atsalar kendilerini. Bir avuç buğday için bir iş bulabilecekler mi? döndüklerinde evlerinin yolunu onlara artık kim gösterecek!

Diyelim havadasınız. Binlerce kuşun arasında kanat çırpıyorsunuz. Şaşkınca. Hastalıklı, sıska, körpe bir kuşsunuz. nereden tanıyacaksınız bu evi. Şu, loş bir hapishane avlusuna benzeyen ev miydi? Şu, önünde kadavra ölüler kalkıyor sıra-sıra, orası mıydı? Yoksa, surdibinde et kebap yiyen yağlılara sey eden boyacı çocuğun yanına mı tünesem. Şu Mardinkapı'da kokuşmuş paçavralar giyen beş-altı yaşında, kara, sümüklü çocukların oynaştığı eve mi insem. Neresi evim. Şu, kan banyosu gibi kiremitleri, çatısı, avlusu yıkanmış ev mi, şu koyun koyuna bir mendil kadar battaniye altında yatan onyedi çocuğun büzüldüğü ev mi? Yoruldu kanatlarım. Lapa lapa kar yağıyor ağırlaşıyor. Yoruldu kanatlarım demiri eriten kavurucu yaz güneşi tüylerimi alev alev yakıp kızdırıyor. Bayıldım bayılacağım. Şu kapı dibine çömelmiş ağlayan biçimsiz şalvarlı ağlayan anneler, orayı neceklim. Tanrım, şu kara uğursuz geceyi karartan sonsuz mermi seslerinin dönduğü gençliğimin çöplükle çevrili şu mahallesi miydi? Ne sert rüzgar surların üstünden Kaburgalarım çıtır çıtır kırılıyor. Bekleyen kaldı mı? Yeniden şişiverse yüreğim balon gibi. Çocukluğumdaki gibi cıvıldayan kuşlarla dolu o avluya yeniden girebilsem. Unutuverdim sokakları. Hangi kemer kapıdan girecektim, herbir taşı düşmüş. Sonsuza değin çırpınıp duran şu yıkıntılı kara köşe, naylon torbalarla örtülü pencere miydi? Yıkanmış tertemiz çamaşırları asılı, annemin dizdiği, oraya mı inecektim. Ayakkabılar görsem çamurlu, uzaktan gelmiş, alelacele avluya fırlatılmış, ah oraya mı inecektim, yoksa evimi mi istemiyorum, emniyetli bir delik mi benim boşlukta asılı tüm hayallerim. Bir açık perde görsem gagamı vuracağım. İçimde acıyla mermi olmuş bu kederle gözlerimi dikip masmavi göğü yeniden delip geçeceğim. Toprağı eşeleyip Gizli gizli yuvalarına mı girsem kırmızı akreplerin. Mavi, masmavi gök. Ağır basıyor kanatlarıma. Daha da yukarı çıkıp gözlenmi... Asılı kalacağım, böyle, ah, ne türküler yağdıracağım böyle bol bol, sağnak! Ah, bu masmavi gök, boğucu bir oda burası, koparıp alıyor yakıcı rüzgar yıldızları bile kızgın.. inmek istiyorum. Tanıdık bir eski taş, bir kırılmış kiremit parçası. Tünemek istiyorum. Ah, son otuz yılda. Hayat ne çok değişti. Yurduna dönecek mi-dönmeyecek mi bu bahsi bekleyen, iddiaya girmiş tek bir kuşbaz kalmadı. Ay ışığı parlıyor ıssız sonsuz koyu lacivertte. Nereye ineceğim. Pırıltılar yanıp sönüyor! Kalbim küt küt atıyor. Kimdir bu gelen, kimdir bu geri dönen, biliyor mu bu şehir!..

nihatg@leman.com.tr

NİHAT GENÇ

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

PotpurİSS... Kapı gıcırdıyordu çok berbat! Gauiyynk! diye ötüyo gece... Sabah yağlayım dedim. Vazelin sürdüm biraz ötesine benzine. Neresi gıcırdar ki bunun? Menteşeleri heralde! Oraya sürdüm! Gauiiynk, azaldı. Gıynk! ediyo sadece artık, hafifçe. Yani, illa bi ses çıkarıcak. O da onun hakkı; çıkarsın o kadar. Kapanıyo, kolay dıl. Açılıyo bi de... "Çeşmecl!" diye kulaama bağırdı adam! Köşeyi çiziyodum zaten kaptırmışım; çalınca telefon, gidip açtım, "Çeşmecl!" dedi. Kimi arıyosunuz?.. Mustafa Çeşmecl!.. Yanmış, dedim. Çeşmecl! diye başlamır mı lafa ya! Mustafa dese, anlıycam . Benzin istasyonundan geçiyodum yine, araba gibi. İstasyona giren ololar falan var mı diye saa sola bakınıp; ilerlerken, bi araba gırırldı, yanımdan geçti hemen. Çukurluk falan vardı yolda, tam önünde. Splaşhl su sıçradı paçalarıma, lekerden! Ama bişiy diyemedim tabi. Hem çok yavaş gidiyodu ve sıçratmaması imkansızdı, hem de geçiş hakkı otoya aitti. Yapabileceğim bişiy yok. Ve eğer, ben haklı olsaydım, bışıyler yapmam gerekecekti' Arabanın arkasından el hareketi çekip kufretmek anlamsız. Çünkü azcık ilerde pompanın önünde, geçiş yolumda durdu! "Bakar mısın?.. Paçalarıma su sıçrattın!.." "Selpak verıyım size! Kusura bakma!", "önemli dl i!".. Fekat, hata bende tabi. Islak paçalarla yürüyüp, pompanın önünde duran arabanın yanından, yoluma devam ettim... yaya olmak da zor iş! çantalara çarpıyorum genelde.. Kadın çantalarına. Sanki, çantalar ayrı birşiymış gibi, hıç, kendilerine düşen yan kıvrılma görevini yapmıyo sahipleri! Ben de mecburen, yarn kendi payıma düşeni yapıp, yine de, lanki diye çarpıyom çantalara! Kesin sarsılıyolardır ama, naapıyım! Ancak, paket, koli falan taşıyan, ağır bi torbası olan, el arabası süren, bidon, teneke falan taşıyan birine tam yol verebilirim. Onun dışında, sadece, payıma düşen kadar bi yana kıvrılışl Sonra, donk! tabi. Ne bu? Çanta! Neyse, bı çantadan özür dileyemem ya!.. Cep telefonu tutmak, harbiden hoş bı duyguymuş, şimdi anlıyorum ellerinde çük gibi gezdirenler! Ağır bı xere. Avuca tam oturuyo! Sert, küçük, işlevli! Bi güvence aaleti hissi! Küçük, elastıkı tuşlar, dokunma duygularını tatmin ediyo! O yüzden kurcalıyolar hep demek, bı bok yokken ortada! Evet! Tuttum, sıktım! Biraz da dokunup kurcaladım! Sonra, kodunu falan mı bozdum, bişiy oldu! gıdıp bıraktım kardeşimin odasına!.. Tv kumandası verıyo tabi, asıl bu, hükmetme, güç hissini. Zapl diye bişiy yapabilme gücün var. Zap! Sıçtır git, seni istemiyom anlamına geliyo çoğu zaman! Yani, illa elde bişiy tutucaz. Tespih almıştım! Sakız gibi yapıştı ama! Raatl yım diye göyaa. Fekat bu sefer de, her bi yere onları gittim için evde, orda burda kayboluyo; ara dur! Yok mutfakta, gınşte; nerde?! Eeh, çektım koparttım! Düştü taneleri yerlere... "Telefonunuz borcundan dolayı kapal dır" falan diyodu bi kadın telefonda. Kapattım, tekrar aldım ahizeyi sonra, dayadım kulaama: Yine aynı şeyi söyledi! Bi kaç kere yaptım. Sonra, çok saçma: "Annamıyo musun, beyinsiz! Kapalı işte!" falan diyebileceğini düşündüm. Ama o yine aynı şeyi dedi. Yaşını falan tahmin etmeye çalıştım... Borç anonsu kadını! İki üç kere daa konuşturdum onu sonra zıpanp vattım... Bışıy geldi aklıma yolda, anıden sertleştim! İyi kl ceket vardı, örtüyo ol sonra başka şeyler düşündüm, yumuşadım. Başka şeyler düşünme anı çok ilginç! Oraya buraya, bi tabelaya falan bakıp, yoğunlaşıyosun. En saçma bişiy bile olabilir bu .. Ayakkabının tekinin kenarı portlemişti. Hafif bi açılma. Köşede, daa önce hiç görmadım bi ayakkabıcı vardı. Küçük bi dukkan. Girdim söyledim derdimi, verdım papucu Köselelerden ve deri tabanlardan muhabbet açtım biraz, orda otururken öyle. Sarmadı. Yukarda bi yerde, antika, haşat olmuş bi radyo vardı. Hala ses çıkarıyo ama. Maç vardı. Biraz da futbol geyiı yaptık. Şu meydan, burdan ne güzel görünüyomuş! Dışarıyı seyrettim, bi ayaam çoraplı ve yerde. Küçük vitrinde, ayakkabı bağları, topuklar, keçeler falan var! Akşam olmak üzere. Ben son müşterisiyim heralde onun. Yine, yukarda bi yerde, bi çıkıntıda duran, telefon çaldı. Evden arıyolar galba, "Tamam oğlum" falan dedi adam. "Annen nerde?!" Bı iki şaka yaptı oğluna, sonra ayakkabımı uzattı Giydim; beşyuz bin lirayı verdim, çıktım dışarı. Evet, güzel olmuş. Sıyrık kapanmış ama, dikiş belli oluyo yine del Olsun. Bu işi de hallettik. Bi de dış macunu almalı şimdi, bazen lazım oluyo. Hemen iyi günner diliyorum benl..

LeMan okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO 20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

(Bu, Coşkun'a ufak bir cevap yazısıdır)

Selam Coşkun,

Senin Leman'a gönderdiğin yazıyı okuyup, şöyle bir düşündüğümüzde, eğitim sisteminin bir sorunu olan kıyafet muhabbetine nasıl tek pencereyle baktığını gördük.

Bazı sorunların farkında olmana çok sevindik. Ali ile Veli'nin eşit bir yönünü keşfedebilmen gayet iyi. Zengin ile fakirin tek ortak paydasının okul kıyafeti dışında başka bir şey olmasına imkan yoktu zaten. Fakat atladığın çok önemli bir nokta var gibi geldi bana.

O da fakir olan Ali'nin o sıkıcı üniformayı nasıl aldığı? Eğitimin parasız olması gerektiği halde, maddi durumu iyi olmayan bir insanın, sırf okuyabilmek için, butun bu zorluklara katlanması bize pek eşitlik gibi gelmedi. Senin de belirttiğin gibi Veli sabah kahvaltısını yapıp, servisine binip okula gider. Ali ise sabah kahvaltısını yapmadan, tabanlara kuvvet diyerek okulun yolunu tutar. Ve eşitsizlik burda başlar.

Kısacası, okulda öğrencilerin aynı formayı giymesi onlar arasındaki eşitliği göstermez. Umarım biliyorsundur? Öğretmenin fakir ile zenginler arasındaki yaptığı ayrımcılıktır. Gündemi izler ve onunla kalmayıp, kendini geliştirerek olaylara baktığın pencereyi büyütür ve yaşadığın onları geçmişe devrederken o pencereyi, pencereler haline getirdiğin gün ne demek istediğimizi anlayacaksın. Kendine istediğin kadar iyi bak. Herkes iyi baksın. Özgür ve eşit bir dünya dileğiyle.

Kıvırcık, Senem, Çiğdem

Kaçış... Yine Kaçış

Tarih 5 Nisan 2000 Açıköğretim fakültesi turizm otelcilik 1. sınıf öğrencisi olduğum için yapmam gereken 3 aylık uygulamalı staj için Alanya'ya gidiyordum. Yani üç aylık da olsa Kayseri'den kaçıyordum, çunkü yaşadığım son 5-6 aylık süreçte haddinden fazla yıpranmıştım, sorunsuz, sıkıntısız birgün bile geçirmemiştim, anlayacağınız çok kötü bir dönemden geçiyordum. O yüzden Alanya benim için çok iyi bir fırsattı. Ve gideceğim için mutluydum, ne de olsa gittiğim yer Alanya idi. Göremediğim, giremediğim denize girecektim, azgın dalgalarla dost olacaktım, Kayseri'de rahatça içemediğim biramı sokakta hiç çekinmeden ve saklamadan içecektim, farklı kişilerle tanışacak, yeni arkadaşlar, sevgiler, sevgililer bulacaktım ve daha fazla özgür olacaktım

Tarih 6 Nisan 2000 artık Alanya'daydım. Büroya gittim, nerde staj yapacağımı öğrenmek için, bürodaki hatundan staj dosyamı ve otelin adresini aldım ve doğru otele. Hala açılmamış ve yapılması gereken o kadar iş var ki biz stajyerler imdatlarına yetiştik. Ve başladık staja ilk gun atladık bir kamyonetin arkasına ellerimizde kazma-kürekler toprak taşıyoruz, çiçek ekilecekmişte, daha sonra başlıyor baştan aşağı temizlik muhabbeti anına kodumun yeri küçük bir yer de değil ki hemen bitsin masalar, sandalyeler, şezlonglar, önce yıka sonra sil daha sonra çıkar güzelce diz (sayılarını bilmiyorum ama üç gün uğraştık) stajın 4.günü belim kilitdi, kollarımı hissetmiyorum, aşırı bir yorgunluk ve sinir, ne olacak günde 2 paket sigara içen adam bırak bir paketi günde 5-6 dal sigara içebiliyordum. Tabi kesmiyor onun sinirini ustüne yanımda bulunan tavuklara da sinir olunca sessiz, sakin, uysal adam gidiyor, yerine huysuz, sinirli, kinci bir tip geliyor

Stajın ilk günlerinde hiç beklemediğim işlerle karşılaşmıştım. Tekrar büroya giderek bize yaptırılan işleri anlattım (kazma-kürek-15 ile 20 saat süren mesai vb. olaylar) kendini beğenmiş, ukala, yüksek sesle konuşunca ya da bağırıp çağırarak bir iş yaptığını sanan hatun ben pek de hoş karşılamadı bırakın yardımcı olmayı tek bir kovmadığı kaldı. (Onu da zor yapar, çeker). Daha ilk günler şafak daha 85 diyor. Ve ben soğumaya başlıyorum.

Kaldığım yerde insanların ilk sordukları soru birader, arkadaş memleket neresi, hay sikeyim memleketini turizm gibi evrensel bir meslekte insanların adını bile sormadan sordukları bu soru beni bayağı bir dumura uğratmıştı. Hoş çömez olduğumuz için buraya gelirken gerek arkadaşların gerekse yakınlarımın hiçbir şeye karışma, herkesin suyuna git, herkesle iyi geçin gibi nasihatlarını da hatırlayınca hiçbir tavır koyamadım ama şaka ile karışıkta olsa bu sorudan rahatsız olduğumu belli ettim. Kafasını iktiklerim anladıysa tabi. Bir başka olay otelde bulunan elemanların (büyük bir bölümü) güleryüzlü, iyi arkadaş rolü oynayıp daha sonra da sahiplerine karşı olan görevlerini yerine getirdiklerine de maalesef şahit olduk. Gunden güne hep olumsuz şeyler, insanların eğilip bukulmeleri bir oryantal edasıyla kıvırtmaları şeflere yalakalık yapmaları yanlarında iyi çocuk onlar gidince arkasından ana-avrat küfretmeleri ve buna benzer birçok olayı görünce bunaldığım, sıkıldığım, küçük bir azınlık haricinde insanlarını sevmediğim Kayseri'yi arar hale geldim. Ve kararımı veriyorum şafak 80 diyor ve ben stajı yakıyorum. Alanya'da doğru dürüst ne konuşabildiğim, ne dertleştiğim ne de birşeyler paylaşabildiğim arkadaşlar bulamadım. Belki ilerleyen zamanda bulabilirim, bilemiyorum. Benim zaten üç senedir haftada birgün buluşup sohbet ettiğim, dertleştiğim (Cezmi Ersöz) tavrına hayran olduğum bana birçok konuda bilgi depolayan Nihat Abım vardı. Ve tüm güzellikleri ile Leman vardı. İyiki vardı. Nihat Abi yüreğine, eline, diline sağlık bi de ikine sağlık, koy abi i.nelerin g.tlerine.

Ha bi de bayiden Leman alırken adam bana öküz gibi baktı, benim de çoktandır almadığım ÖKÜZ geldi aklıma ve Nisan sayısını aldım. Çok guzeldi.

Ben Kirik

Suç Ortağım Sazımdır!

Merhaba sevgili Leman dostları. Yaklaşık dört yıldır Muğla cezaevindeyim. Sevginin, özlemin, umudun, hergün birikerek arttığı, kokusunun duvarlara sindiği, herşeyin daha bir anlam yüklendiği cezaevinde... Ben ve başucumda duran sazım ıssızlıklardan kalabalıklar, umutsuzluktan umut yaratıp durduk hep. Çalıp-söylemek; kendimi bir ifade edişti... Bir varoluş ya da yaşamın anlamını bulma çabasıydı. Dışarda da öyleydi, burda da öyle... Sazımdan dökülen melodilerle, sesimin tınısıyla insanlara birşeyler anlatmak istedim hep... İnsanların en fazla ihtiyaç duyduğu şeyi: Sevgiyi ve paylaşımı. Bugün burda oluşumun bir nedeni de buydu belki. Dokunulmaması gereken bir şeye dokunmuştum. İnsanların yabancılaştığı bir duyguyu, insanlara yeniden taşımış ve duşunce suçu işlemiştim. Farklı dillerden farklı kültürlere seslenmek beni cezaevine taşıyacak ve toplumla yabancılaşmam sağlanacaktı. Bu başarıldı mı? pek sanmıyorum. Fiziksel bir kopukluk olduğu muhakkak. Ama toplumu ve toplumsal ilişkileri zihnimin en derin yerinde hep sıcak tutmaya çalışıyorum. Önemli olan da bu değil mi sizce? Bu çabama katkıda bulunmak ister miydiniz. Bana yazmak isterseniz, mektuplarınızı bekleyeceğim Şiddetle.. Hoşçakalın

İbrahim Çalhan
E-Tipi Kapalı Cezaevi Oda 15 Muğla

Merhaba Leman Elemanları;

Şu yazar-çizer dünyasına bi de ben kapak atıyım dedim ve şimdi size içimi dökçem.

Sınırimi bozan bi konu var şu aralar: ben anarşistliğe doğru emin adımlarla ilerleyen biri olarak bu gayet mantıklı dünya görüşünü "edepsizlik" olarak yorumlayan ve bu yorumlara zemin hazırlayan "fırlama" punk arkadaşlara bi kaç şey söyliycem.

Öncelikle dostlar anarşizm öööle "hoppa hadi gençlik, özgurluk, yea!" filan gibi kolay bi mevzu dil. Anarşizm, insanın kendini kutsamasıdır tabi insanın kendini kutsaması için bi takım olgunluğa erişmesi gerek. Eminim ki kölelikten, paralı köleliğe geçen insan, sonunda bireyselliğini ön plana çıkararak bu olgunluğu yakalıycak ve kendi kendine egemen olmayı öğrenecektir. Tabiki özgürlük burda önemli bi olgudur. Özgürluk düzenin çocuğu değil, annesidir. Ama bi takım "özgür" arkadaşlarımız işin bokunu çıkardılar, bu da olmadı tabi...

Neyse okurlar, sonuçta şunu diycem işte, anarşizm insanın üstünden devlet, din vb. baskıları kaldırabilir çünkü eğer insan anarşizmi yaşıycak seviyeye gelirse zaten bööle şeylere ihtiyacı kalmıycak. Dininden tutun da müziğine kadar herşey kendisine özel ve güzel olacak. (Bööööghh)

Burdan Ankara'daki punk arkadaşlara -Işık, Burak- selam. Siz de bu iğrenç düzenin bi parçası olmayın tamam mı, okuyun, kendinizi yetiştirin. Ayrıca kuzen (İzmir'den) ablsının arkadaşı bi elemandan bahsetmişti. Türkiye'nin görebileceği en büyük anarşistlerden biriymiş. İşte "yanımda taşımadığım hiçbir şey benim değildir." filan diyomuş. Ona da selam, evvelallah diyorum burdan.

Aslı

Paylaşma

Bilmediğimiz, ama arzuladığımız şey nedir? Bunun cevabı kişilere göre değişir. Çoğu kimse için aşktır, sevgidir. Bence değildir. Bunun cevabı PAYLAŞMAKtır.

Neyi mi paylaşmak? Herşeyi, yani hayatı, yani sevgiyi, yani acıyı, yani yalnızlığı, yani hastalığı, yani sıkıntıyı, yani sevinci... Zaten herşey de bu değil midir?

Uzulursünüz. İçinizin lime lime olduğunu, ilmik ilmik çekildiğini hissedersiniz, çektiğiniz acıya inanamazsınız, ve inanamazsınız nasıl dayanabildiğinize. O an arzu etmez misiniz, sıcacık bir elin varlığını, yaslanacağınız güven veren bir göğsun yakınlığını...

Sonra hastalanırsınız arzu edersiniz, size sıcacık bakan bir göz olsun, teselli eden birkaç kelime, kıpırdayan dudaklarla sizin için yakarsın Allah'a.

Üzerler sizi insanlar, kinle dolarsınız birden bağırmak istersiniz, haykırmak istersiniz... Dinleyen birileri olsun istemez misiniz?

Sevinirsiniz bir gün, öyle bir sevinci ki için içine sığamaz olduğu zaman, gülümseyerek koşmak istemez misiniz birilerine?..

Sıkıldınız sonra dünya olanca genişliğiyle dar gelmişse size, kalbiniz sıkılıyorsa mengene gibi bir umut aramaz mısınız? Sonra güzellikleri doya doya yaşamak denizin maviliğini, yaprağın yeşilini, gün batımının kızıllığını,. sevdiğin şeyleri, yani güzellikleri paylaşmak.

Yaşıyorsak paylaşmalıyız; güzellikleri, acıyı, kederi, sevinci, herşeyi, yani hayatı! Bunu öğrenmeliyiz herşeyden önce. Kendi başına katlanmaya çalışmak çok zor. Çok zor paylaşılmayan mutluluklar

Benim dediğim; evi paylaşmak değil, yatağı paylaşmak, sofrayı paylaşmak, parayı paylaşmak değil. Herşeyi paylaşmak.

Anıları paylaşmak, hatıraları paylaşmak, anlaşılacağını bilmek ayıplanmadan, alay edilmeden.

Bir çocuğun ağlamasını paylaşmak telaşlanarak, gülmesini paylaşmak ferahlanarak, ilk adımını paylaşmak sevinçle, ilk sözcuklerini, ilk çıkan dişini, okula başladığı ilk günü, üzüldüğü ilk aşkını, herşeyiyle yavrum dediğin çocuğunun.

Bunları önemseyerek, özümseyerek paylaşmak. Başka şeylerle uğraşmadan, sevinci sevinç gibi yaşamak, korkusunda alay edilmeden, paylaşarak korkmak.

Sevinçlerin paylaşıldıkça çoğalacağını, acıların paylaşıldıkça azalacağını bilerek yaşamak. Yani herşeyi paylaşmak, yani hayatı, önemli değil mi sizce?

Şenel Güvenlier

LeMan Sayı 442. 13 Mayıs 2000 C.tesi Haftada bir yayınlanır
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zafer@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GUVER ● Soner GUNDAY ● Gunan İÇOĞLU ● Lutfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Yadat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seler SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlcak Matbaası ● Dağıtım: Bi-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst

LeMan da yayınlanan karikatur, yazı, espri ve karakterlerin tum yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir

TEMA İDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL & SANAL SİMGE

Taksim, İstiklal caddesi.

GÖD-BAŞ AÇIKTA!.. TÖÖGVVBE TÖVBEE... ESTAĞFİRULLAH... TAŞ YAĞACAK BAŞIMIZA TAŞ!

FAN TOMA

BAHAR GELDİ YA!.. TÜÜ...REZİLLER,KEPAZELER... TAŞ YAĞACAK... TAAŞ..!.

AYGAZ

ZEYNEL

BORSA

Otobüste...

AY AY, AY..AYY..!.. KAFİR, TÖBEE..!.. BAK!

ZET

LAN ŞU KARŞAMALARA EŞEMELERE BAK! BU SIN TÖHUM LARI S 21!" ULAN EDEP YAHU..!.. TAŞ YAĞMURUNDA GÖRÜCEM BEN SİZİ

Eve dönüş

E.. MY ÖYV YOLDAN ÇIKMADI VAKİT KAYMADI WALLAHA TAŞ YAĞACAK BAŞIMIZA.. ŞUKUR SELAMA EVE!

BEYMİZ GELDİ

BEY..

Fakat..

CT... ÇÖTR!

Ya balkon, çöktü!

BEYM NERDE - SİN?

BE...

BEEY... BEYİM..!.

GÜMM!

---TH!.. ---TAŞ!.. ---T---

Meğer

YE-YEAHH..!.. look @ me!.. BABA NASI KOYDUM BORLIYU.. YİNE KAZANDIM OOLLM BAHADIRCAN' KEBAAP' MC DONALD'S'LAR SENDEN'

KİM?

That's Very Good!

YOU WIN!

bahadirboysal@leman.com.tr

up-dıs! up-dıs! ALARMAAA! LA- BOMBAA!.. Kabızlık, depresyon, ölümden sonra sex varmı, hayatın anlamı? Ve türlü serüvenlerle BAHADIR BOYSAL kuşe kağıda, renkli, cilveli, GICIK! gıcır gıcır.. Bekle.. Dur hele.. Dur hele..

20 Mayıs 2000 Cumartesi-Sayı:2000/21 · 350.000.TL. (KDV Dahil)

Le M

GALATASARAY POSTERİNİZ İÇERDE

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

GALATASARAY ŞAMPİYON

BABA GİTTİ!

Suat * Baydee

Deyişler

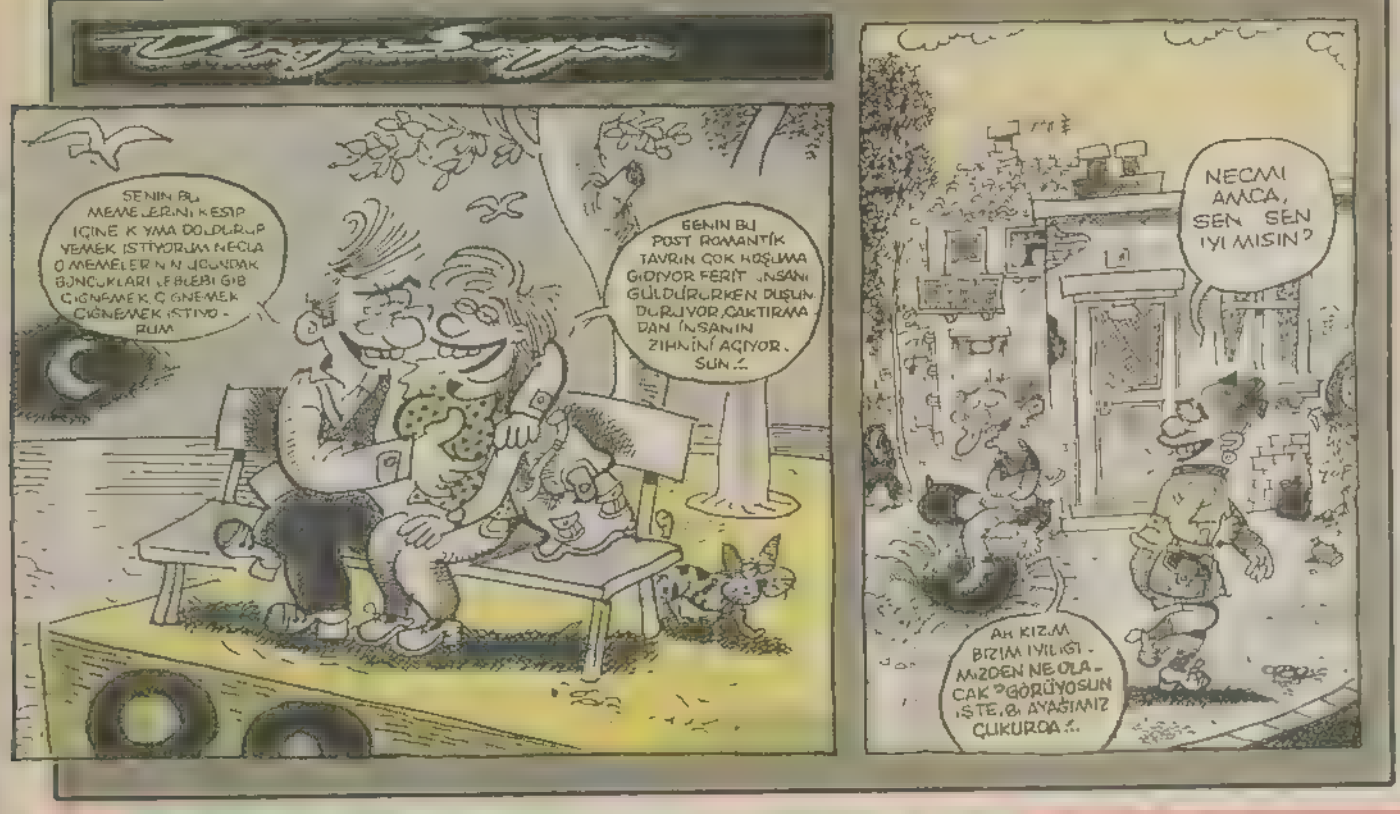

grafiler...

Fatiş

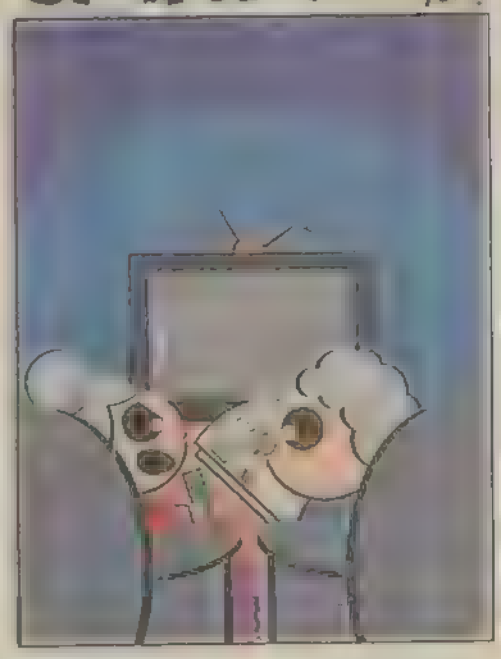

- Gazete okumayı keser misin lütfen! Televizyon seyredemiyorum...

Gezi

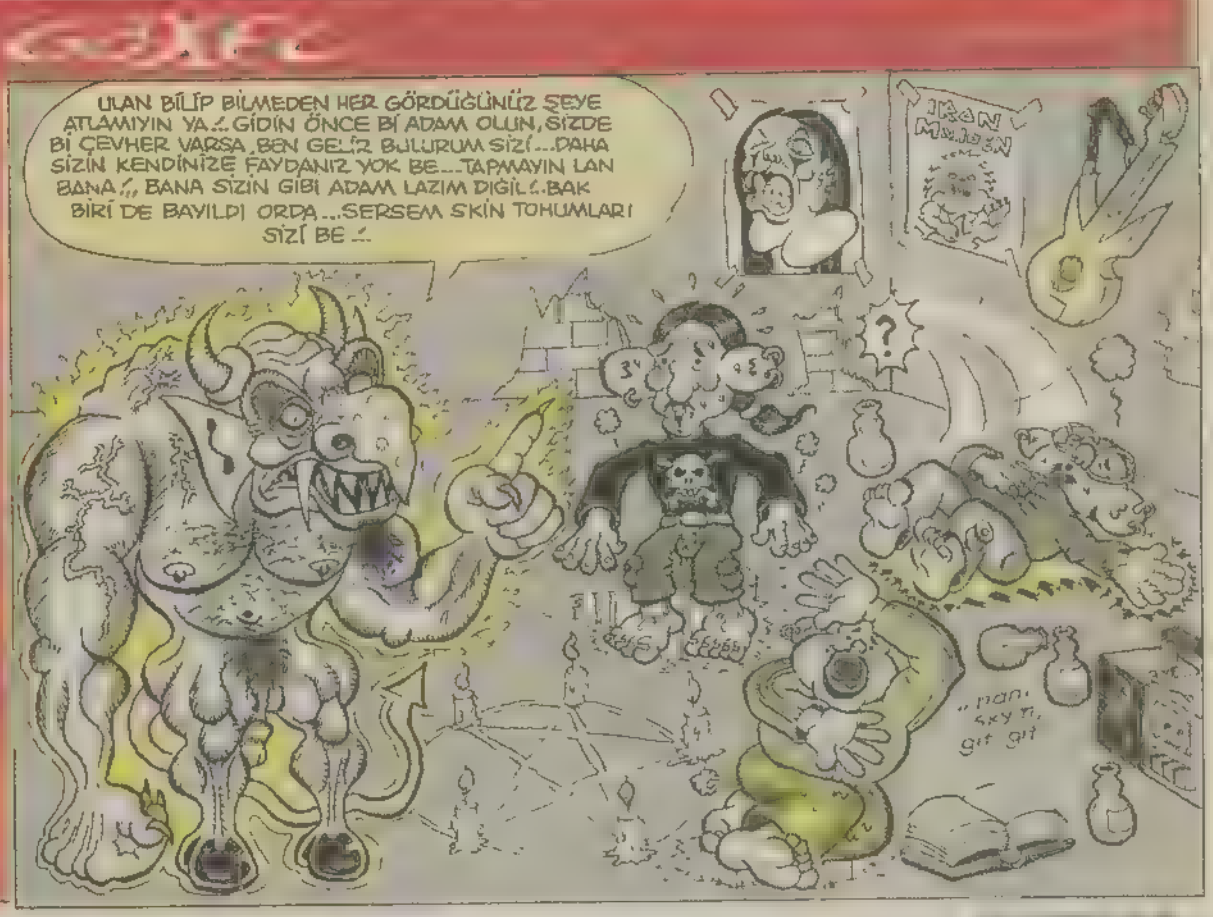

GEZ MAHMUT'ÇIK

mtibet@leman.com.tr

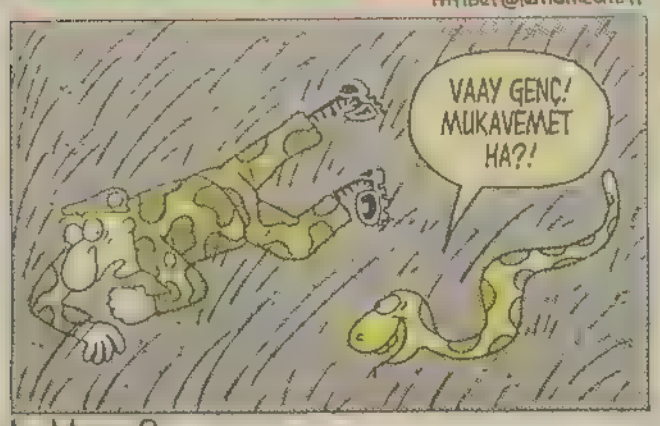

LeMan

NIHAYET

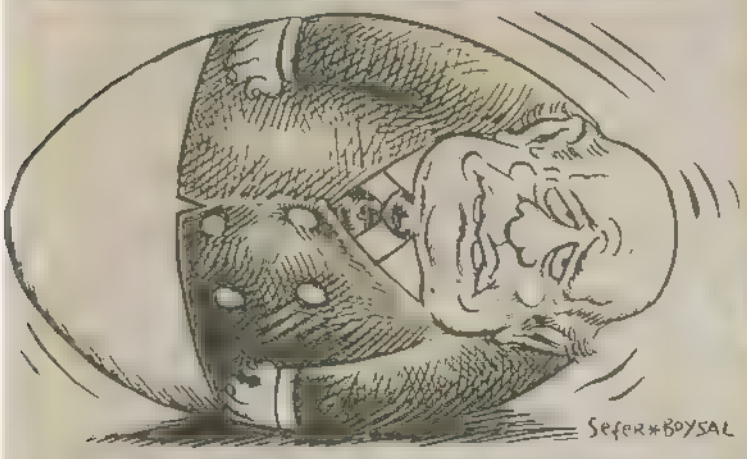

Uğur Mumcu'nun katil zanlılarının ifadelerine dayanılarak yapılan operasyonlarda Ahmet Taner Kışlalı, Muammer Aksoy ve Bahriye Üçok cinayetlerine ilişkin önemli ipuçları ele geçti.

Galatasaray bir ilki başardı ve Türkiye'ye bir UEFA kupası rüyasını yaşattı.

Bülent Erkmen'in "Büst Üzerine Eskizler" adlı Yazılmış Yalanlar" adlı kitabında yer [illegible] si halen gündemi [illegible] olaya balıklama atladı.

BABA
son lale oluşun
olur inşallah
SABAH, YENİ BİNYIL VE DİĞERLERİ
bu ent erkmen'in beiden yukarı büst çalışmasına beiden aşağı vuran düzeysiz medya
SADETTİN KEKSOY
kopenhag'da galatasaraylı taraftarları arsenallilere karşı kışkırtıp olayların çıkmasına neden olan provakatör tv'ci
ALPAY'A 90 DK.
ANA AVRAT KÜFREDEN TRÜBÜN MAGANDALARI

ŞAMPİYONLUK SEVİNCİNİ SİLAH ATARAK KUTLAYAN ZONTALAR

TBMM Soruşturma Komisyonu üyeleri, duymakta ve hatırlamakta zorlanan İbrahim Şahin'in ifadesini alamadı.

Erbakan'ın emanetçisi Recai Kutan RP kongresinde diğer genel başkan adayı Abdullah Gül karşısında hezimete uğradı. Yenilikçiler kongreyi az bir oy farkıyla kaybetti.

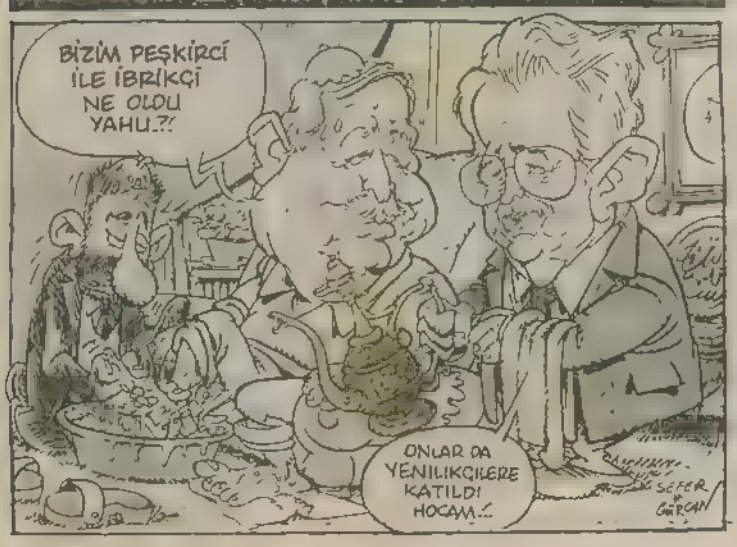

Almanya'da yüzde 82 gibi bir çoğunluk (Türk) sol partilere oy verirken, Türkiye'de ise sağ partileri tercih ediyor.

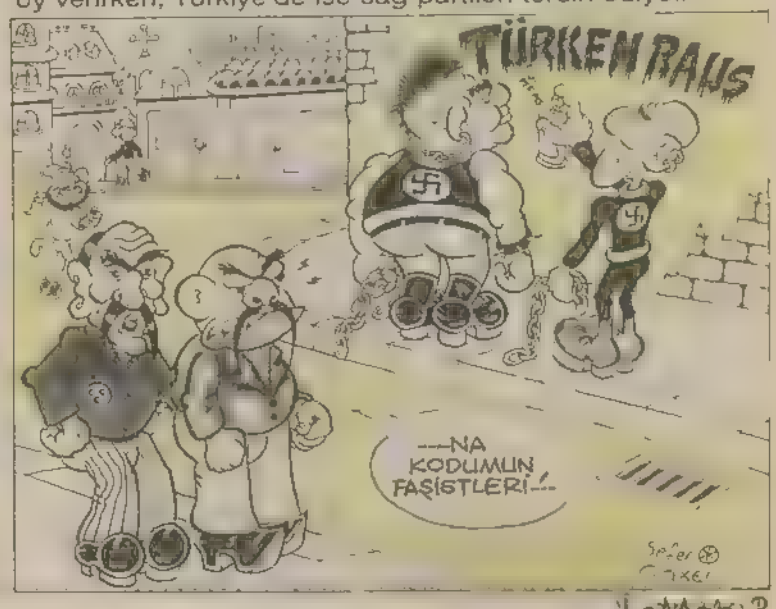

İğne

Hayır çok da üzgün değildim. Kendimce direniyordum hayata... Yollara vurmuştum kendimi. Sağlığımı ve canımı hiç umursamıyordum. Hep vardı bende bu,... Bu yaşama ve yetişme telaşı. Nereye gitsem hep oraya geç kaldığımı düşünürdüm. Ama yine de yollar hiç işe düşmekten koruyordu beni.

Uçurum yanıbaşımda olduğu için, bu denli abanıyordum hayatın üzerine..

Bir elim neşeli bulutlarda, çocuksu sevinçlerde; öbür elim ölümün saçlarını okşuyordu...

Yollara vurmasam kendimi, uçurumla kucaklaşmam an meselesiydi.

Boşluk hem ürkütüyor, hem de içine çekiyordu.

Farkediyordum çünkü, birşeyler usul usul değişiyordu, insanların bakışları eskisi gibi değildi. Sanki herkes birbirine rağmen yaşıyordu.

Ortada yitip giden birşeyler vardı ve gizli bir yas yaşanıyordu da, sanki herkes bu yası nasıl olursa olsun gizlemekle görevliydi.

Yine de kızamıyordum bu insanlara. Öylesine yalnızdı ki herbiri, yaklaşan felaketten kendilerini, sadece o yapayalnız kendilerini kurtarmaktan başka birşey gelmiyordu akıllarına. İnsanlar lanetlenmemek için Tanrı diye "kendilerine dua ediyorlardı".

Delice acı çektikleri halde, acı çekmekten çok korkuyorlardı

Ben ilderini unutmak için denemedikleri eğlence kalmıyordu, ama herşeyi unutmak ve olabildiğince basitleşmek için ne yapsalar, beniliklerindeki o gizli ve asıl soru peşlerini bırakmıyordu: Dünya artık bildikleri o dünya değildi. Yaşamak o eski yaşamak değildi.

Bu değişim hepsinden farklıydı... Anlamak bitiyordu. Dokunmak. Hatırlamak bitiyordu. Bir anıyı, bir duyguyu, bir davranışı ve sözü gözlerin içinde saklayıp, sonra eve gelip onu tekrar tekrar düşünmek yorumlamak ona yeni anlamlar vermek bitiyordu..

Garip bir belirsizlik vardı heryerde, özellikle yüzlerde

Herkes birbirinden, gizlice yaşanan o derin dehşeti saklamakla sorumluydu sanki...

Dünya kötüye gitse de, yine de herkes kendi hayatının iyiye gittiğini söyleyerek saklıyordu bu derin dehşeti.

Öylesine hızlı dönüyordu ki dünya, kimsenin kimseyi bekleyecek zamanı yoktu... Eskiden insanlar iyi kalpli bir isyanla yollarda yürür ve **sömürüye hayır**, diye bağırırlardı, şimdiyse **bizi sömürün**, diye bağırıyorlardı iş sahiplerine... Dünyanın o korkunç hızı öylesine derin farklar yaratmıştı ki, hergeçen gün sömürülmeye bile değer bulunmayanların sayısı çığ gibi artıyordu...

Bu hız yoksulları en dibe savururken, zenginleri ulaşılmaz bir yerde gizliyordu...

Yanyana yaşanıyordu, ama yine de herkes birbirinden uzak kalmaya çalışıyordu. Çünkü biri düşerse öbürünü de düşürüyordu. Düşen bir daha ayağa kalkamıyordu...

İşte böyle bir dünyada vurmuştum ben kendimi yollara... Sonra alkol vardı... Sonra sigara ve kimsesiz isyanlarım vardı...

İki kurt gibi uyurdu içimdeki umutla umutsuzluk... İki kurt gibi... Birbirlerini yoketmemek için dişlerini boğazlarına geçirip öylece uyurlardı.

Kimbilir hangi şehirdeydim, bilmiyorum; ama bir otel odasındaydım, sabaha karşıydı. Sırtımdaki korkunç bir ağrıyla uyandım. Elbiselerimin olduğu yere neredeyse sürünerek gittim. Pantolonumu giyerken sırtıma saplanan o kezzaplı bıçağın acısına daha fazla dayanamadım. Halının üzerine kan ter içinde yığılıp kaldım... Orada, öylece kıvranarak bekledim, orada sağlıklı günlerimin o bencil neşesini özleyerek bekledim... Hayata ve ruhuma dair ne varsa herşeyi unutup bütün dikkatimi sırtımdaki o korkunç ağrıyı dinlemeye verdim...

Neden sonra farkettim, yatağın kenarında acıdan sızıp kalmışım...

Hastaneden kaçış yoktu. Birkaç gün sonra. **İstanbul Tıp Fakültesi**'nin verem ve kanser servisindeydim. Hastanenin en alt katında, kalorifer kazanının yanındaydı bu servis. Kalorifer kazanının yanında olmasına rağmen buz gibi soğuktu burası. Yüzlerine kırmızı çarpı işaretler içizilmiş kanser hastaları, yıpranmış koltukların üzerinde doktorlarını sessiz bir korkuyla bekliyorlardı ..

Tavandan geçen, ziftle boyanmış, kalın ve ürkütücü boruları seyrederek bekledim ben de doktorumu. Ne zaman sonra uykusuz ve çok genç bir doktor girdi odaya ve şikayetimi sordu. Anlattım. **Üstünüzü çıkartın** dedi.. Aceleci ve hoyrat bir kibarlığı vardı... Çıkartıp usulca koydum onları sandalyenin üzerine... Polislere direndiğim kadar direnemem doktorlara. Ne kadar inkar etmek istesem de, garip ve çok eski bir saygım vardır bizime. Korkarım ondan, beni aşağıladıkça daha çok korkar ve sayarım...

Sırtımda gezdirdiği o soğuk aletin bir ucu ekrana bağlıydı ve oradan içimdeki karanlık denizin gelgitlerini seyrediyorduk..

Hem titriyor hem de içimdeki gelgitleri seyrediyordum ekrandan...

Siz çok kötü zatürre olmuşsunuz, ciğerleriniz su toplamış, dedi genç doktor... Bir an gözgöze geldik. Hayatımı, nasıl yaşadığımı merak eden bakışlardı bunlar..

Sonra da, **giyinin**, dedi... Giyinirken engel olamadım kendime, düşündüm; ne mükemmel ve ne zavallı bir mahluk şu insan diye...

Yarın daha erken bir saatte, burada hastalar olmadan gelin de ciğerlerinizdeki suyu alalım, dedi..

Ertesi gün erkenden kalktım ve hastanenin yolunu tuttum. Veremli ve kanserli hastaların muayene edildiği bölüme gelip, kapıdaki eski sandalyeye oturup doktorumu bekledim. Biraz daha gecikirsem beni öldürecek olan içimdeki o karanlık suyu almasını bekledim...

Ne zaman sonra geldi. **Soyunmadınız mı daha?**, dedi. Yanında uzun ve ürkütücü bir iğne vardı. İğneyi naylon paketinden çıkartıp masanın üzerine bıraktı. Ekranı tekrar açtı. Tekrar içimdeki karanlık suya baktı. O içimdekilere bakarken ben yanında getirdiği iğneye baktım. Öyle büyük ve öyle ürkütücüydü ki, bir an bana herşey bir şaka gibi göründü...

Biraz acıyacak ama, sıkın dişinizi, dedi...

O an bu hayatta kendimden başka kimsem olmadığını daha iyi anladım. Ve içimden, **bu da oldu bak işte bunu da yaşıyorsun**, dedim kendime... Tam o korktuğum iğne sırtımdan ciğerlerime girip oradaki suları çekip alacakken, üst kattan, zayıf, esmer, uzun boylu bir başka doktor geldi yanıbaşımıza. Benim doktorumun amiriydi sanırım

Masanın üzerindeki raporlara şöyle bir göz attı. Sonra önce bana, sonra da doktoruma baktı. **Ne oluyor burada, hastanın nesi var?**

Hastamızın ciğerlerinde su var, onu alacağım, dedi benim genç doktor.

Bunun üzerine masanın üzerindeki raporlara daha bir dikkatle baktı. Sonra da başını raporlardan kaldırıp, yeniden baktı bana. Çıplaklığımı ve titreyişlerimi, gizleyişimi seyretti bir an.

Siz Cezmi Ersöz müsünüz, hani şu yazar olan? diye sordu...

Titreyerek ve o halde ve o durumda yazarlığımın hiç umurunda olmayarak, **evet** dedim, **ben oyum...**

Bir an tuhaf bir sessizlik oldu. Sonradan gelen doktor, ciğerlerimden o korkunç iğneyle su almaya artık hazır olan genç doktorumun kulağına birşeyler fısıldadı. O an, genç doktor iğneyi tekrar masanın üzerine bıraktı. Sonradan gelen doktor ise gözlerime gecikmiş bir saygının acemi telaşıyla, **lütfen giyinin Cezmi bey**, dedi.

Üşümekten yorulmuştum. Kaderin içinde gizlenmiş duran o iyi tesadüflere çocuksu bir minnet duyarak giyindim

Kurtarıcım olan doktor elinde raporlarım, sanki çok gizli bir sırrı ifşa ediyormuşçasına: **Üzerinizde para var mı?** diye sordu, **mesela yedi sekiz milyon kadar..**

Hiç düşünmeden, **evet, var** dedim. Sanki birşeyleri sezmişçesine..

Bunu duyunca rahatlayıp anlatmaya başladı tecrübeli doktor: **İğneyle ciğerlerden su almayı biz çok yoksullara uyguluyoruz. Parası olmayanlara... Çünkü iğne ciğerlerde iz bırakıyor... madem sizin paranız var, ciğerlerinizde iz kalsın istemeyiz... Hem çok da acı verir... Şimdi yazacağım ilaçları dışardaki bir eczaneden alıp gelin, sonra bir konuşalım...**

Ben elimde reçete tam kapıdan çıkarken, hastabakıcının kolunda yaşlı bir adam girdi içeri. Çok bitkin görünüyordu. Güçlükle yürüyordu. Üzerindeki elbiselerden köyden geldiği anlaşılıyordu. Hastabakıcı; **doktor bey, bu amca geçen gün de gelmiş, ciğerlerinden su alınacakmış**, diyerek onu içerdeki bir sandalyenin üzerine oturttu.

Eczaneye gidip doktorun yazdığı ilaçları alıp yine odasına döndüm. Kapı tam örtülmemişti. İçeri şöyle bir göz attım. Yaşlı adam yatağın üzerindeydi. Üstünü çıkartmıştı. Yoksulluğun bütün izleri görülüyordu o çok yorgun ve yenilmiş bedeninde. Esmer yüzünü elleriyle kapatmıştı.

O zalim iğne sırtına çoktan saplanmıştı...

Cezmi Ersöz

* 19 Mayıs Cuma günü saat 18.00'de Çorlu'da Orlen'deyim (Alışveriş merkezi)
* 20 Mayıs Cumartesi günü saat 16.00'da Kadıköy'de Pasaj [illegible] Kitabevi'ndeyim
* 27 Mayıs Cumartesi günü saat 17.30'da o çok sevdiğim Tescelli'deyim [illegible] (İzin alındı)
* 31 Mayıs Çarşamba günü saat 15.30'da Sakarya Üniversitesi [illegible]'ndeyim
* [illegible] Fatma [illegible] Hacıoğlu, Tuygar [illegible] Özdemir, [illegible] Ezra Demir, [illegible] Sönmez, Kader Yeşiltaş, Kahraman Yıldırım, Ercan Çelik, [illegible] Mektuplarınızı aldım sevgiyle
* [illegible] Özyurt, Erdem Baştan, Gülizar Özdemir, Emre Caner, [illegible] Kerem Erdoğan, [illegible] Şule Pehlivan, Evin Seyhat, Başak Çone, [illegible] Özden, [illegible] Karaca, [illegible] Derya Beşkoğlu, [illegible] Sena Akşener, [illegible] Ayşe Özyurt, E-mail [illegible] sevgiyle
* E-mail [illegible] cevap veremiyorum, özür dilerim

cezmier@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

ALÇAKLAR, HEM MAHMUT ABİ'Yİ YİYİP, ÖLDÜRDÜLER, HEM DE DÜMENDEN CENAZESİNE GELİYORLAR...

AHA BAK ŞU ÜÇÜNCÜ W C BİZ, MK, Sİ... YAKINDA BİTECEK İNŞALLAH

KAHPEEE!..

SAMİ DUR YAPMA!..

ANNEN OLACAK ORUSPU BİR MELEKTİ YAVRUM...

Paranoya

HADİ LEN.. YEME BENİ.. EHE EHE EHE!..

KARATE BİR SAVUNMA SPORUDUR KUZEN!

MÜVEKKİLİM BU KIRILAN KİREMİTLER KADAR MASUMDUR HA. KIM BEY

AYY, NE ŞİRİN BİTSE DE SIĞSAK BEY...

S.S. BOKOĞLU W.C. KOOPERATİFİ

WC

PATRON MAHFOLDUK... MÜŞTERİLER BUGÜN HASTALANMIŞLAR, GELEMEYECEKLERMİŞ!..

EMEL HOSSES

MAKSİ

SİTTİİİR N'AAPÇAZ PEKİ?..

lombak@leman.com.tr

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU
K. Ertem
O PAKETİ KOY KENARA KOŞ SÖYLE ANNENE AŞAĞIYA İNSİN ARTIK ! YOLA ÇIKICAZ ÇOK GEÇ OLDU !
BAK EVLADIM, BU İNSANLAR HER MAYIS AYINDA GÖÇMEN KUŞLAR GİBİ YAZLIKLARINA GİDER, EYLÜL AYINDA DA ÇOCUKLARININ OKULU YÜZÜNDEN GERİ DÖNERLER... KADINLAR VE ÇOCUKLAR YAZLIKLARDA KALIR, ADAMLAR İŞLERİ YÜZÜNDEN GELİR GİDERLER...
ŞU ANLATIMA BI DISCOVERY KANALI HAVASI VERMESEN OLMUYCAK DI MI ?

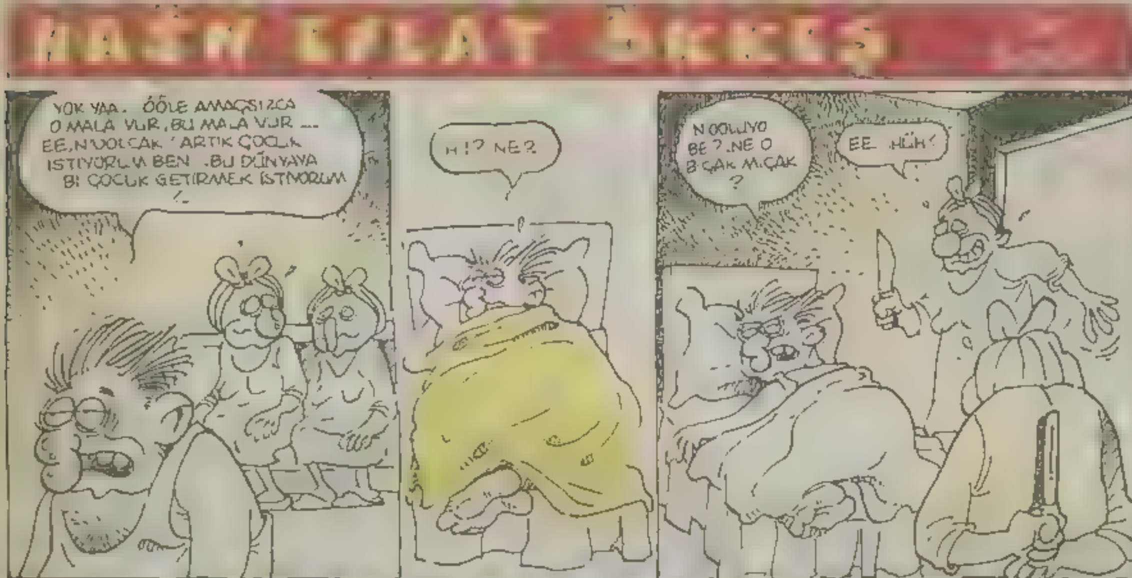
YOK YAA. ÖÖLE AMAÇSIZCA O MALA VUR, BU MALA VUR... EE, N'OLCAK ! ARTIK ÇOCUK İSTİYORUM BEN. BU DÜNYAYA BI ÇOCUK GETİRMEK İSTİYORUM !
H!? NE?
N'OOLUYO BE? NE O BIÇAK MIÇAK ?
EE. HÜH!

HAMDİ YÜZBAŞI
SİZDEN ACİLEN ÇİZMENİZİ İSTEDİĞİM HARİTALAR BUNLAR MI MEHMET BEY?

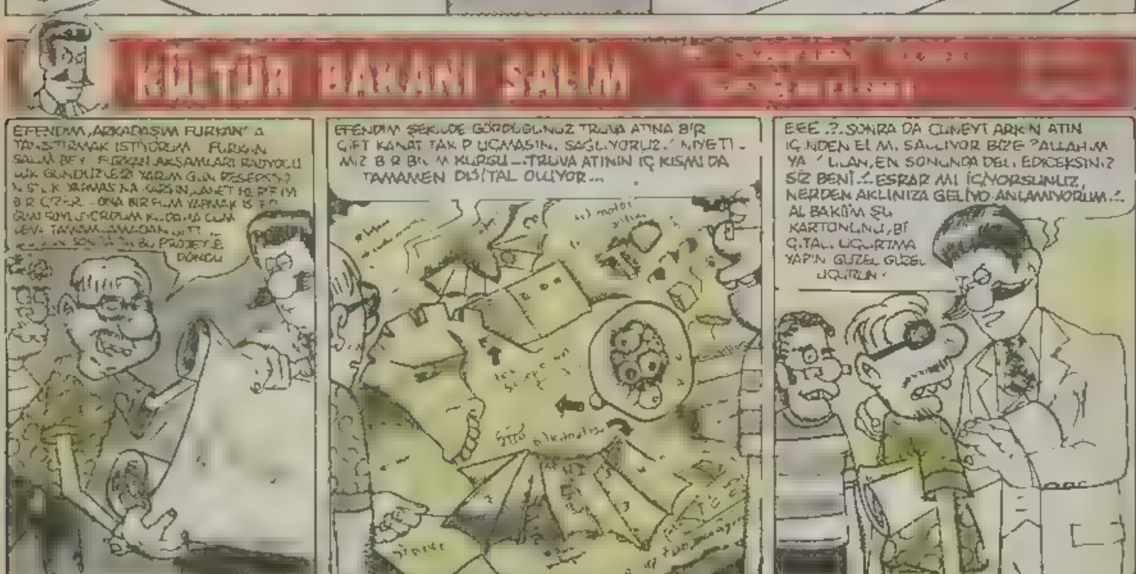
KÜLTÜR BAKANI SALİM
EFENDİM, ARKADAŞIM FURKAN'A TANIŞTIRMAK İSTİYORUM.
EFENDİM ŞEKİLDE GÖRDÜĞÜNÜZ TRUVA ATINA BİR ÇİFT KANAT TAKIP UÇMASINI SAĞLIYORUZ ! NİYETİMİZ BİR BİLİM KURGU... TRUVA ATININ İÇ KISMI DA TAMAMEN DİJİTAL OLUYOR...
EEE..?..SONRA DA CÜNEYT ARKIN ATIN İÇİNDEN ELİNİ SALLIYOR BİZE "ALLAH'IM YA!" ULAN, EN SONUNDA DELİ EDİCEKSİNİZ SİZ BENİ ! ESRAR MI İÇİYORSUNUZ, NERDEN AKLINIZA GELİYO ANLAMIYORUM !
AL BAKİM ŞU KARTONUNU, BİR GİTALI UÇURTMA YAPIN GÜZEL GÜZEL UÇURUN !
yilmazkadir@leman.com.tr

PANTOLON
m·e·T·i·N·F·i·D·A·N
SAPLILAR KORKUTUYO BIRAZ BENİ ! ONNAR ÇOK SATILIYO. SAPLI DAHA RAAT.. KULAHLIYA ÜŞENİYO İNSANNAR SANKİ !
BU YAZ YENİ BİŞEY VAR MI ŞENOL ABİ ? YİNE VANİLYA VE ÇİLEK Mİ ?
MERABA ! ARAYAN SORAN VAR MI KIZIM ?
ESKİŞEHİR'DEN TEYZEMİN KIZI ARADI ! NİŞANLANIYOMUŞ ! AY Bİ MUTLU Kİ ! Bİ DE ANNEM ARADI, ŞAHİKA HANIM TEYZE BİZE GELCEKMİŞ BU AKŞAM...
BENİ, KIZIM !! BENİ ARAYAN VAR MI YANİ ?!
İYİ Bİ İNSANSINIZ ! ELBET SİZ DE ARARLAR TABİİ !
TABİİ LAN ! YUMUŞAK BİŞİY ! KAVRAMASI FELAN ÇOK NEFİS, YARARLI BI VÜCUT KISMI !
ŞEYDE NE ACAYİP G T VAR DI MI ? ŞU KADININ HANİ POPOSU ?
HAA ! EVET İYİ O ! BI DE ŞEYİN G TU ÇOK ÇOK TUHAF !
HARDAL SATIYOM, İSTİYONUZ MU? HİÇ KULLANILMAMIŞ ! SOSİSLİ İÇİN ŞİNİZE YARAR ! YA DA PARA YERİNE, İKİ SOSİSLİ ALIYIM ?
YAA GİT ALLAAŞKINA BE ! DELİ MİDİR NE ?!
YİNE Mİ GELDİ ?
HARDAL SEVMEM BEN ! O YÜZDEN SATIYOM ! İYİ Kİ BI SOSİSLİ OLSUN ! AVRUPA MALI BAK !

TEREBELLİ

PICTURES

VAH ŞETİN KANKALARI alper ve bünyamin HAMAMDA

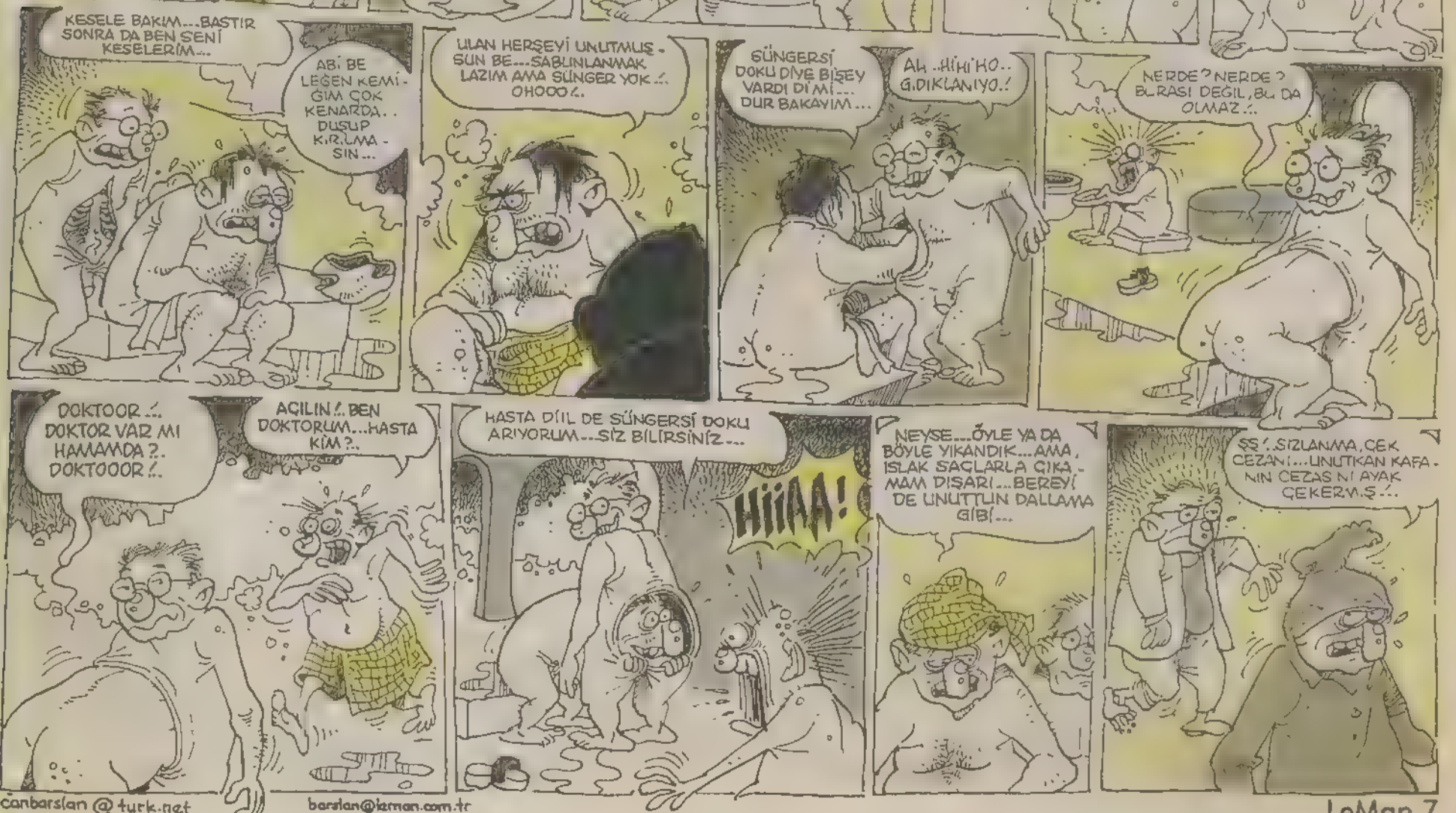

canbarslan @ turk.net
barslan@leman.com.tr

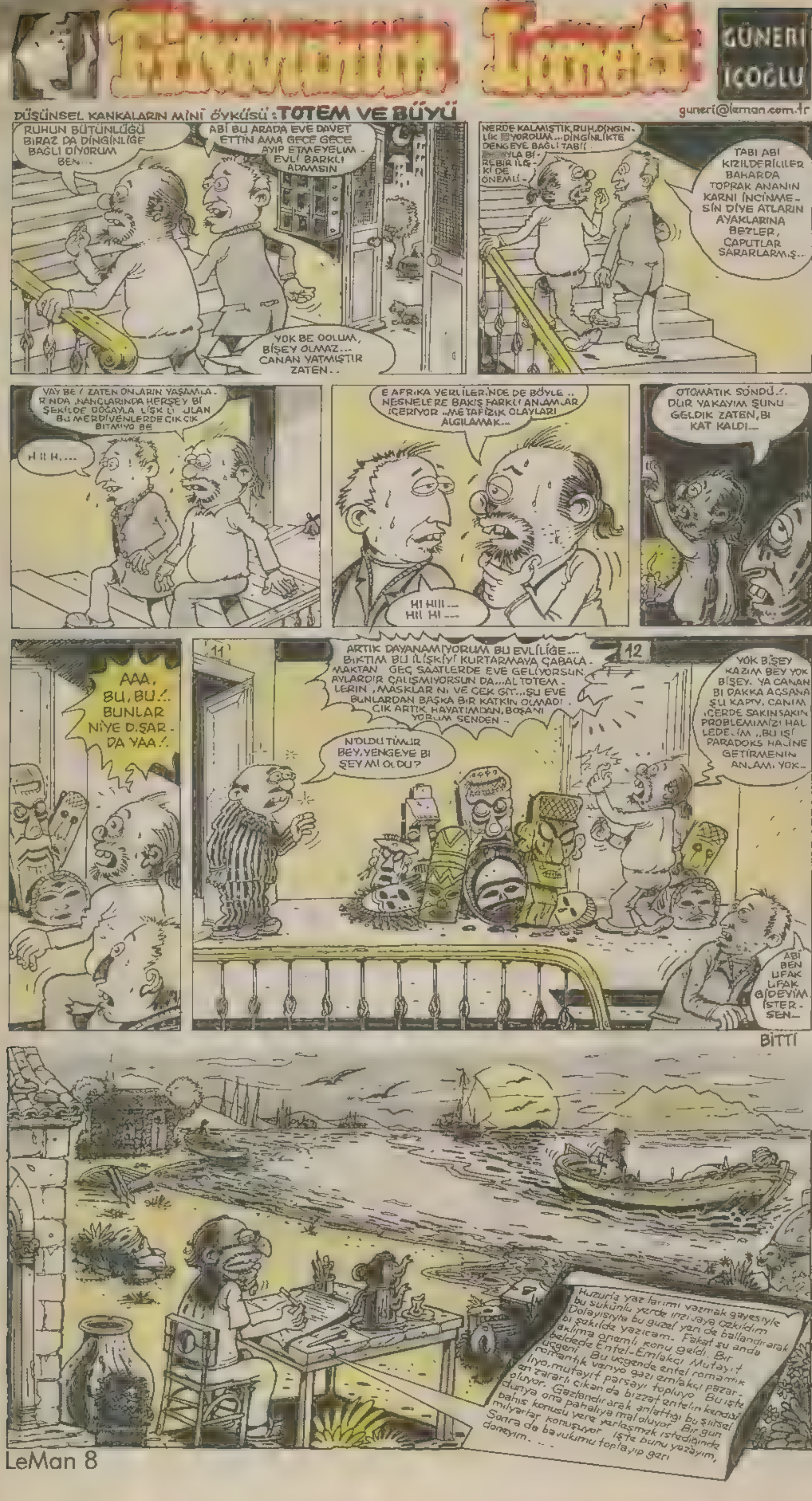

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Kim 500 milyar ister?

- En çok kazandıran gizemli yarışmamız başlamış bulunuyor... Söndür ışıkları oğlum.. Güzel bi eko verin şu mikrofona... Eveet... Yarışmanın ön sorusunu yöneltiyorum, kimse kıpraşmasın. Behzat-Süheyl Uygur kardeşlerin tiyatro sanatçısı babası kimdir?.. Sonuçlara bakıyorum, yüzde 98 Nejat Uygur... Amaa böyle diyenler yanıldı, çünkü son kaset eriden sonra Nejat Uygur evlatlıktan reddetmiş onları... Yanıt vermeyen izleyicimiz kim, gelsin buraya lütfen... Hah, buyrun beyfendi... 500 milyarı alacam diyosunuz yani .. İddialı mıyız?.

- Yok canım... Para herşey değildir... Bazen kalpten verilmiş 500 bin lira, 500 milyardan daha önemlidir...

- Çok şahane, isim?..

- Tufan Tazıdış... Biyolojik olarak 42 yaşındayım... Özel bi şirketle devlet memuru olarak çalışıyorum. Yarışmaya kredi aldığım bankanın pikniktip müdürünün teşvikiyle katıldım. Oğlak burcuyum, yok sefenim sincap..

- Geyik yapmayalım Tufan Bey... İlk soruyu soruyorum .. Aşağıdakilerden hangisi bir televizyon dizisinin adıdır?

a) Aşkın Dağlarda Seker b) Aşkın Dağlarda Gezer c) Aşkın Barlarda Gezer d) Aşkın Nur Yengi

- Eee... B desem... Aşkın Dağlarda Gezer.. Desem... Diyim mi?..

- Bilemem... Heyecan dorukta yalnız, onu haber verim.

- B diyorum...

- Emin misiniz?

- Evet... Bilmiyorum... Eminim... Karar veremedim... Yorgunum biraz... Alkolluyum..

- B son kararınız mı?..Yavrum ışıkları iyice kapatın, yarasaları da salın ortama... Verin çığlık efektini de... Hah, şimdi tekrar soruyorum, son kararınız mı Tufan Bey?.. Son isteğiniz nedir?.. Şaka şaka, öldürmicez sizi.. B mi şimdi?..

- Evet gibi de... Evet yani... B anasını satım B!..

- Tufan Bey, bildiniz, tebrik ediyorum... 50 milyon cukka şu an itibarıyle. Devam ediyoruz. Yeni cumhurbaşkanımızın adı nedir?

a) Ahmet Necdet Sezer b) Mazhar Fuat Özkan c) Ahmet Selçuk İlkan d) Güher-Süher Pekinel

- O, şey değil kesin... Mazhar Fuat'ı biliyorum ben, o teknik direktör... Güher-Süher hanımlar da ikiz, sanırım en az birisi vesikalık soyunan sanatçılar arasındaydı... Ama diğer şıklardan emin değilim...

- Olasılıkları ikiye indireyim mi?.. Joker olayı?.

- Evet, zahmet olmazsa, lütfen Kenan Bey...

- Basın düğmeye yavrum.. İşte .

a) Ahmet Necdet Sezer b) Ahmet Selçuk İlkan

- Bak şimdi, iyice kuşkulandım.. Yoksa sayın İlkan mı cumhurreisi?.. Kenan Bey, olasılıkları bire indirmek mümkün mü rica etsem?..

- Genel olarak bunu yapmıyoruz ama, bi kereliğine olsun hadi... a) Ahmet Necdet Sezer kaldı... Ne diyosunuz?..

- Yanıt veriyorum: Ahmet Necdet Sezercik!..

- Cık yok, Sezer...

- Sezer diyorum...

- Son kararınız mı?

- Hayır... Ya da evet desem...

- İyice düşündünüz mü?..

- Artık ne olacaksa olsun... Evet...

Bu size 100 milyon lira kazandırdı. Benim maaş da işliyo bi yandan. Devam ediyoruz. Aşağıdakilerden hangisi bir iyi, diğeri ise kötü rolü yapan polisler için söylenen tanımdır?.

a) İyi Polis, Güzel Polis b) Sözel Polis, Sayısal Polis c) Sivil Polis, Kötü Polis d) İyi Polis, Kötü Polis

- Seyircilere sorsak...

- Çok üzgünüm... Tufan Bey, yan stüdyoda Hülya Avşar Show çekiliyo, kapılar açık kalmış, sanşın hipnotize uzmanının güçlü elektriği tüm izleyicilerimizi bayıltmış durumda... Yani, şöyle ki, seyircilere soramayız.

- Herkes bayıldı mı şimdi?.. Karım, karım da mı bayıldı?..

- Sanırım... Son karınız mıydı?..

- Nasıl?..

- Yok bişey Tufan... Biz bizeyiz... Işıkları iyice kırmızı gibi, kızılötesi gibi yapın çocuklar... Evet, ne diyosun Tufo?..

- Arkadaşımı arayabilir miyiz?..

- Tabii.. Neydi arkadaşınızın adı?

- Şahbaz Melodika...

- Ne iş yapar?..

- Sınır Tanımayan Kaçakçılar Derneği'nde veznedar yardımcısı...

- Tamam, arayalım arkadaşınızı... Alo, Şahbaz Bey, ben Kenan..

- Ne Kenan'ı, yanlış numero kardeşim..

- Arkadaşınız Tufan Bey şu an yarışıyor, size danışmayı arzu ettiydi de.

- Tufan?.. N'aber lan?.. İşin düşmeyince aramazsın A. ahsızl.. N'apıyo çapkın deden, gene takılıyo mu Arabın yerine?.. Mangal yapalım lan bigün. .

- Şahbaz, sus.. Zor durumdayım... Soruyu soruyorum, hemen cevapla.. 500 milyar var işin ucunda...

- Nereyi patlattın lan, helal olsun.. Kim o Kenan, sıkı biri mi?.. Tufanıma bak, kardeşim benim... Adresi ver, hemen geliyorum... Taksi parasını hazırla kanka... Vay mına koyiim be... 500 milyar, ne demek, yutkundum şerefsizim...

- Öldürücem seni Şahbaz!..

- Son kararınız bu mu Tufan Bey?..

- Sus lan sen de!..

kılservis@leman.com.tr

açık büfe

met üst

sonra neler oldu

- uğur mumcu'nun katilleri yakalandı
- **hadi canım sen de**
- vallahi.. ardından ahmet taner kışlalı ve bahriye uçok'un katilleri de yakalandı
- **dünyada inanmam**
- ekmek musaf çarpsın ki doğru söyluyorum.. sonra tüm faili meçhuller de bir bir aydınlandı.. bütün kayıplar bulundu.. hayat bayram oldu
- **allah allah, nasıl olur**
- oldu bir kere.. dur daha bitmedi.. sonra suleyman demirel, 35 yıl iktidarda olup da hiçbir şey yapmadığı için halktan özur diledi
- **şaka mı yapıyorsun**
- inan çok ciddiyim.. sonra kenan evren yaptığı tüm resimleri topluca satıp kazandığı parayla hakkari'de 'erdal eren köy enstitusu'nü yaptırdı
- **ay inanmıyorum**
- inan inan.. sonra bizimkiler, yurt içindeki tüm karanlık olayları aydınlatıp bitirince, hızlarını alamayıp dunyaya açıldılar
- **dünyada ne yaptılar**
- ilk olarak brütüs'ü yakalayıp bürüt olarak kartal cezaevine koydular.. böylece geç de olsa sezar'ın hakkı sezar'a verilmiş oldu
- **ne diyeceğimi bilemiyorum**
- akabinde yine bizimkiler ünlü besteci motzart'ın ölümündeki sır perdesini de araladılar.. meğer bilinenin aksine motzart'ı, salieri zehirlememiş.. asıl katil ismail türüt'müş
- **deme ya, eee sonra**
- sonra kazıklı voyvoda bükreş'te kıskıvrak yakalanıp yansı pendik cezaevine kondu, yansından da izmir'e kazıklı yol yapıldı.. dur daha bitmedi.. seri kadın katili mavi sakal da yakalandı, hem de fatih urek kılığına girip paris'te gezerken
- **nasıl olur ya**
- oldu bir kere.. mavi sakal'ın hemen sakalı beyaza boyandı sünnet edildi ve hidayete erdirildi.. sonra kendi rızasıyla ve şevki yılmaz'la birlikte 'atatürkçü düşünce derneği'nin en faal üyelerinden biri oldu
- **şaka yapıyorsun**
- şaka yapıyorsam, sadettin tan tan öpsun.. oldu ya, oldu bir kere.. sonra şili diktatörü pinoche de çerkezköy'de yakalanıp ta şile'ye kadar kovalandı
- **eşber yağmurdereli'ye ne oldu**
- hapisten büyük bir devlet torenıyle çıktı, özur dilendi, ilk seçimlerde çankırı belediye başkanı seçildi, pamuk prenses'le evlendi, yedi tane cücesi oldu, hepsinin adını da 'düşünceli' koydu
- **ya ismail beşikçi**
- ismail beşikçi çorum dışişleri bakanı oldu.. kendisine bir sürü üniversite, fahri doktorluk ünvanı verdi..malzemesi beyaz leblebiden bir heykeli bile dikildi..
- **oral çelik ne yapıyor**
- oral çelik'e eflak ile boğdan'ı verdiler, kurtuldular
- **ya sonra..**
- sonra gökten üç elma düştü..
- **sonra ne oldu..**
- inek içti, dağa kaçtı, dağ yandı kül oldu

metust@laman.com.tr

komikaze

kemikaze@komikaze.net / www.kemikaze.net
erdil yaşaroğlu

L'eM'un POSTER GALATASARAY

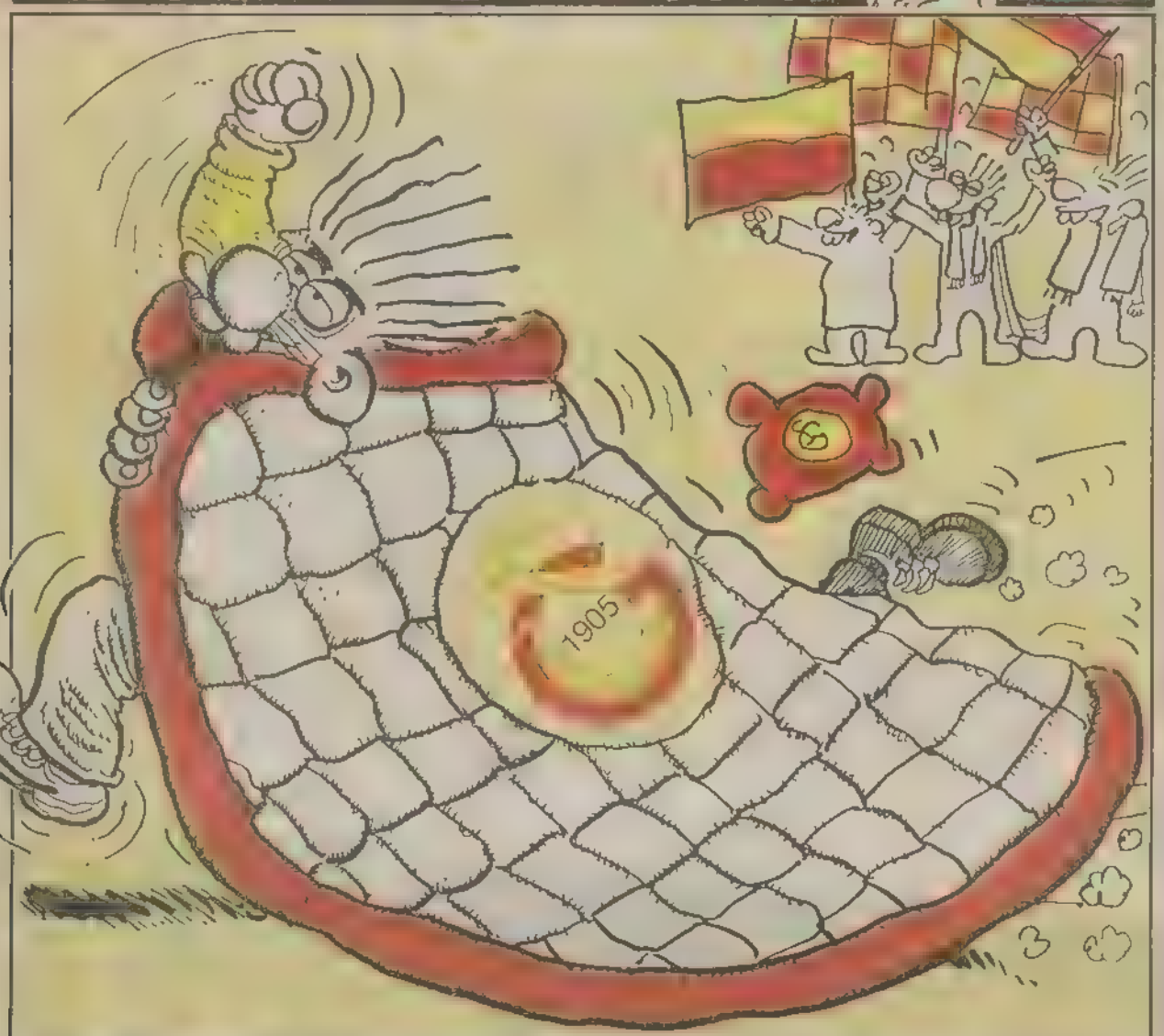

Başkaldıran baş!

"Efendi köpeğini sever, ama ona saygı duymaz!"

Bu sözü patronlar patronu Vehbi Koç'tan işitmiştim.

Davetli olduğum bir toplantıda karşılaşmıştık.

Generallerin çizmelerini, patronların pabuçlarını yalayan gazetecilerden, aydınlardan söz açmıştım.

İşte bunun üzerine Vehbi Koç şöyle demişti:

"Efendi köpek ilişkisinde efendi köpeğini sever, ama ona saygı duymaz!"

Patronların patronundan işittiğim bu sözlerin benzerini daha sonra bir generalden de işitmiştim.

12 Eylül darbesi sonrasında götürüldüğüm işkence merkezinden çıkartılıp huzuruna getirildiğim general bana demişti ki:

"Düşüncelerini işkencede bile korkusuzca savunan sizin gibilere sevgi duymasak da saygı duyarız."

Tüm bunları Deniz Gezmiş'leri asan askeri yönetimin savcısı Baki Tuğ'un geçenlerde bir TV'deki şu sözleri üzerine anımsadım:

"Deniz Gezmiş'ler dava adamıydılar; inançlarından idam sehpasında bile vazgeçmediler. Onlar gibilere saygı duyulur."

Başkaldıran baş, kellesinden vazgeçmeli, ama kellesinin içindekilerden vazgeçmemeli.

Kafası kellesini kurtarmak için çalışmamalı başkaldıran baş'ın!

Kellesinin içindekiler için kellesini verenler, ölseler de yaşarlar.

Kellesini kurtarmak için kellesinin içindekilerden vazgeçenler, yaşasalar da ölürler.

Yaşayan ölü olmak istemiyorsan köpekleşme.

Köpekleşenlere dostları bile saygı duymaz.

Köpekleşme ki düşmanların bile sana saygı duysun.

28 yıl önce bu ayda yitirdiğimiz Deniz Gezmiş'ler gibi ol.

Yenil ama teslim olma!

26 Blast

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarakaman

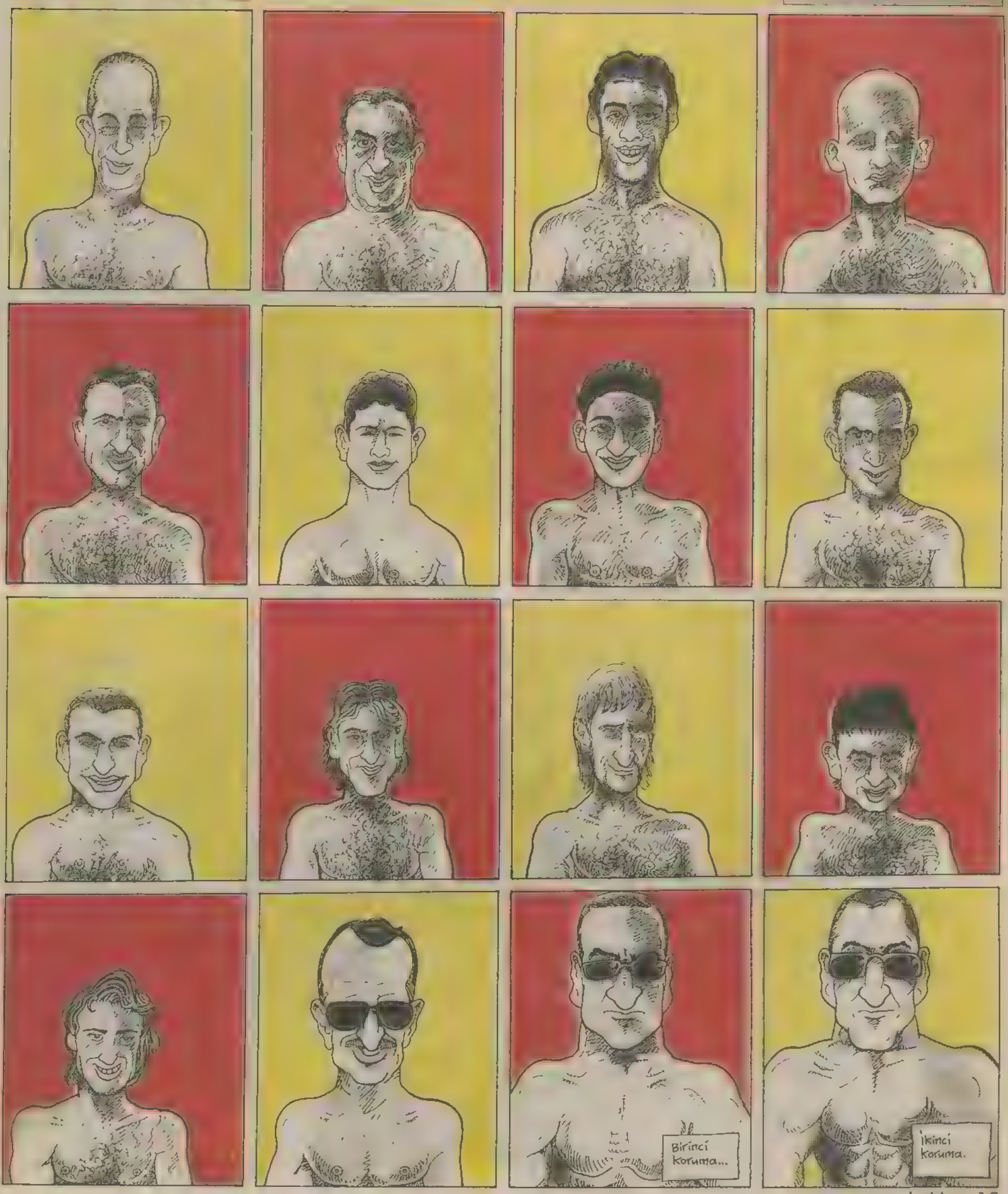

"Dağlarına Bahar Gelmiş Memleketimin"

Alp Tamer

Bir Türk Yapmak

Selçuk Üniversitesi'nden Doç.Ali Osman Öztürk'ün Vadi Yayınları'ndan çıkan "Alman Oryantalizmi" adlı kitabı 134 sf. Alman Halk Kültüründe Türk motiflerini inceliyor, küçük, ancak kaynaklara hakim bir çalışma. Batıda yüzyıllardır oluşmuş Türk imajı üzerine artık elimizde hatırı sayılır çalışmalar var, Sargut Şölçün çalışmasında 'koca dayağı ve harem hayatı' gibi tehditlerle Türklerle evlenecek Alman kadınlarının uyarıldığı metinleri aktarıyor. Nuran Özyer, "Almanya'da en çok yabancı kalan Türkler'in boy hedefi haline geldikleri ve istenmedikleri anlayışı" irdeliyor. Alman çocuk edebiyatı üzerine yapılan incelemede, "genel olarak hor görülen, içinde bulunduğu toplumla entegre olamayan, siyah saçlı, siyah gözlü, koyu tenli olarak resimlenen bir Türk işçi çocuğu imajı'nı saptıyor, Alman yazarların Türk çocuğuna karşı merhamet duygusu uyandırma çabasını, acımayla birlikte ikinci sınıf bir insan değerlendirmesini inceliyor ve "doğrudan insanların merhamet duyularına seslenmekle üstesinden gelinebilecek kadar küçük bir sorun olmadığını" vurguluyor. Selçuk Ünlü, Alman edebiyatında dram, şiir, gezi notları'na yansımış Türk motiflerini araştırmış. Orhan Gökçe basını karıştırmış, Alman basınında Türkler'in "genellikle suç, sansasyon, yabancılar ve işsizlik" sorunu gibi olumsuz bağlamlarda haber konusu yapıldığı sonucuna varıyor. Onur Bilge Kula, Haçlı seferlerine katılmış savaşçıların, tüccarların notlarını inceliyor, bin yıllık hilal, müslüman, Türk nefreti üzerine kapsamlı bir metin sunuyor. Binnaz Aytekin, Almanya'da işçi çocukları imajını dört Alman ve dört Türk yazarın metinlerinde araştırmış, "Türk çocuğu yabancı ve ilginçtir, büyük ailelerden, fakir köylerden gelir, sıcak iklimden, yediklerı baharatlı, soğanlı ve sarmısaklı yiyeceklerden ötürü bedenleri değişik kokar. Almanlar başörtüyle gezen Türk hanımlarını ganpser. Türk kadınları kısa ve şık mandır..." Çağatay Özdemir yabancı düşmanlığını teorik olarak değerlendiriyor. "Etnik ve kültürel boyutların ağır bastığı kültürel ulus temeline dayanan Alman toplumunu son derece dışlayıcı özelliklere" sahip olarak niteliyor.

Yüksel Pazarkaya, "yabancı düşmanlığını, ısrarla neo-nazi ve ırkçılarla birlikte anmasına karşın, onlara seyirci kalan, alkış tutan yurttaş yığınlarını" bundan sorumlu tutuyor. Yüksel Kocadoğru, oldukça kapsamlı doktora tezinde olumsuz-düşman Türk imajının köklerini Viyana'nın kuşatılması ve İstanbul'un fethine kadar eskilerde arıyor. Binbir gece masalları ile bir yandan egzotik-erotik bir doğu imajı pompalanırken, Montesquieu gibi yazarların öncülüğünde ırkçı çizgilerle bu imajın belirlendiğini savunuyor. Montesquieu'nun temelini attığı ve 18.yy sonlarında yayınlanan gezi notlarıyla pekiştirilen yerli anlayışın özü şu: "Doğu gerı kalmış, vahşi ve kültürsüzdür. Bu anlayışa göre özgürlük ülkesi olan Avrupa hem cinslerini, Türk boyunduruğundan kurtarma rolünü üstlenmelidir. Nitekim Avrupa düşüncesinin temelini oluşturan artık uygarlığın doğduğu Yunanistan'ın kurtarılması gündeme gelir..."

Velhasıl yüzyıllardır Avrupa'yı tehdit eden Türk, batı edebiyatında "Can düşmanı Türk", "ahlaksızlığın sembolü olarak Türk", "Tanrının karşıcı olarak Türk", "Hıristiyanlık inancı için tehdit unsuru olarak Türk zorbalığı" gibi imgelerle anılıyor. Osmanlı devleti zayıflayıp, "tehdit"den çıkınca, motifler de yön değiştiriyor, "Kaba, saba, anlamaz Türk" gibi, başka bir imaja doğru evriliyor.

Yazar, bir imajın tarih içinde nasıl değiştiğini çok güzel özetlediği, 17.,18. yüzyılda kulse korolarının repertuvarlarına, okul kitaplarına girmiş, çok yaygın söylenen (Kaffeelied) kahve şarkısını irdelemeye çalışıyor. Şarkı önceleri şu düşünceyi savunuyor: "Çok fazla kahve içmeyin, bu Türk içkisi çocuklar için değildir, sinirleri zayıflatır içeni halsizleştirir, hasta eder" ve nasihat eder Almanlara: "Bu Türk içkisini bırakamayan müslüman gibi olur..", "Hristyan içkisi şarabı içiniz".

Ancak, Almanlar kahvenin tadını alınca, şarkının sözleri de değişiyor; "Ölümüne zevkle içiyorum ki, Turk içkisi kahvenin sevincimdir, her gün ona övgü ve şükran şarkıları söylüyorum, o halde müslümana hak veriyorum, kahvesiz kalmamalıdır Harika sıvı, insana hayat veriyor..." Çocuk ansiklopedisinde de tanımlanmış: "Sevilen zevk araçlarından biri. Taze kavrulmuş ve ince öğütülmüş çekirdekleri, uyarıcı bir içki yapımında kullanılır, dünyanın her yerinde sevilerek içilir."

Ve şarkı nasıl tan da yön değiştiriyor; "Bıra, haydi bıra, o kadar bıra için, çocuklar için değil bu Alman içkisi, sinirleri zayıflatır, insanı halsiz düşürür, hasta eder, Onu içmekten vazgeçemeyen Alman gibi olma.."

Ve tuhaftır, kahve kabullenip sevilince "olumlu" nitelikler arasında Turk, müslüman imgeleri kayboluyor, salt kahve kalıyor, oysa, ilk tanışıklarında kahveyi kahveyi kutsamek için Türk, müslüman imgeleri düşmanlıkla kullanılıyordu.

Yazar diğer bölümde, bizim halk hikayecileri, meddahlar benzeri, sokakta destan anlatıcılarının büyük ve meşhur bir hikayesini incelemeye alıyor, hikayenin kahramanı Müslüman Türk, diğeri Hıristiyan. Turk imajı hikayede şu vurgularla kullanılıyor: "Muhammed'e inanan... Irkı asıllı... Öldürmeyi düşünen.. Şeytanca planlar yapan.... İnsanlık dışı... Parçalanmış ceset... Rezil, asi, şaki, merhametsiz, alaycı, gaddar, işkenceci..." Hıristiyan kahraman ise şu cümlelerle anılıyor: "Güvenirdi diğerine zor günde / İyi Hıristiyan, soylu bir adam.."

Ressam Gustav Kuhn 1810'dan itibaren günlük olayları resimlere dökmeye başlıyor, albüm adet resim bugün Nürnberg müzesinde sergileniyor. Bu tarihçiler için muhteşem bir sosyal tarih ansiklopedi gibi başvuruluyor. Bu büyük albümden 3 resim inceleniyor, "nargile, harem, cariye, hasbahçede sefa üsreten" imgeler. Resimlerden birinin konusu şöyle: "Türk erkeği kanepede oturur, kadın onun kucağına sokulmuş. Erkek nargilesini tutturur. Sol elini kadının omzuna koymuş, başı aksi yöne çevrilmiş. Kadın sağ eliyle ye paze tutuyor... Genel görünüm: mağrur, gururlu bir erkek ve onun teveccühünü kazanmaya çalışan, bakışlarından aşağıya donuk bir Türk kadını" Resmin alt yazısı ilginç: "Asya tipi aile hayatı. Kadınlar sınıflandırılmış ve erkekler tarafından baskı altında tutuluyor."

İkinci resimde Avrupalı bir çift resmedilmiş, kadın bir koltukta oturuyor yüksekte, erkek ise diz çökmüş. Kadın bakışı erkekten çevirmiş, küçümser bir eda ile bakıyor, boynunda mücevher bir kolye. Erkeğin bakışları onun yüzüne yönelik. resmin altyazısı şöyle. "Avrupa tipi aile hayatı. Kadınlara büyük değer verilir ve eşit kedierde eşit tutulur. (Bu resimler, eskiden dükkanlarda asılan "peşin veren-veresiye veren" tablosunu araştırıyor, veresiye verenin kasasında fareler cirit atıyor, perişan. peşin veren puro içiyor, Turk kadını veresiye verdiği için bedbaht, Avrupalı kadın kolyeyi alıp peşin verdiği için mutlu, eşi.

Ve Almanca'ya girmiş iki deyim inceleniyor, birincisi, "Kümmel-Turke" (Kimyon Türk). Önceleri kimyon-baharat, kimyon yetiştirilen yerdeki ahaliyle ilgili çağrışımlar taşırken, sonraları bu deyim can sıkıcı, kafası çalışmayan insanlar kulüp olarak kullanılıyor. Bugün ise iki anlamda: aşağılayıcı anlamda, Türk işçisi. Yine aşağılayıcı anlamda, defooool!

Konuşma dilinde kullanıldığında "kendini paralarcasına eşek gibi çalışma" anlamına geliyor, kufur sözlüğünde, "aptal, anlama yeteneği kıt, kabasaba bir adam" olarak nitelenıyor.

İkinci deyim, (Einen Türken, Bauen Bir Türk Yapmak. Burada Türk sözcüğü "yanış, sahte, uyduruk" anlamında. A

alptamer@leman.com.tr

ınya'ya bu deyimin girişi 19.yy nları, "bıkkınlık verecek kadar rar edilen şey, çok titizlikle hazır-an teftiş merasimi".. 1930 lar-n sonra başka boyut kazanıyor yim: "Ustalıkla hazırlanmış sahte tablo. Seyircinin yanıltılması pbrılan tarih.". Sözlükde ise: a) şeyi çokça prova ettikten sonra Şaçlamadan özgun bir başarıy-ş gibi göstermek. Bır şeyi ustalık-yutturmak. Binni, hazırlanan bır na gore kandırmak. Sadece (tür-ı) deyimi, "bırşeyi yutturmak. ına göre sahtekarca taklidini ımak, yeni eşyaları antika gibı stermek.

Einen Turken Bauen, "Bır Turk ımak" deyiminin kokenine dair ışma daha ilginç. II. Kaiser Wil-n, 1895'te Baltık Denizi kanalını ş merasimi vesilesiyle deniz ira-ne açık tum ülkelerin savaş ge-erine gala yemeği verir. Ay yıldız-ımızı bayrağıyla Turk gemisi ya-ınca Turk milli marşının notaları unamaz. Kısa bir tereddutten ıra bahriye mızıkası "Gutor nd, du gehst so stil e..." Turkçe-"Aydede/Aydede/Durağın nere-..." şarkısını soyler. Deyim o za-ndan beri asker ve tiyatro diline eşir.

Bu olayı, Turk kaynakları da ylar, Turk Marşları kitab nın ya-Etem Üngör, Osmanlı harp ge-i yerine son anda bir buharlı yat-atılma kararı aldığını söyler, Turk nı gören orkestra aniden bu şar-soyler. Ungör, milli marşın ol-ı ğı o donemlerde, artık tıkra ha-almış, "hamsi koydum tavaya" da "entarisi ala benziyor" g bı ak turkulerin soy enerek duru-ı idare edild ğini, bunun da, aci-son anda çevik bir kararla dışi-lerin ıt barını kurtarma anlamı nı dığını, ovunerek anlatıp, gulduk.

Durumu kurtarmak için aniden ey uydurmanın" adı, Aman-a "Bır Turk yapmak" dey miyle yor. Bu çağdaki Turk'un karak-il, siyası, sosyal, iktisadı, tavrını ımlamakta, "O an paçayı kur-ak, eli çabuklukla mal satmak r cevapl kla anı kurtarmak, ben ım o duyla; çozumlemeye ça-ak, en iyi bildiğ miz meziyetleri-Nasredd n Hoca'dan emanet ak zekaya fazlasıyla tapınmamı-ürunü

Yuksek bır tepeden Ankara'da ım bır milyon aynı bina, beş beğeneceğimiz bına çıkmaz bakışı Turk sineması, tiyatrosu erine bakın, 25 bin sinema, bin ro, beş binin ustunde dizi fi m, " tane beğeneceğimiz zor çı-hepsi aynı. O an akıllarına bir fi-gelmiş, uydurmuşlar.. Fena da maz, idare de ediyor, ne olmuş m iş görüyor ya... İkibin devlet anesinden bir tanesine, iyi yö-yor, diyebilir miyiz? Bırşeyi bu sık, bu denli bıktıncı şekilde "uruyorsak", içimizdeki hayva-karan k içgudulerine yakından namız gerekir.

emil Meriç, Turk aydınını adisinin ilacını aşırıp içen kole" eleştirir. Batı, mucizevi bir hay-da buyulendiği doğu toprakla-yalnız muslumanı, Turk'u tari-n buyuk felaketi, laneti olarak i. Hiçbir Turk aydını, batı için ıldır "felaket", "lanet" olduğu pocunmadı, aksine, gavuru bı-korkuttuğu için hilalden, doğu-uşundan ift har etti, doğrusu da u. Ancak, silahlı güç olarak çın "tehd t" olmaktan çıktıktan a, "kafası çal şmaz, anlamaz, eyı uydurur" eleştirileri karşı-ı guvenini kaybetti, yıkılıverdi". ınoyak bir şebek gibi efendisini etmek için, onun değerlerine di! Turk aydını Tanzimat'tan ne hayvansı bir bilinçsizlikle ımış durumda. Batıdan aldığı-mız otomobillerin, buzdolaplarının ustunde gizli bir yazı vardı: "Sız ka-ba-sabanız, bunlardan anlamazsı-nız" mesajını dahi çözemediler. Dehşete düşüp, halkından iğrenme-ye, halkına, batılı muaşeret, adap, terbiye öğretmeye koyuldu. İlk tep-kisi "kopya" etmek, ilk elinden ge-len, "batılının ağzını" kullanmak, halkını, edepsizlikte, uluortalıkla, cahillikle, aptal sürüler olarak aşağı-lamaktı. Batı artık bizi aşağılamıyor Türk aydınları, batılı değerlerin pa-zarlama şirketi gibi çalışıyor, dergi-lerde, gazetelerde, medyada. Türk aydını için halkını aşağılamak dahi "hazıra konmaktı", halklarını aşağı-layacak, kafalarına vuracak ilim, ir-fan, batı, demokrasi, sopaları çok-tan yontulmuş, ellerine verilmişti. Kolaycılık, derme-çatmacılıkla suç-ladığı halkıydı, ama, suçlama turu "kolaycıydı".. İşte, bilgisayarları be-nim annem kullanmayacak, Hatice teyzeler de kullanmayacak. Üniver-site öğrencileri, mimarlar, muhen-disler, genç aydınlar kullanacak. bilgisayar firmaları, bu insanlara malını "kokoreççi...!" diye, Kemal Sunal'ın aptallıkla simgelenmiş imajıyla "e-kolay" diye satıyor. Ya-ni, siz, aydın-maydın değilsiniz, böyle komplike bir teknolojiden kor-kar anlamazsınız, üzülmeyin, sizin kadar aptallar bile anlayabilir!.

Halkımızı aşağılamakla "batılı de-ğerleri" öğreteceksek, gelin hep bir-likte milli bir aşağılama devrimi ya-palım. Bakın, Mevlana'yı sevmeyen aydınlar çıkabilir, normaldir, Yunus'u sevmeyen aydın çok nadirdir, birkaç hasta, belki. Ancak, bu topraklarda yaşayan herkesin "mutabık kaldığı" Nasredin Hoca'dır. Halkını son otuz-kırk yıldır aşağılayan tüm aydınları-mızın metinlerine cumle-cumle ba-kalım, bir tek Nasreddin Hoca eleş-tirisi bulamazsınız, hayranızdır, her vesileyle ovgulerimizi dile getiririz. İçimizde Nasreddin Hoca'yı kıyasıya eleştirecek bir kahraman çıkama-mıştır. Eleştiriden köşe yazısında yazmak, ekranda çıkıp konuşmayı kastetmiyorum, Orhan Kemal'in Murtaza, Aziz Nesin'in Yaşar Ne Ya-şamaz, Tanpınar'ın Huzur'daki Mumtaz kahramanı gibi, bir roman ya da mizah kahramanı yaratırsınız, hepimiz bu kahramanı öyle sever, oyle kaptanırız ki, gizli bir şekilde bu kahraman Nasreddin Hoca'nın "o anı kurtarmak" için verdiği cevapla-rın başımıza ne denli trajik ruhsal kazalar açtığını "estetik" bir dille öğ-retir! "Durumu kurtaran" kıvrak ze-kaya modern toplumda fazlasıyla ve aptalca guvenmemizin ayağımıza nasıl kurşun vurduğunu, anlatır bize.

Hazırcevaplık, el çabukluğu, ha-zıra konma, derme-çatmalık, işte kaba-sabalığın gerçek kultur dina-mikleri Nasreddin Hoca bize hazır-cevaplığı, olur olmaz, anlamlı-an-lamsız herşeye, bilerek-bilmeyerek cevaplamayı, bir şekilde "yırtmayı" öğretmiştir. Hocaya sorarlar, eşeğin gotunde ne kadar kıl var, Hoca, "sa-kalımdaki kadar, isterseniz sayın. Hoca, dunyanın ortası neresi, eşe-ğin ayağının durduğu yer, isterseniz olçün." Evet, "artık bilim ölçebili-yor, dunyanın ortası orası değil, ar-tık bilim sayabiliyor, eşeğin götün-deki kıl sayısı sakalınızdaki kadar değil!".. İşte bir örnek vaka, Turgut Özal! Kutlenmiş ekonomiyi ve bü-yuk ekonomik karamsarlığı "hayalı ihracat" düğmesiyle çozumleyiver-di. Hileyle, o an uydurduğu çaka bir dumenle, bir sente muhtaç ulke-yi, dolar zengini yapıverdi. Yaptı, ol-du! Halk buyülü bir kahraman gibi tapındı Özal'a. Tanzimat'tan bugune değişimin, ekonominin en büyük devlet adamı dahi oluverdi.

Akdeniz'in tartışmasız en guzel şehri Antalya, Akdeniz'in bugün tar-tışmasız en ucuz şehri yine Antalya. Almanya'nın o herşeye karşı ve beşparasız punkçu çocukları bile, hayatlarında ilk defa bu denli luks otellerde, buyuk bir hizmet eşliğin-de kalıyor.

Turizm bakanı ne yapıyor, "lale imajı". Türkiye'yi artık "lale" imajıy-la tanıtmak için. Geçenlerde Dik-men'de Hatça Ana'nın yeri diye bir bahçede oturduk, kadın bahçeye lale dikmiş, dikmeseymiş, yeşil so-ğan gibi. Kara lahana daha guzel dururdu. Çunkü "lale", soğanı top-rağa gomdum oldu, diye büyutulen birşey değil. Ünlü tarihçimiz Orhan Şaik Gökyay. Lale devrinde yazıl-mış, lalenin yetiştirilmesi, toprağı iklimi, çeşitleri ve lalenin edebi, filo-zofik anlamları üzerine metinleri bulduğunda şaşırıp kalır. Lale üzeri-ne yazılmış metinler, belki de bu topraklarda yazılmış en ayrıntılı edebi metinler. Lale, uzun, sabırlı bir iş. Osmanlı'da birgun paraya, raha-ta kavuştu, kimbilir, o da imajını de-ğiştirmek istedi ve dunyanın en zor, en ince sanatına bir yuzyılını verdi bugun bu lale çeşitleri ve bu incelik-le tek bir lale bahçesi yok bu top-raklarda.

Ancak, turizm bakanlığı iddialı, "lale"den imaj yapıyor. Kolay bir imaj, yaptılar, oldu. Turistler bu ulke-ye geldiğinde tek bir lale goremeye-cek, ama, tum dunya televizyonla-rında lale imajıyla anılacağız. Uydu-ruverdik, ne guzel! Grafik şirketi de iyi para kazanmış, bu zeki fikrinden dolayı, reklamcı da hem köşe olmuş, hem yılın ödüllerine aday olmuştur, çoktan. Paçayı kurtardılar işte.

Buradan yola çıkıp, üniversite konuşmalarımda bana en çok soru-lan soruya cevap vermek istiyo-rum. Gençlerin hepsi, bir iki, uç yıl gibi kısa sure içinde, çok şey yap-mak, herşeyi o anda yapmak isti-yor. Butun kitapları okumak, bulun sinemalara gitmek, butun bilgileri öğrenmek. Bunları yapamayacakla-rını bildikleri için hayalkırıklığıyla derin bir mutsuzluğa burunup, son-rası "boşvermişliğe" surukleniyor. Cevabımı veriyorum, uç-dort yılda birşey yapılmaz, yaparsanız "Turk" yaparsınız, ulkemizde bir milyon ta-ne "Ferda Anıl Yarkın ve Emrah" olur. Bir yılda on kitap okusanız da-hi kafidir, on yılda yuz temel klasik okumuş olmak, uzun bir yolla, de-neyerek, tartarak, duşunerek yuru-mek sizi mutlaka bilginin, sanatın düşuncenin merkezine çekecektir! Unutmayalım, eski ve yeni uygarlık-lar, kumarını "gençlik" uzerine oy-nadı, sanki mutlu olacaksak, genç-likte, sanatçı olacaksak, gençlikte. Osmanlı'da 17 yaşında eline palayı alan babayiğit genç, ardına ordular toplayıp ilerliyordu. Bugun, banka mudurleri dahi otuzbeş yaşında. Gençliği ne denli övuyor, yuceltı-yorsa uygarlık, gençliğin enerjisini "köleleştirip", kullanmak istiyor, de-mektir. Bu yuzden modern toplum hemen, oracıkta şohret oluveren oyuncaklar surer piyasaya, ağzını-zın suyunu akıtır. İşte ulkemiz, he-men oracıkta yazılmış, yapılmış on-binlerce "derme-çatma" filmler, bi-nalar, kurumların genç, umutsuz, mezarlığıyla dolu.

Bu topraklarda yaşadığım en bu-yuk artistik şaşkınlık, şok, Divriği Ulu Camii dir. Hani şarkısı da var, "binler-ce guzel gördum de, en son sana vuruldum.." Bu muhteşem yapı, yal-nız beni değil, bu işten içimizde en iyi anlayan unlu sanat tarihçisi Do-ğan Kuban'ı da sersemletmiş, tüm teorilerini darma dağınık yapmıştır. Buyuk boy Yapı Kredi'den çıkmış "Divriği Mucizesi" kitabında hayran-lık, çarpılmışlığını uzun uzun anlatır...

Mengucek beyliği topraklarında Ortaçağ Anadolusunun en onemli bu şaheserinin ortaya çıkması, Anadolu topraklarının çözülmemiş en büyük kultur sorunlarından biri-dir, diyor. 11., 13. yuzyıllarda İslam ulkeleri mimarisinde az rastlanan zengin, fantastik bir bezeme prog-ramı ile gerçekleştirilmiş olması, bu nitelikte bir yapının neden yeniden yapılmadığı, hatta hiç taklit edilme-miş olması, Anadolu Türk sanat ta-rihinin, en ilginç olgusudur, diyor. Bu anıt yapının Türk dönemi Ana-dolusu'nun en güçsuz ve küçuk beyliklerinden birinin, ikinci derece-deki bir merkezinde yapılmış olma-sı, daha da şaşırtıcı. Boyle bir tarihi yalnızlığı meteorik bir sanatçının varlığı ile açıklamak kolay bir yon-tem olurdu. Divriği bezemesi, bu-yük bir sanatçı ile karşı karşıya ol-duğumuzun kanıtıdır. Ruskin'nin de-diği gibi: "esef etsek bile toplumla-rın ve insanların üçbinyıllık otorite-lerine ve alışkanlıklarına kafa tutan ustaların cesaretine hayran olunur!.

Sekiz asırdır Divriği'de bu yapı, mucizesiyle tüm Anadolu'ya mey-dan okuyor. Kimdir bu mimar, adını bilen yok. Kimdi bu adam, Türk muydu?

Divriği Ulu Camii'nin kapısına gittiğimde içimden bağırdım, "ben bu adamı tanıyorum". Her gece ru-yalarıma giriyor, yürekten çağırıyor, "hadi ben baştan çıkartamadım si-zi, gecenin mehtabı da mı baştan çıkartamıyor sizi!". Yavaş yavaş sabırlı, uzun, ince bir yol gosteriyor, çok zahmetli! Bütun yapılardan, ku-rumlardan, sinemadan, tiyatrodan meclisten, anayasadan, eski bina-lardan teker teker, çuruyup, koku-şup, duşuyor taşlar. Milyonlarca dolar masraf yapıyorsun, tekrar us-tune koyuyorsun, yuz defa universi-te açıyorsun, yuzbin tane muhendi-sini, mimarını itinayla koyuyorsun ust uste iki yuzyıldır, tekrar duşuyor taşlar. Peki, Divriği'deki taşlar yedi asırdır neden duşmuyor. Kolesi ol-muş, adı-sanı bilinmeyen efendi sa-natçıların n sonsuza değin. Bir in-sanlık mucizesinin, ruyadan guzel bir doğu şaheserinin duvarında bir kuçuk taş olup, oraya sokulmaktan soylu, gururlu, ağzına kadar, tıka basa coşku kopuren bir nehir gibi akmaktan ilahi haz duyuyorlar. Yapım oldu, uç-beş yıla sığacak bir heyecan değil bu... O taşın altına gizlenmek istiyorum, hayranlıkla, efendimin dizi dibinde bu toprakla-rın en deli ırmaklarının surukleyici sesini yedi asırdır, oracıkta, o taşın altında duyuyor, urperiyorum!..

Kardeşlerim, Turk muydu bu adam, onemi de yok, bu topraklar-da bir avuç Menguceğiz, gençlik heyecanında, medyanın şohret or-dusunda kılıç sallayıp heba edeme-yiz kendimizi.

İşte yine geldi, bir aylık bedelli askerler, yine anlatıyorlar. İlk gun girmişler, komutan gelmiş, ilk ders. "İlk dersimiz arkadaşlar emir-demir keser!".. "Bunu anlatacağız!". Ko-mutan bir asker çağırır, "Gel!". Orda eski bir dikiş makinesi vardır, "...ik lan şu makineyi!" Asker neye uğra-dığını şaşırır, komutan bağırır, "...ik lan!" Asker çaresiz makinenin onunde gidip, gelip, cinsel pozisyon yapıverir. Komutan dersi bitirir "Gorduğunuz gibi arkadaşlar, emir demiri keser!"

Askerlik yasası bunu gerektirir, mantık olmadığı, verilen emrin han-gi şartta olursa olsun yerine getire-ceğini emreder, komutanımız filozo-fik dehasıyla, bu kadar kısacık yol-dan, ancak bu kadar guzel ozetleye-bilirdi bu emri. Komutanın dehası-na, dersine hayran kaldım. Ancak emir-demir ilişkisi askerde kalır.

Komutanım, biz, askerlik bittik-ten sonra da, ...ikıyoruz buzdolapları-nı, bankaları, otomobilleri, karayol-larını, bilgisayarları, universiteleri hastaneleri... Hepsini hızla Turk ya-pıyoruz...

NİHAT GENÇ

nihatg@leman.com.tr

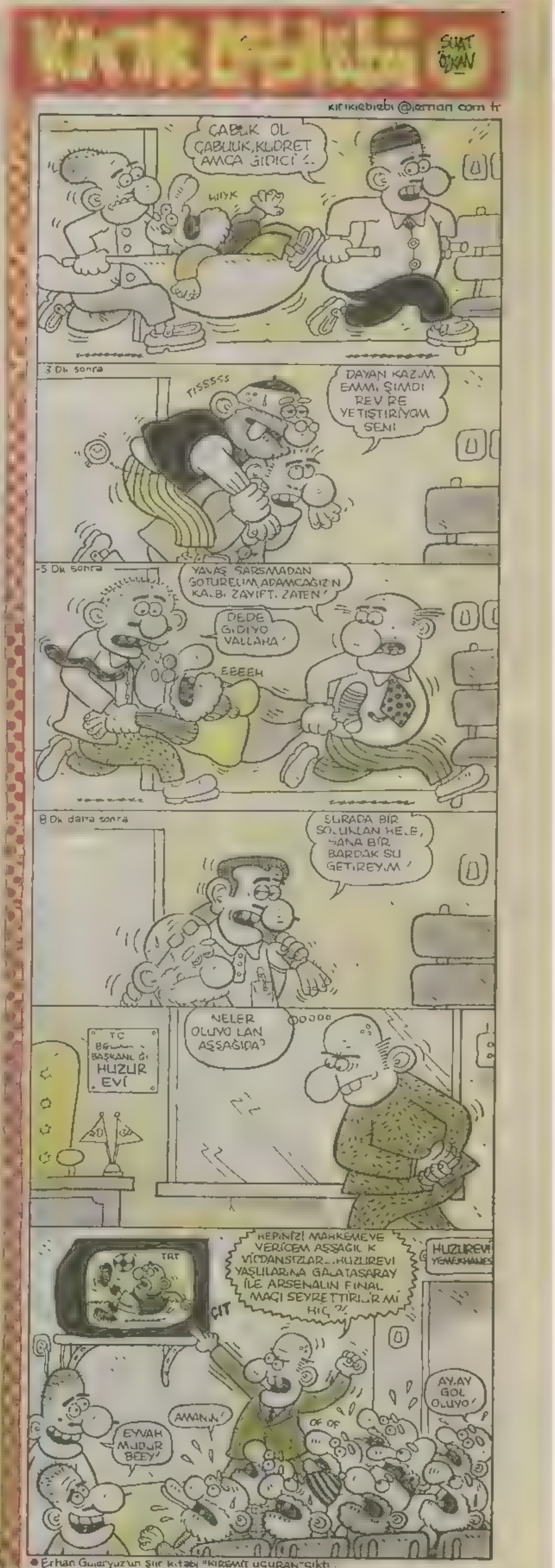

● Erhan Güleryüz'ün şiir kitabı "KİREMİT UÇURAN" çıktı.

Deli Beslenme

KAAN ERİM

kaanerim@iwim.com.tr

Ucan kuştan hal hatır sordum, cevap alamadım (Öylesine öyküler)

DİNG DONG DİNNNG DONG DİNG DONG!

Güzel bir bahar günü. Gürültü bir gürültü vakti. Yumuşak bir müzik eşliğinde evde otururmuş gazetesini okumaktadır. Kapı çalar. Miskin bir adam dır dostumuz. Üşenir kapıyı açmaya.

1

DİNGG DONG DİNG DİNG DİNNG DONG!

BİŞEY İSTEM YO. RUM BE ADAM GİT ŞURDAN YAA

Kapı daha bir ısrarla çalar. Kapının servis saatidir, çap toplama saatidir... Dostumuz bunu bilir, inat eder, açmaz kapıyı.

2

Derken kapının anahtar gobeğinden bir tıkırtı gelir... Ürkek titrek - lerle kapı aralanır... Bir silüet içeriye kayar.

3

Hırsızdır bu gelen... Önce zili çalıp evi bir yoklamış... İçeriden ses gelmeyince de maymuncukla kapıyı açıp içeri süzülmüştür

Hayatta ilk defa karşı - laşmanın verdiği şaşkınlık Merak

4

BAK EVLADIM BU MİKROFON, BU DA FUTBOL TOPU.. SEÇ BAKALIM BİRİ - SİNİ

HAYATIM BOYUNCA SENİN KADAR SALAK BİR BİÇİMDE ÇOCUK EĞİTEN BİRİNİ DAHA GÖREMEDİM NECATİ. ÇOCUK BÖYLE Mİ YÖNLENDİRİLİR?

Erdener abi albümü geliyor, yolda.

YAA AYAKKABININ DELİĞİNİ KÜÇÜK DEMİŞ LER. KALIN BAĞCIKLARI BİR TÜRLÜ TAKAMIYORUM DER BU DAKİKADA ŞU DELİKLERİ BİRAZ GENİŞ LETEYİM DE.. OYLE ÇIKALIM

TIRR!

BİRAZ ÇABUK OL BE GÜZELİM AŞAĞI OLDUM BURDA!

Sen ağaç oğlun arkadaşını da topa' olucak az sonra! Ulan sizin yüzünüzden 1972 yılı fitil fitil burnum dan gel.. bu! Bıktım sizinşu salak - lıklarınızdan a benim yiğitlerim, a benim dikkafa, genç jenerasyonum, ulan ben size nas.. adam edicem be yiğit delikanlılar.!

Kendi kendini yiyen adam (72)

ZİFTLİ SÜTLAÇ

ARZUNUZ ÜZERİNE DERHAL KAFASINI KESTİK HAŞMETLÜM... LAKİN HALÂ SÖYLER... PEK SIHHATLİ GALİBA...

DİŞLERİMİ HER GÜN DİŞ FIRÇASIYLA YIKIYORUM... O KADAR MUTLUYUM Kİ, BU KADAR OLUR...

BANA BAK NECLA! AKLIMI KAÇIRDIM DİYE BENİ ENAYİ YERİNE KOYAMAZSIN TAMAM MI? SONRA SÖYLE - MEDİ DEME?!

ABARTMA CEVDET SADECE ARKADAŞIZ... VEYAHUTTA ABART, BENİM İÇİN BİŞEY FARKETMEZ!. VEYA FARKETSİN.!

ACABA UZAYDA HAYAT VAR MI? AMAAN, NE DİYORUM BEN YAA. ÇOK TUHAFLAŞTIM, SON GÜNLERDE.!

İMDAAAT!

HINZIR MUSİBET GICIK EFENDİ: Doink doink diye dolaşmaya devam etmekteydi... Çünkü dolaşmayı sever amma, o esnada uçup tekrar geri gelip ağaca konarlar... Amma hınzır musibet gıcık efendi gene doink doink diye devam etmekteydi dolaşmaya... Çünkü dolaşmayı pek severdi ve dolaşmaya devam ederdi doink doink diye, zaten kuşlar ağaçta duruyorlardı... (Peki dursunlar.)

DOINK DOINK

LeMan 16

agdabak@leman.com.tr

Yalarım Meteoru

Orjinal adı: Fiyting on dı sipeys

Nasa'da teleskop uzmanı olarak çalışmakta olan Rikardo **Alvarenzo**, bi gece süper gelişmiş bir teleskopla gökyüzünü incelerlerken hızla dünyamıza doğru gelmekte olan bır meteoru görür ve çok tırsar. Hemen Teleskoplar Kısım Şefi **Danivın Rekinteybıl**'ı arar. **Danivın** o esnada balkonda masa kurmuş içki içmektedir (kafası güzel olmuştur). **Rikardo** *"Danıvın abi gece gece rahatsız ettım uyuyo muydunuz abi?"* diye sorar. **Danivın** *"Yok güzelım televizyon seyrediyodum, hayrola n'oldu ki?"* der. **Rikardo** *"Abi teleskopla uzaya bakıyodum, süratle dünyamıza yaklaşan meteor gördüm bu hızla yaklaşırsa on gün içinde dünyamıza çarpabilir abi."* derler **Danivın** tehlikenin büyüklüğünün farkındadır ama **Rikardo**'ya aralarında daha önceden geçen bı mevzu yüzünden kıl olduğu için *"Bi şey olmaz"* der. **Rikardo** *"Abi nası bişey olmaz bu yeryüzündeki bütün yaşamı yok edebilecek büyüklükte bi tehlike"* der **Danivın** *"Ya bişey olmaaaz!"* der. **Rikardo** *"Hey dostum lanet olsun. Yeryüzü büyük tehlikede diyorum sana, neden anlamak istemiyorsun"* der. **Danivın** *"Zırlama lan damıcık, zati sana kılım"* der. **Danivın**'ın bu sert çıkışına şaşıran **Rikardo** *"Niye abi n'oldu ki"* der. **Danivın** *"N'olduğunu sen çok iyi biliyosun"* der telefonu çat diye **Rikardo**'nun suratına kapatır. Ertesi gün **Danivın, Rikardo**'yu odasına çağırır ve özür diler *"Kafam iyiydi, o yüzden öyle sert konuştum Rıkardo'cum"* der ve aralarında sıcak bi dostluk başlar. Akşam mesai bitiminde beraber çıkarlar **Rikardo** *"Abi işin yoksa buyur bana gel, oturalım muabbet edelim."* der. **Danivın** *"Olur."* der, giderler. **Rikardo** neskuik yapar, otururlar muhabete başlarlar. Bi ara **Rikardo** *"Abi bu meteor meselesini n'apıcaz, ya dünyaya çarparsa?"* diye sorar **Danivın** *"Kanka çarpacağı varsa çarpar, bi şey yapamayız. Ortalığı boş yere velveleye vermenin bi manası yok ki"* der. **Rikardo, Danivın**'ın bu vurdum duymazlığına kızar ve içinden bu olayı ne pahasına olursa olsun bütün dünyaya duyuracağına dair kendı kendıne söz verir. Fakat sonra *"Bunun bi bildiği var ki, kimseye bi şey söylemiyo, coşup ortaya atlamanın bi gereği yok boş yere yakmayalım kendimizi"* diye düşünür ve konuyu hemen değiştirir. Ertesi gün başka teleskop uzmanları da meteoru görürler ve genel müdüre durumu bildirirler. Genel müdür *"Daha önce niye bildirmediniz lan?"* diye fırça atar. Uzmanlar *"Abi daha önce uzayı gözlemekle **Rikardo** görevliydi onun ihmalkarlığı var"* derler Genel müdür *"Çabuk **Rikardo**'yu çağırın bana"* der. **Rikardo**'yu çağırırlar, Genel müdür *"Lan oğlum seni o teleskopun başına süs için mi diktik"* der. **Rikardo** *"Hayır efendim"* der. Genel müdür *"E, peki o koca meteoru görmedin mi"* der. **Rikardo** *"Efendım ben kısım şefimiz **Danivın Bey**'e söyledim, fakat o bişey olmaz dedi"* der. Genel müdür *"Lan damcık, **Danivın** sana, git kendini damdan aşağı at dese, gıdıp atacak mısın?"* der. **Rikardo** *"Hayır efendim"* der. O sırada içeriye başka bir uzman girer *"efendim müjdemi isterim, meteor dünyamıza çarpmadı, yanından geçti"* der. Bunun üzerine genel müdur ve odada bulunan herkes çok sevinir, sevinçten bir iki tur halay dönerler. Halay esnasında genel müdür **Rikardo**'ya "sen bu halayı hak etmedin, siktirol git" der. **Rikardo** gider. Onun gidişiyle halay daha da bir görkemli olur. Genel müdür *"bak yolladım ibneyi halayın tadına doyum olmuyor"* der.

Sonar Gündal

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

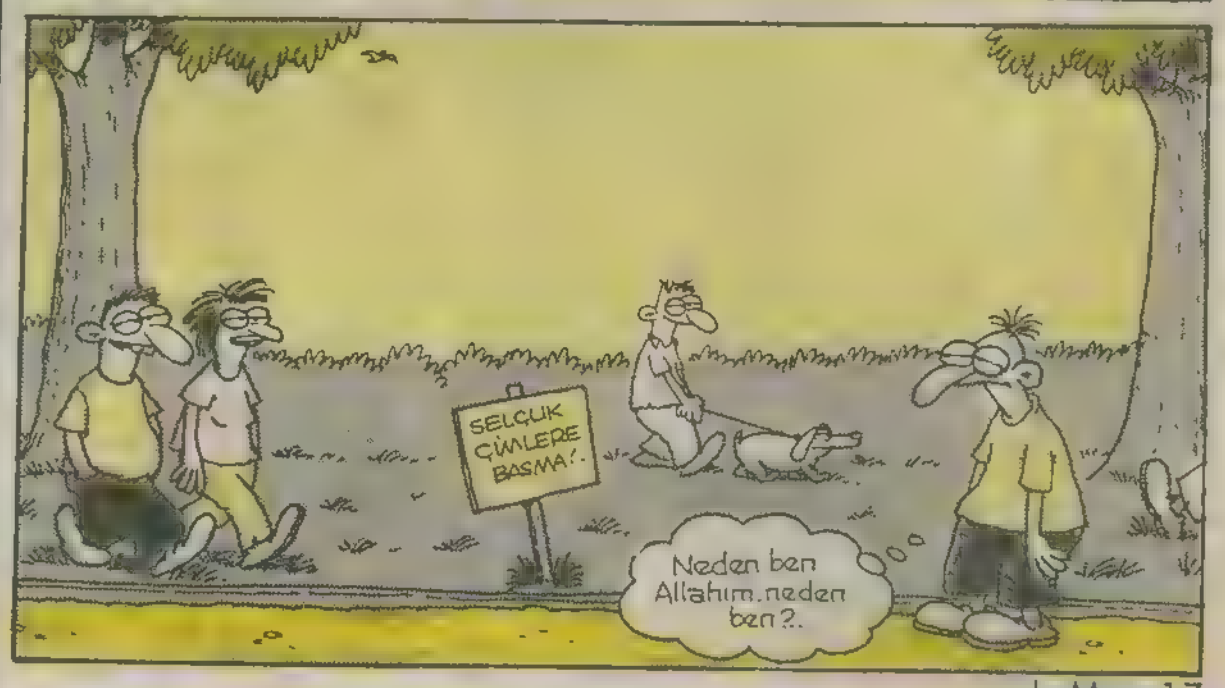

feyhan@leman.com.tr

Bayır Gülü

Feyhan Güver

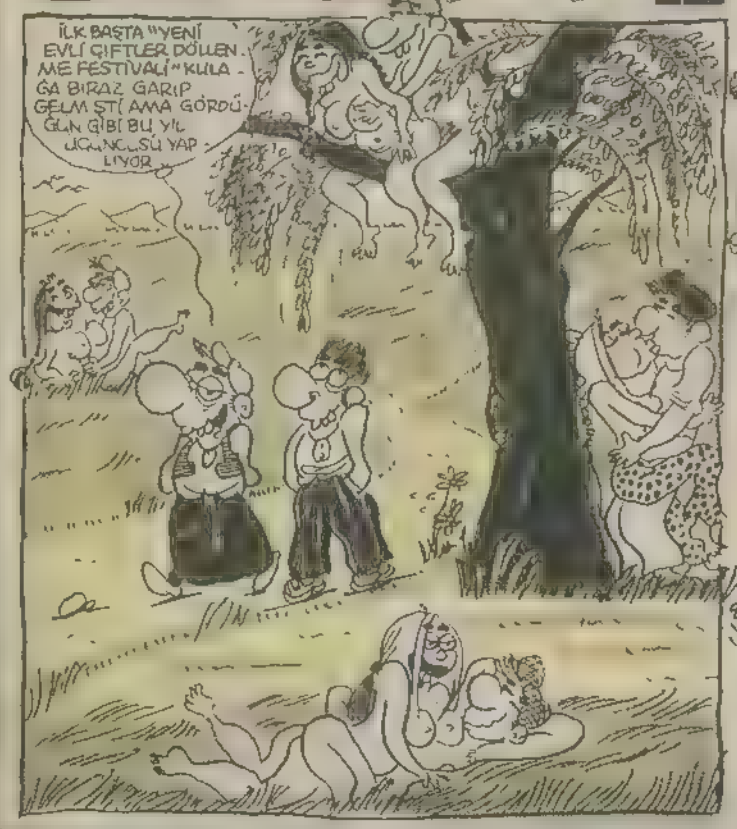

Gönül Adamı

AŞK VİRÜSÜ

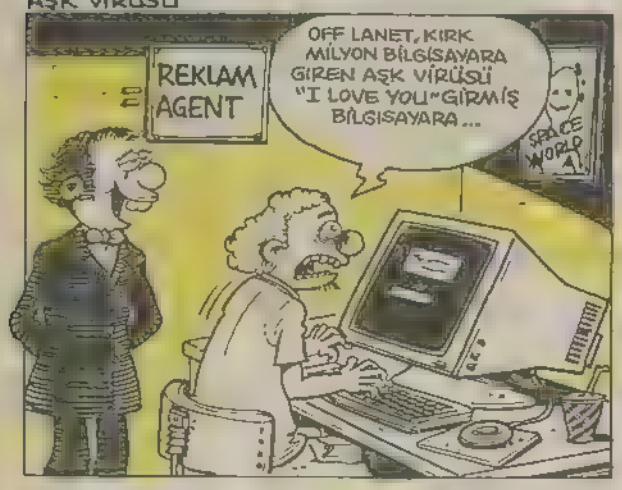

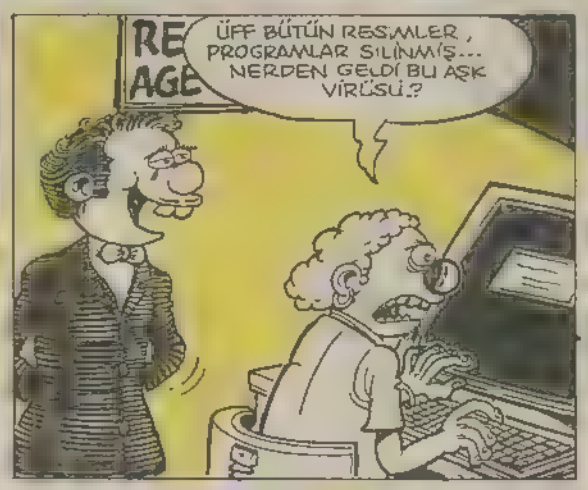

UZAYLILARIN İSTİLASI (6.Bölüm)

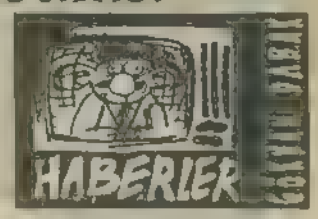

Ozet: İşler karışmıştır. Kayinat dönülmez bı noktadadır!.. Artık herşey an meselesidir. Bütun astronotlar alarm halindedir. Fakat bir anda Kozmik Cevdet ortaya çıkar. Butun galaksi derin bir nefes alır. Çunkü Kozmik Cevdet (iks) ışınlarına karşı tnanılmaz derecede duyarlıdır

(O ESNADA NASA!)

Doktor Vektör bir taraftan Eyda'nın dolgun göğüslerini ihtırasla okşarken bir taraftan da (En kıza zamanda uzaylıların Evekşin ışınlarını notralize etmeliyim!) diye düşunmekteydi. Eyda işveli bir sesle sordu (Ne düşünüyorsun hayatım?!) Doktor Vektör elinde olmadan irkildi. Ve cevap verdi. (En kısa zamanda Kozmik Trasnförmatör'ü devreye sokup boyut değiştirmemiz gerekiyo!) Eyda mızmız bı çocuk gibi dudaklarını büzüp.. (Sevişirken de işi düşünmek zorunda mısın ..) diye fingirdedi. Vektör ellerini sevecen bir edayla Eyda'nın hacimli saçlarında dolaştırıp.. (Merak etme bebeğim herşey yoluna girecek, önümüzde güzel boyutlar var!. Bütün hesaplamalarım bunu gösteriyor.) dedi Doktor Vektör!.

(O ESNADA JÜPİTER)

Uzay çavuşu Zwirtwith ciddi bir ses tonuyla ileri geri dolaşmaya devam etti! (Bu dünyalılar da fazla ileri gitmeye başladılar. Hemen bu duruma bir son vermenin zamanı geldi!) diye homurdandı çılgıncasına!. Uzay üssünde derin bir sessizlik hakimdi Artık hakketen zamanı gelmişti

(VE BOYUTLAR KARIŞIYOR)

Kozmik Cevdet tüm enerjiyi itiş gücüne yukledi. Bir an önce boyut değiştirip diğer boyuta geçti. Sonra gene o boyuttan diğer bi boyuta geçti. Kozmik Cevdet devamlı şekilde boyut değiştiriyordu. (Bu boyut değiştirme hadisesi hoşuma gitti) diye düşündü Kozmik Cevdet. Haklıydı da. Aniden telefon çaldı. Arayan Dilara'ydı (Uzaylılar iyice sapıttılar artık ne yapacağımı bilemiyorum..) diye yakındı Kozmik Cevdet'e. Kozmik (Takma kafana tatlım ben halledicem herşeyi. Bütun mevzu iks ışınlarını nötralize etmekte. E atla deve değil yanı (Takma kafana) diye de ekledi. Dilara rahatladı

(TEKRAR JÜPİTER)

Uzay generali Zörb uzay çavuşu Zwithwith'e sağlam bi tokat çakıp (skerim tüm hücrelerini got boku! derhal lazerleri ve fazerleri devreye sokun eşşoleşsekler!) diye haykırdı Artık gene herşey an meselesiydi

(O ESNADA SEBZE HALİ!..)

Patates soğancı başı Kozmik bir sesle (Posatyum vaar, uranyum vaaar, yedinci boyutun domatesleri bunlaaarr) diye konuştu mikrofona. Uzay ise gene uzaydaydı!

Devamı haltaya

LeMan
Okur Mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO 20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Biz Tıp Fakültesi son sınıfında iken tutuklanarak cezaevine getirilmiş, 7-8 yıldır da cezaevinde tutuklu olarak tutulan, bundan dolayı bulunduğumuz cezaevinde karşı karşıya kaldığımız sağlık sorunları konusunda tutuklulara yardımcı olmaya, bu konuda gücümüz oranında vicdani sorumluluğunu yerine getirmeye çalışan insanlarız. Burda (cezaevinde) bulunduğumuzdan beri birçok arkadaşın olduğu gibi, Sevgi İnce arkadaşımızın da durumunu, -hayati bir tehlike oluşturmasından dolayı- yakından takip etme, tedavisinde yardımcı olma, sağlık kuruluşları nezdinde gerekli girişimlerde bulunma, gerektiğinde acil durumlarda müdahale etme gibi çabalarımız oluyor. Bu nedenle Sevgi İnce arkadaşımızın sağlık durumuyla ilgili bildiğimiz-karşılaşmış olduğumuz durumları kısaca da olsa sizlere de aktarmayı görev biliyoruz.

Sevgi İnce arkadaşın sağlık durumunu, tedavi amacıyla Batman cezaevinden getirildiği Mayıs '97 yılından beri takip ediyoruz. O günden bu yana, geçen bu yakın süreçte ÇAPA'da, (hastanesi) ayağındaki şarapnel parçalarının bir kısmının çıkarılması dışında herhangi bir tedavi görmüş değildir.

4 yıl önce almış olduğu ateşli silah yaralanmasından dolayı halen göğüs boşluğunda çok önemli, hayati organların bulunduğu mediasten denen bölgede, uzun namlulu ateşli silah çekirdeği olduğu, çekilen röntgen filmlerinden de çok bariz olarak anlaşılmaktadır. (Kendisine de zaten G-3 mermisi olduğu söylen...)

Bu mermi çekirdeğinin bu kadar hayati organların bulunduğu bir bölgede çok ciddi bir tahribata yolaçmadan bugün bulunduğu yere kadar gelebilmiş olması mucize denebilecek durumdur. Böylesi bir olay belki milyarda bir bile karşılaşılabilecek birşey değildir. Çünkü mermi şu anda göğüs boşluğunda omurların (dolayısıyla omuriliğin) hemen önünde, kalbin ve sağ ana bronşun hemen arkasında iki akciğer arasında ve yine çok önemli, hayati önemde olan damar-sinir paketinin ve lenf yollarının geçtiği yere yakın bir yerde bulunuyor. Böylesi hayati bir yerde yabancı bir cisim taşıyor olmak, hele hele bunu çok şiddetli, kabus gibi gelen ve bir gün boyunca süren mermi ve patlayıcı bombardımanı altında kaldıktan sonra, karşılaşmış olduğu yoğun işkencelerin bir anısı olarak taşıyor olmanın ne demek olduğunu tahmin edersiniz.

Kısaca söylemek istediğimiz, meselenin -hayati de olsa- sadece taşımış olduğu mermi çekirdeğinin de ötesinde, bu mermi çekirdeğinin varlığıyla, ona dört yıldır gece-gündüz çektirdiği yoğun bir psikolojik işkence haline gelmesidir. Bu çekirdeğin orada olduğunu bilmek demek, geçmişte yaşadığı bu kabus gibi anları sürekli ve tekrar tekrar yaşamak demek oluyor. Bunun genç bir kız için kolay anlaşılabilecek, kaldırılabilecek bir şey olmadığı / Olamayacağı anlaşılıyordur sanırız. Kaldı ki, sözkonusu olan sadece göğüs boşluğundaki mermi çekirdeği de değildir. Mermi çekirdeği bunun en önemli hayati yönünü oluşturduğu için belirtiyoruz. Yoksa aslında yarattığı psikolojik etkiler bakımından en az bu mermi çekirdeği kadar etkili olan başka şarapnel parçaları da vücudunun çeşitli yerlerinde mevcuttur. Bunların kimileri daha önce çıkartılmış olsa da, halen bunlardan tespit edilenlerden biri sağ kürek kemiğinin üzerinde, sırtında bulunuyor, birkaçı da ayaklarında bulunuyor. Ve zaten ayağında oluşan deformiteden dolayı -ki, bu kronik osteomiyelite dönüşmüş durumdadır- ancak değneklerle yürüyebiliyor.)

Kendisinin şu anki sağlığı, 3 yıl önce bulunduğumuz cezaevine getirildiğinden daha iyi durumda değil, tam tersine giderek daha da kötüleşiyor. Gerek göğüs boşluğundaki mermi çekirdeği ve vücudunun çeşitli yerlerindeki şarapnel parçalarının çıkarılmamış olması, gerekse de ayağındaki deformitenin (sakatlık) tedavi edilmemesi giderek psikolojik durumunu da bozmuş durumdadır. "Hep böyle mi kalacağım, iyileşmeyecek miyim?" duygusu onu her geçen gün daha olumsuz etkilemektedir. Bu da beraberinde oldukça hassas olmasını getirmiştir. En ufak bir olay, durum ve gelişmeden olumsuz etkilenebilmektedir. Tüm bunların bir sonucu olarak, gittikçe sıklaşan, adına Paroksismal Taşkardi (anı gelişen yoğun ve şiddetli kalp çarpıntıları) denen krizleri geçirmektedir. Yaşadığımız koşullar (cezaevi) itibariyle arkadaşın yaşamış olduğu bu krizler de oldukça hayati bir tehlike arzetmektedir. Çünkü bu tür acil hastalara zamanında ve gerekli müdahalenin yapılmaması yaşamına mal olabiliyor. Ancak bulunduğumuz koşullarda bir hastayı, hastaneye göndermek için cezaevinden dışarı çıkartmak en azından bir saatlik bir bürokratik işlemi gerektiriyor. Ki bu da rahatlıkla böylesi hastaların yaşamına mal olabilecek bir durumdur. Bu nedenle çoğu zaman cezaevi tabipliği de olmadığı için bu tür müdahaleleri, oluşturduğumuz olanaklar çerçevesinde kendimiz gerçekleştiriyoruz. Bu olanağımız olmamış olsaydı birçok cezaevinde yaşanan kayıplara benzer bir kayıp durumu bu arkadaşımız için de geçerli olurdu.

Her seferinde yaşadığı bu krizler, ona ölümden beter bir durumu yaşatıyor. Ani gelişen bu yoğun ve şiddetli kalp çarpıntısıyla birlikte, göğüste sıkışma ve ... alıp vermede zorlanma, kol, göğüs ve boyun bölgelerinde kasılma; çenede kilitlenme sonucu konuşamama, ellerde uyuşma, olduğu yerde takılıp kalma, hareket edememe gibi belirtilerle kendini gösteren ve 20-30 dakika kadar süren bu krizler kendisinde yoğun bir panik ve ölüm korkusunu yaşatıyor. Bu durumun (krizlerin) bulunduğu koğuştaki 30 kişi içerisinde gerçekleştiğini gözönünde bulundurduğumuzda, burada bulunan diğer insanların da bundan nasıl etkilenebileceğini tahmin etmek zor olmasa gerek. Dolayısıyla, bir anlamda bu krizleri sadece arkadaşın kendisi değil, aynı şekilde orada bulunan otuz kişinin yaşadığını söylemek herhalde abartılı olmayacaktır. Çünkü yaşanan her krizle birlikte orada bulunan her arkadaş, en az krizi yaşayan arkadaş kadar olumsuz etkileniyor ve bu durumda hiç bir şey yapamadan çaresiz bir şekilde olup biteni izlemek zorunda kalmak herkeste büyük bir acı içerisinde olmaya yolaçıyor.

Önceleri birkaç ayda gelen bu krizler, geçtiğimiz son bir iki ay içerisinde neredeyse hergün tekrarlanır duruma geldi. Bütün girişim ve çabalarımıza rağmen bu süre içerisinde kendisini ancak bu kriz durumları için sadece iki-üç kez hastaneye gönderebildik. Bunun dışında hastaneye gönderebilmek mümkün olmamıştır. Bunun temelinde, İdare ve Dış Güvenlikten kaynaklı sorunlar olsa da, buna artık kendisinin de gitmek istemeyişi eklenmiş durumdadır. Çünkü hastaneye gidiş gelişlerden herhangi bir sonuç almadığı gibi, bu gidiş gelişler sırasında güvenlik görevlilerinden gördüğü küfür, hakaret ve aşağılayıcı tutumları artık kaldıramayacak duruma gelmiştir. Her gidiş gelişi kendisi için büyük bir işkence olmaktadır. Bu nedenle de, böylesi kriz anlarında bile hastanelere gitmektense kalıp ölmeyi tercih edebilmektedir.

Bu son süreçte gelişen acil rahatsızlıkları dışında, yukarıda belirtilen esas hastalığıyla ilgili olarak (göğüs boşluğundaki mermi, vücudundaki şarapnel parçaları ve sağ ayağındaki kronik osteomiyelit) elbette ki hiç bir şey yapılamadığı anlamına gelmez. Hastalığıyla ilgili olarak kendisi onlarca kez çeşitli hastanelere gönderilmiş ve bu hastanelerde tanı (teşhis) için gerekli bütün tetkikler fazlasıyla yapılmıştır (Bütün bu tetkik sonuçları şu anda cezaevi tabipliğinde bulunan hasta dosyasında da mevcuttur.) Ancak her seferinde iş, hastanın, hastaneye yatırılışı ve bu temelde tedavi edilmesi (ameliyat olması) aşamasına geldiğinde "mahkum koğuşumuz yoktur" veya "tadilattayız" gibi gerekçelerle her hastane başka bir hastaneye havale etmiştir. Bu konuda İÜ ÇAPA Tıp Fakültesi, İÜ Cerrahpaşa Tıp Fakültesi hastaneleriyle, Yedikule Göğüs Hastalıkları Hastanesinin ilgili kliniklerinin (Göğüs-Kalp-Damar Cerrahisi) hasta için "ameliyat olabilir" diye karar almasına rağmen, yukarıda belirtilen gerekçelerle arkadaşın bu ameliyatları gerçekleştirilememiştir.

Elbette ki bu durumu sadece "mahkum koğuşu yoktur" veya "tadilattayız" gibi gerekçelerle izah etmek mümkün değildir. Özellikle öteden beri Dış Güvenliğin (Jandarmanın) bilinen ve tutukluları hastaneye götürüp getirdiğinde de sürekli gösterdiği baskıcı ve tedavileri engellemeye dönük tutumu burada da kendisini gösteriyor. Resmi uygulama ve sağlık dosyasındaki belgelere fazla yansımasa da burada jandarmanın (dış güvenliğin) hastaneler (doktorlar) üzerindeki baskıları gözardı edilmemesi gereken önemli bir engel teşkil ediyor. (Elbette ki bu baskıları kabullenenlerin de durumu ayrı bir konu) Bu tür baskılar hemen hemen her gün kendini gösteriyor. Hastanelerde yatırılarak tedavinin gerektiği durumlarda, Dış Güvenlik "dış hastanelerde gerekli güvenliği alamıyoruz, bu nedenle hasta yatırılmasın" biçiminde idare ve doktorlar üzerinde baskılar oluşturabiliyor. Bu şekilde sözkonusu jandarma ve güvenlik konusu olduğunda hiçbir kurum ve kişi, sorumluluk almaya yanaşmıyor ve topu birbirlerine atabiliyor. Cezaevi idaresi jandarmayı, jandarma doktorları, doktorlar jandarmayı suçlayabiliyor ve dolayısıyla olan hastaya oluyor. Bu şekilde üç dört yıldır arkadaşımızın tedavisi ordan oraya havale edilerek engellenmiş olunuyor. Bu durumda hastanın girebileceği ruh halini siz düşünün. Tedavi olması için gerekli olan bütün tetkikler zor bela (çünkü her bir hastaneye gidiş geliş bile ayrı bir sorun ve işkence konusudur) ve aylarca süren yoğun uğraşlardan sonra tamamlanıyor, iş tam tedavi aşamasına geldiğinde uydurma gerekçelerle bu tedavinin ... gerçekleştirilememesi ... hastada büyük bir karamsarlık, ümitsizlik, sıkıntı ve çaresizlik duygularına yol açıyor. Elbette ki bu da hastanın durumunu daha da ağırlaştırıyor. Bu durum, elbette ki sadece Sevgi arkadaş için değil, Sevgi arkadaşın durumunda olan tüm kişiler için geçerlidir. Ancak Sevgi arkadaşın durumu giderek ağırlaştığından dolayı bu durumunu kamuoyuna mal etmekten başka çare görünmüyor.

Tüm bu durumların ve Sevgi arkadaşın nasıl bu duruma geldiğinin daha iyi anlaşılması için kendisinin bundan önce yaşadığı kimi durumları kısaca da olsa belirtmekte yarar var sanıyoruz. Kendisi 1980 Siverek doğumludur. Daha 16 yaşındayken kayıp olan ablasının PKK saflarında olduğunu öğrenmesi üzerine onu bulmak amacıyla izini sürmeye çalışıyor. Bu şekilde sora sora Bingöl köylerine ulaşıyor. Burada kardeşinin izini sürdüğü sırada bir köyden başka bir köye giderken asker ve özel timlerin pususuna düşüyor (30 Haziran 1996). Saatlerce süren yoğun ateş bombardımanı altında tesadüfen ölmeden, yaralı olarak bir gün yerde kaldıktan sonra baygın durumdayken PKK'cı diye ele geçiriliyor. Bu yaralı haliyle kanaması durdurulduktan sonra JİTEM'de bir ayı aşkın süre boyunca tutulduğu yoğun işkenceli sorgulamalar ardından Bingöl cezaevine atılıyor. Bingöl cezaevinde bu şekilde yaralı olarak tutulduktan sonra Mayıs 1997'ye kadar Diyarbakır ve Batman cezaevlerinde tutuluyor. Tedavisi daha çok birlikte kaldığı arkadaşları tarafından gerçekleştiriliyor. En son, durumunun ağırlaşması üzerine kaldırıldığı Dicle Tıp Fakültesi hastanesinde mahkum koğuşunun olmaması gerekçe gösterilerek tedavisi için İstanbul'daki tam teşekküllü hastanelerden birine gönderilmesi gerektiği belirtiliyor. Bunun üzerine Mayıs 1997'de İstanbul Bayrampaşa'ya sevki gerçekleştiriliyor ve bu tarihten beri tedavi olması için Bayrampaşa cezaevinde tutuluyor.

Yukarıda kısaca özetlediğimiz bu yaşanmış öykü, cezaevindeki asker ve idarenin Sevgi arkadaşa niçin böyle yaklaştıklarını, yeterince açıklıyor sanırız. Ayrıca durumunu daha detaylı olarak öğrenmek istiyorsanız kendisiyle, ailesiyle ve avukatıyla da ilişkiye geçebilirsiniz. Ailesi şu anda İstanbul'da ikamet ediyor. Annesi, Barış Anneleri Derneği çalışanlarından biridir. Buradan annesine ulaşılabilir. Avukatı (İstanbul BARO'su avukatlarından) Eren Keskin'dir. Sağlık dosyasının birer örneği bizde, ailesinde ve avukatında mevcuttur. İstiyorsanız bir örneğini size de gönderebiliriz.

Arkadaşın sorununu çözmek için bizim de kendi cephemizden bazı girişimlerimiz oldu ve bu girişimlerimiz halen devam ediyor. Ancak henüz herhangi bir sonuç almış değiliz.

Sorun yeterli hastane veya hastane donanımları değildir. Sorun, burda devletin veya en azından devletin buradaki (cezaevi) temsilcilerinin gösterdiği tutumdan kaynaklanıyor. Herhangi bir tam teşekküllü hastanede gerekli sürede tutulması durumunda tedavisi kolaylıkla gerçekleştirilebilecek bir tedavidir.

Normalde bu durumda olan tutukluların tedavi olmaları için salıverilmeleri yasal olarak da tanınmış bir haktır (CMUK'un Ceza İnfazının 399'uncu maddesi) ve bu bölge Cumhuriyet Başsavcısının bile yetkisinde olan bir konu olmasına rağmen bu, Sevgi arkadaş için -herhangi bir gerekçe de gösterilmeden- işletilmiyor.

Sizden de beklentimiz, kendi cephenizden konuyu gündemde tutarak bu girişimleri yapmanızdır.

Bu konuda gerekli duyarlılık ve girişimleri göstereceğinize olan inancımızla selam, saygı ve sevgilerimizi iletiyoruz.

İnt. Dr M. Reşit Arslan
İnt. Dr. Ali Dursun

LeMan
Sayı 445 20 Mayıs 2000 Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● JM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Akınar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Sener GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Selin SEVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan ACAR ● Muhasebe: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin AKYÜZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlcak ● Dağıtım: Bir Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Yeah! Dünya Tepe
aklak nitmektedir

16 BİT DEPRATİME KAHDEDOYAN

SANAL SİMGE

44

CAMOON BABY !!!

MUCİZELER SAHİBİ VE KEDERİN HİÇ EDİLDİĞİ RİTLERİ ÇOŞKULAR İMPARATORLUĞUMA BU GİZEMLİ FAKİRHANEME -

HOŞ GELDİN EY JİLET EKİBİ SERİSİ, ZEST, YAKLAŞ HELE ÇEKİNME CİNCİ FAKİ DEDE HER DAİM HAZIRDIR GARESİZLERE

GEL YAVRUM, OTUR SÖYLE VE DİLE GEL, ŞİMDİ ANLATASIN YOL BOYUNCA SESSİZ VE DERİNDE SAKLADIĞIN BİR ÇARE GÖNÜLÜNÜ MAHVEDEN DERDİ

SENİ DİNLİYORUM TATLIM

GÖNLÜMÜ BİR OĞLANA KAPTIRDIM FAKİ DEDE.. LAKİN O YÜZÜME BİLE BAKMIYOR NE YAPIP EDİP ONU KENDİME BAĞLAMAM İÇİN DİLERİM SENDEN.. MUHTACIM YARDIMINA .....

AAAH... TUTKULAR, TUTKULAR... BÜYÜLERİN EN ÖZELİNİ İSTİYORSUN SEN.. BİLİYOR MUSUN, BİR ZAMANLAR BEN DE AŞIKTIM.. EN DOĞAL ŞEKLİYLE YAŞADIM AŞK ACISINI.. HENÜZ TOYDUM, ÇİĞDİM AMA SEVMİŞTİM

HEY HAAAT! AŞK'TAN AŞK'A SEN NELERE KADİRSİN HELE ŞU GENÇLİĞİN ATEŞİ YÜREĞİNİ NASIL DA HESAPSIZCA SARSAR YANA

VE BEN AŞK OLUŞLARINDA BELKİ YÜZ KERE ELİME BİR BIÇAK ALIP SIKIŞAN YÜREĞİMİ SÖKÜP KANDIRA ÇAKTIM AĞRIKOŞTURULMAKTAN YORULUP HARARETLENİNCE OĞUL İSE OLARAK DAMARLARINI IŞIRAN VE BÖYLECE SÖKÜLÜNEN SAFKAN ATLAR GİBİ.. ÇOĞUNLUKLA..

IZDIRABIM BÖYLEYDİ. BİR CAN DAMARI AĞMAK İSTİYORDUM BÖĞRÜMDE - VE GÜZEL YAVRUM..

.....

ATEŞİ AŞKI İSTİYORSAN BUGÜN DA ÖZEL BİR

BEDELİ VARDIR, KENDİNİ BANA AĞMA LÜN KÖRKÜ GÜZCÜ.. HİÇ HESAPSIZ NANSENNİYİ GÜNÜN İÇİN BİL.. YA SETTAR.. YA HAB..

HEY HEY HEY! SAKIN OL HA!. BAK ŞU KAZANDA HERŞEY HAZIR.. DÜVÜLTOZU MİNARE GÖLGESİ, KEÇİ BOYNUZU, GELİN DUDAĞI, MUSKA ÖZÜ, KATIR TIRNAĞI.. AMA BİR EKSİK VAR.

KENDİNİ BANA AĞ.. ÜREME ORGANINDAN YEDİ KIL KOPARIP USTURA İLE KÜÇÜK KÜÇÜK KESİP, YETMİŞLERE OKUYUP ÜFLEMEM GEREK..

YAA MORUK SİTTİR GİT YAA :-

ÖNÜME GELENLE CHATLEŞİRSEM BÖYLE OLUR İŞTE ! MODELE BAK ! CİNCİ HOCAYMIŞ HEMEN SALDIRDIN BE.. BEN SEVMEDİM BU OYUNU !

SANAL SİMGE haklı... O internette tanımadığın birisiyle CHATleşip *sonrada buluşma* olayını daha neşeli hale getirmek istiyodu! Chatleştiği adam, Simge'deki pozitif enerjiyi görüp.. ona dağbaşında cinci *hoca - dertli kız* fantezisini önerdi. ama adamın iğrençliğine bakın işte.. belki de gerçekten cinci hocaydı puşt... çünkü bu süpriz buluşmalar hergün yaşanıyor Anadolu'da... artık hemen her taşrada internet cafe var. çobanlar... ev kızlarıyla... dul öğretmenler manifaturacılara chatır chatır chatleşiyor

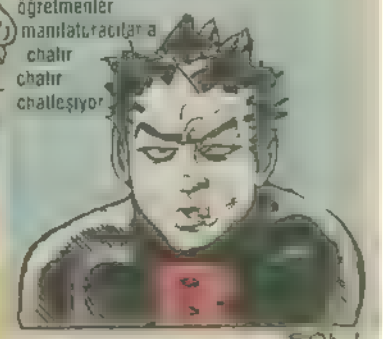

SON

bahadirboysal@leman.com.tr

Dertleri bir kenara bırakın gayrı.. uzuun çileli bir yolun sonuna geliniyor. artık oturup soğuk bi ayran içmenin zamanı geldi! evet evet... sibernetik GICIK Bahadır Boysal ... sizin soytarı sandığınız adamın türlü oyunlarla raksedip, arzuyla kıvrılıp bükülerek aklınızı almasına az kaldı bebeğim... (çizgi romanlar, karikatürler, posterler, gıcır gıcır, gacır gucur...)

44€

27 Mayıs 2000 Cumartesi-Sayı:2000/22 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 1300-4867-4

9 771303 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

2. ZONTALIK ALTIN ÇAĞI VE SEVİNÇ KURŞUNLARI

80'lerde Özal sonrası Türkiye'nin dinamiklerinde yaşanan değişim bize **zonta** sözcüğünü buldurdu. Bu sözcüğü bulan ilk kullanımında da mahkemelik olan bir çizer arkadaşımız da hapislerde yattı. **Kültürel erozyon, etik çöküş moral değerler kaybı, statü, para hırsı,** bunlara yeni sahip olan barbar bir kavim gibi önüne çıkanı talan edip, kentleri ve değerlerini işgal eden yabancı ama iktidara oynayan bir gerçek. **Limon-Leman** bunlara **zonta** adını verdi bir çizerini hapse gönderip bedelini de ödedi ve bu gürühun birey olarak psikolojisini ve yıkıcılığını işleyen binlerce karikatürünü yayımladı. 80 ihtilalinde 650 000 solcuyu hapislerden geçirip ezdiler. Hem kitapları hem yazarlarını, hem okuyanları yaktılar. Ardından Özal kuşağını yarattılar. Kitabında, şimdi sinemasında olan saf gönüllü son kırıntı insanları 'Entel' diye yaftalayarak önce sindirdiler sonra yok ettiler. 90'larda 'medya canavarlarını' güçlendirip **'Yükselen Değerler, Beyaz Turkler'** ideolojisini zehir gibi yaydılar. Şimdi 2000'lerde insanın aklının alamayacağı kadar seviyesiz bir pespayelikle ekranlarından, gazetelerinden sunucu, arabeskçi, haberci, manken, şarkıcı, komikçi kılığına girerek oluşan bir lağıma boğdular tüm ülkeyi. Bu lağımın fare ölüsü kokusu cinnet çıkarır. Maç kutlamalarında silah atılır. Bebekler öldürür. Asker gönderme kutlamalarında 7 yaşında çocukları cennete gönderir. Bir 'jean' defilesinde podyuma zonta çıkarıp havaya silah sıkılır. Daha çoook şeyler yapılır.

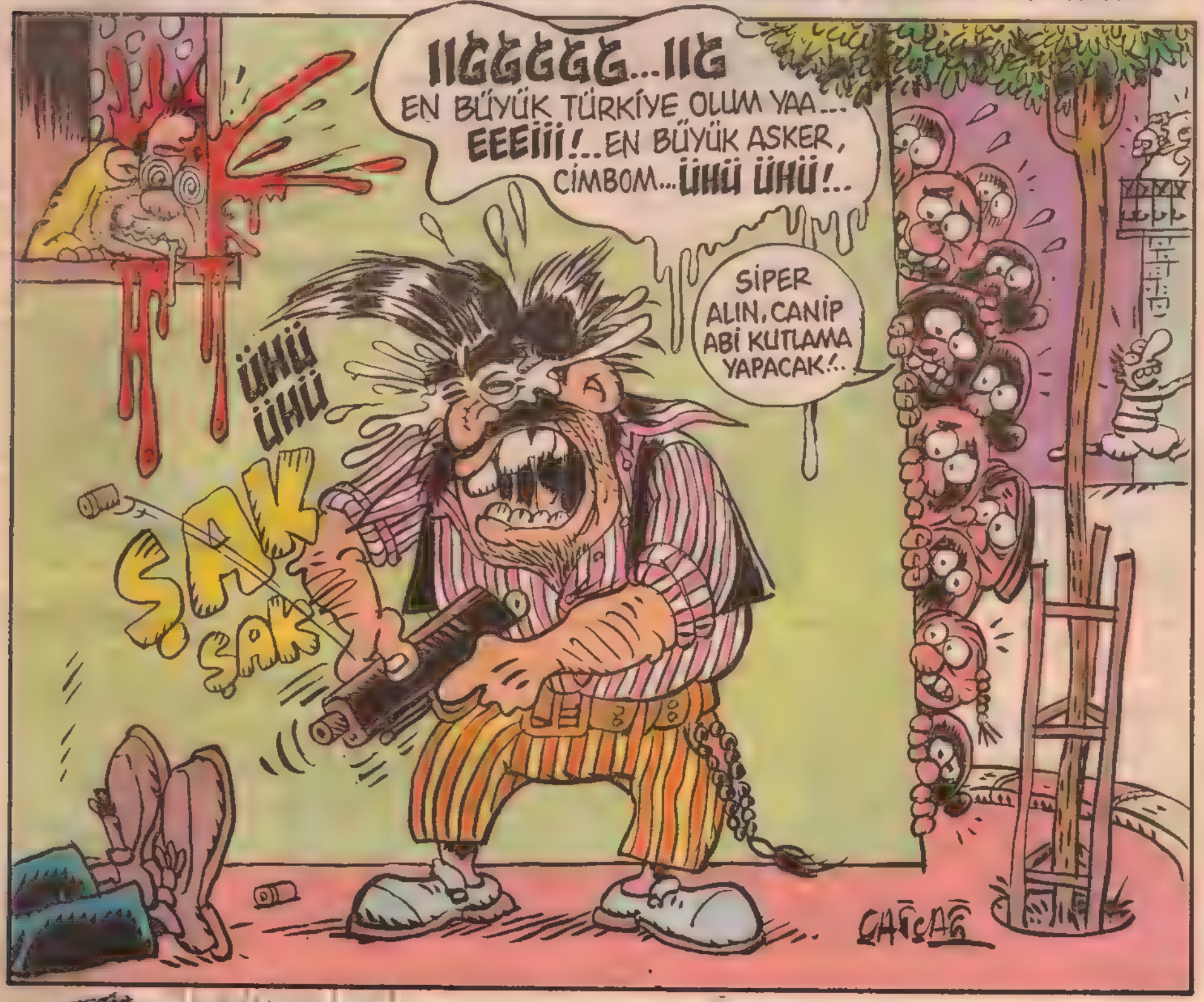

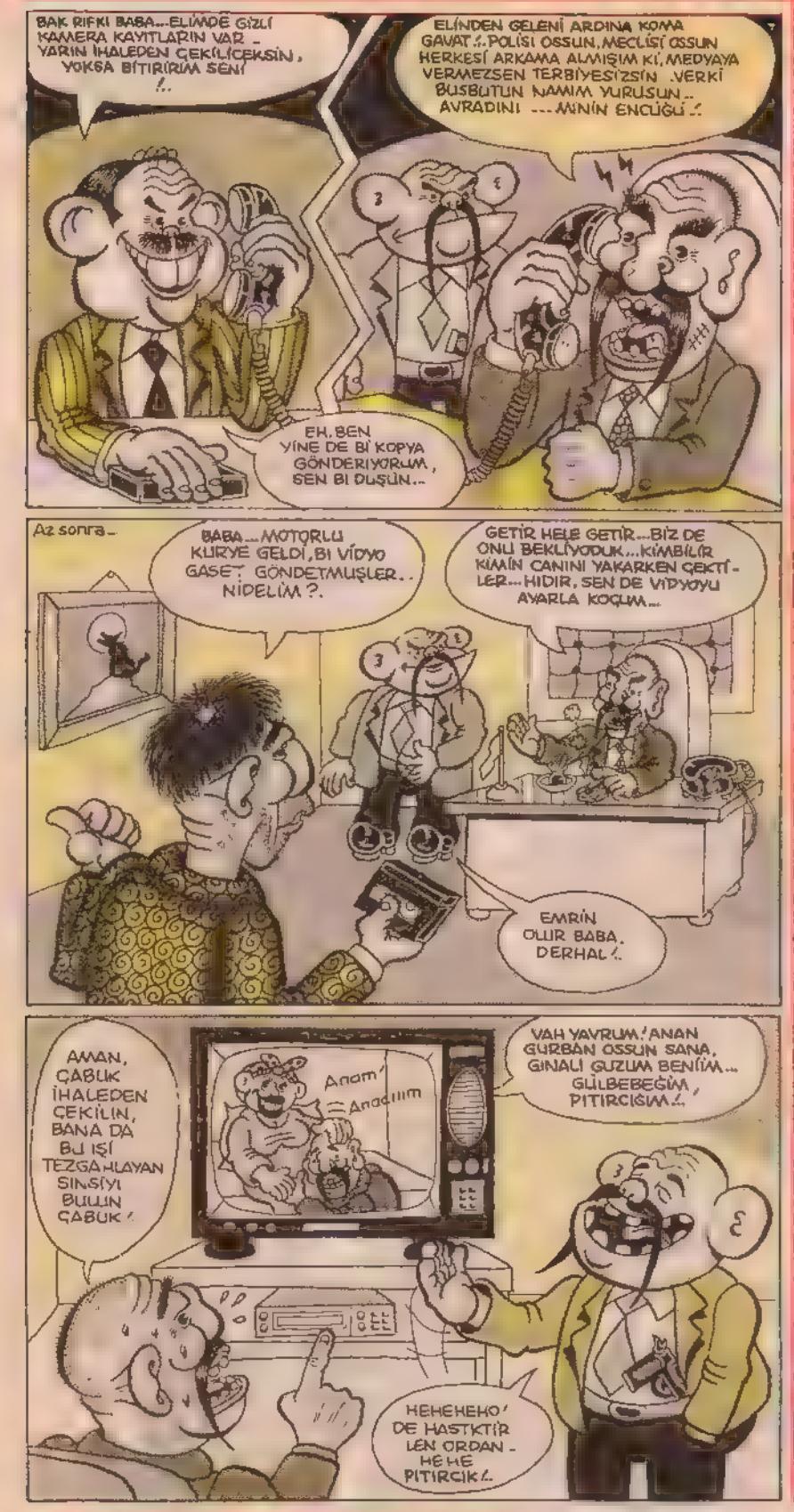

Küçük Sözlük Fotoş

"Karışık" Demek Ne Demek?

Dilek (9.5) "Karışık yani her yeri karıştırıp araştırmaktır Onun için karışık yerleri araştırmaktır.

Cemal (10) "Bulanma"

Saime (9) "Hıç bır şeyın yerı olmadığında karışık denır"

Zeynep (10) "Birbirine karışan varlığa karışık denir.

Emrullah (9) "Bir bulaşmış varlık."

Celal (9) "Yanı dalların varsa karışmışsa ona karışık denır."

Mehmet (11) "Karışmış bir çorba mesela o çorbaya benzer büssürü şeyler."

İsmail (10) "Karışıklardan kek yapabiliriz."

Emre (9) "Bir insan konuşurken öbürki de konuşursa karışık olur."

Fatih (11) "Çarman çorman şeye karışıktır."

Halime (10) "Bir şeyi karıştırırsın mesela elbise aldın onu karıştırırsan karışık demektir."

Kurtuluş (9.5) "Örneğin: Silgi ile kalemleri ve açıcakları birleştirdik buna karışıklık denir"

Tuğba (10) "İçinde herşey olan bişey."

Gokhan (10) "Karışık bir bilav olsun fasilyele karıştığı zaman bir karışık denır."

Güldane (9) "Allak bullak demek."

Yeşim (9) "Bir şey karışıktır Örnek: Bir ıp düşünelım ıp karışıktır."

grafiler... Fotoş

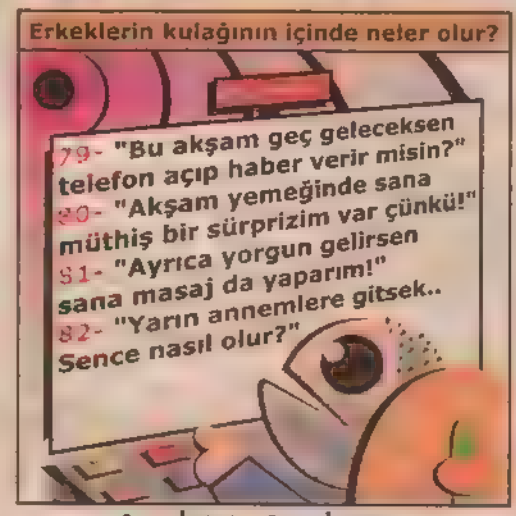

"79" İptal... "83" İptal!..

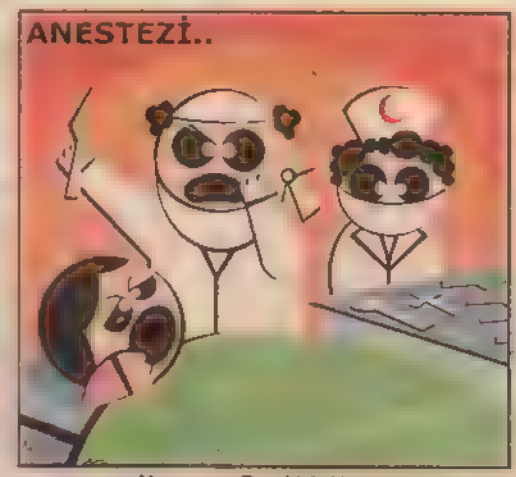

...sonra Kırmızı Başlıklı Kız, ormanın derinliklerine doğru dalmış!..

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Nazım Hikmet ölümünün 37. yılında Moskova'da mezarı başında anılacak. Türkiye'den de çok sayıda davetlinin gideceği anma törenine Kültür Bakanı İstemihan Talay'da katılacak. Türkiye böylece ilk kez Nazım'ı resmi olarak anmış olacak.

TÜRKMEN DOĞALGAZI DİYALOĞUNDA PUTİN DEVREYE GİRDİ DOĞAL GAZI KAPTI.. TÜRKİYE AVUCUNU YALADI.. Türkı Cumhuriyetleri, kardeşlık, kandaşlık, vızıltı çıktı. Putın Türkmen'den gaz alacak, Türk'e satacak, Türk halkı daha pahalıya ısınacak.. Yurdum insanı Türkiye ile gurur duyacak. Basıretsız politikacılar bundan zerre utanmayacak.

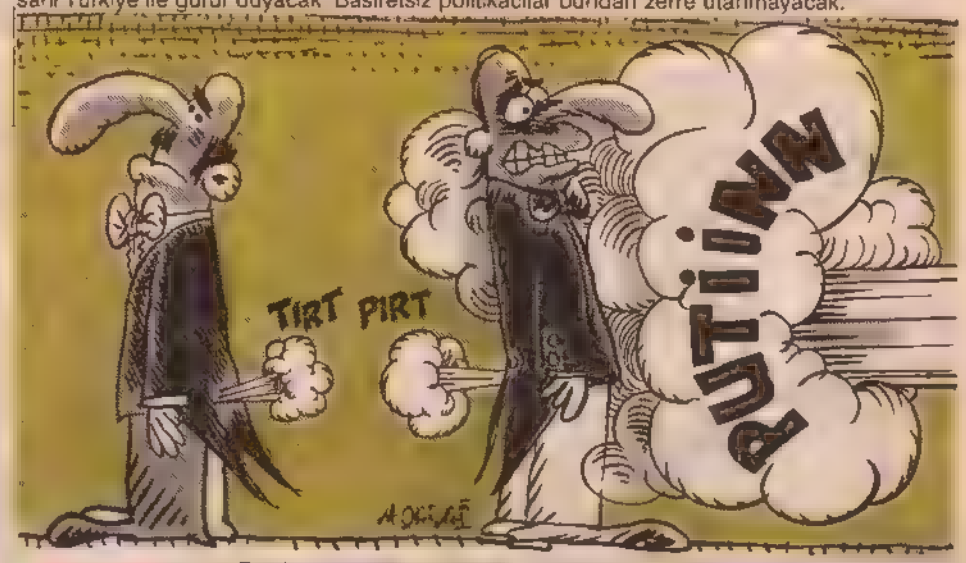

Tutuklu ve hükümlülere "hücre tipi" ve tabutluk olarak nitelenen, Adalet Bakanı ve medyanın ise "oda tipi" modern cezaevi diye lanse ettiği "F tipi" cezaevlerinde son aşamaya gelindi...

Azilzede, eski Bakan Sadi Somuncuoğlu, 1980 öncesi MHP'nin demokrat bir parti olduğunu söyleyerek, "bir yıldır hiçbir konuda muzakere yapılmayan MHP artık demokrat özelliğini kaybetti" dedi.

Pakistan da kadınlara yasak üstüne yasak.. Şeriatçı uygulamaların en sonuncusu, kadınların göze batmamak için kahkaha atmamaları, pazarda yürürken yüzlerine sert bir ifade takınmaları, erkekleri kadına yönelik cinsel suçlara teşvik etmemeleri tavsiye edildi...

Bakar bakmaz Çakan Çakmak MHP'li İdare Amiri... Göreve geldikten hemen sonra kısa etek giyen gazetecileri meclis kulisine sokmayan TBMM İdare Amiri MHP'li Ahmet Çakar, bu kez de milletvekillerini ziyarete gelen Galatasaray kafilesindeki kısa kazaklı bir bayanı, göbeği açıkta olduğu için bağıra çağıra dışarı çıkarttı... Tavsiyemiz etek ve göbek radarı Ahmet Bey için Meclisin namusundan sorumlu bir bakanlık açılıp oraya bakan olarak atanması.

Sıvas katlı amı sanıklarından Faruk Ceylan cezaevinde açık görüşlerde eşiyle ilişkiye girdi, bir oğlu oldu adını da "Mücahit" koydu..

ŞİMDİ BUNUN ADINI SİZ KOYUN

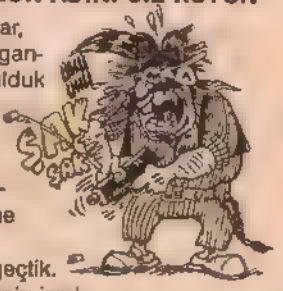

Biz mizahçılar, 70'lerde maganda ismini bulduk çizdik 80'lerde zonta ismini bulduk, hapse attılar, yine çizdik 90'ları boş geçtik. 2000 modelinin ismini siz Leman okurları koyun istedik. Gönderdiğiniz isimleri hem yayınlayacağız, yayınladıklarımızı sizlere oylatacağız, hem bu isimleri esprilerimizde kullanıp çizeceğiz, hem tuttuturup tarihe geçirmeye çalışacağız, hem de eserlerimizle 'yanım elma gönül alma' ödüllendireceğiz..

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

açık büfe

met üst

altları hayatla çizilidir

- işlevsel, uyarı, öneri, açıklama, replik cümleleridir aslında.. ya da öylesine sarfedilmiş sıradan söz dizimleri gibi görünürler... ve fakat, ama, ancak pek çoğu o anki hissiyatıma uygun yan tesirler gösterirler... ya da başkalarında böyle olmayabilir, bilmiyorum... işte onlardan toparladım size bir demet-

"oto-yol'da durulmaz, geri dönülmez"

- sıradan bir trafik levhası, uyarısıdır.. lakin beni pek çarpmıştır.. çok sarhoşken bir gece, bir arkadaşın arabasının arka koltuğunda yan sızmışken, araba hızla kadıköy'e doğru yol alırken -ağır çekimde- gördüm ben bu yazıyı ve anında ilaç gibi geldi ruh hâlime.. ayıldım, açıldım, rahatladım... bir mutlak hakıkati, hayatın anlamını, maksadını, sonunu o an orada çözmüş gibi huzurla, arkadaşıma dokunup:'hadi çorba içmeye gıdelim' dedim-

üyç gool üyç puan çook guzzssel"

-galatasaray'ın brezilyalı file bekçisi cladio taffarel'in bir sözüdür bu.. hemen hemen cimbom'un her galibiyetli maçı sonrası kendısine uzatılan mikrofonlara sarfeder bu cümleyi: 'üyç gool, üyç puan, çok guzzssel' mutludur, gururludur, aılesini, ışini, hayatı ve çocuklarını seviyordur.. tüm memnuniyetini atasözü gibi özetler bu cümle.. ben de çoğu zaman mutluysam, neşeliysem, işler yolunda gidiyorsa, 'naaber', 'nasılsın' driye soranlara taffarel'in cümlesini söylerim: "üyç gool üyç puan çook guuzzssel"-

"fiş biletle muteberdir
film sonuna kadar saklayınız"

-eskiden sinema biletleriyle beraber verilen ve üzerlerinde yer numaraları olan bilet kadar büyük kağıtlarda yazardı bu not-uyarı.. ben çok ciddiye alırdım.. film sonuna kadar değil, eve kadar saklar, atmazdım o fişleri.. 'muteber' kelimesi nedir bılmeden.. 'fiş biletle niye muteber' diye sormadan.. bir sır gibi saklardım avucumda o fişleri.. bununla da kalmaz eve gidip deftere yapıştırırdım.. üzerine de hangi filmi seyrettiğimi yazarak.. sonra bir oğlum oldu ve yırttı attı birgün o defteri, oynarken.. hiç üzülmedım.. hayat ben'le, ben oğlumla, 'muteber'dık, anladım.. anladım, ağladım-

"müslüman olan buraya çöp dökmez"

-dolapdere'de b.r duvara, kırmızı boyayla yazılm.ş.. vaktıyle bu duvarın karşısındaki evde 'şaır ece ayhan' otururmuş.. ne laf, ne de boya mühim olan.. mühim olan, yazıldığı duvar . bu yazı habire çöp atılan bir 'kilise'nin duvarına yazılmış, kırmızı boyayla.. 'hiç değilse dinin hakkı için buraya çöp atma be ya' der gibi.. bir azınlık 'el insaf' nidası olarak.. günlük hayatta ruh halime uygun düşerse içimden çok kullanırım ben bu cümleyi-

"yıllar sonra diyarbakır"

-senaryosunu yılmaz güney'in yazdığı, yönetmenliğini şerif gören'in yaptığı 'yol' filminden bir repliktir.. halil ergün'ün canlandırdığı karakter söyler.. '..beni sevenler, sevmeyenler, karım çocuklarım' diye de devam eder replik.. bir umut ve bir boğazına kadar şapa oturmuşluk hâli vardır bu cümlede.. diyarbakır'a yıllar sonra gelmek güzeldir ama dertler dizboyudur.. hem sonu da hiç mutlu bitmez hikayenin.. daha çok onulmaz, çaresiz durumlarda, 'fike fike' hallerde söylerim ben bu cümleyi içimden.. 'ya herro, ya merro' durumlarda yani: 'yıllar sonra diyarbakır'-

-haftaya devam edecek-

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

HEEY BİR DAKKA!.. BİR YANLIŞLIK VAR!..

Paranoya

BUGÜN ALMANYA'DAN AMCAM GELECEK. HAVAALANINDAN ALABİLİR MİYİZ?

TABİİ, HADİ GİDELİM!

HAVADAYKEN İRTİFA KAYBEDİP BU YÜZDEN BÜTÜN AĞIRLIKLARINI AŞŞAĞI ATAN ALMANYA UÇAĞI, ALANIMIZA İNMİŞ BULUNUYOR. ATEŞİN, ATEŞİN!

SEVGİLİ CEMAAT... BU CUMA VAAZ OLARAK ÜÇ BİLİNMEYENLİ DENKLEMLERDE KOSİNÜS NASIL BULUNUR SİZE ONU ANLATICAM...

ŞÜPHELİ GÖRDÜĞÜNÜZ SEKİZ KİŞİLERİ TOPLAYIN..!

KAHRETSİN, ÇANTALAR KARIŞMIŞ!

lombak@leman.com.fr

Akşam'dan fark

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EYLAT ÖKKEŞ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

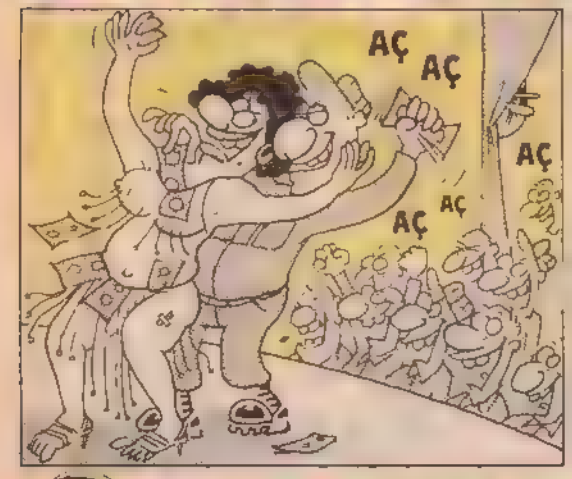

KÜLTÜR BAKANI SALİM

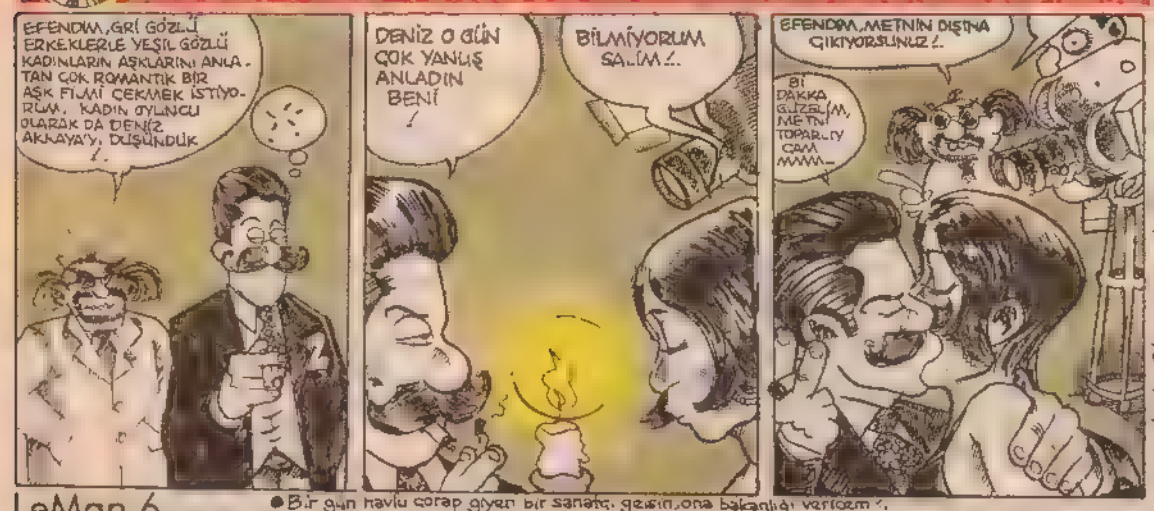

yilmazkadir@leman.com.tr

LeMan 6

●Bir gün havlu çorap giyen bir sanatçı gelsin, ona bakanlığı veririm!.

PANTOLON

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Akgünefaki

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

canbarslan @ turk.net
barslan@leman.com.tr

Reha Muhtar'ın şiirleri ilk kez burada!

Dünyanın ucunda bir bar açılmış
Muhtar Hatti'nı arayan ele merhaba,
Biz ne yapalım, halk böyle alışmış
Çankaya'dan inen kele merhaba!..

Reytingin kralını yapmış kişiyim
Show TV'deki personele merhaba,
Ulusal sınırları aşmış biriyim
Bana tavır alan
Der Spiegel'e merhaba!..

Işım olmaz prensiple ilkeyle
Ekmek bandığım reçele merhaba,
Ana haber olmaz kansız görüntüyle
Bana alegorik diyen
Radikal'e merhaba!..

Reha der ki, umutluyum kasetimden
Kirpiklere sürülen rimele merhaba,
Çekemeyenler çatlasınlar hasetinden
Dağa, taşa, termik santrale merhaba!..

(Mayıs 2000 - Kopenhag)

Atına akşamları bir başka oluyor
Hele bir de günlerden salıysa bambaşka!
Salı ki yavrum, benim izin günümdür
Bildirmem o gün Atına'dan hiçbir haber
Ne tatbikat yapan Yunan Hava Kuvvetleri
Ne de başbakanlığa çağrılan büyükelçi
Umrumda değildir bugün!
Haber atlatmak viz gelir şu an bana
Oturup Selanikliler Kahvesi'ne
Söyleyip oraletimi
Hayal kuracağım amansızca,
Ne Adalar kalır, ne de modalar kafamda!
Elbet hasret bitecek,
Döneceğim ben de yurduma
Ve ismim patlayacak ülkemde kürk tenlim,
Doyacağım şöhrete, inan
Doyacağım çevreye ve ilgiye!..

(Temmuz 1993 - Atina)

Jet-Lag oldum şu alemi gezerim
Bir sponsor bulamadım gün akşam oldu,
Kendi kuralımca haber yaparım
Bir sponsor bulamadım gün akşam oldu!..

İyi akşamlar nerede yaşıyor ve yaşatılıyorsan
Donna Karan sona kalır diye çırpınıyorsan
Ve duy sesimi Hankam, beni izliyorsan
Bir sponsor bulamadın gün akşam oldu!..

(Şubat 1998 - Klassis Otel)

Fincanı ters yatırdım
Urfalı tekno, tekno!
Kahve falına baktırdım
Mardinli tekno, tekno!
Seni gelecek diye
Anteplı tekno, tekno!
Nişan, düğün yaptırdım
Harputlu tekno, tekno!
Global aleme girdim
Berlinli tekno, tekno!
Sonra hemen geri geldim
Ercişli tekno, tekno!
Hastasıyım kafelerin
Parisli tekno tekno!
Takıpçısıyım barış sürecinin
Yunanlı tekno, tekno!

(Mart 1999 - Zekeriyaköy)

Yeni cumhurbaşkanımız
Hayırlı olsun göreviniz
Ülkeyi yönetmektir ödeviniz
Hukuk adamlığıdır geçmişiniz
Güzel bir insansınız
Tasarrufta ustasınız
Aile fotoğrafı yerine vesikalık çektirdiniz
"Aslıye nasıl kurtulur" diye araştırma ettiniz
Lütfen devam edin sayın büyüğüm
Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nı
Beş kişiye indiriniz
Gerekirse ben bas çalarım
Yeminlen diyorum bu işi yaparım
Yeter ki güzel olsun yarınlar,
Yeter ki girelim AET'ye,
Yeter ki Maydonoz Showland özür dilesin!
Efendim lütfen araya giriniz
Gerekeni yapınız
Bir akşam canlı stüdyo
konuğum olun
Oturup konuşalım dizdize
Anıların spotlarını yakıp
Uzatalım programı biraz!
Ta ki reklam arasına kadar
Ta ki gönüller coşana kadar!

(Mayıs 2000 - TBBM veya TBMM!)

Dışıyle tır çeken gencim
Söyle bana, acı var mı?
Cihangir'de mal satan zencim
Söyle bana acı var mı?

Kısa bir tur yaptığım hayvanlar alemi
Öz kedisini konuşturan kişi
Bar penceresinde sıkışan dişi
Söyle bana acı var mı?

Minik dostuyla gezen selvi boylum
Banko reyting olayı medyum
En iyi kankam, Saddettin Teksoy'um
Söyle bana acı var mı?

Tacizlere uğrayan öğrenciler
Adliyede kavga eden yiğitler
Çatır çutur cam yiyen ilginçler
Söylen bana acı var mı?

(Kasım 1999 - Nisan 2000, Dedikodulu Meyhane, Şenlikli Meyhane, Kırbaçlı Meyhane, Alkolsüz Meyhane)

kilservis@leman.com.tr

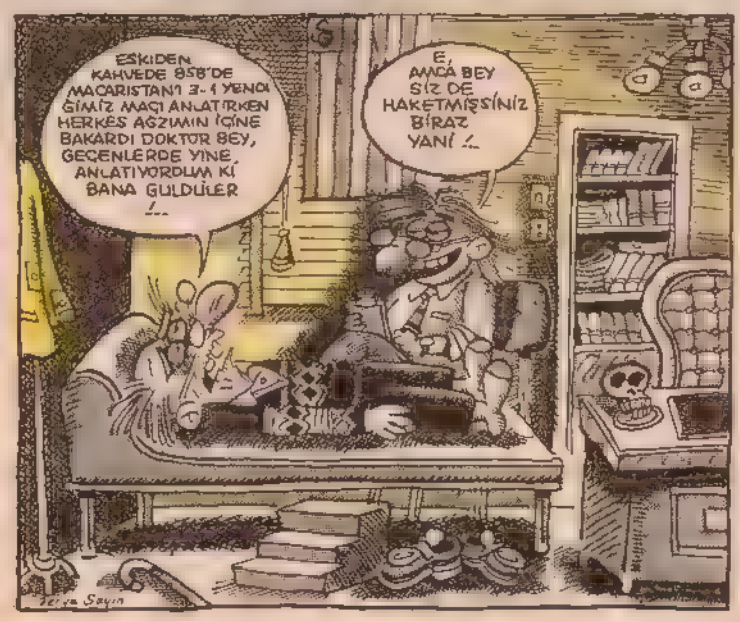

ÖZGE

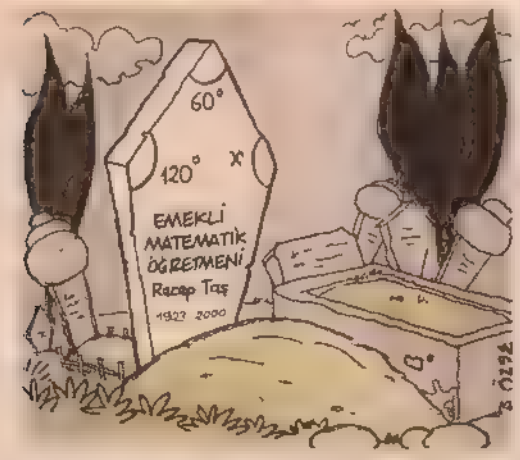

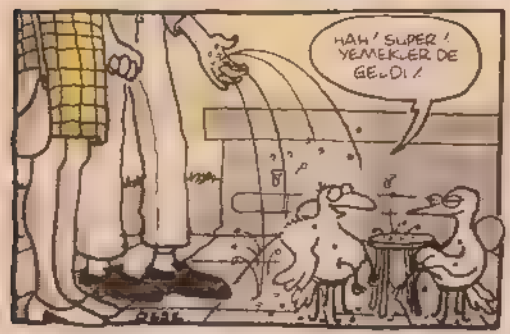

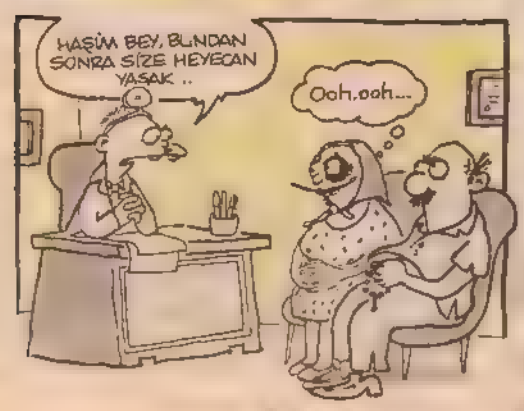

Firavunun Lonetti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

DURAK DETAYLARI

. Bazı minibuslerde, arabalarda ön cama ya da dikiz aynasına birtakım CD'ler asıldığını görmüşsünüzdür. Fakat bir hurdacı arabasının önüne yapıştırılmış parıl parıl parlayan bir CD görünce ister istemez dumura uğruyor insan... Bu

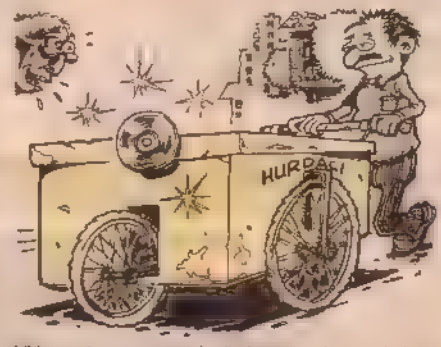

şekilde, motoru, gaz pedalı, direksiyonu olmasa da bunun da bir araba olduğunu belirtmek istemiş anlaşılan... Bunu Beylerbeyi-Çengelköy arasında her zamanki yürüyüşlerimden birini yaparken ana cadde üstünde gördüm...

• • •

... Gözlükçüden numarası değişen gözlüğümü alacaktım. Hazır mı diye evden telefon ettim. **"Bir bakalım biz sizi ararız, numaranız var bizde"** dediler. **"Peki"** dedim. Saatlerce bekledim arayan yok. Tekrar açıp **"Çok bekledim, niye aramadınız"**, diye sordum... Telefondaki bayan **"Sizi cep telefonunuzdan aradık, ulaşamadık"** dedi. **"Hanımefendi, ben cep telefonu numarası vermedim, ev numaramı verdim"** dedim şaşkınlıkla. **"Ama size cepten ulaşmaya çalışıyorlar"** diye karşılık verdi. Ben de **"Hanımefendi yanlış anladınız, ben cep telefonu kullanan bir insan değilim"** dedim. Meğer ev numaramın başına **0532** eklemişler ve o numarayı arıyorlarmış. Gerekçeleri de o gözlükçüye gelen müşterilerin hepsinin cep telefonu varmış, benim numaramı da öyle sanmışlar. Kardeşim hep de bizi bulur böyle şeyler. Demekki aramasak bir şahısın cep telefonunu arayıp arayıp duracaklar. Bu nasıl iletişimdir anlamadımki... En sonunda yürüye yürüye gidip iletişimi sağladım ve gözlüğümü aldım. Artık herşeyi daha net görüyorum.

' Gözlükçüden çıktım, Teşvikiye'ye doğru yürüyorum, o da ne!... Bir niyetçi niyet çektirdiği tavşanın kafasına güneş

gözlüğü bağlamış. Fakat, fakat... Yaklaştım baktım. Tavşan, gözlerinin önünde güneş gözlüğü öylece sakın sakın oturuyor. Yahu hayvancağızın gözleri zaten kırmızı, bir de mavi gözlük takılmış. Artık olup bitenı mor mu görür, yeşil mi siz hesap edin

●Firavunun Laneti hikâyesi "görsel hazlarla dolu büyük boy bir albüm gibi" çok yakında...

Komikaze

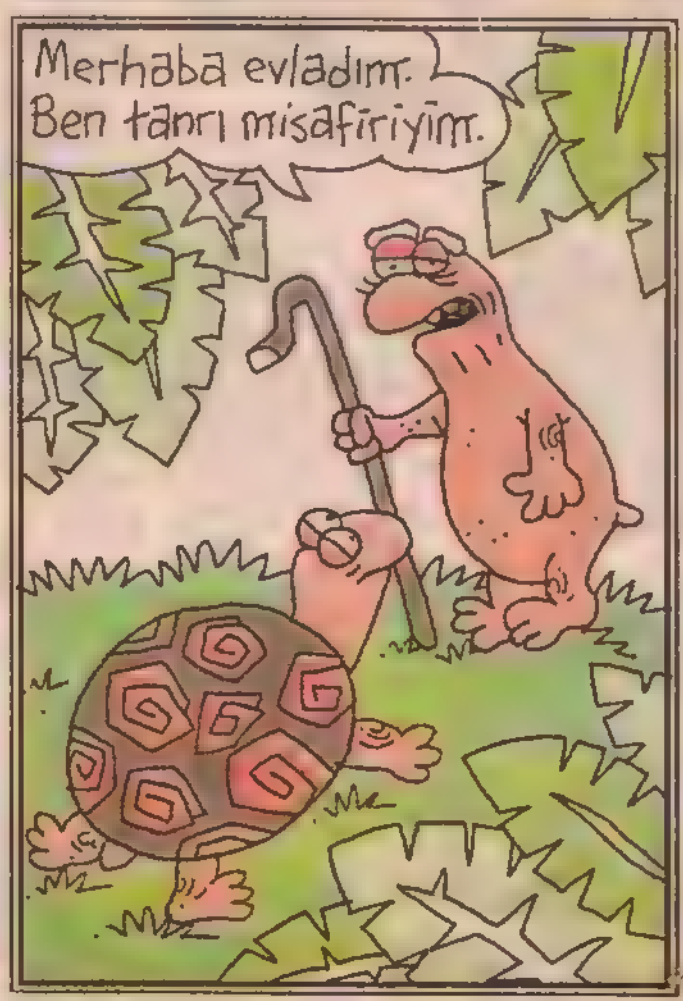

Yaralı İnsanlar Çeker

Mantığı yok bu aşkın, biliyorum.

Bizim çıkış mız yok içimde inceden bir sızı kanıyor bunu hissedince, ama onu bildiğim kadar kendimi de biliyorum. Bitiyorum. İstesem de koparamam ondan.

Onu burada o yaralı çocukluğuyla başbaşa bırakamam. Birlikte dünyanın dışına doğru savrulsak da.

Oysa başta herşey güzeldir onunla. Beni göklere çıkartır. Anlatabildiğine yüceltir. Sadece benim yanımda kendisi olabildiğini, bensiz olamayacağını söyler. Bana olmadık anlamlar yükler. Hazırımdır kapılmaya bu sözlere, çünkü bu sözlerin arkasındaki o anlam için feda etmişimdir hayatımı, bütün geleceğimi. Kazımak istenim bu ışıklı anı aşkımızın belleğine, onun yaralı çocukluğuna benim tutunacak dalı arayan yorgun hayallerime.

Onun o güneş görmeyen zemin kattaki rutubet kokulu evinde ve onca sefalet ve yitirmişliğin ortasında, sadece bizim görebildiğimiz bir güneşin sımsıcak ve bilge kokusunda o basta içimiz dirilir, o katı saatler isteklerimize başeğince, yorgun arzularımızı o sadece bizim olan güneşte bahtiyarca ısıtırdık.

Sadece bu güneşte gerçek kokusunu bulan saçlarının kokusunu içime çeker, **bebeğim** derdim, ona, **bebeğim**...

Böyle anlarda bizi görmezden gelebilir miydi, onun içindeki en değerli şeyleri kırmış olanlar...

Bizi birkaç olsun unutamazlar mıydı o sonsuz sefaletin içinde bile hayata duyduğumuz o minnet ve şükran anında;ellerim onun saçlarının kanayan kokusunu öpüp okşarken, bizi bir kez olsun unutamazlar mıydı.

Bunu düşündüğüm an sezerdim biraz sonra olacakları. Saçlarındaki ellerimin, hayallerimin arasından boşluğa kayıp gideceğini...

Çünkü birden uzaklaşırdı benden, sırtını duvara yaslar, bir sigara yakıp odasının bu dünyadan, bu hayattan çok uzak bir yerine gözlerini diker ve sadece bizim olan güneşimizi akıp, insafsızca çekip giderdi yanımdan...

Her defasında olduğu gibi, böyle anlarda akluma söyleyecek hiçbir şey gelmez, umutsuzca ve durmadan, **neyin var?** derdim. **Ne oldu yine, ne yaptım sana, neden susuyorsun?**.. Konuştukça sordukça batardım.

Yüzü tanınmaz bir hal alırdı. Beni daha birkaç saat önce göklere çıkartıp, hiç olmadığı kadar yücelten insan, şimdi bana nefretle bakmaya başlardı. **Ne istiyordum ondan, neden onu bırakmıyordum. Sahteydim, yapaydı ona gösterdiğim sevgim.Kendim gibi onu da sıradanlaştırıyordum.Ne kadar istesem de onu asla anlayamazdım.Sıradanlığımla içindeki aşkı öldürüyordum...Onun ruhunu soyuyor, onu korunaksız ve kendisine muhtaç bırakıyordum...**

Beni benimle bırak ve git evimden, derdi. **Git evimden. Bir daha arama...**

komikaze@komikaze.net - www.komikaze.net erdil yaşaroğlu

...ler metüst

...birini

Cezmi ERSÖZ

...çok zor olurdu.Sevgimi orada dağımış bıra...cık bütünleşme aru için bile olsa hayata de...şakran duymuşken ve geçmişin mutlu ve eş...ini sonsuza dek aydınlatma umudu ekenmede ...geri dönmem her defasında zor olurdu...

...ine onu düşünürdüm.Ona ne kadar kırgın olur...ğım birkez olsun bile ondan ayrı nefes alamaz...yüzümden acı çekdiğini görmüştüm birkez ...endisini, o yaralı çocukluğunu hatırlatıyordu. ...ok eskiden, derinden ve sonsuza dek kırıldı...

...onsuz kırgınlıktan geriye kalan o suçlu ve de...rlatıyordu sevgim ona.

...sının ne denli ürkek ve ne denli gizlenmiş ol...yordu

...du, çünkü bir tek ona yeteceğini sanıyordu ...ğına. Kendi benzersiz acılarını hafifletmeye ...yordu.Sevgisini bana inanıp ortaya çıkartırsa ...ini, elinde kalan son sevgiyi yağma edecek. ...Öylesine incitilmişti ki, beni, diğer insanlar...mıyordu... Üzerine kapaklandığı ve herkes...en sevgisini elinden alıp başkalarının acıma...a tehdit ediyordu beni ..

...beni dışardaki o çok korkduğu insanların, iyi ...naskesi piymış gizli temsilcisi gibi görüyordu. ...iyi kalmış, direnen bir yanı bana inanmak, ...stiyordu... Benimle sokağa çıkmak, hayata ...e kanayan yerlerini sarmak istiyordu... Ama ...incitilmiş, o çok korkan yanı, bunu hissettir...sevgimle birlikte bütün hayatı, bütün umut...

...in korku yüzünden, elinde kalan son sevgisi ...nsizliğinde hoyratça ezilir gider endişesi yü...hayatın güzelliklerinden, hatta sevişmekten ...yasaklamıştı kendisine...

...en koyu anında, bu masum, bu ışıklı zevke ...asına ramak kala, ansızın benden kopması. ...odasının bu dünyadan, bu hayattan en uzak ...esi bu yüzdendi işte...

...yüzüne hayretle bakar, o an benden aşırlar...ı insanın, daha birkaç saat önce beni neden ...ığını, neden benzersiz sıfatlarla yücelttiğine

...beni kendisinden uzakta tutmak içindi.Beni ...urkmuş, korunaksız sevgisini benden gizle...i yücelttikçe benden gizleniyordu aslında. ...mak, küçümsemek; **beni anlamadın, sen ...sın, beni sıradanlaştırıyorsun, yok ediyor**sun, demek içindi onca yücelip, onca göklere çıkarması.

Ona yaklaştıkça, içinde sakladığı gizleri kırılganlıklarını hissettikçe ve bana giderek bağlandıkça düşmanlığı daha da arbyordu... Oysa içinde dunyanın en ürkmüş, en korunaksız sevgisini saklayan bir düşmanlıktı bu...

Bilirdim bu düşmanlığı ben.Gecenin en olmadık saatlerinde kapıma gelip, **affet beni, ne olur affet,** diyen bir düşmanlıktı bu. **..Ne olur sevgime cesaret ver, ne olur bana birşey söyle ve ben sonsuza dek seninle olayım.Ne olur bana birşey söyle, o o yaralı çocukluğum sevginle aydınlansın ve birkez, birkez olsun geçmişteki mutlu ve güzel bir anımı sevginin aydınlığında göreyim,** diye yalvaran bir düşmanlıktı bu...

Herşeyde böyleydi.Karşısına çıkan bir düşünceyi, inancı, ideolojiyi önceden alabildiğine yücelirdi.Bunu kanıtlamak için herkesten önden koşar, varını yoğunu ortaya koyar, canını bile sakınmazdı. Ama sonunda yücelttiği o düşüncede, o inançta yine suçlu ve değersiz kalbini, benliğini görürdü Kendisini nasıl aşağılıyor, yenn dibine batırıyorsa, varını yoğunu ortaya koyduğu değerleri de öyle aşağılar ve batırırdı .

Ve sonra yine evine odasına, kendisine kapanırdı.

Neredeyse yıllardır kendi adına hiçbir şey yapmıyordu Öyle bir yere gelmiş ki orada durmuştu Daha fazla gidemiyordu.İçindeki o çok değerli şeyin, yıllar önce kırıldığını artık kesin olarak anladığı an, artık durmuştu Saklayacak gücü kalmamış; başkalarından yıllarca kaçmış bu arada hep başarmış, hep iyiyi ve mutluyu oynamıştı, anlamasınlar, diye. Başkaları anlamayınca kendisi de anlamayacak sanmıştı. Başkalarını kandırırken, kendisini de kandırmıştır... Kendisini daha fazla kandırmak istemiyordu artık. Çünkü kendisini kandırdıkça içindeki boşluk büyüyordu...

Artık hiçbirşey yapmak istemiyordu... Çünkü içindeki kırgınlık giderilmedikçe ne yapsa, daha da kopacaktı kendinden.Ne yapsa, ne söylese kendine rağmen söyleyecek, kendine rağmen yapacaktı...

Çünkü bugüne dek ne yaşadıysa hep o içindeki derin kırgınlığı başkalarından gizlemek için yaşamıştı Başarmak birşeylere gelmek, adını birşeylere yazdırmak için değil. sadece o derin yaralanmışlığını gizlemek için çalışıp durmuştu. Herkes onun başarısını alkışlarken, o gizlendiğine sevinmiyordu... Herkes onu alkışlarken, o kendisine, bir süre daha bana dokunmayacaklar, beni incitmeyecekler, diyordu...

Başarı onun için hayata kafa tutmak değil, içindeki o derin yarasını biraz daha içerlere gizlemek içindi. .. Bu yüzden hiçbir zaman iyiyi kötüden ayırt edemedi. Etmek için çaba harcamadı.

Hesap sormadı ona haksızlık edenlerden. Bu yüzden daha çok haksızlığa uğradı.. İnsanların içine çıkmaktan hep korktu. Ama evinde, bir başınayken bile insanların içinde ve en savunmasız haliyle hissetti kendisini Öylesine korunaksızdı ki, o büyük incitilmeyi insanların arasına bile çıkmadan yaşadı hep.. Daha fazla haksızlık etmesinler diye düşmanlarına açabildiği kadar açtı kapılarını...Bu kadarla yetinsinler diye... Ona daha fazla haksızlık etmesinler, diye hep erteledi yapmak istediklerini ...Anladı, neye ulaşırsa ulaşsın, dinmeyecekti acısı. kapanmayacaktı asıl yarası.

İşte onu ben böyle tanıdım, bu yanıyla çok sevdim Onu çok sevdiğim için ben de kendimi ona benzettim. O hiçbir şey yapmıyorsa ben de yapmadım... Sanki yapsam çabalasam, birşeylerde olmadık başarılar kazansam ona haksızlık edecekmişim gibi geliyordu... Ben de tıpkı onun gibi kendimi suçlu ve değersiz hissetmeye başladım..

Öfkelendiğim, görür görmez hesap sormak istediğim insanlarlarla birşeylerde karşılaşınca başımı utançla indiriyor ya da mahçup bir şekilde gidip ellerini sıkıyordum.

Onu tıpkı beni evine çağırdığı gibi evime çağırıyor, tıpkı bana yaptığı gibi övgulere boğuyor, hiç olmadığı kadar yüceltiyordum.

Sonra da sevişirken, sevişmenin en koyu anında, birden ondan uzaklaşıp, bir sigara yakıp, odamın bu hayattan, bu dünyadan en uzak yerine dalıp giderek ve adeta bambaşka bir kimliğe bürünerek onu evimden kovuyordum ..

O beni evinden kovarken ne söylediyse, beni nasıl haksızca aşağıladıysa, ben de hemen hepsini olduğu gibi kendisine söyleyerek kovuyordum... İçim yırtılıyordu böyle anlarda Ama susturuyordum bencilliğimi, susturuyordum kendime duyduğu acımalarımı.

Yıllardır o benden hayata çıkış yolu aramışb, şimdi de ben ondan bir çıkış arıyordum

Artık onun imkansızlığında, yitirmişliğinde doğrulanmak istemiyordum...

Onun o derin kırgınlığında geçmişimi arıyordum. Kendimi onun gözleriyle görmek istiyordum

Kendimi artık onun o derin kırgınlığıyla sevmek istiyordum.

Onu severken anlamıştım; çok, ama çok eskiden kırmışlardı beni de. .

Manlığı yoktu bu aşkın, bitiyordum.

Yaralı insanlar çekerdi birbirini...

* 27 Mayıs Cumartesi günü saat 17.30'da o çok sevdiğim Darülacezeyim **Zeve Kitabevi**'nde

* 31 Mayıs Çarşamba günü saat 15.30'da **Bahçeşehir Üniversitesi Kampüsü**'ndeyim.

* **Yılmaz Odabaşı**, Konuşsam Sesszlik, Gizsem Aynlık: Scala Yay

* **Mustafa Sancak**, Dunya Gozlu Sevgili. **Kora Öykü**.

* Sabahattin Tayşun, Fatma Tan, Özlem Yalçın, Sevgi Turan, Kapca Paçanız, Sevil Sağın, Evrim Aykoç, Daisy, Sanem, Serdar Özturk, Esra Sargut, Mustafa Borunsuz, Gizem Kurt, Fatma Hacıoğlu, İ.Ü. den Yüzsmaz Kız, Cihan Kaya, Barbaros Çocuk Köyü'nden Pelin, Bir-gul, Özlem, Bahar, Fdz Mektuplarınızı aldım sevgiyle ..

* Bekdem Bostancıoğlu, Bulent Kılıç, Onur Ozkan, Ulker Kanar, Lale Ola, Cumhur 1, Kamil Yılmaz, Serhat Barka, Emel Soyle, Savaş Tekin (Beni Leman'dan ara). Ali Ulutürk, Eylem Gunda, Muge Suzulmuş, Antalya'dan Hazal, Onur Sunuz, Deniz Guçlu, Turgut Yaşar, Özge Kupeli, U.Koyuncu, Kubilay Dildaya, Özlem Demiray, Özge Yılmaz, Vusiat Aslan, Özlenen Tuncak, Zeynep Memili (ben: Istiln Leman'dan ara), Nihan Demiray, Mine Bahadır, Sıla Dersim, Ezgi Hıdıroğlu, Elif Arı, Erhan Zaragın, Deniz Değirmenci. E-maillerinizi aldım sevgiyle

Kırık Kalpleri

SUAT ÖZKAN

kirikkalbi@leman.com.tr

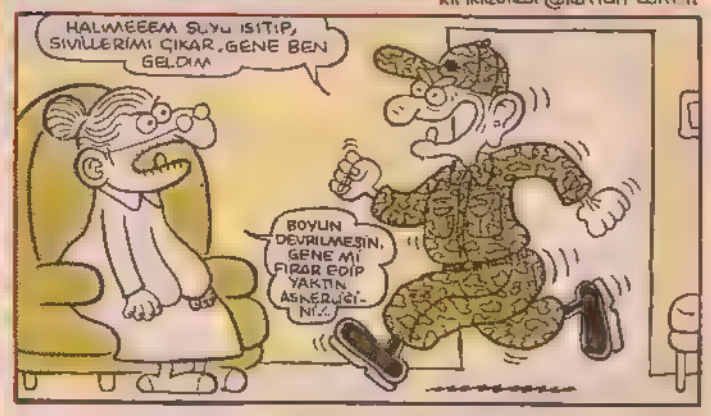

Mide aç, ruh tok!

Futbol ruhun gıdasıdır!

Bu ülkede bu böyle.

Arsenal nal toplayınca aslanın arkasında ve G.Saray Avrupa şampiyonu olunca ruhlar doydu.

Ruhlar doyunca midenin açlığı da unutuldu.

Simidi bile veresiye alacak hale gelen insanımız açlığını unuttu.

Şimdi mideler aç, bedenler aç, beyinler aç, ama ruhlar tok!

Aslında **spor bedenin gıdasıdır** ama, bu ülkede bilimsel kitlesel spor yapılmaz.

Kitap beynin gıdasıdır ama, bu ülkede kitap da okunmaz.

Kimbilir belki de bu ülke insanı beyinsiz!

Beyinsiz olmasa, beynini besleme gereğini duymaz mıydı? *

Beyinsiz olmasa, düşünce özgürlüğünü, demokratık hakları kısıtlayan darbecilerin anayasasına yüzde 92 oranında oy verir miydi?

Kimbilir belki de bu ülke insanı midesiz!

Midesiz olmasa, önemli bir bölümü yoksulluk sınırının da altındayken, yani açken, önemli bir bölümü de yoksulluk sınırındayken, bu durumu kabullenir miydi?

Türkiye kişi başına düşen milli gelirde Afrika ülkelerinden bile geri ve gelir dağılımında dünyadaki en adaletsiz ülkelerden biri.

G.Saray Avrupa şampiyonu oldu ama, Avrupa Demokrasi Ligi'nde ve Dünya Kalkınma Kupası'nda Türkiye sondan şampiyon!

Bu durumdaki bir ülkeyi Avrupa Birliği'ne kabul ederler mi?

Avrupa Birliği'ne kabul edilmenın şartı Kopenhag zaferi değil, Kopenhag kriterleri.

Türkiye'nin demokrasisi gıbi ekonomisi de Avrupa seviyesinin çok altında.

Nitekim Fatıh Terım de yabancı basına verdığı demeçte, "Avrupa şampiyonluğu Türkiye'nın değil, G.Saray'ın başarısıdır. Ülkenin durumuyla ters orantılı bir başarıdır" diyor.

Sonuçta **G.Saray Avrupa'nın başında, ama Türkiye Avrupa'nın dışında!**

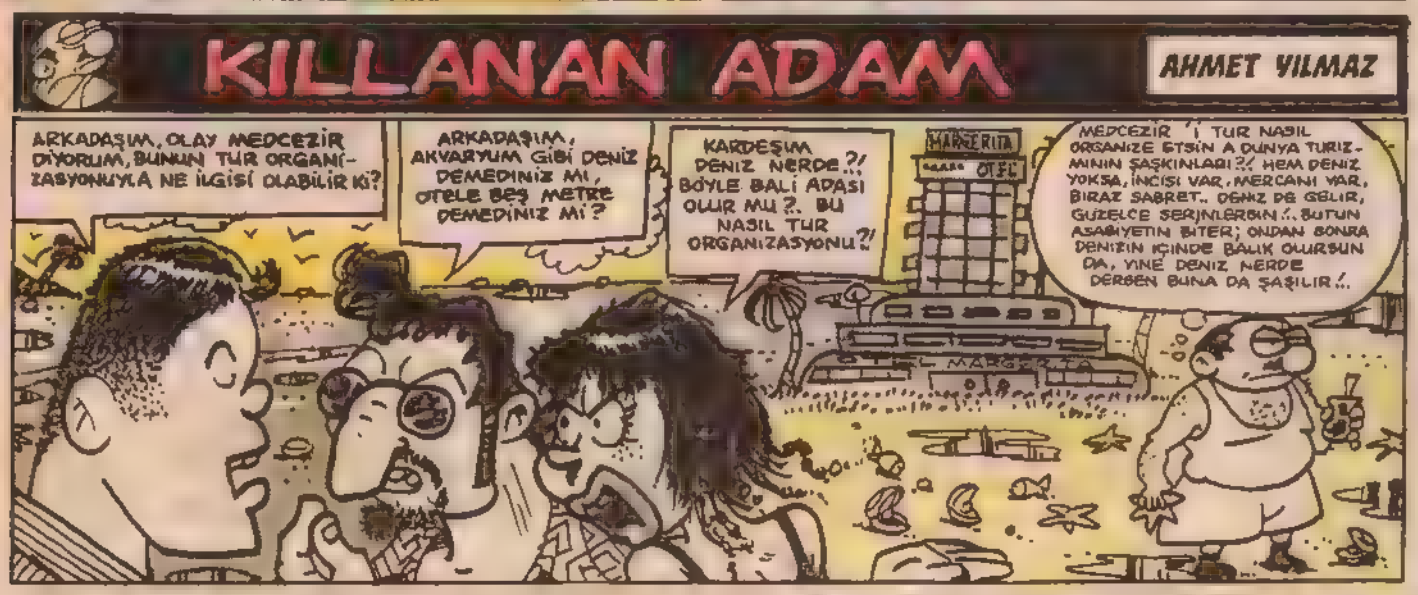

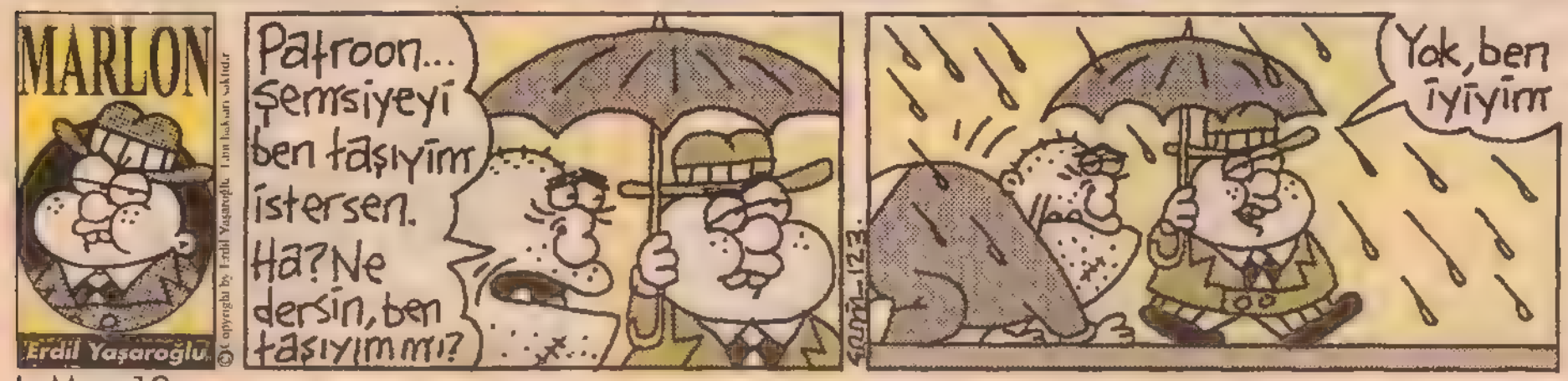

Kaset

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Burası, Ağrı'nın Tutak ilçesindeki Elbarî Beye ait evin içidir...

Bu eve gelen misafir bu odada kalırmış ve her sabah bu odada...

...odanın duvarlarından gelen güzel bir türkünün mırıltısıyla uyanıp kalkarmış. Bu sesi dinler...

Sesin, duvar yada tavana gömülmüş olan bir teybin kolonlarından geldiğini zannedermiş...

?!!

GULEEEEMIIIIIN HEBUU YEK GUUUUL... MIN NE GAAND BÛ JI WEREE JI

Hikâyeyi bilmeyen misafir, sabah kahvaltısında ev sahibinden duvarlarda yankılanan bu büyülü müziğin kasedini istermiş.....

NE?!! KASET mi?... KASET HA... HAH HAH-HAH-HAA!.. AH'HAHH AH AH AH HH H!

HAHH HAAH!.. KASET HA... AH HAH

HAHH AH-HAH

Kaset lafını duydukça Elbarî Beyi bir gülme krizi tutar ve aklı yıllar öncesine gidermiş...

HAH HA!

...tam, Dengbejlik müessesesinin hükmünü sürdürdüğü o eski yıllara.. ..

İşte o yıllardan bir dengbej: Naroya Metter!.

Bölgede ne kadar bey varsa hepsi Dilaver Bey'in evine toplanmış, dengbeji beklemektedir...

Doğubeyazıt'ın en meşhur simalarından... Bölgenin tüm beyleri bu dengbeji davet eder...

...onun anlattığı hikâyelerle kendilerinden geçerler, okuduğu türkülerle coşarlarmış...

Tutak beyi Dilaver Bey, Naroya Metter-i birgün evine davet etmiş...

...sadece beyler değildir dengbejin yolunu gözleyen... Genç kızlar, kadınlar gizli gizli, kapı aralıklarından dengbejin yüzünü görmek, sesini duymak için beklemekteymiş.

Dengbej atından iner ve eve geçerken orada bir kadına rastlar...

şarkıya döner.. Hayatı boyunca böyle güzel bir kadını ne görmüş ne de bahsini duymuştur!

Kendisi için ayrılan yere oturur.

Fakat, halında bir gariplik vardır dengbejin:

Dili tutulmuş gibi, el-kol hareketleri yapar, ağzından anlamsız iç fıtlar dökülür...

Birtürlü kendine gelemez... Oysa ki türküler okuması, hikâyeler anlatması gerekmektedir...

...ancak öyle imkansız bir sevdaya tutulmuştur ki, durumu dengbejin diline düğüm atmıştır neredeyse...

Sevda imkansızdır çünkü dengbejin aşık olduğu kadın Dilaver Bey'in üç karısından en küçük olanı; GÜLİZAR Hanım'dır!..

Bu aşka Gülizar Hanım da karşılık verince, durum Dilaver Bey'in kulağına gider.. Bey, derhal, oracıkta, o, misafirlerini ağırlandığı odada karısını öldürtür...

Hikâyenin bundan sonraki kısmı şöyle anlatılır:

O gece, gizlice Gülizar'ın bulunduğu odaya giren dengbej'in öyle bir türkü okuduğu söylenir ki...

AAAX GULEEEZAAAAR... DIILEEMIN

Hayatında hiç söyleyemediği güzellikte olan bu büyülü türküyü uykudaki çocuklardan, dağdaki tilkilere kadar herkes duymuş ve o türkü o odada kalmış...

İşte bugün o evde, DİLAVER BEY'in soyundan olan ELBARÎ BEY kalır ve evin misafir odasında kalanlar...

...ya gaipten ya da gerçekten o unutulmaz güzellikteki türküyü duyarak yataklarından fırlar... hemen kaset isterler.

BİTTİ...

♪Sevgili Devrim YAŞAR, hikaye için teşekkür, değiştirdim kusura bakma! ♫DENGBEJ: Eski Kürt kültüründe evlere gidip hikâyeler anlatan, türküler söyleyen ozan...

Melodram Siyaseti

NİHAT GENÇ

UEFA kupasını aldığımız gün, tüm gösterileri ekranlarda izledik, artık eliyle kurt işareti yapan, ekranların içine sokanlara, birkaç istisna, rastlayamadık. Henüz altı-yedi ay önce, bu tür gösterileri fısıltı bulanlar MHP bayraklarını, kurt işaretlerini sürüler halinde yapıyorlardı. Ne oldu, birşeyler mi değişti? MHP hayal kırıklığı yarattı, Apo yakalandı, milli galeyan küllenmeye yüz tuttu. 17 yaşındaki çocukların "milli kahraman" imgeleri, beklentilerini iktidarın Osman Durmuş suratları tatmin edemedi

Varoşlarda İnternet dükkanları açılıyor, yoksul halk çocukları, arkadaşlıklarını, aidiyetlerini, başka yerlerde arıyor, toplumsal çeşitlilik, zenginlik birçok değişik, alternatif hayat hazırlıyor, topluma karışmak için eskisi kadar "milli" imgelere tutunmak ihtiyacı hissedilmiyor. Teknolojinin en aptalca kullanımı dahi, bilinçli alfak bullak ediyor, bir karışık bilinç devrimi yaşanıyor.

Galeyanlarla yaşanan, kasaba milliyetçiliği pompalanarak gençliğin ayakta, "krizde" tutulduğu modernizmin kapısındaki toplumumuzda, bilinç, bir anda bu denli kısa sürede alfak bullak olabilir mi?

Futbol tarihimizin en büyük başarısında, sahada görduk ki, MHP davranışları gösteren tek oyuncu, bizden olmayan Romen uyruklu Hagi, sınırlenip, oyuncuyu tartaklıyor, bizim, şahsi "milli heyecanımızda", bizden daha sert milliyetçi tavır gösteriyor, bu kafaları için-için karıştırabilir. MHP'liler dahi Hagi'nin davranışını beğenmedi, akıllı, sakın davranmasını bekledi, Hagi, kraldan çok kralcı oldu. Sert çıkışından utanacağımız bu kaba hareketi eğlenceydi, bize, "kabalığı" kınama tavrını yaşattığı için, bu lüks duyguları Hagi vasıtasıyla edindiğimiz için, Hagi'ye teşekkürler. En gözü dönmüş taraftarlarımızı bile korkutup gölgede bırakan İngiliz holiganlarına da teşekkürler, "kabalığı" eleştirmek lüksünü bize yaşattıkları için

Eğer yenilseydik, galeyan kültürünün en galiz, en iğrenç küfürlerini manşete çeken Star gazetesi çok satacaktı, çünkü "ezikliğimizi" yıllardır ancak bu küfürler tatmin edebiliyordu. Hakem de maçı iyi yönetti, bir sürü bahane de ortadan kalktı, Star gazetesinin yüzüne kimse bakmadı

Galatasaray'ın başarısında övünüp, izleyeceğimiz en büyük zenginlik galeyana hazır gençlerin zihninde bu spor müsabakasının yaptığı "bilinç" devrimidir. Kızılay Meydanı'ndaki gösterilerde yıllardır atılan "Avrupa Avrupa duy sesimizi" sloganı hiç söylenmedi, galiba bu slogan da tarihe karıştı.

Galatasaray'ın başarısı bir "spor" devrimiydi, her devrim gibi bir bilinç sıçratması yaşattı. Yenilseydi, kitleler Star gazetesinin galiz manşetlerine sığınacaktı, Galatasaray kitlelerin eline Star'ı değil, kendi bayrağını tutuşturdu, Arsenal'i değil, "Star" zihniyetini yendi... Ülkemize UEFA kupasını değil, bu yepyeni "zihniyeti" hediye etti!

Bilinçlerdeki "devrim" toplumların tarihinde elli, yüz yıllar isteri Ancak, savaşlar, büyük trajediler, şoklar, bilinci alfak bullak edip, "şok" kazançlar sağlayabilir. Depremden sonra da toplum artık eskisi gibi olmayacak demiştik. Kurt işaretlerinin sona ermesinde, gencecik çocukların, "derin devletin, sağcılığın" ne olduğunu, çürümüşlüğünü, aciziliğini, yolsuzlukları ekranlardan canlı canlı izlemesiyle şaşırarak şahit oldular. On yıl siyaset dersine tabi tutsak, öğretilemeyecek şeyler öğretti kitlelere, deprem.

Devletin ve sağcılığın yüzyıldır tutunduğu bu sürüler şoklarla "dağılmıyor" ancak, deprem, UEFA kupası bizlere sürünün "kimildanışını", kafaların karıştığını gösteriyor. İşte bu kımıldanış da bizim için "milli heyecandır", "Milli heyecan" borsamızda, devletin, holdinglerin, polisin hoşuna gitmeyecek iniş-çıkışlar yaşanmaktadır, bu sürülerin artık. Tansu Çiller, Osman Durmuş suratları, eski ahırlarına geri dönebileceklerini sanmıyorum. İzleyelim.

Askerde, mehmetçikler, bir ay bedellilere "ayşecik" diye seslenip, takılıyorlar. 1960'lı yıllarda sinema, umudun, düşlerin, mutluluğun bahçesiydi, toplumun en büyük eğlencesiydi. Kitleler halinde kadınlar sinema salonlarına doluşurdu, herbirinin eşarpları sırılsıklam, gözyaşı olurdu, çifter çifter mendiller... Kadınlar matinesinde fruko satardım, kapıyı örten kırmızı perdenin arasında beklerdim, beş dakika arada kapıyı açar, aralarına dalardım. Gözyaşı galeyanı. Sümkürenler, hıçkıranlar. Beyaz perdede Ayşecik konuşuyor, bilmiş bilmiş: "Sen benim babam değilsin, babam olsaydın...", Ekrem Bora: "Baban olsaydım?".. "Babam olsaydın, boynuna sarılırdım, sarılırdım, sarılırdım, bir daha bırakmazdım .."

Dudakları nemli, sürekli hareket halinde, herşeye zevkli bir kibarlıkla dokunan, sesinin tınısında buz tutmuş dondurma kayganlığı, kurulmuş bir oyuncak, bilmişlik makinası gibi mantıklı konuşmaları... Eğlenceli ve komik bir hayatın neşeli yollarında büyüklerine hınzırca tuzaklar kurarken, birden şaşkınlıkla kirgin bir aile faciasının ortasında kendini bulması, seyircinin gözünde Ayşeciği dünyanın en talihsiz çocuğu yapıveriyordu. Çocuksu umutsuzluğunu kelimeleri vurgulayarak dillendirişi, işte duygusal terörizme burada başlıyordu. Biz mi çok ahmak ve uykuluyduk? Dışımızı sıkarak yaşadağımız gündelik hayatta dökmemek için direndiğimiz gözyaşlarını neden sular seller gibi histeriyle Ayşeciğe armağan ediyorduk.

Ayşecik filmlerindeki bu gözyaşı selinin ardında ne vardı? 80'li, 90'lı yıllarda TV'de birçok Ayşecik benzeri melodramlar yapıldığı halde neden tutmadı. 60'lı yılların esrarı neydi?

Hepimiz çok çocuklu ailelerde büyüdük, Ayşecik'in ise en fazla bir kardeşi olmuştur. Şımarık bir özgürlük içinde, annesinin boynundan babasının boynuna koşarken, arka fonda büyükçe vazonun yerleştiği bir piyano dururdu. Tek çocuk, ya da bir-iki çocuk, modern aile göstergesi olarak topluma sunuldu, toplum, eğitildi, sonunda herkes bir tane olsun "cici" olsun, dedi. O bir çocuğa mutlaka bir "enstrüman" öğretmek de "modernlik" göstergesi oldu.

Ancak, şımarıklıklarıyla sevilen çocuğa taharrümül bir yere kadar, o küçük çocuktan çok geçmeden "üstün bir performans" beklenmeye başlandı. Küçük kız küçük bir ata dönüştürüldü

Toplumumuz 60'lı yılların kasabasından çoktan çıktı, mahalle-komşu çevresinde çokça görmediği "gizli" hayatları çok merak ediyordu, o denli trajik aileler, o denli acıklı öykülerle çocukların perişan olmasını izledi ki, Ayşecik'in "rahat, "zengin", "şımarık"lığı "lüks" gibi görünmeye başlandı. Ayşecik, platonik kırgınlıklarından, yani Türk sinemasının en ünlü mevzuu, "yanlış anlamalardan" kaynaklanan boşanmalarını önlüyordu. Artık kimse Ayşecik'in anne-baba arasındaki "avutucu" rolünü ciddiye almıyor, birbirini sevmeyen, aynılmış çiftleri, birarada Ayşecik'in büyükadamlaştırılmış konuşmaları tutuyordu, bu "konuşmaları" bugün herkes komik buluyor.

Toplum hızla değişti, Ayşecik filmlerinin psikolojik boyutu, unutuldu, israrla beğenenler "nostalji" boyutuna sarılıyor. Ayşecik filmlerinin "eğği" sorgulanmadı, bugün kimseyi de ilgilendirmiyor! Oysa, toplumbilimciler, siyasetbilimciler "bahar" bittikten sonra, gelecek baharın şokunu hafifletmek için, "mevsimi" konuşmak, tartışmak zorundadır. Toplumsal imgeler böyle birşeydir. Bütün bireylerin aynı bayrak altında toplanmış olması değil, "aynı" imgeler altında eşit derece ateşe tabi tutulması, onların tarihi üzerine konuşmak, bize hazine değerinde bilgiler verir.

60 İhtilali ve sonrası, Cemal Paşaları, Süleyman Demirelleri, Menderes belgesellerini hayretle izliyorum, Ayşecik, filmleri hiç kullanılmıyor, bu muhteşem "melodramlar" es geçiliyor. Kırılgan ve yufka yüreklerden oluşmuş bu toplumda bir kişi kahvede devlet aleyhine konuşsa, devletin çökeceğine inanılırdı.

Bu belgeseller hala tarihi kişiler üzerine kuruyor. Böylelikle, tarihi eleştirecek, dönüştürecek, bizleri nihayet düşündürecek bir bilinç gücüne ulaşmıyor. Bilincimizde bir sıçrama, gelişme sağlamadıktan sonra, gerisi, yine melodram.

Oysa, Ayşecik Menderes'ti. Cemal Gürsel'di. Onların ölümü, ayrılığı, o günlerde "toplumun bütünüyle dağılmasına" sebep olacaktı!

Bu melodramların gücü hesap edilmeden, o günkü "siyaseti" kitlelerin nasıl algıladığını çözümleyebilmek mümkün değildir. Melodramlarda muhteşem bir "hissi" tepki vardı, bu "hissi" tepkiyi iyi tanıyın, 60 ihtilalinin sebebini de bulursunuz.

Kitleler, sinemayla, siyasetle sıkı ilişkilere girdiğinde, "öznel" tarihlerini unutturan bir mekanizmanın da içine girerler Kendi ailelerinmizi, kardeşlerimizi unuturuz, birilerine baba, diğerlerine bacı deriz, medya, siyaset, sinema, bizlere, daha büyük bir aile evreni açar. Ordaki kahramanları, yakından tanır, onları, kendimizden daha çok düşünürüz. Mesela, Ayşecik'in gerçeküstü, hayali tiplemesiyle, hepimiz özel derlerimizi, unutuveririz.

Zaten, modern, toplumda, siyaset, sinema, medyanın tekniği de, halkı kandıracak-oyalayacak (manüpüle edecek) bu sanayiyi aceleyle, öncelikle kullanır.

Ne yapar bu teknoloji? Bize, öznel, kişisel tarihimizi unuttururken, yeni toplumsal özneler sunar, Banu Alkan, Çakıcı, Devlet Bahçeli, Okan Baylülgen'in hayatları, ailemizin hayatlarıdır. Kişisel yenilgimizi de, ülkenin siyasal çürümüşlüğünü de bu "isimler" etrafında sorgularız. Bankalar niye kötü, "Engin Civanlar" yüzünden, üniversiteler niye kötü, "Doğramacı" yüzünden.

Altmışlı yıllarda da böyleydi, Menderes'i niye astılar, ordu yüzünden, Ayşecik niye ortada kaldı ağlıyor, hayırsız babası yüzünden! Hayat hızla değişirken "siyasal" bilincimizde hiçbir değişiklik olmaması, hepimizi topluca karamsarlığa doğru sürüklüyor.

Artık, Ayşecikler büyüdü, başka bir dünyaya düştü. Henüz, 1980'de, 24 Şubatlar olmadan, banker skandalları yaşanmadan, bir tezgahtar kız, küçücük maaşından eve para vermiyorsa, ayıplanırdı Bir Özal geçti Türkiye'den, 80'li yılların sonunda, bir tezgahtar kız, küçücük maaşını, ailesiyle, büyükbabasıyla bölüşüyorsa, ayıplanıyor, "deli mısın sen kızım" diye azarlanmaya başlandı.

Ayşecikler de artık hayatını anne-babalarıyla kurmak istemiyor Ekmeğini tek başına kazanan insanlar için aile sadece bir ayak bağı değil, kötürümlerin, eski adetlerin, sıkıcı merasimleriyle donmuş bir tapınak. Bu tapınağın en acı veren yüzü, "özgürlükle" ilgili.

Aile bireylerinin Ayşecik için "cinsel" çağrışımı yoktur, dışardaki dünya ise, bakkalı, müzisyeni, satıcısı, kahvedeki arkadaşı, öğretmeni, herkesin, herşeyin cinsel bir yönü vardır. Aileye sığınmak demek, cinsel özgürlükten ebediyyen vazgeçmek, demek.

Sokaktaki, medyadaki, toplumdaki bu gepgeniş aileyle cinsel ilişkiye girme ihtimali, sınırsız, ucu bucağı yok...Öyle şaşırtıcı özgür bir ilişki ki, kendi öz kardeşin, "yabancı" geliyor sana, ondan bir içgüdüyle uzaklaşıyorsun, aileyi, Tanrı'nın bir cezası gibi görüyorsun...

Medya, yazarlar, hergün, dağılan "milli birliği", "aileyi" birarada tutmak için Ayşecik'in avutucu dilini kullanıyor, hala. Bugün bu avutucu konuşmalara başta Ayşecik inanmıyor. Ayşecikler ağlasın, zırlasın, onun, ortada kalmış olmasına bizlerin de çok üzülmediğini, Ayşecikler de iyi öğrendi... Modern toplumun bu sert yalnızlığı insanoğlunun tüm kanını dökecek kadar vahşi akıyor bu topraklarda! En mahrem, en gizli, en kişisel "duygular" hızla çözülürken, kimseciklerin de umurunda değil, tek tek kişilerin trajedisi. Su ile ateş sanki ilk defa karşılaşıyormuş gibi gözlerinde, ağlıyor tek tek insanlar! Apayrı dünyaların umursamazlığından yayılan konuşmuş ahlaksızlık gittikçe "kök" salıyor, her bir gencin beynine, odasına, kimsesizliğine...

Gördüklerimizi, yediklerimizi sindiremeyecek kadar sert ve hızlı akıyor modern zamanlar! Basitleştirilmiş ve yığınlaştırılmış genç kitleler bitpazarındaki ucuz eşyalar kadar "değer, "ilgi" göremiyor toplumdan...

(Ünlü sinemacı Bertolucci'nin La Luna filmi, işte böyle birşey anlatır! Bizler "Ayşecik" sürecinde bir bilinç içinde debelenirken, La Luna filmi, bir "ensest" filmi, oğluyla, annenin cinsel yakınlaşmasını sorgularken, tüm bu soruların sonucundan hareket ediyor. Annenin hayatını öğrendiğimizde bu sonucu çıkarıyoruz, anne, "toplumsal" rolüne kendini kaptırmış, mesleğinde ince eleyip sık dokuyan başarılı bir kadın, arkasına hiç bakmıyor, mesleği öyle ağır basar ki, kocaları onu terkeder. Sonunda, dünyada binicik varlığı, oğlunun da uyuşturucu kullandığını öğrendiğinde, tüm bu soruları sorar hayatına...

Öylesine bir şok değişme ki, işini, mesleğini, toplumsal rolünü gülünç bulur, hatta, kurulu dinlerin, uçsuz bucaksız tarihin tüm terbiye sistemlerini sorgular, yani, o güne kadar oğluna vermediği sevgi, tüm kadınlığıyla devreye girip, başka birşey olur, "oğluna aşık olur!". Film karşısında Avrupalı aydınlar şok olmuştur.

Bertolucci, modern toplumun, saygısız, günübirlik ilişkilerinde sürüklenen aile bireylerinin unutulduğunda, insanoğlu bu kuyudan çıkabilmek için, tarihini, dinini, cinsini, tüm değerlerini "karıştırıcaktır" demek istiyor. Çok şey konuşabilir film üzerine, annenin, oğluna söyleyecek hiçbir "avutucu" cümlesi kalmamıştır, çocuk da bu avutmaya inanmamaktadır)

Şiddetli bir tutkuyla, Kızılay meydanında, Karanfil sokakta, Kamu-Sen ve Harb-İş'in mitingini izledim, biri, KESK'i vatan hainliği, apoculukla suçluyordu, diğerini sağcılar yeni ele geçirmişti... Sendikalarımızın renksiz bir ömür sürdüğü söylenemez, enteresan, nefes kesici bir macera, "sağcılık"tan yola çıkıp, hak arayarak "devletin yakasına" yapışmak. Sağcı sendikaların slogan atan kitlesi binlerce Ayşecik gibiydi. Hak aramak için çıktıkları meydanda, önce, "milli birlik, beraberlik" sloganları atılıyor, "dağılmayalım arkadaşlar, bu vatan hepimizin" temaları ağırlıklı işleniyor. Sanki ülkemizde hiçbir şey noksan, eksik değil. Nefis bir manzaradan sözeder gibi, "devletten" söz ediyorlar, Devlete, aşklarını, bağlılıklarını dile getiriyorlar ve utangaçlık içinde, "üstü kapalı" sözlere sıra geliyor! Güçlü, kararlı bir "sistem" eleştirisi yok, bir piyes gibi hazırlanmışlar, boş, cansız, kuru sözlere fazlasıyla, alışmakça inanıyorlar, tuhaftır, gözyaşı seline dönüşüyor ortalık, ağlayarak, "devlet bize bunu nasıl yapar?" sitemleri uçuşuyor havada. İnanılmaz ama cümleleri aynen şu: "Devletimizden avutucu sözler" bekliyoruz. Gittikleri her kapıdan kovulmuşlar ve onları kovan bakanın adını vererek, bir kişi üzerinden kötülüklere hücum ediyorlar, yani, "bakan" iyi olsaymış herşey yolunda gidecekmiş, bu bakan istifa etmeliymiş... Şekillenmemiş bir hissi tepkiyle sorunlarını çözeceklerini sanıyorlar, kırk yıldır. Henüz tek bir lop yemediler, polisler de onların "sağcı" olduğunu bildiği için gaz bombalarıyla teyakkuza geçmiyor, onlarca otobüslü miting meydanına dizmiyor, al gülümser gülüm coşkunluğu. Ancak, konuşmalar gittikçe kızışıyor, şirin, sitemkar, kabul edilebilir milli terbiye ölçülerindeki muhalefet, iyiden iyiye, kemiğe dayanan gergin, kritik uçlara dayanıyor!

Miting değil, müthiş bir melodram! Çünkü, konuşmalar, ağır sözler solculaştıkça şiddetli bir gerilim oluşuyor, gözyaşı nöbeti burada durup, çelik gibi kusursuz bir sertlik şakırdıyor! Solcu dili kullanmanın dillerine verdiği azgın zevkten hoşlanıyorlar, ama nasıl oluyorsa, birileri, yeniden "milli birlik ve beraberlik" cümlelerini, polise övgüyü dillendirip, gerilimi bir sempati içinde yumuşatmaya çalışıyorlar

Kırk yılda bir arpa boyu yol alamayan bu bilinç, işte el yordamıyla, işte, solcu görüneceğiz diye utanarak, ite kaka öğreniyorlar, bağırmayı! Aydınlar, medya çoktan bu melodramı çözümlemeli, kitlelere deprem, felaket, skandallar olmadan sözün, düşüncenin sanatın, tartışmanın zevki ve yüceliğini yaşatarak bir bilinç sıçratması yaratmalıydı, olmadı, tam teçhizat bunların üstüne sürünüyorlar, yıl 2000

Sağcı olduklarından için, patronların, siyasal iktidarın onları işten kovmamak için torpil yapacağını bile düşünmüşler, işte burada tatsız bir huzursuzlukla tembelleşip kafaların karışıyor! Devlet onlara, "Ulan, biz size, solcuları sendikalardan temizleyin dedik, bağının mı, dedik" diye azarlıyor

Ancak, toplumun en pis köşelerinde, en çamurlu mahallelerinde oturdukları yüzlerinden belli, açlığın, yoksulluğun cümlelerdeki galeyanı, miting ilerledikçe, milli galeyanı yokediyor. Hak talep eden sloganlarda gözleri yerlerinden fırlıyor, damarları şakaklarında zonkluyor, yırtınıyorlar, ancak, milli birlik sloganları, sıkıcı bir merasim gereği zorunlu bir vazife gibi atılıyor! Polislerin alaylı gülüşleri hiç yok, hatta, sigara alış-verişinde bulunuyorlar, KESK ve diğer sendikalarda olduğu gibi, "düşman" duruş, eğitilmiş köpekler hiç yok!

Devlet onları canevlerinden vurdu, derin bir acıyla karşılaştılar, "bilinçleri" alfak bullak, hem el ele tutuşmuş iyi çocuklar olacaklar, hem hak alacaklar, bunun mümkün olmadığını biliyorlar, yani, sağcılar, yani, aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık! Babasına ben evden ayrılıp erkek arkadaşımla kalacağım demeye çalışan dünün melek-velet, bugünün utangaç Ayşecikleri gibi.

Devletin adamı olmak, devletin yanında olmak, tam bir bozgun onlar için, gürleyip taşacaklar, kaşırga olacaklar, "utangaç" bir halleri var, çığlık gibi fırlamış gözleri, zehir gibi, kamçılaşmış gibi "solcu" özlemlerini dile getiriyor...

Ülkemizde ve kendi hayatlarında maddi şeylerin ufak tefek duygusallıklarla avutulmayacağını öğreniyorlar, bekleyeceğiz bu bilincin hazır olmasını, üç-beş seneleri daha var, çünkü açığın, rengi solmaz... Ve yavaş yavaş Ayşecikler terkediyor devlet babayı, gerçek dünyaya bağlanmak istiyorlar, sert meydanların zıfırden, zehirden karataşlarını yalayarak, kafatasları parçalanarak, kan kusarak, işte yavaş yavaş giriyorlar modern toplumun çatışan, ürkütücü kapısından. Henüz 60'lı yılların hissiyatındalar, henüz, "kötü adamları suçlayarak siyaset yapıyorlar...

Henüz, KESK gibi üzerlerine gaz bombası atılıp analarının .mını görmediler, henüz, aziz ve kutsal gördükleri derin devletin çocuklarını hergün düzdüğünü, yeni öğreniyorlar, henüz "baba, baba" maaşımı ver, boynuna sarılayım, diye gözüyaşlı ağlıyorlar ve bir melodram artık onlar için de şimdi, bugün büyük bir trajediye dönüşüyor, ev dağılıyor.

Yarın çok uzun olacak!...

Gördüğüm tek şey vardı, devletin onları "avutacak" sözü kalmadı, onlar da artık sanılmak için boynuna devletin "avutucu" sözlerden asla heyecan duymuyorlar... Ve hepsi birşey saklıyor dillerinin altında gizlice, ben bir yazarım ve bunu görüyorum. Çanakkale'de geçen hafta on iki yaşında bir kız öğrenci, okul bahçesinde, öğrencilere mikrofonda "Türk'üm doğruyum" söyletirken "Ülkem, yükselmek hepinizin anasını ağlatmaktır" diyor, öğretmenler, vali herkes şaşkın. Kız öğrenci "ağzımdan kaçtı" diye kendini savunuyor, ama sen, ben, o, hepimiz gerçeğin dil sürçmesinde gizlenip gizlenmediğini artık iyi biliyoruz.

mhdg@kaman.com.tr

feyhan@leman.com.tr

Bayır Palavrası

Feyhan Güver

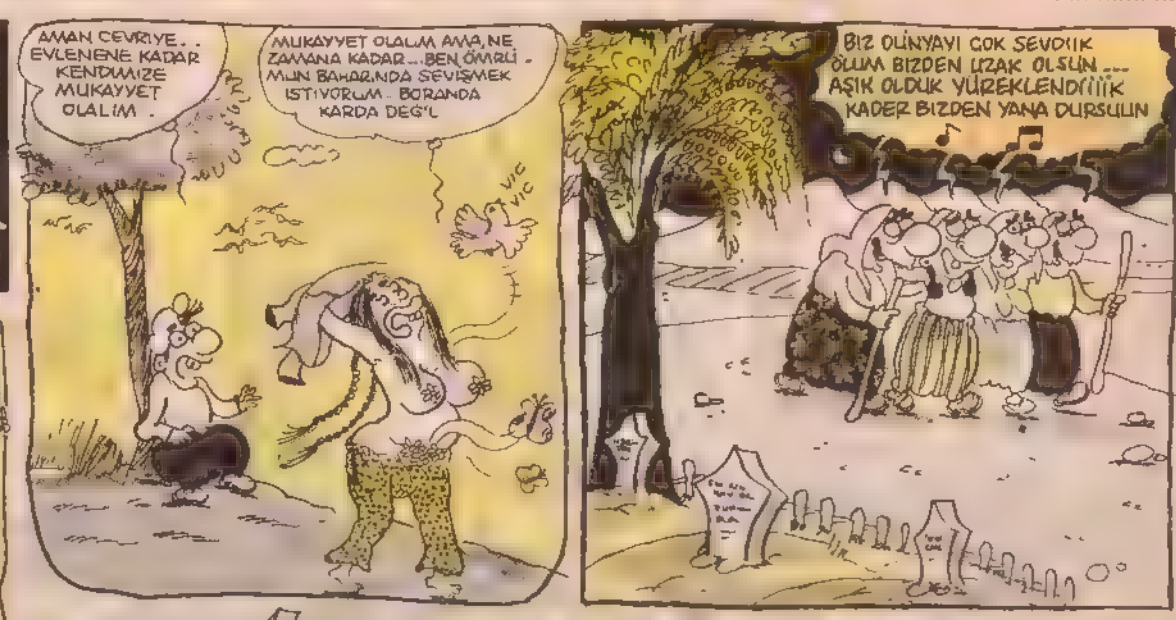

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

UZAYLILARIN İSTİLASI (7.Bölüm)

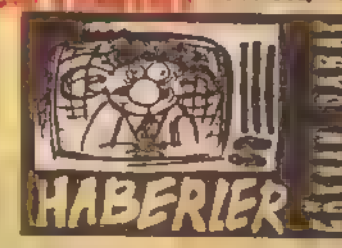

Uzaylılar güzel dünyamızı işgal etmişlerdir. Gezegende acayip bir kesmekeş hüküm sürmektedir Fakat bütün bu olanlar Doktor Vektör ve Eyda arasında yaşanan çılgın aşkı etkilememektedir. İki sevgili ne zaman başbaşa kalsalar kumrular gibi sevişmektedirler. Fakat uzay kadını Fiyum'un ince ince Doktor Vektör'e yazılmaya başlaması bu ilişkinin yeni olaylara gebe olduğunun reel bir kanıtıdır adeta. Fiyum'un davranışlarındaki gariplik Vektör'ün gözünden kaçmasa da (Uzaylıdır ne yapsa yeridir) diye düşünür. Gelgelelim Fiyum bir müddet sonra iyice azıtır ve Doktor Vektör'e iyice yavşamaya başlar. Yanından gelip geçerken pandik atmaya, yanağından makas almaya (yalarım) falan gibi laflar atacak kadar işi ileriye götürür. Bir gün (Dünyalıların organlarını inceliyecez) bahanesiyle Vektör'ü soyar ve yalamaya başlar. Vektör (Naprsunuz hanfendi, rica ederim kendinize gelin) deyince (Biz uzaylılar dilimizle inceleriz pek çok şeyi) diye kikirdedi Fiyum. (Bu açıklama bana pek inandırıcı gelmedi) diye hışımlandı Doktor Vektör. (Skerim mantığını ilkel dünyalı) diye tersledi uzay kadını ve ekledi (Bak bakalım bizim gezegende bana çatlak Fiyum derler, kodum muydu oturturum adamı, öyle mantık falan geveleme kadar konuş g.tümün doktoru boşuna direnme senin de hoşuna gidecek) dedi ve nihir nihir diye güldü uzayca. Vektör donmuş kalmıştı adeta. Eyda duysa kıyameti koparırdı. Vektör (Neyse durumu idare ediyim Eyda kılıarsa -felç edici işınlarla etkisiz hale getirdi benir derim) diye düşündü. Fakat bir uzaylı kadını ile sevişmenin yol açacağı etkilerden habersizdi ne yazık ki.

(Ertesi gün NASA. Saat 12.30)

Astronot yemekhanesindeki tüm birimler domates çorbası, patlıcan musakka ve cacıktan oluşan yemeklerini iştahla yemektyaller. anıderi iki astronot tekme tokat birbirine girdi. Astronotlarbaşı Teylir (Yapmayın arkadaşlar koskoca astronotlarsınız yakışıyor mu sizce) diye kavgayı ayırmak için müdahale etti. Fakat arada kalıp burnunun ortasına sağlam bir yumruk yemesiyle dengesini kaybedip pencereden, yirmiyedinci kattan beton zemine çakıldı ve beyni patlamış.

(O esnada Kozmik Cevdet)

Cevdet devamlı suretle boyut değiştirmeye devam etmekteydi. Arkadaşları (Yeter Cevdet bu kadar çok boyut değiştirme napiyosun iyice abarttın ha) falan deseler de Cevdet'e dinletemediler. Cevdet (Keyfimden mi boyut değiştiriyorum dallolar molar, bi bildiğimiz var helhalde) diye haykırıp yeniden boyut değiştirdi. Kozmikti çünkü...

Devamı haftaya

agdabak@leman.com.tr

Dengeli Beslenme

kaanertem
@leman.
com.tr

KAAN ERTEM

İçine kapanık kişilik Burçin..

YANİ O KADAR AKSESUAR FİLAN TAKTIRDIM SANA, YİNE DE KABUĞUNU KIRAMADIN BURÇİN.. DURGUN BİR ADAM OLDUN ÇIKTIN !

Yaa güzelim seni anlamıyorsun ki benev adamsın, ağır adamsın, evlenip düğün yapmak, çoluk çocuğa karışmak istiyorum, ama beni bunları dediğce sen beni maymuna çevirmiyorsun !

A?..ABİ SEN N'APTIN BÖYLE ?.. ALT TARAFI BİR KAÇ TANE ERİK ÇALACAKTIK !..

KONUŞMA FAZLA !.. ÖNÜNE BAK !..

LAAAN, LAAANN, HIRSIZLAAR !..

Kendi kendini yiyen adam

BUDA BUDA BUDA DÖRT!

TOK!

AH!

YAA SENİN KADAR SALAK BİLGİSAYAR OYUNCUSU GÖRMEDİM BE ! ULAN İNSAN OYUNUN HAVASINA GİRMEK İÇİN ADAM TUTUP KENDİNİ DÖVDÜRÜR MÜ ?..DEMEKKİ PORNO OYUN OYNASAN DURUM DAHA DA VAHİM OLACAK ..!

YAA HOCAM ŞU EHLİYET OLAYINI KURSA MURSA GELMEDEN HALLETSEK ? BENİ DE YORMASANIZ...MALUM İŞ GÜÇ.

VALLA PEK GÜZEL SÜRÜYOR - SUNUZ ZATEN. MADEM TOPTAN G.DA İŞİYLE UĞRAŞI - YORSUNUZ ELBET SİZE İŞİMİZ DÜŞER, EHLİYETİNİZİ VERDİM GİTTİ !..

Ulan ulaaan yiğit diycem dilim varmıyo... Bedavadan ehliyet verilir mi lan ? Ulan yapmayın, bu kadar insan telef olurken bu kadar kolay ehliyet verip delirtmeyin, divane edip dağlara çıkartmayın beni be !.. OOF OOF OF BE !..

ÖKÜZOĞLU SÜRÜCÜ KURSU

ACEMİ SÜRÜCÜ

ÖKÜZOĞLU SÜRÜCÜ KURSU

"ERDENER ABİ" albümü pek yakında geliyor

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

HINZIR MUSUBET GICIK EFENDİ

HİNNNN... NEFİS BİR SOPA DERHAL DEĞERLENDİRMELİYİM...

PEK DE VERİMLİ ÇALIŞIYOR... HIHARHOHARHUHOO!

TOMK

DONK DONK DONK DONK

AMAN TANRIM ON YIL EVVEL DENİZE DÜŞÜRDÜĞÜM PABUCUM...AZMETTİM BAŞARDIM... HAYKIRA HAYKIRA AĞLAMAK İSTİYORUM ... ÇILGIN GİBİ OLDUM AADETA ...

GEÇEN GÜN BKUMDA BONCUK BULDUM CEVDET...NE YAPICAAMI BİLEMİYORUM ... SABAHA KADAR UYUYAMADIM...

NE DİYOSUUN !.. HAYRETLER İÇİNDE KALDIM DOORUSU !..

agdabak@leman.com.tr

iZ PEŞiNDE

Orjinal adı: Ratıbıl feyvırt

Viktır Keningtın, Vaşıngtın Post adlı gazetede muhabır olarak çalışmakta olan cevval bi gençtir. Günlerden bır gün müdür **Edıms Börl, Viktır**'ı odasına çağırır ve ona bir sıkandalı araştırma görevini verir, **Viktır** "hay hay abi araştırırım" der. Aradan iki hafta gecer **Viktır** gecesini günduzüne katıp araştırma yapar, ama hiçbı sonuç elde edemez, fakat müdure ayıp olmasın dıye onu cepten arar *"Alo Edıms abi çok güzel şeyler buldum aklın çıkar, yer yerinden oynayacak abi"* der. Müdür de; *"Yapma ya, vay koçum benim be"* der ve karşılıklı iyi günler dileyip telefonu kapatırlar. Aradan bi ay geçmiştir **Viktır** gene hıçbi şey bulamamıştır. Bu sefer müdür **Viktır**'ı arar ve *"Viktır'cım n'oldu şu sıkandal işinden bi ses çıkmadı da o bakımdan aradım"* der **Viktır** *"Abı yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik yakında her şeyi açığa çıkaracam hiç merak etme"* dıye yalan atar. Üç gün sonra müdür **Edıms Böri** *"Ulan bu **Viktır** he abi, yakında abi, zırt abi, zurt abı dıye bızı mi yıyo acaba"* dıye düşünür ve hemen **Viktır** 'ı arar *"Alo **Viktır**'cım bu akşam bize gelsene, yengen kıymalı Mışigın böreği yapmış hem bi çay içelım hem güne kadar bulduğun şeyleri inceleyelim"* der. **Viktır;** *"Abi yarın getirsem olmaz mı?"* der. **Edıms;** *"Ulan şerefsiz yoksa ip ucu mıp ucu yakalayamadın da bizi mi yıyosun"* der. **Viktır;** *"Yok abi olur mu hiç öyle şey, süper ip uçları yakaladım"* der. **Edıms;** *"E ne güzel işte, getir şunları da inceleyelım be oğlum"* der. **Viktır;** *"Abi dosyada bazı eksik kısımlar var bu halıyle incelersen hıç bi şey anlamazsın, boş yere incelemiş olursun onları tamamlıyım öyle incele"*der. Bu cevap üzerıne **Edıms Viktır**'ın dümen yaptığından iyice emın olur ve *"Jölansi kujansie tüee"* der. **Viktır;** *"Pardon abi ne dedin anlayamadım"* der. **Edıms;** *"Zııtt Erenköy"* der ve ekler; *"Ulan kaşıf bi aydır sıkandalı aydınlatacam dıye bızı oyaladın durdun, sevdığımız bi kardeşimizsin dıye sesimi çıkartmadım, ama eğer yarın akşama kadar o sıkandalı aydınlatamazsan zikerim terekeni bılmiş ol"* dıye bağırır. **Viktır;** *"Hey dostum lanet olsun bi günde koca bı sıkandalı nası aydınlatabılırim ki"* der. **Edıms;** *"Peki o zaman işi sana teklif ettığım de niye he abi yaparım dedın, madem yapamıycaktın yapamıycam abi diyeydın ya dallama!"* der. **Viktır;** *"Edıms abi doğru konuş"* der. **Edıms;** *"Nası konuşucamı sanamı sorucam lan ibıbık"* der. **Viktır** çok sınırlenir *"Şimdi taksi tutup oraya gelıyorum o çemçük ağzını kırmazsam banada Viktır demesinler"* diye haykırır ve hışımla evden çıkar bı taksi tutar. Yolda giderlerken taksici **Leri, Viktır**'a *"Abi memleket neresi"* der. **Viktır** sınırli olduğu ıçin duymamış gibi yapar ama taksici **Leri** ısrarla bi daha sorar **Viktır;** *"Kuzey Dakota"* der. Taksici de Kuzey Dakota'lıdır hemen geyiğe başlarlar. Taksıci; **"Abi bizim oralar ne güzel di mi, her taraf yemyeşil havası temiz, suyu temiz"** der. **Viktır** içinden *"Hay Kuzey Dakota'ya bir sana iki"* der. Ama bu hislerini **Leri**'ye belli etmez *"He öyle"* der. Neyse **Edıms**'ın evine gelirler **Viktır** çıkartır **Leri**'ye yüz dolar verir taksici *"Abı bozuk yok muydu?"* der. **Viktır;** *"Yok abi"* der. **Leri,** *"Abi bende de yok"* der ve beraberce parayı bozdurabilecekleri bi yer aramaya başlarlar. Bu arayış onları iyice bırbirlerine kenetler ve çok sıkı dost olurlar. Fakat onca çabaya rağmen parayı sabaha kadar bi türlü bozduramamaları ıkısının de sınırlerini gerer ve kıyasıya tartışırlar. Fakat parayı bozdurduklarında onlar için yepyeni bi hayat başlar, geçmişe sünger çekerler, münger çekerler... **SON**

Soner Günday

copirayt@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

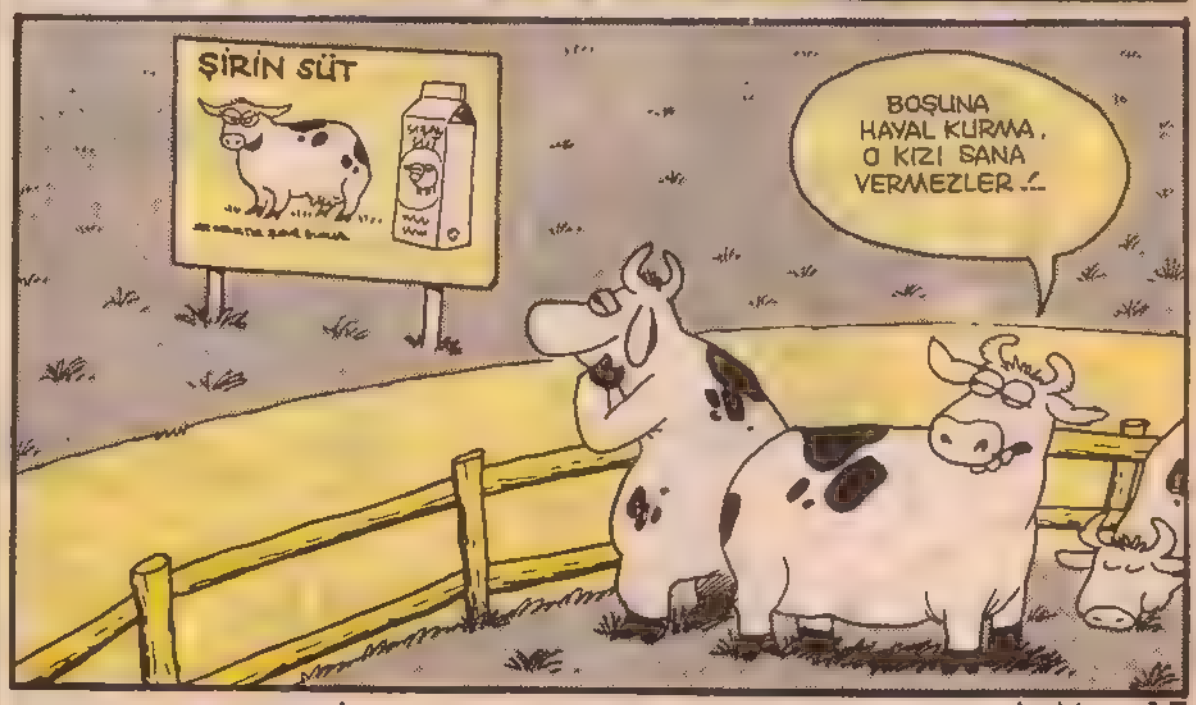

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

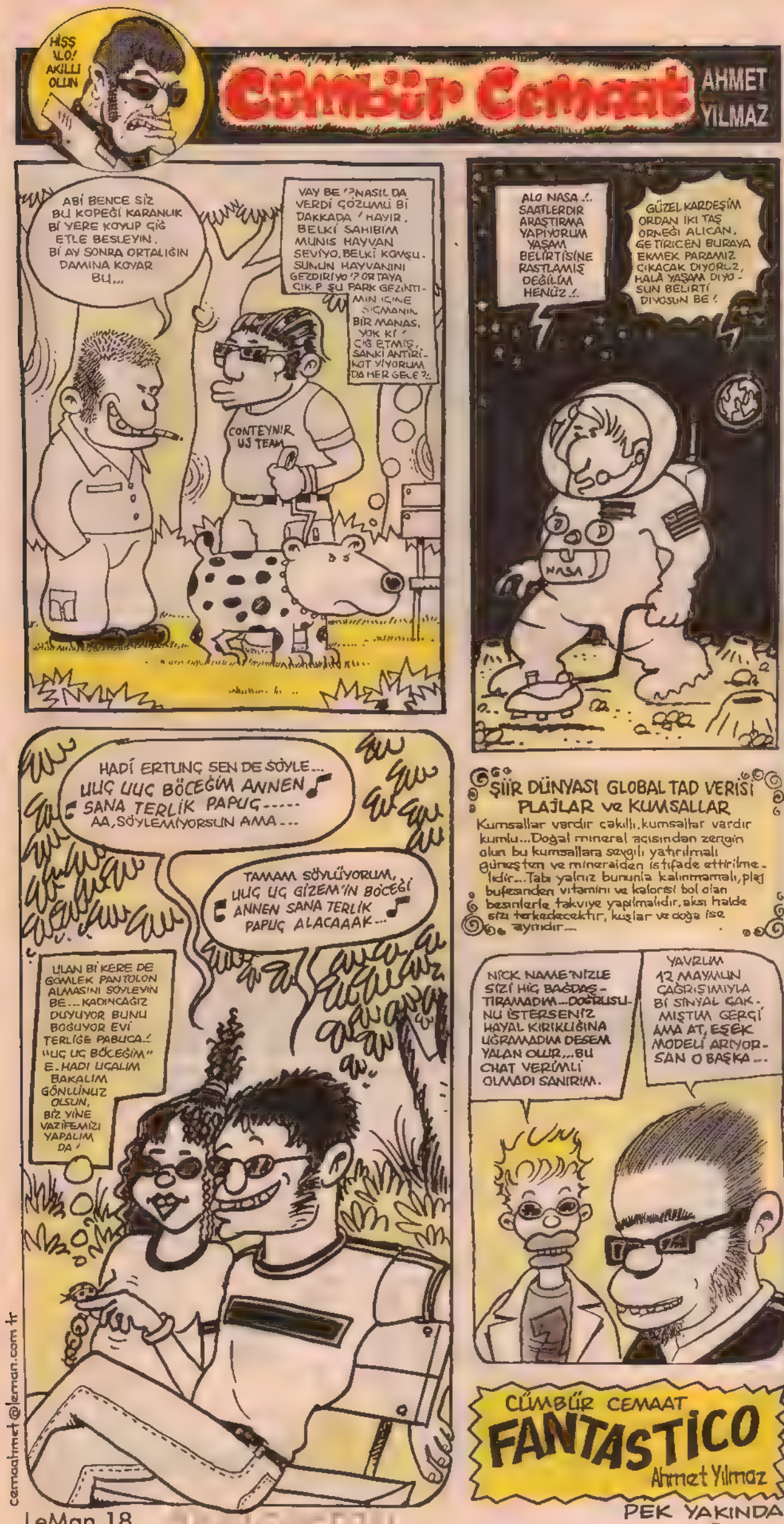

ŞİİR DÜNYASI GLOBAL TAD VERİSİ

PLAJLAR ve KUMSALLAR

Kumsallar vardır çakıllı, kumsallar vardır kumlu... Doğal mineral açısından zengin olun bu kumsallara saygılı yatırılmalı güneşten ve mineralden istifade ettirilmelidir... Tabi yalnız bununla kalınmamalı, plaj bufesinden vitamini ve kalorisi bol olan besinlerle takviye yapılmalıdır, aksi halde sizi terkedecektir, kuşlar ve doğa ise aymıdır...

CÜMBÜR CEMAAT

FANTASTİCO

Ahmet Yılmaz

PEK YAKINDA

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N F İ·D·A·N

Selâm... Her zaman böyle hepsi aynı anda olmaz. Temiz giyinmiştim, temiz bi traş olmuştum. Papucumu bile parlatmıştım biraz, eski bi bezle. İç çamaşırım temizdi, koltukaltımı permatikle almıştım, kulaamı temizlemiştim, tıkırmüştüm, hıkırmıştım, kapıya kadar gidip geri gelmiş, tekrar tükürmüş ve, dışarı çıkmıştım

Dışarısı ne acayip bi yer! İnsan, araba, uygarlık, ilişki falan kokuyor. Biraz kokladım, sonra yürüdüm. Bugün değişik bir gün olabilir diye düşünmüştüm. Arasıra böyle düşünürüm. İyi bi düşünce değil aslında. Daha iyisini de düşüneb.lirdım. Fazla zorlamadım orda bıraktım. Şu ceketin rüzgarda açılıp arkama savrulmasından nefret ediyorum! Garip şekiller meydana getiriyor. Bi elimle tuttum kenarından. Böyle iyi. Elimde, oynıycak bi anahtarlık, içmekte olduğum bi sigara falan da yoktu. Ceketimin eteğini tutarak, kendime önemli ve yararlı bi uğraş bulmuş g biydım. Aptalcaydı da aslında. Fakat düğmeleri iliklemek istemiyorum; sıkılıyorum. Pembe butlarının daha fazlasını göstermeyen acemi bi orospu gibi sanki, sahte ve gergin hissettim kendimi. Sonra rüzgar dindi ve, bıraktım kumaşı. Keşke bi kere daha tükürseydim lavaboya, evdeyken. Ağzımın içinde pıs bi tad var hala. Yuttum.

Şu kaldırım var ya, işte burayı seviyorum. Sonunda; yola çıkışın köşesi, otla ve çalı çırpıyla, bi ağacın dallarıyla kapanmış Eğilip, bükülüp falan, o yeşilliin içinden dalıp geçiyor, tekrar caddeye, yola çıkıyorum. Her zaman böyle olmaz. Papucumu bile parlatmıştım biraz, eski bi bezle. Aslında koltukaltımı filan almadım. Sadece, yıkanırken, çok iyi ovaladım oraları, almış kadar oldum. Siyahı bi fanila vardı, onu giydim. Saçımı taradım, elimle bastırdım Önüme düşen saçlara, parmaamı falan sokup, abuk sabuk hareketler yaptım aynanın karşısında. Arka dişlerimin arasında küçük bi leke vardı. Fırçalanınca çıkmadı, elimle de alamadım, Tırnaamı soktum, kazıdım, olmadı. Niye böyle bir gayret gosterdiğimi bilmiyorum. Sadece haftanın bir günü. Her hafta da olmuyor bu. Ve hepsi kolay da, yanı dayanabilirim ama, gömleğimi pantolonuma sokarken hayat çok zor geliyor! Belirli bı formulu yok bu tıkıştırmanın! Gırsene be! Sokup, sonra bırazını tekrar dışarı çekiştırıyorsun! Bukümleri dengelemeli! Bı boy aynası yok; duvardaki aynayı aldım, şeyimin hızasına indirdim. Al işte! Saçmasapan kıvrılmalar, tuhaf büzgüler! Bazen böyle kaptırmak ilginç Altı kaval, üstü şişhane olmasın diyorum hani. Madem ki pabucu temizledik, bel hızası falan da düzgün olsun bari. Ya hep ya hiç! Boyle, çok .oddarı gibi davranıyosun ama aslında biraz ondan biraz bundan hayat yine olması gerekti ği kadar devam ediyor tabı

Zaten ilk çıkış aanındaki heyecan da kalmamıştı artık. Ufak tefek işlenmi hallettim gen donuyorum Vapura yetişmeliy m Yetişeceğim kesin b kere! Sakın yurüsem bile olur! Sadece, bı yere yetişmesi gereken bırı gibi falan görünmek istedım şu an. Uzerinize afiyet, bedeniz de biraz alçaklık kompleksi suçluluk hissi, eşşeklik teorısı sapıklık mekanızması gibi şeylerden şöyle karışık olarak biraz vardır da Herneyse, (herneyse dıl işte! herneyse diyip kurmaca gibi devam ediyon ama, herbirşıy umrunda şu an!) Yine de herneyse işte, vapura bindim, bi sigara yakıp dolandım kondorda biraz. Hava serinlemişti İçeri girip kuçmı biraz yumuşak bı yere da/ama isteği de belirdi ve, attım sigaranın geri kalanını denize. İçerde üşüyen bı yolcu da, açık salon kapısını kapatmaya kalkmışb ben girerken. "Ben kapatırım" dedim, o yerine geçti. Bu vapur kapıları da bi tuhafbr. Arkaya mı çengelli ne? Baktım, yok. Ağır bi de meret! Çektım, girdım, laanık! ttüm, öbür kanadı bunun üstüne bindirdim, tekrar laanık! İyi iş becermiştim. Bi iki saniye falan durdum sonra ortalıkta. Kapıyı, yerine kapattığım kızın yanı boştu sadece ama, oturamadım, yürüdüm geçtım salonu, dışarı, kıç tarafına çıktım! Niye girdi n, niye çıktım? Hayat bi oyun! O değil de, "hayat kısa, eğlenmene bak!" falan diyolar ya; hesapladınız mı beyninizi sığıyim! Nası yani, kaç yıl hayat, kaç yıl şey? Bı denklem mi geliştirdiniz? Formülünü falan mı ürettiniz bunun labaratuarlarda sanki; hap gibi yavşak özdeyişler var böyle

Arka taraf biraz kalabalıktı. Köşedeki yangın kutusuna yaslandım, elimdeki dergiyi açıp bi göz attım. Atar atmaz kapattım. Denize falan bakmalı. Deniz dediğin de hep aynı işte. Yan tarafta bı boşluk gördüm sonra; ben dolu sanıyodum. Geçtım oraya, boşluğu tam ortaladım şöyle guzelce ve, elimde cetvel olsa ölçücem nerdeyse! Ulan, iki taraftaki kişilerden birine daa yakın dursam ne olur ki! Niye hep boşluğu ortalıyoz! Seçme, bi tarafa daa yakın oturma şansım olsaydı; boşluun şu tarafındaki siyahlı kadının yanını seçerdim. Neyse, oturup, boşluğu biraz doldurmuş ama, bölerek de, iki küçük boşluk daa yaratmıştım yanlarımda. Fakat fakat, kımse gelmedi ve, rahat bi yolculuk geçırmek için ayaklarını uzatıp, bi şeyler okumaya çalıştım. Bi adamın günlüğüydü. Ben de bi gün, bi gunluk yazmak isterim belki. Bi gün ama! Bır günnük bi güntük yazmak isterdım. O zaman gunnuk dıl tabı, gün olur bu! Komik mi? Dıl? Naapiyim, içimden geldi! Bıraktım zaten kıtabı bi süre sonra; denize falan, ufka, uzaklara bakıyım dedim şoyle güzelcene. Laank! Dalga boran çıktı karşıma! Bak bak, uzayıp giden taş duvar! Tabelalar vardı üzerinde. Midem bulanana kadar okudum inatla. "Devlet demiryolları, Betül iç çamaşırları, Dük kravatları, Kale kilitleri, ve bi banka falan işte. İndım sonra vapurdan ve, temiz temiz eve gittım

cemaatmet@leman.com.tr

Merhaba Aslı,

Sen şu anda anarşistliğe doğru emin adımlarla ilerlerken, ben de düşüncelerimi aktarmak istedim.

öncelikle anarşizmin bir dunya görüşü olduğuna, insan üzerindeki tahakkumü reddetmesine katılıyor ve bilgisizce "terör-şiddet"le aynı anlamda kullanılmasına karşı çıkıyor, fakat biraz derine inince anarşizmin bir çözüm olmadığını anlıyorum.

"Anarşizm insanın kendini kutsamasıdır. Dindenmüziğe kadar herşey kendisine ait olacak" gibi içi boş laflarla bu vahşi sömürü düzeninin yıkılacağını sananlar, düzenin ekmeğine yağ surdüklerinin farkında değiller. Zaten parayı tek tanrı kabul eden kapitalistlerin işlerine geldiğinden bu felsefeye, karşı fikir üretme zahmetine bile katlanmıyorlar. Çünkü anarşizmde gelecek yoktur; bugün vardır. Sıyaseti, hiyerarşiyi kabul etmez. Böylece muhalif olunmadan, örgütlenmeden özgürlüğe ulaşılabileceği sanılır. Sistemle savaşılmaz! Yani sistemin oyuncağı olunmaktan öteye gidilemez!

Bilmiyorum haksızca karşı çıkmadan, onun sömürü, yağma özgürlüğü elinden alınmadan, haklının sömürülenin özgürlüğü gerçekleşebilir mi! Özgürlük kazanılmak ve yaşanmak isteniyorsa, onun düşmanlarına sınırlamalar getirmek, zor kullanmak, onlarla savaşmak kaçınılmazdır!

Aslı, eğer gerçek özgürlüğü arıyorsan, çözüm getirmeyen felsefeleri bir kenara bırakıp, "eşitlikçi düzen"e doğru emin adımlarla ilerle!

Hasan

Hangi Kültür Dede

Anadolu'da yaşayan insanları dini duyguların baskısı altında kalarak, bir takım örf ve adetlere bağlı kalmışlardır. Asırlardır devam eden örf ve adetler sağlamlığından ziyade, çaresizlikten sahiplenilmiştir. Nedense metropol şehirlere gidildiğinde, bu değerlerin çoğu hep zarara uğramıştır. Geri bırakılmış büyüklerimiz, devleti baba gibi görerek bizi ezdikçe ezdiler. Köyümüzde yaşarken herşeye özlem duyardık. Bunca baskılara rağmen aydınlarımızın çoğu ya köylü çocuğudur ya da zor imkanlarla kendisini yetiştiren insanlardır. Dedelerimiz hep ahlaki kuralları, yaşam biçimi olarak gördukleri için, bugünkü gençlığın hep sapıklık içinde olduklarını sanırlar. Ama işe yaramayan insanların baskılar altında büyüyen insanlar olduğuna bir türlü inanmazlar. Çocukluğumuzda camiye sırf dedemiz bizi görsun diye giderdik. O da büyük mutluluk duyardı. Devamlı bize vaaz verirdi Oysaki biz günümüzün çoğunu fındık bahçelerinde mastürbasyon yaparak geçirirdik. Aklımızda hep başka hadiseler vardı.

İstanbul'da yaşanan bütun suçlar, Anadolu'dan gelen insanların yapmış olduğu suçlardır. Gerek eğitimsizlik, gerek ekonomik denge bozukluğu bu vakalara hep zemin hazırlamıştır. Örf ve adetler adı altında yaşadığımız yörelerimiz, törelerimiz bizi en büyük kara cahilliğe sürüklemiştir. Abilerimiz köyden çıkıp, İstanbul'a geldiklerinde, ilk gittikleri yer Karaköy'deki genelevlerdi. Ben bile yirmi yaşında, genelevine ilk gittiğimde, acemiliğim yüzünden az daha dayak yiyip dışarı çıkacaktım. Oysaki yirmi yaşına kadar o sorunumu aşıp başka hadiseler duşunmem gerekirdi. Sanki hayatın başlangıcı genelev miydi?

Baskılar altında yaşadığımız köyde ne eğitim verebildiler. Ne de biz kendimizi yetiştirebilme imkanı bulabildik. Hayatı 27 yaşına geldiğim bu yaşta anlayabildim. kitaplar okudukça kendi cahilliğimiz ve nelerden mahrum bırakıldığımızı anladım. Okudukça dedelerime kızgınlığım azaldı. Suçun onlardan çok, onları yetiştiren insanlarda, onlardan da çok devlette olduğuna inandım. Dedelerimi dağ başında sesi çıkmayan zavallı olarak görürse Devlet, onlar da bizi böyle yetiştirirler işte. Neyi bilecek, neyi anlatacaktı, bana dedem ya da büyüklerim.

Dedem benim, bize anlatmış olduğun hadiselerin bizim yaşamımıza hiç katkısı olmadı. Hep bizden birşeyler götürdü. Hayata ayak uydurmadık. Hayatı yirmi yıl geriden takip ediyorum. Ama yine de sana kızmıyoruz, yine de o yüzundeki temiz masum saf yuzünü hatırlıyoruz. Bütün torunların ve biz seni çok seviyoruz. Ama dediklerinin hiç birini yapmıyoruz ve yapmayacağız. Çünkü biz senin o dar kalıplarından kurtulamadığımız muddetçe, senden çok yaşayacağımıza inanmıyoruz.

Dedemi ve bütün Leman okurlarının dedelerini saygıyla selamlıyorum, hoşçakalın

Selçuk.Soysal / İst.

Cezaevinden..

Leman okurlarının toplumun farklı ve duyarlı bir kesimini oluşturduğunu bılıyoruz. Çoğunuzun gözucuyla ya da bellı bir kayıtsızlıkla izledığınız cezaevindekiler sızden çok farklı insanlar değıl. Benzer duygu ve düşünceleri paylaşıyoruz. Leman ve Ökuz'deki okur mektuplarn köşesinden bunu takip edebılıyoruz. Belkı toplumsal sorunların çözümunde bırazcık farlı duşündüğümüz için bız burda sız dışardasınız.

En yaratıcı insanlar mahkumlardır denır. Kısıtlı olanaklarla yaşamı zenginleştırmek için öyle olmak zorundasınız. Dığer seçenek, koşullara teslım olup, rüzgarda savrulan yaprak olmaktır. Düşünüp, üretmemek bu sonuca götürür Tüm gücümuz ve çabamızla bunun önlemlerini almaya çalışıyoruz

İçerdeki insanla dışarda olanın ıhtıyacı farklıdır. Pratık yaşamın yoğunluğundan artakalan sınırlı sürede yaptığınız "okuma" ışi, bızım esas uğraşımızdır Dar ve hareket alanı sınırlı bir mekanda olmamız, pratık yaşamın az, kuramsal yaşamın yoğun olmasına neden oluyor

Prestij ailesi gibi bir Leman ailesi(!) oluşmamasına rağmen yine de bazı konularda sizlerin desteğine ihtıyacımız var. Bütçemizin önemli bir kısmını kitap, dergi, gazete vb. gibi basılı yayınlara ayırmamıza rağmen yine de yeterli olmuyor. Gönderebileceğiniz her turden kitap ve dergiye ihtıyacımız var. Bunların en yararlı şekilde kullanılacağından emin olabılırsiniz

Yeni yaşamlar tanımak, dışarıyla bağımızı daha güçlendirmek için mektuplarınızı da bekliyoruz. Saygılar...

Mesut Goker
Özel Tip Kapalı Cezaevi
8-2 Blok Gaziantep

Merhaba Leman

Öncelikle bütün yoldaşlarımızı selamlarız; bahsetmek istediğimiz konu yaşamakta olduğumuz -her ne kadar yaşamak denirse- çarpı, bozuk, sömürülen düzene ve eğitim sistemine...

Bız iki arkadaşız, şu an dersanedeyiz, her anımız stres, endişe, gelecek korkusuyla dolu. Umutlarımızı, geleceğımızi bu sınava bağlamışız. Yaptığınız bu sınavın önemini ve bedelinin bizim hayatımıza mal olacağının farkında mısınız? Soruyoruz...

Bu sınavın adaletı olduğuna inanıyor musunuz? Bütün haklarımızı kısıtladığınız gibi eğitım hakkımızı da kısıtlıyorsunuz.

Her şeyde olduğu gibi eğıtım sısteminde de gelir ön planda. Zengın çocukları ayrıcalıklı olmak zorunda mı? Özel okulların sömürüsü altında okuduk hep ve şımdi de üniversitede bile para konuşuyor. Parası olan bu sıkıntılara katlanmadan üniversiteye gırebılıyor. Mesela Boğazıçı'ne gırebılmek sadece bılgı değıl, para da gerektıryor. Bu ülkede paran yoksa geleceğın de yok!

Üniversıteyi kazanmakla herşey çözüme ulaşmıyor. Yine bu devlete hızmet edıyor ve yine umutlarımız, emeklerimiz hepsi yok oluyor. Ve yıne haykırınca, düşününce, konuşunca dayak yiyen, işkence gören biz öğrenciler oluyoruz...

Doğuya gönderılen öğretmenler de neden seçici davranıyorlar? O öğrencilerin hayatı, geleceği hiçbir anlam ıfade etmiyor mu sızın için? Stajyer öğretmenlerle biz birşeyler öğrenmeye çalışırken onlar deneylerle, profesörlerle bir şeyler öğreniyorlar Yalan mı?

Doğuyu neden atlama tahtası olarak görüyorsunuz, O öğretmen tecrube kazanınca neden batıya gondenyorsunuz? Bunları görmüyor musunuz? Söylene, söylene anlamını yıtırmış eğıtım evet eğıtım bu kadar basıt değıl, kımı ıçın üniversite babanın parasını yıyeceğın, gezıp tozacağın bir şehir, kımı ıçınse doğduğu yere umut ışığı saçmaya çalışan bir yürek, devrimci yureği kadar dolu bir yürek!

Umutlarımızı yüreklerimize ekmış, yeşermesını beklıyoruz... Umutlarımız, emeklerimiz adına tüm devrimci yoldaşlara selam olsun!!!

Gulcan ve Meltem

Gerçek Öyküler

Bir gün ıssız bır köy yolundan bir yere arabamızla gıderken, yolun ortasında bır kaplumbağa gördük. Arabayı durdurup kaplumbağayı gideceği yöne doğru yolun öbür tarafına götürüp koydum. 10 dk. sonra geri dönerken aynı kaplumbağa yine yolun ortasında ve ilk geldiği yere gidiyordu. Bu defa arabayı durdurup kaplumbağanın istediği yere gitmesini bekledik.

Köyümüzde taş ocaklarında çalışırken dınamit patlaması sonucu iki gözünü de kaybeden Veli Amca vardı. Sonradan adının önüne bir de "kör" eklenıverdi... Işte bu amcayı einden kahveye, kahveden eve biz çocuklar elınden tutarak götürüyorduk. Bır gün benım götürmem gerekti. Adamın kocaman ellerinden tuttum Dokuz yaşında falandım. Adamın dığer elınde de bastonu vardı. Bastonuyla o da bize güvenmeyıp sağı solu yokluyordu. Derken adamın gözlerine dalıp gıtmışim.. Bır müddet sonra adam, taşla örulmüş bir avlu duvarına çarptı. Sonra benım bu anıyı hatırlayınca utandığım, zaman zaman da gülduğüm bır söz söyledi. "Oğlum sen benden de körsun" dedi

Bır kız arkadaşım anlatmıştı: Almanya'da dul annesiyle yaşayan arkadaşının en buyuk zevki, annesiyle erkeklerin (Özellikle Alman erkeklerinin) birlikte sevişmesini seyretmesiymış. Hatta başka kızları çağırıp, soluğunu tutup onları arkadaşlarına göstermeyi, bu anı paylaşmayı çok seviyormuş

Zamanın birinde ben bakkal dukkanımızdayken, yan bakkal (bu bakkalın özellığı "ç" harfini "t" diye söylemesi) bir tamırcı çırağıyla yanıma geldı. Çocuğa ne istedığını bir de bana söylemesini istedı. Bır elınde de çocuğa vereceği çıtı deterjanı duruyordu. Çocuk "pıtı deterjanı istiyom abi" dedı Sonra bakkal arkadaş gülerek çocuğun sözlerini düzeltircesine "pıtı değıl, tıtı tıtı" dedi.

Bır tanıdığım genç anne anlatmıştı. Gece yarısı sancıları tutmuş, kocasını kaldırarak doğumun geldiğini belırtmış. Kocası 23-24 yaşlarında karısına "ben bu manzaraya dayanamam arkamı dönüyorum sen doğuruver" demiş Genç anne adayı "sen ne saçmalıyorsun, burada doğum mu olur? Hastaneye gıdeceğiz" dedığınde "ya bır sürü masraf çıkacak; boş ver hastahaneyi burada doğuruver" demış. Ve sancısı yavaşlayan genç kadın "belki bır gün sancısıdır"deyip yatağına uzanmış. Bir müddet sonra kocası, arkası karısına dönuk vazıyette, "doğurdun mu?" demiş

Güngör Ergin - İzmir/Bornova

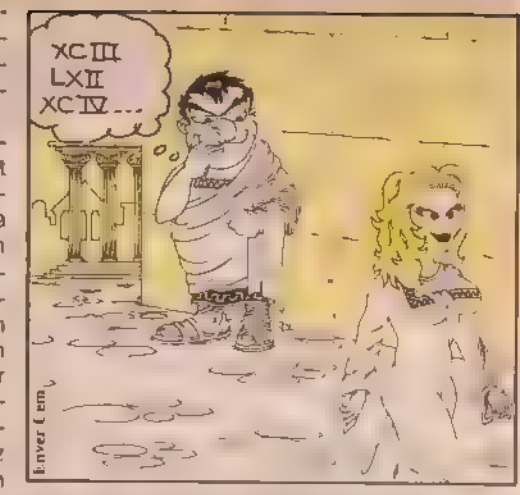

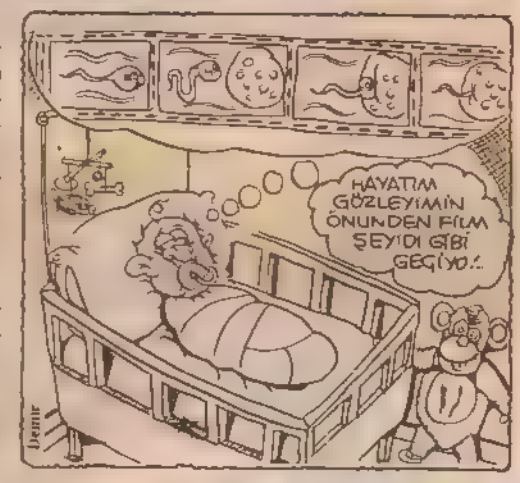

Sayı 446. 27 Mayıs 2000 Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN Can BARSLAN Bahadır BARUTER Bahadır BOYSAL Mesut CEYLAN Mehmet ÇAĞÇAĞ Gökhan DABAK Selçuk ERDEM Cezmi ERSÖZ Koray ERTEM Metin FİDAN Nihat GENÇ Feyhan GÜVER Soner GÜNDAY Guneri İÇOĞLU Lütfi. OFLAZ Aslan ÖZDEMİR Vedat ÖZDEMİROĞLU Gurcan ÖZKAN Suat ÖZKAN Ender ÖZKAHRAMAN Sefer SELVİ Fatih SOLMAZ Galip TEKİN Mahmut TİBET Örge SAMANCI Alp Tamer ULUKUŞ Metin USTUNDAĞ Erdil YAŞAROĞLU Ahmet YILMAZ Kadir YILMAZ Sayfa Sekreterleri. Aydın ŞAHİN Bayram USLU Bilgisayar Tasarımı: Cebrail OKÇU Satış: Cuneyt AYDIN İşletme: Orhan AÇAR Müdessese: Ali YAVUZ Muhasebe. Suzan ERBAŞ Gulay AKKAYA Bina Görevlisi: Yasin ADIYAKT Tel: 292 95 65 (4 Hatt) Faks: 251 52 67 Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 Baskı: İkcat Dağıtım: Bir-Yay Adres. İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No. 20 80800 Beyoğlu/İst

LeMan da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz Aksi halde dava konusu olacaktır.

TEURİDE&FRATİKTE BAHADIRBOYSAL & SANAL SİMGE

OY ANAM OYY... BEN NERELERE GİDİİM...

ALLAAM, SEYR-İ ALEM ETTİKÇE DEHŞİYOM... HERKES UÇKURUNU ÇÖZMÜŞ, AŞ-KEDİYOR..

FİK FİCKU FİK

BENİM KARA BARTIM NEYE BU KADAR KAPALI?.. BİR SEVGİLİM OLMAYACAK MI HİÇ?.. BAKİR Mİ UÇUP GİDECEĞM ŞU YALAN DÜNYADAN... KIZLAR NİYE BU KADAR UZAK...

SEMPATİK Bİ OĞLAN DEĞİL MİYİM BEN?..

ABAZANLIKTAN SİVİLCEYE GARK OLDUK BE.. TABİİ Kİ İTİCİ Bİ ERKEK OLUCAM... RABBİM BU NE ÇEŞİT Bİ IZDIRAPTIR...

BUSTER

FULL COLOR HARDCORN

SUPER SEXY PUSSY

FUCK

HUNOÖRH!.. HUMOUR!..

ATI ALAN ÜSKÜDAR'I GEÇİYO .MINA KOYİİM... SEN HALA PISIRIK OL, AÇILAMA... BİR PARTNER EDİNEMEDİK.. YUHLAR OLSUN..!!

ALLAAHIIM NEYDİ♫ GÜNAHIIM... BİTSİN BU ÇİLE BİR YARE GAVUŞAYIM! OHOOREEEYY

ansızın..

İNLE! İNLE! ŞİMDİ BİNTİM CİBİLLİYETİNİ!

OBUMM!

bir müddet sonra

HNÖH?.. NOOLUYOR LAN!!

ARADA BÖYLE ENTERESAN MACERALARDA OLMASA BAYILICAZ YAANİ BAHADIRCAN.. RESMEN AYI AVLADIK BEA! VE BİZİM PEDERİN YAZLIK DAĞ EVİ... AYI POSTUNUN İZERİNDE ŞAMPANYA KEYFİ...ŞÖ-MİNE FALAN... ESKİ TÜRK FİLMLERİNDE OLUR YA, NURİ ALÇO-BANU ALKAN MOTİFİ İŞTE... EHHEHE!!

WALLA, SİMGE NEDİ-YİM...ATILGANPERVER Bİ KIZSIN.. KORKULUR SENDEN...HATIRLARMI-SIN Bİ ARA İNTERNETTE ALIŞVERİŞ YAPTIYDIK... amazon.com'DAN Vİ-DEO KASET ŞİPARİŞİ VERDİYDİK. ADI "SUPER AYI"... BİR AYININ KOMEDİ-BELGESEL DRAMI ANLATIYORDU. DÜN GELDİ KASET... BENDE BUGÜN MAH-SÜL ALIRSAK SEY-RETMESİ İSABET OLUR DEYİP GE-TİRDİM...

HÖÖH?!!! NE BETER TALİH LAN BU!! POST MU OLA-CAKTIM ANCAK AŞKA BEN!

cinayet... işeme zorluğu... yüksek tansiyon... gülme krizi... dayak... aşk... AŞK!... gül memeler... öpme... jiletleme... yalama... dalama... dalama.com.tr... girtlaktan... inceden... GICIK!... kuşe kağıda... renkli... 32 sayfa... bekle!... kaçan kurtuluyor...

bahadirboysal@leman.com.tr

3 Haziran 2000 Cumartesi-Sayı:2000/23 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0 1300 4867-4

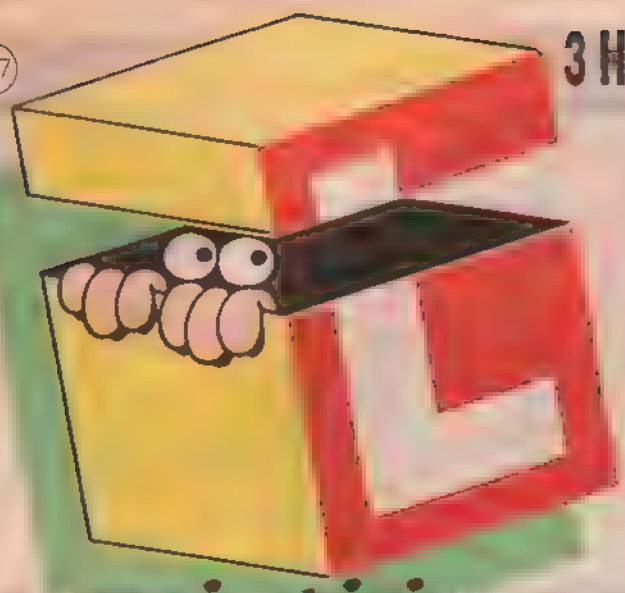

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

EZBERCİ EĞİTİM BALONUNUN TRAJİKOMİK PATLAMASI

Türkiye'deki ezberci eğitim sisteminin öğrencideki yaratıcılığı geliştirmek yerine körelttiği eğitim uzmanlarınca onaylandı. Türkiye Zeka Vakfı ile MEB'in ortaklaşa düzenledikleri "Yaratıcı Zeka ve Eğitim" konulu sempozyum, eğitim uygulamalarımızın çağdışılığını ve çarpıklıklarını bir kez daha su yüzüne çıkardı. Katılımcılardan Doç. Dr. Füsun Akarsu gereksiz bilgileri öğrencilerin zihnine yerleştirmek için tüm öğretmenlerin, yöneticilerin 'canla başla' çalıştığını, beden eğitimi derslerinin gösterme işi, resim ve müzik dersleri için okullarda ayrılan sınıfların donanımsız, ezbere dayalı edebiyat derslerinin verimsiz olduğunu belirtti. Prof. Metin Ger ise yaratıcılıktan eğitim sistemindeki herkesin korktuğuna dikkat çekerken, "Yaratıcı olmak şizofreni değildir. Yaratıcılıkta akıl şizofrenideki gibi dağdan dağa uçmaz. Akıl kontrol altındadır. Düzeni öğretmeye yönelmiş eğitim çıkmazından çıkalım artık" diye konuştu.

Türkiye'nin en temel problemlerinin başında gelen eğitim sistemimizdeki çarpıklık, bozukluk, çağdışılık ve içerdiği damga aklardan bıkkınlık insanımızın ruhunu çocukluktan başlayarak ileri yetişkinlik çağlarına kadar sakat bırakıyor. Bir dil sürçmesi sonucu rutin olarak okullarda yapılan andımız inanılmaz bir küfürle noktalayan ilkokul öğrencisi kızımızın dramı herşeyi açıklıyor. Neyse, artık okula gitmek istemeyen çocuğu arkadaşları, öğretmenleri ve müdürleri ikna etmek için çok didinmişler. Başarılı da olmuşlar. Bunca olumsuzluğa karşın güzel şeyler de var... Ama büyük özveriler ve çoğu zaman heba olan emeklerle...

ADINI SEN KOY İSİM BABASI OL

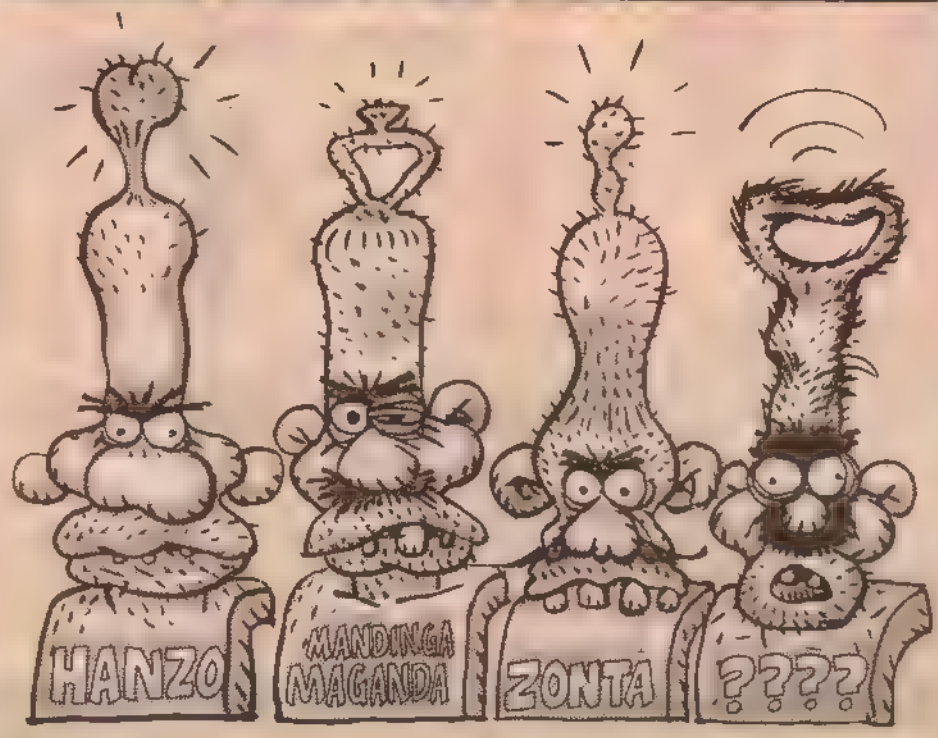

Bız mizahçılar, 70'lerde maganda ısmını bulduk, çızdık, 80'lerde ZONTA ismini bulduk. Bulan arkadaşımızı hapse attılar, yine de çizdik. 90'larda BABAÖZ, KOZALAK, ŞİDDET ABİ, MAĞARA dedik, 2000 modelinin ismini siz koyun istedik.. Gönderdiğiniz isimleri hem yayınlayacağız. Yayınladıklarımızı sizlere oylatacağız, hem bu isimleri esprilerimizde kullanıp çizeceğiz, hem tutturup sosyoloji bilimine katkı sağlamaya çalışacağız, hem de kitaplarımız, tişörtlerimiz vs. ile yarım elma gönül alma katılanları ödüllendireceğiz...

Adını: ..... koydum

Adı koyan, ısım babasının adresi:.....

.....

Gönderme posta adresi: Leman Dergisi İmam Adnan Sok. No 20 80800 Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman.com.tr, Faks: 0212 251 52 67

grafiler.co Fatoş

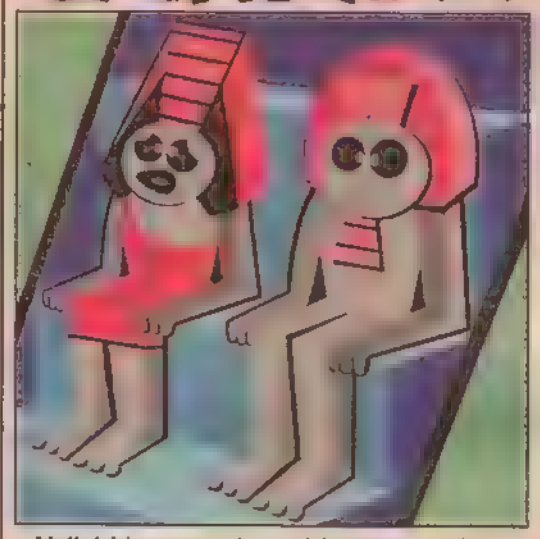

- Vallahi bey, sırtıma bir ağrı saplandı taş gibi oturmaktan..

ÖZGE

küçük SÖZLÜK

"BÖCEK" DEMEK NE DEMEK?

Aykut (9)
"Böcek" bir hayvanı belirtiyor. Bu bazı böcek olan hayvanlar olabilir."
Dilek (9.5)
"Böcek" bir yaramaz ışıdır. Böcek hiç kimseyi dinlemez."
Selim (11)
"Küçük bir bitkidir."
Kurtuluş (9.5)
"Sürekli çalışan bir hayvan demek"
Hatıme (10)
"Bocek bir sürüngendir. Sürünür."
Alaattin (10)
"Örnek: Böcek beni ısırdı."
Neşe. (10)
"Yerde gezen kapkara şeylere böcek demek."
Ömer (11)
"Mikrop dolu zehirleyici olabilir Çevremizde çok böcek vardır Sinek, uğurböceği vb."
Fatih (11)
"Zararlı ve ısırabilecektir."
Sedat (10)
"Bir böcek mesela an gibi ısırır O ısırdığı yer şişer oraya buz koyarız orası iner. İşte o ısırana böcek denir"
Yasemin (9)
"Böceklerin bazısı ısırır Bazısı ısırmaz buna böcek denir"
Fırat (10)
"Karada ya da havada uçan Allah tarafından oluşmuş canlı."
Eda (10)
"Böcek canlıdır Bazıları zararlı, bazıları yararlı, bazıları da hem yararlı hem zararlıdır."
Muttalip (9)
"Bocek bızı soktuğunda-ona böcek denir."
Fatma (10)
"Yerlerde bulanan şeylere böcek denir."
Hakan (10)
"Sıyah bacakları vardır."
Emre (9)
"Böcek bir hayvan ama çok çok küçük."
İsmail (10)
"Böcek ısırgan bir hayvandır."
Uğur (9)
"Böcekleri öldürmemeliyiz yazık."
Celal (9)
"Birisinin üstüne çıkar."
Serkan 10
"Duvara yada cama bırmanan Böceğe Böcek denir."
Ertuğrul (10)
"İnsana m desin bulandıracak bır şey."

GEZ © MAHMUT ÇUKS

Mahmut Tibet

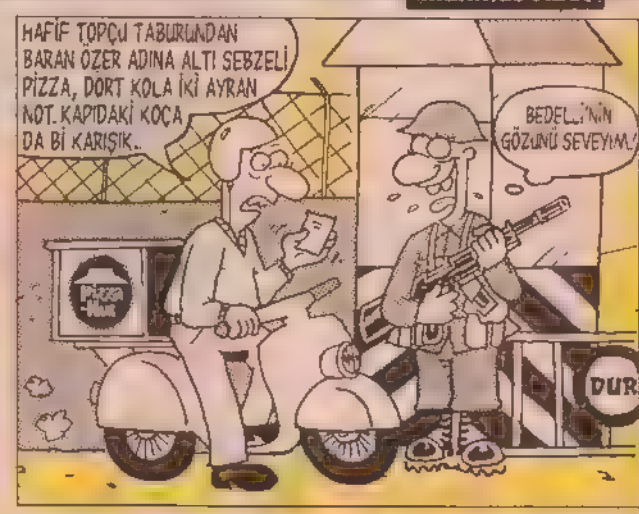

LeMan

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan, işçilere yüzde 60 zam veren Sabancı'ya yüksek zam yapıyor diye sitem etti...

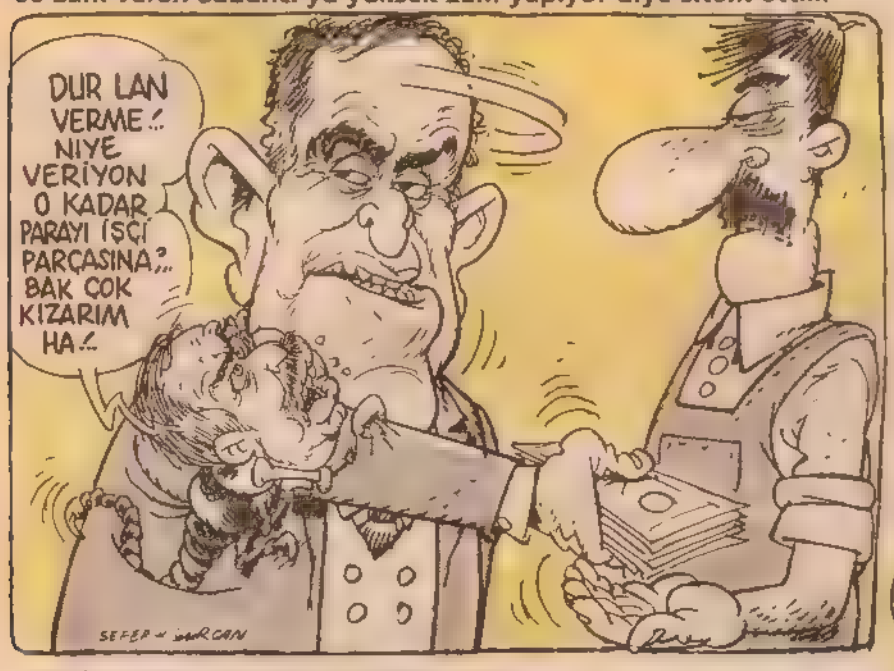

TBMM İnsan Hakları Komisyonu, il il dolaşarak işkence izleri aradığı karakollarda, bulduklarını kitaplaştırdı.

● **Yüzlerce trilyonu hortumladığı belirtilen paraşüt operasyonunun baş kahramanı Yasin Altınbaş'a Demirel, Devlet Üstün Hizmet Madalyası takmış...**

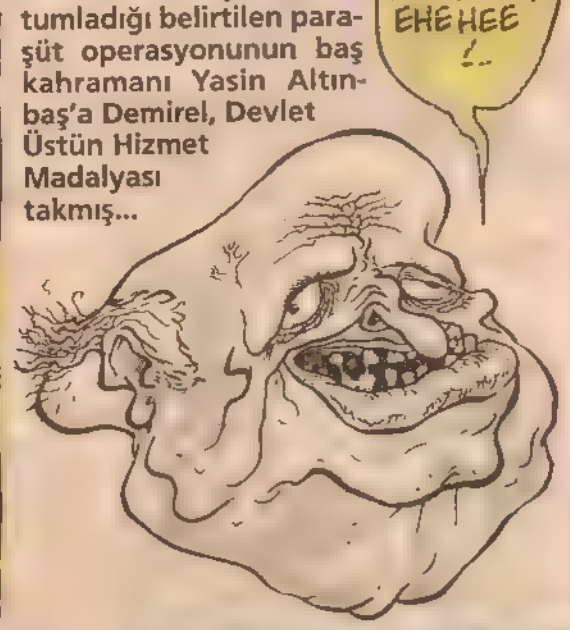

Türkiye organ ticaretinin en gözde merkezlerinden biri haline geldi! Uyuşturucu, eroin ticaretinin merkezi olarak anılmamız yetmemişti, bir organ ticaretimiz kalmıştı.

Reha Muhtar ve Sadettin Teksoy'un Kopenhag'da çıkan meydan kavgasında, yaptıkları yayınlarla alevlendirdikleri iddiaları, medyada geniş yankı uyandırdı.. Tivoli Meydan Savaşı'na tanık olan gazeteciler kendi aralarında kışkırtıcı ünlüleri konuşuyor ama kimse tanıklık etmeye yanaşmıyor

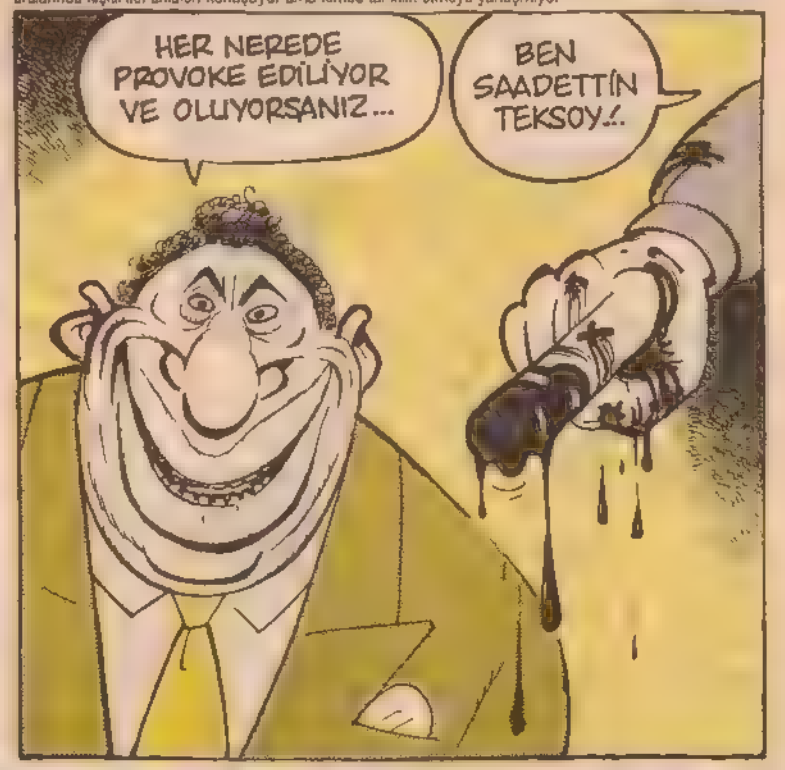

Paraşüt operasyonunun ucu Habur Gümrük kapısına kadar dayandı... İddiaya göre Habur Gümrük müdürü de milyarca lira götürmüş.

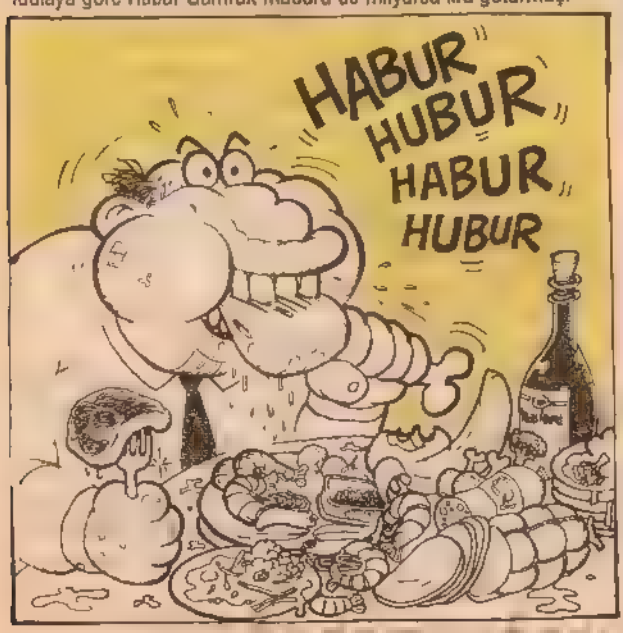

İçişleri Bakanı Tantan'ın bombaları gürültüden başka bir işe yaramıyor. Önemli ipuçlarının, ucu kaçtı artık...

O çocuk çaresiz...

14 yaşındaki Sevgi İnce, ablasını bulmak için PKK'lı bir grubun peşine takılıp dağlara çıkar. Çıkan bir çatışmada ağır yaralanır ve askerlerin yardımıyla mucize eseri hayata döner. Kalbindeki kurşunla dört yıldır ölümün gölgesinde; Sevgi'nin annesi Rahime İnce ağır cezaevi koşullarından şikâyet ediyor: Kızım ölecek.

açık büfe

met üst

altları hayatla çizilidir -2

"bazı şeyler vardır, delikanlılığı bozar"

- eşber aabi çok kullanır bu lafı.. daha çok da uzun sürdüğünü ve artık belki dinleyenleri baydığını düşünduğü teorik konuşmaların orta yerinde söyler.. biraz önceki o ciddi, o bıçak sırtı, acılı atmosfer karrt diye ortadan ikiye kırılır ve herkes güler.. en çok da eşber aabi güler.. eşber aabi dedim de canım acayip eşber aabi çekti ya, şimdı dışarıda biraz eşber aabi olsa da delikanlılığa bir hâlel getirmeden çok gülsek -

"inek sütü anne sütünün yerini tutamaz"

- ineğin de çok fikinde sanki bu... tövbe tövbe.. durup dururken o fedakar inek hayvanı için bu küstah üvey anellik ibaresi de niye ki.. anne sutu'nun sonsuz yararlarına dikkat çekmek için ille de inek hayvanı harcanmak zorunda mı ki.. hangi inek hayvanı: 'sütün çok şahanedir, anne sutü'nun yerini tutar; demiştir ki.. hemmen özür dilenmeli bu laf için inek hayvanından ve itibarı iadę edilmeli.. olmayacak biri, olmayacak biriyle kıyaslanırken ederim ben bu cümleyi tabiiki içimden, inek hayvanı kadar olamayan üvey ebeveynleri de düşünerek -

"aşırı taramalardan kaçının"

- üstadımız oğuz aral'a ait bir cümle olup aslında bir bakıma bu hayata özgü 'karikatür'ün tek maddelik anayasası nitelığindedir.. bu söz sayesindedir ki artık sokaktaki insan ve evdeki ihsan hiç kendisini ırgalamadığı halde iyi karikatür müdur, kötü karikatür müdur bilmekte, söyleyebilmektedir.. her eve, her hayat ve sanat alanına bır oğuz aral ille de gerekmektedir -

"arkadaşına irtifa kaydettir"

- arkadaşını öv, arkadaşını yükselt, arkadaşına jest yap durup dururken, yani.. halit çapın aabinin bir sözdeyişidir.. hep bana rabbena trendi'nin dışında bir dervişlik mertebesi, bir vefa duygusu bol kepçeliği içerir.. yağcılık, yalakalık değil yüzde yüz hakiki sevgi, şefkat ve iyilik hissiyatı gerektir.. arkadaşın istemeden, ihtiyacı olduğunu söylemeden, süpriz yapılan bir sevgi çıkarmasıdır.. bir nevi racon bilmek, kalpten sevmek gerektir.. "naassın halit aabi" -

"o şimdi ne yapıyor"

- nazım hikmet'in aşk sızısı bol bir uzun şiirinin bir tıfıl dizesidir.. bol miktarda hasretlik revaçtadır.. "fasulye ayıklıyordur", "kitap okuyordur" teselli tahminleriyle devam eder şiir amma velakin inceden inceye de bir tereddut duygusu mevzubahistir.. 'lan şimdi o ne yapıyor', olur aniden ruh hâli.. uzaktasındır, özlemişindir ve meraktasındır.. hem şimdi yanında, yanı başında olabilecekken sevgilinin, burada ne anyorsundur kı.. derinden derine 'unutulduk mu yoksa ya' tripleri de gündeme gelir.. ve hayat senin ne yaptığından çok onun ne yapacağına.. ne yapabileceğine endeksli geçmektedir.. goruş gunu, ilk görüş günü bu hâl bitecektir -

"anne sözü dinler gibi masum"

- mfo'nün bir şarkısı mazhar alanson'un bir şarkı sözüdür.. ilgili ilgisiz yerlerde güzel bir güzelliği övmek için derim ben, tabii yine içimden.. anne sözü dinler gibi masum olmak nedir üzerine düşünürüm.. o çocuk saf ruh hâli içinde eriyip gitmek isterim.. uzun bir müddet o kendiliğinden güzellik, şahanelik bitmesin ve mümkünse asla 'biz büyüdük ve kirlendi dünya' olmasın isterim.. köşede sevgiden sızarım -

-haftaya devam edecek

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATIH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

BOM 1

EVET ARKADAŞLAR İCAT ETTİĞİMİZ BU NUKLEER BAŞLIKLI GUDUMLU NÖTRON BOMBASINI İLK OLARAK TAVŞAN-LARDA DENEYECEZ!

Paranoya

YIRMİLİÇ MİLYON LİRA CEZA ÖDEYE-CEKSİNİZ

YANIMDA PARA YOK, SONRA ÖDESEM..!

BEN CEZAYI PEŞİN ALIRIM CANIM, 7 MİLYON DAHA LAZIM..!

HOOP! İSTEMEZ LAN, BIRAK SİLME!

L-Manyakçılar Antalya'da
10 HAZİRAN CUMARTESİ 14:00 - 17:00
AKDENİZ KİTABEVİ, CUMHURİYET ALANI,
GENÇLİK VE KÜLTÜR PARKI, ANTALYA
İMZA ŞEYİ

EKİBİ YENİDEN TOPLUYORUZ, TIPKI ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ...

EKİBİ YENİDEN TOPLU-YORUZ.. TIPKI ESKİ GÜNLER-DEKİ GİBİ. ŞU SALAKLARI YAKALAMAK İÇİN...

DOKTOR ODASI

BİR DAKKA, ŞU KAPIYI KAPATAYIM DA KOCANIZ KAPI ARALIĞINDAN ÖMÜR BOYU SAKAT KALACAĞINI DUYMASIN!..

EHEĞĞ!. EHEEĞĞH!.. MEMME.. KOT.. ANCUK..! EĞĞEHEEHE!.

AY KARDEŞ GETİRME ARTIK ŞU MORON OĞLUNU...HER ŞEY, ANLIYOR BU.!

lombak@leman.com.tr

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

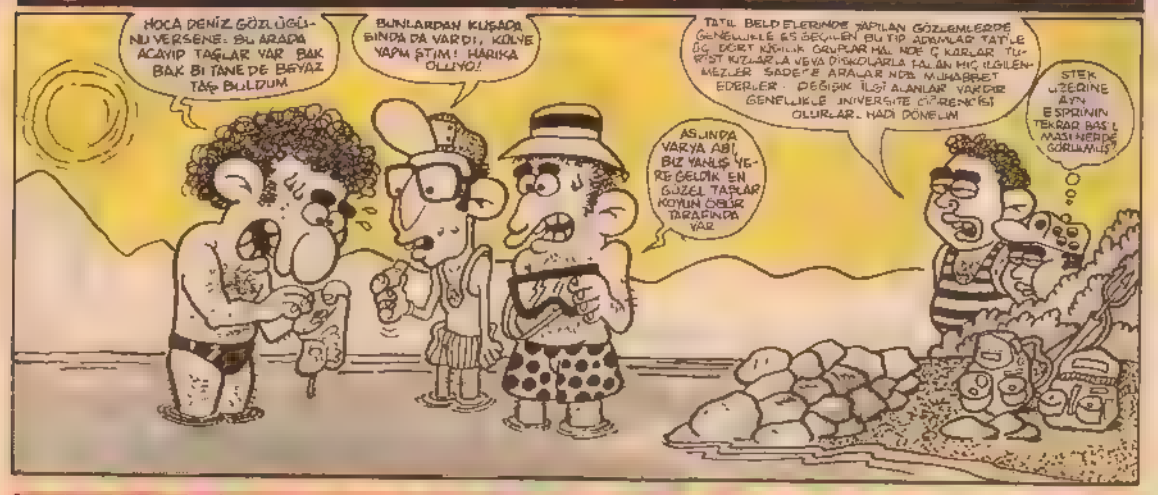

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT İBİT

KÜLTÜR BAKANI SALİM

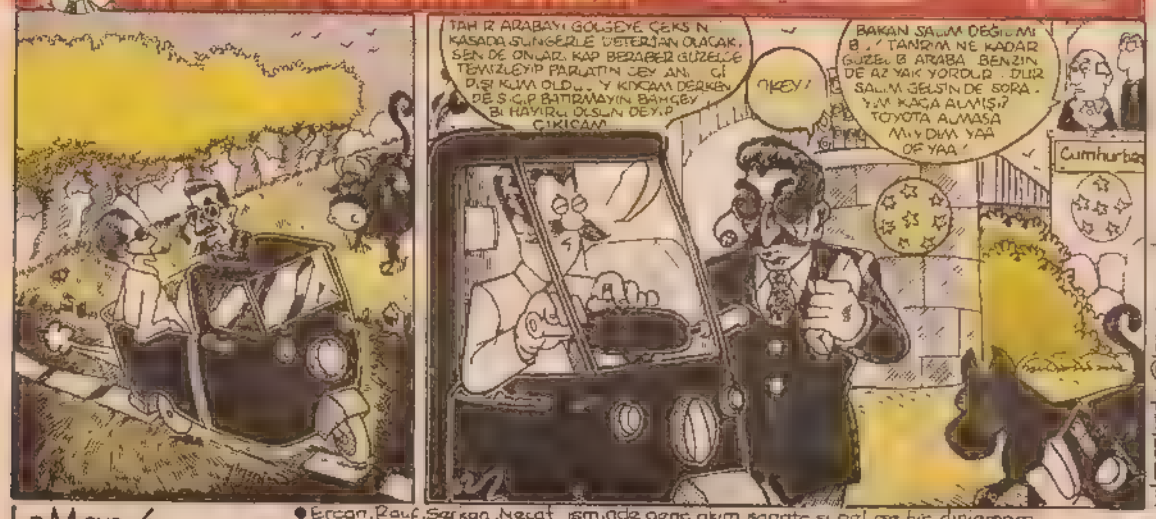

PANTOLON

METİN FİDAN

yılmazkadir@leman.com.tr

● Ercan, Rauf, Sarkan, Necat isimlerde genç akım sanatçısı gezerse hiç dinlenemem..

TERSLİ PICTURES

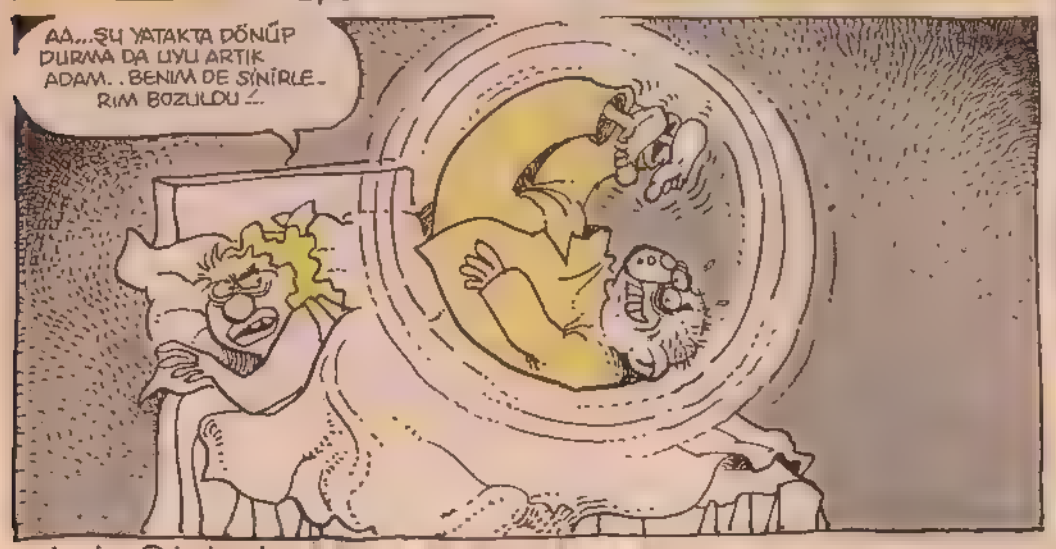

canbarslan @ turk.net
barslan@leman.com.tr

Komikaze

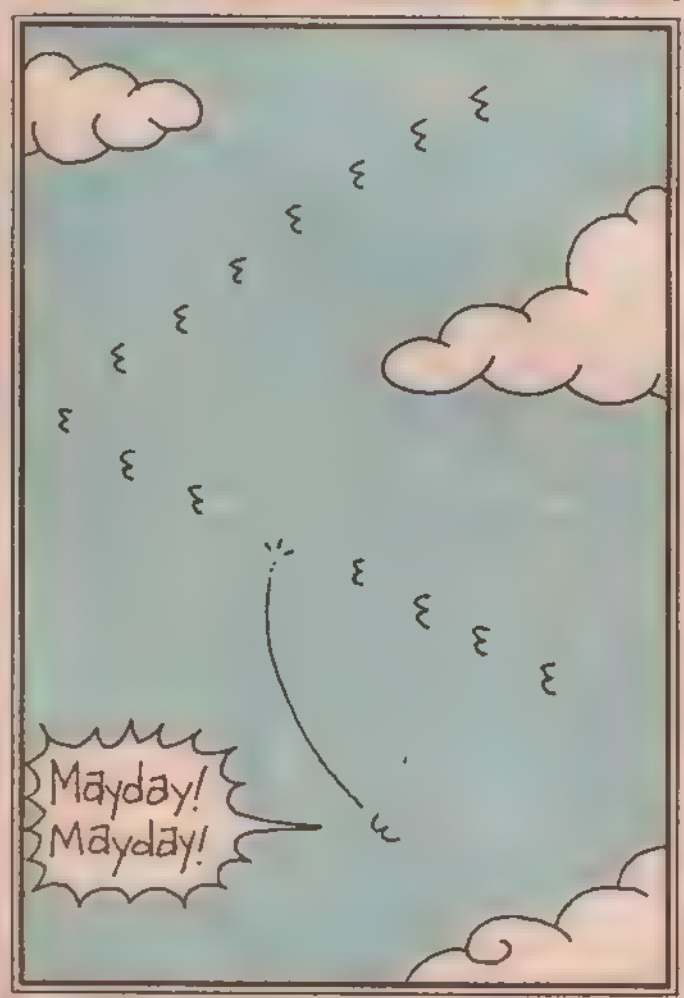

Ölürken Bile Başkaları

Bazen özür dilemek geliyor içimden. Üzdüğüm herkesten özür dilemek... Öyle masum görünüyor ki hayat, bazen ondan bile özür dilemek geliyor içimden.

Aklımdan geçen herşeyi yapabilirmişim gibi geliyor bana. İşte, upuzun, geniş bir yol. Kimse karışamaz, yürüyüp giderim diyorum...

Yolda mola verip ve istediğim yere oturup, gelip geçeni seyredebilirim...

Kimse engelleyemez beni, bunu şimdiden biliyorum... Her taraf ışıklandırılmış, her taraf güvence altına alınmış. Reklam panoları iyimserlik ve mutluluk dağıtıyor...

Vitrindeki kadın baktığı yerden herkesi görüyor, gördüğü herkese eşit ilgi dağıtıyor... Yollarda ne bir ürkütücü hayalet var, ne de yırtıcı bir hayvan... Olsaydı, vitrindeki kadın onlara da aynı ilgiyle bakardı elbet...

Kimse yolda yürürken yanıma gelip canıma kast etmiyor, etrafı seyretmeme engel olmuyor.

Sanki aklıma gelen herşeyi yapabilirim. Sanki alabildiğine özgürüm. Ama bu özgürlüğümü düşünduğüm an, ne olduğunu bilmediğim birşey tutuyor beni yine de. O an garip bir ürperti geçiyor içimden. Elimi delip geçiyor bu ürperti.

Kendime duyduğum o üvey ve yabancı sevgileri bile gölgeleyerek geçiyor bu ürperti.

Hayat bu ürpertinin ışığında hemen kendisini affettiriyor. Özlediğim ve düşündüğüm herkes birden kayboluyor ortadan....

Özgürlüğümün bedeli bu olsa gerek. Hiçbir el uzanmıyor elime... Elim öylece boşlukta, gerçek bir sevgi istiyorum, gerçek bir acı ve gerçek bir ölüm istiyorum. Hiçbiri uzanmıyor elime... Elim öylece boşlukta kalıyor... İstediğim hiçbir şey olmuyor bu hayatta, ama yaşamaya devam ediyorum. Bana istediğim hiçbir şeyi vermeyen bu özgürlükle başbaşa kalıyorum...

Nedir bu aldanmışlık, bu boşunalık hissi? Düşmanım bile yok sanacağım. Sadece boşluk ve ürperti...

Ne söylense söylensin kendimden kurtulup hayatın dizlerine kapanmak istediğim her an, ağlabildiğime çığlık atmak ve başımı amansızca duvarlara çarpmak istiyorum...

Bu mu katlanabilir olan acı? ortada hiçbir kötü, olumsuz şey yok sandığım anda başımı duvarlara vurma isteği mi özgürlük...

Herşey mümkün sanıyorum, herşey olabilir; kendi kendime telkin veriyorum, **aslında abartıyorsun, bak hayat masum, bak insanlar iyi, sandığın gibi düşman değil kimse kimseye; yaşa istediğin gibi** diyorum, ama olmuyor. İçimdeki o büyük genişim hafiflemiyor, o yüksek ba-

Düşünürsün...

afifletmek için, bir felaket olsun ve ben na koşayım istiyorum. Bir savaş olsun ve haklı olanlara kendimi siper edeyim, onlayım, onların yerine öleyim istiyorum. panmış ki kendisine, beni görsün ve hisselnın yerine yıllarca hapis yatayım istiyorum. manlarım olsun ve ben onların düşman mı kırpmadan bakabileyim istiyorum orum... Gerçeğin sahici kurallarını den önce sevdiklerimle birkez buluşturup istiyorum.

er haklarımı. Benim dışımda kimse bana bir acı vermesin. Düşmansak bile herşey Saygı duyulsun düşmanlığa bile. Saygı en kopan o kimsesiz gözyaşlarına...

düşman diye kimse yok. Kiminle hayatın abilirim ki... Kimden sorabilirim bu hayatnan haklarımı... Kime şikayet edebilirim ertici boşlukta yitirmiş ve yaptıkları hakkendisini incitmeyen, üzmeyen insanları.. m ki, çok, ama çok büyük bir duyguya, kuya sarılmak istiyorum Yok... Bağlanaoksa, yoksa hiç umudum; çektiğim onca mden soracağım ben. Muhatabı kim onyaşlarım boşuna akıyor. Anlamsız mı? gerçek düşüncelerini ben yokken konuşu ve yakınım saydıklarım...
benimle ilgili gerçek düşüncelerini hiçbi-

kken beni karanlık, balçıktan bir göle at-

bağlayan tek şey bu suç ortaklığı, ben yanbeni karanlık, balçıktan bir gole atmaları... dığımda bana çürümüş bir acıma duygu- bu yüzden...
an yanlarına gelsem bana umut veriyorlar, yleyip, gururumu okşuyorlar...
ice beni karanlık ve balçıktan bir göle atan

ahkum edip karanlık bir gole attıkları birieri ve onun gururunu okşamaları bana bu r. Kendi gerçeğini ürpertici bir kayıtsızlık- bu hayatı...
yle bir anda kimi suçlu bulmalıyım?
oksa ona gizlenmiş gerçeği mi? Kimi?

Şimdi yüzüme gülüp, elimi tutan bu insan birbirimizden ayrıldıktan sonra neden hemen beni kurban etmek istiyor?

Benimle konuşan kimdi o zaman? Beni kurban etmek, ssız ve karanlık bir göle atmak isteyen kim? Hangisi gerçek o zaman? Peki ben ne arıyorum bu insanların yanında? Neden kopamıyorum onlardan? Neden ihtiyaç duyuyorum onlara? Kurban edilmekten hoşlanıyorum muyum yoksa? Ya benim kurban ettiklerim?...

Biri saçlarımı okşuyor, **korkma, geçecek acıların,** diyor ılık bir bahar sevinci var sanki ellerinde; kapılmaya hazırım, öyle hasretim ki hayata dair birşeylere bırakmaya kendimi; çünkü bırakırsam gerçeğe dokunacağıma öyle çok inandırmışım ki kendimi, farketmek istemiyorum boynumdaki keskin bıçağı. .

Oysa saçımı okşayıp bana umut veren bu insan, aynı anda elindeki bıçakla boynumu kesmeye çalışıyor.

Tıpkı ben yanlarında yokken hakkımda karar verip, beni karanlık bir göle atanlar gibi...

Karşılaştığım, korunmayıp maruz kaldığım herşey yeni bir soru uyandırıyor bende. Ölmekten çok, saçımı okşarken boğazıma bıçağı dayayan insanı anlayamadığım için korkuyorum...

Çünkü boşluk ürkütüyor beni. Gerçeği arıyorum ve boşuna yaşamak istemiyorum. Bu yüzden, saçımı okşarken ve bana umut verirken, boğazıma bıçak dayayan insan, işte en çok bu yüzden beni öldürecekse, sorduğu soruları mutlaka bilmeliyim istiyorum...

Ama beni öldürürken ne anlamak için bir soru soruyor, ne de son kez hissetmek için dokunuyor bana..

Bu yüzden arzu ettikçe, istedikçe, hasret çektikçe büyüyen bir yokluğu yaşıyorum... Umut ettikçe büyüyor omuzlarımdaki karşılıksız yük..

Umut ettikçe büyüyor boşluk ve ben bu boşluğun ürpertisini, o sinsi korkusunu içimden atabilmek için başımı duvarlara vurmak istiyorum. Gerçek bir sevgi, gerçek bir el, gerçek bir acı ve gerçek bir ölümü hissedebilmek için başımı duvarlara vurmak istiyorum...

Kendimi bu denli tanıdığımı sandığım halde, neden ben de herkese uydum öyleyse? Bunca kopmuşken kendimden, neden hâlâ çığlığıma yanıt bekliyorum?

Kimsesiz bir sevgi, lanetli bir aşk değil; neden içimdeki bu sonsuz ürperti ölümü hatırlatıyor bana....

Neden omuzlarımdaki bu korkunç yükü, içimdeki o tahammül edilmez gerilimli basıncı biraz olsun hafifletmek için, arkadaşlarımı, yakınım saydıklarımı kapalı kapıların arkasında benim hakkımda ne konuşuyorlar, diye dinlemek istiyorum.

Dinle istersen; diyorum kendime **birkez daha dinle, daya kulağını kapıya, o çok güvendiğin insanlar senin için neler söylüyor, dinle... İstersen kapıyı sonuna kadar aç; göster kendini onlara. Duydum de hakkımda ne konuştuğunuzu; benim için gerçekte neler düşündüğünüzü öğrendim de... Belki o zaman biraz olsun hafifler omuzlarındaki yük... Biraz olsun diner içindeki o ağır gerilim... Belki birkaç gün mutlu olursun,** işte böyle diyorum kendime

Ama işte o kadar; biliyorum... Sonra içinde başıboş kalmış bir düşmanlık ve sahipsiz bir öfkeyle düşersin kendi boşluğuna.

Hayatı gizlendiği yerde göremediğin için masum sanırsın; hayatı doğru dürüst anlatamadığın için üzdüğünü sandığın insanlardan özür dilersin

O bir türlü ulaşamadığın gerçek, seninle alay ettiği için onu yoksayarsın...

Aslında bilirsin içten içe neyi özlediğini, bilirsin nereye gideceğini; ama gidemezsin, çünkü kendi boşluğunda sana ait hiçbirşey kalmamıştır. .

Bir an gelir, hayatına son vermek ve gövdeni susturmak istersin. .

Ama o an anlarsın ki hayatın senin değildir; yıllarca acısına katlandığın gövden bile sana ait değildir.

Karşılığını bulamayan hayatın gövdende aramıştır sırrını... Ama hayatı karşılıksız olanın yıkıktır zaten gövdesi...

İşte bu yüzden hayatına ve gövdene son verirken bile başkalarını düşünürsün hep... İnsanların ölümünden kadar etkileneceğini, cenazene kimlerin geleceğini.

Öylesine yitirmişsindir ki hayatını ve gövdeni...

Cezmi Ersöz

* Siyasi mahkumları inançlarından, düşüncelerinden koparmak ve yalnızlaştırıp dirençlerini kırmak için yapılan F Tipi Cezaevlerine mutlaka karşı çıkmalıyız.

* Dersim, insanıyla, doğasıyla bambaşka bir yer. Onca baskı, onca zulüm karşısında bile yine de tükenmemiş Dersim... Selam olsun...

* Ankara. 15 Haziran Perşembe günü saat 18:00'de Ankara'da Kafka Kafe'deyim. İnkılap Sok. 15/8 Kızılay. Tel: 0312 - 430 02 61

* 16 Haziran Cuma günü muhtemelen öğleden sonra Amasya daki Eğitim Fakültesi'ne gelmek istiyorum Tarih uygunsa arkadaşlar lütfen beni arasınlar

* 17 Haziran Cumartesi günü saat 15:00'de Trabzon Kültür ve Sanat Merkezi'ndeyim İskenderpaşa Mah Güzelhisar Cad 9/8 Trabzon. Tel: 0462 - 326 35 61 (Etkinliğin saati bu numaradan öğrenilebilir)

* Sergi Ayrılsamalar Fatma Yüksek, Sevda Özaz. Samsun Arkeoloji Müzesi.

* Temer Erol. Altı Dek Bir Öykü.

* Mircea Eliade. Bengay Geceleri İnadı Yay.

* Yavuz Arda, Fatma Tan, Oktay Zilan, Önder Çelik, Varol Gunanç, Ahmet Bicil, Özlem Yalçın, Muşemel Kaya, Ömer Elbir, Cem Boran... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

* Zennure Akday, Ebru İpek, Sercan Baz, Özdaş Eroğlu, Su Güzel, Pelin Gü..ı, Özlem Sayın, Akyna Sarı, Çiğdem Şahinoz, Nazlı Demirbaş, Mesut Keskin, Özlem Sumengen, Esra Sarıgul, Uğur Koyuncu, Şener Koca, Barış Multuoğlu, Deniz Pensı, Zeynep Küçük, Ayşenur Korcan Özsüer, Deniz Nal, İlke Yıldırım, Cenk Milan, Mural Yıldırım, Hasan Arslan, Mustafa Gündoğar, Phoenix, Aytül Hatipoğlu, Sema Küçük, Yılmaz Güngör, Erhan Sertbaş, Ezgi Hıdıroğlu. E-mail'lerinizi aldım sevgiyle

cezmier@leman.com.tr

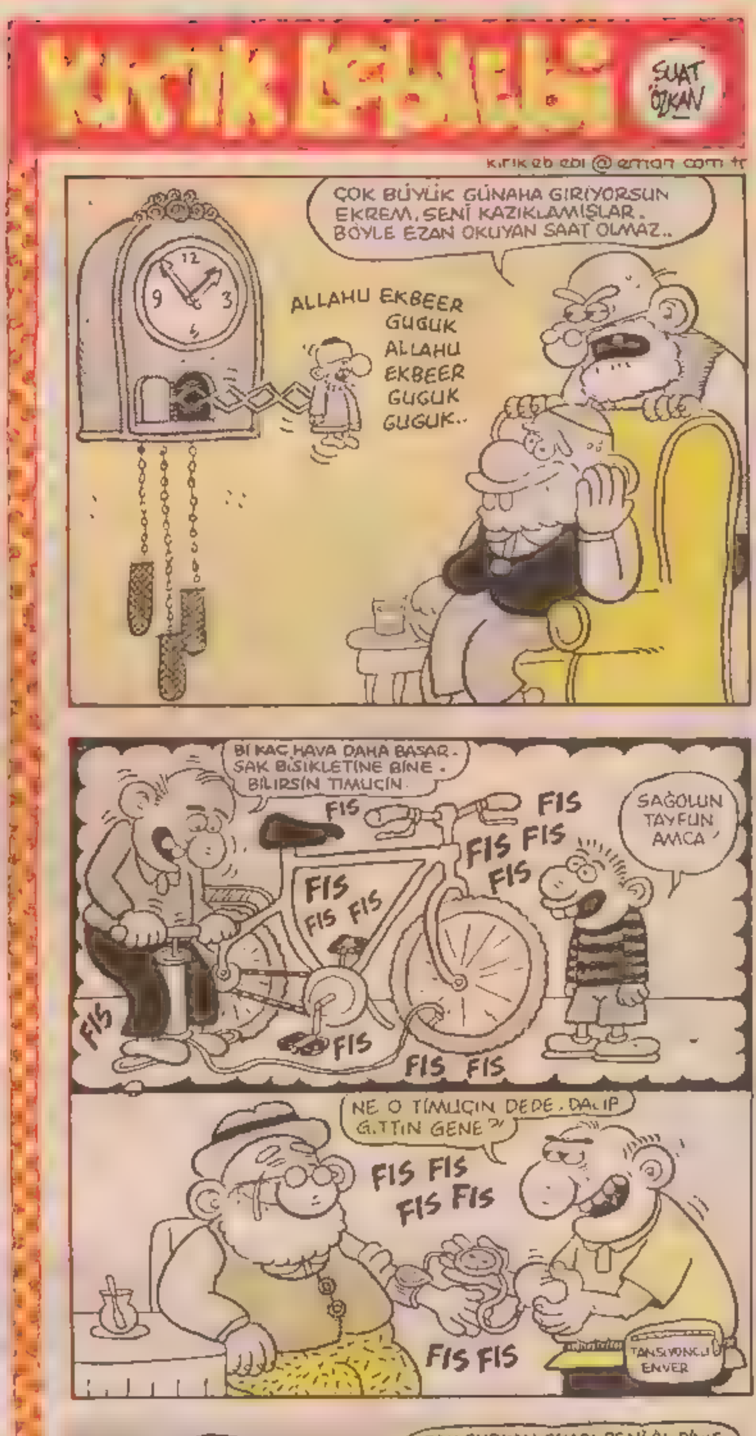

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

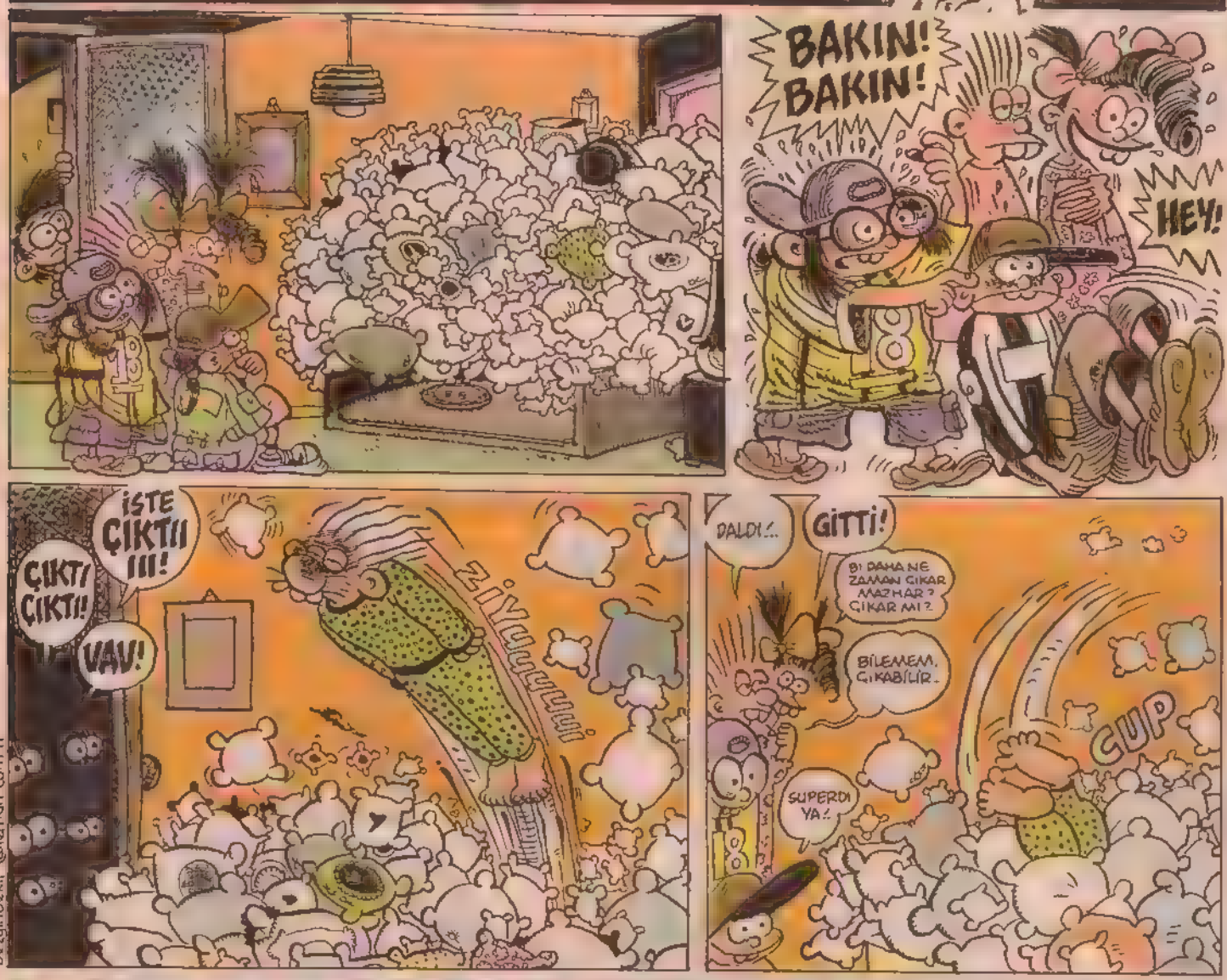

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır

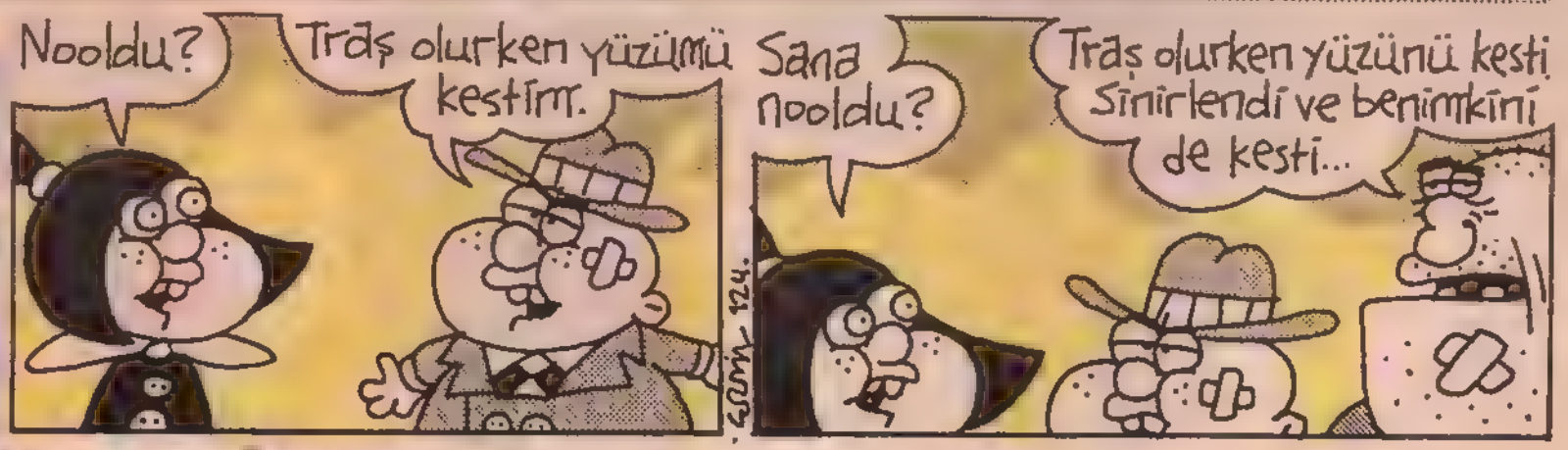

Lütfü Oflaz

Sarıoğlan!

Ecevit dün karaoğlan, bugün sarıoğlan!

Dün pembe solcu, bugün sarı solcu!

Sarı sendikacı gibi solcu.

Ecevit'in solculuğu gibi halkçılığı da sarı.

Kendini halktan yana gösterip oy alan, ama patronlardan yana icraat yapan sarıoğlan!

Kısa dönem solculuk yaptı Ecevit!

Şimdi kısa dönem solculuktan terk!

Sayesinde **DSP, Demokratik Sağ Parti** olarak okunuyor artık!

Gerçi arada bir nostaljik takılmıyor da değil hani.

Birkaç gün önce kutlanan 76. doğum gününde "Ben solcuyum" demesi gibi.

Solcu, ama sarı solcu!

Sarı solcu olmasa, emekçiden alıp patronlara verir mi?

Halkın onlarca yıllık emeğiyle kurulmuş devlet işletmelerini, "özelleştirme" adı altında yerli-yabancı şirketlere peşkeş çeker mi?

Ecevit yuvarlanmış ortağını bulmuş!

Ortağı Devlet Bahçeli de sarı milliyetçi!

Ecevit gibi sararıp solmuş bir solcu ile Bahçeli gibi sararıp solmuş bir milliyetçi yönetiyor ülkeyi.

Bahçeli sarı milliyetçi olmasa, ülke ekonomisini IMF'e teslim eder mi?

Ülkenin bağımsızlığını katleden Tahkim Yasası'na, İncirlik Üssü'ne karşı çıkmaz mı?

Solculuk, bağımsızlıkçılık neymiş görmek istiyorsanız Küba'ya gidin.

Nitekim Küba'ya giden MHP Genel Başkan Yardımcısı Şevket Yahnici, "Amerika'nın burnunun dibinde olmasına rağmen teslimiyeti reddeden Küba halkı bağımsızlığına, onuruna çok düşkün bir halk" diyor.

Ne diyelim, darısı başımıza.

Aklımız başımıza gelene kadar, Amerika'yı esas oğlan, kendini Figüran Osman olarak gören sarıoğlan'lar başımıza gelecek!

Kırmızı Işık

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkan Raman

Abi bi dakika ekini..?

Ciddi ciddi bazen 'ülkede neler oluyor' diye merak ederiz ve gazete alırız...

BORSA

EKS

BOŞVER EKİ!..

çünkü gazeteler ciddi ciddi neler olduğunu anlatır bazen...

mmm... SONRA?

HAKAN ŞÜKÜR, FATİH HOCA'YA KIRGIN DEĞİLİM' DEDİ.

TORRRRRN!..

Bazı haberler de vardır ki; gazeteler onları taşımakta güçlük çeker...

?

FOOSS

SİTTİR!..

Bu haberle...

DÖKTÜN BE ABİ'

...konu olan olayı ve kişiyi kolay kavrayabilmemiz...

ÖNCE SENİ Bİ ÇIKARTALIM KÜÇÜK KIZ!

SONRA HARFLERİMİZİ TEKRAR DİZERİZ YERİNE!..

...özel bir çaba sarfetmemizi gerektirir...

HADİ... SEN DE ÇERÇEVEYE GİR BAKALIM!

O çocu çaresiz...

14 yaşındaki Sevgi ablasını bu[illegible] bir grubu[illegible]

TAMAMDIR SEVGİ! HİÇ KIPIRDAMA YORSUN BEN OKUYORUM HABERİNİ!

14 yaşındaki Sevgi, dağa çıkan ablasını aramak, yaşayıp yaşamadığını öğrenmek istemektedir. Bingöl'ün köylerinde dolaşırken o sırada dağdan köye inmiş bir grup gerice ablasını tarif eder Sevgi...

SİZİNLE GELEBİLİRMİYİM? BELKİ ABLAMI BULURUM!

Öğle vaktidir.. Bir ara yolculuk yaparken birden kurşunlar yağmaya başlar ve Sevgi küçük bir dereye düşer..

onu dereden çıkartıp ilkyardımı yapan oradan geçen bir askerdir.

Akşam askerler onu Bingöl'e götürürler. Yoldan geçen köylüler yaralı kız çocuğunu görünce, bunun o anla kadar kayıp Sevgi olduğundan şüphelenirler, ve...

İSTANBUL'U ARAYALIM MI?

AİLESİNE HABER VERELİM!..

Zaten Sevgi'den haber bekleyen aile, bunu duyar duymaz derhal İstanbul'dan Bingöl'e gelir ve orada kızlarını bulur. Fakat...

PORNO yrnıyor mu

Gaste

Anne Rahime İnce, kızını ilk gördüğü an baygınlık geçirir, çünkü kızının acısının büyük olduğu yüzündeki ifadeden anlaşılmaktadır..

Durumu çok kötüdür Sevgi'nin. Yüzü adeta dönmüştür, ağzı çarpılmış ve konuşamamaktadır. Bunu gören anne, kızına sarılır ve 'KORKMA' der... Oysa korkan kendisidir, çünkü o andan sonra kızının bu acıya zor dayanabileceğini düşünmektedir. Anne, kızına 'NEN VAR?' diye sorar;

YARALIYIM!

Aradan dört yıl geçmiştir... Bugün 18 yaşında olan Sevgi, hakkında bir mahkümiyet kararı olmadığı halde parçalanmış ayağı ve kalbinde taşıdığı iki kurşunla Bayrampaşa Cezaevi'nde ameliyat edileceği anı bekliyor..

Sevgi, Diyarbakır DGM'de yargılandığı için ifadesinin de orada alınması gerekiyor... Ancak, cezaevi aracıyla bir gün sürecek bu yolculuğa Sevgi'nin vücudu dayanamayacağından, ifadesinin İstanbul'da alınması için yapılan tüm talepler reddedilince tam dört yıldır ifadesi dahi alınamadan öylece cezaevinde tutuluyor Sevgi. Hasta ve her geçen gün artan ateşle...

Hmm...

PORNO yrnıyor mu

Gaste yolsuzl

Üper takım

EN İYİSİ ŞU GASTEYİ ÖTEKİ IVIR-ZIVIRLARDAN BİRAZ OLSUN ARINDIRMAK!

HAH... TAMAAM!

TAP TAP TAP

Şimdi GASTEDE Bİ TEK SEN KALDIN SEVGİ!

BİR DE CUMHURBAŞKANIMIZIN KIRMIZI IŞIKTA GEÇMEMESİ İLE İLGİLİ HABERLER!..

BİTTİ...

Aydınlık

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN EKTEM

Sosyolojik Ragıp ile Sakıp –

PEKİ DÜNYANIN EN ALAKASIZ OLAYLARI NİYE HEP BU ÜLKEDE MEYDANA GELİYO HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ?

TABİİ... BEN DİYORUM Kİ BİZİM GİZLİ BİR ELEKTRİĞİMİZ VAR, O ÇEKİYO BİZİ... BU YÜZDEN ACAYİP OLAYLAR BİZİM MİLLETİ BULUYO!

ÇEKİLİN ABİLER... MEYDANI AÇIN... HADİ ABİM, HADİ GİZEL ABİM... MEYDANI BOŞALTALIM... –

BUYUR İŞTE YİNE BİŞEYLER OLACAK GALİBA!

VUUUUVV VUUUVVV VUUUVV

VUUU VUUU

EVEEET.. EN SONUNDA BEKLEDİĞİM OLAY DA OLDU İŞTE! BÖYLECE MİLLETİMİZ BİR İLKE DAHA İMZA ATMIŞ OLDU SAKIP'ÇIĞIM!

PEKİ NİYE AMERİKA VEYA AVRUPA DEĞİL DE TÜRKİYE'YE İNDİ, BANA SÖYLER MİSİN?

O DEĞİL DE BENİM ŞU ANDA UĞRAŞMAKTA OLDUĞUM ŞU YALAKADIR!

AÇILIN ABİM.. BAK ADAM İNEMİYO! BİRAZ YER AÇIN.. HADİ ABİM!

SELAMİ'NİN TELESEKRETER MESAJINI DEĞİŞTİRİYORUM BUNDAN SONRA "ALO BEN İPNE SELAMİ... KİM BENİ ARAMAK İSTER" DESİN Mİ?

DESİN DESİN! BİRAZ DAHA UZAT KONUŞMAYI! SENİNKİ DAHA TUVALETTEN ÇIKMADI BEN BAKIYORUM.. REZİL ET İPNEYİ!

YAHU YIĞ TUR'UM ELLERİMLE SÜT İÇİRİP BAL YEDİRDİĞİM SİZ GENÇ JENERASYON ÜYELERİ! YAHU SİZ TEKNOLOJİNİN NİMETLERİNDEN BÖYLE Mİ YARARLANIRSINIZ A BENİM DERT YUMAKLARIM? HER YENİ TEKNOLOJİNİN İÇİNE BÖYLE Mİ EDERSİNİZ? A PEHLİVANLAR? İİGGNNN!

Abi artık şarkıcılık müzik yapacak tik?

ARADAN 20 SENE GEÇMİŞ, EVLENMİŞİM, ÇOLUK ÇOCUĞA KARIŞMIŞIM SONRA KALKMIŞINIZ GELMİŞSİNİZ, ABİ GRUBU TEKRAR KURUYORUZ, DİYE... ULAN GRUBUMU KALMIŞ, MÜZİĞİ Mİ KALMIŞ... ŞU HALİME BAK!

© Erdener abi albümü pek yakında geliyor

Gönül Adamı

ÇILGINLIK VE DELİLİK

TAHSİN AMCA MAHALLENİN DELİSİ DE... HİKMET'E BAK OYUNCAK DA OLSA BİR CEP TELEFONU ALMIŞ KENDİNE VAY VAY VAY HİKMET SEN DE Mİ KAPSAMA ALAN NAGİDİN?

HÜBE HÜBE HÜBE..

OYUNCAKÇI VERMİŞTİR!

HİKMET VER BAKAYIM ŞUNU BİRAZ DA BEN KONUŞAYIM PEK TE GÜZELMİŞ, RENKLİ DE..

HÜBE HÜBE HÜBE!

DUR MESSUL ETME, İŞ GÖRÜŞMESİ YAPIYOR. AH AH AH..

AAA, OYUNCAK DEĞİL BU YAHU, GERÇEK. USTELİK TE BİRİ KONUŞUYOR..

ALO.. ALO..

ALO ALO BEYEFENDİ BENİ DUYUYOR MUSUNUZ, VE ANLIYOR MUSUNUZ? O ADAM BEN ÇAY BAHÇESİNDE OTURURKEN TELEFONUMU KAPIP KAÇTI. PEŞİNDEN KOŞTUM YETİŞEMEDİM.. PEK NORMAL GÖRÜNMÜYORDU. SAATLERDİR ARIYORUM ANLATMAYA ÇALIŞIYORUM RİCA ETSEM GERİ GETİREBİLİR MİSİNİZ TELEFONUMU?

ALO EVET YARIM SAAT İÇİNDE BEYLERBEYİ VAPUR İSKELESİNE GELİNİZ.. TELEFONUNUZU İADE EDECEĞİM ARKADAŞIN NAMINA ÖZÜR DİLİYORUM. KÖTÜ BİR NİYETİ YOK, SAFLIĞINDAN YAPMIŞ..

HÜBÜ HÜBÜ HÜBÜ HÜÜÜ..

FIYUUUUV, EN SONUNDA DELİYİ DE DELİRTTİLER..

güneri@leman.com.tr

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

*Bu hafta sizlere korku ve gerilim filmlerinin usta yönetmeni **Tinzey Hemiltin**'in son çalışması olan **TIRSTIRICI OLAYLAR** adlı filmi tanıtacağım. Hemiltin bence bu filminde diğer filmlerinde olduğu gibi fantastik kuntastik ayağına yatıp, izleyicileri tırstırarak aradan ekmek parasını çıkartmaya çalışmaktadır*

Havırt Kılızmınt, Şikago'da, şehrin biraz dışındaki müstakil evinde yaşamakta olan bir genç adamdır. Günlerden bir gün **Havırt**'ın evinde garip olaylar olmaya başlar ama **Havırt** biraz denyo bir arkadaş olduğu için önce bu garip olayları önemsemez. Fakat bir akşam evde oturmuş televizyon seyrederken birden bire ceyranlar kesilir ve "Horeyyyyy horeyyy" diye bir gürültü kopar. Ceyranlar geldiğinde **Havırt** evdeki eşyaların tamamının yerlerinin değişmiş olduğunu görür ve çok tırsar. O gece **Havırt** sabahı zor eder ve ertesi gün iş yerine gider, gece olanları arkadaşlarına anlatır, millet inanmaz ama inanmış gibi yapar, **Havırt** gittikten sonra arkasından "İyice delirdi itoğlıt" diye atar tutarlar. Her neyse o gece **Havırt** evde televizyon seyrederken gene ceyranlar kesilir, ceyranlar geldiğinde gene evdeki eşyaların yeri değişmiştir. **Havırt**'ın korkudan aklı çıkar ve o evden taşınmaya karar verir. Ertesi gün **Havırt** yeni bir ev tutmak için emlakçıya gider. Emlakçı "Abi elimde bi ev var, yanlız ev sahibi kirayı döviz olarak istiyo, ayda 700 mark. Bi de dört aylık peşin 1500 mark da dipozit istiyo" der. **Havırt**'ın emlakçının "depozit" diyeceğine "dipozit" demesine gülmesi gelir ama içinde bulunduğu fantastik durum buna engel olur ve gülmez. Her neyse **Havırt** emlakçının şartlarını kabul eder. "Yarın sabah geliyim kontrat imzalayalım abi" der emlakçı "Tamam abi, ama biraz kapora bırakmanız gerekiyor çünkü gelen olursa ev tutu du diyim" der. **Havırt** çıkartıp emlakçıya bir 100 dolar kapora verir ve evine gider. O gece **Havırt** "Acaba bu gecede fantastik olaylar olacakmı?" diye korku dolu bir bekleyiş içindedir, saatler ilerler ama hiç bir fantastik olay olmaz. Ertesi gun **Havırt** emlakçıya gider ve "Abi ben evi tutmaktan vaz geçtim" der Emlakçı "Olur mösyö canınız sağolsun" der. **Havırt** kaporayı geri ister, emlakçı "Bu gibi durumlarda kapora yanar abi" der.**Havırt** çok sinirlenir "Ver parayı siterim terekeni" diyerek emlakçıya girişir, gürültüleri duyan komşusu esnaf gelir ve hep birlikte **Havırt**'ı döverler. O gece **Havırt** evde otururken gene ceyranlar kesilir gene evde fantastik olaylar olur, **Havırt** çok tırsar ve evi terk etmeye karar verir, tam kapıdan çıkacakken telefon çalar, koşup telefonu açar, "Alo buyrun" der. Telefondaki ses "Ne buyurunu damıcık ha ha ha!" der **Havırt** "Alo kimsiniz mösyö" der. Telefondaki ses "Tanımadın mı lan, ben Sitivin" der. **Havırt** "Ooo Sitivin, nasısın kanka" der **Sitivin** "İyiyim be kanka uğraşıp duruyoz işte" der ve ekler "Kanka ben yarın Şikago'ya geliyorum" der. **Havırt** "Hayırdır dayıoğlu" der **Sitivin** "Öyle işte biraz tatil yapıyım, kafa dinliyim dedim" der. Kısa bir sure sessizlik olur **Sitivin** "N'oldu lan niye sustun, gelmemi istemiyomusun yoksa" der **Havırt** "Olurmu hafız, gel başımın üstünde yerin var ama benim evde bi kaç gundur fantastik olaylar oluyo, burda rahat edemezsin diye söyluyorum yanı " der, ve olanları anlatır, **Sitivin** inanmaz çok bozulur, ama belli etmez. Ertesi gün **Sitivin** butun eşe dosta "Şikago'ya gitmek istedim **Havırt** evde fantastik olaylar oluyo, burda rahat edemezsin ayağı yaptı. Çok değişmiş, **Havırt** o eski **Havırt** değil" diye söylentı yayar. Bu söylentiler **Havırt**'ın kulağına gider, ama evdeki fantastik olaylar yüzünden pek ilgilenemez. Fakat söylentiler ayyuka çıkınca, **Sitivin**'ı dövmek için Mayamı'ye gitmek zorunda kalır.

SON

SONER GÜNDAY
copirayt@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

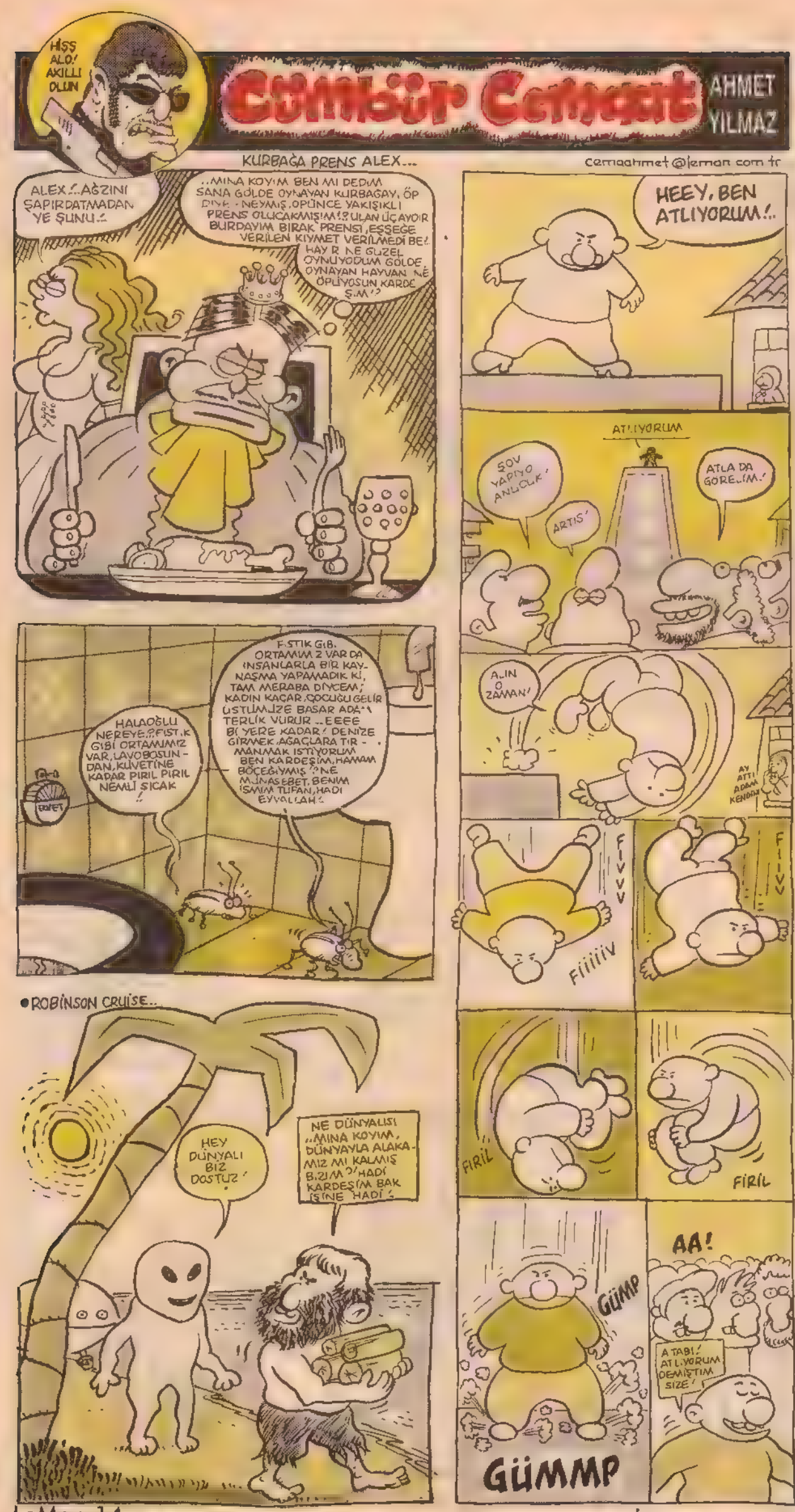

Kutre

- Tarihten bir kişiyle, istediğim herhangi bir kişiyle oturup tek bir sigara, şöyle içimi hoş, kafayı toparlamamıza yardım edecek bir sigara içme şansım olsaydı, bu kim olurdu?

Kendime bu soruyu sordum ve yanıtlamadan önce biraz daha üsteledim

- İstediğim herkes olabilir; yaşayan, yaşamayan, erkek, kadın, Romalı ya da Romasız. İstediğim herkes olabilir

Sessiz kaldım ve son kez, ısrar ettim

- Herhangi biriyle bile sigara içmek, yalnız içmekten iyidir. Kaldı ki, istediğinle içebileceksin. Hadi, söyle bir isim!

Tamam, söyleyeceğim. Biraz düşünüp, hemen söyleyeceğim Ama biraz düşününce, "hemen" olmaz o zaman, doğru. O zaman hemen düşünüp, biraz sonra söyleyeceğim.

Nedense, aklıma yaşayanlardan biri gelmedi. Belki de yaşayan herhangi biriyle zaten birlikte sigara içme şansım olduğu içindir Bunun için, hayalden çok, bilgisayar tuşlarına ihtiyacım var

Diyelim ki, Robert de Niro. Çok zor görünüyor ama ikimiz de yaşadıkça imkansız değil. Robert de Niro, birgün Turkiye'ye gelebilir, ki daha önce de gelmişti yanılmıyorsam, onu tanıyan bir arkadaşım beni onla tanıştırabilir veya başka bir şekil olur, birlikte sigara içebiliriz

Ya da Laleba Casta Olur mu olur!

Veyahut Bıl Clinton. Günün birinde, herhangi bir yerde aynı dumanı paylaşacağımızdan ben tabii ki emin değilim, ama asla paylaşamayacağımızdan siz nasıl emin olabilirsiniz ki?

Bu sebeplerle, hemen yaşamayan, tarihi kişilere yöneldim. Tarihe geçenler hep unlü olduğu için ya da hep ünlüler tarihe geçtiği için, aklıma hep ünlü insanlar geldi.

Nasreddin Hoca'yı düşündüm. Bu muzipler muzibi adamla, hem de yoğurt çalmaya çalıştığı gölün kıyısında, taşların üzerine oturup, birer sigara içmek... Vazgeçtim, çünkü bu tarihi şansı mizahçı olmayan biriyle değerlendirmek istedim, ben mizahçıdan bıkmışım zaten, yıllar yılı!

Mizahçı tercih etsem Hacıvat'la Karagöz daha iyi seçim olurdu aslında. Efsane doğruysa, inşaat işçisi olarak çalışan bu ikili, hep konuşup insanları güldürerek, işlerin aksamasına yol açmış ve bu yüzden boyunları vurulmuştu. Yanı bugünün deyimiyle, geyik muhabbeti yüzünden canlarından olmuşlardı. Tutsağı, izleyicisi ve emektarı olduğumuz geyik muhabbetinin tarihteki ilk şehitleriydi onlar. Sıkıcı derse ve daha da sıkıcı öğretmene dayanamayıp geyik yapan, bunun karşılığında da sınıftan atılan neşeli öğrencileriydi onlar tarihin. Ama hem mizahçı tercih etmediğim, hem de sigara içeceğim kişinin sadece bir kişi olması koşulunu kendime koyduğum için Hacıvat'la Karagoz'den vazgeçtim

Bir sürü insan düşündüm, hepsinden vazgeçtim. Sonunda kararımı verdim: O tek sigarayı Hz. Nuh'la içecekim!

Gerçekten de hayal bazen çok güçlü birşey, kendimi bir anda tufanın ortasındaki gemının guvertesinde, Nuh'la karşılıklı taburelere oturmuş, sigara içerken buldum. Gemide her cins hayvandan bir çift bulunuyordu gerçekten de ve sigaradan derin bir nefes alan Nuh anlattı: "Tufan öncesi, bulabildiklerimi alabildim sadece. Ortadan kaybolanlar ve ikna edemediklerim de oldu. Onlar için üzgünüm, nesilleri tukenecek, ama artık yapacak birşey yok". Ben de aldım bir nefes, "Yapacak birşey yok" diye tekrarladım. Gemiye gözattığımda tufanın ortasında neşe içinde eğlenen hayvanları gördüm. Tavuklar, ayılar, zurafalar, yılanlar, penguenler ve diğerleri, kahkahalarla guluyorlar, daha da eğlenceye doyamamış bir hal içinde görünüyorlardı. "Hayatta kaldıkları için mi bu kadar neşeliler?" dedim. "Hayır, kutre yüzünden" dedi, Nuh. "Efendim?" dedim. "Kutre" dedi, "gemide bir çift kutre var". "Kutre ne" dedim, "biz öyle bir hayvan bilmiyoruz", "Sus" dedi, "sen ve diğer insanlar kutreyi tanımadığınıza göre demek ki, aklımdan geçeni yapacağım sonunda, kutreleri ıssız bir adaya bırakmayı düşünüyordum, gemiyi Aşk Gemisi'ne benzetti haylazlar!" Sonra bana kutreleri gösterdi. Muhteşemdiler Fizik olarak maymuna, deri olarak yunusa benzeyen, kıpır kıpır bir hayvandı bu Konuşma biçimleri insanoğlununkine benziyordu. Gemideki tum hayvanları azdırışlarını, yarasadan pumaya, hepsini güldürüşlerini gözümle gördum. Neşe saçıyorlar, felaket yolculuğunu eğlenceye çeviriyorlardı. "Lütfen bu hayvanları ıssız adaya bırakmayın" dedim, "kutre olmazsa hayat çok neşesiz geçer, lütfen!" Son nefesi alıp, sigarayı söndürdü Nuh: "Yok, böyle olmaz. Bunlar hep oyun peşinde, hayatın daha ciddi olması lazım, elimden birşey gelmez"

Ben o gemiyi, o çaresiz Nuh'u ve o neşeli kutreyi gördüm. Kutresizliğin ne demek olduğunu öğrendim. Artık sigara içmek istemiyorum.

kilservis@leman.com.tr

Algamefan

LeMan Okur Mektupları
İmam Adnan Sok. No 20 80800 Beyoğlu / İstanbul

Selam;

Biz bu lanet dunyada yer edınmeye ve Kayseri gibi bir yerde kendilerini bulmaya çalışan üç kızız. Dunyanın cıvık, arabeskleşmiş, sinsi, iğrenç dönüşüne ayak uydurmaya çalışıyoruz. Bizi de kendine benzetmeye çalışan bu sistem karşısında ayakta durmak, karşı koymak için savaşıyoruz. Şu ana kadar öğrendiğimiz tek şey var: "Herkes gibi olmamak, çoğunluğun yaptığı şeyleri yapmamak". Dunyayı, yaşamı kirleten insanlara benzememek de mantıklı insanların istemekte haklı olacakları bir düşünce olsa gerek...

Herşeye karşıyız: İşleyişe, sistemlere, kurallara, savaşlara.

Herşeyden nefret ediyoruz: Anlayışsız büyüklerden, koltuklarına yapışıp kalan yüzsüz politikacılardan, doğayı kirletenlerden, çıkarcı ilişkilerden, yalan sevdalardan.

Herşeye üzülüyoruz: Aptalca nedenlerle çıkan savaşlara, açlıktan insanların ölmesine, yaşamın kirlenmesine, insanların ruhsuzlaşmasına, sevginin unutulmasına, doğanın yok olmasına, sokak çocuklarına ve çocukların çalıştırılmasına, sokak hayvanlarına ve hayvanların katledilmesine.

Korkuyoruz: Düşünenlerin azalıp aptalların çoğalmasından, kimselerin bu gidişe dur demeyeceklerinden, dünyanın git gide rezilleşmesinden, ruhların bedenlerin içine daha çok gömülmesinden.

İstiyoruz: Savaşların bitmesini, herkesin düşünmesini ve kendi fikirlerini oluşturmasını, insanların etrafa bakmasını değil, etrafı görmesini, herkesin daha çok okumasını, herkesin sevmesini, insanların diğer insanlar, dunya ve yaşam için birşeyler yapmasını ve en önemlisi butun bunlar için çalışılmasını istiyoruz. Çünkü bu bize ileri gitmektir.

Millet!!! size sesleniyoruz Beyinlerinizi uyuşturuyorlar Uyanın

Esin-Sibel-Esra

Merhaba

Çok değerli Leman okuyucu ve yayıncıları öncelikle sizlere selam ediyor saygı ve sevgilerimi sunuyorum

Toplumdan dışlanmış hayatı boyunca hor görülmüş hep yerden yere vurulmuş ve yaşamaktan bıkmış bir kader mahkumu olarak özgur topraklarda özgurce yaşayan gerçek dostluğa ve sevgiye önem veren insanlara Leman dergisinin bize fırsat tanıdığı bu mektup köşesiyle seslenmek istiyorum ..

Öncelikle hepinizi tüm samimi coşkumla selamlıyorum

Değerli Leman okuyucuları insan gerçek dostluklarla paylaşımın huzur veren rahatlığı le toplumsal sevgi tomurcukarını kalpten kalbe bedenden bedene hissettikçe dünyada varolan tum kötülukleri ve acı gerçeklere karşı koyabilir. Her çeşit çıkarcı ruzgâra baskı fırtınalarına karşı elele birlikte insanı ezen bilgisizliğe soysuzlaştıran para gücüne bu olumsuz koşullarda bile boyun eğmeyi yadsıyarak onur mücadelesinde ve yaşam kavgasında başarılı olabilir. Anıların onlarla harmanlaştığı yaşamda dostluklar gerçek ve kapsamlıysa değerlidir. Biraz da kendimden bahsedeyim Ben 12 yaşımdan beri İstanbul'a gelmiş bir gurbetçiydim. Urfa'lıyım yaşım (20) 3 senedir yanlızlık acısını tattığım duvarları rutubetle çürümüş hapishane hucrelerindeyim. Belki deydi belki deymedi bu cezaevinde yatışımın sebebi fakat en güzel yıllarımı gençliğimin en güzel çağını ve butun umutlarımı, hayallerimi, düşlerimi çalan dört duvar olduğuna inanıyorum. Allah'tan dileğim yeryuzünde özgür topraklarda elini kolunu özgurce sallayabilen yurekli insanlarında benim gibi gençliğini ve tüm umutlarını bu dört duvara mahkum etmemesidir Bu konuyu duygularımın beyaz sayfaya dökturduğü bir şiirimle beyan etmek istiyorum..

Bir anda herşeyden habersizken / Herşeye gulüp geçen / Esen bir rüzgâr gibi uçup giden / Gençlik yılların nerdesin? / Körpe umutlarım, aç duygularım / İpi kopmuş kısrak zamanım / Kar gibi güneşte eriyip giden / Gençlik yıllarım nerdesin / Düşlerle dolu Aç geceler / Hasretle kokuşan boş gunlerim / Sonsuzluğa akıp giden ömrüm / Gençlik yıllarım nerdesin... umarım bu şiirin manasını derinden düşünür gerçek sevgi, mutluluk ve dostlukları terk etmek yerine onların nerde olduğunu ve nasıl bulabileceğimizi öğrenmektir Eğer benimle duygularımı düşüncelerimi ve yalnızlığımı paylaşmak isteyen bay-bayan arkadaşlardan mektup bekliyorum

Hayattan korkuyorum, bana küsecek diye gulmekten korkuyorum, ağlatacaklar diye insanlardan korkuyorum, arkamdan vuracaklar diye sevmekten korkuyorum, yine beni bu hallere duşurecek diye

Elimi bir tesbihe, ağzımı bir sigaraya, kulağımı bir teybe gözümü ise pencereye, düşlerimi karanlık geceye, hayallerimi geleceğe, gençliğimi ise mapusa emanet ettim. O bunları bilemez ki, kaç gece kabuslardan uyanıp ter içinde, haykırdığımı, kaç gece mazgalları yumrukladığımı o bunları bilemez bilemez ki çok değerli Leman okuyucuları sözlerim dertlidir Kusura bakmayın sakın bu sayfaları yırtıp atmayın fazlaca duygulandım beni merak etmeyin Bu mahkum mektubudur sakın yırtmayın

Ellerim varmıyor
mektup yazmaya
Zalim zevk alıyor beni
ağlatmaya
Zaten alıştım
mektupsuz kalmaya
Bu mektubu
çok görmeyin bana

Saygı ve Sevgilerimle
Urfalı Mehmet Akdağ
Vezirköprü Özel Tip Kapalı
Cezaevi Tecrit Koğuşu
Vezirkopru/Samsun 55900

Sevgili Leman Dergisi;

Yazıma başlamadan önce sizlerden ufak, aslında büyük ama biz gene de ufak diyelim! bir ricam olacak yazımı dergınizde yayınlamazsanız bile yayınlamaya çalışırsanız benim için en buyuk mutluluk olacak. Bu mutluluğumdan sizlerin ne kazancı olur bilemem.

Ben bir Leman okuruyum ve Pratisyen Dr olarak yaşamdaki yerimi büyük bir titizlikle korumaya çalışırken 9 Mayıs gecesi önemli olaya da tanık olunmuş bulunmaktayım Şu saniyelerde de bu olayı basına diğer adıyla Leman'a açıklamanın heyecanını yaşamaktayım. 9 Mayıs gecesi gerçekleşen, birazdan anlatacağım olay aynı zamanda bu konuda bende teorik bir alt temel'de inşa etmiştir Evet, şimdi olayı anlatabilirim. Sanırım yalnız önce şurdan soğuk bir su içiyim. Suyumu da içtim. Olaya geçiyorum

Olay gecesi Saat 00.20'de ben komşu ilçeden çalıştığım ilçeye doğru kendi özel ve Makam Şoförü olmayan arabamla büyük bir hızla trafikteki yerimi almış bulunmaktaydım (Her ve ya çoğu vatandaşımız gibi). Yolun ortasına doğru gelmekte iken birden arabamın önune dört ayaklı, iki kulağı ve iki gözü olan bir de kuyruğu olan her neyse bir görüntü çıkıverdi. Makam Şoförü olmayan arabamın direksiyonunu, olayı hemen fark etmiş olmalıydım ki, yana kırdım, çarpmadan tekrar şeridime geçtim Bu arada dikiz aynasından bu varlığın biyolojik evrim açısından ait olduğu türü anlamaya çalışırken bir İnek olduğunu da bizzat ve Noter tastıklı öğrenmiş olmanın sevincini kursağımda taşıyarak yoluma devam ettim Kafamda çok buyuk bir soru işareti ile birlikte. Acaba benden sonra gelecek taşıtların şansı veya İneğin şansı benimki kadar yaver gidebilir miydi?

Ertesi gun iş nedeniyle aynı yerden geçerken karşılaştığım manzara çok korkunç ve antidemokratikti. İneğe çarpmışlardı ve İnek yolun kenarında cansız bedeniyle nur içinde Cennete yapmış olduğu yolculuğun keyfi yüzünden okunurcasına yerde yatıyordu, ne yazık ki olay faili meçhul bir şekilde son bulmuştu. Kafalarda bir sürü soru işareti bırakarak da Çünkü faillerin aramızda gezdiğine %100 inanmaya başlamıştım. En buyuk soru işareti da bir mermi gibi benim kafama isabet etmişti Olay sonrası AB'ye adaylığı konuşulan memleketimizin yöneticilerinin, Siyasi Partilerin ve Özellikle Hayvan Severlerin niye olaya el atmadıkları sorusu hâlâ kafamda canlılığını korumaktadır ve devam da edecektir Oysa başta siyasilerimiz olmak üzere sonra her defasında sokaklarda başıboş gezen Köpek haklarıyla gundeme gelen Hayvan severlerimizin kazaya kurban giden bu canlı türüyle şaşırtıcı benzerliği (ki bu benzerlik boynuzların olmadığını düşünürsek ayırt edilemeyecek boyuttadır) ve hem fikirliği bu konuda üstüne üstlük tepkisiz kalmaları tarihsel bir ihaneti de gündeme bomba gibi oturtmuştur Daha sonra aklıma bir fırsatta İnekler Ülkesi Hindistan geldi (Bazı Otörler ikinci sırada da Türkiye'yi söylemektedirler) Hindistan'da benzer bir kazanın asla yaşanmadığını öğrenmiş oldum, ama bu bağlamda sözkonusu ineklere tapındığı için değil de arabalarının zarar görmemesi için İnsanların yolun kenarındakı zengin bitki türlerini yiyen İneklere karşı pür dikkat oldukları sonucuna ulaştım. Yol kenarı bitkileri yiyip karınlarını doyuran inekler daha sonra Güneşin sıcaklığını içine iyice absorbe eden Asfaltın tam ortasına gelip dinlenme keyfini çıkarmaktadırlar Gelen arabaların da bunlara çarpmayıp, hatta saatlerce bekleyip Trafik işgaline sebebiyet vermeleri İneklerin kendilerine olan guvenlerini katbekat arttırmıştır (Bizdeki İneklerin tersine gelişmiş bir tutumda olsa). Ve sözkonusu İneğe tapma düşüncesini de Trafik işgalinden (tabi inekler tarafından yapılan Trafik işgali) sonra ortaya çıkmış olabileceği bizzat otörler tarafından da üstune basılıp, altı çizilerek dile ve yazıya getirilmiştir

Türkiye ve Hindistan İneklerinin sosyal yaşamlarını ve can güvenliklerini birbirleriyle karşılaştırmak gibi tarihsel bir görevi yerine getirmiş olmanın sevincini yaşarken son olarak, İneklerimize bir tavsiyede bulunmak istiyorum

Bütün İnekler Anavatanı Hindistan'a deyip artık İnekler Ölmesin diyorum (Bu arada birşeyi hatırlatmak istiyorum İnekleri örgutlemenin suç olduğunu biliyorum İnekler için Sloganda atmıyorum Lütfen yanlış anlaşılmasın yoksa çok ayıp olur)

Hoşçakalın
Ali Rıza Ünlü
Cihanbeyli-Konya

Sayın Leman Okurları;

Devrek ilçesinde seyyar satıcılık yapmaktayım Dilencilik olarak kabul etmeyip dayanışma olarak sizden 42 numara eskittiğiniz spor ayakkabı istiyorum. Kargo ile gönderebilirsiniz. Buradaki ilerici geçinen arkadaşlar ve ne yazık ki sisteme ve onun yemi olan paraya ruhlarını teslim etmişler, ben, benim gibi duşunen arkadaşların var olduğuna inandığım için böyle bir isteme başvurdum. Siz de taktir edersiniz ki sistemle barışık olduğunuzda onu desteklediğinizde arabanız, yatınız herşeyiniz olabilir Ama devrimci ilerici ölçulerde onurunuz olmayabilir, selamlar, sevgiler

Hayrullah Karabaş
Yenicami Yanı
Seyyar Satıcı
Devrek/Zonguldak

Sevgili Leman,

Ben sizin devamlı okuyucularından biriyim

Bence Leman, ağlamamız gereken halimize gulduren çizgisi olan bir dergidir

Şimdi ben de size ağlamamız gereken halimize güldüren bir olayı anlatmak istiyorum (yaşanmış)

Ben Muş-Varto'luyum. Bu olay Varto'da yaşanmış. Bizim köyün yakınında bir köy var Taşlıyaka (Gulik) bu köydeki insanlar alevi

1993-94 yıllarında güvenlik güçleri birgün köye gelmişler Köyde genelikle yaşlı insanlar var Gençler genelde ilçe merkezde veya büyük şehirlerdeler.

Güvenlik güçleri bu yaşlı insanları köy meydanında toplamışlar sonra sıraya dizmişler Bu insanlara alevi oldukları için; İslamın şartını sormuşlar İlki 7 demiş dayak yemiş. Yanındakı 8, 9... diye devam ediyor. Arkada yer alan çakal amcaya (Gerçek adını bilmiyorum köyuler takap takmışlar) okula giden bir çocuk yaklaşır ve Zazaca der ki

- Amca söyle 5

Çakal amca döner çocuğa yine Zazaca der ki

- Ha sktır, Adam işte 15'i kabul etmiyor, sen diyorsun 5

Ve çakal amca 18-19 der ve dayak yer

Boybey Çelik

Deniz'e

Bugun, tum gun beynimin her yanında git buralardan diye bir çığlık dolaşıyordu. Geçmişimizin, yuklü bir katır misali sürekli bizi çektiği ve hayatın seni ne zaman ne olur taktığıyle bir oradan bir buraya attığı düşünülürse "git buralardan" kötü bir istek değil herhalde. Biliyor musun? Hayatı limanlardan oluşan, fırtınalardan geçmiş, sert rüzgârlar gibi tokatları yemiş bir kaptan için alışıldık bir durum değil bu "özlem sancıları" Belli ki sen de hayattan birşeyler almışsın, ama hayatta senden almış! Aynı şey benim içinde geçerli ve bir korkunu bile korkum yapmadın giderken Hayat insanlara hatalar yaptırıyor elbette Bu hataların bir sonucu zamansız, bu soğuk, ruhları alınmış kentte bir başıma beklemedeyim. Ne diye geleceğim için. Peki ya gelecek denen b ktan şey benim neler istediğimi biliyor mu? Ve sen, senin de aynı koşullarda bu duyguların içinde barındırdığını biliyorum Canım şu anda şarap istiyor, ama zor bu saatte. Ve neden biliyor musun? Kafamı uyuştursun diye bir parça. Uyuştursun ki gecenin bir yarısı, çizgileri kesik kesik olmayan yollara çıkayım da sana kavuşayım diye! Hoşuma giden bir benzetme geldi aklıma; Deniz suyunun guneşte, teninde bıraktığı tuzları bilirsin. Bir duş almadan hiçbirisi çıkmaz vucudundan Bizlerin ruhları da böyle. Ruhlarımızı temizlemeden sürekli dönen bu yuvarlak nesnede yaşayıp gidiyoruz.

Benim için bir iyilik yap kendine Yarın sabah kalktığında ilk gulümsemeni benim olsun, umutların ise senin. Bağlı kalmasın umutların yosun tutmuş halatlar gibi bir babaya. Ve kışın görunen guneşin hiçbir anlamı yoktur Çünku ne ısıtır seni, ne de Anılarını canlandırır kapılar ardından duyduğun garip sesler gibi. Ve benim güneşte, özunde kış güneşinde anılarım bile yok Hal böyleyken belki bir parça anlarsın hayatın neden boş bir tenekenin tınısı olduğunu kulaklarında

Guzel bir türkü tuttur, şöyle kallavi bir kahve içiminde insana sigara içme isteği hissettirecek turden olsun... Sana birşeyden bahsetmiştim; Hatırlarsın bu hayattan gidersem ne hissettiğimi, ne düşündüğümü, nasıl yaşadığımı bilen tek bir canlı varlık yok diye. Yirmiüç Şubat'tan itibaren artık var Belki biraz geç kaldım, demek istediğim buralar yağmurlu poyrazlara hasret ama güney esintileri ağrı kesici bana. Hayatıma kattığın sonsuz anlam için sana teşekkur ederim

Sevgilerimle ..

Cem Başaran
Değirmendere/İzmit

LeMan
Sayı: 447 3 Haziran 2000 Cumartesi HAFTADA BIR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Mudur: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü - Zafer Aknar (zaferakn@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gokhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lutfu YILAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın SAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İrcok ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

BANAL BİNAL & SANAT SETTAR

Beşiktaş ev.. Öğleye doğru .

ÖEH TİPE BAK...YÜZÜME, YANAKLARIMA, İÇİME İŞLENMİŞ MAGANDALIK.. BEN BİR HANZOYUM. BUNU KABUL ETMELİYİM.!.. ALLAH KAHRETSİN!..GURTAR KENDİNİ!..SIYRIL!..ARIN /EVET/ EFET!..AMA NASIL? AMA NASIL ALLAAM?!?! HADİ?!

Sevdim

Bir hafta sonra MISIR- Kahire..

ŞU MUHTEŞEM PIRAMİTLERİN YÜZYILLAR ÖNCE YAPIMINDAKİ TILSIMLI BİLGİ Mİ?..NEREDE RUHUMU AYILIKTAN GURTARACAK SIR?!

Ekvator... Yerli bir kabile ...

SIĞIR BULAMACI RUHUMU AYIKLAYIP ŞAHLANDIRACAK ASIL SIR-BELKİ DE BU İLKEL GABİLEDE ..TOTEME TAPINARAK DOŞAN ,YÜCELEN RUHLAR ELİMDEN TUTUN ..

PERU Taxla mağarası.

MAĞANDALIK TAN GURTULMAK, BİLGİYLE KULTURLE ŞEREFLENMEK İÇİN BELKİ DE DAHA GERİLERDEN BAŞLAMALIYIM . MAĞARA DEVRİ ADAMLARININ DUVARLARA NAKŞETTİKLERİ BU NADİDE RESİMLERDEN YAPAMAYACAK GADAR DAŞGAFA MIYIM? ALLAHAM YUNUS GİBİ DÜŞTÜM YOLLARA DAĞLARA, DAŞLARA.

PARİS -Louvre muzesi..

MONALİSA!.. ŞAHESER!..USTAD LEONARDONUN İNSANLIĞA HEDİYESİ! ŞU YÜZDEKİ ANLAMA BAK! BU ANLAMI GÖREBİLECEK BİR GÖNÜL GÖZÜ YOK MU ÖZUMDE YANI..? BU DERECE KURU KÜTÜK MUYUM?

NEWYORK .. Metropolitan muzesi ..

MODERN RESMİN DEHASI PICASSO ..!.. ESYAYI FORMLARI IÇIN. CASINA PLANLARA PARÇALARA BOLEREK SANATTA DEGİŞİM YAPAN PICASSONUN DEHASINI GOREBİLİYORUM! VİZYONUM GENİŞLİYOR ALLAHAM! HİSSEDİYORUM! ÖZUM FOKURDUYOR!

15 Gun sonra. İSTANBUL Dhangir'de bir atolye

APTAAL !.. ARADIĞIN SIR KENDİNDE..! İŞTE ASIL BAŞLANGICI ŞİMDİ YAPACAKSIN..! AL FIRÇAYI ELİNE GEÇ BOŞ TUVALİN KARŞISINA, RUHUNU HANZOLUKTAN GURTARIP DOYURUP, YÜCELTMEK IÇIN ÖNCE ÖZUNDEN VER! AKIT TUVALE!

İki saat sonra.. Aynı yer

AAA! HADİ AMA! ÜNİVERSİTEDEKİ KİMİ PARASIZ ARKADAŞLARIM, OKUL HARÇLIĞINI ÇIKARMAK İÇİN KİMİ RESSAMLARA ÇIPLAK MODELLİK YAPIYORLARDI ŞİMDİ BEN DE SOYUNDUM BU ENTERESAN TADI ALMAK IÇIN. AMA SAATLER OLDUYA SIKILDIM!!

ŞAKİN OL SİMGE'CİM BİTİYOR. KOLAY İLHAM GELMİYORKİ !..

COLB! COLB!

YETENEKSİZ Bİ DALLAMAYIM BEN!..LAN HADİ HANZOLUĞUN YONTUP DÜZELTTİN..PEKİ BU BASTIRAMADIĞIN ABAZANLIK NOLUCAK?..ÖKÜZ..ÖZÜNDEN TUVALE AKITACAĞIN TEK ŞEY BU ÖZSUYUN İŞTE !..

bahadirboysal@leman.com.tr

gözleme... bıçaklama... buğulama... dallama... digitalsex... ağlama... hanzoloma... açlık... yumruk... SÜPER GICIK!... cıvıl cıvıl... dergi... renkli... kuşe kağıda... portatif boy... bahu bekle bi!... Allahhalla...

448

10 Haziran 2000 Cumartesi-Sayı:2000/24 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Leman

HORTUM SİLEYMAN NE'Kİ!

Travesticiler için ayrı tinerciler için ayrı hortumları olduğu dilden dile dolaşırdı. Televizyona yansıyan ve infial uyandıran görüntülerindeki asayış tarzı onun saklı gizli değil alenen ortalıkta da yaptığı hareketlerdi. Acaba yine asıl suçluları işkencecileri yıllarca saklayan, mahkemelere bile getiremeyen devlet "Türkiye baarsakların temizliyor" diyen Avrupaya göstermelik bir kurban daha mı vermeye çalışıyordu. Çünkü bizim bildiğimiz işkenceciler sistematik, burslu, yurtdışı eğitimli yukardan ve derinden destekli lerdi. Ve Hortum onların yanında devede kulak bile kalmazdı. İşte bildiklerimizden birkaçı.

GÜRGEN YAŞAR

KERPETEN KERİM

FİLİSTİN FAHRİ

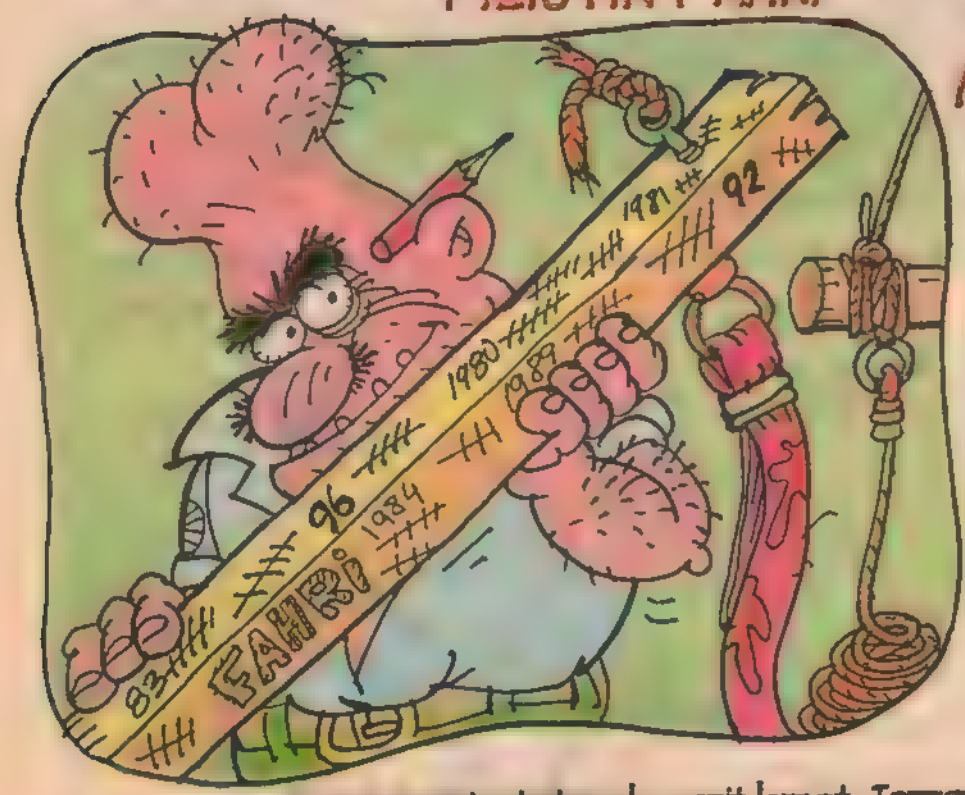

MAHYETO MUHARREM

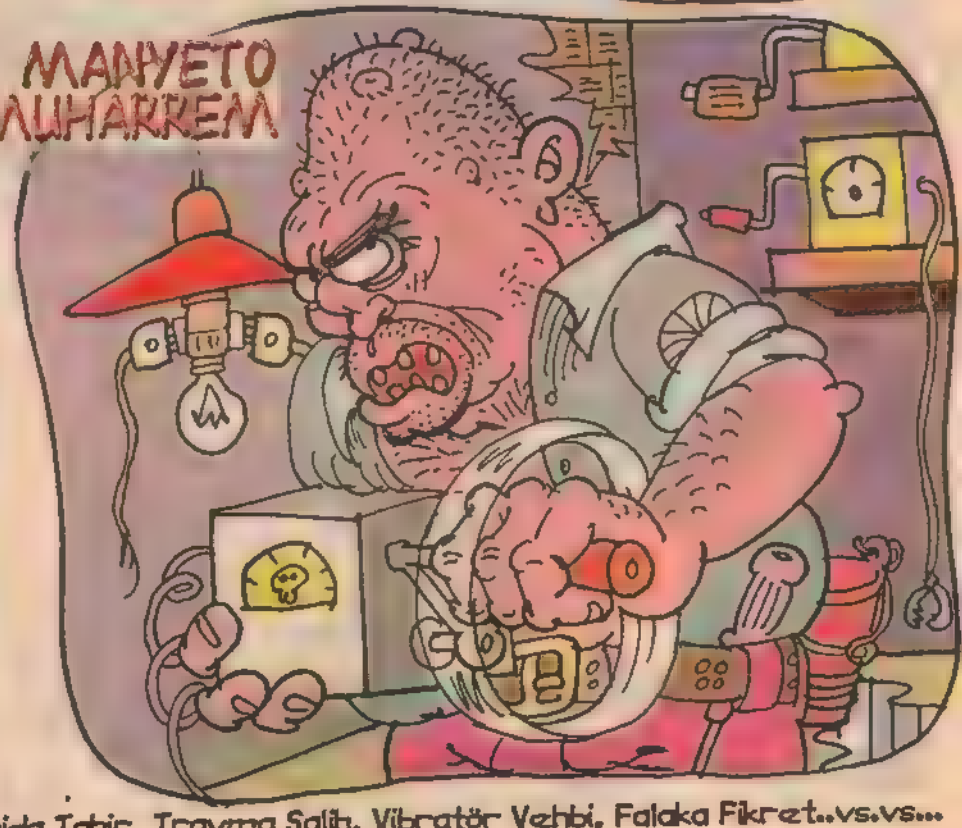

ve buraya sığmayan saz arkadaşları, İzmarit İsmet, Tornavida Tahir, Travma Salih, Vibratör Vehbi, Falaka Fikret..vs.vs...

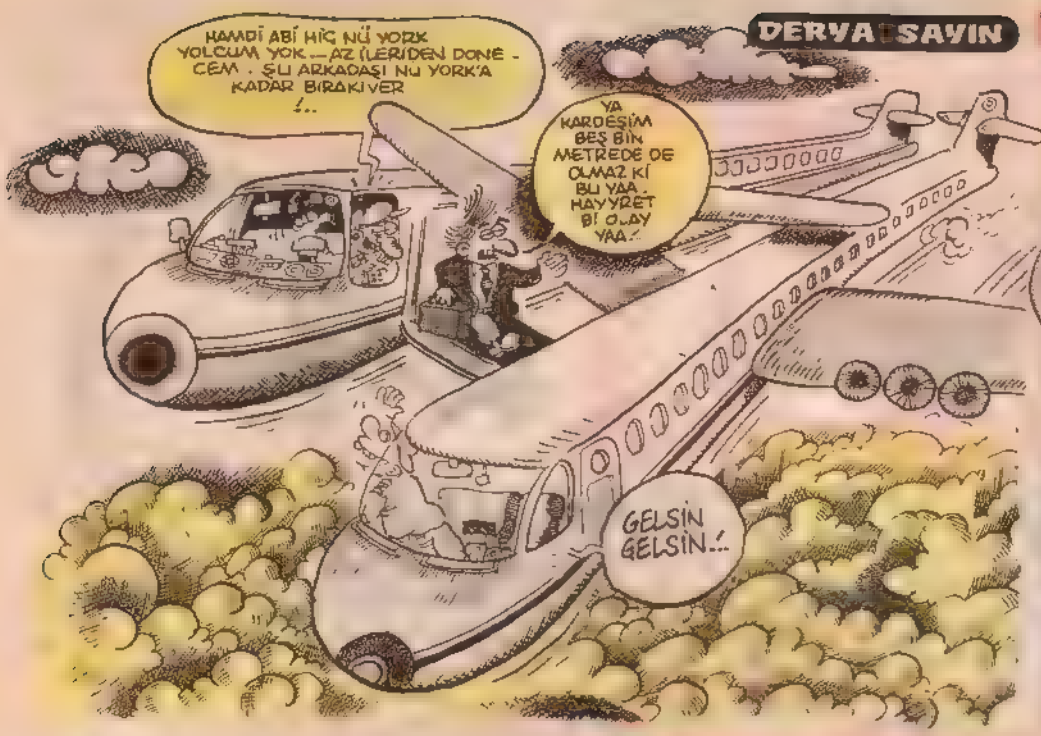

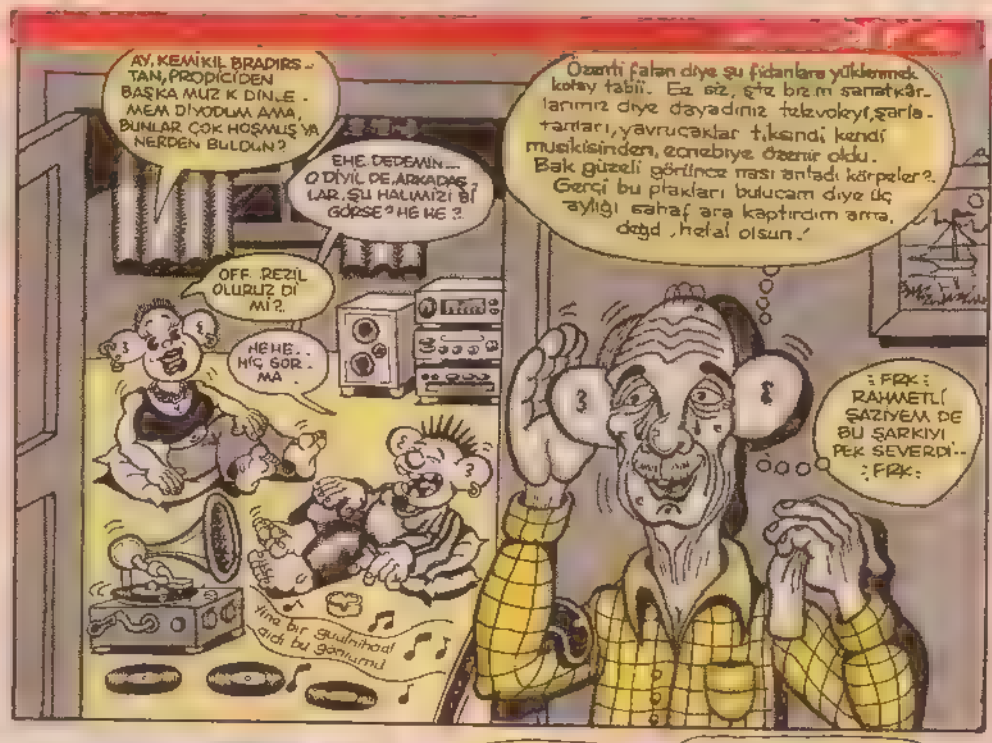

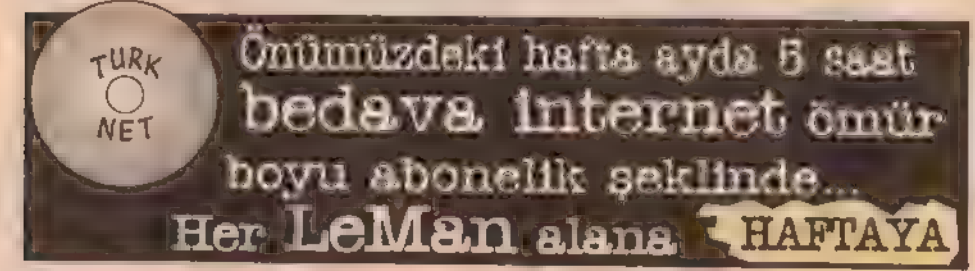

Küçük Sözlük

"KORKMAK" DEMEK NE DEMEK?

Muttalip (10): "Birisi bi yere saklandığı zaman biz de yolda gittiğimiz zaman o da bizim önümüze çıkarsa ona korkma deriz."

Mahmut (8): "Ben kaplandan korktum."

Nalle (10): "Korkmak başına her an gelebilen şimdi de gelebilir. Korkmak bir şeyden korkmaktır. Mesela yolda yürürken önüne köpek çıktı korktun işte. Böyle olabilir."

Uğur (9): "Korkmak bir insan bir yere saklanır bizi korkutur."

Ali (9): "Mesela bir canavar seni yemeye çalışıyor. Ve sız kaçıyorsunuz. Korkuyorsunuz."

Fatih (11): "Bir ormanda akşam gezersen korkarsın ve kaçmak istersin ama ayakların titrer Ve bağırırsın."

Hasan (9): "Korkmak bir köpek havlarsa korkarız. Korkunca damaklarımızı yukarı kaldırırız."

Yurdagül (10): "Örnek: Mesela seni çalıyorlar ona korkmak denir."

Ali (9.5): "Korkmak bir yırtıcı hayvan veya acımasız bir insan."

Aslı (10): "Bir köpekten kaçarsak o da bizi ısırabilir."

Yeşim (9): "Yani küçüklerimizi koruycaz."

Aykut (9): "Mesela birisi der ki baban seni dövücek der. Ve o an sen korkarsın. Ve buna korkma denir."

Esma (8): "Bir insanı korkutmak demek."

Kader (9): "Mesela bir kuduz köpek gelirse korkarız. Başka bir köpek geldiğindede korkarız Korkmak buna denir."

Sedal (10): "Bir insan dalmış olabilir. O insanı bir çocuk ve ya bir insan, o dalmış insanı korkutur. Ona korkmak denir."

Büşra (9): "Birisi birisine böh diye söylerse o insan korkar bunada korkmak denir."

Vahit (10): "Korkmak çok korkunçtur."

Canan (8): "Acı gibi."

Safiye (9): "İçinde bir his var Yani birisi bizim içimizde bir korku var. Bu korku demek."

Duygu (9): "Çok kötü bir film izlersin korkarsın demek."

Kübra (10): "Beseia bir sabah uyanır dışarı çıkarsın korkunç bir cinayet yada haber görursün buna korku denir."

Onur (10): "Dev gibi korkunç insanlardan korktuğun zaman korkarsın ona korkmak denir."

Sema (8): "En çok zaten insanlar çingeneden korkar."

GEZ MAHMUT ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

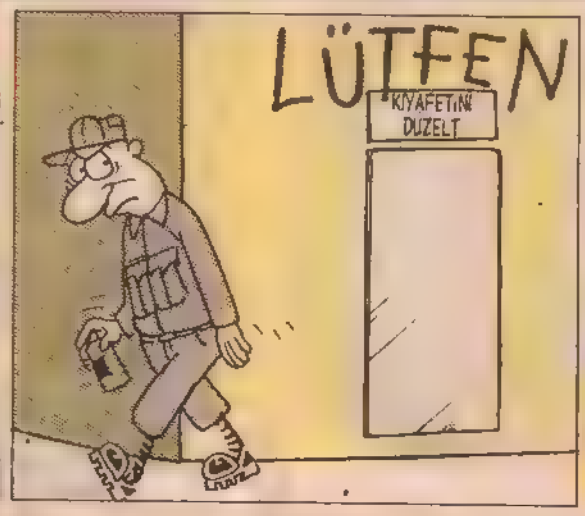

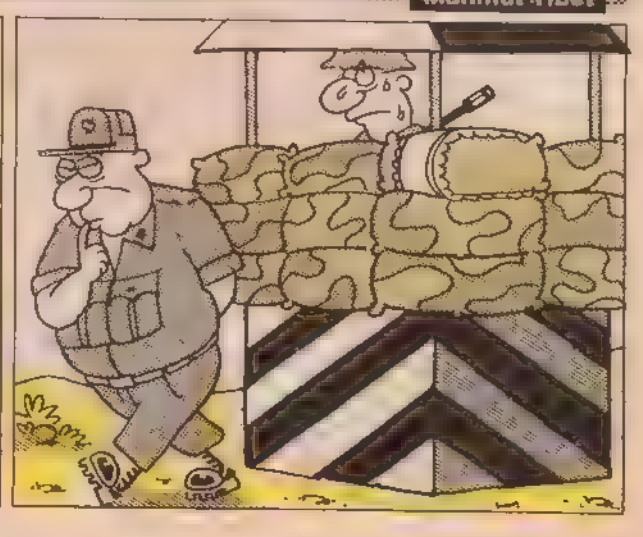

LeMan

Trilyonları götürdüğü belirtilen Devlet madalyalı Yazıcı Altınbaş'ın, üst düzey bürokratlara milyarlık hediyeler verdiği yetmemiş gibi, 7.5 milyar liralık baklava göndermiş.

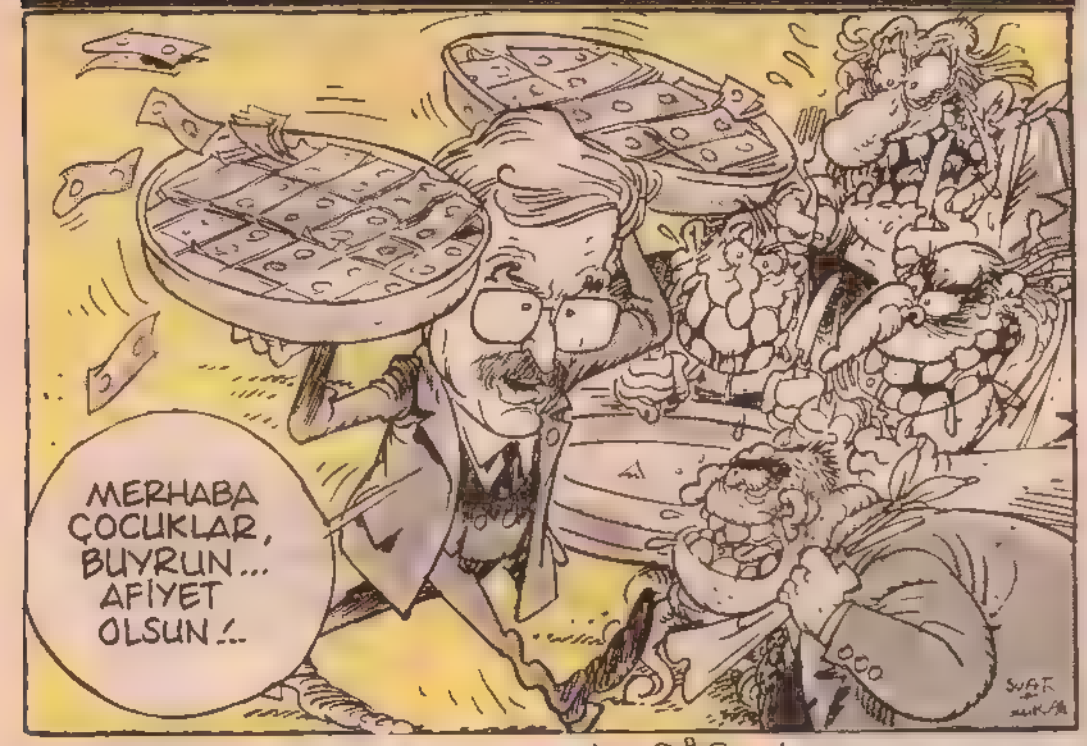

7 kişinin katili Haluk Kırcı'nın "Bırak Eşkiya Bilsinler" adlı kitabının kapağına dava kankalarının portrelerini koydu...

Kötülük rekorlarının alt-üst edildiği ülkemizde, kadın dövmede de birinciliği hiçbir ülkeye kaptırmadık..

İNSAFSIZ DERİN DEVLET
tutuklu üç genci tedaviden alıkoydular... yargısız infazdan sonra sargısız infaz
TURBAN YOLSUZLUK DOSYALARI
kendi kaderine bırakıldı... doğal afete kurban gidecek
VALİ ŞARMAN
ihaleye mercedes karışmış
HÜKÜMET ORTAKLARI
suç ortaklığı
[redacted]
ona da demokrasi lazım oldu

Deprem yine vurdu... Bu kez 5.9 şiddetinde, binlerce ev yıkıldı, ona yakın insan öldü... Atılan nutuklar, vaadler, umutlar yine enkaz altında kaldı... Bu dipten gelen ölüm karşısındaki çaresizlik, kaç insan daha ölürse bitecek...

TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nun karakollarda bulduğu işkence aleti Filistin askısı, tek başına delil olarak kabul edilmeyecekmiş.

Diyarbakır'da 15 yaşındaki bir öğrenci sahneye koyduğu "aşk" konulu oyununun ismi Kürtçe olduğu için gözaltına alındı...

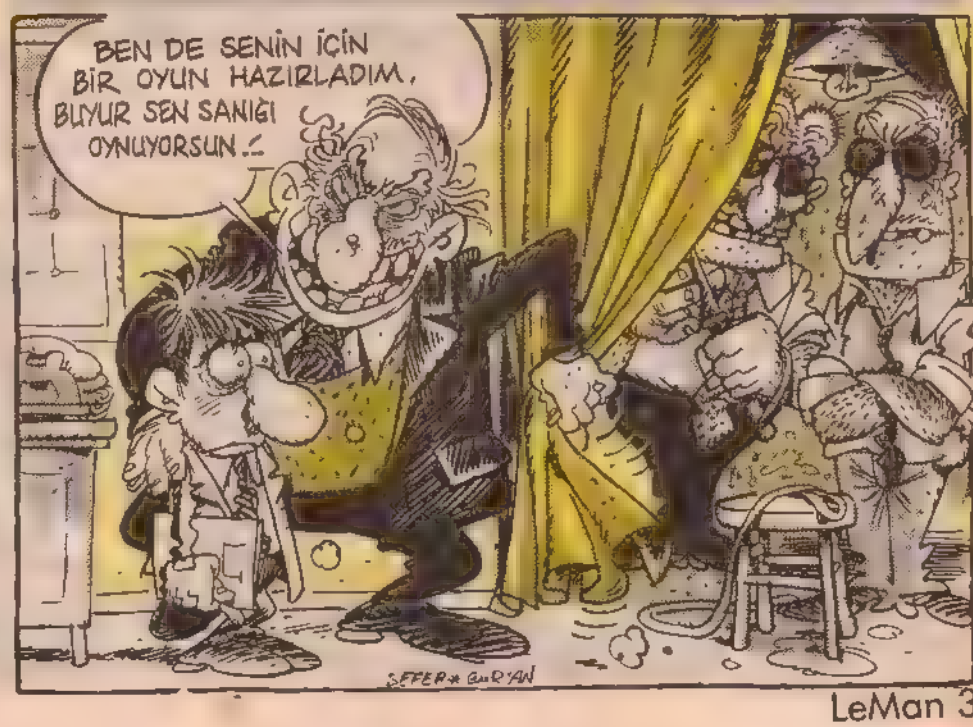

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

daral@leman.com.tr

açık büfe

met üst

çocukken diyemediğimiz kelimeler antolojisi

'makus'	: mahsus
'ayabakkı'	: ayakkabı
'taski'	: taksi
'porkatal'	: portakal
'zekeremen'	: zeki müren
'torpak'	: toprak
'şeşmiye'	: şemsiye
'çacız'	: sakız
'laylon'	: naylon
'kebelek'	: kelebek
'kirpit'	: kibrit
'hankı'	: hangi
'bibelon'	: bibelon
'foşet'	: poşet
'yannış'	: yanlış
'terifort'	: feribot
'ilantaşı'	: nişantaşı
'cimnastik'	: jimnastik
'eşortman'	: eşofman
'önnük'	: önlük
'örtmen'	: öğretmen
'fermos'	: termos
'babanne'	: babaanne
'böcük'	: böcek
'daltavuk'	: dalkavuk
'göynek'	: gömlek
'şepke'	: şapka
'lüle lüle'	: güle güle
'pirofilarel'	: profiterol
'süpliz'	: sürpriz
'çengere'	: tencere
'tiktak'	: dikkat
'fisked'	: misket
'dodak'	: dudak
'hırhıs'	: hırsız
'jiklet'	: çiklet
'keltenkele'	: kertenkele
'fitbol'	: futbol
'töfte'	: köfte
'apla'	: abla
'kipat'	: kitap
'üt'	: süt
'töpek'	: köpek
'cilatin'	: jilatin
'kaat'	: kağıt
'börbek'	: böbrek
'telezyon'	: televizyon
'cacıç'	: caçık
'kurufasurye'	: kurufasulye
'cukulato'	: çikolata
'limanato'	: limonata
'memek'	: yemek
'teyip'	: teyp
'kayrola'	: karyola
'ehmek'	: ekmek
'meşaz'	: masaj
'barnak'	: parmak
'şiyir'	: şiir
'lavcıret'	: lacivert
'kazoz'	: gazoz
'tartal'	: kartal
'kofret'	: gofret
'yüskek'	: yüksek
'ovarlak'	: yuvarlak
'dastik'	: lastik
'aboo'	: hayret
'cıyırtı'	: gürültü
'çepce'	: kepçe
'eskik'	: eksik
'leklamlal'	: reklamlar
'aşkam'	: akşam
'furkan'	: tarkan
'intaar'	: intihar
'mam'	: mama
'bici bici'	: banyo
'abara'	: araba
'tığtıl'	: tırtıl
'capon'	: japon
'lötrefil'	: sevişmek
'öskürük'	: öksürük
'felfese'	: felsefe
'avşan'	: tavşan
'pantul'	: pantolon
'lörelherdi'	: lourel-hardy
'taam'	: tamam
'demoklasi'	: demokrasi
'ölenci'	: öğrenci

-tüm hakları saklıdır-

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

AHA, BU POK GIZ GARDAŞI. MIZIN POKUDUR...GALINLIĞINA BAKIN HELE..!

DEMEK Kİ KÖTTEN FURDURUYOR OROZPU... FURALIM ÖLDÜRELİM !.

Paranoya

BELEDİYE BİZİM YALOVA'DAKİ EV, ESER KAPSAMINA SOKTU TORUN, VIKTIRMIYORLAR.'

ALLAH ALLAH! O EV DAHA 3 SENELİK, NEYSE BİR BAKALIM !..

İŞTE EV. DEPREMDEN SONRA BÖYLE OLDU. BELEDİYE POST MODERN SANAT ESERİ İLAN ETTİ EVİ..!

TARİHİ ESER

KLARK! ALLAHIN CEZASI HERİF! YİNE ANNEMLERİ KAÇIR DIN, AZ ÖNCE BURDAYDILAR...

BABA BAK PALET ALDIM..!

AFERİN SALAGİN EVLADI..!

KOŞUN..! GEZİCİ CAMİİ GELMİŞ..!

lombak@kirman.com.tr

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

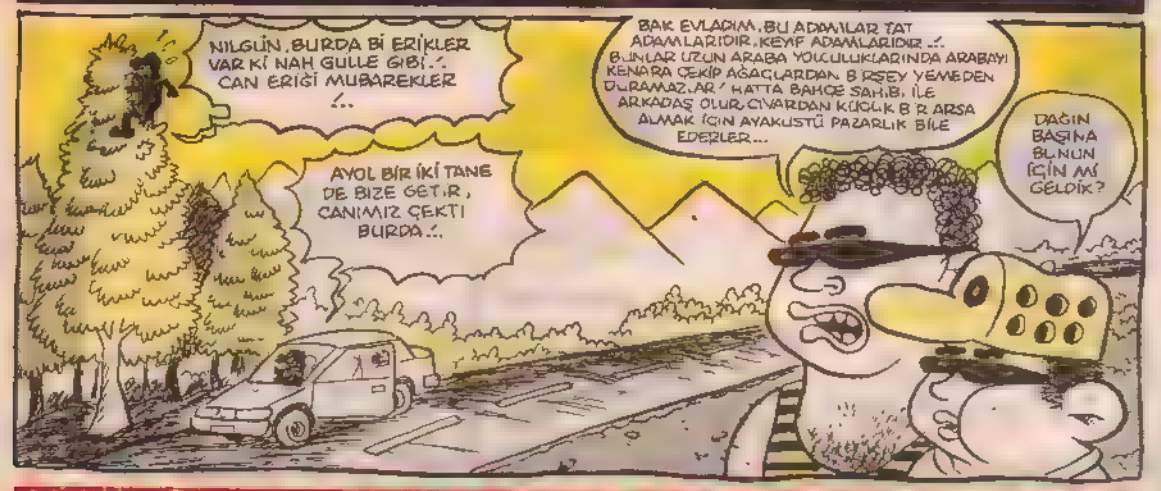

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

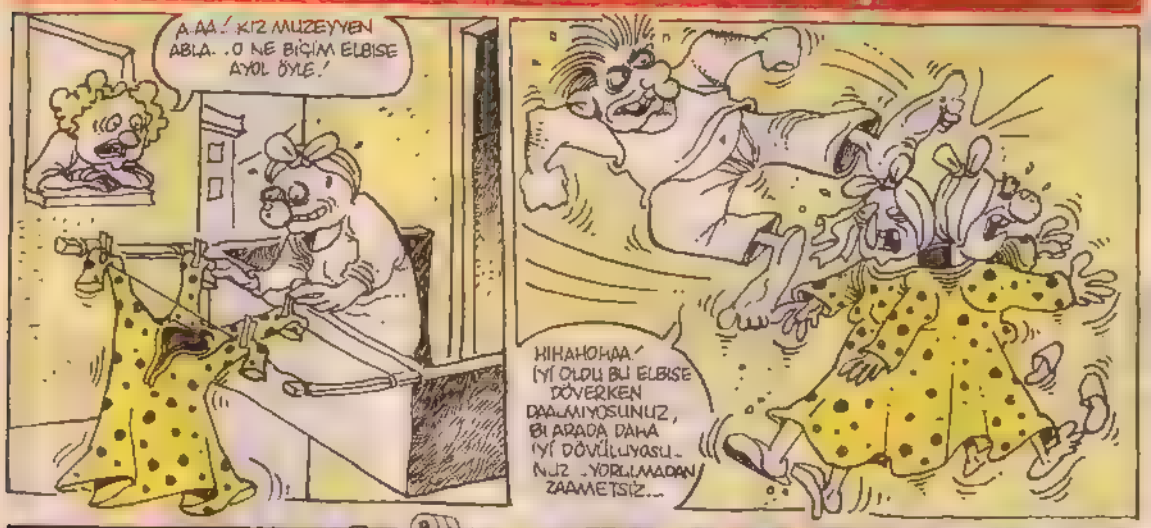

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİMET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

*Sanat için sanat diyenleri öldürmeye hazırım / Vö'ya teşekkürler

yilmazkadir@leman.com.tr

Pantolon

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

TEREĞELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ALO..?..MECİT ABİ...

BEN YOLDAYIM..GELİYO - RUM...BALIKLARI ALDINIZ MI ABİ..?..TAMAM...TÜKEN - MEZ KALEM YAYI VAR BENDE...

KOLTUKALTI DEODORANTI HALİL GETİRCEKTİ....EVET...VİTES KUTUSU DA ONDA...

HAH HAHAA..!..DOĞRU... EFENDİM?..DALAYLAMA DA MI GELİYO?..ÇOK İYİ YA..!?

ALLA ALLAA...

BAK BEN Bİ DAA SAYAYIM ABİ...ODA İÇİ ANTEN GEREKİYO...KOKULU SİLGİ, YARIM DEMET MAYDANOZ... MEYDAN LARUS ANSİKLOPEDİ 5NCİ CİLT... OLSUN...SEN YAZ GENE DE ..

KULAK TEMİZLEME ÇUBUĞU... YEDİ ADET...

NAAPI - ÇAKLAR YA..!

YÜRÜYEREK GELİYORUM ABİ.. ACELEMİZ YOK...

HALİL GELDİYSE..ORA - LARDAN 17 YAŞINDA GENÇ Bİ KIZ KIRPİ BULSUN. HI?. OLMAZ AB...TARLA FARESİ AYNI ŞEY DİİL...

NE YAPABİLİRLER NE? NEE ?..

ÜÇ AÇILI DİŞ FIRÇA - SI..!

Bİ TANE BİNAENALEYH, İKİ TANE Bİ'ZATİHİ...EVET İKİ...BİRİ SARI BİRİ PEMBE OLURSA DAHA İYİ...

AMAN HA..! ORTASINDAN TAZE SOĞAN GEÇİRİLMİŞ TİTREŞİMLİ CEP TELEFONU OLMAZSA OLMAZ... MUTLAKA BULUN. VARDIR ORALARDA...

HAYATIMDA BÖYLE ŞEY DUY - MADIM...GÖRMEM LAZIM BUNU... KESİNLİKLE LAZIM...

YAKLAŞTIM YAKLAŞTIM... SİZ ARNAVUT CİĞERLERİNİ PİRAMİT ŞEKLİNDE DİZMEYE BAŞLAYIN...VİYADUK VAR DİMİ ORDA...

HALİL'E SÖYLE İÇİ KIYMA DOLU BASKETBOL TOPLARINI SOĞUTSUN...YOK ABİ - CİM ONLAR SOĞUK, SICAK OLAN VOLEYBOL TOPLARI YOK, BEN GELİNCE VETO EDERİZ...

DELİRİCEM YAA..! MERAKTAN AKLIMI KA - ÇIRMADAN GÖRSEM ŞUNU...

ANAM AZ DAHA UNUTUYODUM...BELE - DİYE ENCÜMEN ÜYESİ BULDUNUZ MU?.. ORTA YAŞLI, KEL...İYİ ŞİMDİ SİZ ONUN PARÇALARINA BALON BAĞLAMAYA BAŞLAYIN...

EVEET..! SON BİŞEY KALDI...MERAK ETMEYİN ONU BEN GETİRDİM...

SAZAN ADAM..!

HI?.

HEH HE..!

A..E NOOL?..

TAKTAK TAK

HAKETTİM BEN BUNU... HAKETTİM...PLANINIZA SAYGI DUYUYORUM ARKADAŞIM...YAP'IN, HELAL OLSUN...SAZANLARIN BAŞINA NE GELİRSE MERAKTAN GELİYO İŞTE... AH ACIDI..!

canbarslan@turk.net

barslan@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

MAŞALLAH KOCA ADAM OLMUŞ BU BE!.. NEVZAT ABİ YEĞENİME 150 MİLYONLUK **PONUS** KART TAKIYORUM, SİZ NE İSTERSENİZ ALIN BUNLA !..

YAV BENİM BİLDİĞİM ÇOCUĞUN SIRTINA NAZAR BONCUĞU TAKILIRDI AMA, HADİ BÖYLE OLSUN BU SEFERLİK !..

DÜŞÜNSEL AHBAPLARIN FELSEFE DÜNYASI..

ÇOK SERT, HAYAT KIRAN KIRANA .. BELKİ DE BU ZAMANA ÖZGÜ BİR DURUM BU ... EŞİMİZ DOSTUMUZ ARKADAŞIMIZ, HEPSİ, HERŞEY ÇOK SERT VE SOĞUK. BU SERTLİĞİN HER ZAMAN BİR AÇIKLAMASI VAR.. "BUNU YAPMAK ZORUNDAYDIM," NAAPIYIM HAYAT BÖYLE "G.Bİ YUMUŞAKLIĞ NASA ADETA HİÇBİR MANTIĞI VE AÇIKLAMASI YOK-

EEE NAAPA - BİLİRSİN Kİ ABİ BU DURUMDA?

SELF CONTROL

DOSTUM BU KONUDA FELSEFEM **KETİLDİR**!..

NEE DİYOSUN ABİ SEN YAA ?

KETİL, KETİL..!

NASIL YANİ AÇAR MISIN?

KETİL DİYORUM ... BAK ŞİMDİ, MADEM HERŞEY SERT VE SOĞUK, BEN DE ÖYLE BİR YUMUŞAK VE SICAK OLACAĞIM Kİ, GELEN SERT VE SOĞUK BİR ŞEYİ HEMEN KAYNATACAĞIM, İLİTACAĞIM.'

ABİ BÖYLE ACAİP FELSEFE OLUR MU YAA?.

NİYE OLMASIN, BENCE GÜZEL BİR YAKLAŞIM !.

Hikâyeler bitер felsefe bitmez

FİRAVUNUN LANETİ İKSLARC

En seçme işlerden düzenlenmiş, birinci hamur, bembeyaz kağıda basılmış, büyük boy albüm.

Geliyor, Pek yakında

TEZ

Bir geyik muhabbeti esnasında herkesin gözü sürekli konuşan geyikçinin üzerindedir

Fakat muhabbette katılımcıların fazla dikkat etmediği bazı şahıslar vardır. Bunlar ara gazı verip geyiği harlandıran ara gazcılardır. Geyikçi susar gibi olduğunda bunlar devreye girer ve geyik sürsün diye ortama ara gazı verirler. Mesela **"Abi Almanya sokakları tertemiz dimi, bal dök yala dimi abi"** gibisinden bir laf atarlar Geyikçi de hemen coşkuyla konuya girer ve durdur artık durdurabilirsen. İşin tuhafı geyikçi de bu ara gazcıları pek farketmez, sadece ara gazcının ortaya attığı lafları duyar ve konudan konuya atlar, coştukça coşar. Kısacası ara gazcılar **"Abı çayı ince belli bardakta içiceksin"**, **"Kaptıcanın keyfi başkadır di mi abi"**, **"Çinliler nası yemek yiyo o çubuklarla abi"** gibi tek parça cümlelerle geyik muhabbetini ateşleyen isimsiz kahramanlardır.

ANTİ TEZ

ÖZGE

KAYBETTİM !.. KIZIMI KAYBETTİM !..

TELAŞ ETMEYİN OMUZUNUZDA UNUTMUŞSUNUZ !.

BAKARSIN ESKİ ÇAĞLARDA YİYECEK BİR ŞEY BULAMAZSIN AÇ KALIRSIN DİYE SANA YOLLUK YAPIVEROM !

ASLIIII, CEREEEN, ÖZLEEM, HEPİNİZİ SEVİYORUM !.

Hİ !.. BENİ SEVMİYOR !..

BEN BÜYÜYÜNCE BABAMLA EVLENİCEM..

İYİ OLUR, AÇIKTA KALMAZ !..

BEN DE ANNEMLE !..

ÇIK DIŞARI GÖZÜNÜ SEVEYİM ÇIK ... BİR GÜNLÜK ÖMRÜN VAR. ONU DA BENİM GİBİ EVİN İÇİNDE GEÇİRME !.. ÇIK GİT KIRLARA, ÇAYIRLARA !..

KIIZ ÇOK KONUŞMADA, EVİN TOZUNU AL SONRA DA ISPANAĞI AYIKLA !..

güneri@leman.com.tr

İLLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

VÖSYM

(Taze sorular, müthiş deneme sınavı!)

1- Bir sınıftaki öğrencilerden onu İngilizce, Fransızca ve Almanca, onbeşi İngilizce, Portekizce ve Hintçe, yirmilikisi ise Fransızca, İspanyolca, Türkçe ve Arapça bilmektedir. Bir öğrenci de bütün dillerde "Seni seviyorum" demeyi öğrenmiştir. Bu nasıl bir sınıftır? Bu öğrenciler ajanlık eğitimi mi almaktadır, olayları nedir? Tüm bunlardan ayrı olarak bu sınıf hangi ülkededir? Hepsini hesaba katarak, sınıfın yüzölçümünün aşağıdakilerden hangisi olduğunu sorar isek yanıt ne olur?

a) 105 santkupe b) 98 hektolitre c) 1040 kilirkare
d) 22 abeybikup e) Hepbiri

2- A kentinden yola çıkan bir otobüs, B kentine vardığında araba olmuştur. Aynı anda Z kentinden yola çıkan bir minibüs ise ters yola girerek, kısa sürede A kentine varmıştır. Aynı saatlerde Ğ halkı, İl olmak için eylem yapmıştır. Tüm midibüsler ne zaman Pi ilçesinde buluşur?

a) Sonbahar gibi b) 21 Temmuz, saat 17:00-17:30 arası
c) Böyle bir buluşma olmaz d) Böyle soru olmaz olsun e) Hepsi

3- Bir semtteki insanların yarısı liriktir. Bu semt nerededir, bir insanın lirik olup olmadığını kim ölçer? Bunlar pozitil bilimin konusu değildir. Pozitif bilim, işinde gücünde insanların işidir. Fakat bu tip insanlar da yeri gelince öpüşür, koklaşır. Bunlarm sevişeni de olur. O semtteki kadınların "ilişkiyi gözden geçirme" katsayısının 0.42 lipküp olduğunu varsayarsak, bu semtin adı aşağıdakilerden hangisi olabilir?

a) Memolipaşa b) Veresiyekent c) İkslarçköy
d) Beklemeler sitesi e) Hıçbiri (Vişnezar)

4- Beş garsonun 6 saat içinde yaptığı servisi bir garson 10 saat içinde tek başına yapmaktadır. Buna karşılık bir insanın da sabır limiti vardır, yukarıdaki beş garsondan en az üçünün kaytardığı açıktır. Durum böyleyken, sekız garson, aynı servisi ne sürede yapar?

a) 40 saat b) 2.5 saat c) 7 ay, 3 gün d) 7 ay, 4 gün e) Bu soru yanlıştır

5- Dışbükey bir aynaya 10.24 yalaklık eğrisiyle gelen bir ışın, fizik yasalarını hiçe sayar bir şekilde eğilip kırılmakta, aynayı gereksiz yere tribe sokmaktadır. Öte yandan hırsbükey bir aynaya aynı muamele yapılamaz. O anda "Maddenin dost meclisinde şakrak olma" kanunu devreye girer. Dışbukey-hırsbükey ayna bağlantısı aşağıdakilerden hangisinde vardır?

a) İçbükey-Turgbükey b) İçbükey-Kılbukey
c) İçbükey-Parsbukey d) İçbükey-Tostbukey
e) İçbükey-Hıçbükey (Hiçbirı anlamında olsa gerek)

6- Potasyum ile kükürt birleştirildiğinde potasyum kükürt olur. Olur da size mi olur? Bu bizim işimizdir. Öyle 3-5 yıl okumayları, kursa falan gitmeyleri olmaz bu iş. Neticede biz bu sınavı hazırlayan kimya uzmanları, sizden üstünüz. İstesek size yalan-yanlış şeyler öğretebiliriz. Örneğin Hasukyum diye bir element var desek ve sözbirliği etsek, siz buna inanırsınız. Ama yapmayız. Yapamayız. Soruya geçersek, aşağıdakilerden hangisi gerçek bir kimya olayıdır?

a) Cıgulyumtufan b) Hastayumyaşıyorum c) Sodyumteknokrat
d) Soydumkaçtım e) Yok böyle bişey

7- "Abicim, yanlış anlaşılma olmuş! Ben, Alkol Nuri'ye 1500 marklı borç diye vermedim! O benim kankamdır, ne demek!? İşi karıştıran Jokey Çağatay'dır, ben sana söyleyeyim! O puşt var ya, hep ara bozar. Yoksa ne bi abicim. Çenemi kurmanıza değecek bi olay yok! Olsa, buyrun: Kırın abi! Yok ama!"

Yukardaki metni defalarca okusanız da, tam olarak neler döndüğünü anlayamayız. Yalandan dolayı tümleç, edat-medat da soramayız. Bari, en azından, yukarıdaki metne göre ne olmadığını düşünürüz! Aşağıdakilerden nedir?

a) Jokey Çağatay, puşt bi insandır!
b) Sözkonusu 1500 markın en az 1200'ü saktedir!
c) Alkol Nuri'ye, çok içki içtiği için "Alkol" denmiştir!
d) Tamamen yanlış anlaşılma olmuştur! e) Hepbiri

8- "İlk kadeh vücuda yarar / İkinci makul karar / Üçüncü kalayı sarar / Dördüncü keseye zarar / Beşinci dimağı yorar / Altıncı halkı kırar / Yedinci bela arar / Sekizinci plan kurar / Dokuzuncu vurur, kırar / On'da hakim sual sorar"

Yukardaki deyiş, kadro halinde gördüğümüz meyhanede bir hata yapılmadı ise, Sayın Şemsi Yastıman'a aittir. Sekizinci kadehten sonra kurulan plan, konunun en kritik noktasıdır.

Aşağıdakilerden hangisi, bu plana en yaman örnektir?

a) Vaay, yarım saat masadan ayrıldık, Recai manitaya yavşamış! Dur şuna bi yolluk isteteyim de gitsin hırbo!
b) Hmmm, ne yapsam, iki kadeh daha içip mahkemelik mi olsam?
c) Bu saatte kimse görmez, gidip çamlara mı bassam?
d) "Radyolarını Yeni Açanlar Derneği" kursam mı acaba? e) Bir kısmı
7- **"Yavrum, sen var ya, acaip ..... bi kızsın!"**

Yukardaki boşluklara aşağıdakilerin hangisi gelmelidir?

a) Trendy, şugar b) Çılgı, sempati manyağı
c) Sınırlı, titrek hıssiyatlı d) Kanncayiyen, global
e) Hepsi desem yalan! (Ama biri doğru olabilir, o da var)

8- "Dear Hamit, I kiss you! I will go to Argentina this summer!.."

Bu metnin devamında hangi cümle gelirse, herkes için en iyisi olur?

a) I hope, you aren't an elephant! b) Are you very duyarlı, Hamit?
c) Fat songer is your wife, isn't she?
d) I Like kedigiller's e) Nothing (Hiçbirı olayı)

VÖSYM BAŞKANLIĞINDAN

* Vedat Özdemiroğlu, 12 Haziran Pazartesi saat 14:00'te Bakırköy-Yunus Emre Kültür Merkezi'nde ÖSS ile ilgili bir panele katılacak. Meraklısına duyurulur!
* Haftaya daha büyük çaplı bir sınav olmasın sakın?
* VÖSYM kitabını arayıp da bulamayanlar, lütfen Leman'ı arayıp not bırakssın!

kitsavur@leman.com.tr

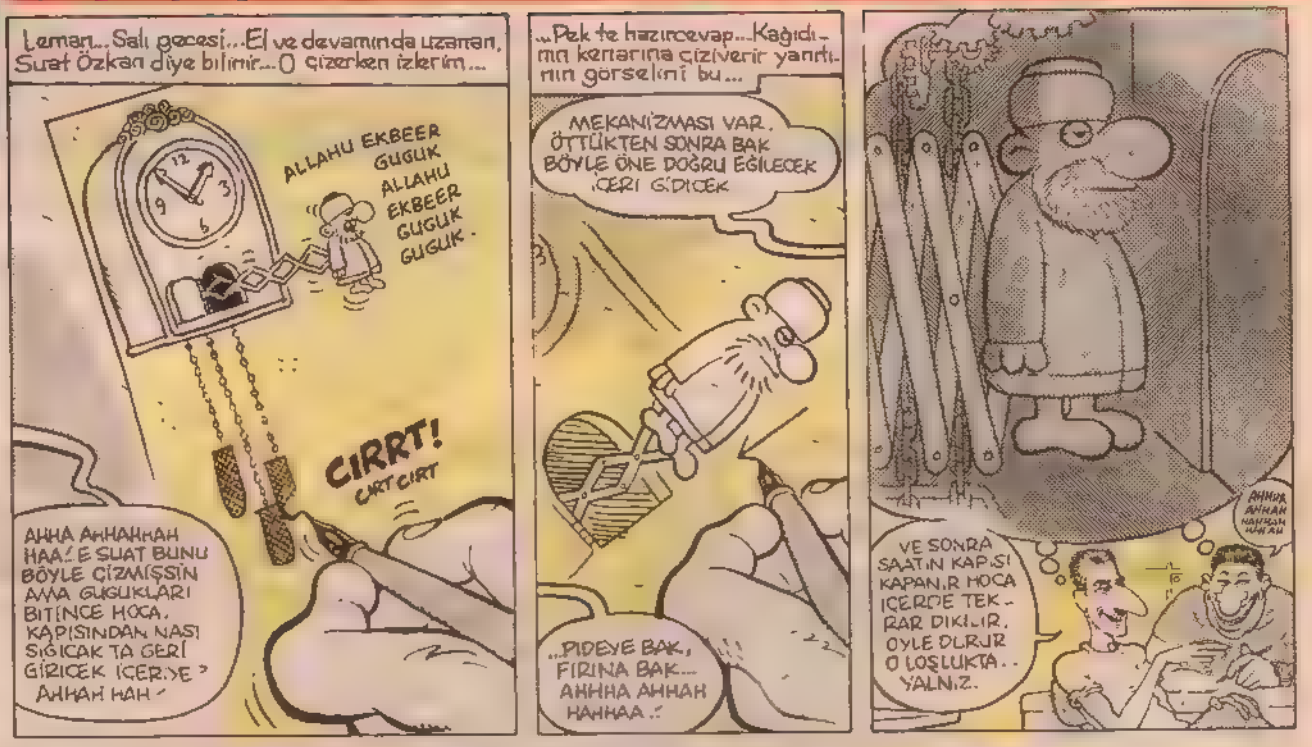

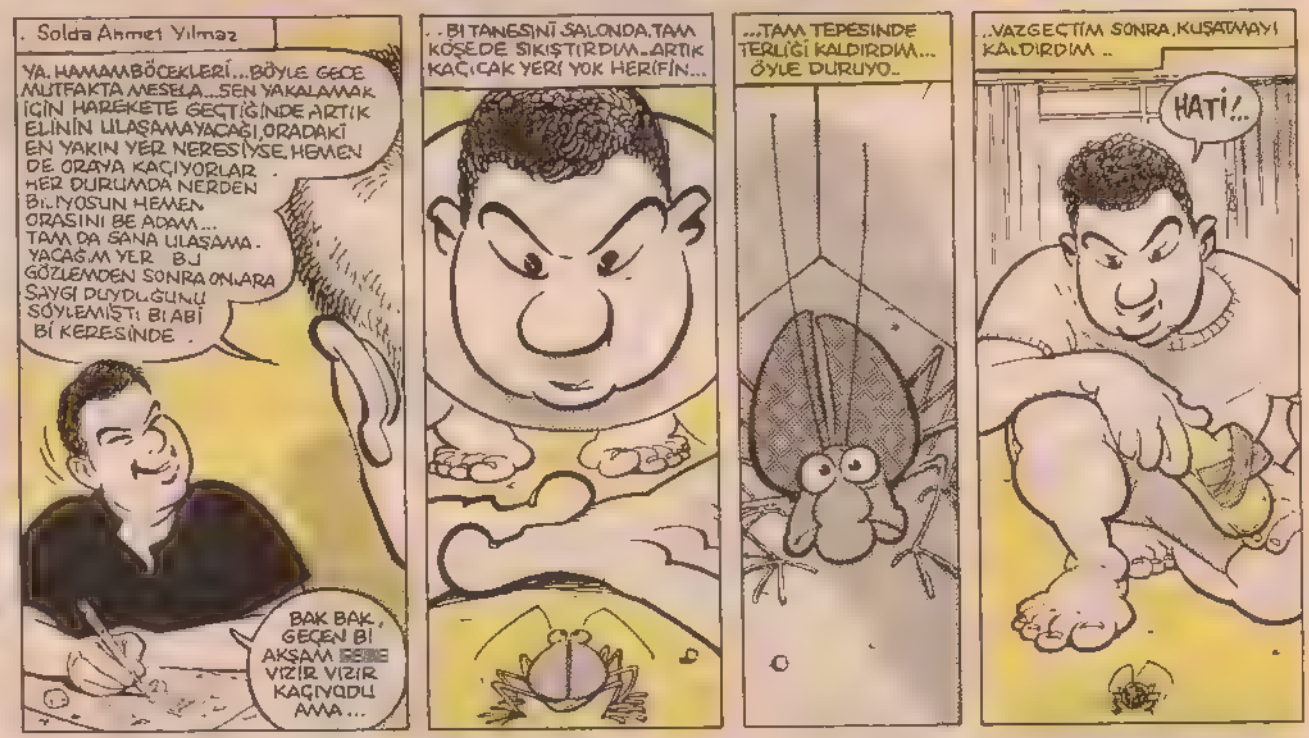

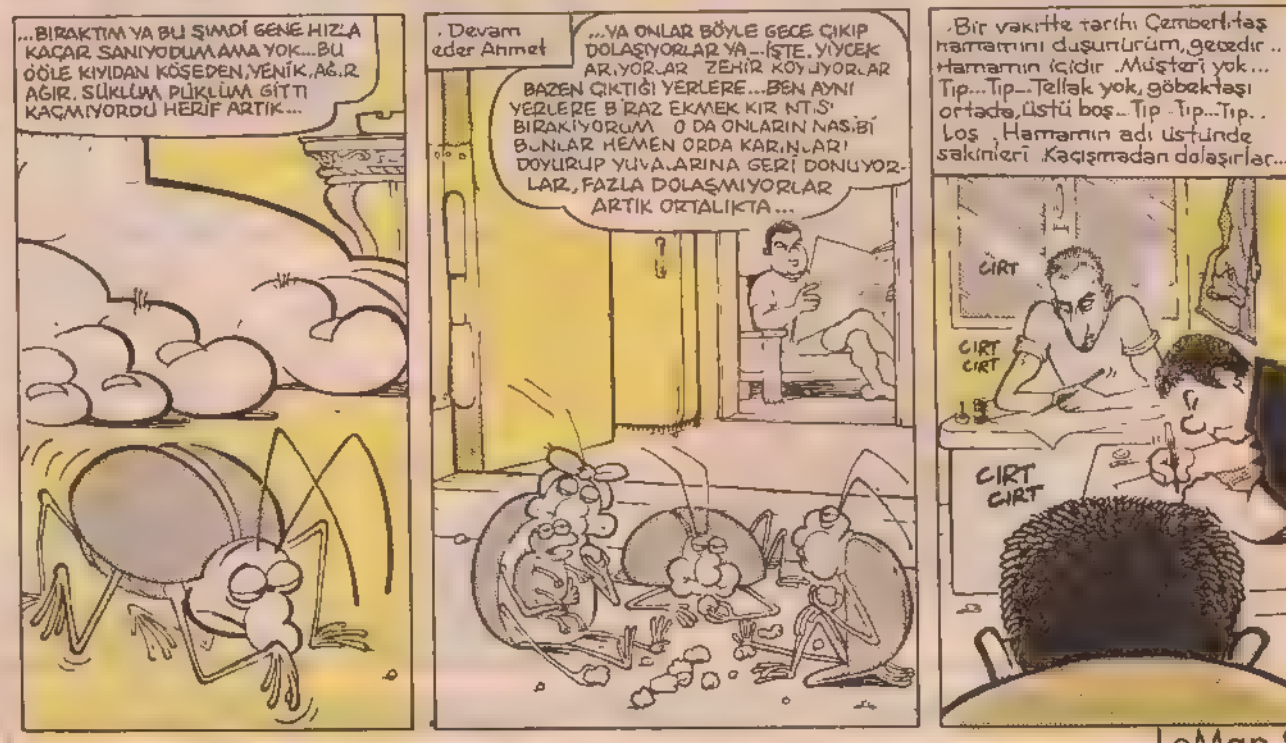

Komikaze

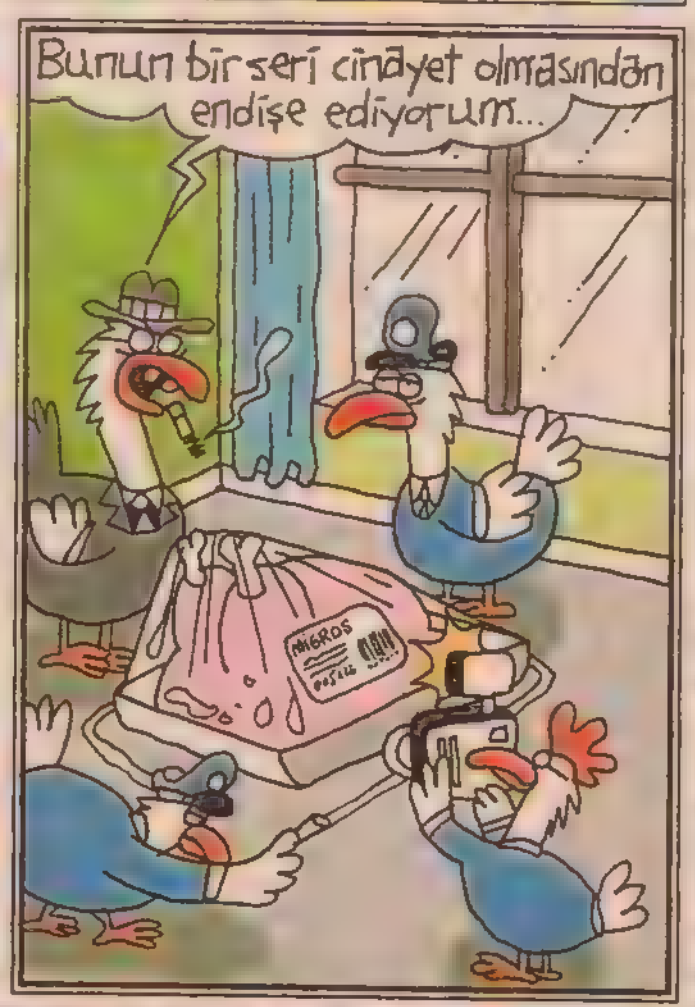

komikaze@komikaze.net | www.komikaze.net

ertül yazıroğlu

Cezaevlerinde Çığlık ve O Be

Unutmak mümkün mü bu ülkedeki acımasızlığın tarihini... Etime, ilişime işledi korkusu...

Gözlerim yırtıldı bu korkudan. Bayrak törenlerinde hep içim üşüdü...

İnsanın kendi ülkesinde bir yabancı gibi yaşaması ne demektir; ne demektir kalbine batan aykırı bir dikenle yaşaması... Ben bu ülkede hep gitmekle kalmak arası yaşadım... Doyasıya sevmekle, bütün varlığımla nefret etmek arasında gittim geldim...

Bu ülkeyi anlamak ve ona bağlanmak istedikçe ona hep yabancı kaldım, hep aykırı, hep düşman...

Onu en çok ben tanıyordum, ama ilk anda gözden çıkarılacak olan yine bendim... Ona en çok ben üzülüyordum, ama yine de sığınbydım sonuna dek...

Ne kadar sevsem de hiçbirşeyi unutmuyordum ve neden ondan bütün varlığımla nefret ettiğimi biliyordum: Çünkü unutmuyordum, ortaokul çocuklarına seyrettirilen idamları...

Çok da eski değil, altmışlı yıllara dek, ortaokul öğrencilerine Yurttaşlık Bilgisi derslerinde **Sultanahmet Meydanı**'ndaki idamlar seyrettirilirdi... Çocuklar yakından görürdü mahkumun boynunun nasıl kırıldığını, kırılırken çıkan sesi...

O zamanlar halka açıktı idamlar. İdamın olacağı gün, darağacının olduğu meydanı sabahın çok erken saatlerinden itibaren simitçiler, baloncular, kokoreççiler, limonatacılar ve idamlara meraklı halk doldururdu... Bir de başlarında öğretmenleri olan ortaokul öğrencileri...

İdam mahkumu boynu kırıldıktan sonra altına kaçırırdı Bunu da görürdü o gencecik öğrenciler...

Dersin adı Yurttaşlık Bilgisiydi!..

Son nefesini veren mahkum yağlı urganın etrafında dönmeye başlayınca gazetecilerden biri tutar, bir diğeri fotoğrafını çekerdi... Herkes ibret alırdı bu görüntülerden.En çok da o gencecik öğrenciler!. Herkes devletten korkmayı öğrenirdi En çok da öğrenciler...

En çok onlar üşürdü bayrak törenlerinde...

Öğretmen müfredat defterine; **bugün Yurtaşlık Bilgisi dersinde öğrencilere idam edilen bir mahkum gösterilmiş, bu ibret verici olay bütün ayrıntılarıyla kendilerine anlatılmıştır,** diye yazardı... Ölüyü urganın etrafında dönerken tutan ve fotoğrafını çeken gazetecilerden duyarlı olanlan daha sonra alkolik olurdu...

Öğrenciler büyür; bazılan büyük adam olur, ama ne olurlarsa olsunlar, gözleri hep o eski korkuyla yaralı olurdu, öyle ki o korkuyla yırtılan gözleri baktığı yeri görmez olurdu... Onca korkuya rağmen hala görebilenler için ise bu ülke dayanılmaz bir acı, karanlık ve yapışkan bir hüzündü sadece.. Bazı geceler o inanmadığım Tanrıya yakarırdım durmadan;bilmeseydim, görmeseydim keşke diye... Ama bilirdim, görürdüm yine de...Onca korkuya rağmen.. Görebildiğim, hissettiğim için suçlanırdım üstelik, aşağ lanırdım..

O zamanlar **Güneş Gazetesi**'nde yazıyordum... En karanlık, en dışlanmış **Beyoğlu** sokaklarını yazmaya niyetlenmiştim bir kerasinde.Vitrinlerin, parlak neon ışıkların, varlıklı insanların coşup eğlendiği, düşünmeden para harcadığı yerleri değil,lanetlenmiş ve onca zenginliğin hemen yanı başında can çekişen **Beyoğlu**'nu, onun o kara sokaklarını yazmaya... Çünkü ben o kara sokaklarda büyümüştüm. Hüznüm orada yüzünü aramıştı.. Baştan kaybederek sevmeyi o sokaklarda öğrenmiştim... Bir gece o lanetlenmiş arka sokaklardan **İstiklal Caddesi**'ne henüz çıkmıştım ki iri yarı, takım elbiseli bir sivil polis koşarak yanıma geldi ve **amirim sizi çağırıyor,** dedi... Etrafında silahlı korumaları, gri bir reno marka arabanın ön tarafında, bir ayağı yerde, bir ayağı arabada beni bekliyordu amiri... Caddenin gür ışığı aşağıya doğru sarkan acımasız bıyıklarını aydınlatıyordu en çok... Çocukluğumu korkuyla lekeleyen ve bayrak törenlerinde içimi üşüten o zehirli soğuk gibiydi küstah bakışları...

Ne dolaşıyorsun gecenin bu saatinde?

Gücünü benim üzerimde sınamak ona garip bir zevk veriyordu...

Gazeteciyim, Beyoğlu'nun arka sokaklarıyla ilgili bir röportaj hazırlıyorum:..

Adın ne senin?

Adımı söylüyorum. Etrafımdaki silahlı sivil polis sayısı giderek artıyor... **Bak koçum, yazılarını okuyorum.Çok ileri gidiyorsun. Haddini bildirmeye az kaldı senin...**

Susuyorum... Lambanın ışığında parlayan ve aşağıya doğru pervasızca sarkan acımasız bıyıklarına bakarak susuyorum... Korkuyla sakatlanmış çocukluğumu sevmeme bir türlü izin vermeyen ülkemdeki çaresiz halimi düşünüyorum bir de...

Çünkü hep beklediğim anda gelirdi tokat, hep beklediğim anda kırılırdı düşlerim... Burası hep karşılıksız sevdiğim ülkemdi ve karşımda, **Beyoğlu Ekipler amiri Hortum Süleyman** vardı... **Süleyman Ulusoy**... Hani şu geçenlerde **CNN Türk**'de çingenelere, yoksul ve kimse-

siz in
polis
Gö
sonra
kalmı
traves
ardın
da yo
90
ştırm
da ol
kanun
rında
kağın
sivil b
Cumh
gördü
ladıkl
tahtac
yoğu
hasta
yolum
aşağı
Meyd
Biri ar
lıkları
yecan
o alay
yin, d
Dö
dilenm
mıyor
Son
lar vu
Çev
tak o
manlı
iç çan
yarala
hurler
Ne
yaralı
mor m
O y
ayınca
kım da
çekme
mamış
cutları
derin b
hüzünl
gezinir
Bız
lklimde
haben
edilme
pan po
lan, v
lanaca
Çiçe
leü gö
Hor
Belli
vücutla
pa'ya
ıncıtme
yor. Ç
mor m
tık ince
Dek
alışan,
tanında
ekimoz
Çün
yapılıyo
dur, sü
mik ya
leşiyor
kor... H
ıcı, dah
mun ö
Esk
gösteri
kanlar,
Ama
toplum
mek ge
kirler, n
kaldınş
önce b
yük ölç

Son
...az Gemi

...tığı işkencelerin görüntüleri sergilenen

...ğı insanları önce soğuk suyla ıslatıp, ...umla dövdüğü için lakabı **Hortum** ...ni basıp döve döve emniyete getirdiği ...lannı önce sıfır numaraya vurdurup, ...çıplak soyup hortumla döven ve sonra ... diye zorla namaz kıldıran polis şefi... ...aşıydı. Korku isim değiştirmiş, güzelle... **Vitali Hakko** ve **Semra Özal**'ın başın... **...ğlu'nu Güzelleştirme Derneği**, özel bir ...lan, uzun ürkütücü pardesüleri ve elle... sopalarıyla dolaşan ve istediklerini so... sorgusuz sualsiz dövme hakkına sahip ...liği oluşturmuştu. Bu polisler **Beyoğlu** ... çoğunluktan farklı, kendilerince aykırı ...sı ellerindeki o kalın tahta sopalarla rast...ra dayağından geçiriyorlardı.. İşte bu ...başında **Hortum Süleyman** vardı... **Be...**...eştirme adına her gece onlarca insan ...rdu!... **Hortum Süleyman** o gece beni ...p küstahca sorguya çekip, ben onu ...sarkık bıyıklarını seyrederken **Taksim** ...n bir yerden canhıraş feryatlar duydum. ...dövülüyordu. Bugün bile o korkunç çığ... **Ne oluyor, kimi dövüyorlar**, diye he...ldiği yere bakarken, **Hortum Süleyman** ...h sesiyle beni aydınlattı: **Merak etme... ...rasiyi yerleştiriyoruz!..**

...emokrasiyi yerleştiriyorlardı!.. Kim ken...sa, kim çoğunluğa göre yaşamak iste...afasını kalın tahta sopalarla kırıyorlardı. ...vurdu biz büyüdük'... Biz büyüdük on...

...nsanların birçoğu yıllarca evlerinin ya... sokakların kuytu yerlerinde, çok du... sofralarında önce gömleklerini, sonra ... utangaç bir hüzünle sıyırır ve o derin ... devletin vücutlarına kazıdığı o mor mü...e gösterip dururlardı...

... bu utangaç hüznün içinde, çoğu kez ...akıydı... Ve beni vücutlara kazınmış o ...n daha çok bu yaralı gururlar incitirdi. ...r kimi kez sıkınır kendisine geniş ve ...r açardı.Kim daha çok içerde yatmış, ...iyet görmüşse, yatmamışlardan, eziyet ... özel bir saygı beklerdi!.. İçerde yat...a pek eziyet görmemişler, nasılsa vü...r mühürleri taşımayanlar onlara karşı ...k duyar, suçluluk duydukça, o utangaç ...lı gururlar durmadan kimsesiz ruhları ...na çıkanları kendi iklimine çekerdi.

...ca bu mor mühürlü, suçlu, bu utangaç ... durduk... Şimdi çağ değişmiş, bizim ...onlar öyle söylüyor... Artık kimse idam ...kence tarihe karışacakmış. İşkence ya...alandırılmacak, karakol ardaki filistin ask...ktrik veren manyetolar teker teker top...

...nda Cumhurbaşkanımız bile **polis dev...** **...ne son verilmeli**, diyormuş...

...yman'ın bile defteri dürülüyormuş...

... yıllardır gözlerimizi korkusuyla yırtan, ...or mühürler kazıyan devletimiz **Avru...**...or.. Bizleri bir daha yaralamamak, kırıp ... değil; **Avrupa** istedi diye böyle yapı...ği söyleniyor insanların vücutlarında ...rakan faşizan uygulamaların; yerine ar...getiriliyor...

...sındaki hayatı insanlara göstermeye ç...an, düşünüp hisseden insanların vücut...hlarında açılacak artık o derin yaralar, ...r hücreler...

...ce görüntü değişiyor. İmaj değişikliği ...et, kadrolar, asıl can alıcısı sürekli mağ...peden, yitirmiş insan yaratan bu ekono...stem değişmiyor, aksine giderek vahşi...ğişmiyor, aslında değişen sadece de...n, adaletsizleri örtmek için daha gözal..., daha yalancı bir perde geriliyor toplu...

...ok yırtılmıştı artık, sürekli arka bahçeyl...ık kan ve çığlık geçiriyordu... Bu sızan ...lar yeni çağa pek uymuyordu!..

... dekoru değiştirmek yetmezdi. Önce ...ış ve başkaldırı noktalarını birbir yoket...u... Nereden yayılıyordu direniş, yeni fi...eliyordu sağlam inançlar, coşkulu baş...versitelerden ve cezaevlerinden... Yıllar ... üniversiteleri bitirmeye.... Ve bunu bü... ardılar... Şimdi sıra cezaevlerine geldi

Yeni dekorlarını topluma benimsetebilmek için cezaevlerini de bitirmeleri gerekiyordu...

Çünkü kim haykırıyordu en çok adaletsizliği, zulmü, eşitsizliği, köleleşen ruhları? Cezaevlerindekiler...

Kimler özgürlükleri için gerekirse canlarından bile vazgeçebiliyorlardı? Cezaevlerindekiler...

Bu direnişi, bu başkaldırıyı kırmak için tek yol vardı, o da hücre sistemini getirmek, ülkenin her tarafını **F tipi** cezaevleriyle donatmaktı.. Cezaevlerindeki o son çığlığı dararacık hücrelere gömmekti. Floresanla aydınlatılmış daracık bir hücre bu... Lavabo ve tuvalet hücrenin içinde. Küçücük penceresi ancak hava almaya yarıyor. Tavanda bir de hoparlör.Oradan durmadan marş mı dinletirler, insan hakları bildirgesi mi bilinmez;ama bilinen birşey var.Hücrenin elektriği, suyu, penceresi, herşeyi uzaktan kumandayla gardiyana bağlı. Gardiyan düğmeye bastığı anda bunları kapatabiliyor...

Arkadaşlarından, havalandırmadan, yüksek duvarların arasından bile olsa sızan güneşten, koğuş sohbetlerinden ve dostluk paylaşımlarından koparılan mahkum, günlerce, aylarca değil;yıllarca kalacak o hücrede... Vücudundaki o mor mühürleri bile gösterecek kimsesi olmadan kalacak...

Giderek kendi sesine bile yabancılaşacak, giderek direncini yitirip, fikrini bile savunamaz hale gelecekti..

Sonra kim kalacaktı; bu ülkede aslında hiçbirşeyin değişmediğini, değişenin sadece dekor olduğunu, bu dekorun arkasında o korkunç zulmün sürüp gittiğini haykıran kim kalacaktı...

Bu aydınların büyük çoğunluğu kapitalizmin dünya nimetleri karşısında adeta büyülenmişti..... Kan ve çığlık geçirmesin, ardındaki olanları gizlesin diye önüne yeni bir dekor yapılmaya çalışılan ve sürekli mağdur ve yenik insan üreten bu sistemde, dünya nimetlerine sahip olmanın bedelini onlardan iyi kim bilebilirdi ki!..

Ruhsal körleşmenin kitabını en iyi onlar yazabilirdi. Ama sadece yazabilirlerdi.

Onca yabancılaşmalarına rağmen bu körleşmenin kitabını yazabilen onu dilediği gibi gizleyebilirdi zaten.

Bu körleşme zulmün önüne gerilen o gözalıcı perdeyi, o yeni dekoru daha da inandırıcı kılar ve güçlendirirdi.

Bu aydınlar dışardaki insan çoğunluğunu örnek gösterip kendi körleşmelerini haklı çıkarmaya çalışıyorlardı.

Sistemin büyük bir hızla yarattığı bu yeni insan tipi kimdi, nasıl birşeydi?.. Düşünmeyen, sorgulamayan, yüzeysel, boş, kayıtsız, ne verilirse onu alan, kolay yönlendirilen yeni bir insan tipiydi bu... Yanındakini, arkasını döndüğü anda unutan, üzülmeyen, vicdan azabı çekmeyen, yaptığı herşeyi doğru ve haklı sayan... Herşeye geç kaldığını sandığı için yanında, çevresinde kim varsa düşünmeden ezip geçen... Derinden sevmediği için derinden acı çekmeyen biri.

Derinden acı çekmediği için, derinden acı çeken bir başkasının yerine kendisini koyamayan biri...

Bunalımları bile anlamsız olan; duyguları giderek köreldiği için hayatını sadece tensel hazlar peşinde koşmaya adayan; duygusuzlaştıkça acımasızlaşan ve dünya nimetlerine ulaşabilmeyi tek amaç sayan, aslında kim olduğunu bile giderek unutan, önüne sunulan bu gözalıcı dekorun ardında ne olup bittiğini düşünmeyip sorgulamayan biriydi bu yeni insan tipi..

Geçen hafta bu yeni dekorun arka tarafından, cezaevlerinin birinden maket bir gemi; yelkenleri bembeyaz bir gemi hediye gönderildi bana.

Bu beyaz yelkenli gemiyi bana gönderen insan müebbet hapse mahkumdu, üstelik beyninde ölümcül bir ur taşıyordu. .

Penceremin kenarına koyduğum bu beyaz yelkenliği günlerdir hüzünlü bir sevgiyle seyrediyorum... Beynindeki ölümcül ura rağmen kendisine kart atıp imzalı kitabını gönderen bir yazara ömrünün son günlerinde yelkenleri bembeyaz bir gemi yapıp gönderen bu mahkumun varlığı beni hayata bağlıyor şimdi...

O beyaz yelkenli gemi hergün bu yeni dekorun arkasındaki o acımasızlıktan ve hayatın direnen yanından usulca gelip penceremin kenarına yanaşıyor.. Bu gemiyi yapan mahkum ölürken bile bana elini uzatıyor.. Ölürken bile ruhumda taşıdığım o derin yaralara, o mor mühürlere dokunuyor sevgiyle...

Bu dokunuş içimdeki yaralarımı, o mor mühürlerimi sevdiriyor bana... Bu dokunuş korkuyla yırtılan gözlerimi bana bağışlıyor..

Ne olur ölmesin bana yaralarımı sevdiren o eller...

Ne olur o son çığlık hücrelerde boğulmasın..

O beyaz yelkenli gemi bize hayatın direnen yanından hep umut taşısın..

Cezmi Ersöz

* Hapishanede kalbindeki kurşun yarasıyla yaşam mücadelesi veren Sevgi İnce'nin mutlaka özgürlüğüne kavuşturulup, bir hastanede tedavi altına alınması gerekiyor

* Ankara. 15 Haziran Perşembe günü saat 18.00'de Ankara'da Kafka Kafe'deyim. İnkılap Sok. 15/8 Kızılay. Tel: 0312 430 02 61

* 17 Haziran Cumartesi günü saat 15:00'de Trabzon Kültür ve Sanat Merkezi'ndeyim. İskenderpaşa Mah. Gülbahar Cad. 9/8 Trabzon. Tel: 0462 - 326 35 61 (Etkinliğin saati tam olarak bu numaradan öğrenilebilir)

* Sinan T. Ulucak. Sesim Hücremden

* Yeni Gündem gazetesine merhaba. Yolu açık olsun

* Esra Avcı, Fatma Tan, Seçil Yılmaz, Hande İçdem, Ahmet Odabaşı, Derya Bozarslan, Özge Özlek, Erkan Uyanıksoy, Reyhan Karakurt, Yavuz Arda, Doğan Araz, Eylem Yeşilyurt, Sema Vural, Hacer Buyruk, Serdar Öztürk, Evrim Aykoç. Mektuplarınızı aldım sevgiyle.

cezmier@leman.com.tr

Yezgin Bekir

TUNCAY AKGUN

bezginbekir @leman.com.tr

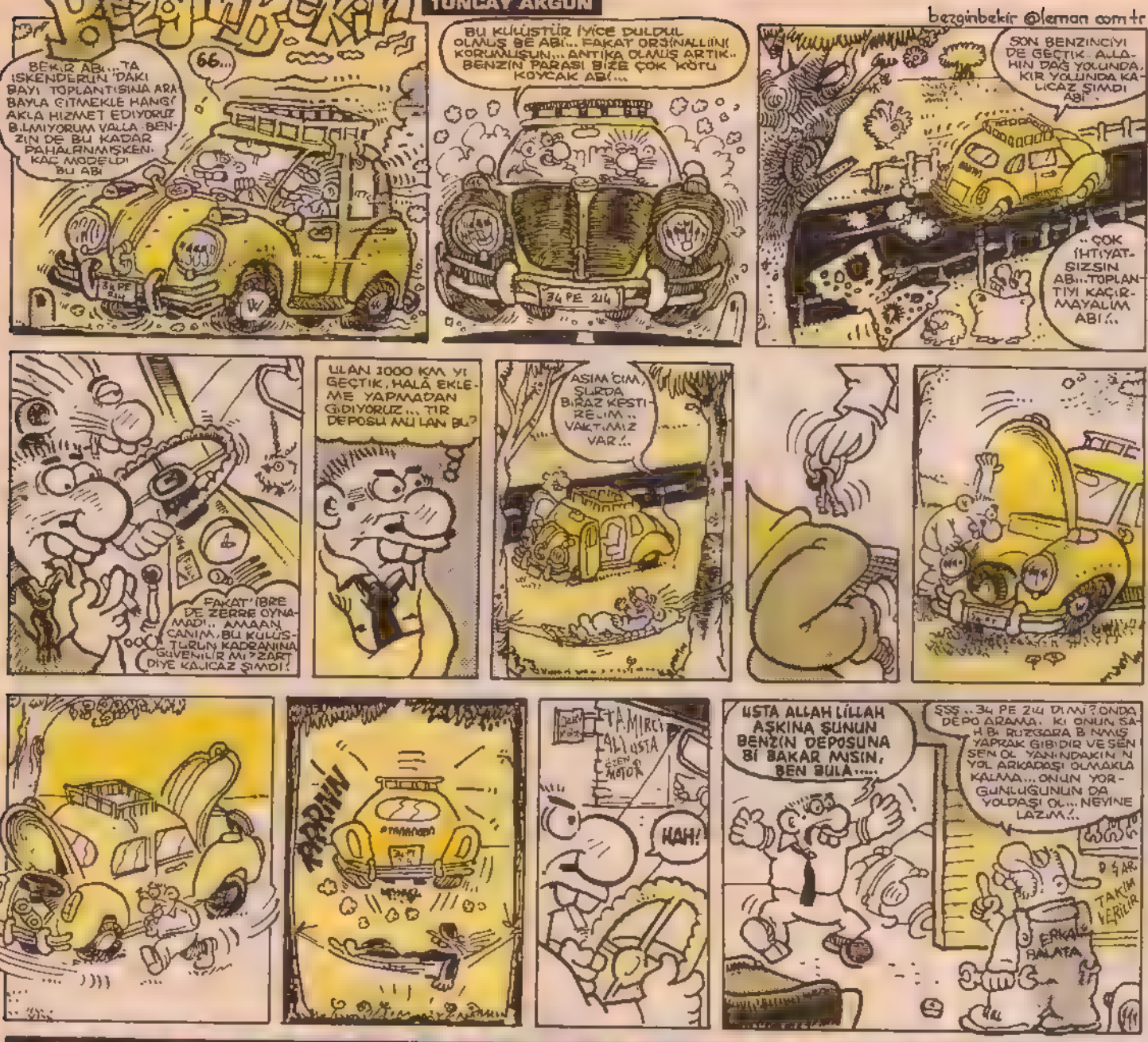

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

Zengine bal global!

Kapitalizmin küreselleşmesi doğurdu küredeki selleşmeyi!

Küresel kapitalizme karşı isyan ruhuyla sokaklara dökülenler sel gibi.

İşte Hindistan'da kapitalizmin küreselleştirme adı altında köleselleştirme politikasına karşı 20 milyon insan döküldü sokaklara.

Cakarta, Seattle, Washington, Londra, Rio, Sydney, Manchester, Mexico City, Toronto, Dallas, Neworleans, Chicago, Los Angeles, Winsdor, Detroit derken küresel kapitalizme karşı isyan bayrağı açılmadık dünya kenti kalmayacak.

Kısacası, kapitalizmi yıkacak büyük depremin öncü şokları sürüyor.

Artık anlaşıldı ki **global** sistem zengin için **bal!**

Fakir içinse zehir.

Farklı kıtalarda, farklı ülkelerde isyan bayrağı açsalar da, isyancıların söyledikleri aynı.

Diyorlar ki: "Kapitalistlerin egemenliği ne kadar küreselse, bizim isyanımız da o kadar küresel olsun."

Diyorlar ki: "Sokaklar bizimdir, yeryüzü-gökyüzü bizimdir; işyerleri, fabrikalar, tarlalar bizimdir."

Diyorlar ki: "Hedefimiz dayanışma, yardımlaşma, doğaya saygı üzerine kurulu bir dunya."

İnsanı kirleten kapitalizme karşı insanlığın isyanıdır bu.

El Nino sonucu oluşan dünya çapındaki seller de, doğayı kirleten kapitalizme karşı doğanın isyanı değil midir?

Kapitalizme doğanın isyanı El Nino, insanlığın isyanı Sel Nino!

Sel gibi geliyor isyancılar kapitalizmi yıkmak için.

Isyancıların oluşturduğu bu sel suyu, aslında insanlık ve doğa için can suyu.

Küresel kapitalizme karşı insanlığın açtığı isyan bayraklarına selam olsun.

Ve kalemimden bir mermi gibi fırlayan şu iki dize andımız olsun:

Eline verip 32 dişini,
Yere sereceğiz kapitalizmin leşini!

MARLON

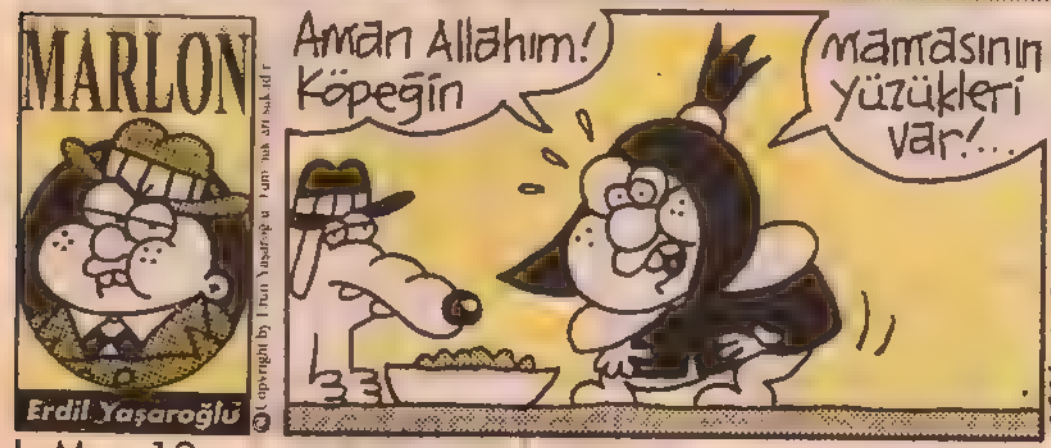

Gitmek

Ender Özkan Raman

enderoz@leman.com.tr

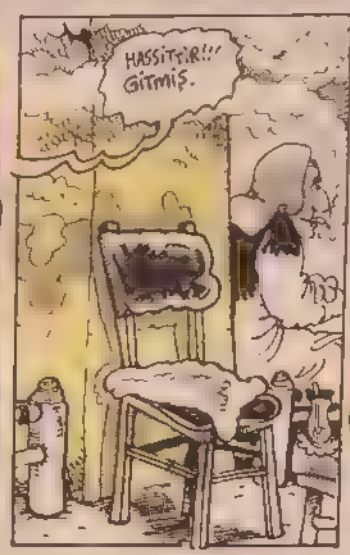

İşte böyle... Günler, Mesud amcanın kurduğu bu hayalle geçiyordu ki; birgün kıraathaneye turistler geldi:

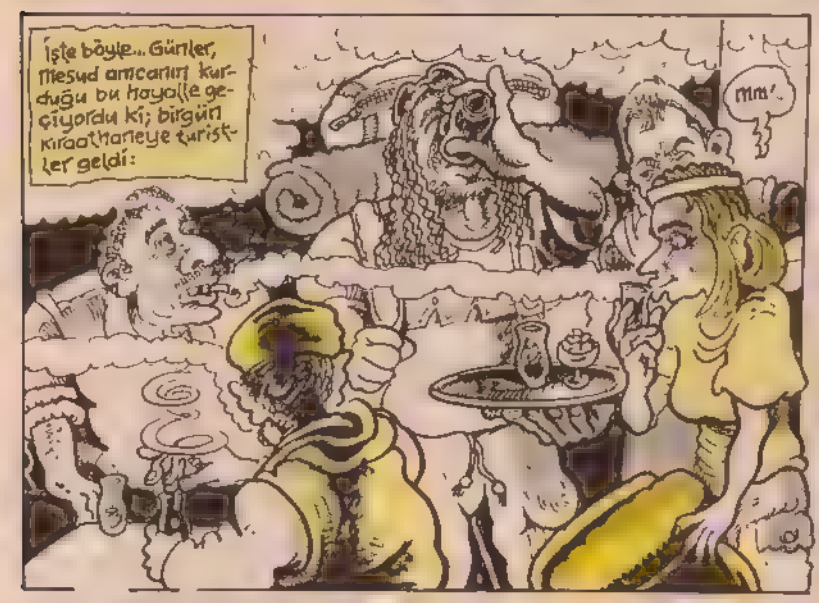

Resimdeki yeri hemen tanıdılar, çünkü tesadüf eseri geldikleri şehrin bir sokağına aitti:

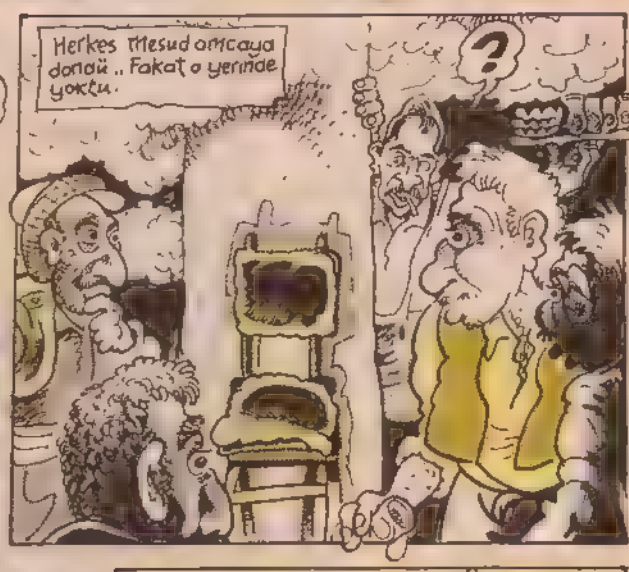

Derhal yerinden kaldırıldı fotoğraf... Çünkü artık 'neresi' olduğu bilindiğinden Mesud amca için tehlikeliydi...

Ve bir sabah 'Hakkârilim Kıraathanesi'ne Amsterdam'dan bir zarf geldi.

Bokundan Yemiş Deli

NİHAT GENÇ

Kamuoyu 5-6 ay önce, Bilkent Edebiyat Bölüm başkanı, eski Kültür Bakanı, köşe yazarı Talat Halman'ın İsmail Cem'e yazdığı "yalaka" şiirleri duymuş, iğrenmişti. Kelimeleri bu denli bayağı, alçak, görünce insan alay dahi edemiyor, bir bozuklukla kuşatılıyor, cevap veremiyoruz. Oysa bu insanlar, pırıl pırıl bir neşe ve mutlulukla Türkçe, edebiyat öğretiminin bu ülkede en büyük imkanlarla donatılmış makamlarında oturuyorlar. Bu makamların şevkiyle burunları göğe kalkmış, tiksindirici bu insanların pislettiği suyun adına edebiyat deniliyor ve bu balgam kavanozunda binlerce melek yüzlü çocuk edebiyat öğreniyor! Mümkün değil, öğrenemezler! Paralarınıza yazık etmeyin, "ahlak" olmayan yerde, "bilim" olmaz!

Alın bir bozuk dahal Türkçe'nin en büyük kurumu TÖMER'in başkanı, üstelik, Dünya Türkçe Öğretmenler Başkanı, ünvanlı, Süleyman Demirel'in yakınlarından, bakanların dostu, Mehmet Hengirmen. Şiir kitabının adı, "Aydınlık-Karanlık". Kitabı, Engin yayınlarından çıkıyor, Kültür Bakanlığı yıllarından tanıyorum bu yayınevini, bakanlığa, ucuz turizm broşürleri ve benzeri uyduruk, üstünkörü tanıtım kağıtlarından yüzbinlerce nüsha satıp, geçinen bir yayınevi!

Kitabın arka kapağında Yunus Koray imzası, Hengirmen için neler diyor, dinleyin: "Hengirmen'in şiirleri gücünü yalınlıktan ve bilgelikten alan şiirler. Onda eski uygarlıkların şiirlerinden, özellikle Eski Mısır, Eski Hint ve Eski Çin şiirinden fışkıran çağdaş bir ozanın düşünsel enginliği görüyoruz. Dünyayı ve sonsuzu kavrayışta insan ufkunun sınırlarını zorlama, aşma isteği, Hengirmen'in şiirlerinde düşünceyle düş gücünün nasıl buluşturulabileceği gerçeğini bir kez daha ve kendine özgü bir anlatımla ortaya koyuyor..."

Yani, bir hazineymiş Hengirmen'in şiirleri, bakalım. Kitabın ilk boş sayfasında şu iddialı sözler yazılı: "Düşüncelerim kafama sığmıyor / Yazmak İstiyorum..."

İkinci boş sayfasında, şu iddialı sözler yazılı: "Bu kitaptaki şiirler, toplumun bana verdiklerinin yeniden, topluma sunuluşudur..."

Şimdi, bu hazinenin kapağını açalım, 48. sayfada "Evlenme Teklifi" başlıklı şiiri: "ela gözlüm, tatlı sözlüm, güler yüzlüm / Düşün, taşın / Bize taşın..."

"Tersine" başlıklı şiiri: "Şu ağaçlar ne aksi / Yazın giyinir, kışın soyunur"

"Obur" başlıklı şiiri: "Yemeyi severdi / Birgün dokuz kurşun yedi / Hazımsızlıktan gitti!".

"Kundura" başlıklı şiiri: "Bu kundura, zavallı bir kunduradır / Bu kundura hergün, akşama kadar / Yüzelli kiloluk, Ayşe hanımı taşır. .!

"Aç" adlı şiiri: "Bir kahkaha, üçyüz gram pirzolaya bedel, derdi / Parasız olduğu zamanlar / Hep gülerdi!"

"Çağrı" adlı şiiri: "Bir elmanın yarısı sen / Yarısı ben / Haydi gel, bir bütün olalım, istersen!"

"Mezar Yazıtı" adlı şiiri: "Benim yaşadığıma dair, eserlerim var / Ya sizin!.."

"Çobanın Derdi" şiiri: "İyiyse çoban / Koyunlar güzel otlar / Kötüyse çoban / Buyurun kurtlar, sizlere ziyafet var!"

"Uzayda Bir Otel" adlı şiiri: "Bu dünya bir otele benzer / Evrim yolcuları olan bizler / Geliriz mavi bir küreye / Bir vücut verirler bize / Yeni ortama uyum sağlayalım diye.."

1991 Sevgi Yılı nedeniyle Yunus Emre'ye ithaf şiiri: "Hepsini sevelim, sevilelim / Kimseyi incitmeyelim / İncitmeyelim ya sevgili Yunus / Bizi incitenlere ne diyelim!.."

Ve tekrar arka kapaktan Yunus Koray imzalı tanıtımı dinleyelim: "Karşımızda derinden özünsenmiş bir yaşamın farklı şiirleri duruyor!"

Bir de şöyle mısra Hengirmen'den: "Sana duyduğum saygı, anama duyduğum saygının bin fazlası..!"

Bir de şu şiiri okuyalım: "Toprağın midesi geniştir / Ertir en iğrenç pislikleri / Sindirir milyonlarca cesedi / Ve biz leşleri koklarız çiçeklerde / Leşleri dişleriz meyvelerde / Bilmez kimse?

Bu topraklarda yaşayan her insanın kötü, iğrenç, basit, uyuz, berbat, sıkıcı, mıy mıy, bir işe yaramaz, şiir yazmaya hakkı vardır, beğenmez, ilgilenmez, bir kenara atarsınız. Ancak bu adamın Türkçe öğretim kitapları, hikayeleri, tüm dünya dillerine çevriliyor, Güney Afrikalılar da, Çinliler de, Türkçe'yi bu cümlelerle öğreniyor..

Ve kötü değil, "bozuk" şiir, bozuk sanat eseri, aç karnına içilen cılk yumurta gibi, bok gibi yapışır beyninize, bir derin sıkıntı infilakı yaratır. Bozuk, yani, paranoyak bir hafızanın radyasyonuna tabi tutulmuş algınız, düşünceniz, hayata bakışınız, o güne dek öğrendikleriniz, bir çarpışmayla, bu şiirleri bir kez okumayla "budalalaşır!"

Bu şiirler, gülme, eğlenme, komiklik duyguları yaratmış olsa, ne güzel eğlenir, dalgaya alır, gideriz. Türkçe'nin en başındaki bu adamın şiirleri, paranoyik bir kasırgaya tabi tutulduğumuzu, dipten gelen bu radyasyonun artık çığrından çıktığını, üniversitelerde, bakanlıklarda, bir yerlerde, korkunç şoklar yarattığını, işitilmemiş deliliklere yol açtığını, işitilmemiş yeni bir kimyayla toplumu topyekün bambaşka bir beyin-zeka manyaklığına sürüklediğini görüyoruz!

Bokundan yemiş adamlar... Bu beyinden sıyırmış şaklerden, bakanlıklarda, büyük adamların etrafında, büyük kurumların başında, depolar dolusu var. Varil varil zehirli variller atıyor, genç nesillerin okullarına, dillerine, annemizin sütü kadar temiz, beyaz Türkçe'nin içine...

Dünyaya Türkçe öğretenlerin başında bu adamı! Üşenmedim saydım, yüz sayfalık kitabında yüzün üstünde "ölüm" kelimesi, ölüm kelimesini kullanmadığı şiiri yok gibi. Sayıları ikiyi geçen ve en çok kullanılan kelimeler şunlar: Evren, güneş, karanlık, milyarlarca, yokluk, sonsuzluk, galaksi, yörünge...

Galaksi ve yörüngelerle kafayı yemiş bu adamın ne demek istediğini psikiyatristler iyi anlıyor. Ancak, kendisine hakaret edildiği gerekçesiyle, açacağı davaya, bilirkişi olarak psikiyatristler değil edebiyat bölüm başkanların çağrılacak, mesela Talat Halman! Hakim, şiir mi diyecek Halman, şiir diyecek, ortada deli olarak biz kalacağız.

İşte resmi edebiyat, resmi bilim, resmi Türkçe! Eskiden bokundan yemiş delilere halk acır, giysi-elbise verir, yemek yedirir, bir tuhaf eski zaman cins kuşu gibi beslerdi. Artık, bokundan yemiş deliler sırf sağcı siyasete bağlılıkları yüzünden korunuyor, besleniyor, en büyük kurumlarda baştacı ediliyorlar!

Ve hepiniz işe girmek için "beyaz kanatlı bir melek bu adamlar" diye övgüler yağdırmak zorundasınız, "bir dünya kahramanı", "sanat atölyesinde doğmuşlar", "duygusallıkları, zarafetleri ahlakı ikeleri, ikna edici edebi kabiliyetleri" diye göklere çıkartacaksınız, yüzünüz kızarmadan, "okuduğum en zevk verici eser" diye takdim edeceksiniz, sıcacık bir maaşınız olması için ne Yunus'u, ne Fuzulisi, tüm galaksilerin en büyük şairi, Hint, Çin edebiyatını aşmış Türkçe, onun şair ellerinde Tanrı'nın büyük bir mukafatına dönduğunu, yazacak, söyleyeceksiniz. Devletin, akademilerin eti kemiği olmuş bu paranoyanın içinde ekmek bulabilmek için, susacak, yalakalaşacak, soytarılaşacak, manyaklaşacaksınız

Bu şiirleri okumak, beyin hücrelerinize fare kuyruğu dokunmuş gibi, hepimizin zihnini bozmuştur, hemen dilimin ucuna gelen bir iki düzgün şarkı sözü yazayım, Türkçemizi toparlayalım: "Ufuklara yaslanmış yorgun dağlar sırayla" "Belki dirilirim içsem elinden / Senin çam kokulu bir tascık ayran" "Benzemez kimse sana, tavrına hayran olayım / Bakışından süzülen işvene kurban olayım / Lutfuna ermek için / Söyle perişan olayım", oh be

Amerikan psikoloji dergilerinde tartışılan iki hararetli konu var, birincisi ilaç vermek ya da vermemek! Bizim doktorların maşallah böyle dertleri yok, ilaç şirketleri her yıl lüks otellerde eşleriyle birlikte ağırlayıp, turistik ziyafet çektiriyor, dönüşlerde, basıyorlar ilacı. İkinci konu, klinik vakalarda teşhis savaşları yaşanıyor, mahkemeler, tazminatları neymiş efendim, doktorun ifadesi, hastanın ifadesi, tüm konuşmalar tane tane lime lime inceleniyor, hangi cümle söylendi, nasıl söylendi, binlerce girift, ayrıntılı tartışma! Bizde Allah'a şükür "teşhis" "tanı" karmaşası henüz yok, biz henüz, bu deli kapatılmalı mı, yoksa kapatılmamalı mı, sürecindeyiz ya da bu bodoslama delileri alıp baştacı ediyoruz!

Oysa Anadolu'da hakiki delileri ayırdetmek için basit bir yöntem vardı. Deliye para verilir, almaz ise, o deliye korku dolu bir hayranlık beslenir, hakiki deliymiş diye iltifat görür, ancak, hızla uzaklaşılır ondan. Bugünkü delilerimiz paraya bin takla atıyor, zaten hepsi para yüzünden deli olmuş, deliymiş numarasına yatıyorlar.

Parayı kabul eden deli, ehlileştiği, evcil özellikler gösterdiği için cins bir dev fare gibi bağırlarına basılır, tatlılık dolu bir lütuf ve hürmetle her cefasına katlanılır. Ve insanlar, hayatlarında hiç kimseye sarfedemedikleri absürd, bozuk, tuhaf lafları, soruları, takılmaları, küfürleri, yani tüm cinslikleri, bu deliler üstünde denerlerdi. Velhasıl bu deliler tüm halkın, amatör, ham söz dizinlerini ve küfürlerini, garip şakacıklarını denediği birer ayaklı sanat atölyeleri gibiydi!

Çocukluğumun en müthiş delisi Deli Hüseyin'di. Kocaman burnunun deliklerine kadar inmiş patlamış gözleri. Bu yüzden, diliyle gözünün saydamını yalar, bir gösteri yapardı. Pantolonunu göğsüne kadar çekerdi, arkadan götü yükselir, sırtında iki kanatlı bir kambur gibi dururdu

Birkaç haftadır aralıksız süren uzun yağmurların şemsiyelerine sığınmış kadınlar, çarşıda öteberi bakıyor. Tozdan küçük yağmura hiç aldırmayıp, dükkanın önüne atılmış hasır sandalyelere tünemiş esnaf, esneyerek yoldan geçenlere bakıyor. Üstü şekerlikle kapalı ve akrobatik numarayla tepsiyi ters çevirerek getiren dükkan çırakları, ustaları, eski tahta masanın gıcırdayan çekmecesinden bir kırmızı marka alıp, şekerliğin üstüne koyuyor, usulca... İşler kesattır, dükkana öğleye kadar bu çaydan başka giren, kasadan bu kırmızı markadan başka çıkan, yoktur... Yolunu gözledikleri kimse de yoktur!

Dizginlerini koparmış salyalı bir at gibi, Deli Hüseyin dörtnala şehre girer! Bakırcılar çarşısından, içyağları da satılan tiftikçilerin önünden, zeytinyağı tenekeleriyle dam, çatı yapılan çekiç sesleriyle dolu sokaktan, diken gibi kabaralarıyla öcü gibi görünen kalkanların tepsilere dizildiği balıkpazarından, kavun, karpuz, bostan satan dükkanların saman tozlarını dumana karıştırıp, naftalin kokan, kumaş boyalarının satıldığı semerciler çarşısından çığlıklarla çıkar, son durak, kumaş toptancıları, elbise satan dükkanların, manifaturacıların bulunduğu kunduracılar caddesi..

Deli Hüseyin'in sokağa girişiyle üstünü başını parçalaması, dal-daşşak üryan kalması birkaç saniyelik işti. Her dükkanın camı çerçevesi indirilmiş, bomba patlamış gibi, her dükkan sahibi köpürerek fırlardı sokağa. Ergen kızlarına çeyizlik bakmaya gelmiş uzun mantolu kadınlar bin pişmanlık içinde kaçışır, utançla yüzlerini duvara döner, bir elleriyle eşarplarını yüzlerine kapatır, diğer elleriyle koltuğunun altına sıkıştırdığı kızının yüzünü kapatırdı

Ve tabu, Deli Hüseyin de dal-daşşak, Yunan heykellerindeki gibi ballanmış küçücük bir erik üstüne yürüyen tırtıl kadar pembemsi ve uysal durmuyordu. Tek boynuzlu bir öküz ölüsü! Boşlukta sallanan korsan pitonu! Bu yaratığın sadece uykusunda beslendiğini düşünmek, deniz solucanları gibi sadece kabuğunda bir hayat sürmesi, sadece, rüyasında kükreyerek meleklerle iş tutması bu dev mongol için ne hüzünlü bir hayat! Bir deliye ait olunca bu organ, bir nesne, et parçası gibi görünmüyor merakla izlenen bir garip bilinç hali

Ağırbaşlı, ağarmış sakallı, tesbihi elinde, camiden yeni dönen hacı, hoca esnaf neye uğradığını şaşırır, tüm kötülüklerin şeytanı sokağa cehennemiyle gelmiş gibi, gözleri parlar, saldırıya geçerler! Duadan dilleri düşmeyen hocalar: "..kuni-daşşağını topla ulan!" diye bağırır, "..ik-daşşak" lafların pimi çekilmiş el bombası gibi herkes birbirine atar. Kadınlar, iki ateş arasında kalmış, gözlerini mi, kulaklarını mı kapasın. Ortaçağ büyücülerinden kalmış hasta edici bir elektirik akımına tutulmuş gibiler

O şehirden çıktığım güne kadar Deli Hüseyin, öğle vaktini hiç şaşırmadan bu gösteriyi boğuşarak hergün yapardı. Görkemli bir kamu hizmeti. Anladığım kadarıyla bu yaratığın soyunda görünmek-görünmemek gibi evrensel bir korku var! İyice bakmaz iseniz, adak ağacı gibi pis iplik parçalarının asıldığını sanırsınız. Evreni ayakta tutan bu gizli tapınağın hiç temizlenmemiş olduğunu, artık mantar mantar tüm pislik bitkilerini büyüttüğünü görürsünüz!

Esnaf, hergün, Deli Hüseyin'in ne yapmak istediğini bildiği için, üstüne çullanıp pantolon giydirir. Elbise durmaz, kilitli kancalarla tutturulur. Deli Hüseyin cicileri giyince sakinleşir, tek istediği de elbisedir zaten, usulca gözden kaybolur. Ertesi gün, yine ve bazen pantolon bulunamaz, Sezar gibi kumaşlara sararlar Deli Hüseyin'i, üstünden kumaşı atmasın diye de kalın iplerle bağlarlar! Ve bu bağlamada gizli bir pohpohlama var sanki, yarın bir daha gel. ..ik-daşşağın utancı, merakı değil, çok uzaklara sürükleniyorlardı sokakla, sinsi bir zevk alıyorlardı. ..ik-daşşak yelkeniyle bu tehlikeli denize açılmaktan, esnaf Koca Ahap'tı, Hüseyin beyaz balina.

Deli Hüseyin'in ayakta kalma tehdidi "çıplaklık", karın doyurması için başka şansı yoktu. Her akşam bu cici elbiseleri birilerine götürüyor, ertesi gün yine yırtık pırtık sokağa fırlıyor. Onu, besleyip, büyüten, evine alan kim ise, onlara karşı aşağılanmaması, korunması için evine ekmek taşıyor, böyle. Deli Hüseyin, hergün mezbahada boğazlanıyormuşcasına bir arbedeye girerek, üstünü başını temize çekiyordu.

Bu acaiplik değirmenin sokağında tüm ergen merakları lime lime kıyılan çeyizlik kızlar, biz çocuklar, artık başımızı öne eğip usulca yürüyebilir miyiz? Onlarca esnafın Hüseyin'in üstüne çullanırken çıkarttıkları hırıltılar, küfürler ve bir müddet sonra, milletini, namusunu, sokağını kurtarmış gibi, tekrar, hasır iskemlesine oturup, çırağın getirdiği üstü şekerlikle örtülü çayını içip, usulca kırmızı markayı şekerliğin üstüne koyuşu... İnanılmaz bir doyum. Zihnimde, bu sakin sokakta tüm kaldırım taşları ayrı bir böcek olup yürürdü, basit bir dünyada, zaptedilemeyecek canavarlar, halinden memnun hacı-hoca hayatları ağızlarında, gözlerinde köpürerek kuduruyordu. Hayatlarının başka hiçbir yerinde saçları sakalları bu vahşi korkuyla terlememiş bu insanların şimdiki doğal hallerini zihne inandırmak imkansız! Vebalı bir diken gözlerinin tam bebeğine batıyormuş gibi çıldırırcasına boğuşmaları, işte, bu boğuşma-dalaşma seansları için hergün Deli Hüseyin'e şükran borçluyuz. Biricik güvenimiz, ahlaki hoşnutluk bulduğumuz o sade hayat, altak bullak olup, bir sokak ihtilaline dönüşüyor. Ve sonra küfürlü nüktelerle süslenip fırtınayı savarlar. Rahat bir yatakta gerinip durduktan bu uzun sokakta artık hiç konuşmaksızın günü boylu boyunca, ilondi ışığının koyu, sarı renklerinin oyunlarıyla tamamlarlar. Hacı, hoca tüccarların kalbine saplanan bu dal-daşşak gösterisi, şeytanı taşlayarak, bir başka ibadet gibi bitiyordu. Balta girmemiş bu kasabalarda hayvanlar, gündelik hayata böyle alışıyor, aynı ihtiyarlar, aynı sokakta, kuruyarak ölüyorlar!

Ve artık kıh kıh kıh diye gün boyu delice gülen Arnavut kaldırımlı sokak! Varsa bir hayat önünde her adımında kıh kıh kıh kıh diye sırıtarak gülen bu hortlaksı köprüden geçmek zorundasın, ya da kıh kıh kıh bir çakıltaşı gibi sertleşip gözlerine çakılır, bu sokakta artık ..ikdaşşak birgün sen soyunmalısın.

Velhasıl halkımız delisini fındıkla, fıstıkla beslerdi, ancak, hakiki deli dediği, Deli İzzet'ti, İzzet'i sokağa dahi sokmazdı. Sahilde kayalıkların arasında kımıltısız oturur, martılar başına başına konar, hiçbir hayvan sınırına giremeyecek kadar pis kokardı, yanına yaklaşılmaz, bazen kayalıktan uzun bir sopayla dalgaların içine yuvarlarlardı onu, dalgalar yıkasın diye. Bazen ev kadınları kova kova su döker başından, bazen hortuma tutulur. Her iki kolu, her iki bacağı çürümüş ağaç gövdelerine benzerdi, tırnakları uzamış çatallaşmış, soyulmuş fare derisi gibi kemirilmiş kafa derisi, soğuktan, sıcaktan hiç etkilenmez, çenesinin altından sürgün vermiş söğüt gibi bok yeşili bir tutam sakal uzanır. Ancak, geceleri girebilirdi şehre. Uzun Sokak'ta, ışık oyunlarıyla süslenmiş fantastik bir mağazanın önüne oturur, gece ilerledikçe, çocuklar üstüne işemek için kuyruğa girerdi. Biri işer, diğeri işer, işedikten sonra delice bir kahkaha atarak, arkasında sakladıkları kaya parçasını İzzet'in tam alnına indirip, kaçarlardı.

Merhametli Allah bir güç veriyordu ona, İzzet, gülerek bakıyordu, hiçbir şey olmamış gibi. Bedenleri yusyuvarlak ve lastik kafalı çocuklar, duvar diplerinden kazıyarak boklar getirir, yetmez, yazlık İnci Sineması'nın helasından kürekle boklar taşınır, üstüne atılır. Hızlarını alamazlar, boklar kartonlarla, gazete kağıtlarıyla yeniden yerden kazınarak üstüne atılır, yine hızlarını alamaz, suratına boylu boyunca sürerler. İnsanın kanını ürperten bir soğukkanlılıkla gülerdi, başından aşağı saçak saçak boklar süzülürken kutsal bir heykel gibi, ya da ayakları yeraltında bir kutsal mağaraya bağlanmış gibi, kımıldamazdı. Hayatında tek bir bardak sıcak çay içmemiş. Vahşi şakalar karşısında bir an olsun sarsılmamış. Bir an ayağını kımıldatsa, ayakkabısının yırtılmış ağzı kudurmuş bir at gibi görünür, çocuklar, arkalarına bakmadan kaçıp, sokağı boşaltırdı. Uzaklardan olup biteni izler, kımıltısı sona erdiğinde, teyakkuzda yeniden yanaşırlar. Gecenin yarasa gözlü çocukları için neşe çiçeğiydi İzzet. Sıldığın, çöplerin, odun parçalarının, boklu gazete parçalarının ve yüzüne yaklaşılarak boğazlar kazılarak suratının tam ortasına balgam fırlatılmış İzzet, o bokların içine gömülüp usulca melekler gibi uyurdu. Sabah dükkanı açacak çıraklar için tam bir felaket. Uzun sopalarla dövülerek kaldırılır. Hayatında bir kez olsun uyku sersemliğiyle gerinerek uyanmamış bir yaratığı anlamamız mümkün mü? Tanrı'nın merhametli gizli parmağı İzzet'le ne öğretmek istiyor, bize!

Dünyanın en tatlı geceleri, sahilde dalga çırpıntılarıyla başlar, uzun uzun gezmek, yaşadığımız hayatın en romantik akşamlarıyla, Mayıs, Haziran akşamları. Liseden kız arkadaşlarımız, annelerinden on-onbeş adım geride kalır. Fısıltılarla konuşur, anneleriyle arayı açtıkça usulca, hayatlarında yakaladıkları bu en özgür anlarda duygularının her bir coşkulu rengini yaşamak isterler. Şarkılar söyleriz, avuçlarımız ter içinde, en moda şarkılarıydı o günün "Ağlar gezerim sahili, sanki benimlesin", "Pişman olup da birgün dönersen bana geri", "Bu kadar yürekten çağırma beni, bir gece ansızın gelebilirim"..

Ve sonra ayaklarımızı dalgalara uzatıp, kayalıkların üstüne otururduk, bir yerlerimize midye, şişe kırıkları batarak. Hepsinin bir gözü annesinde, "Annem gördü" diyen, korkuyla fırlayıp, bizden ayrılıyor, sonra yine bir pundunu bulup geliyor! Dalgalar kayalıkların diplerinde küçük oyuklar içinde süslü, neşeli köpükleriyle bitmeyen bir resim gibi, gençliğin o en sıcak çağında oynaşıp duruyor. Köpükler çıplak ayaklarımıza uzandıkça çılgınca deliye dönüyor, sevinçten gecenin korkusuz martıları oluyoruz. Başımıza yükselen, durduramadığımız mor bir alev! Ellerimiz ilk defa, bu koskoca yeryüzünde belki de burada birbirine dokunacak. Parmaklarımız hınzır yengeçler gibi kayalıklar üzerinde birbirimizin koluna, şakayla, omuzlarına yürüyor, bir bahaneyle, cimciksi şakalar şarkıların içine karışıp, kayboluyoruz...

Görülürüz korkusu, annelerini göz hapsinde tutarak, kaygan, yosunlu kayaların üstünden sıçrıyoruz, kızlı-erkekli beş-altı arkadaş. Boğaziçili, mehtaplı, Çamlıcalı, ada sahilli şarkılarla, hepimizin yeni öğrendiği gizli bir plana doğru mu hazırlanıyoruz. Kayalıklar kuytu köşelerine çekiyor bizi. Hayallerimiz elele tutuşmaktan ötesini bilmiyor, ama.. Ah o bin tane penceresi olan karanlık kayalar, Ah o milyoncuk köpüklerin sızıverdiği midye ağızları, dalga sesleriyle soluğumuzu kesiveriyor. Serin yaz akşamları nasıl da kudurtur! Serin yaz akşamları, ne güzeldir çekilirken dalgalar kayalıkların dibinden içini çeker gibi hazla yükselen uğultular. Işıklı şehir uzakta kaldı. Gece yarısına doğru ateşli bir coşku kamçılıyor, hepimizi. Avuç avuç köpük alıp göğsünden döküyor kızlar. Sızarken su, göğüslerine, ne güzeldir yüz ifadeleri. Çarpıcı bir arzuyla dökülmeye doymayan şelale tülü gibi. Dokunsam şimdi omzuna, birden taşıverecek, altak bullak olup toz gibi incecik havaya savrulacağız. Kollarımız köpükler içinde birbirimize çelenk oluyor. Dokundukça tuvale fırça. En hoş renkleriyle sürtündükçe tuvale fırça, kızgınlaşıyor. Mermi gibi başımız dönüyor. Kalbim patladı patlayacak, bomba tozu. Birden ürkütücü, kezzap gibi yakıcı bir çığlık kız arkadaşımdan. Neye uğradığımızı şaşırdık. Dehşetli bir sarsıntıyla çığlığın atıldığı karaltıya baktık. İki çocuk kayalıkların altında, İzzet'in arkasında. İğrenç bir resim. Çığlıklarla kaçışan kızların ardından koştuk. Batırdık sanki, çirkin ellerinden kayıp hayatın, yeniden denize kaçtık.

Yalnız ordan değil, ertesi gün okulda, ertesi yıl, birbirimizi hiç tanımamışız gibi kaçtık, o resim, kepaze bir kuyuya sokmuştu, o çığlık, masumluğumuzu derimizden testereyle soyup, aldı gençliğimizden!

Bu yüzdendi İzzet'in kaya darbeleriyle dövülmesi, kimse yanaşmasın diye üstüne bok sürülmesi!

En güzel çağında hayallerimiz, etinden kemiğinden sıyrılıp, derin suçluluğun çelikten, baktığı herşeyi zehirleyen yılansı yalnızlığına sürüklendi. Bir daha bakamadık, gözlerimizin içine; artık içimizdeki şehvetli fırın bir ömür kapalı mı tutulacak. Ellerimiz tutuşurken birbirine, terler içinde gizlenen resim, aynı resim mıydı?.. Bu tartışma beynimizde hayli uzun sürdü!

Yalnız İzzet'e sürülmedi bu pislik, cıvık, yeşil, nesne, bok değildi, bir bilinç hali, tarih müzesi! O serin yaz akşamlarını anlatan şarkıların, düşlerin, ilkokulların, edebiyat fakültelerinin üstüne sürülüyor ve bu buzdan ince, melek düşlü çocukları, kim istese kırar, bozar şimdi! Ateş, ter basar şimdi, doktorlara koşar, ilaç içer şimdi.

Yoksa, o kasabadan hiç çıkmasaydık, Deli Hüseyin, Deli İzzet olmak sırası bize gelene dek, bekleyiverseydik! Bu zihni kazımak, bu hafızayı temizlemek, bu tarihi değiştirmek için, geldik işte bu şehre, o kasabada bokundan yemiş delilerin kusmuk lekeleriyle...

Canıma okudular, bokundan, püsürüğünden tanırım türkçeyi! Deliksiz aptalların, zırva cırcır böceklerinin, beyinleri bir kez zonklamamış bu çürük vebalı dişlerin, hangi düşleri, hangi nesli, hangi nehirleri iğfal edip, bozduğunu, iyi bilirim!...

nihatg@leman.com.tr

BAYIK GİBİ

FEYHAN GÜVER

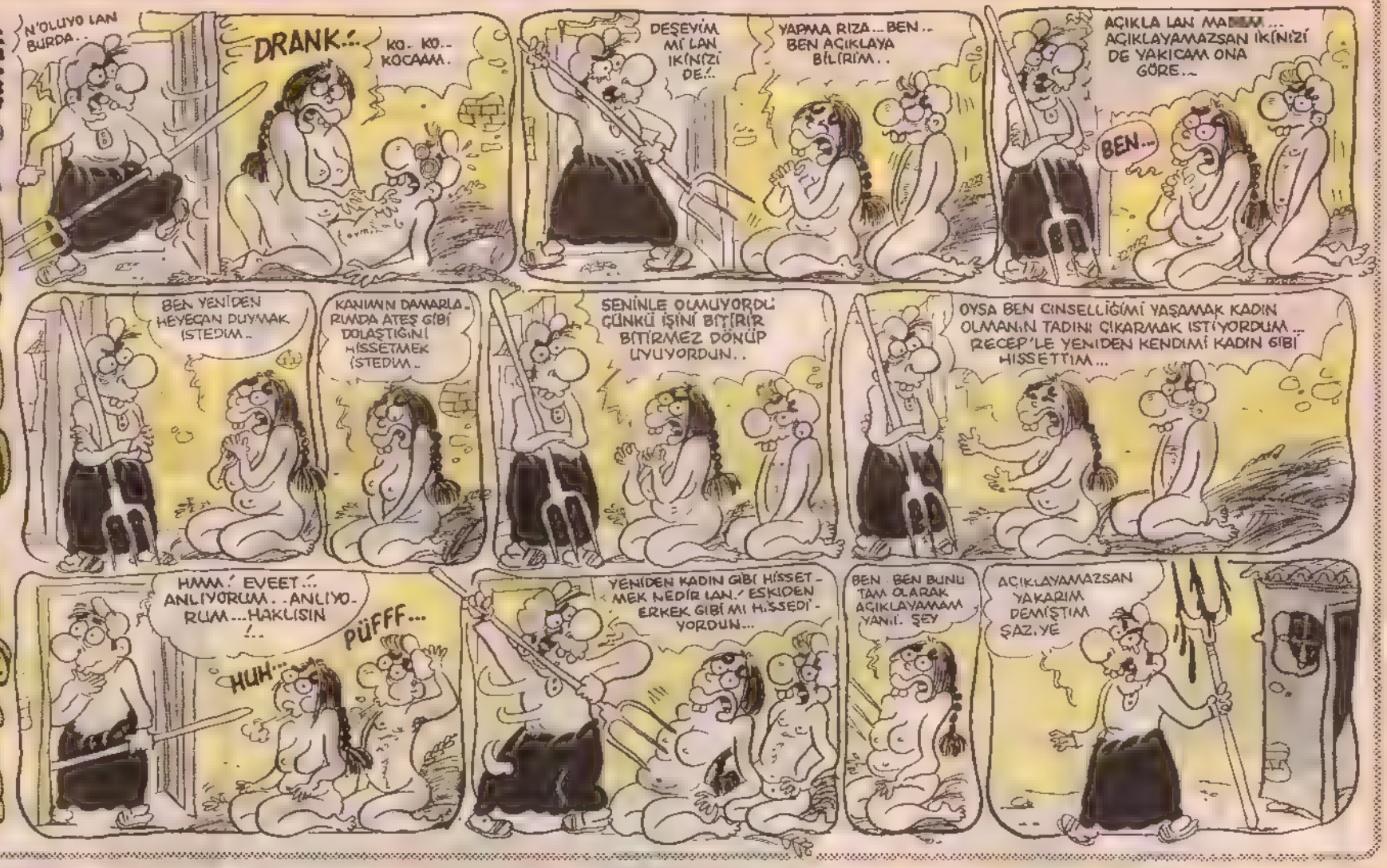

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

PARİS ZİYARETİ, J PİYER'İN EVİ.EŞİ JANİN VE GÖNÜL ADAMIMIZ.

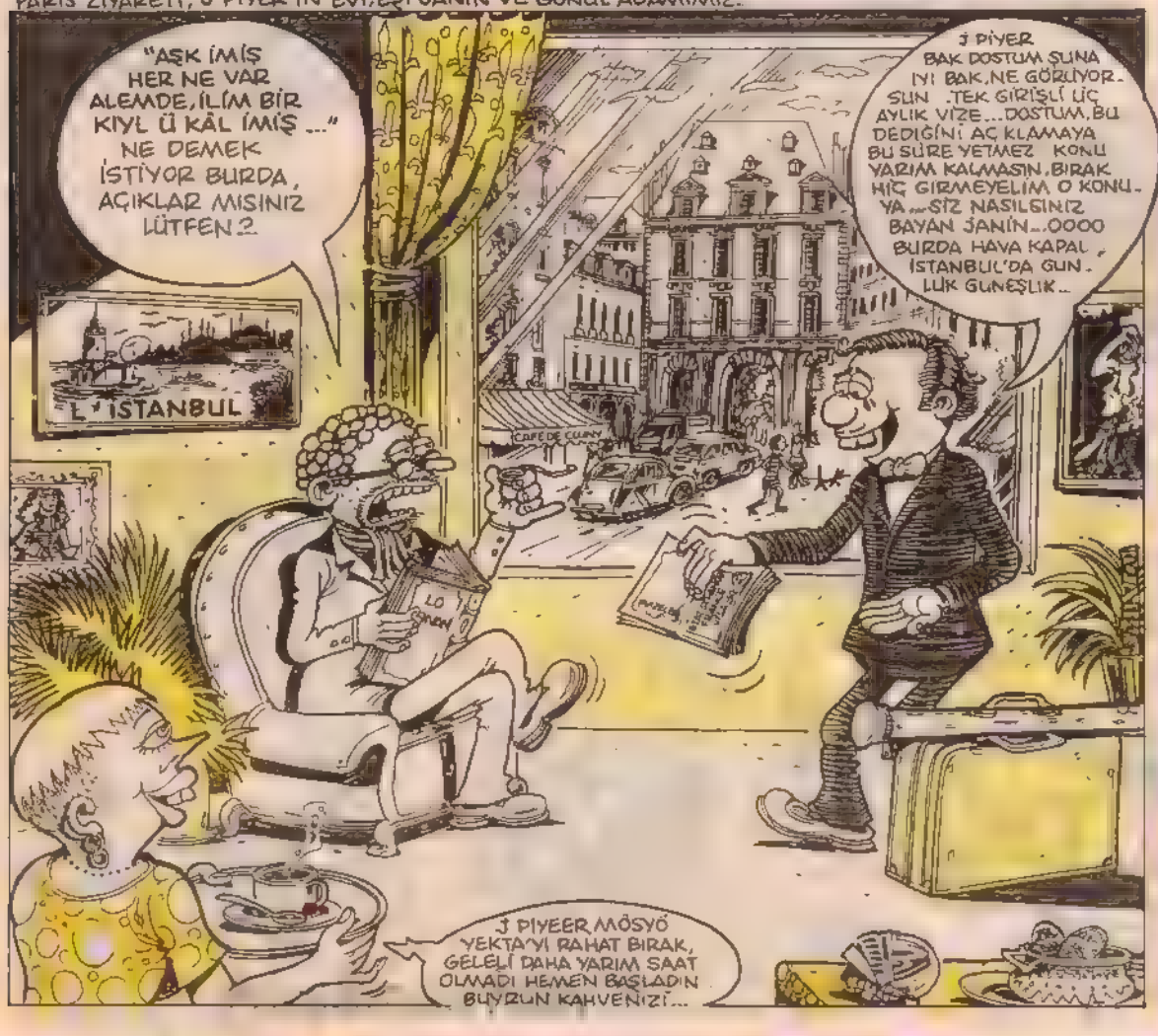

UZAYLILARIN İSTİLASI (8.Bölüm)

Paris (Dö Börjör Hotel) Sabah 3.30.

Doktor Vektör ve Eyda çılgıncasına bir sevişme sonrası orgazım olmanın ferahlığıyla osura osura uyumaktaydılar. Aniden kozmik telefon (Zwiiit, zwiiitth) diye çaldı. Vektör bikkın bir şekilde telefonu açtı. Karşıdaki ses asistanı Ferit'ti. Ferit heyecanla konuştu. (Aabi Vektör aabi, olanlar inanılır gibi deyil. Uzaylılar sudan sebeplerle bir sürü astronotumuzu gizli ışınlarla ördek şekline soktular. Hepimiz ördek olma tehlikesiyle karşı karşıyayız. Esrarengiz ayak sesleri geliyor, uzaylılar olabilir, kapatıyorum!) Vektör bembeyaz olmuştu. Eyda (Nen var hayatım, ne oldu?) diye sordu telaşla. Bir çırpıda anlativerdi herşeyi Eyda'ya. Eyda (Ördek olmak istemiyorum ördek olmak istemiyorum...) diye hıçkırıklara boğuldu. Vektör sevecen bir tavırla yanına sanlarak. (Sakin ol hayatım, asla senin bir ördek olmana müsade etmeyeceğim, bana güvenebilirsin) diye konuştu. Bir taraftan da (Hay ,mına koyim nedir lan bu!) diye düşündü kendi kendine

NASA (Astronot C) Bölümü

Odadaki ördekler telaşlı telaşlı vaklamaktaydılar. Astronot Stiwirt (Vak vak vaak!. Ulan nooluyoruz kafayı yiycem resmen ördek olduk yaa.. İçine sıçıyım böyle işin, bittik oolum bittik biz vaak vaak!) diye vaklarken astronot Osman (Vaak vöök pıçak yok mu lan pıçak öldürücem lan kendimi vööaak vöaak) diye bir taraftan haykırıp bir taraftan da odanın içinde paytak paytak bir o yana bir bu yana koşturmaktaydı. Kıdemli astronot Klara (Vak arkadaşlar lütfen soğukkanlılığımızı koruyalım, vak vak) dedi fakat nafile. Ördekler panik içindeydiler.

O Esnada Kozmiz Cevdet

Cevdet gene boyut değiştirmeye devam etmekteydi. Benimsemişti bu olayı. Fakat aniden boyut trasförmatörünün kayışı kopar. Kozmik Cevdet (Vay be tam da kaptırmıştım!) demiş.

Devamı haftaya

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

Sarma öykü, er dizis...

VAAY BABA? YENİ EVE TAŞININCA KENDİNE YENİ BUZDOLABI YAPMIŞSIN? DAHA GENİŞ, GÜZEL... DUR Bİ BAKIM..

YAA TEMİZLİĞİN BIRAK DOLABI ŞİMDİ, HADİ SALONA GEÇELİM..

YAA DUR BE OĞLUM, SADECE DOLABA BAKICAM..

SIRADAN BİR BUZDOLABI! SEN SALONA GEÇ, BEN DE SANA KAHVE YAPIYIM.

BİR DAKİKA YAA... BAKICAM.

YAA SANA ŞURAYI AÇMA DEDİM BE ADAM! AÇMAAA..

Bu ne yaa?

ŞLAP ŞUP!

İKİ SAATTİR MEVZUDAN UZAKLAŞTIRMAYA ÇALIŞIYORUM BANA M.S.N. DEMİYO.! BE ARKADAŞ AÇTIRDIN KUTUYU, GÖRDÜN GÜNLÜNÜ EN SONUNDA.!

Heey Heey

AAH

ABİ FAZLA HIZLI GİTMEYE KORKLIYORUM. YAN AN DEN ÖNÜME BİŞİ ÇIKAR HESABI. ŞİHİRLER ARASI YOL ABİ..

ABİ YANİ YÜKSEK HIZDA KONTROLDEN ÇIKARIM FİLAN? TAKLA ATARIZ VALLA..

GÜZELİM ÇIKMAZ, SEN BAS GAZA, BASA BİLDİĞİN KADAR!

YAA EVLADIM BAS GAZA YAA! ARABA BEMEVE ULAN!

ARABA BANA DE ONU YAPAN MÜHENDİS DE BU ARABANIN TAKLA ATMAYACAĞINI GARANTİ ETMİYOR K.A BENİM DELİ GÖNLÜM.. ZIPKIN YAVRULARIM.. A BENİM VURDUMDUMAZ PEHLİVANLARIM.. A BENİM ZENGİNLİP APTALCA HAREKET EDEN MAYDANOZ KARALIYİĞİTLERİM..

DYO SADOSAN

ULAN BELKİ BİR İKİ İŞ BAĞLANTISI YAPARIM DİYE GELDUM BU ZENGİNLER KLUBÜNE JİVE OLDUM, FAKAT GÖRDUMKİ BUNLARIN ORTAMI DA BAMBAŞKAYMIŞ! AYLIK TOPLANTIMI YAPIYORUZ, ŞEYTANA MI TAPIYORUZ ADAM MI KESİCEZ NE POK YİYCEZ HALA ANLAMIŞ DEĞİLİM?

GOBBİ HIMM! ZİKMİ CRUS TALOMUS GOTUS

Erdener abi albümü pek yakında geliyor... Gelmesse olmaz mıydı? Olmazdı..!

ZİFTLİ SÜTLAÇ

GÖKHAN DABAK

HEY AHBAP BİZ BURDA YABANCILARI SEVMEYİZ..!

HEM YABANCILARI SEVMEYİP HEM DE **AHBAP** DİYE HİTAP ETMENİZ BİR ÇELİŞKİ DEYİL Mİ SİZCE ARKADAŞIM?

YAMANMIŞSIN YABANCI!

TUR BULDUM AMSTERDAM'A, ALTI GÜN BEŞ GECE 495 DOLAR... YOKSA DİYORUM KUŞ UÇUŞUMU GİTSEM... KARAR VEREMEDİM...

KUŞ'SUN KUŞ UÇUŞU GİDİCEN TABİ DELİ MİSİN NESİN?

ZIRRR

1

FÜZE

2

HAY ALLAH!.. SANIRIM YANLIŞ ADRESE GELDİM..

agdabak@leman.com.tr

AÇSTROLOJİ

BORÇLAR VE SİZ

KOÇ
Güne başlamak için hiç de iyi bir gün değil. Şimdiden bileklerinizi ufak ufak jiletleyin. Diğer bir tavsiye de, var gücünüzle evden hızla kaçın. Kapıcı birazdan zilinizi çalmak üzere; unutmayın ki bugün aidatı ödemenin son günü. Yükseleneniz Yengeç'e dikkat, bu günlerde çok parasızlık çekiyor, aman görmemezlikten gelin.

BOĞA
İş hayatınızda büyük bir süprizle karşılaşabilirsiniz. Bunun nedeni aldığınız avanslar maaşınızı karşılıyamamaktadır. Hemen kendinize bir ek iş bulun, ilan sayfalarını tek tek tarayın. Gazete alacak paranız yoksa, eski gazeteleri bir daha gözden geçirin.
Uğursuz gününüz ; Pazartesi

İKİZLER
İç dünyanızda nedensiz bir bunalım geçirebilir, beklenmedik borçlara kızabilirsiniz. Haklısınız ama tefeciye olan borcu ödemediğiniz takdirde bu akşam eve misafir beklemek zorunda kalabilirsiniz. Evde yokuz numarasını boşuna yapmayın, kınlan kapı kilidi için yeniden para gerekecektir. O çift karakter yok mu o, o seni yaktı.

YENGEÇ
Duygusal çıkışlarınızı dengeleyemeniz pek kolay olmayabilir. Kız arkadaşınız istiyor diye illede bir yerde oturup yiyip içmek zorunda değilsiniz. Gülhane parkında gezebilirsiniz, halen ücretli giriş başlamadan bunu kendinize tattırın. Ayrıca ordaki yırtıcı hayvanları göstererek açlığını unutturun arkadaşınıza.

ASLAN
Yakın çevrenizle aktivitelerde bulunabilir, dostlarınızla ortamlara akabilirsiniz. Yalnız tek bir şartla; kredi kartınızı sakın kullanmayın. Kartınız verilen limiti aştığından, öyle **" Durun hesabı ben ödiyecem"** diye bir hanzolukta bulunmayın. Kredi kartınıza el konur, siz de rezil olursunuz. İyisi mi, **" Ya ben bi şey içmedim, hesaba katkı yapmasam olur mu?"** diye söyleyip işin içinden çıkın.
Bu borcun ünlüleri : Fatih Kaçan, Mehmet Coşkun, Levent Erseven

BAŞAK
Gününüz oldukça yoğun ve yorucu geçecek. Bir yandan iş arkadaşınızdan aldığınız parayı ödeyememenin ezikliğini yaşıyacaksınız, diğer yandan gelen faturaların hesabını yapmaktan bunalacaksınız. Ay'ın Uranüs'le buluşması sizi sevindirmesin, zaten ay sonunu zor getiriyorsunuz.

TERAZİ
Bugün alacağınız bir haber sizi hem üzecek, hem de az da olsa sevindirecektir. Postada bulacağınız zarf size, ödenmemiş son bulaşık makinası taksidini hatırlatacaktır. Bu sizi kederle yıksa da, son ödeme tarihine daha üç gün kalması sizi sevindirecektir. Grubunuzdaki diğer borçlarla bir araya gelmek size moral sağlıyacaktır.

AKREP
Huzursuzluk sizin göbek adınız olmuş. Paranoya ve beraberinde getird'ği de cabası. Stresinizi böyle, ikide bir yer değiştirerek atamazsınız. Sağa sola gizleneceğinize peşinizdeki çek senet mafyasına gidip teslim olmanız en uygunu. Belki bu cezanızda bi indirim sağlar.
Bu borcun ünlüleri : Vedat Özdemiroğlu,Soner Günday

YAY
Maddi konularda beklenmedik gelişmeler sizi bekliyor. Haydi gözünüz aydın, önümüzdeki ay zam ayı. Hemen kağıda kalemle sarılın, mahalle esnafına olan borçlarınızla alacağınız parayı denkleştirmeye çalışın. Aslan'daki Ay, eş dost borçlarını bir süre daha ödememeniz gerektiğini belirtiyor. Bunu fırsat bilip de denyo gibi yine borç istemeyin.
Uğursuz sayınız; Her ayın sonu.

OĞLAK
Bugün size bir yol görünüyor. Dün son otobüs biletini de kullandınız, hadi bakalım topukları yağlayın. İşe geç kalmamak için en kestirme yollan yürüyün. Yolda sizi bir tanıdık görüp de **" Ekrem abi! Ekrem abi! gel bırakalım gideceğin yere kadar, işe geç kalma"** derse, hemen **" Yok! yok! ben bugün izinliyim, öyle geziyorum"** diye cevap verin ki daha fazla rezil olmayın. Yükseleninizi, mükseleneniz boş verin, hadi daha hızlı yürüyün işe geç kalacaksınız.

KOVA
İkili ilişkilerinizde kararsız davranışlar gösterebileceğiniz çok duygusal bir gün. Sevgilinizle baş başa bir yemek yediniz ve tek başınıza hesabı ödiyemiyeceğiniz için Alman usulü ödensin istiyorsunuz. Ama bunu bir türlü karşı tarafa söyleyemiyorsunuz. En iyisi hesabı kasaya ödiyecem diye gidip, garsonlara bunun başka bir yolu olup olmadığını sorun.

BALIK
Sosyal olaylar günlük olağan koşuşturmalarınızı engelleyebilir. Bu yüzden siz siz olun borç aldığınızda sakın döviz kabul etmeyin. Zaten dolar almış başını gidiyor, mark desen yine öyle, altın'a, reşat'a hiç mi hiç girme. Banka faizine de güvenilmez, sonra bi ödiyemezsen olacakları bi düşün. Hacizden hacize koşabilirsin. Ama baktın olmuyor, borçsuz yapamıyorum dersen al.
Bu borcun ünlüleri: Alp Tamer Uluklıç, Bahadır Boysal, Aslan Özdemir

AÇSTROLOG ASLAN ÖZDEMİR
aslan@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Cumhuri Cemaat

AHMET YILMAZ

• MEDYA DUNYASI ve BAŞARIYA SUSAYANLAR ..:.

• EMEKTAR FUTBOLCU HİLMİ ve YEDEK KALECİ MURAT ..:..

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

SEVERİM:... Yukardan gelen; üst komşunun astı kocaman bi çarşafın, balkon demirlerine falan vurarak çıkardı flap, flap! seslerini .. Pereja merka kolonya şişesinin kapaanı bir anda, hızlan çevirip, kapaan döne döne havaya fırlamasını, ve öbür elimin avucuna düşürmeyi... Pakedin dibinde kalan bi iki tek sigarayı alıp, yeni sayılan başka bi paketin içine yerleştirmeye çalışmayı; fekat, tamam annadık yirmi tane oluyo işte; ama ben koyunca olmamasını; fabrikadaki diziliş gibi yapamamayı ve, bi tenesini zorlan ittirip falan, oraya bi yere tıkıştırmayı... Gece için makarna yaparkene, bi paket elbette çok olcaa için, paketi ortasından biraz yukarda falan, belinden tutup; küçük boru olduu için iyi bukuluyo beli, işte ordan girip, sıcak suyun içine istedim kadarını dökebildim aanı... Işıklarda, yürüyen yeşil adamın yanmasını beklerken, sanki tam çizgide durup beklemek çok zor ve aptalcaymış gibi, az az ileri gidip tam sınırda falan beklerken, büyük bi kamyon, dev bi otobüs falan vooorni diye yaklaştında, hemen sige sige geri kayıp haddim olan yere dönmeyi... Sokak kapısını açtıktan sonra, parmaklarımın arasındaki anahtarı değiştirip, daire kapısınınkini tutmak için ve gereku olan anahtarı evirip çevirip parmaklarıma alıp, tuttuumda, diğerlerini bi şıngırtıyla anıden bırakıp anahtarlıktan sarkıttım aanı ve, ordaki küçük metal ağırlık.. Rey Bredbörî; Aaaamyaarabbımî Hîffî Baz Laytyır; Yuro Sport; Editöryaî demeyi... Buz daa tam olmadı için, buz çıkarmak için kalıbı boşaltmaya kalktımda, parmaamın çıtî diye ince yüzeyi kırıp, kalıptaki suya girdir aanı.

PSİKOAYRINTI:... Fanilayla oturuyordu raatlama koltuunda Göğsünü ve boynunu sıvazladı; ensesine götürdü sonra elini, bi iki şaplak attı kendine. "Siz terlemiyo musunuz?" dedi Dr. Semih'e. "İyiyim ben böyle' dedi doktor, "siz raatsanız sorun yok." Uzandı biraz, kalktı hemen. "Yapışıyo koltuun derisi" dedi. Kalkıp yere oturdu, sırtını koltuğa dayayıp. Ayaklarını da, sehpanın gazete koyma boşluğunun içine uzattı, öte taraftan çıkardı. Saçmasapan bi duruş olmuştu. Bi eliyle yine marleydeki tozları silip bi şeyler çiziyordu yere. "Temizlenmişî" dedi. "Çok toz yokî" "Temizlikçi kadın geldî" dedi Dr.Semih. Ve onun abuk sabuk duruşuna bakıp, raatsız olup olmadığını düşündü. Eşyalarla tuhaf ilişkiler kuruyordu ama zarar vermiyordu onnara. Sadece bi kere kültablasını devirip kırmıştı ama, bi zücaciyeciden gidip ona benzeyen başka bi tane almıştı hemen. Bazen konuşmak istemiyordu. Korktuunu hissediyordu Dr.Semih onun. Ayaklarını çekti sehpadan; kafasını soktu, öbür taraftan çıkarıp, Dr.Semih'e baktı. Gulumseyerek; ve önemli bir bilimsel kanıt yakalamak istermiş gibi, "Ne yapmaya çalıştınızı sorabilir miyim?" dedi Dr Semih. O anıden, kafasını çekip çıkardı ama, vurmuştu yan yolda kütî diye. Kafasını tutup koltuğa uzandı. "Götünü sıgtiimin sehpası!" diye sızlanıp, bi şeyler daha mırıldandı bi süre. "Başka bi açıdan bakmak istiyorum hayata! Durduum yerden sıkıldım!" dedi anıden, sokulduğu köşeden bağırarak. Dr.Semih, bi süredir hazırladığı yorumları ve tesbitleri yapmak için iyi bi açılış yakalamanın heyecanıyla; "ne gibi?" diyebildi sadece. Daha geniş ve çözümleyici bir soru yöneltmek istemişti ama, kafasının hala acıdığını düşünüp üstüne gidemedi. "Mesela böyle!!" dedi, yine bağırarak. Tam da doktor bişiy düşünüp tasarlarken bağırıyordu anıden hep. Dr. Semih ona baktı. Duruşu ayrıydı. Ayaklarını karnına çekmiş, köşeye sokulmuştu işte. "Değişik bir açı mı bu?" dedi Dr.Semih. "Evetî" dedi o. "Siz beni görmüyonuz ama, ben size değişik bi açıdan bakıyom şu anî"... Kafasını saçmasapan bükmüş ve, kolunu hafif aralayıp, koltukaltından doktora bakıyordu. Sonra o pozisyonda kalkıp, o şekilde yürüdü, mutfaa gitti. Soğuk suyla döndüünde, "o açıdan nası görünüyorum" diye gülümseyip, espirili bi soru yöneltti Dr. Semih.. O şekilde doktorun önünde durdu, "Karanlık ve, burnunuz yokî" dedi.

POTPURİ:... Bitpazarına giderken, karşıya geçmeden önce, köşede bi spor maazası var. Bakıyorum geçerken vitrinlerine. Öylesine bi bakış ama. Sırf bi yere bakmış olmak için. Bi iki küçük halter bi yay, o yanı modern patenlerden, çoraplar, ve annamadım bazı şeyler daa var. Ordan yıllar önce, kapı barfiksi alıp takmıştım eve, tuvaletin önündeki kondor kapısına. Bi iki hafta çektim, başar onar. Sonra unuttum gitti. Arasıra geçerken elimden tutunup, vuruyorum falan demire. Amerikan striptiz kulüplerindeki parlak borular gibi, dikey falan olsaydı barî. Ben de öyle tutunup, daa değişik hareketler yapardım belkî.. Bi durakta oturup konuştuk biraz Faruk'la. Güzel bi durakta. Işıklı, camlı, vitrinli, temiz falan. Kanepe mi, sehpa mı, oturulan o şey işte, hah, oturma grubu diyim tam gerzekçe olsun; o iyiydi, oturma grubu! Güzel yapmışlar Kola falan almıştık az ötedeki kuruyemişçiden. Karımı ağrıtı yine. Kesin ülser var bende! İçmedim hepsini, koydum kenara. Otobüs bekliyo gibi oturduk. Tabelalar vardı yolın karşısında. Bi çocuk kuaförü açmışlar. Tabelasında da, palyaçolar falan var elbet. Alt taraf kebapçıydı. Onun tabelası da fena dill. Yürüdük gittik sonra... Şu gömleein yakasını diktirmeli anneme. Hani, yakayı kenara sabitleyen bi düğmesi var ya, bi tanesini yanmış yere dikmişler. Yamuk duruyo yaka. Onları uğraşıyom hep dışarı çıkarken. Sanki elimleri düzeltince olucak! Aslında belki de, iliklememeli yakayı. Dev gibi de bi yaka olsun! Yayılsın kenarlara; yetmişli yıllar modası gibi. Aç yakayı bağnî Kıllarım yok fekat yeterli sayıda o bölgede. Bi iki tane var saçmasapan uzayan, onnar da ne sıgıme yanyo orda, naapıyolar annamıyom!. Bakkalın dondurma dolabı önünde durmak kadar sıkıcı bişiy yokî O da tabelaya bakıyo, ben de! Dolabın kenarındaki tanıtıcı dondurma afişine! Şundan alıyım! Şu mu! Tam adını ikimiz de bilmiyoz! Ve işte yav. Hararetim bastı, bi tane zıkkımlanıyım şundan, farketmez. Daldırdı kolunu dolabın içine. Yanmış bişiy çıkarıcak kesin. Ne saçmasapan dondurmalar var tabelaya baktım da! Oyuncak gibi! Evde birileri vardır belki şindi.. Bi tane daa alıyım; yedek olsun... Böcekleri ilaçlıycaklarmış sonunda; apartman yönetimi karar almış. Ulan; alışmıştım onnara be. Parmaamı uzatıyodum, kaçıyolardı, kahverne düşüyolardı; kumandayla ezlyodum. Neyse; gebersin lavukları içlerinden bi iki tanesi mutlaka sağ kalıp hemen ünycekler yine aslında. Ama bi, süre ölü kalıcaklar en azından. Hemen iyi günner diliyorum!..

cemahmet leman.com.tr

Okur Mektupları
İmam Adnan Sok. No 20
80800 Beyoğlu / İstanbul

Kuzguncuk'un Ciğeri Delindi

Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı, Vakıflar İdaresi'nden kiraladığı, Kuzguncuk'un 700 yıllık tarihi Bostanına hastane yapmak üzere 1992 yılında başladığı girişimini, bu kez "ÖZEL OKUL" olarak yineliyor. İlk girişim, Kuzguncuk halkının duyarlılığı sayesinde başarısızlıkla sonuçlanmıştı.

Söz konusu Vakıf, şimdi geçen senelere göre daha da büyük bir beton yığını projesi ile yine tarihi Bostan'a, 2960 sayılı Boğaziçi kanununa göre "yeşil alan" sayılan bu alana geldi. Gelen Vakıf yetkililerinden 2863 sayılı kanunun 8. maddesi gereği Koruma Kurulundan izin alınması gerektiğini söyledik, bu izin belgelerini göstermelerini istedik, gösteremediler. (Bu konuda Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştuk.) İzin belgeleri olmadığı halde, jeolojik etut çalışması adı altında 1 Haziran Perşembe günü iş makinalarıyla Bostan'a girdiler.

Kuzguncuklular olarak bu barbarlığı, "TAŞLA SOPAYLA DEĞİL" hukukla, çocukluğu burada geçen yaşlı teyzelerin gözyaşlarıyla karşı koyduk. Bostan'a girdiler.

KUZGUNCUK'UN CİĞERİNİ DELDİLER

NEFES ALMA HAKKIMIZA TECAVÜZ ETTİLER

Aslında delinen, tüm ulusun tarihi bi değendir. Çünkü Kuzguncuk, kiliseleri, havraları, camileri ve yeşil dokusu ile inanç turizminin de uğrak yeri olan bir tarihi alandır. Bu tarihi Bostan, hiçbir vicdan sahibi ve uygar kişinin bozmaya kıyamayacağı, Kuzguncuk portresinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Geçen yıl, bir deprem anında sığınacağımız açık alanların ne kadar az olduğunu gördük. Bu Bostan da bu ender kalan alanlardan bir tanesidir. Büyük deprem felaketinin üstünden daha bir yıl bile geçmeden yine yeşil bir alana Boğaz da koruma altındaki bir alana göz dikilmiştir. "Ucuz arsa" peşindeki bu zihniyet, bu kez "ÖZEL OKUL" tabelası ile karşımıza çıkmıştır.

İstanbul'da yapılmak istenecek bir okul için her zaman başka yerler bulunabilir. Ama koruma altındaki bir yeşil alanı feda ederek okul yapılması, hiçbir milli eğitim politikası ile uyuşmaz.

Her gördükleri yeşil alana "UCUZ BOŞ ARSA" gözüyle bakan yoz, kültürsüz anlayışı kınıyoruz. Tüm yetkilileri, kültür ve tabiat varlıklarımızı koruma görevini hakkıyla yapmaya çağırıyoruz.

Kültür ve tabiat varlıklarını tüketen uluslar, uygarlık haritalarından silinirler. Bu nedenle Kuzguncuklular olarak, kültür ve tabiat değerlerimizi sonuna kadar savunmaya kararlıyız. Çünkü bu değerler, sadece Kuzguncukluların değil tüm insanlığındır. Burada yaşadığımız için bu koruma görevinin daha ağırlıklı olarak bize düştüğüne inanıyoruz. Okullarda okutacağımız kültür ve tabiat varlıklarımız konusunda verebileceğimiz bir iki canlı örneğin de Türkiye'de kalmasını istiyoruz.

Bunun için gerekli tüm hukuksal mücadeleyi vereceğiz ve demokratik haklarımızı kullanacağız. CİĞERİMİZİ OYDURMAYACAĞIZ.

Kuzguncuklular Derneği

Yaşasın Görebiliyoruz!

Biz Bursa'nın herhangi bir lisesinde okuyan, yaşları 16 olan ve yaklaşık iki yıldan beri gören ve yaşayan iki kızız. Bize bunu sağlayan Leman'a çook teşekkürler. (Yalakalık değil)

Herkesin malumu ki şu anki eğitim sistemimizin amacı tek tip, ot öğrenci imal etmek. Sadece kurbağaların sindirim sistemiyle ilgilenen ve dışardaki hayattan bi haber olan insanlar. Ama böyle olmayı reddeden ve Lütfü abinin de dediği gibi; bizi düzen bu düzene karşı gelmeye çalışanlar da var. Fakat, okullardaki aşırı zihinsiz kadrolaşma ne yazık ki bunu baltalamaya çalışıyor. Bundan önce bazı arkadaşlarımız da gerek kıyafet, gerekse eğitim hakkında duygularını yazdılar. Biz de onlara aynen katılıyor ve canı gönülden destekliyoruz.

Okulumuzun hemen hemen hepsi ülkücü. E tabi buna paralel olarak da bir sürü reis var. İşte bu yüzden bir çok arkadaşımız susturuluyor. (Bunun nasıl olduğunu hepimiz biliyoruz) İşte böyle bir ortamda birimiz, sonradan ülkücü olduğunu öğrendiğimiz biriyle bir müddet çıktı. Fakat insanları genelleştirmenin ve kalıplaştırmanın yanlış olduğunu ve görüşümüze ters düştüğünü düşünerek, onun ülkücülük yanını pek önemsemedi. E takdir edersiniz ki bir yerden sonra da hiç çekilmez oluyor, işte bu anda da ayrıldı. Ama şunu da belirtelim ki bu bahsi geçen şahısların hiç birisi pasif değildir, yani mutlaka bir ocağa bağlı, silahlı, kavgalı dövüşlü, haraççı ve sülalesinden milletvekili çıkartmış olanlar bile var. Ki, malum şahıs da öyleydi. Neyse, iki hafta kadar sonra; beyfendinin arkadaşları tarafından, hal ve hareketlerimizde dikkatli olmamız konusunda uyarıldık. Biz de öylesine güzel uyduk ki buna(!) yani tıpkı süt dökmüş kedi olduk. İşte bu yüzden yolumuzu erkekler(!) kestiler. İlle de erkekler dedik çünkü onlar da yasaktır. Kıza kız verilir, ama bir yandan mantıklı bir yönü var. Üç kızın yolunu kesen dört erkek ve tehdit eden on erkek olunca, insanın bunlara erkek diyesi de gelmiyor.

Tamam biz yaşadığımız ülkenin neresi olduğunu ve konumlarını çok iyi biliyoruz ama on kişinin okulun içine sivil girip (bunlar pansiyonda kalıyorlar ve bu şekilde girmeleri yasaktır) bağıra, çağıra tehditler savurması -üstelikte bizim sınıfın karşısında bir müdür yardımcısı odası varken- ve kimsenin de buna kulak asmaması ve susması (bizim dışımızda) tam ooohaa'lık bir olay. E tabi şimdi o kapı komşumuz muavinin de onların başları olduğunu bildikten sonra insanın 'imam osurursa, cemaat sıçar' diyesi geliyor, değil mi?

Haftada bir gün toplanırlar ve yaptıklarının çok tersi kararlar alırlar. Bir eğitim yuvası olması gereken binalara 'bellerinde silahlarla' kolayca girebilirken onlar, biz arkadaşlarımızı sokamayız sonra da yapılan aramalarda oranın okul mu, cephanelik mi olduğunu ayırt edemezsiniz. Tabi bunlardan haberi olmayan biri için okul çok temiz, vukuatsız, ama bize ve size göre?..

Siyah giydiğimiz için satanist (yanlış değil, hatta birkaç tane Q var, onlardan iyi mi bileceksiniz) olduk, insanları ve hayvanları onlardan daha çok sevdiğimiz halde sadist olduk, Yılmaz Güney'i sevdiğimiz için vatan haini olduk. Daha ömrümüz var, bakalım neler göreceğiz.

Evet, belki kız olduğumuz için dayak yemedik ama kabul edin ki o tehditlere de herkes dayanamaz ve de karşı koyamaz. Ama bunların da hiçbir şey olmadığını biliyoruz, fakat bir başlangıç.

Ama biz kararlıyız, insanların kendi gözleriyle yarattıkları canavarlara yenilmeyecek, savaşacağız. Bizce; ölüm nereden gelirse gelsin; sefa geldi, hoş geldi.

Biz, Che'nin yolundan yürümek istiyoruz, biz 28 yıl önce bazılarına bayram gibi gelen ama bizce yas olan Hıdırellez'de katledilen Deniz'lerin yanındayız. Sizden istediğimiz bizi daha çok bilgilendirmeniz. Abilik, ablalık taslamanız değil. Hepinize sevgiler.

Sinner Girls

Sizi Biz Boğdurduk!

Trabzon'un Beşikdüzü ilçesinde, meydana gelen ve çok sayıda insanın boğularak ölmesine sebep olan deniz facıasını ilk defa görmedik. Eğleneceğiz derken ıstırap çekerek ölürken, geride kalan insanları yasa boğmak ilk defa olmamıştı. Denizin kenarında denizden ne kadar uzak yaşadığımızı bir kez daha bütün dünya gördü. Sanki okyanusta ve çok açıklarda gemi batmıştı da, kurtarılma şansları hiç yoktu. Kıyıya çok yakın bir yerde cereyan eden bu olay hepimizi çok üzmüştür. Bu olayda kayıkçıların hatası olduğu kadar, binen insanların da hatası olmuştur. Kadının denize girmesine, kapalı zihniyetteki insanlar hangi deniz bayramını kutluyorlar anlamıyorum. Bu ölen insanların çoğu bayandı. Çünkü onlar yıllarca deniz kenarında yaşamalarına rağmen denizden mahrum bırakılmıştılar.

Özellikle bizim Doğu Karadeniz'de bayanların denize girmesine ayıp gözle bakılır. Bazen kadınlar toplu halde bir köhne yerde denize girerler. Bazı yerlerde plajlar olsa da oralarda ya turistler ya da değişik yörelerden gelen insanlar girer. Denizin kenarında evi olanlar bile denize sıkıla büzüle girerler. Bu insanlar denize alışık insanlar olsaydı, eminim ki çoğu boğulmayacaktı. Karadeniz kara değildir, insanımız karadır. Bu deniz canları almadı. Biz kendi canlarımızı kendi ellerimizle boğduk. Tıpkı balıkları yok ettiğimiz gibi. Tıpkı insanları denize hasret bıraktığımız gibi. Tıpkı yetkili insanların bizi terkettiği gibi.

Karadeniz işte yakaladığı zaman affetmiyor.

Bu denizin isyanıdır. Bu denizin bize haykırışı ve sitemidir. Bizler topyekün bu kafalarla yaşadığımız müddetçe bu olaylar ne ilk ne de son olacaktır. Denizin kenarında denizden uzak yaşayan insanlar olarak diyorum ki; "Denizden uzak olmamak, umuduyla" hoşçakalın

S. Özyurt - Trabzon

Ankara'dan Şirine'ye

Senden bir eksiğim yok. Sen unuttuysan pekala ben de unutabilirim. Tamam, farklar mevcut aramızda. Mesela sen hiç gece 2'de, 3'te almadın kağıdı kalemi eline. Sen hiç hisli duygulu şiirler yazmadın bana. Sen dinlediğin şarkılarda hiç hissetmedin beni. Dertlerimi paylaştın ama kendini bana hiç ortak etmedin. Sevmedin beni, sevmedin! Tabi zor olmaz senin için. Sen ağladığın şarkılarda hep başkalarını dinledin. Onları pembe rüyalarda gördün, beni kabuslarında. Suçlu benim aslında. Piyangodan çıkmış amorti fazla, incir çekirdeğini dolduracak sevincim olsa paylaşmaz mıydım seninle? Yoktu ama, olmadı işte! Bu kadar dert, bu kapkara dünyamda, tertemiz kalbimin tamamını kaplama hakkını nasıl buldun kendinde? Bu şimşek yüklü kara bulutların arasında niye parladın güneş gibi? Battığın zaman gömüleceğim karanlığı niye hiç düşünmedin?

Benim yaptıklarım sana hala düşmanlık geliyor, değil mi? Hala bana o gözle bakıyor, bana güvenmiyorsun. Ama adın gibi de biliyorsun, sana hiç yalan söylemedim, sana çok değer verdim, seni kendimden fazla sevdim. Ama inan ki pişman değilim. Pişman değilim, çünkü beni bu kör kuyuya atan sensin! Seninle yaşadım en güzel günlerimi, her gülümseyişimde dudaklarımın arasındaydın. Hayatımın aydınlık günlerinin sanal güneşiydin. Senden önce de karanlıktım ben, senden sonra da. Sanki bir gün! Güneşin doğuşuyla batışı gibi. Ama bilmem gereken, benim ömrüm bir günlük. Diyeceksin ki benden önce gülmedin mi hiç? Gülümsedim ama hiç katılmadım gülerken. Sadece dudaklarım gerilirdi. Ama kimse görmezdi içimde ağlayan çocuğu.

Çalıştım, uğraştım, denedim ben sensizliği... Her ne kadar tahmin etsem de içime kazıdığım adının derinliğini, yine de bu kadar işlediğini anlayamamıştım. Tanırsın beni, yılmak yok bende! Uğraşırım, didinirim, belki başarırım. Kalbim kanar, beynim sulanır. Vazgeçmem. O acıyı hissederim ruhumla! Benedimden ayrı yaşayan, sana dört kolla sarılmış ruhumu çekip almaya çalışırım senden. Belki olur, belki olmaz. Harcarım kendimi belki, belki köreltirim tüm hislerimi bu uğurda! Peki sonra?.. Çalan bir telefon, korkuyla karışık bir umut, telefonun ucundasın! Benim halimden haberin yok, konuşursun normal. Yabancı kelimeler yok aramızda! Ama bilmediğin birşey var. Senin doğal buyün, bunca emeğimi, bunca çabamı, seni unutma hakkımı bir eşarbı güle çevirir gibi tekrar umutlara, boş bekleyişlere çevirir. Geçer bir süre, kopar yine film ve herşey tekrar baştan başlar. Bu senin benim aşkımı tanımadığını ilan ettiğin günden beri böyle... Ta o zamandan beri Reha Muhtar'ın tekrar tekrar gösterdiği haber görüntüleri gibi aynı filmi yaşıyorum. Her telefondan sonra, numaranı çeviren parmaklarımı kırasım geliyor ama korkuyorum. Girdiğim bir krizde sensizlikten korkuyorum.

Şimdi senden bir iyilik istiyorum. Saçma diye nitelendirdiğim intiharı bile düşündüğüm bu bunalım zamanımda telefonunu bekliyorum. Bana benden hiçbir şey istemediğini söylemen, zavallı ruhumun bunca emeğine büyük bir katkı olacak. Yaşadığım bu deli-platonik aşk boyunca derin uykuda bulunan gururuma bir öpücük olacak, cam tabuttan kaldıracak. Ya da ağızdan ağıza dökülecek iki kelime, tüm yatırımımı sana yapmış olan iki organımı, beynimi ve kalbimi bu azaptan kurtaracak.

Sadece siyası değil, tamamı pespembe bir rüyanın içine, bir daha çıkmamacasına hapsedecek, gözyaşlarım artık gülümseyen dudaklarıma süzülecek. Biliyorsun beni, kendim için yaşamadım hiç! Şimdi de kendimi senin avuçlarına koydum! Seni böyle yaşamak istemiyorum. Sana yeniden başlamak ya da sensiz başlamak!.. Seçimimi sen yapıyorsun ve ben o ana kadar seni yaşamaya devam ediyorum!

Civa

Ismarlama Günler Yaşıyoruz

Ismarlama çılgınlıklar yapıp, ısmarlama gülümsüyoruz... Sanki, elimizden birdenbire alıverecekler yaşama hakkımızı da sonra hiçbir şey ama hiçbir şey yapamayacağız...

Sanki kapılar suratımıza kapanacak, kilitleri açamayacağız.. Gülümsemeye bile hakkımız olmayacak sanki. Geri verecekler miş(!) Peki verdikleri zaman gülümsemeyi hatırlayabilecek miyiz? Ya elele tutuşmayı? "Acaba nasıldı?" diye mi soracağız yoksa içten içe, ışıktan bahsederlerken?.. Nereye kadar kilitli kapılar ardından gün doğsun diye bekleyeceğiz? Yaşamak bile ısmarlamayla mı sürüp gidecek böyle?.. Hiç içimizden geldiğinde 'seni seviyorum' deyip elini tutamayacak mıyız sevgilinin? Kalbimizin taa derinliklerinden gülümseyemeyecek miyiz?

Anlık bir coşkuyla avazımız çıktığı kadar bağıramayacak mıyız gökyüzüne doğru?

Yaşamımızı ısmarlanmış zaman dilimlerinden kendi ellerimizle çıkarıp sonuna kadar içtenlik erle doldurmanın zamanı hala gelmedi mi?

Blu Rain

LeMan Okurlarına

Dostum dostum güzel dostum / Bu ne beter çızgıdır bu / Bu ne çıldırtan denge yaprak döker bir yanımız / Bir yanımız bahar bahçe.

Yalnız mı tüm şiirlerin söylenmiş tüm türkülerin yazılacak ve söylenecek tüm sözlerin neresinde kalır.. Dostluk... Neresinde doğrudur, neresinde yanlış? Hangi zamanlarda, nasıl yaşanmış bu dostluk? Peki şimdiki zamanda nasıl yaşanıyor bu dostluk? Kimsin sen "DOST" Ben miyim "dost" benden öte mi? Peki neden "dost" olamadım ben o kadına? Kim gösterebilir bir kadının bir erkeğe bir erkeğin bir kadına iki kadın gibi ya da iki erkek gibi "dost" dost olabildiğini... İllaki yüreğinde (öncesinde ya da sonrasında) azıcıkta olsa bir duygu beslemediğini?.

"Öncesine" üzgünüm özürdilerim kendi adıma kendi payıma "Şimdisi" çok karışığım kırgınım. "Sonrası" kararlıyım önce kendime "dost" olmaya dostluğumu paylaşmaya!. Dostluğumla karşımdakine asla iktidar kurmamaya. Dostumun iktidarına göz yummamaya. Kendimi kullandırtmamaya.. Taraf tutmamaya. Objektif olmaya. Ortada bir yanlış varsa dostumu o yanlışıyla mahkum etmeye. Onu sahiplenmeye ve tüm değerleri yaşatmaya ve yaşamaya kararlıyım. Sevgilerimle.

Ali Rıza Yıldırım
E Tipi Kapalı Cezaevi D.6 Koğ.
40100 Kırşehir

Alpay Erdem

LeMan
Sayı: 448. 10 Haziran 2000. Cumartesi - Haftada bir yayınlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seher SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebroil OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Bıçak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Yeah! Dünya lepa tıklak yürekleşir

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL & SANAL SİMGE

YIL... 1995...

FUNDA'CIM... SONUÇTA BİZLER SENİN ANNEN VE BABANIZ... BİLİYORUZ Kİ PROBLEMLERİN VAR.. AMA BÖYLE DAVRANIRSAN ÇÖZÜME ULAŞAMAYIZ...

NOLUR SANKİ BİZİMLE DİYALOG KURSAN... SANKİ ÇOK ÜZÜLÜYORUZ.. ANLATSAN KORKULARINI, KAYGILARINI...

DIK

LÜTFEN YANLIŞ ANLAMA... SENİ SORGULAMAK DEĞİL AMACIMIZ...

AMA İLGİLENMEK ZORUNDAYIZ.. ANLA LÜTFEN... ÜFF... YİNE GİDİYO... TANRIM N'OLUYO BU KIZA BÜYÜDÜKÇE...

ANLAMIYO-SUNUZ.!.. ANLAMADINIZ VE ANLAMIYCAKSINIZ ?!!

IŞIK BİRAZ DAHA IŞIK

Goethe

CHE

BENİ ANLAMAK İÇİN O KADAR SİNİR BOZUCU YERLERDEN GİRİŞ YAPTIYOSUNUZ Kİ... ALLAHIM NEDEN BEN? BU ZAVALLI DÜNYADAKİ POZİSYONUNUNNEDEN BU KADAR GEÇTİN VE ANLAŞI MAZ...

BENİ BİR TEK SEN DUYUMSAYABİLİRSİN PİKO... İNSANLAR ÇOK ÜZÜYO BENİ... ÇILDIRACAK GİBİ OLUYORUM, KAHROLUYORUUUM !..

TOSCHY

SEE LOVE

SKTR YAA! DAHA SİFTAH OLMADI Kİ.. SEX YOK. Bİ DE SENİN BED TRİPLERİNLEM! UĞRAŞICAM.. YETER BİTTİ!...

UNDER BİNZ 57

ANLAMADI!!!... ANLAMADI!!... ALLAAM NEREYE KADAR?. ÇILDIRICAM.!. HERKES UZAK BANA...

Ertesi hafta okul

FADIUM SUPPORT

ÖZEL AMERİKAN KOLEJİ

BAHAR ŞENLİĞİ

TOPLUM BANA TERS AABİ.. FREKANSIM BAMBAŞKA... AMA AZ.ICIK DUYARLI OLSAYDINIZ YALNIZLIĞIMA... YAZIK, ANLAMADINIZ SİZ...

ÜVEYYK... ANLAMIYO BENİ KİMSE AAAABİİ...

Akabinde bir müddet sonra BAKIRKÖY RUH VE SİNİR HASTALIKLARI MERKEZİ...

Meğer...

EEAAAY.!! HAAYIIIĞR.!. AY KABUSMUŞ, AY AY AYY... BU KAÇINCI KABUS YAA.!

NEDİR BU YAA.!. HEP YATIŞTIRICIMI ALÇAM.!. GELEN SIKINTIYI HİSSEDİYORDUM AMA BU DERECE BİLİNÇALTIMA İŞLEYECEĞİNİ BİLMEZDİM !!!

Ertesi gün... Yine aynı kâbus odası. Ve KAPICI BÜNYAMİN.!.

VIVA ZAPATISTA

OHENEH.!.

OLAYA KÖKTEN ÇÖZÜM BU.!. DİĞER SALAKLAR GİBİ O EN ÖNEMLİ DÖNÜM NOKTASI 18 YAŞINDA.O ERGENLİK BUNALIMINA GİRMEMEM İÇİN ANAHTAR HAREKET BEKARETTEN KURTULMAM' AY AY AY... HA GAYRET BÜNYAMİN EFENDİ.!.

Ve YIL 2000.!. 10 HAZİRAN.!

YAA İŞTE BÖYLE BAHADIRCAN İŞTE BENİM 16 YAŞIM.!. O YAŞIN VE EN ÖZEL ANISI. BEKARETTEN KURTULUŞUMUN ŞÖLENE DÖNÜŞÜ İLERDE KARŞIMA ÇIKICAK GENÇ.LİK DEPRESYONLARINA KARŞI İLAÇ GİBİ GELMİŞTİ... İSABET OLDU. ANNEMLER YAZLIĞA GİTTİYDİ O VAKİT'

LAN NE BİÇİM HATIRA DEFTERİ BU YAA? MİLLET HAYAT PAHALILIĞIN. DAN BİRBİRİNİ YİYOR SENİN UĞRAŞTIĞIN ŞEYLE RE BAK?'

bahadirboysal@leman.com.tr

balgam yutmak... kalp sıkışması... orgazm sonrası bastıran hüzün... gece yarısı köpekleri... meryemler... imansızlar... kahkahalar... patırtılar... kuşlar... böcekler... geliyor... süper gıak!... kuşe kağıda... renkli... dergi... bir BAHADIR BOYSAL tasarımı bekle... çıkmaz sokak manyakları... bakire

449

17 H[illegible]rtesi-Sayı:2000/25 • 350,000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LEMAN ÜNİVERSİTE SINAVI STRESİNİ SİLER SÜPÜRÜR, MORAL VERİR, GEVŞETİR, BEYNE GİDEN OKSİJENİ COŞTURUR...

LeMan

...STALIĞINIZ

BEDAVA İNTERNET CD'Sİ UNUTMA!

Ağca Kesin Dönüş Yaptı

Gazeteci Abdi İpekçi'nin katili, Papa suikastiyle uluslararası üne kavuşan, "ya sev, ya terket" ideolojisinin mitolojik kahramanı terörist Mehmet Ali Ağca, İtalya'da 20 yıl hapis yattıktan sonra vatana kesin dönüş yaptı. Seri katilleriyle gurur duyan yurdum insanı bi gurur kaynağına daha kavuştu... Papa suikastından ömür boyu hapse mahkum olan Ağca'yı Cumhurbaşkanı Carlo Azeglio Crampi kişiye özel affa affetti, Adalet Bakanı Pierro Fassino'da Türkiye'ye iade kararını imzaladı. Ağca sabaha karşı Falcon tipi bir uçakla İstanbul'a getirildi. Geniş güvenlik önlemleri altında seri katillerin, kaçakçıların beş yıldızlı hapishanesi Kartal Cezaevi'ne kondu. Her seri katil gibi o da cezasını vatanında kırallar gibi çekmek istedi. Ağca, Abdi İpekçi suikasti nedeniyle bu kıral hapishanesinde 9.5 yıl ağırlanacak. Kamuoyuna, medyaya (Uğur Mumcu cinayetinin traji-komik operasyonunda olduğu gibi) yeni senaryolar, yeni geyikler açıldı... Şole oldu, bole oldu falan şeklindeki haberleri okur gibi oluyoruz. Medyanın Ağca'yı masum gösterme çabaları da ayrı konu. Ülkemiz bir seri katiline daha kavuştu, dansı diğerlerinin başına...

ADINI SEN KOY

İSİM BABASI OL

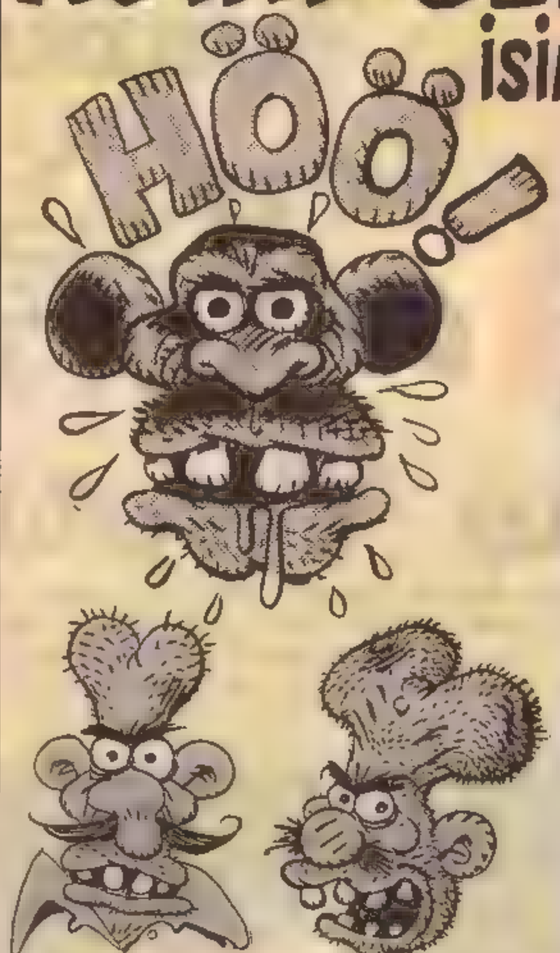

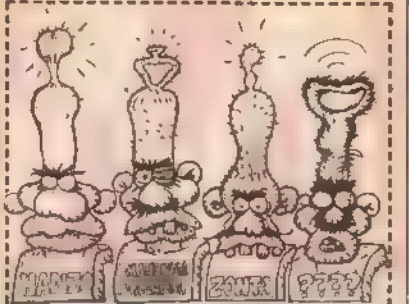

Adını ....

.... koydum

Adını koyan isim babasının

Adı-Soyadı ....

Adresi ....

Posta Adresi: LeMan Dergisi
İmam Adnan Sok. No 20 80800
Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman com tr
Faks: (0212) 251 52 67

Türkiye çok hızlı bir toplumsal değişim geçiriyordu 12 Mart'tan çıkılmıştı 70'lerde **Maganda** dedik onlara 80 darbesi oldu 500 000 kişi hapishanelerde işkencelerden geçirildi Türkiye tam bir beyin erozyonuna uğramıştı. Cunta dan sonra iktidarı devralan Özal ters bir insanlık evrimi daha yaşattı ülkemize Türeyen yeni insan(!) tipine **Zonta** dedik 90'larda bu kez medya-holding dönemi başladı Yükselen değerler trendiyle bambaşka bir yozlaşma trenine binmiştik **BABAÖZ KOZALAK** diye tanımlıyorduk artık onları Bu isimleri biz mizahçılar bulduk. 100'lerce karikatürümüzde çizgilerimizde işledik Bu terimleri sosyoloji bilimine, argo sözlüğüne, literatüre ve günlük kullanıma armağan ettik Şimdi 2000'lerin bu insan(!) tipinin ismini siz koyun istiyoruz. Kampanya başladığından beri ummadığımız kadar büyük bir ilgi gördü İnternet sitemize maillerle gönderdikleriniz tamam ama fakslar okunmayabiliyor. Posta faks yerine tercihimiz Ayrıca postayla gönderirseniz, biz de adını koyduğunuz 2000 modelin çizerlerimizin elinden çıkma bir çizgi kartpostalını size hediye olarak belirttiğiniz adrese göndereceğiz Haftaya bütün çizerlerimiz gönderdiklerimiz arasından beğendiği isimlere portreler çizecekler. Gelecek haftalarda da bu karikatürler sayfa ara sıçrama yaparak sürecek Sonra ya biz ya siz bunları eleyecek. Sonra bir final Ve işte 2000 modeli bir.

İşte gönderdiklerinizden seçtiğimiz isimlerden bazıları...

Zohara	Daltamos	**Konga**	Dolmacana	**Mikdeeyo**	Matoz	**Hace**	Kirozmatik	**Azorterol**	Zortims	**Marrağo**
Kenj	**Gellüne**	Taoray	**Dalyangoz**	Mielnbuk	**Kodon**	Gurüf	**Zontium**	Mazericom	**Lantoş**	Zortamac
Dıbıış	Barzo	**Bog**	Koşisl	**Silerpangal**	Gogok	**Taşanka**	Taharettin	**Lambit**	Kuffi	**Zortsao**
Zotron	**Gobel**	Kazbur	**Kılbıvor**	Geldikaç	**Gurnap**	Hamazon	**Yonla**	Zorlon	**Dambak**	Damzimon
Boşbebe	Zorbak	**Dübel**	Zurra	**Godirik**	Hellolt	**Höynük**	Mohan	**Damidilan**	Zortlebonya	**Zontaport**
Kadurba	**Andıns**	Çemişler	**Deslirlo**	Kazmonok	**Samsak**	Potuk	**Zombak**	Zortraktik	**Şikobok**	Bardamo
Ganyoz	Gabayn	**Höşlek**	Lakıro	**Cumba**	Barzo	**Karaköler**	Lavlak	**Levutinalk**	Damdodik	**Dirrotaso**
Grotesk	**Mikagomik**	Serisa	**Mandal**	Tangut	**Saks**	Habarto	**Mandabaş**	Damooz	**Zortlabo**	Likko
Zulzul	Milenta	**Löpbaş**	Kimika	**Cinso**	Kope	**Landur**	Milenzo	**Ballik**	Zortyak	**Purto**
Dobor	**Ika**	Çotarank	**Dingol**	Çivibaş	**Garifka**	Kovalak	**Oldolak**	Abazort	**Zortatary**	Zoppa
Çüşoz	Kromaj	**Löö**	Zopköpür	**Şeppal**	Hiyaretun	**Dombay**	Hödenyo	**Damzorol**	Turpzort	**Çavzorte**
Gubar	**Godol**	Şebella	**Takalak**	Lömbös	**Zurtnik**	Dirigan	**Baka**	Hotzort	**Zortifon**	Donzorto
Daban	Höbek	**Masunta**	Gopsil	**Mikenyum**	Kamlenyum	**Haskar**	Tırt	**Metalsid**	Suksinik	**Malazort**
Gulgut	**Kakık**	Döyüs	**Dümarika**	Mostadlama	**Hamatom**	Milengut	**Zörzöv**	Kırzort	**Damdelina**	Eyporro
Oonga	Protozortuh	**Zogart**	Mozik	**Partiye**	Gebro	**Dalgırı**	Basur	**Zortapurlo**	Gankak	**Lokko**
Hıçus	**Lömbös**	Saplama	**Yurkaçabl**	Revo	**Löböl**	Palanga	**Temruk**	Psixzort	**Dreagort**	Gollok
Zebul	Lakva	**Künçek**	Maladam	**Abuş**	Gomaak	**Hasrotik**	Yarmabaz	**Trrobliniko**	Damzirman	**Ganza**
Cehetak	**Kırzon**	Curut	**Haygırl**	Faraş	**Kaba-ran**	Gındo	**Bazaner**	Kalkoli	**Zortranslt**	Curlo
Silberman	Tırapancı	**Dangoz**	Gurgen	**Zokko**	Zontrakula	**Komançı**	Zortotom	**Damdoz**	Danzort	**Mızol**
Sebga	**Totak**	Gaydal	**Ligorbonga**	Hebel	**Yaapeş**	Salama	**Otzorlman**	Sapsilk	**Zorteladat**	Bokanglak

Hoşgeldin üniversiteli. Coplanma sırası sende, senin yolunu bekliyor harç parası, YÖK belası.

Bileğinize, zihninize kuvvet desek de fırsat eşitliğinden nasipsiz Türkiye'de kimlerin üniversiteye girebilecekleri sınav öncesinden çok belli.. Şansınıza kuvvet diyoruz.

En iyisi Leman okumak, Lemanyak okumak, albüm okumak ..Sorun bakın üniversiteliler nasıl kazanmış.. Hah hoh!

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

LeMan

TBMM Komisyonu'nun işkence raporlarında, çocuklara uygulanan insanlık dışı, ürkütücü, işkence yöntemleri de yer aldı.. Kulaklara iğne batırmalar, dış sökmeler, aç ve susuz bırakmalar, elektrik vermeler, askıya almalar... Daha neler neler...

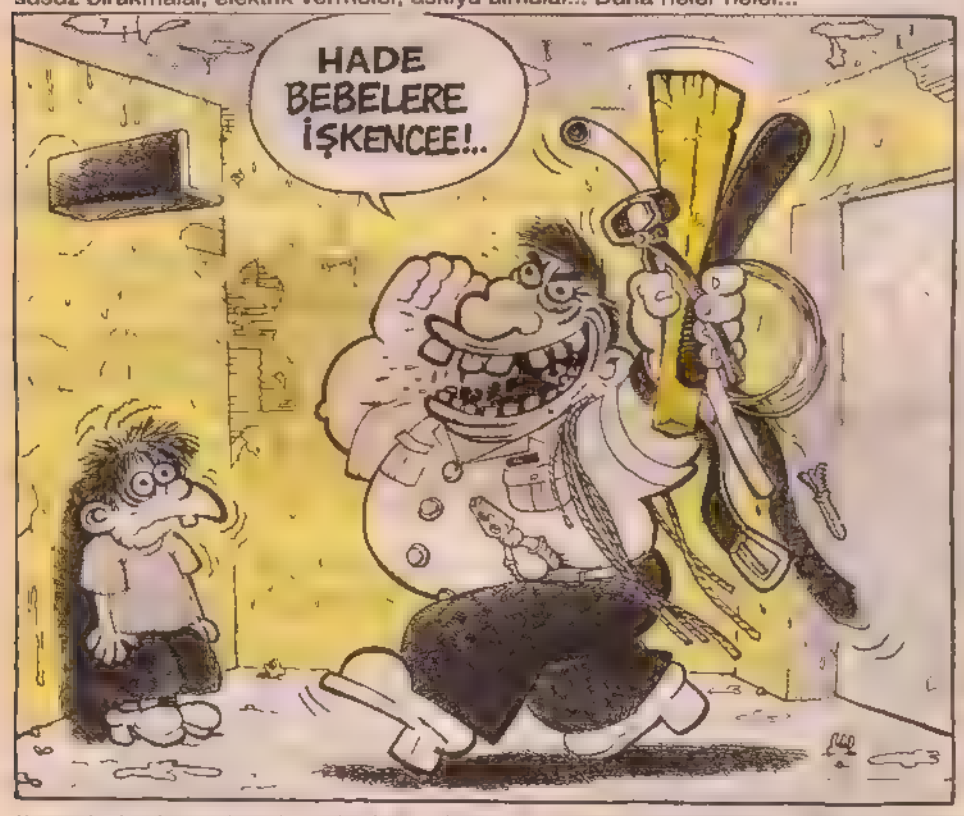

Tıkış tıkış sınıfları, kalitesiz öğretimiyle bir ders yılı daha bitti...

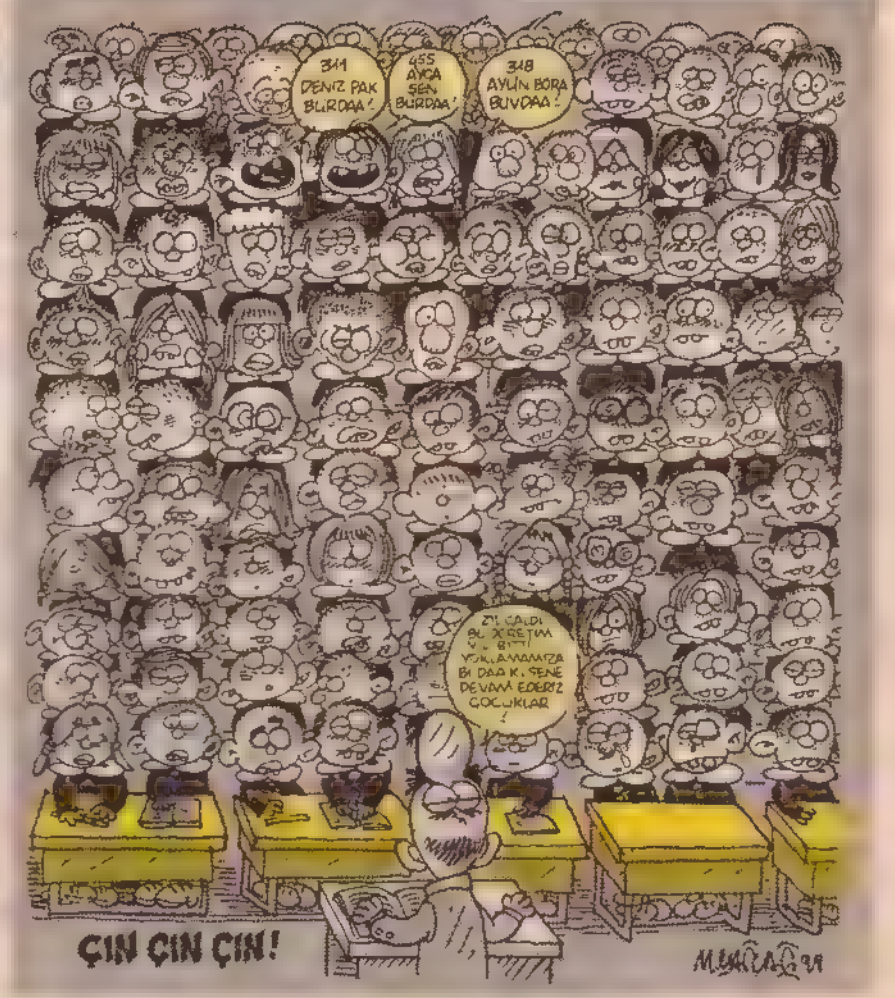

Hastaneden kaçabilir gerekçesiyle şimdiye kadar tedavisine izin verilmeyen mahkumlardan kanser hastası Murat Dil, ölüm sınırında şuuru kapalı olarak tedavi için serbest bırakıldı

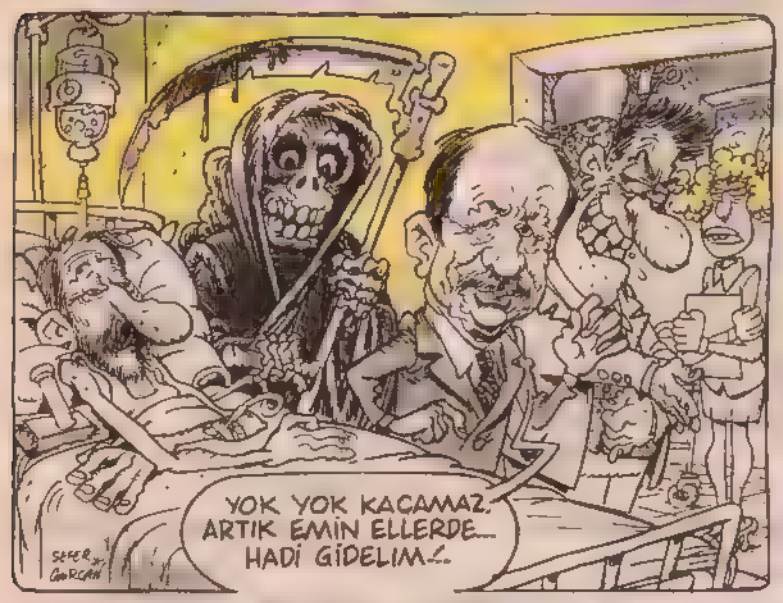

MHP'li **Yahnici**'ye göre uyuşturucu paylaşımında MİT ve polis de payına düşeni alıyor. Yahnici; **"Tırlara yüklenen uyuşturucu, polis eskortu ile gider"** dedi

HÜKÜMET bergama'da siyanürlü altına izni verdi...

SİSTEMATİK İŞKENCECİLER ban çocuklara kıymayın

MEHMET ALİ AĞCA katillikten emekli

EUROGOLD çevre zehiri

MESUT YILMAZ sağdan iki kroşe yedi

Gözaltında cinsel taciz ve tecavüze karşı girişim platformunun düzenlediği kurultayda, taciz ve tecavüze uğrayan kadınlardan bazıları gözyaşları içinde yüzleri kapalı olarak yaşadıklarını anlattılar

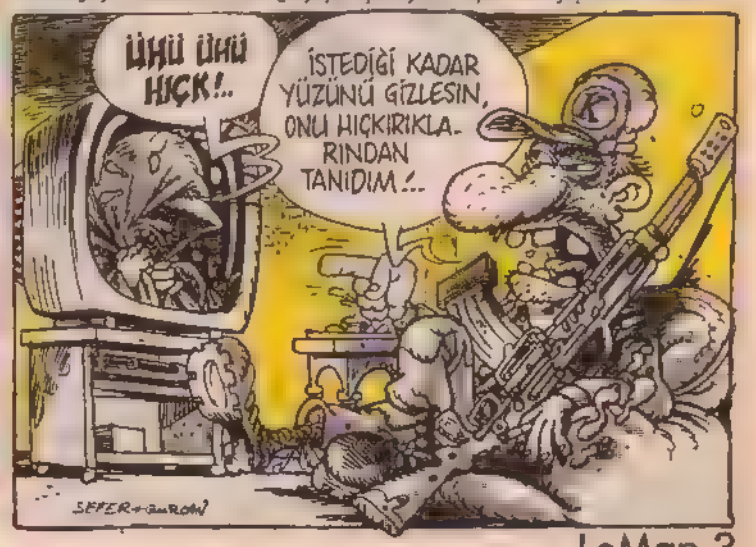

Akşamefası

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

TİMSAH VE BORSACININ KIZININ MACERALARI DEVAM EDER...

daral@leman.com.tr

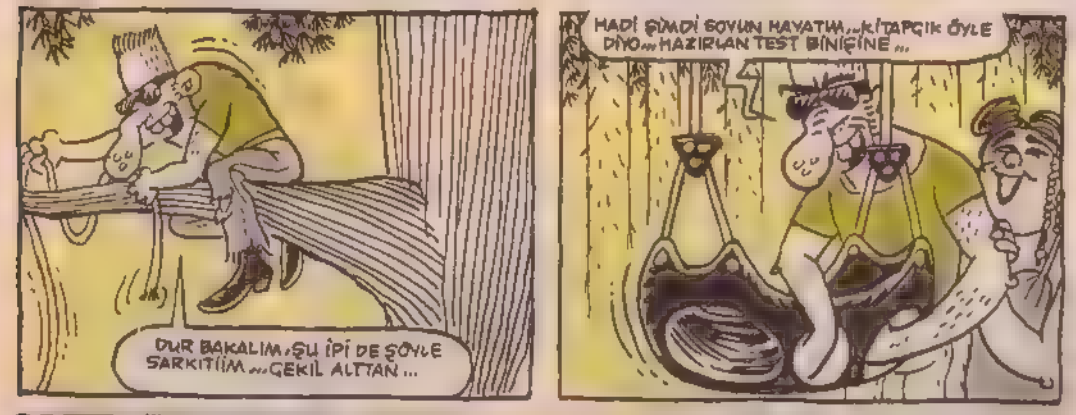

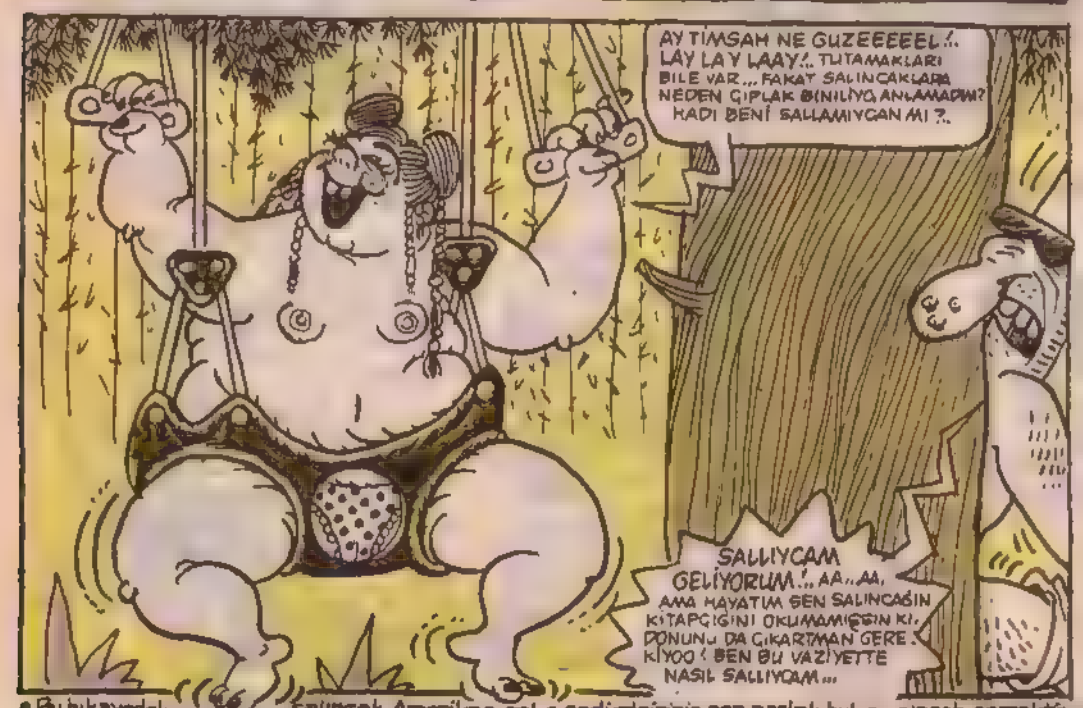

• Bu hikayedeki salıncak Amerikan sakız endüstrisinin son parlak buluşu olarak gerçektir..

açık büfe

met üst

eski bilmeceler yeni cevaplar

'yedi delikli tokmak
bunu bilmeyen ahmak'
(cep telefonu)

'bir odam var, içinde
üç sandalye bir halı var'
(büyük millet meclisi)

'elleri yok kolları çok
hırsız içerde başı dışarda'
(derin devlet)

'bilmece bildirmece
el üstünde kaydırmaca'
(fail-i meçhul)

'biz biz idık biz idik
otuz iki kız idik
ezildik büzüldük
bir duvara dizildik
(nataşalar ve romenler)

'et et içinde, et fit içinde
dünya dümeni onun içinde'
(magazin forever)

'ufak ufak odalar
birbirini kovalar'
(yeli göçer arsa ofisleri)

'biri oturur kalkmaz
biri kalkar oturmaz'
(koalisyon)

'bir ufacık fıçıcık
içi dolu turşucuk'
(ismail türüt)

'babam kandil dedem çıra
işin yoksa beni ara'
(kayıplar)

'bir küçücük kutudur
bütün dünya yurdudur'
(internet)

'türlü türlü türlüsü var
bir hayli sulusu var
aptala ad takarlar
upuzun boylusu var'
(televole'ler)

'dağdan gelir taştan gelir
yüzü kirli enişten gelir'
(parasüt operasyon)

'ben giderim o gider
ardımdan tin tin eder'
(yeşil kod adı mahmut yıldırım)

'canlı kaçar cansız kovalar'
(uğur mumcu)

'inim inim inler
cümle alem dinler'
(arabesk müzik)

'cansız doğar canlanır
kendi etini yer kanlanır'
(yeni dünya düzeni)

'altı manda yüz keçi
minareye çıkarken gördüm'
(fazilet partisi)

'nar tanesi nur tanesi
bu dünyanın bir tanesi'
(fethullah gülen hoca)

'deve hamama girmiş
kuyruğu dışarda kalmış'
(rtük)

'üç başlı, altı gözlü,
on ayaklı'
(enflasyon canavarı)

'sende de var bende de var
bir kurucuk dalda da var'
(dübür)

'burdan vurdum kılıcı
halep'ten çıktı ucu'
(susurluk skandalı)

'geniş yuvarlak bir camii
içine doldurmuşlar bademi'
(necmettin erbakan)

'hergün yeniden doğar
dünyaya haber yayar'
(reha muhtar)

mefurt@leman.com.tr

Akşam ofisi

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

SEN KARA MURAT, AYŞE'Yİ KARILIĞA KABUL EDİYOR MUSUNUZ?!

EVET!

EVET!

EVET!

EVET!

EEEE YETER BE!..

Paranoya

ŞURDAN İKİ YÜZ ELLİ GRAM ÇEKİR-DEK ALAYIM DA ÇITLATI R.Z

PITIR KURUYEMİŞ

İKİYÜZ ELLİ GRAM DEMİŞTİNİZ, DİMİ?.

HEPİNİZİ YİYECEEMMM..!.. Hii Hii Hiii..!..

GÜLME EŞŞEK KAFALI!.. KORKU FİLMİ BU, KOMEDİ DEĞİL..!..

TIRRRR

NE DİYECEĞİMİ BİLEMİYORUM BOBİ... ÇOK SADIKMIŞSIN, TEŞEKKÜR EDERİM.

NURİ KÜTÜR

Belden aşağısı ruhuna el fatiha 199<

FANTEZİCİ GELDİİİ..!..EVET YOK MU BAŞKA VÜCUDUNA ŞOKELLA SÜRDÜRMEK İSTEYEN!?

BİRAZ DA KUKUMA RİÇA EDEYİM..!.

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

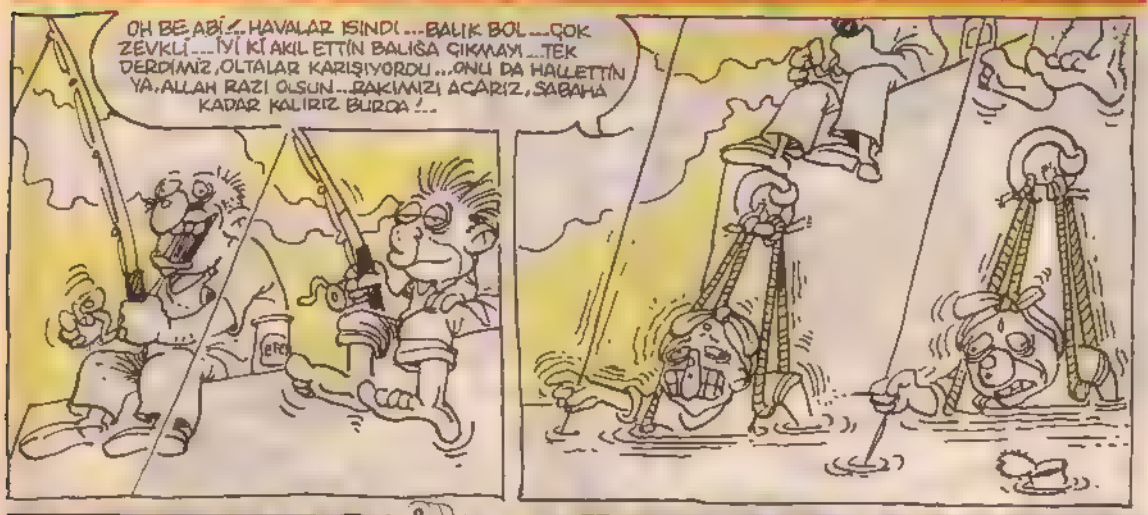

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

yilmazkadir@leman.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

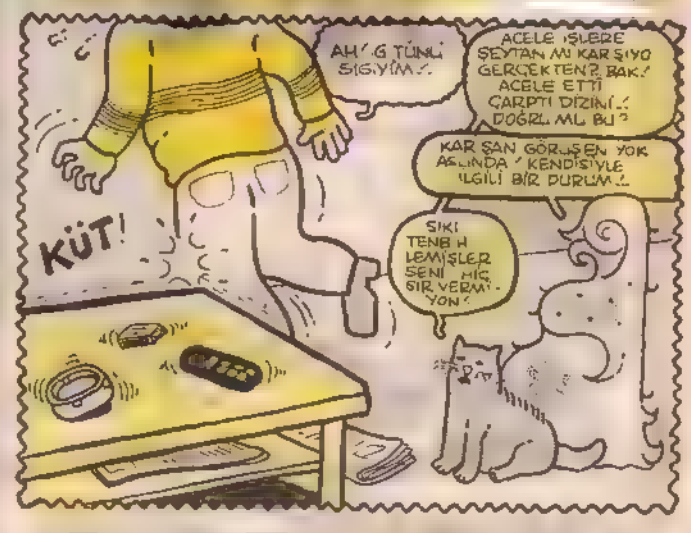

• Allah, hiçbir memlekete zalim sanatçı vermesin. (Cuma çıkışı)

Akşam/Sefa

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

Bİ PROVA DAHA YAPALIM... NİKAH MEMURU SORUCAK.. EVET DİYCEZ... SONRA İMZALAR VE BEN DUVAĞI NI AÇIP ÖPÜCEM... O KADAR...

EN KOLAY BİZİM İŞİMİZ... MEMUR, AKDE ŞAHİT MİSİNİZ DİYE SORUNCA, EVET ŞAHİDİZ DİYCEZ... İMZA ATICAZ.

HMMM... ŞAŞIRMASAM BARİ... TEKRAR EDİYİM... BELEDİYENİN BANA VERDİĞİ YETKİYE DAYANARAK SİZLERİ... EE... NEYDİ?..

DURUN SİZ EVLENEMEZSİNİZ DURUN!.. SİZ EVLENEMEZSİNİZ!..

DUUR!.. PAROLA!..

BİR TAS HAŞOŞ... A... ŞEY.. BİR TAŞOŞAHA... DUR ATEŞ ETME SÖYLİY. CEM... BİR TAS HAFOŞ.

HERİF KRİZ GEÇİRİYO LAN..

SOĞAN LAZIM..

SOĞAN KOKLASIN...

AÇILIN..!

BEN HALLEDERİM...

EE? NERDE SOĞAN.?

HOOH!

ÖĞLE YEMEĞİNDE YENİLEN BİR BAŞ SOĞAN HAYAT KURTARIR... UNUTMAYIN ERENLER..!

EE?.. NE ANLADIM BEN BU İŞTEN?.. HEM HAVADA, HEM SUDA, HEM KARADA GÖRDÜM... N'OOLCAK BENİM DURUMUM?..

KOŞ YETİŞELİM, ADAM BİR AÇIKLAMA YAPMAK ÜZERE... YANINDA İKİ NOKTA ÜST ÜSTE BELİRDİ!

HOCAA GÖĞÜS İSTOBU YAPARKEN BENİ ÇEK..

ÇEK.. ÇEK.. BENİ ÇEK...

HEMEN ÇEEEK..

ÇEK CUMHURİYETİNİN MAÇLARINDA GÖREV YAPMAY! BUNUN İÇİN SEVMİYORUM İŞTE..

PRESS 312

PRE 24

canbarslan @ turk net

barslan@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

AYRINTILAR

m.e.T.i.N.e.i.D.a.N

SEVERİM:... Traş olduktan sonra, lavaboyu; dökülüp yapışan kıllardan, traş kâsesine su doldurarak üstlerine döküp temizlerken, elimle de kenara barikat yapıp yere su dökülmesini önlemeyi, çünkü, yavşak bi kılın tam sınırda, lavabonun neredeyse gerisine yapışıp ordan sıyırmasını; elimle daa iyi bi barikat yapıp suyu öyle dökmeyi üstüne ama baraj falan dolum ben, yine de o kadarcık yere sıçramasını ve, sonuçta, lavabonun, kar gibi beyaz, kılsız ve sümük parçasız, kırıntısız, köpüksüz hale geldii aanı... Papucumu bağlarkene, hiç gereksiz bi hareket yapmadan, net ve temiz bi düğüm attıktan sonra, fiyonk haline gelen bağın açık uçlarından birinin diğerinden daa uzun olduunu görüp, bu abartılı bi farksa eğer tabi, onu tutup, hafifçe çekerken, düğümün içinden zorlanmadan sıyrılıp gelerek, öteki uçla dengelendii aanı ve, düğümün o esnadaki çözülme riskini... Yere, halının üstüne falan, ince bi kor parçası düştüünde, onu, parmaamı tükürükleyip alamayınca, üstüne vurup falan, küçük, etrafa zarar vermiycek minik parçalara ayırmayı; o ışıklı minik parçaların da bi an parıldayıp sonra teker teker söndükleri aanı... Bozuk, kötü, arızalı, eski bi sandalyeye falan oturduumda, bi an gacırdayıp, az yan yatıp falan beni düşürüyomuş gibi yaparken, masaya falan tutunup onu sakinleştirdim, sonra bu bozuklukla idare ettim oturuş aanını... Yorgun ve şanslı yaşlı köpeğin, sanki hiç umursamıyomuş gibi, azıcık bi dikkatle, önüne baka baka, sakın bi şekilde karşı kaldırıma geçişini görmeyi... Tv. kumandasının, çift haneli program numarası yazma tuşuna basıp, ilk numarayı yazdıktan sonra, o an başka bişiyle falan ilgilenip zaman geçirince, kanalı ekrana getircek son numaraya da basıp; ama hane kapandı için başka bi kanalın çıktı, ve, nooluyo lan diyip, buna her seferinde bi bokmuş gibi şaşırdım aanı... Sabahları, pooçacılarda yapılan, az kelimeli "ıkı peynirli", "bi kıymalı" falan şeklindeki, ciddi, olgun ve uykulu bakışlar eşliğindeki, gereksiz eklemelerle dolu olmayan kısa ve sakın geçen konuşmaları.., Kaldırımın kenarına park ederek, dukkana mal indiren kamyonun, açık arka kapağının önünden, aar, demir bişiy olduu halde onu biraz iteleyip, yanından sıyrıldım ve yola devam ettim aanı

POTPURİ:... Çerçevenin içindeki poster, yine buruştu hafif kendiliinden, zamanla .. Arkası da cam olması lazımmış. Öyle dedi biri. O zaman çok düz dururmuş. Yine de işe yarıyo Duvarın o kısmındaki dökülmüş boyayı kapatıyo. Fena bi poster de dil. Brus Li'nin oğlu Brandon Li'nin, bi filminin afişi. İnsan niye bi filmin afişini duvarına asar ki! Sinema lobisi mi burası?! Tasarım yüzünden heralde. Çok simgesel, çağrışım falan dolu, düşsel anlatımlar var afişlerde. Hepsinde dil tabi. Bi de Bleyd Ranır'ın ki iyidir; İzzet'te vardı... Ama bi fotoğraf görmüştüm bi yerde, onu hala bulamadım. Annatması bile zor, gördüüm resmi. Bunu denedim, pışman oldum! Şöyle şöyle bi resimdi diyorum adama. Kataloglar falan uzattı bana bi sürü! Vazgeçtim sonra; lafı değiştirip, çıktım gittım ordan. Salonda da bi tane küçük Mona Lisa var, telefonun yanında. Çok küçük ama; kumaştan bişiy. Yanında da bi Havai fotoğrafı var. Ulan bu da şeye döndü! Şarkıcıların falan evlerine gidiyolar ya! Herbişiyi gösterip tanıtıyolar evde! Ama tertemiz ev! Hazırlıklı falan! Bi hazırlık olmalı tabi biraz Bi arkadaş uğrıycaa zaman, balkon kapısını falan açıp, içerdeki sigara kokusunu azaltıp, odaya biraz sprey sıkıyorum Çöp kutusunu dışarı koyuyorum. Eski, yeni, kirli falan, hangisi temiz, birbirine karışmış çorapları koltuun altına atarsın; oraya buraya atılmış atleti, k lotu falan kaldırırsın. Yorganı düzeltiyım Aslan, yattıı yerden belli olur. Bi de, bi müzik falan koyiyım teybe. Yapacak bi işim yoksa, onu bekliyomuş gibi gözükmemiş olurum Aaniden gelsin hanı. En nefis aanımda yakalanıyım... Genelde böyle olmuyo, kapıya abuk sabuk çıkabiliyosun! G.t, baş, darmadaan; gömlek yanmış iliklenmiş, eşofmanın sıyrılıp dize çıkmış paçasını son anda indiriyosun... İstasyonun orda bi bufe var. Çay da veriyo. Önünde plastik bi masa, bi iki sandalye. Güneş geliyo ama çok dik. Şemsiyelik yetmiyo Trenin orda oturduk bi kaç kere Taner'le. Görevli geldi, uyardı kibarca. Sus treni tabi. Haklı adam. Anıt gibi dikmişler o treni oraya. Gidip oturulur mu kenarına at sigine kelebek konmuş gibi. Arkasında duruyoz aslında ama, gölge orası diye; olsun, adam haklı. Süsü bozmamalıyız Ya bi Japon fotoğrafını falan çekecekse o an, noolcak. Nagasaki'ye, evine gittiinde, ne diycek evde, görümcesi Hiyajo'ya? Fotojenik de dilim hem!.. Bitpazarında da Japonlar'dan geçilmiyo artık. Bi sürü tezgah açmışlar. İncik boncuk, abuk sabuk şeyler satıyolar! Soni'ye bişiy demiyom ama, baazen de bayaa saçmalıyolar!.. Sırası gelmişken, bi de Japon yapıştırıcılı bi espri yapıp öyle bitiriyim. Rezervuar Köpekleri'ndeki arabadaki muhabbeti kadar ilginç dil belki ama; geçen gün, bunlan bişiy yapıştırırken (kültablası kırılmıştı); acele davrandım ve, kurusun hemen diye üflerken, burnum deydi! Çektım kurtardım fekat son anda farkedip. Çt! etti. Hemen iyi günner diliyorum!..

harala gürele

Mehmet Çağçağ

KEÇİLERİN ADAMI ENDEKS ENVER VE BORSA MACERALARI...

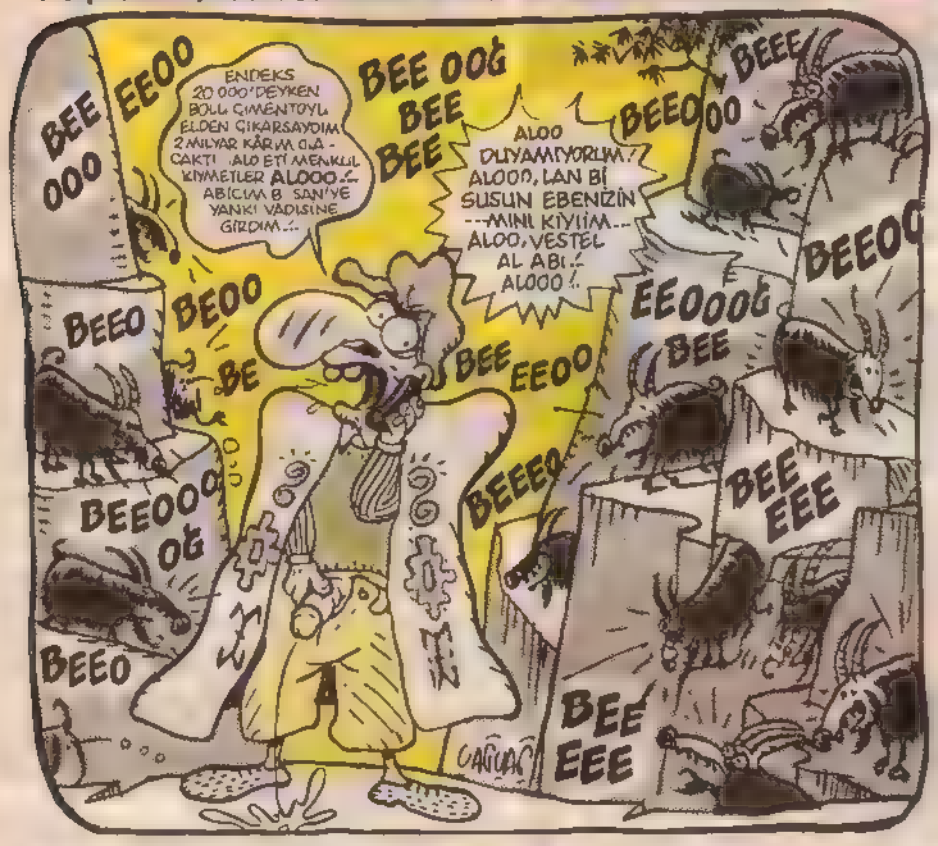

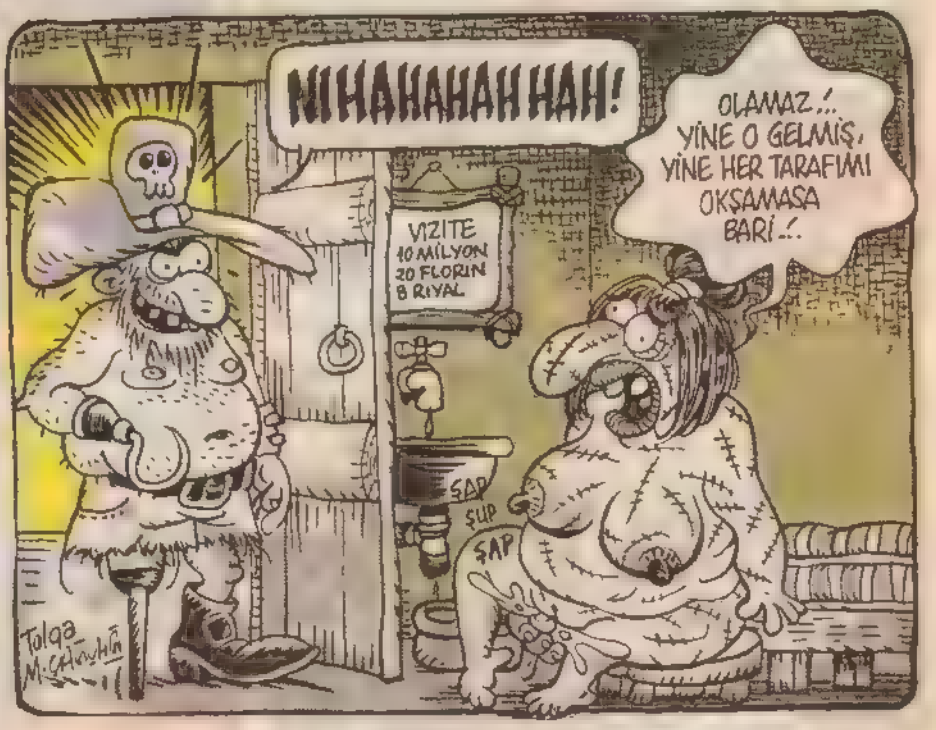

MÜDÜRÜM

ÇAĞÇAĞ

Komikaze

Apartman Boşluk
Güvercin İniltileri

Evimdeydim işte. Ne zamandır özlemiştim duvarlarımın ardında yaşamayı. Özlemiştim kendime sofra hazırlamayı. Bir kadeh rakıyı kendimle başbaşa içmeyi..

Ne zamandır eğilip bakmamıştım yaralarıma. Kendimle konuşmamıştım doyasıya...

Ama kolay olmayacaktı biliyordum. Evimde, bir başımayken bile içimde kırgın, yaralı, kimsesiz sesler uğuldüyordu. Aramam, durumunu sormam gereken o kadar çok insan vardı ki.

Nasıl da bölünmüştüm insanlara, yüzlere, yollara... Birtürlü bu sesleri, bu yüzleri sustur-up kendime, kendi sesime, kendi yüzüme eğilemiyordum .

Onca sesin, onca yüzün, onca yitik hayat öyküsünün arasında kendimi nasıl bulacaktım Oysa evimdeydim işte, duvarlarımın arkasında.

Haklı çıkmak için değil, kendimi kayırmak için hiç değil, sadece hayatın tortusu içime yavaşça çöksün, bu yavaşlık içinde herşey aslına dönsün, unuttuğum, gözden kaçırdığım ne varsa belirsin o berrak yüzüyle istiyordum..

O berrak yüzün arkasında dünyanın en acımasız hayalkırıklığı olabilirdi, kabulümdü Çünkü o en acımasız hayalkırıklığının arkasında benim gerçek yüzüm saklıydı

Biliyordum, o gerçek yüzümü bulamazsam bu dünyadaki insan ilişkileri hiç değişmeyecekti,değişmeyecekti bu sonsuz sürgünlüğümün eski yasası;biliyordum içimde birikmiş onca özlem karanlık bir uçurum olacaktı benim gibi gerçek yüzünü bulamayanlara...

Gerçek yüzümü bulamazsam ne yaparsam yapayım, hiçbir şey yapamadığım duygusundan sonsuza dek kurtulamayacaktım..

Perdelerimi örttüm. İçkimi hazırladım. Mumlarımı yaktım. Müziğimi açtım. **Merhaba,** dedim kalbime, **merhaba...**

İşte başbaşayız içimin acısı; eskiden sus ve konuşma derdim şimdi konuş diyorum sana, alabildiğine konuş ve acıt içimi, çünkü az zamanımız kaldı.

İşte tam bu sırada kapımın zili çaldı. Tam kalbimle konuşacakken... Hem üzüldüm, hem de sevindim buna. Çünkü yalnızlığımı sevdiğim kadar hatalarımı da seviyordum. İçe kapanmayı sevdiğim kadar, zaaflarımı da seviyordum. Günahlarımı da...

Kapıyı açtım. Karşımda **Bayan N** vardı bütün o kanayan güzelliğiyle... Makyajı aksa da, yorgunsa da, üstelik alkollü olsa da, çok güzeldi **Bayan N...**

Kusura bakma, dedi, **böyle çat kapı geldim ama, beni bir tek sen anlarsın, öyle kötüyüm ki...** Öyle ayakkabılarıyla girdi, girer girmez sigarasını mumun alevıyle yaktı.

Keşke yakmasaydın, dedim, **niye** diye sordu. **Kadınlar sigaralarını mumun alevinde yakarlarsa okyanusta bir gemici ölür,** dedim

Sigarasından derin bir duman çekti: **Okyanusta o ölen gemici aslında benim,** dedi. **Sevgimin okyanusunda... Bu defa gerçekten bitti. Ayrıldık, gerçekten ayrıldık.. Bir daha asla dönmem ona. Çok kırdı beni..**

Hem intihar etmeyeceksek içelim bari, ne olur bana rakı doldursana...

Mutfakta ona rakı doldururken **Bayan N**'nın ayrılıklarla ve kırgınlıklarla dolu hayatını düşündüm. Çok güzel ulusuzca verirdi tan, hep incitil lü asıl kadın ol Kolay gözden di. Ona aşık ol ım. O, bende h göstenmesi g kez birlikte old veriyordu bana ve yalındım ki olamıyordu bi dum. **Neden, tuyorum onu..**

Bir hafta so şe gitmiştim. dolabımın başı şturmuş buzla dum. Ev terten ı. Sıra buzlar gelmişti. Hıçbi içinden geldiği

Elleri soğu usanmadan yı lerini ovuşturm **ben böyle bir mür boyu yaşa** çok derinden yere çömeldi v dı. Ağlarken, **leme, dedi, ya biliyorsun ki çok acı çekiyo leme...**

Ellerindeki ye duyduğu de

Sevginin peş lan öğrenmeye kınsa, haksızlı anda unutur, ç randan hesap s ığı ve arandığı gaye teslim olu unutulandı. He radan tanışıkan hesap soranlar yenler, aldatan hep peşinden k

Bayan N'ye kole düşkün y aldı içkisinden. lerinde zehirli yanıp bir söne ve sevilmeye, yalnızlığına uğ da yıkıcı bir cin ğuna ve bu kalb ye asla ulaşam na dek yüz çev dan sonsuza de işleyebilirdi.."

Ama bitmem yordu sevgiye

İşte yine sev beklediğimiz, kın **affetmeyeceğin yanına,** diyord açık bıraktığı ce

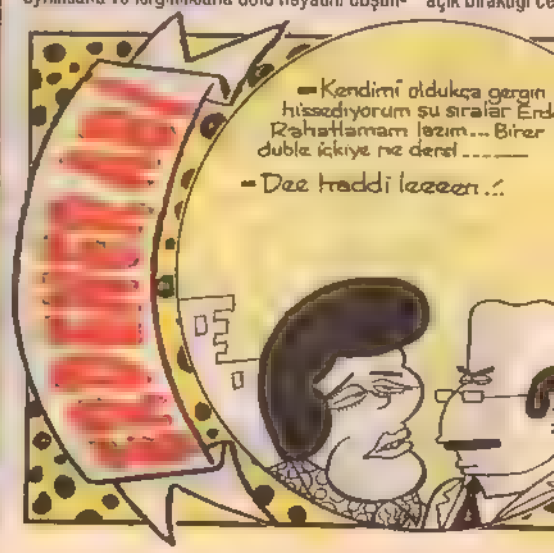

...ndaki

...Cezmi Ersöz

...ıçtendi, sevgısini koş- ...gariptir ki hep kullanı- ...du. Erkekler onu bır tür- ...nezlerdi. Hep yedekti o. ... Hep çabuk unutulan- ...edim, ama başaramad- ...n, korunulması, şefkat ...ri olarak kaldı... Bırkaç ...maz bır huzur ve güven ...yanında öylesıne çıplak ...ine de vazgeçılmezim ...nu kendıme çok sor- **...den gider gitmez unu-**...

...e kalmıştı. Ben alışveri- ...üğümde onu eski buz- ...ukta küçük bır dağ olu- ...a bıçakla kırarken bul- ...yoyu pınl pınl yapmışt- ... kapanmayan buzluğa ...riyeti yokken, öylesine ...yordu bunları...

...osmor olmuştu. Ama ...raşıyordu. Sanıldım. El- ...meye başladım: **Keşke ...masam ve seninle ö-**...dım... Bır an gözlerime ...dakları titredi. Yavaşça ...bıçak ağlamaya başla- **...ana böyle şeyler söy- ...cağın şeyler söyleme, ...en inanıyorum, sonra ...olur böyle şeyler söy-**...

...soğuktan değıl, sevgi- ...tandı sanki

...şmaktan kadınsı oyun- ...i olmamıştı... Ne denlı ...a da, ona yapılanları bır ... anda koşardı. Onu kı- ...kapris yapmaz, çağrıld- ...rt, o an herşeyıyle sev- ...e bu yüzden o en çabuk ...eydi. Başkaları, o son- ...ca oyunları iyi bılenler, ...dığında hemen gitme- ...ıye teslim olmayanlar ... Asıldı

...verdim. Sevgısizlık al- ...onu. Büyük bir yudum ...uğında panldayan göz- ...ekleri göruyordum, bir ...sine hasretti ki şefkate ...defasında öylesine ha- ...d, sevgi açlığının ardın- ...ydı sanki... Umutsuzlu- ...dunyada aradığı sevgi- ...bir bılse herşeye sonu- ...la "onu butun ınsanlar- ...ak benzersiz bır cınayet

...bıtecek gıbi görünmü- ... o büyük açlığı...

...n tarafından incitilmiş, **...itti artık, bu kez onu ...rsa da gitmeyeceğim** ...du, ama gözü sürekli ...nunun bir yanıp, bir sö-nen yeşil ışığındaydı...

Benım o çok eski; kendimi yazılarla, sözcüklerle, imgelerle korumaya almadığım yıllarımdaki halime benziyordu. Hiç değmeyecek insanları öyle çok sever; onlara öylesıne adardım ki bu yüzden yıllarca kımsesız bırakmıştım kendimi...

Çıplak sevgi korkutur çünkü. Bu dünyanın insanı çıplak sevgiyle ne yapacağını bilemez. Deli yerine, hastalıklı bır çocuk yerine konur böylesi çıplak sevenler...

Eğer bıraz olsun eli yüzü duzgunseler, güzelseler ihtiyaç anında aranır; ıhtiyaçlar gıderilince, uzun bir süre aranmamak üzere terkedilirlerdi sonra da...

Kalbımizin hatalarından bır telefon sesi uyandırdı bizi. Gecenın kaçıydı bilmiyorum. Telefonu kaldırdım. Arayan **Bayan S**'ydi.. Kalacak yeri yokmuş, bende kalabılır miymiş...

Bir arkadaşımla olduğumu söyledım. **İyi o zaman ona sor**, dedi, **benim gelmemde bir sakınca var mı..**

Bayan N'ye sordum... Gözlerini mum ışığından ayırmadan, **tabii ki gelsin, benim için sorun yok**, dedi..

Telefonu kapattıktan sonra **Bayan S**'yi düşünmeye başladım.

O hepimizden farklıydı... O sevgının peşinden koşmazdı. Şefkate, paylaşıma bu dunyadakı herkesten daha çok ihtıyacı olduğu halde bunu hiç belli etmezdi. Çünkü artık çok iyi öğrenmişti aradığı sevgıyı bu hayatta bulamayacağını.. O derin bır inançsızdı. Bu yüzden katıydı. Sertti. Kolay kolay kimseyi yanına yaklaştırmazdı .. İçindeki o çok yaralı, o sonsuz kırılgan çocuğu korumak için böyle olmak zorunda hıssederdı kendını

Aslında o en çok kendıni kırardı o gizli bahçesinde. Öyle çok şey saklardı ki içinde, sakladıklarının kanıyla sevişirdi sanki. Yıllarca hapishanede kaldığı halde bunu kimseyle paylaşmazdı...

Sevmek onunla ölmekle eşdeğerdi. Sevdiğini anlar anlamaz yüzüne bır ölum guzelliği getirdi. Onunla aylar süren bır ilişkimiz olmuştu. Bağlandığı anda sevdiğini bu dünyadan alıp başka bir boyuta taşırdı. İşinden ayrılır, okulunu bırakır, aılesıyle bütun bağlarını koparır, kolundaki saati çıkarıp atardı...

Onu içimde hıssettiğim anda bende ağlama duygusu uyandırmıştı..

Sevgısi gibi sevişmesi de sertti. Derimi yırtmak istıyordu sanki. Derimin altında benden daha gerçek, daha sahıcı şeyler arıyor gibıydi. Apartman boşluklarına sıkışmış güvercinler gibi derin, boğuk inıltıler çıkarıyordu sevişirken. O da bu dünyaya, bu dünyanın insanlarına, onların sevgısine sıkışıp kalmış bır güvercın gibıydı işte...

Uzaklara, çok uzaklara gitmek istiyordu; ama o derinlerine, gizli kuyularına gizlediği o yaralı çocukluğu buna izin vermiyordu... Tek başına kaçıramazdı o yaralı çocukluğunu bu hayattan. Koşulsuz inandığı birisi gerekliydi ona. İşte bu yüzden benimle böylesine sert sevişiyordu. Derimin altını görmek istercesine, kıyasıya.

O ürkek, o tedirgın sevgim, onun gözukara sevgısine çare olamıyordu bırturlü. Ben de onun vazgeçilmezi olamıyordum ne kadar istesem de...

O gece **Bayan N** ile **Bayan S** evımde ve bır mum ışığının altında tanıştılar...

Duvarlarımın ardında benden çok onlar vardı artık.

Kadehler yeniden doldu. Sıgaralar yenıden yakıldı. Okyanusta bır kaç gemici daha öldü ..

Garip, çok eski, şımdilerde olmayan bırşey onları hızla bırbırıne çekti. Şimdi aynı mum aydınlatıyordu ikisini. Onları seyretmek mesut bır acı verıyordu bana

Büyücüydü alkol. Büyücüydü mum ışığı... Çok konuşmak, birşeyleri durmadan kanıtlamak gerekmiyordu

Bır ara ellerının kenetlendığini gördum.

Sevgının peşinden koşmaya her an hazır olan **Bayan N**'nın, herşeye yuz çevirmeye her an hazır olan **Bayan S**'ye, **gözlerinde inanılmaz bir derinlik var, hiç böyle bakan birini görmedim şimdiye kadar**, dedığıni duydum...

Bayan S sevmeye başladığı ınsanın derisinın altına gırmek ıstediği kadar, belki de ondan daha çok sevdiğininsözcuklerının altına da gırmek isterdi. O kırk kana.

Gözlerındeki o binlerce kırılmış ışıkla seyretti **Bayan N**'yi..İnançsız olan oydu çünkü. Gözlerini kırpmadan ve inatla bakmaya en çok onun hakkı vardı. Ama **Bayan N**'nın ellerini kanatırcasına okşamaya devam edıyordu, o apartman boşluklarına sıkışıp kalmış güvercın ınıltıleriyle...

İşte böyle bir anda kendime, çalışma odamda bır iş icat ettım. Yanlarından usulca ayrıldım. Odamda ne kadar kaldım bılmıyorum. Çünkü kendımde değıldım odamda bile. Onların mum alevınde eksık sevgilerin, eksik hayatların ve bu yuzden sonsuz özlemlerin tutuşturduğu kalplerini, maceralarını, o gızli cinnetlerini merak edıyordum..

Bir sıgara yakıp onların bulunduğu salona doğru yürüdüm. Salonun kapısına gelince deneyımsız , ama duyarlı bır çocuk gıbı durdum..

Çırılçıplaktılar, ama değil gıbılerdi. Sevişiyorlardı, ama sevişmıyor gibilerdi... Yıllardır yaşadıkları o karşılıksız sevgilerin o asil hıncını ılk kez onlarda, onların bu gerçekdışı sevişmesinde görüyordum...

Sevişmıyorlardı da, o kederli ama alevlerle yanan tenlerinde bırbırlerının kalplerını arıyorlardı sanki ..

Durdum orada. Hareketsiz, soluk almadan durdum. Hayır, sapkınlık değıldi bu yaptıkları; bayağılık hiç değıldi. Başıboş ve susuz kalmış sevgilerin, eksik kalmış hayallerin, hep hayatın kurallarına çarpmış arzuların taşkın ve masum bir buluşmasıydı bu sadece

Onca yıl kalplerinde bırıktırdikleri sevgi, hasret ve aşk; şımdi firari bır özlemle gövdelerinden bırbırine akıyordu..

Sevgısizlikten morarmış eller, apartman boşluklarında sıkışmış güvercın inıltılerını okşuyordu sayıklarcasına... Suç ortağıydılar ama, o yaban tutkunun ateşinde aydınlanan akıldışı derinlikte bırbırlerının o eksık hayatlarını akıtıyorlardı aslında

Sonra, sonra **Bayan N**'nın geldiğinden beri yeşil ışığı yanıp sönen cep telefonu çaldı. **Bayan N, çok eski bir zamandan, yitik bır aşktan** bu çağa özgü bir telaşla uzanıp açtı telefonu **Tamam hayatım**, dedi soluk soluğa; **ben de seni merak etmiştim, hemen geliyorum, bir kız arkadaşımdayım şu an. Birazdan orada olurum.**

Oysa, **ben de seni merak etmiştim**, derken **Bayan S** onun o dıpdiri, ama hep çilekeş bacaklarını öpüyordu kanayan bır hazla...

Bayan N hızla gıyinirken, **Bayan S** bir sıgara yakmış onu seyrediyordu...

Bır an bakıştılar. Çok kısa bir an ama... Bu kısa bakışta herşey gizliydi. **Bayan N**, sonsuza dek burada kalmak istiyordu bu bakışlarda. Çünkü kendısını şımdiye dek hiç olmadığı kadar sahici, çıplak ve gerçek hissetmişti burada.

Ama yıne de gıtmesı gerekıyordu. Onu bugüne dek hep kırmış, ıncıtmiş, hep başkalarına tercıh etmış olan sevgılisi çağırıyordu. Ona ıhtıyacı vardı sevgılısının. O ihtiyaç anında aranan bırıydı hep...

Gıtmese, burada kalsa, ılk kez bu hayatın sevgısine, bu hayatın normallerıne, alışkanlıklarına isyan etse onun ıçın çok şey değişebılırdi; ama henüz öyle açtı ki bu hayatın sevgısıne, ona isyan edecek gücü yoktu...

Sevgılisı bu hayatın ta kendisiydi ve geceye kurallarıyla gelmişti...

Taksı aşağıdan korna çaldı. **Bayan N** hatasını anlayanların o çaresız hüznuyle **Bayan S**'ye baktı. **Bayan S** oralı bile olmadı. Kopmuştu ondan. Çok uzak bıryerlere bakıyordu. Derılerın ve sozcüklerın altından daha da uzağa... **Bayan N** taksının biteviye çalan kornalarına aldırmadan onun çıplak ayaklarından defalarca öptü.

Sonra gıttı; kendısıne rağmen ve o bırtürlü dındıremedığı sevgı açlığının peşinden gıttı

Bayan S'nın sıgarasını, okyanuslardakı gemıcileri düşünerek ben yaktım. Çakmağımın alevınde yüzunü seyrettim bıran... Yuzunde hem derin bır gurur, hem de gızli bır utanç vardı ..

Ya, işte böyle, dedi bana, gözlerini ayırmadan baktığı mumun alevınde kaybolmak istercesıne...

Ona sarılıp uyumayı çok istedim o an; o umutsuz sevgılerıyle, o gızli bahçelerınde kanayan sırlarıyla...

Ama o istemedi. **Ben bu kanepede uyurum**, dedi .. **Peki**, dedim, dolaptan nevresim çıkartıp üzerine örttum... Gözleri kapalıyken gülümsedi...

Anlamaya henüz başlamışken kaybettiği herkesı bağışlar gıbıydi gulumsemesi... Herkes vardı yüzünde, ama yine de derin bır yokluktu yüzü

Eğılip öptüm yüzünü. İçım ürperdı...

Sabah kaçta kalkacaksın, dedim. **Yarın pek bir işim yok, sen uyanınca beni uyandır**, dedi...

Oysa uyandığımda çoktan gıtmişti.. Ama, üzerıne serdiğim nevresimi özenle katlamıştı..

Heryerde bana özel olarak bırakılmış bır not aradım, ama yoktu...

Sonra pencereyi açıp sokakları, evleri, insanları, bu koca şehri seyrettim. Onların bu koca şehirdekı hayatlarını düşündüm... Onca hayalkırıklığının arkasında duran gerçek yüzümü duşundum sonra...

Penceremde öylece durup, sevgisizlikten morarmış ellerin apartman boşluklarında sıkışmış güvercınlerin ınıltılerını okşayışını seyrettim

cezmier@leman.com.tr

* Karikatürist **Ferruh Doğan** ağabeyimizi kaybettik. Anısı bizimle olacak.
* 17 Haziran Cumartesi günü saat 15:00'de **Trabzon Kültür ve Sanat Merkezi**'ndeyim. İskenderpaşa Mah. Güzelhisar Cad. 9/8 Trabzon. Tel 0462 - 326 35 81. (Etkinliğin saati tam olarak bu numaradan öğrenilebilir)
* 24 Haziran Cumartesi saat 14:00'de **Yazarlar Kitabevi**'ndeyim. Rıhtım Cad. Kadıköy. Tel: 0532 - 670 00 06
* **Adapazarı**'nda, uzun saçlı ve küpeli gençleri Ülkü Ocakları'na götürüp kıyasıya dövüyorlarmış. İşte faşizm
* Zehra Tanyeli, Bilal Doğuta, Sevim Aslan, Ayşe, Doğan Akmanlı, Atilla Keskin, Özlem Yalçın, Şehriban, Açel Yiry, Selda Şahin, Muşerref Kaya, Şebnem, Mavi, Sinan, Yener Coşkunsu, İbrahim Aslan, Bahar Arıcı, I.Doruk. Mektuplarınızı aldım sevgiyle

Küçük Sözlük

"KARNE" DEMEK NE DEMEK?

Sedat (10) "Bır öğrenci 1 sene boyunca okula gidip çaba harcarsa çalışır dersine çaba harcar o zaman karnesini alır Öğretmenini öper. Biz ona karne alma deriz."

Aykut (9): "Bızim notlarımız onun içinde saklı olan bir kağıt."

Engin (8): "Annemizi sevindirme."

Gökhan (10): Karne bir sınıfı geçince ve kalınca karneye bakınca geçtimi diye ya da geçmişse buna karne diyoruz."

Ali (9): "Okullar kapanınca karne oluyor. 1, 2, 3, 4, 5 aldığını açıklayan karnedır."

Selen (9) "Karne okullar kapanmak ve onu saklamak ve kaybetmemek ona karne denir."

Fatih (11): "Okulu geçtin mi sana bır karne verirler. Eğer o karne zayıfsa geçemezsin. karne kağıttan yapılmıştır."

Yasemin (9) "İnsanlar sevincini karnesini alarak gösterirler. Buna karne denir."

Kurtuluş (9.5): "Öğrenciler sınıfı geçmiş mi neyle geçmiş cevabını veren karnedır."

Songül (8): "Dersimizin iyi olup olmadığını bize bildiren iştir."

Mehmet (11): "Birinci sınıfta çok çalışırsan öylece geçersin. Sana bı tane kağıt verirler. İyi, orta ve peki alırsan ona karne denir."

Neşe (10): "Çalışkanlığını, iyiliğini, tembelliğini belirten şey."

Dilek (9.5): "Karne yani bütun okuldaki çocuklar karnesini alıp evlerine giderler. karnede guzel bişeydir."

Ömer (8): "Ben karnemde 5 aldım."

Naile (10): "Karne okullar bitince alınan bır kağıt parçasıdır Karnesi 5 olanlar sevinir. Karnesi 1 olanlar üzülur."

Semih (10): "Sınıf geçmeyi belli eder. Sınıfta kaldığımızı belli eder."

Uğur (9): "Karne bilgi toplar Çok işe yarar."

Pelin (8): "Ben karnemin hepsini 5 götürdüm."

Hakan (10): "Çocuklara verilen bir karton ve de notlara karne denir."

Safiye (9): "Geçmiş miyiz geçmemiş miyız konturol edilen yere karne denir."

Suat (9): "Çocukların sevinip üzelmesidır"

Mahmut (8): "Karne bır olabilir. 5 olabilir 4 ve 3 de olabilir"

Aslı (10): "Not dur."

Küçük Sözlük, Ümraniye Hekimbaşı Çiftliği İlköğretim Okulu'nun 2. 3. ve 4. sınıf öğrencileriyle birlikte oluşturulmaktadır.

Adres: Kötü Karne İmam Adnan Sok No: 20 80800 Beyoğlu - İst

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

TUNCAY AKGÜN

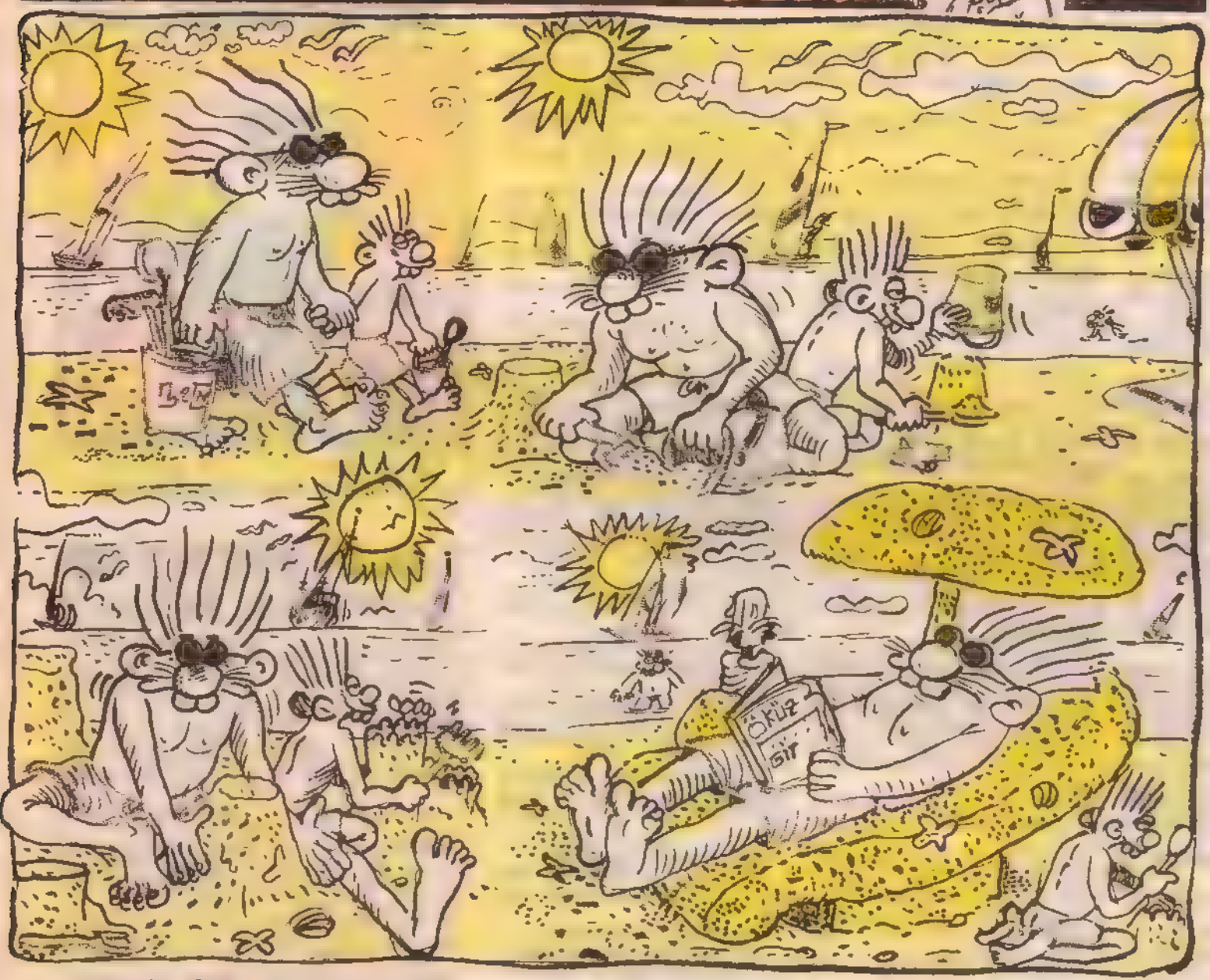

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Karıştırmacı - gazetecilik!

Medyadan Önce (**MÖ**), Medyadan Sonra (**MS**)!

Hayatımızda milat gibi medya.

Medyadan önce basının ahlakı vardı

Basın medyalaştıktan sonra bu ahlak kalmadı.

Kartel medyasının, tecavüzcülüğü meslek edinmiş Tecavüzcü Coşkun'dan farkı kalmadı.

Her gün yalan yanlış haberlerle beynimize tecavüz ediyor medya.

Beynimizi kirletiyor.

Bunun son örneğini Uğur Mumcu cinayetiyle ilgili haberlerde de görmedik mi?

"Uğur Mumcu'nun katilleri yakalandı" diye günlerce yayın yaptı medya.

Bu haberin doğru olup olmadığına bakmadı.

Hukukun "sanık" saydığını "katil" yaptı.

Oysa şimdi anlaşıldı ki medyanın Uğur Mumcu'nun, Ahmet Taner Kışlalı'nın, Muammer Aksoy'un katilleri olarak sunduğu kişiler katil değil.

Gel de böyle bir medyaya güven.

Hukuk tanımayan böyle bir medya oldukça hukuk devleti nasıl gerçekleşecek?

Her geçen gün daha da kirlenen böyle bir medya oldukça temiz toplum nasıl gerçekleşecek?

Her gün beyinleri kirleten bir medyanın olduğu yerde temiz toplum olabilir mi?

Yoksa medya Uğur Mumcu cinayetiyle ilgili yalan yanlış haberlerle gerçek katilleri mi gizledi?

Kafaları karıştırmak mı istedi?

Medyadan önce araştırmacı-gazetecilik vardı.

Medyadan sonra ise **karıştırmacı-gazetecilik** var!

Aslında bu medyanın bir tek şeyine inanılır; bir gün **"Yalancıyız"** diye manşet atarsa ona inanılır!

"Hayatım yalan" derse doğru söylemiş olur medya!

Yalanları izlemek istiyorsanız medyayı izlemeye devam edin!

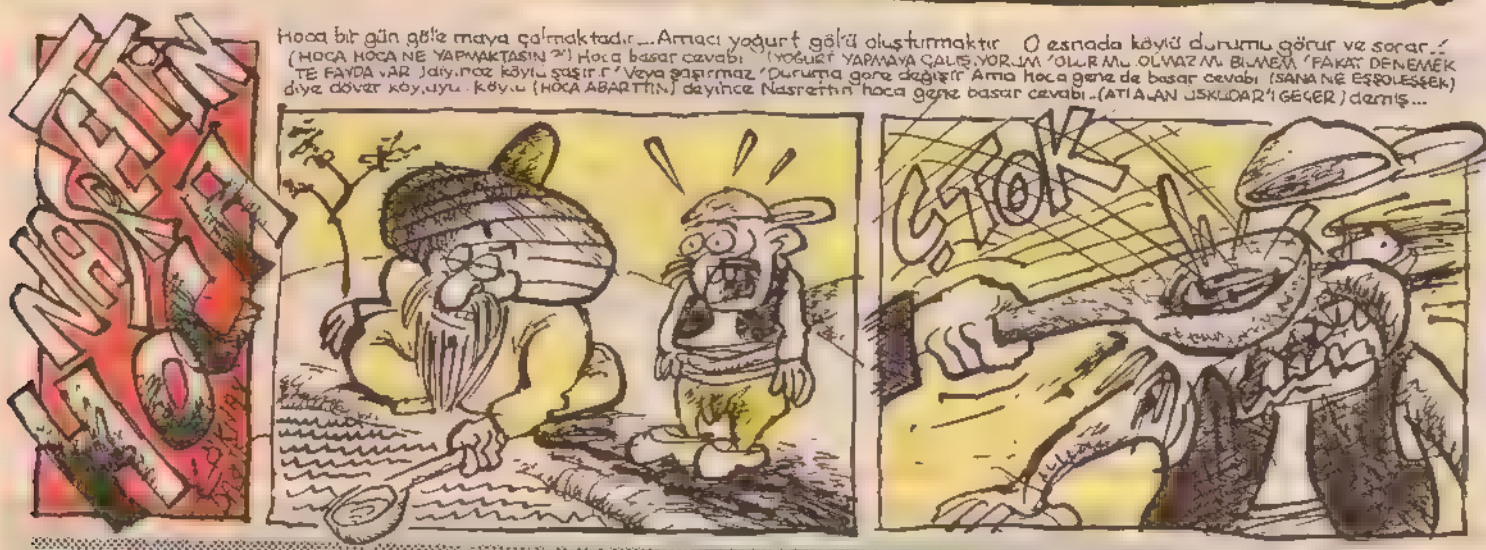

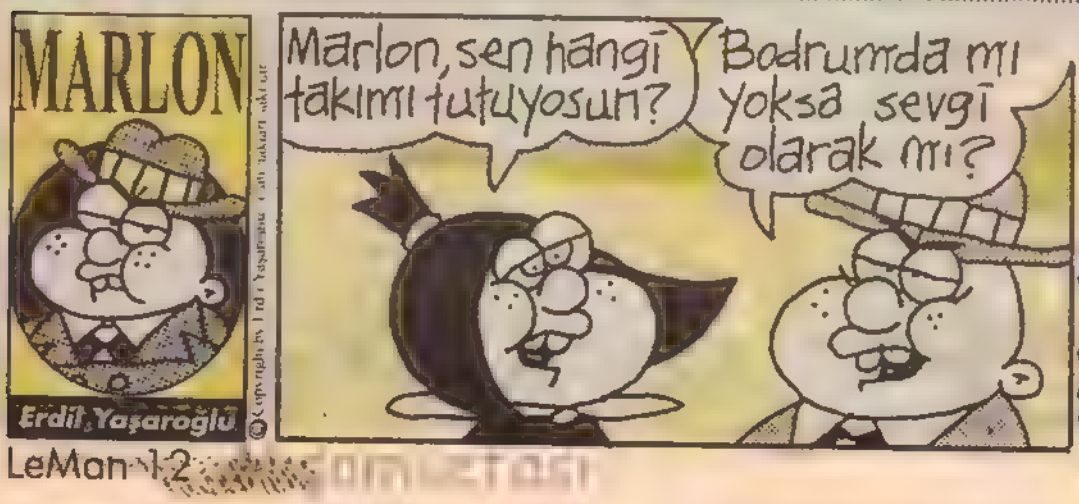

?!!

Ender Özkan Taman

enderoz@leman.com.tr

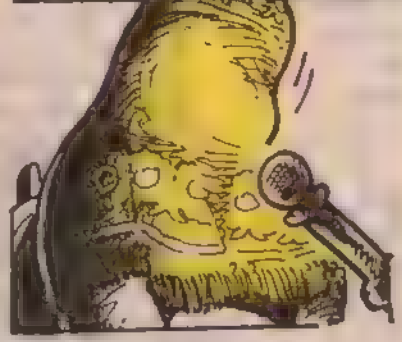

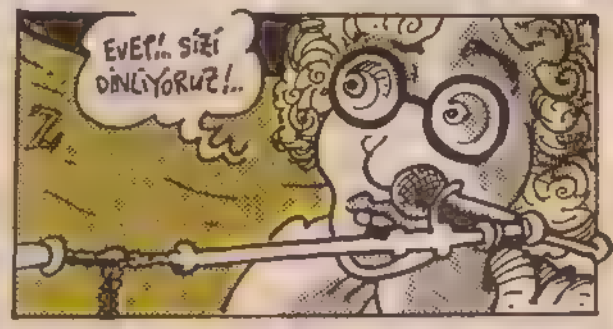

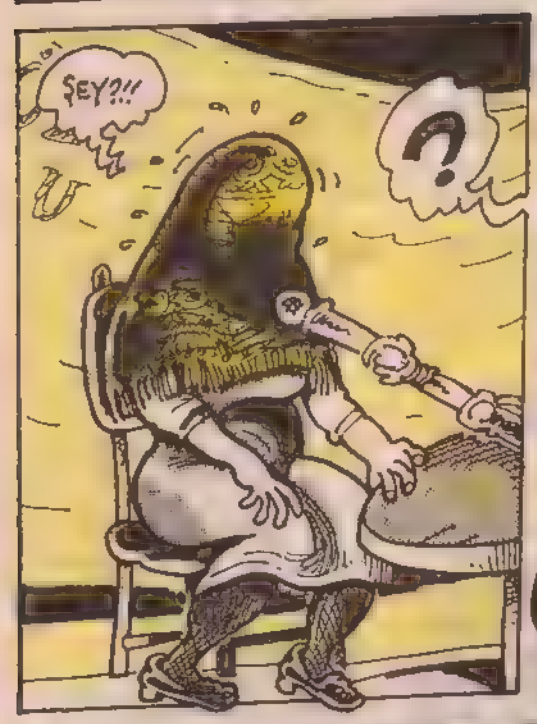

VÖSYM

Vedat Özdemiroğlu

1- A kentinden B kentine 3 değişik yolla, B kentinden C kentine ise 4 değişik yoldan gidilmektedir. A'dan C'ye ise gidilememektedir. A halkı ile C halkı 6 yıl önce eki bir futbol maçı yüzünden kavgalıdır. Bu kavgada C halkı haksızdır. Biz, kurul olarak, tamamen A'lıyız. Hastasıyız. Aşağıdakilerden hangileri A ilinin ilçeleridir?

a) b - j - k
b) w - x - q (A ilinin ilçeleri sınır dışındadır!)
c) m - f - ö
d) c - n - n (n, yüzölçümü geniş bir ilçedir)
e) Hepbiri

2- Gülce ile Ece'nin yaşlarının toplamı 35'tir. Ece yaşını gizleyen bir tip, agresif yapıda bir insan, negatif psikoloji sahibi bir resim seçici olduğuna göre, Gülce'nin yaşını tam olarak bilemeyiz. Laf aramızda Gülce çıtır bir kişidir. Hangi yaş grubuna çıtır denir matematikte?

a) 16 - 18
b) 15 - 19
c) 17 - 22
d) 18 - 38
e) Çıtırlık yaşta değil, baştadır!

3- Deniz seviyesinde, açık hava basıncının P_o olduğu bir yerde, sıvı içerisine iple bağlanan elastik balondaki gazın yoğunluğu D, ipteki gerilme kuvveti T'dir. Hiç üşenmeden bu düzeneği hazırlayan kişiye fizikte H (Haşlak) denir. Kap deniz seviyesinden daha yukarı çıkarsa değerler nasıl değişir?

a) T azalır, D artar, H ortamdan uzar.
b) T artar, D azalır, H fizik işlerini bırakıp su istasyonu açar.
c) M (Mert) dayanır, N (Namert) kaçar.
d) Elastik balondaki gaz bir anda değer kazanır, H zengin olur.
e) Hepsinden biraz.

4- Buharlaşma ve buhar basıncı ile ilgili aşağıdaki cümlelerden hangisi doğrudur?

a) Abicim, geçen yıl bu vakitler 7200 markım vardı, aynen buhar oldu!?
b) Sıcaklık düşürülürse, buharlaşma hızı karaktersizleşir, buhar basınca oralı olmaz!
c) İkinci Buhar başladı mı, televizyonu açın!
d) Moleküller arası çekim kuvveti zayıf ise, buhar, ortamdan tiksinir, yalandan bi bahane söyleyip kaçar!
e) Yorum yok!

5- Canlıların sindirim sisteminin evrimsel gelişimi aşağıdakilerden hangisi gibidir?

a) Kutre - Hidra - Planaria - Kelebek
b) Kutre - Kuş - Kurbağa - Karıncayiyen
c) Kutre - Hidra - Kaplan - Tavukkuşu (Tavuskuşu anlamında)
d) Kutre - Maymun - Tavşan - Tekrar Maymun
e) Salt Kutre (Evrilen birşey yoktur, şekil değişmiştir, imaj değişmiştir!)

6- Aşağıdaki cümlelerin hangisi zaman konusunda bir kargaşa yoktur?

a) Ben genellikle kıvrak bir insanımdır, yarın da halı sahada maçım var, dün dişimi çektirdim!
b) Salı gibi, Çarşamba gibi gelir o minyon kız, olmadı haftasonu biz gideriz, minyonda acaip çevre var!
c) Yağmurlu bir yaz günüydü, sonbahar yüzünü göstermeye başlamıştı, oysa ilkbahardan yeni çıkmıştık biz kış çocukları!
d) Bisikletini bana verirsen, ben de sana saatimi, evdeki Pirelli takvimini ve Kurtoğulları Holdingi'nin 2000 yılı ajandasını veririm! (Yanıltma şıkkı)
e) Hepsi. (Bu dahil)

7- **"Yağmur yağıyor, Bana mı yağıyor?!"**

Yukarıdaki şiiri, hakikaten şiir olarak kabul edersek, şair nasıl bir ruh hali içinde olmalıdır?

a) Karamsar, romantik ve ıslak
b) Karamsar, iyimser ve tıknaz
c) Romantık, Tatar asıllı ve kedisever
d) Şirin, piknik tip ve marangoz (Yanıltıcı)
e) Hayaz, kirli sakallı ve piknık tüp (Bu da yanıltıcı. Hatta sizi mi üzücem, doğru şık a'dır!)

8- Bazen kendimi bir kaplan yavrusu gibi hissediyorum.(I) Orhan'la konuştum, o da bazen kendini bir ayı gibi hissediyormuş. (II) Orhan'ın ikizi Burhan'da ise bu tür bir hissiyat yok. (III) Belki de Burhan bir yalancıdır. (IV) Dıbro kovçevko mıre es transpotiesko. (V).

Yukarıdaki paragrafta anlatım akışını bozan cümle aşağıdakilerden hangisidir?

a) V
b) Evet, V
c) Kesinlikle, V
d) Enayi olmayın, V
e) Hiçbiri (Yalan, V)

9- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde siyah olarak yazılan sözcük bir sinsilik **belirtmez?**

a) Dayıma öyle mükemmel bir **kumpas** hazırladım ki, Mudanya'daki çay ocağını bana devretmek zorunda kalacak!
b) Belma'ya iyice bir **işleyin,** Sami'yi terkedip bana gelsin!
c) Yarın, ikindi vakti **gizlice** bahçeye gel, bir Matruşka sefi vereceğim!
d) Kabmiyo bölümünü hiç **uyandırma,** şef bize bi ikramiye güzelliği yapmayı düşünüyor!
e) Hadi iyisiniz, doğru **şık** budur!

10- "Yılmaz Baykuş, çevresinde sevilen bir avukattı. Aldığı davalarla hiç ilgilenmez gibi görünüp, içten içe savunma hazırlardı. İlginç adamdı Yılmaz. Güzel de içerdi. Mübaşirler bile Yılmaz Baykuş'u bir başka severler, avukat camiasında ayrı tutarlardı. Kral çocuktu Yıldo. sonra birgün ortadan kayboldu Yılmaz Baykuş. 'Bankayı patlatıp kaçmış' diyenler de oldu. Fakat on gün sonra da döndü Yılmaz!"

Yukarıdaki metinde, yazar anlattığı şahısla samimi midir, değil midir, anlaşılamamaktadır. Bir Yılmaz Baykuş demekte, bir Yılmaz demektedir. Hatta bi ara Yıldo demiştir. Edebiyatta bu çelişkili duruma ne denir?

a) Mesafenin Korunumu Yasası
b) Avukata Gereksinim Duyan Adam Kararsızlığı
c) Yılmaz Baykuş Sendromu (Yanıltma şıkkı)
d) Ünsüz Harflerin Ünlülerden İmza Alma Geleneği
e) Hepbiri

11- I. Haçlı Seferleri
II. Civciv Saçlı İnsan Sayısının Artışı III. Katolik Kilisesi'nin Kafa Takımından Üç Kişinin Protestan Çıkması IV. Rönesans ve Reform Hareketlerine Alternatif Olarak Doğu'da Ragıp Hareketi'nin Çıkışı. (Ve Tutmayışı) V. Prusya'dan Adam Çıkmayışı

Yukarıdaki olaylar, aşağıdakilerden hangisinin zeminl olmuştur?

a) Ticaretin ve repo işlem hacminin canlanmasına
b) Amerika'nın Keşfi ve Asya'nın Unutulmasına
c) Kruvaze Deniz Savaşı'na
d) Sırbistan Kralı'nın Avustralya - Macaristan Kralı'na sanal alemde savaş açmasına
e) Yüzyıl Savaşları'nın düraklamalar yüzünden 103 Yıl Savaşları olmasına

12- Çöllerde günlük sıcaklık farkının fazla olmasının temel nedeni aşağıdakilerden hangisidir?

a) Yerşekillerinin sade olması!
b) Serapların yalan olması!
c) Kumsal olarak tasarlanıp, maket planda bulunmadığı için denizin unutulması!
d) Camel'in son anda sponsorluktan vazgeçmesi, prodüksiyondaki düşüş!
e) Aslında çölün sıcaklığı normaldir, diğer yerler aşırı soğuktur! (Yalan)

13- "Come here Şehmuz! Come, come! How are you Şehmuz? You don't speak! Why? Why Şehmuz, why? Ha, my Şehmuz? Are you mendeboor?"

Yukarıdaki metnin en doğru çevirisi hangisidir?

a) Gel Şehmuz, biraz otur hele! Ağzını bıçak açmıyo Şehmuzum, bi derdin mi var? Konuşsana lan, mendebur!
b) Şehmuz, gel, gel! Beşinci kata şahane manita taşındı, müşteri temsilcisiymiş!
c) Şehmuz, sen benim en somurtuk kankamsın! Niye Şehmuz, niye! Değer mi be hacımın oğlu!?
d) Mendebur Şehmuz seni, ay ne ilginç, ne acar bir insanmışsın sen böyle!
e) Doğru yanıt a (True answer A) (İngilizce'de a, A şeklinde yazılır!)

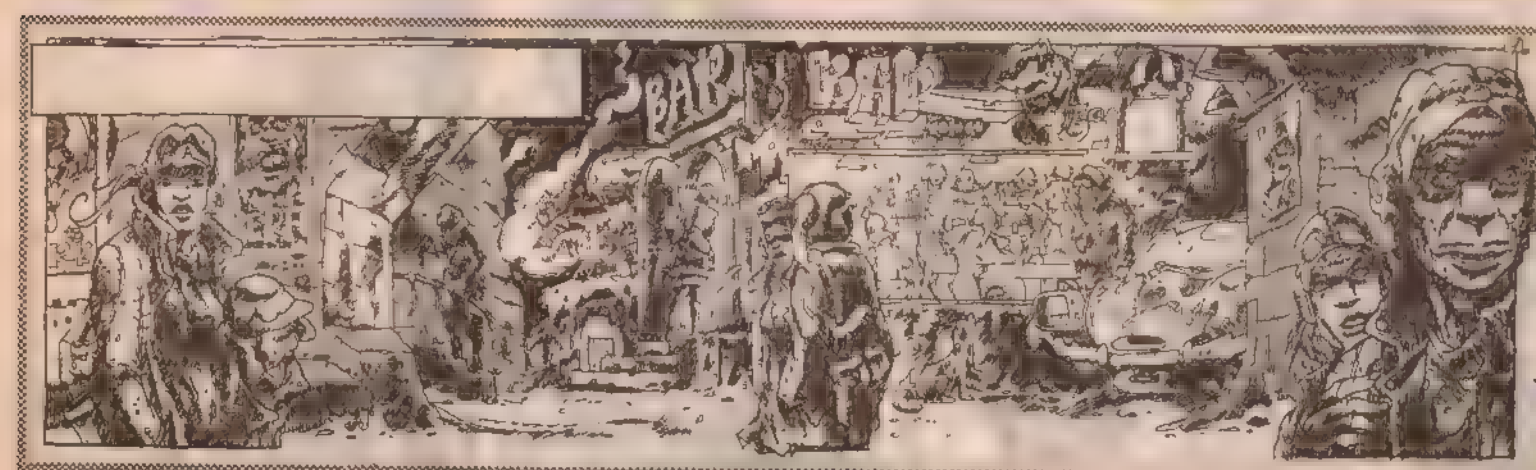

GALİP TEKİN'in yeni resimli romanı haftaya başlıyor

BAŞIK GİBİ

FEYHAN GÜVER

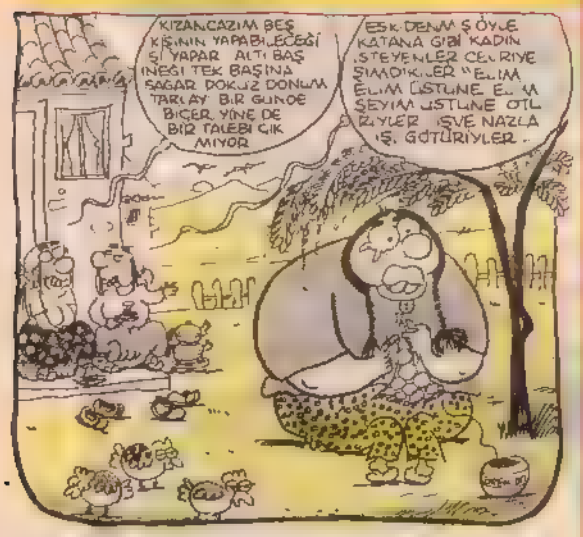

UÇAN KUŞLAR MARTILAR

Celalettin Benzer
Kemal Arıtan

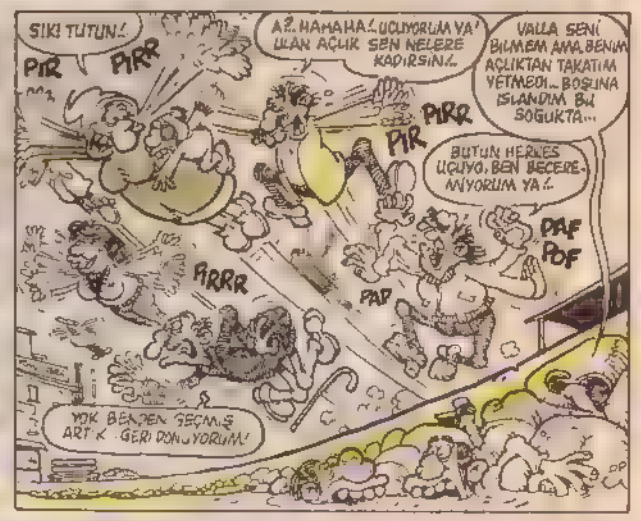

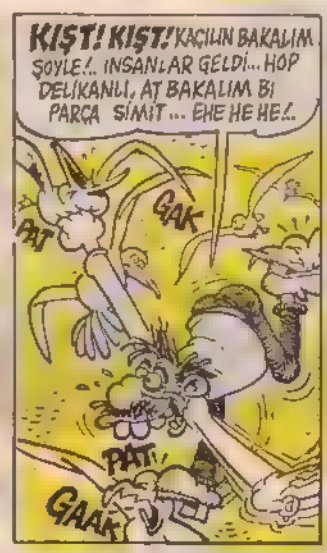

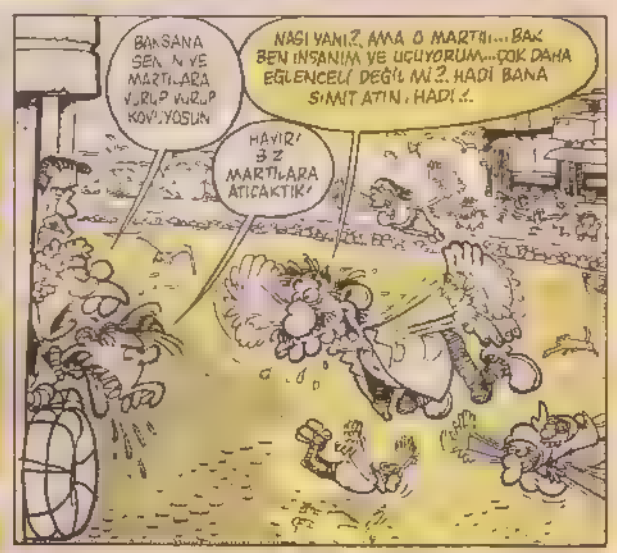

Devamı 17 Sayfada

Akgamefan

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

N'APALIM ABİ? YAZLIK SAHİBİ OLMAK SUÇ MU? HERKES ALIYO... BİZ DE ALDIK ZAMANINDA... BAK ŞİMDİ KEYFİNİ SÜRÜYORUZ.!

ÖYLE DEĞİL Mİ?

MEMLE-KETTE Bİ TANE BOŞ ARAZİ KALMADI BE!.

HAKSIZLIK ETME ŞİMDİ MUSTAFA ABİ? BU DENİZ, BU GÜNEŞ, BU SESSİZ-LİK.!

HEMEN AKABİNDE ÇEVRE KİRLİLİĞİ, O BÖLGEDE EKOLOJİK DENGENİN BOZULMASI.!

AMAN ABİİ.!.. DÜNYAYI SEN Mİ KURTARACAKSIN? BOŞVER BUNLARI... HADİ GEL DENİZE GİRELİM, SERİNLİYELİM...

SEN GİR, BEN BİRAZ GÜNEŞTEN İSTİFADE EDİCEM...

AAAH.! MUSTAFA ABİ? ABİ BU SU DEĞİL.. BU... BU ASİT ABİİİ... AAAHHHHH YANIYORUM.!

COZZ COZUR COZUR

COZZ COOZ COZUR

ULAN ANLASI-LAN LAĞIM SULARINI DÖKE DÖKE DENİZİ FİLAN DA DEĞİŞTİRMİŞ BUNLAR.! DÖTÜ KAYBETMEDEN BEN DE UFAK UFAK GİDEYİM BARİ...

SENİ SEVİYORUM

PÖRT! ZORT!

SENİN ŞU HAYVANSI SÜPRİZLERİNE BAYILIYORUM TİMUR.!

KIZIM BENDE DAHA NE NUMARALAR VAR.!.. HIHNG.!

TOORT TORT! TIRRRT!

PORT! TORT! TOROT!

BEN DEPOYA İNİCEM, SANA TAMAM DİYİNCE VANAYI AÇ, İÇERİ SU DOLSUN.! BEN ŞAMANDIRANIN DURUMUNA BAKICAM.!

SİKTİR LAN, NE BOĞULUCAM?.. BEN BİLMİYOR MUYUM LAN BU İŞİ? HIYAR-AĞASI.!

AMA USTA YA İÇERİ ÇOK SU DOLARSA? BOĞULURSUN BAK KARIŞMAM SONRA.!

SENSİN HIYARAĞASI.! ULAN BOĞULACAN ORDA ÇİPAĞIN USTASIZ ÇOCUKLARIN BABASIZ KALACAK A BENİM GÜLYÜZLÜ KUŞ BEYİNLİ YİĞİDİM.! A BENİM ÇORBA KASESİ KAFALI ATILGAN VE ÇEVİK PEHLİVANIM.! ULAN YİNE BERBAT ETTİNİZ GÜNÜMÜ BE.!.. GİDİP DULŞUN ALTINA GİREYİM DESEM SULAR DA KESİK BİR TARAFTAN... OOF OF.!

Sıcak yaz günlerimizi serinletecek Erdener abi albümü pek yakında geliyor.!

GÖNÜL ADAMI'NIN AĞABEYİ VE YEĞENİ BATUHAN...

Gönül Adamı

SENİN GİBİ KARDEŞ OLMAZ OLSUN YILLAR YILI YETMEDİ Mİ BU AVARELİK... HİÇBİR İŞTE TUTUNAMADIN... BARİ SERMAYE VEREYİM DE VAKIT VARKEN BİR DUKKAN AÇ TİCARETE ATIL.. KÂRIN YÜZDE YİRMİSİ SENİN OLSUN, BU SANDALI DA SATIP SERMAYEYE KAT. SON SÖZÜNÜ SÖYLE HADİ...

DÖÖNÜÜLMEZ AAKŞAMIIN LUFKUUNDAYIIZ UAAKIIIT ÇOOOK GEEÇ... BUU SON FASILDIIR EEY ÖÖMRÜÜM NAASIIIL GEECEERSEN GEEÇ...

KISMET

SON SÖZÜN BU MU? NE HALİN VARSA GÖR.!

PERİSKOP

Çılgın cüceler neşeyle şişip şişip patlamaktaydılar. Madam Rezistans sordu (Zeytinyağlı karpuz yer misiniz Mösyö Bönarj) Mösyö Bönarj puantiyeli şemsiyesini beş kere açıp kapadı ve kendi etrafında el çırparak dönmeye ve tavukların yumurtlamalarına dair eski bir eskimo şarkısı söyleyince fakat Madam Rezistans (her zamanki gibi küstahsınız) deyip ivedilikle altına işemeye başlamıştı bile. Her halinden kendini boğmak istemediği belliydi. Burun üzerine kabuklarını kaybetmiş üç portakal telaşla içeri girip kayıp eşya bürosunun nerde olduğunu sormuşlardır. Bu soru karşısında Mösyö Bönarj çılgına döndü. (Buraya böyle patavatsızca girmekte neyin nesi) diye bas bas bağırmaya başladı ve yedi dakka sonra aklını tamamiyle kaçırıp Napolyonluğunu ilan etti. Derhal hastaneye kaldırdılar. Zürafa Periskop'tan bakıp (hava yarın ya yağışlı olucak veya fırtına çıkabilir) diye düşündü dii mi Cevat aabi? (Evet.)

GÖKHAN DABAK

ggdabak@leman.com.tr

ORÇUN KÜNEK

Haftanın Filmi

Niye Öyle Diyosun ki Edıms

Orjınal adı: "Untaçıbıl Faytırgeyt"

Aynı mahallede yaşayan **Henk Konır**, **Cimiy Ebrtayzing** ve **Edıms Kenzinbörı** adlı üç genç, kardeşten ileri, çok samımi arkadaştırlar. Günlerden bi gün bu üç genç *"Sütüdınt Selekşın İnstoleyşın Egzemineyşın"* yani öğrenci seçme ve yerleştirme sınavına girerler. Sınavda **Henk**'in 35 neti, **Cimiy**'ın 27 neti ve **Edıms**'ın 45 ya da 47 neti vardır. Bu durumda üçü de üniversiteye giremez. Her neyse, üç arkadaş ne iş yapacaz diye düşünürlerken **Henk** *"Müzik gurubu kuralım mı hafız?"* diye ortaya bi fikir atar. Oldukça coşkun bı yapıya sahıp olan **Cimiy** bu fıkrı hemen kabul eder, **Edıms** karşı çıkar. **Henk** fıkrine karşı çıkan **Edıms**'ı ikna etmeye çalışır *"Niye öyle diyosunuz ki bizim **YUTU**'dan neyimiz eksık kı?"* diye sorar ve ekler *"Herifçioğulları tuttular birbirlerini, aldılar yürüdüler ibineler. Senede adam başı bi yüzer milyon dolar yapmıyolarsa a buraya yazıyom ben de ne olıyim"* der. **Edıms** *"Sen ne diyosun ne yüzü ne ikıyüzü en az ikiyüzellılık yapıyolardır şerefsızım."*der. **Cimiy** *"Vay be usta"*der **Henk** *"Hey dostum lanet olsun, biz de bi gurup kuralım,"* der. **Edıms** bu sefer ikna olur ve gurubu kurarlar. Günlerce çalışıp süper şarkılar bestelerler ve ilk kasetlerini doldururlar. Kaset listelerde bi numara olur (Burda özellıkle dikkat ettim bakıyım dedım kaset bi numara olunca, bi şımarma bı coşma olacak mı diye ama brede en ufak bı oynama olmadı her üçünü de sınema sanatı adına kutlarım) Ondan sonra dünyanın dört bı yanında konserler vermeye başlarlar ve şöhretlerının doruğuna çıkarlar. Günlerden bi gün **Henk** anlamsız bı şekılde **Edıms** ve **Cimiy**'den şüphelenmeye başlar ve *"Siz benden gızlı bi iş çevırıyosunuz gibime geliyo anlamadım sanmayın , pastadan ben de pay isterim"* diye tutturur. **Cimiy** ve **Edıms** çok şaşırırlar ve *"Kanka yok öyle bi şey ne gızlisi ne işi"* diye ikna etmeye çalışırlar. Fakat **Henk** bı türlü ikna olmaz. Bu arada **Cimiy**'nin akılna bi fikir gelir ve gizlice kaş göz işareti ederek **Edıms**'ı dışarı çağırır ve *"Biz bu denyoya ondan gizli bi iş çevırmediğimizi kabul ettiremeyiz en iyisi aramızda para topliyalım sankı payına düşen paraymış gibi ona verelim. Yoksa bu harbiden polise gider. Bunlar bi iş çeviriyo diye söyler ondan sonra uğraş dur."* der. **Edıms** *"Doğru haklısın"* der ve aralarında para toplayıp keriz gibi **Henk**'e verirler. Günler böyle geçerken hepsi içlerinden *"Acaba **Henk** haklı mıydı, bi dümen dönü-*

yo da ben mi işe uyanamadım" diye düşünmeye başlarlar. Bır akşam üstü hepsi birbirinden nefret eder ve o güzelim o canım gurubu dağıtırlar. Bi kaç sene sonra **Edıms** *"Li la li la li la jötö katifi...Li la li la li la Jinasö jibisii... Li la li la li la jimi ja sö sö"* diye bi şarkı besteler ve bi solo albüm çıkarır, ama albüm pek tutmaz. **Edıms** bu başarısızlık üzerine bunalıma girer, hısım ve akrabaları **Edıms**'ı *"Valla kanka kasedin süper olmuş halk anlamadı, sen daha ne yapacaksın ki"* diye teskin ederler. O da teskin olur. N'apacak ki başka?..

SON

SONER GÜNDAY

copirayt@leman.com.tr

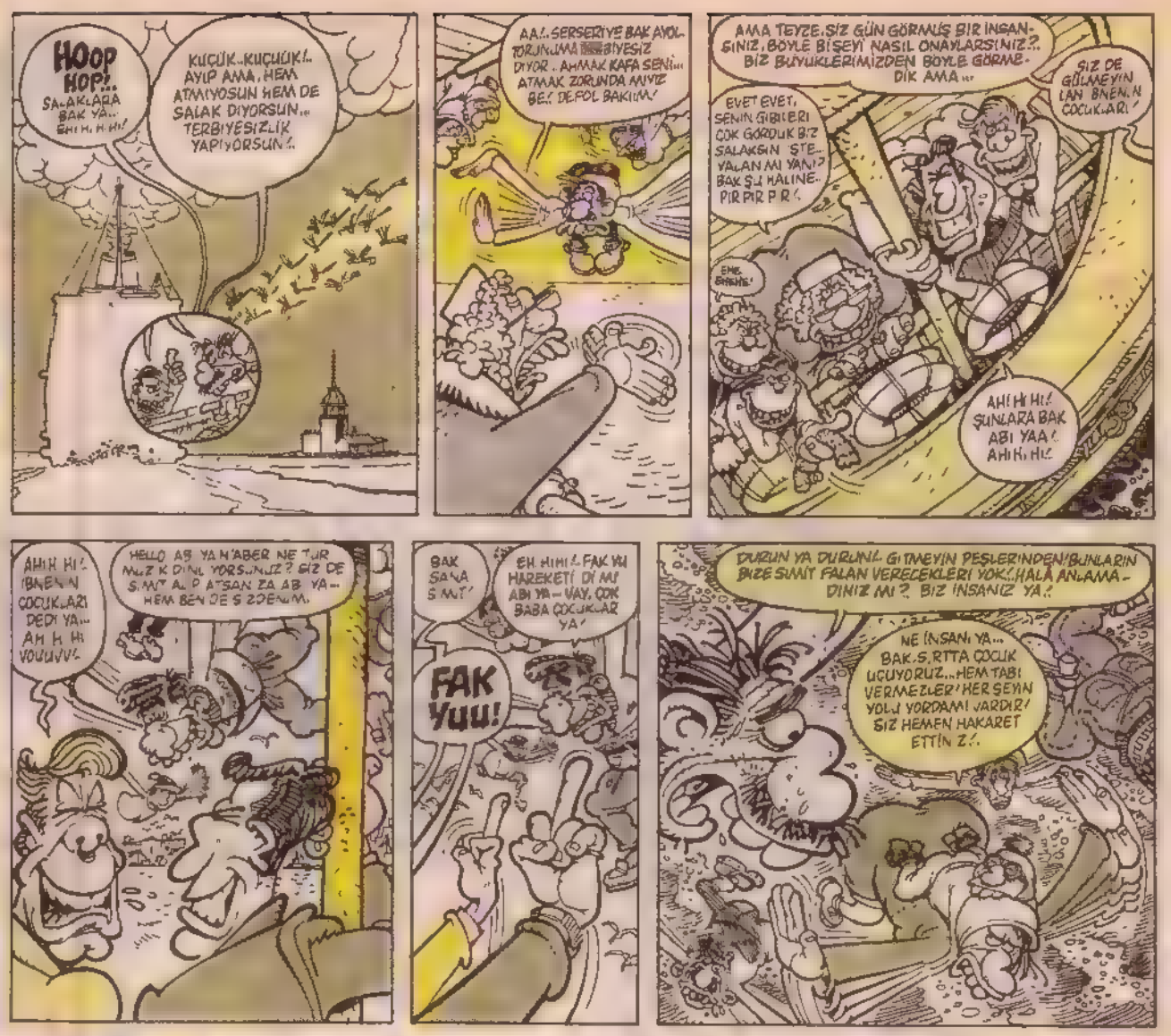

Akşam Defası

Sevişgenler

metüst

feyhan@leman.com.tr

Bayır Güvercin

FEYHAN GÜVER

LeMan Okur Mektupları
İmam Adnan Sok. No 20 80800 Beyoğlu / İstanbul

Aletler Hazır, Haydi Avrupa'ya!

Sabahları insanın pek iştahı olmuyor. Uykuyu yarıda kesip derslere yetişmek için mecburi kalkıştan sonra kahvaltı yapmak katlanması zor bir lüks haline geliyor. Ben de genellikle bu lüksü es geçiyorum. O sabah ise, kendime lüksü tanıdığım ender zamanlardan biriydi, kahvaltımı yapıyor aynı zamanda haberleri izliyordum... Ki ne vardı o iştah kesici görüntüleri izlemeseydim de kahvaltıma ağız tadıyla devam edebilseydim. Haber, yetkililerin adeta savunma mekanizmalarını kullanarak bastırdıkları, görmezden geldikleri ama elle tutulur bir gerçek gibi var olan "işkenceler" ile ilgiliydi; karakollardaki işkenceler.

İlk görüntüler karakola götürülen travestilerin nasıl ıslah ! edildikleriyle ilgiliydi İlk önce polisler, travestileri bağıra çağıra, hakaretler yağdırarak karakolun holünde düzgün bir sıraya koymaya çalışıyor. Düzgün sıra oluştuktan sonra sivil kıyafetli amirleri geliyor. Elinde hortum, halı döver gibi başlıyor gözüne kestirdiklerini hortumlamaya. Hortum vurduğu kişiler sırtını dönmüş, yediği darbelerle inliyorlar, amir vuruyor, onlar inliyor; amir vuruyor onlar inliyor... Amir artık dış dünyayla ilgisini kesmiş, her türlü acı çığlığını duyamayacak kadar kendinden geçmiş insan dışı biri halini alıyor. Ve onun bu hali kamuoyunda, ona kendisini elinde tuttuğu hortumla bağdaştıran bir lakap kazandırıyor: "Hortum Süleyman"

Diğer görüntülerdeyse dövülmeye Ankara'nın göbeğinde başlanmış alkollü bir sürücüyle ufak bir hırsızlık yüzünden (tam olarak hatırlamıyorum) karakola götürülmüş 15 yaşında bir çocuk var. Sarhoş sürücü hakkında detaylı bilgi verilmedi fakat o 15 yaşındaki çocuğun yüzü dağlık arazi gibiydi. Dudakları, elmacık kemikleri, kulakları balon gibi şişmiş, gözleriyse kıpkırmızı, kan çanağı olmuştu. Çocuğun anlattığına göre kendisini dövmüş, konuşmayan bir arkadaşına da konuşturmak için elektrik vermişler. Bununla da yetinmeyip hızlarını alamamışlar ve bulaşıkları yıkatmış, yerleri temizletmişler. Yani pes, bu kadar olur.

Şimdi sormak gerek: Biz AB'ye girecektik öyle değil mi? Hani şu üyeleri arasında polisleri silah taşımayan ülkelerin de olduğu; şu "İnsanlık Hakları Evrensel Bildirgesi"ni benimsemiş uygar toplumların üye olduğu? Tabii bir elimizde hortum bir elimizde jop doğmaz ayın 33'üne kesin üyelik hakkımızı alırız.

Vatandaşa işkence. Bu işkence kamburunu da örtbas etmek, halkı duyarsızlaştırmak için gelsin Televoleler, gitsin Şamdanlar... Ve sonuç çok başarılı bir operasyon: Uyuşmuş beyinler, duyarsız halk, işkence mışkence yok. Soranm size: Bunu başarmıyorlar mı? Elbette başarıyorlar; yoksa - Hortum Suleyman'ı bir kenara bırakın- bu ülkede bize yansıtılmayan nice jop Kemal'ler, elektrik İsmail'ler hatta Filistin askısı Ahmet'ler var

Meriç Sabutay

Bir efkar anının en koyusunda yazılmıştır

Yaşamım türev, integral'den ibaretti. Bi akşamın türevini alıp sonra diğer akşam, o akşamın integralini alıyordum. Bir nevi matematıksel durağanlık!...

Bu matematıksel durağanlıktan bıktığım akşamların birinde karar verdim. yaşamak için değişiklik gerekir. Değişmek olgunlaşmaktır. Olgunlaşmak yeniden doğmaktır.

Doğmaya karar verdim. Nefes almaya karar verdim. Hayat denen o ucubeyi kendimden bıktırmak istedim. Kendimi, hayata değil, hayatı ezmek istedim.

Sırf hayata gıcık olsun diye uçurum kenarında bile sırıtacaksın desturunü belledim. Öğrendim...

Gücümü ondan almak istedim. Sevgi denen o güçte aradım kudreti...

Seviyordum ya... Hayattan intikamımı alacaktım ya... Değişmek gerekiyordu ya... Herşey ona bağlıydı...

İlk defa birine muhtaç olma fikri beni rahatsız etmiyordu. Herşey ilk defaydı

Sonra ne mi oldu?

Tebessümün ilk defa bu kadar çirkinleştiği haller zuhur etti. Gülmek bu kadar çirkin miydi Allah'ım?..

Kudretim tükendi. Gücüm kalmadı. Hayatla savaşacak o sevgi kaynağım kurudu. Artık sığınacak bir mekanım yoktu. - Tükendi herşey! Yıldızlar soldu, gök kubbe devrildi. Bahar gitti, kış geldi. Şu yürek dayanamayacağı anlar yaşadı!..

Sonra beynim susturdu yüreğimi. Mantık olmalıydı herşeyde diye haykırdı beynim! Haklıydı beynim, bunu yüreğimde biliyordu yaa. Ve karar verdim... Savaşmalıydım, herşeye rağmen, kudretsiz de, güçsüz de olsa sığınacak bir mekanda bulamasam, savaşmalıydım.

Savaşıyorum artık. Sırf hayata ve ona gıcık olsun diye! Gözleri ela idi!..

Not: Birilerine birşeyler ifade etsin diye yazılmamıştır. Manasızca gelen herşey o yazıda, bir mana ifade etmektedir. En azından bende birşey ifade ediyor

Fatih Kiriz - Yozgat

Merhaba Leman

Ben Baran ve arkadaşım Özgür. Bizler birçok zorluğa katlanarak kazandığımız Niğde Üniversitesi'nde kurulu olan düzenin paslanmış çarkları arasında ezilmemeye çalışan öğrencileriz

Sadece demokratik bir eğitim ve özgür bir düşünceyi savunduğumuz biz ve bizim gibi binlerce öğrenci yoldaşımız baskı ve şiddet yoluyla sindirilmeye ve hatta okulu bırakmaya zorlanıyor.

Faşistlerin kurmuş olduğu bu düzende kendilerine ters düşünceli olan ya da çelişen insanların okuma özgürlüğü yok edilmeye çalışılıyor. Başkanlık dedikleri bu duzende her sınıfın bir reisi ve bir asenası, her bölümun bir başkanı ve her fakültenin bir genel başkanı ve de onların çakalları dört bir yanımızı sarmış durumda. Her devrimci gibi bizim de yaşam boyu içimizde taşıdığımız devrim ateşi ne kadar da zorlukla karşılaşırsak karşılaşalım hiçbir zaman hiçbir kimse tarafından söndürülmeyecektir. Ailemize karşı olan okuma yükümlülüğümüz, düzenin yandaşları olan öğretmenler tarafından da derslerden bırakılarak yerine getirmemize engel oluyor. Derginizi kuytu köşelerde okumaktan bıktık.

Diliyoruz ki bu yazılanlardan sonra birşeyler değişir. Bizim ve bizim gibi okumaya çalışan özgurlukçü öğrencilerin sesleri bir yerlere ulaşır. İçimizde sönmeyecek olan devrim ateşi ile sizleri selamlıyoruz. Saygılarımızla...

Baran & Özgür - Niğde

Çüş

Yaklaşık hergün görüp de zorla selam verdiğim bazen de görüp de görmemezlikten geldiğim (Görüp de görmemezlikten gelen tiplere gıcık olurum) 60 yaşlarında köpek gezdiren bir Alman adamdı. Saat 09 00 sularında mesaiye yeni başlamıştım. Bir elimde kova diğer elimde maşayı andıran 75 cm. uzunluğunda hareket edebilen iki parmaklı yerdeki çöpleri toplama nesnesi vardı. Zaman zaman yaptığım gibi adımı başımla selamladım. Alman adam da Almanca günaydın dedi ve sonra -kuaför görmemiş sakallı bıyıklı teraziye koysan iki kilo eti gelmeyecek kıro ve sosyete sentezi- köpeğiyle yanımda durdu

Çöpleri yerlere atanlara sitemde bulundu. Sonra da bana "nasılsın?" dedi. Ben de "Allah'a şukür iyiyım" demedim tabii. İyi değilken iyiyim rolü oynaması -Artist olmaktan daha zor olduğundan ve "Yılan Hikayesi" dizisindeki rolüyle Meltem Cumbul gibi başarısız olacağımdan hem de kendime karşı durüst olmayacağımdan- ve de gücüme gittiğinden iyi değilim dedim Ben de malum sıkıntılarımı anlattıktan sonra. Adam bana bende yalnız yaşıyorum dedi. Pratik hazır hazırlanabilinecek yemeklerden konservelerden dondurulmuş yiyeceklerden ve pirinç pilavı tavuk da yapabileceğimi söyledikten sonra hergün yağlı ekmek zeytin ekmek, peynir ekmek yenmez sıcak yemek de yemen lazım dedi. Benimle sanki annem gibi ilgilendi.

10-15 dakika konuştu. 10 dakikasını atarsak 13 dakikası konuşmamızın daha doğrusu adamın konuşmasının yemek tarifi vermesiyle geçti. Halbuki ben 5 dakikada 10 yemek tarifi okuyabilirdim. Tabi adama yemek yapması bulaşık yıkaması gücüme gidiyor demedim. Hem yemek yapması bulaşık yıkaması kankız işi. Bu sözlerimi Duygu Asena duymasın yoksa fitil fitil burnumdan getirir ve bu "Leman Okur Mektupları" yaprağını bana çiğ çiğ yedirir. Allah hiç bir erkek milletini onun eline kalemine ve diline, duşüncesine düşürmesin. Allah tüm erkek milletini onun şerrinden korusun. (Amin) demiyorum. Başta Duygu Asena olmak üzere tum feminist kadınları seviyorum.

Adama yemek yapması bulaşık yıkaması gücüme gidiyor. "Gücüme gidiyor böyle yaşamak" desem. Yalak iti paçamı bir 15 dakika bilemedin 25 dakika kadar daha yalayacak. Sen git Panter Emel'i yala desem Alman köpeği ne bilecek. Adamla konuşurken köpeğine nefretimi elimden geldiğince belli etmemeye çalıştım. düzenli şekilde adamın gözlerinin içine bakarak zorunlu nezaket gereği tebessüm etmesi icap eden uçak hostesi gibi sırıttım. Beni beceriksizlikle suçlayacak diye kimselere açmadığım ve bir sır gibi sakladığım cinsel açlığımı hiç açmadım. Nerede bir kamera ve mikrofon gören ünlüler gibi çocuk istiyorum da demedim. Açsam da 'kim 500 milyon ister' pardon kim inanır ki bana Almanya gibi bir yerde. Hem erkekliğimize yediremeyiz. Hep beceriyoruzdur. (Beceremediğimiz işleri) En büyük çapkın bizizdir. Elini tuttuğumuz kızları öptük öptüğümüz kızları yatağa attık dediğimizi bizden iyi kim, kim bilebilir ki? Sonra adam yanımdan "cüz" diyerek ayrılırken ben de "çüş" dedim.

Ayhan Küçükşahin

Alışamıyorum;

Henuz yaşım 17 ama daha yeni doğmuş gibi alışamadım hayata; insanlara, herkesin maskelerini giyip karşıma çıkmalarına ve benim yüzlerce, binlerce kez onlara aldanmama alışamadım. Göremedim yüzlerini, gerçekten ne düşündüklerini, ne hissettiklerini. Onların yüzlerini görebilmek için aradığım her maske yüzüme sert bir kapı gibi kapandı ki hiç bir zaman geri aralama cesaretini kendimde bulamadım. Hep yalındım, sade, saf ama kendileri gibi zannettiler beni her davranışımın ardından gerçek isteğimi sordular ama ben hep gerçekleri istedim.

Eksiklerimi görüyorum, farkındayım fakat üstünü örtmeye çalışmıyorum, gizlemiyorum. İşte karşınızdayım gördüğünüz, düşündüğünüz ve hissettiğiniz gibiyim. Yanlışlarımı duzeltmek istiyorum ama tek değil çunkü herşeyi tek kaldıracak kadar güçlü değilim

Her arayışım boşuna çıkıyor, tam buldum derken avcumun içinden uçuveriyor. Göğümü maviye boyayan çocuk artık hep siyah boya kullanıyor. Benim mi değişmem gerek diye düşünüyorum bazen. Ama olmuyor değişmek istemiyorum, farklı olma çabası içinde değilim. Sadece elini tutmak istediğim kişilerin ellerini hep geri çekmeleri korkum, geri çekerek beni hep aynı uçsuz bucaksız siyahlığın içine bırakmaları, yine ayın duygusuz, renksiz maskelerini takmaları.

Hayata bakış açınızı hep o iki delikten belirliyorsunuz benim gibi bakmak zorunda değilsiniz ama ben sizin gibi bakmayı çoktan reddettim bile. Şu anda elim yine sana uzanıyor. Bunu sen de görüyorsun tutup beni kurtarmak sana kalmış, ama sana uzanan elimi hiç bir zaman geri çekmeyeceğim. Ta ki sen tutana dek!

Duygu Cengizeroğlu

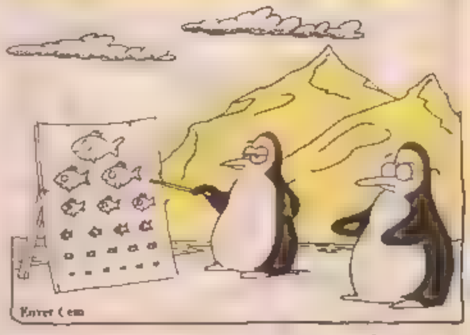

LeMan
Sayı: 449. 17 Haziran 2000. Cumartesi - Haftada bir yayınlanır ● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihal GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Safer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreteri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR ● Muhasebe: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin AGYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: İlcok ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

TEORİDE & PRATİKTE
BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

VE AYRAN GÖNÜL RİFAT'IN MUHTEŞEM PATLAMASI

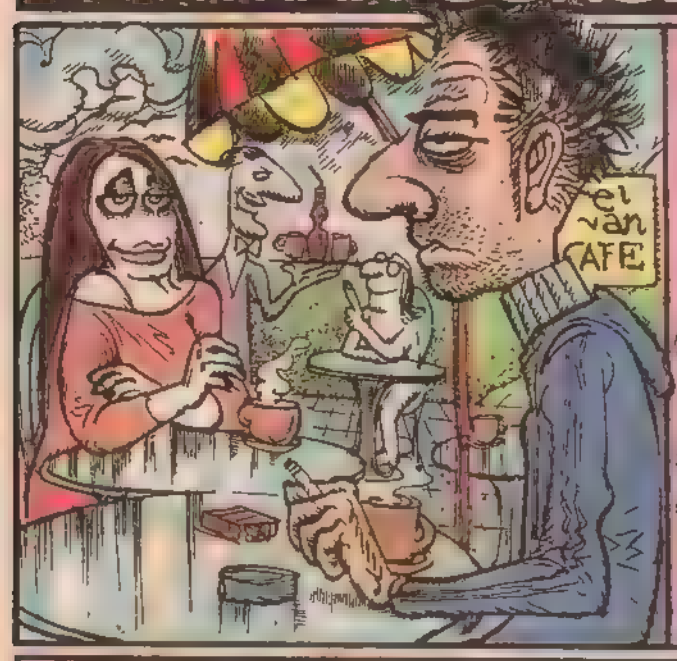

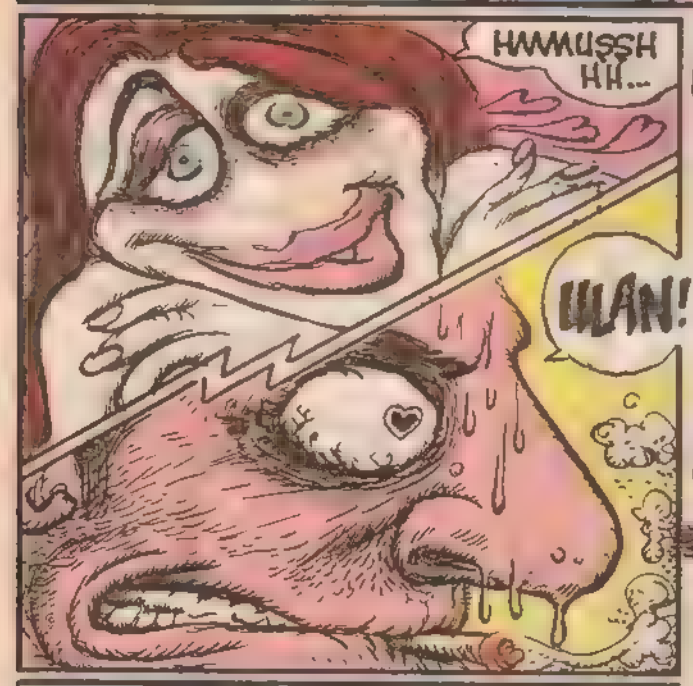

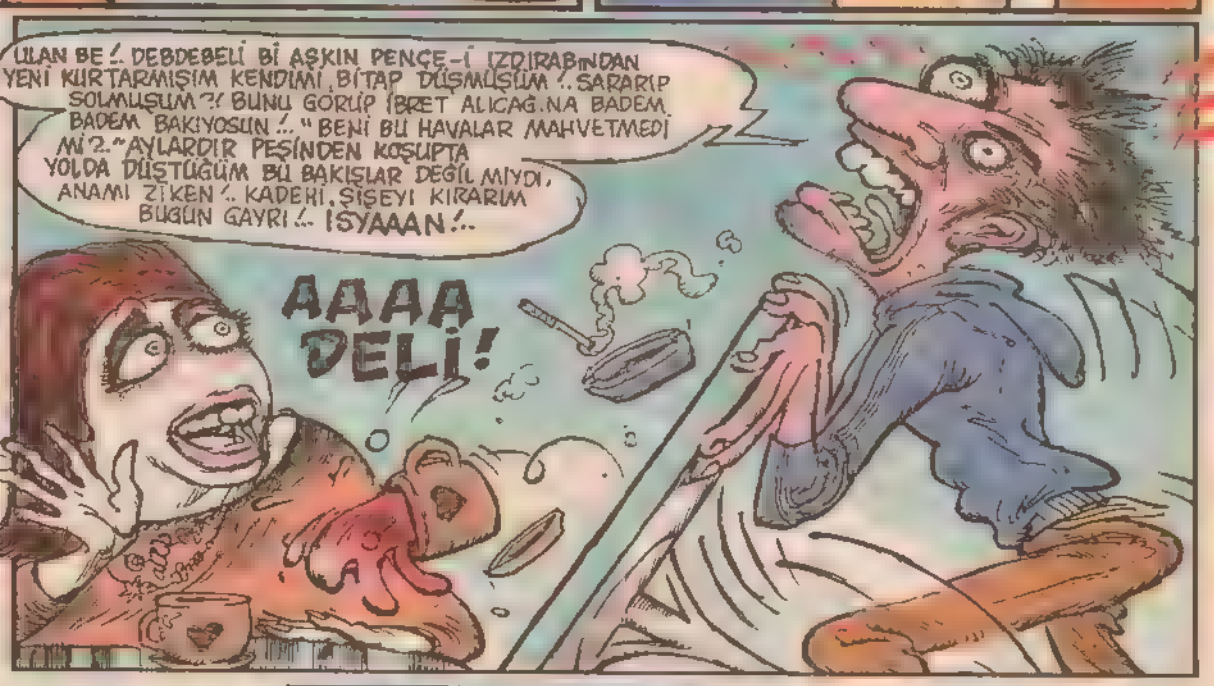

bahadirboysal@leman.com.tr

samsun sigarası... pembe tavşanlar... imansızlar... psikopat cüceler... portatif gergedanlar... güsel kızlar... koç yumurtası... aşk meyvesi... kasımpaşa balyozu... sultanahmet köftesi... kadırgalı aysel... SÜPER GICIK!... kuşe kağıda dergi... renkli... bir BAHADIR BOYSAL ürünü... az kaldı...

450

24 Haziran 2000 Cumartesi-Sayı:2000/26 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

İŞTE GAZETE, İŞTE PROFİL, İŞTE PORTAL, İŞTE İNTERNET, İŞTE SANAL VİCDAN

Hürriyetim sordu; dijital zonta, hasta mahkumlar cezaevinde ölsünler dedi...

İnsan Hakları portala düştü. Hürriyet gazetesinin sanal ortamdaki internet gazetesi anket yapıyor. Sorular aynen aşağıdaki kapak karikatürümüzdeki dijital zontanın ekranında yazdığı gibi. İşin daha kötüsü, maalesef yanıtlar ve yanıtların oranı da öyle. Bilindiği üzere cezaevlerinde ölümcül hasta pekçok mahkum var. Bunların tedavilerinin yapılmadığı, tedavilerinin engellendiği, ölüme terkedildiği, bazılarının hayati organlarını kaybetmek üzere olduğu sürekli tartışılıyordu, yazılıp çizilmeye de başlandı. Leman'da da konuyla ilgili pekçok okur mektubu yayınlandığı gibi çizdiğimiz karikatürlerde de başlıbaşına insanlık durumu olan bu sorunu işlemeye çalışıyoruz. Sonunda bir kamuoyu oluştuğundan cezaevlerinin kör karanlık duvarlarının içine bir ışık sızdı ve hayatı tehlike taşıyan, hatta ölüm sınırında olan birkaç mahkum salıverildi, tedaviye alındı. Tam da bu sırada Sanal Hürriyetim'in yaptığı ankete bakar mısınız? Anketin niteliği mide kaldırıcı, sorular kusturucu, yanıtlar ve yanıtların sonuç yüzdeleri üksündürücü. Hangi binne yanacaksınız. Aşağı tükürsen portal, yukarı tükürsen profil. Böyle portala, böyle profil. Yine tam da F tipi cezaevlerinin yapılış arefesinde, bunlara karşı ayağa kalkışın öncesinde. Aşkları, sevgileri, düşünceleri sayısal kodlara dönüştürdüler de sıra vicdanlara mı geldi?. Hiç vicdan kodlanabilir mi?..

Küçük Sözlük

"Dev" Demek Ne Demek?

Coşkun (9): "Bir şeyi taşıyan kişiye dev denir."

Özsur (9,5): "Buyuk bir devdir."

Vahit (10): "Dev çok kötü bir şeydir."

Mustafa (9): "Dev çok büyük bir adamdır. O işte devdir. Bir dev adam gördüğümüzde kaçarsa, o belkıde iyi bir adamdır."

Şerife (8): "Koskoca bir insandır."

Muttalip (9): "Dev bir buyuk bırdır. Ne demek, büyük bir adam bızden iki kat daha büyuk."

Fatih (11): "Dev çok buyuktur. Onun bir özelliği var. Devler o kadar acımaz ki karınca gibi ezer."

Özgür (9): "İnsanları dinlemez."

Kurtuluş (9.5): "Örneğin: Uzun boylu bir adam. Öyleyse insan devdir."

Uğur (9): "Dev bir adam örüne çıkarsa ezer."

Kader (9): "Dev hayvan demektir. Devın üstüne bınebiliriz. Dev buna denir."

Yurdagül (10): "Develer yuk taşır. Deve hayvandır."

Neslihan (9): "Dev uzun boylu toprağı sallatan büyük bir adam. Dev uzun bir adama denir."

Naile (10): "Dev bir hayvan veya bir dev adam olabilir. Dev'e bir hayvandan örnek verelim. Dev bir hayvandır. Dev hayvan bannağında yaşayabilir."

Gülden (11): "Korkunç bir şeydir."

Mahmut (8): "Bir canavardır."

Celal (9): "Dağda yaşar. Devler üstüne binen adamı duşurur."

Hafize (10): "İnsanlar devin uzerine biner."

Pınar (9): "Bir deve binmeye dev denir."

Süleyman (9): "Bulamadım."

Meral (10): "Dev bir yerde dev görürsen ona dev denir."

Burak (9): "Bırısını taşıyan."

Sebahattin (10): "Dev büsbüyük adam çıkarsa ona dev kadar adam denir."

Güldane (9): "Kocaman uzun bir kişidir. Bir dev gördüğünde bıraz korkarsın."

Ertuğrul (10): "Bızden uzun boylu eşya taşıyıp yorulmayan kişilere dev denir."

Kenan (9): "Büyük çok büyük kocaman bir büyük eşya."

Fatma (11): "Dev kocaman bir şey insanın üstüne çıkarsa adam ölür."

Okan (9): "Sınık kadar bir dev adamdır ve ona denilir."

Erdem (8): "İnsanların dinlenmek, oturmak için iyi bir yer."

Dilek (9.5): "Dev yanı bir insan dev olur. Dev de bir dev olur. Dev yani dağlardan gelir."

Aykut (9): "Uzun boylu 5-6 metre vb. O kişilere dev denir."

Tuğba (10): "Çok şişman. Çok yemek yiyor."

Coşkun (9): "Dev her yeri sıkar. Ayaklarıyla gelince devin sesi çıkar. Ve yer yıkılır."

Sedat (10): "Bir insan iki, üç metre boyu olunca çok büyük olur. Bızden çok büyüktür. Ona dev denir."

Mehmet (11): "Çok uzun bir şey olursa. Mesela Halil İbrahim e dev denir."

ADINI SEN KOY İSİM BABASI OL!

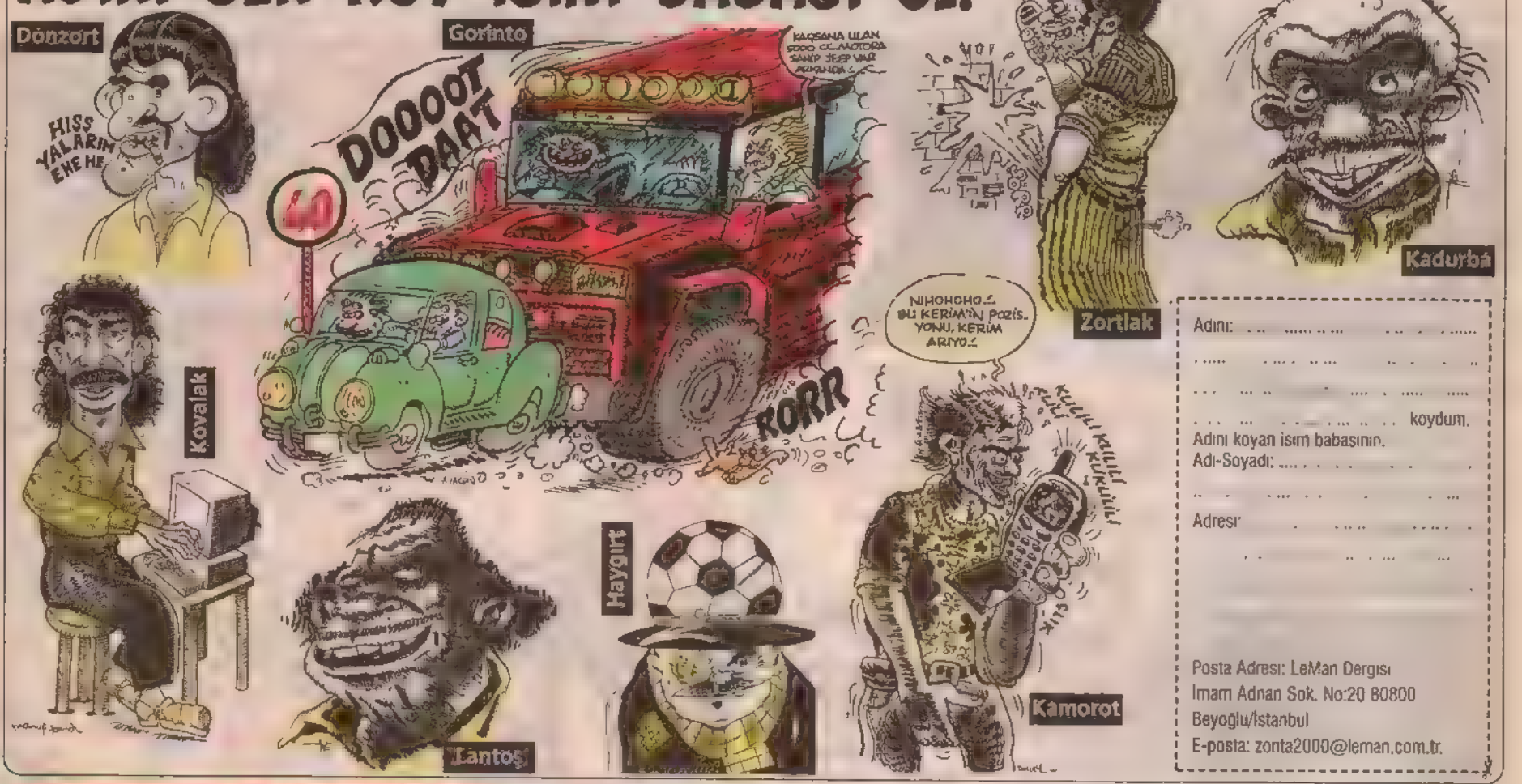

Adını: . . . . . koydum.
Adını koyan isim babasının.
Adı-Soyadı: . . . . .
Adresi: . . . . .

Posta Adresi: LeMan Dergısı
İmam Adnan Sok. No:20 80800
Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman.com.tr

GEL MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

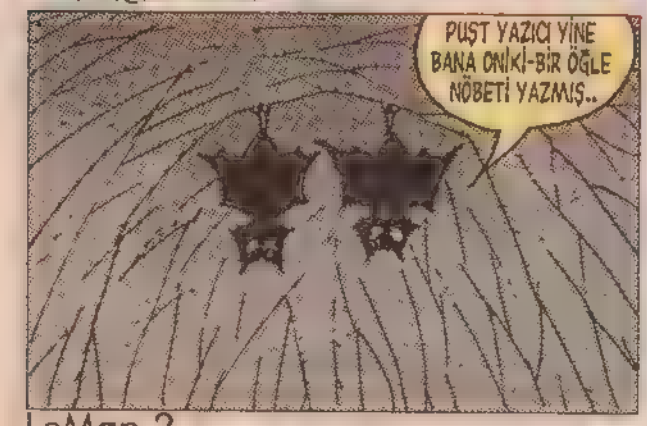

LeMan

Ağca'nın ağır suç dosyaları ya kayıp, ya eksik. İpekçi cinayetinden yargılanamıyor. En ağır suçu sadece "gasp".

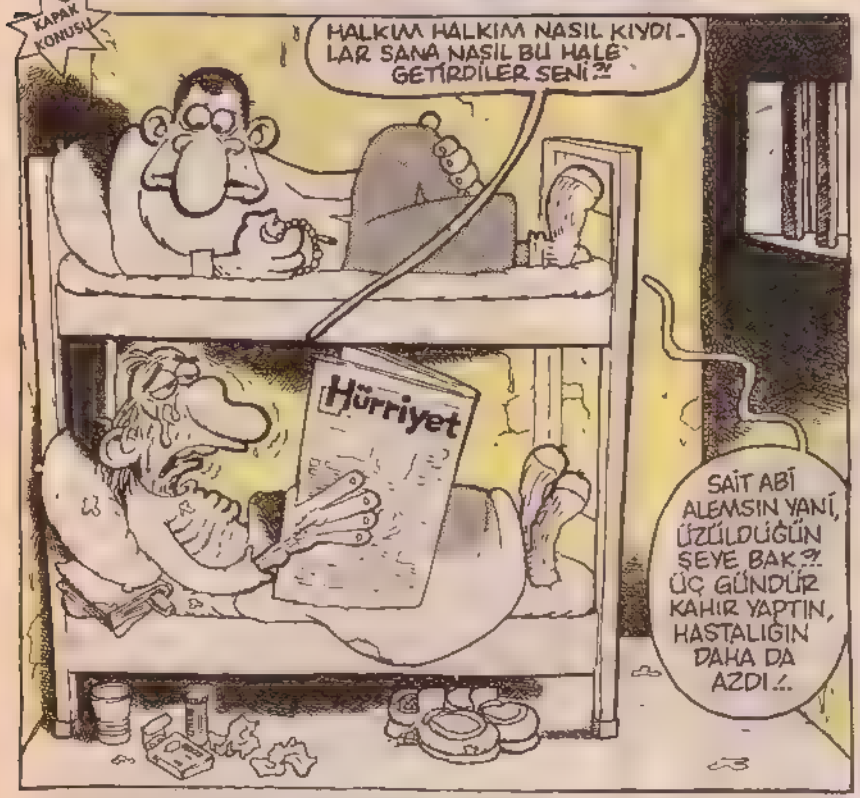

MİT'çi gazeteci tartışması yine alevlendi. Suçlamalar yenilir, yutulur cinsten değil. Ortada MİT'çi gazeteci listeleri dolaşıyor. Gizli operasyonlar kapıda sanki

F tipi cezaevlerinin yapımı hızla sürerken, mahkumlar arasındaki gerginlik artıyor. F tipi cezaevine karşı toplumsal muhalefet de hızla yükseliyor.

Birleşmiş Milletler'in kabul ettiği "İşkence Mağdurlarıyla Dayanışma Günü" 26 Haziran'da. Unutma.

TİMUR SELÇUK ağca'yı kaçıran adam, yine yaparmış. meydan boş. peki hukuk nerede **ARI, GÜVERCİN, KURT POLEMİĞİ** insandan uzak, hayvanca polemik **F TİPİ** cehennem hücreleri **HÜRRİYETİN** sanal vicdan

BİR REKLAM

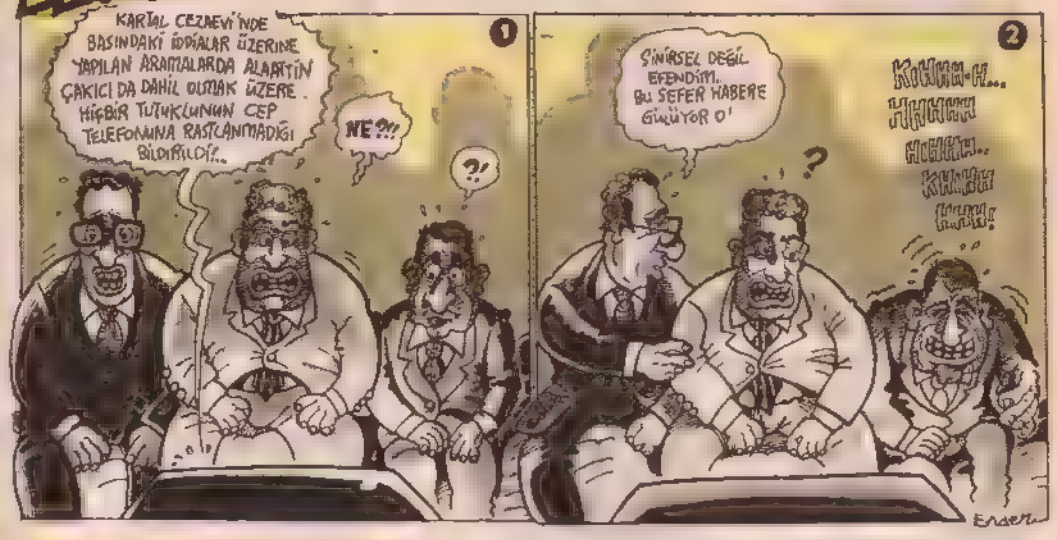

Entrikalım Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

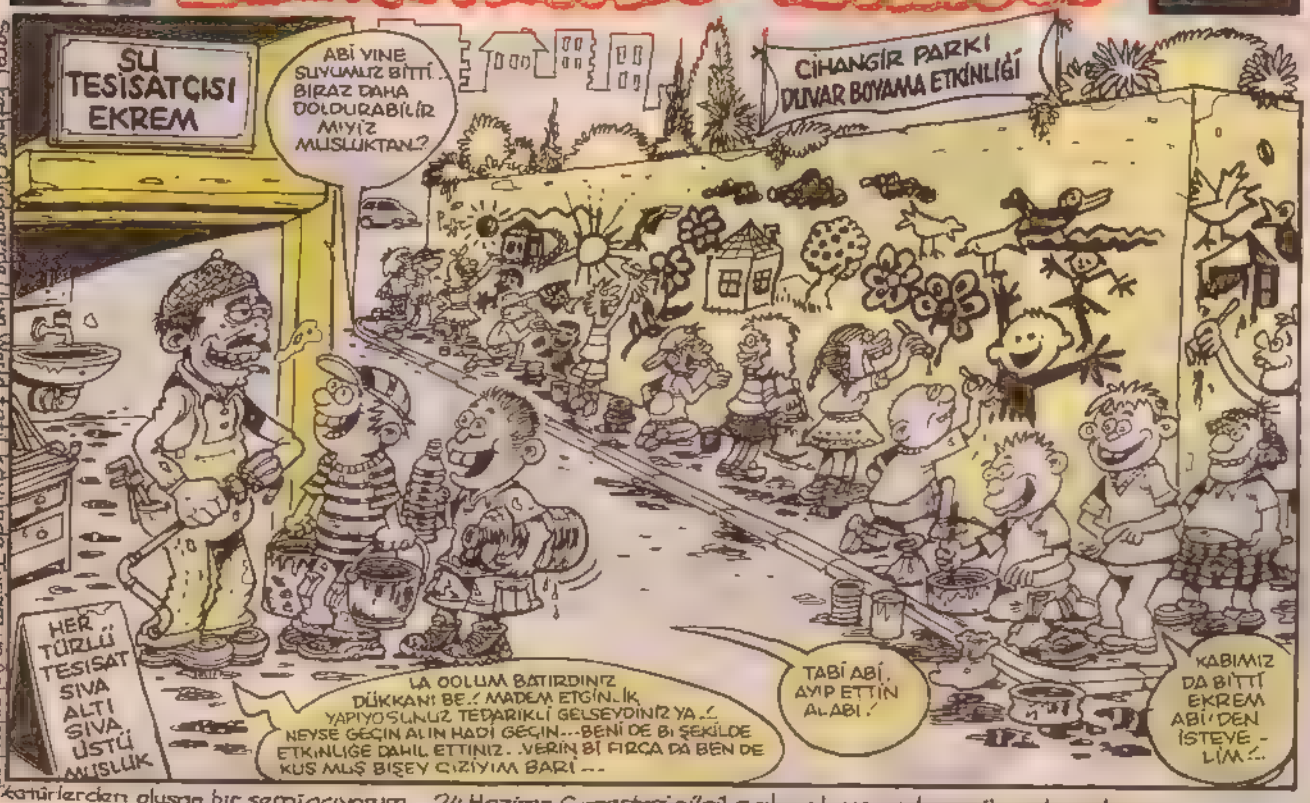

Sergi Fethiye Ölüdeniz'de Likya World Fethi köyünde Turizm ve Arkeoloji kar

Kartlardan oluşan bir sergi açıyorum...24 Haziran Cumartesi günü açılacak ve on beş gün sürecek...

açık büfe

devşirme kipat isimleri

'saygıyla'

- bir dino zoff'un anıları!
- **yerdübür gök dübür!**
- godoşu beklerken
- **xl -ikslarç- memed!**
- işte baş, işte gövde, işte kanatlar, işte şampiyon, işte taraftar!
- **gark cephesinde yeni bir şey gurk!**
- çanakkaleli melahat'a iki el pandik!
- **gece veren kızlar!**
- vatan kurtaran hakan -şükür-
- **sonsuz ve dünürü!**
- düşünüyorum öyleyse sevin!
- **piedra ırmağının kıyısına oturdum yaprak dolma sardım!**
- 4. murat ve şifo mehmet!
- **dedem bana değdirtti hikayeleri!**
- keşansız ali destanı!
- **ay büyürken uy uy aman!**
- berberleri beklerken!
- **foucault bakracı!**
- böyle buyurdu berduş!
- **morartma gündüzleri!**
- büzzüklerin efendisi!
- **içime gir ama etrafı dağıtma!**
- şehirden bir çıtır düşürdüm yine!
- **zen, motorsiklet bakımı ve zikiş zokuş sanatı!**
- edebiyatımızda cisimler sözlüğü!
- **quentin tarantino babu'ya mektuplar!**
- taşşaklı talat ve kınalı kutulu fitnat!
- **şairler sıvışır!**
- gomonist imam paris'te!
- **ahmet'in kuzuları'nı kim çaldı lan!**
- uyumaz haydutlar hanındaki kadın!
- **benim adım james bond!**
- tacı suya düşen gelinlik kız!
- **insan bir kurnazlıktır!**
- hıçkırık seven ne yapmaz!
- **bir küçücük aslancık varmış!**
- suçlu olan ümit!
- **meşazımı sen anla!**
- ruh gurbetinde pervane!
- **balıkesir muhallebicisi!**
- insan tükenmez, vatan bölünmez!
- **eskiden dürzü!**
- kınalı kuzu kebabı ağıdı!
- **uçurtmayı vurmasınlar, bir avuç kanı için!**
- bütün dünya top olsun!
- **şapkam dolu demeçler!**
- çağrı cihazsız yakup!
- **hacivat'ın flörtü!**
- davlumbaz sevişmeler!
- **her gece bodrum sabaha kadar dans!**
- gümüş selvi boş yuva eğik ibrik!
- **ben sana meczubum!**
- hasretinden şıngalar eskittim!
- **zenciler birbirine höykürmez!**
- eltim ile konuşmalar!
- **istanbul'un gözleri yağmur!**
- dudaktan kalbe ordan allah ne verdiyse!
- **killandım yaşamaktan!**
- bebekler globalleşemez!
- **sen olsaydın yapmazdın biliyorum!**
- odunlarla yaşayanlar!
- **dostlar bana chat yapsın!**
- **nesne olmak istiyorum!**
- ya devlet başa, ya kuzgun leşe, bu maçı alıcaz başka yolu yok!
- **aşk ve selülelitler!**
- insan aşklarının kafa golüdür!
- **haytalarla hatmiler, daltonlar'a karşı!**
- baba anamı zikme!
- **vatan mahsun ben kırmızıgül!**
- kahpe felek ve diyalektik dünyası
- **internet bir şenliktir!**

not: 'denemeyenler' ve 'tentürdiyot' diye iki ciltlop kitabım çıktı, bilmem haberiniz var mı!

met üst

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Memoli ve benzerlerinden sonra YENİ TELEVİZYON KAHRAMANLARI

VÖ'nün notu: Bu "Killandırma Servisi" başlığıyla yazdığım son yazıdır. 8 yıldır bu başlık altında yazıyorum ve artık sıkıldım. Yeni köşe adı için birkaç olasılık var ama kesin kararımı vermedim. Haftaya yeni isimle buluşmak üzere. N'apalım, sıkılınca vazgeçmeyi bilmek lazım!

* **ZIMBABEY:** Yoksul ama onurlu bir çiftlik sahibi olan Zimbabey, aynı zamanda bir sivil polistir. Kırlı sakallarını kesmesini isteyen şefini sivri burunlu ayakkabısıyla tekmelediği için işten atılmıştır. Zimbabey, aynı zamanda geleneklerine bağlı bir kişidir, cazcı olan dedesinin vasiyeti gereği, ömür boyu kırlı sakallarını kesmemeye yemin etmiştir. Bu arada komşu çiftlikte çalışan Kurabiye adlı kız, Zimbabey'e aşık olur ve aşkını bir mektuba yazar. Bu mektubu Malik adlı keçiye bantlayan Kurabiye, sözkonusu keçiyi gizlice Zimbabey'in çiftliğine bırakır. Malik'i ortalıkta göremeyen Kurabiye'nin patronu Tılsım Kurt, Kurabiye'yi zindana atar ve dört saatte bir gelip dudaktan öpüşür. Zimbabey aynı zamanda bir basketbol koçudur. Çalıştırdığı takım, Balkan ikincisi olunca, Gürcistan Gizli Servisi tarafından kaçırılır. Fakat eski bir narkotik çalışanı olan Malik, Zimbabey'i kurtarır ve bu esnada ölür. Malik'in derisini sal yapıp Meriç Irmağı'nı geçen Zimbabey, bu sırada Kurabiye'nin mektubunu farkeder. Tılsım Kurt ise aynı zamanda kan davalısı olduğu Polat Kuruyemiş'in sahibi Yadigar Kuruyemiş adlı kişiyi kaçırır ve zindana atar.Yadigar, aynı zamanda Zimbabey'in çocukluk arkadaşı ve ikizidir. Zindanda Yadigar ile Kurabiye arasında bir aşk doğar. Tılsım Kurt ise zindana gelişlerini iki saatte bire indirmiş, Yadigar'ın dudağına da dadanmıştır. Zimbabey, Tılsım Kurt'un çiftliğine Malik kılığında girer. Kurabiye ise Yadigar'ı Zimbabey sanmaktadır. Bu arada Zimbabey'in işe geri alındığını bildiren kağıt postada kaybolur. O kağıdı Tılsım Kurt'un büyük amcası Narin Kurt bulur ve kağıdın arkasına 8-10 tane rasgele imza atar. Bu resmen bir delildir ve Zimbabey, harekete geçmek için Tılsım Kurt'un kendisini sağmasını bekler. Sonra olaylar gelişir...

* **DELİ BÖBREK:** Bir varoş mahallesinde yaşayan Deli Böbrek lakaplı Hüsnel, babayiğit bir delikanlıdır ve aynı zamanda AKM'de büfe işletmektedir. En yakın iki arkadaşı Balet Tacettin ile mahallede "Dumdum" adlı yerel gazeteyi çıkaran gasteci Parsullah'tır. Hüsnel, aşık olduğu Nur Dalak adlı dul kadını rahatsız eden Trakyalı ikizleri, Sıraselviler'de kostnr ve Bambi Kafe'ye sokup sokup döver. Bu arada Kaptan Stubing adlı meczup da Hüsnel'e yardım eder. Hüsnel, Kaptan Stubing'e 30 milyon lira verir. Meczup çok sevinir ama parayı kabul etmez. Hüsnel ısrar eder. Kaptan Stubing "Herşey para mıdır a dost? Bak, burasının adı Sıraselviler ama, bırak sırayı, Allah lillah aşkına bi tane selvi var mı? Var mı evlat?" diye bağırır. Bu laf Hüsnel'i çok etkiler. O sırada Parsullah, Hüsnel'i arar ve "Başyazar hastalandı, bi yazı yazabilir misin?" der. Bunun üzerine, hep yanında taşıdığı lap-topuyla Taksım Parkı'na giden Deli Böbrek Hüsnel, Devlet Tiyatrosu sanatçılarının dizilerde oynamasını engelleyen Bakan İstemihan Talay'ı eleştiren bir yazı yazar. Yazının başlığını da "İstemihan, yan cebime koy" yapmayı uzun uzun düşünür. Bu sırada Balet Tacettin, evsahibinin oğlunu tokatladığı için başını belaya sokmuştur ve kaçmaktadır. Yazıyı fakslayan Hüsnel, Tacettin'e de yardım amacıyla demek kurar. Bu arada, Nur Dalak adlı dulu arayıp "Lap-toplu gecelerde hep seni andım" demeyi ihmal etmez. Sonra olaylar gelişir...

* **BABA, OĞUL, KURNAZ RUH:** Kötünün kötüsü trilyoner bir baba ile yüreği lyilik dolu fakir oğlunun mücadelesini baz alan bu dizi iyi ile kötünün, güzel ile çirkinin, zayıf ile şişmanın, şakrak ile dertlinin ve Yukarı Volta ile Aşağı Volta'nın hikayesini anlatmayı hedefleyen bir çalışma. Tahılcan adlı oğul, Güher-Süher Pekinel'in son kasetini almak için babasından para ister. Fakat Nefret Balık adlı baba, "Hadi ordan hırsır, benden onlar için kuruş para alamazsın. Sürümden kazanıyor onlar!" diye bağırır. Tahılcan ise "Sanata ve sanatçıya saygılı ol babaaa!" diye çığlık atar. Bu arada bu iki erkek de Bulut isimli temizlikçi kadına aşıktır. Fakat Bulut, Norton isimli minyon bir Irlandalı ile nişanlıdır. O esnada Nefret Balık, dostu olan Kadir Çelik'i arar ve "Çelik'in son şarkısını 'Artık devir değişti, Kadir Çelik de değişti' şeklinde değiştir, programında kullan" der. Tahılcan ise "Telif denen bişey var babaaa!" diye çığlık atar. Bu arada minyon Norton "Çenen ölsün sarı gelin" adlı bir türkü yakmıştır. Sonra olaylar gelişir... kılservis@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

BUYRUN DİYETİMİN İLK TAKSİDİNİ... BEŞ TAKSİDİ KABUL ETTİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM...

Paranoya

SİNEMA

Seans ar: 12 14 16

ŞU KISA BOYLU BEYİN ARKASINI İSTER MİSİNİZ?

KESİNLİKLE EVET!

GİT BANA RAKI AL ANUNA KODUMUN KARISI!..

TOK

ARAMIZDA KÜLTÜR FARKI VAR, BOŞANMAK İSTİYORUM!..

VAY ADİ KARIII...DEMEK O KİTAPLARI BUNUN İÇİN OKUYODUN HA?!

TAVŞAN (Hare)

MAYMUN (Rabbit)

AYI (Ursus)

EYVAAAH... BU AYI AZRAİLİ, SIÇTIK!..

SİZ BENİ BURDA BOŞ YERE TUTARKEN DIŞARDA GERÇEK KATİLLER ELLERİNİ, KOLLARINI SALLAYARAK DOLAŞIYORLAR!

HANİ NERDE?.. BEN GÖREMİYORUM MESELA?

lombak@leman.com.tr

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAİN EYLAT ÖRKİS

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

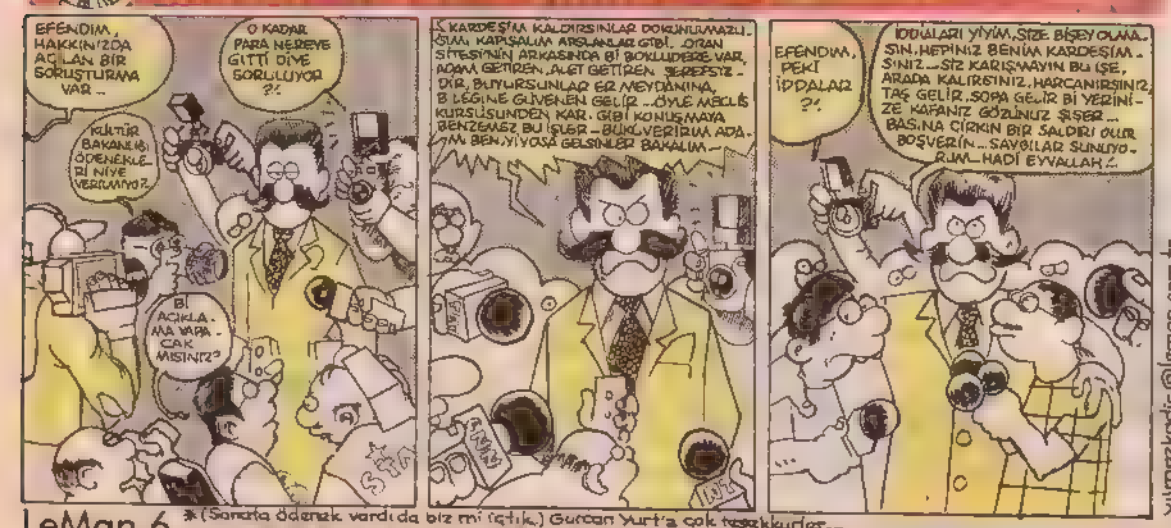

yilmazkadir@leman.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

*(Sonda ödenek vardı da biz mi içtik.) Gurcan Yurt'a çok teşekkürler...

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

KENDİ MİTOLOJİK BULGULARIMIZ

Başkasının yalancısıyız... Eski Yunan mitolojisi benzeri ama sadece bize ait mitolojik bulgulara rastlanmış... İşte onlardan bazıları. Gerçek dilse bile olsun... Belki böyle böyle kendi mitolojimizi oluştururuz...

EŞŞENZKİ TANRISI

(Mandabaş)

Mitolojideki kanatlı at Pegasus'un kıllısı ve asabi olanıdır. Katır tanrısı Matoz ile takla atan güvercinin yasak ilişkisinden doğmuştur. Sarhoş olup orta buna bulaştığı için bir gün yüce Dangıl tarafından zıklanmış ve o günden sonra köy gençleri arasında eşşeğe yaklaşmak gelenek olmuştur...

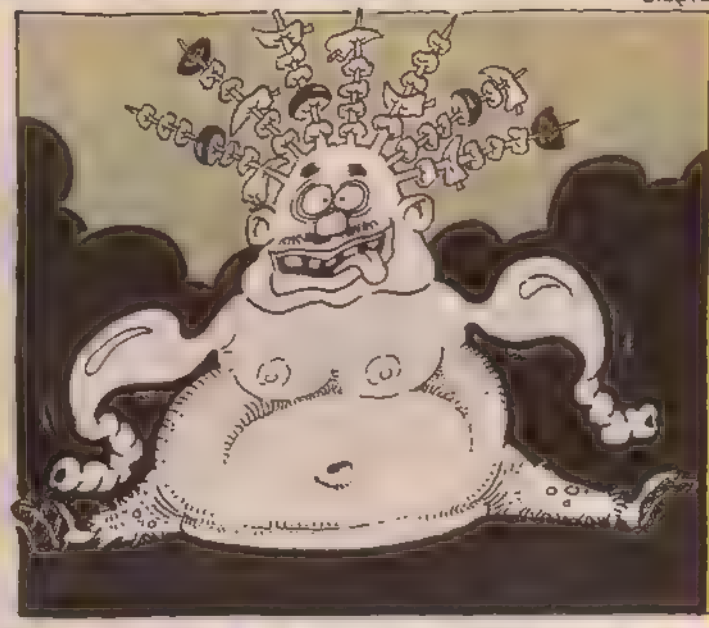

OCAKBAŞI TANRISI

(Gindo)

Saçları çöpsiften kolları mideden, ayakları ise Beykoz paçasından oluşmuş mitolojik varlık... Eski Yunan mitolojisindeki Satirik tanrı Pan ile tek benzerliği beyninin çoban salatasından oluşmuş olmasıdır. Ayrıca iç organları yerinde de acılı ezme mangal kömürü ve soslu patlıcan bulunur...

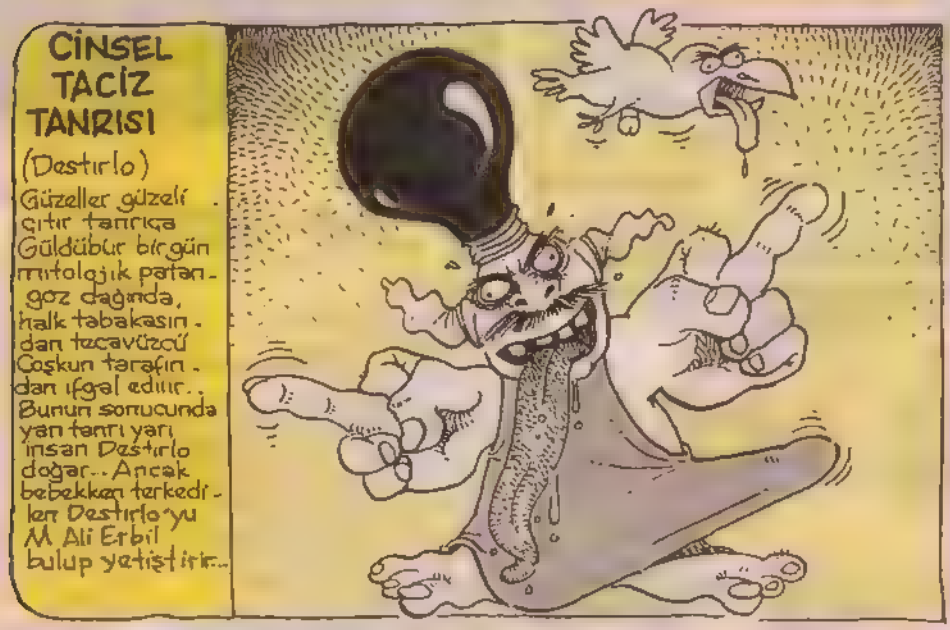

CİNSEL TACİZ TANRISI

(Destırlo)

Güzeller güzeli çıtır tanrıça Güldübür bir gün mitolojik patangoz dağında, halk tabakasından tecavüzcü Coşkun tarafından ifgal edilir.. Bunun sonucunda yarı tanrı yarı insan Destırlo doğar... Ancak bebekken terkedilen Destırlo'yu M. Ali Erbil bulup yetiştirir...

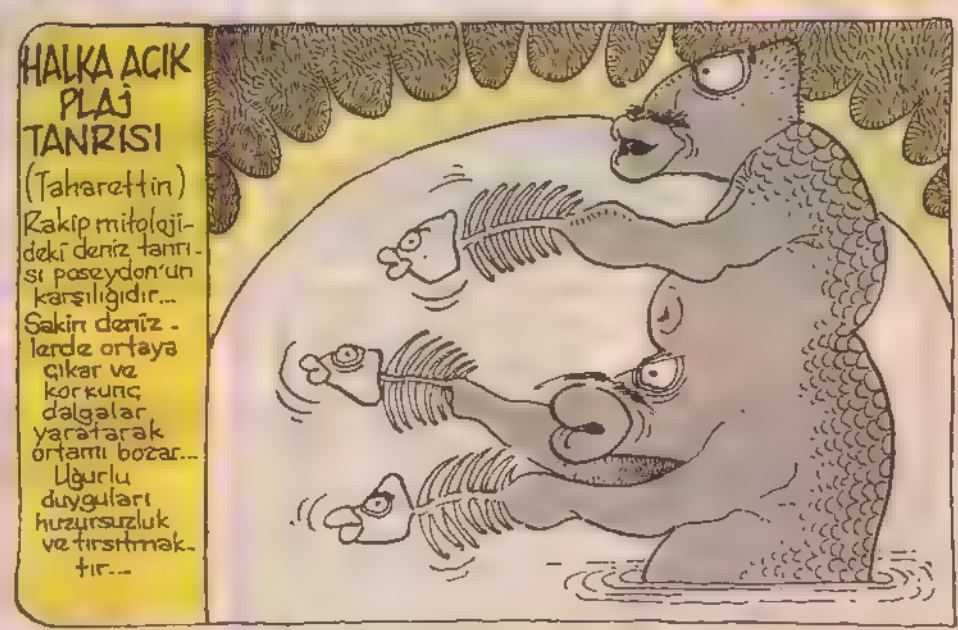

HALKA AÇIK PLAJ TANRISI

(Taharettin)

Rakip mitolojideki deniz tanrısı poseydon'un karşılığıdır... Sakin denizlerde ortaya çıkar ve korkunç dalgalar yaratarak ortamı bozar... Uğurlu duyguları huzursuzluk ve tırsıtmaktır...

DENİZ ÜRÜNLERİ TANRISI

(Haygırt)

İlginç bir tanrıdır... Saçları Rokardan, kolları ise Tekirdağ rakısındandır.. Alt tarafı balık göbeği ise atomsa atadır.. İnsanlıktan çıkarı kavimlerin boğazına kılçık kaçırarak onları yola getirmekle sorumludur... Hesabı simgeler...

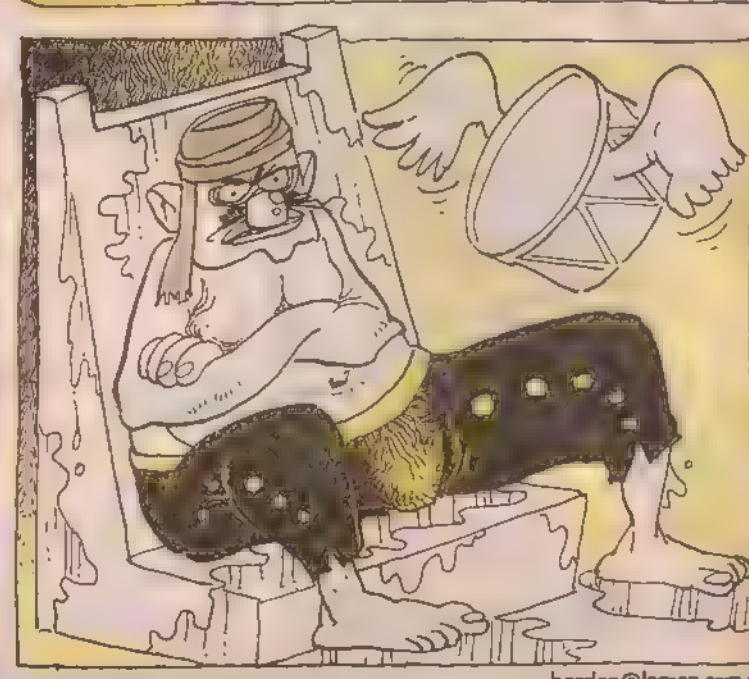

YAĞLI GÜREŞ TANRISI

(Herratorm)

Paçakasnak tanrısı ile bir komili yudum teneke sinin evliliğinden doğan üç erkek çocuğun en büyüğü, diğerleri ise serbest güreş tanrısı ve grekoromen tanrısıdır... Herratorm, güç, dayanıklılık ve merdaneyi simgeler...

canbarslan@turk.net

barslan@leman.com.tr

Komikaze

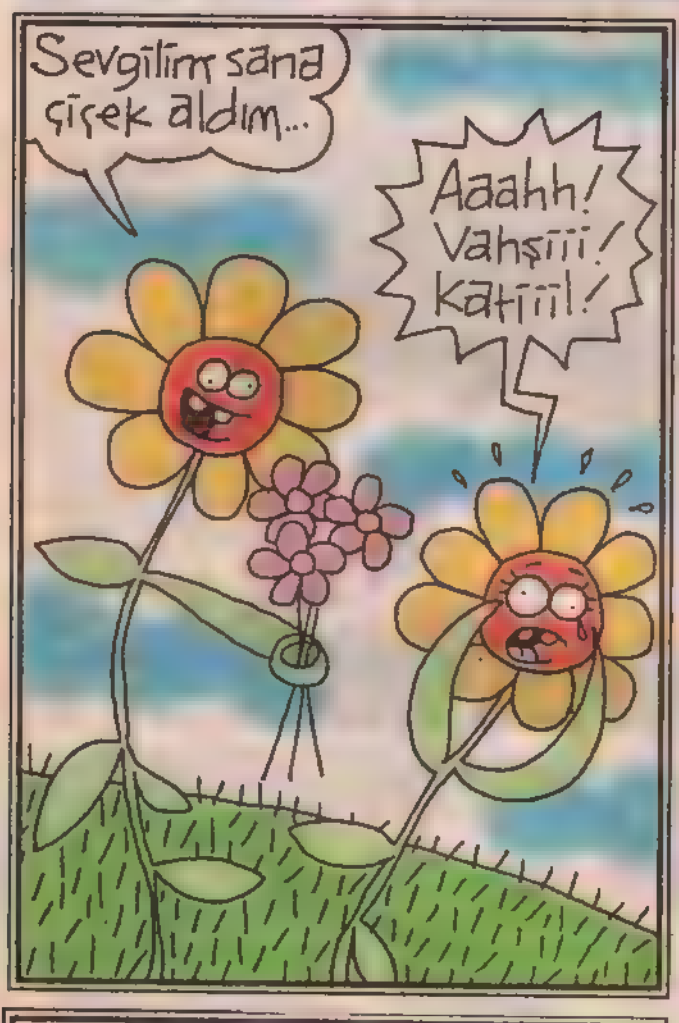

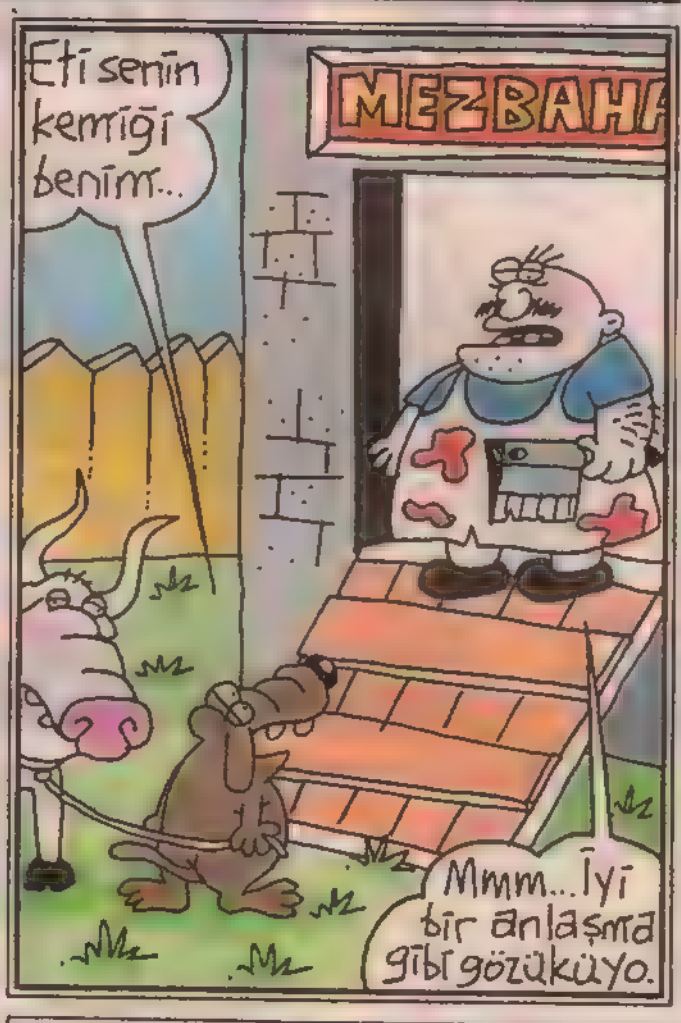

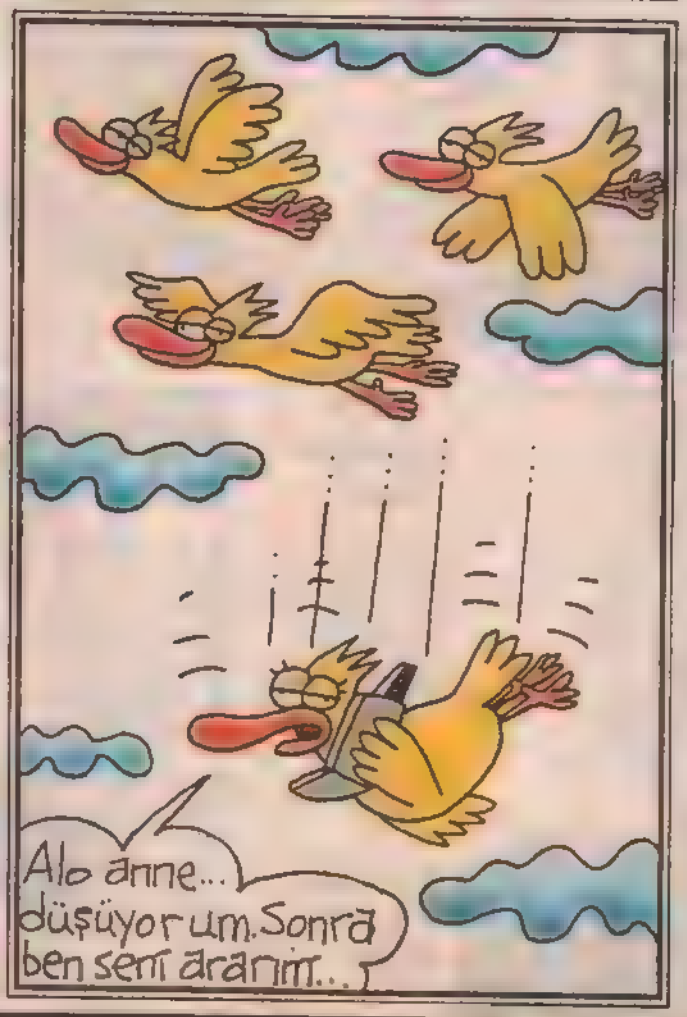

İyiler Erken Ö

cezmi

İyiler erken ölür...

Birini ay çağırır, öbürünü denizler, bir diğerini uçurumlar...

İyiler hisseder önce, iyiliklerine bu hayatta yer olmadığını

Bu hayatın kötülere, çıkarcı ve acımasız olanlara göre düzenlendiğini hissederler..

Acı verir onlara iyi kalplerini karanlık bir yerde gizlice terketmek... Ne kadar acı verse de onlara ait olmayan bu dünyayı herkesten daha çok ciddiye alırlar bu yüzden..

Geride kalanlar bilmeseler de iyilerin incitilmiş kalpleri sayesinde yaşadıklarını...

Sonunda iyiler erken ölür...

Belki gizlice farkeder, belki hemen unutmak isteriz. Çünkü onlar gözlerimize bakarlar. Gözlerimizde gözlerimizi ararlar. **Hiç umut yok mu**, der gibi bakarlar. Kanayan bir özlemle bakarlar...

Çünkü onlar için en kötüsü herşeyi bile bile yaşamaktır

Ve asıl acısı kendilerine yar olmayan bir dünyada yaşıyor gibi yapmaktır onlar için... Yaşamadan yaşıyor gibi yapmak...

Erken ölmüşler gibi görünseler de, bu dünyada en çok bekleyenler iyilerdir.. En derinlerinde, 'yaşamak beklemektir' onlar için.

Çevrelerinde hep acele eden insanlar vardır oysa. Hep isteyen, hep arzulayan, hep başarmak derdinde olan... Soluk soluğa, telaşlı, hoyrat...

Oysa iyiler kendilerinden ne istenirse karşılıksız verirler. Sessiz ve dingindirler böyle anlarda... Dostluklarını, zamanlarını, ışıklarını, gerekirse bedenlerini, enerjilerini... Ne isteniyorsa, hemen o an verirler..

Bu dünyanın kendilerine yar olmadığını ve olmayacağını anladıkça hesap sorarcasına, karşısındakini biraz olsun sarsabilmek için ve çoğu kez hayatlarını yok sayarcasına verirler...

Ama ne yapsalar horlanmaktan kurtulamazlar. Küçümsenmekten

Bu dünyanın en zavallı, en güçsüz kötü-

sü bile iyinin kokus
başka yere ait sons
Hissedince izin veri

Oysa iyilerin kur
dece kendileridir. İç
meyen acı işte bura
lara yar olmuyordu
gilerinin, hayallerini
şılığı yoktur... Herke
ların kurbanı ise yin
o en kanayan, o en

Herkes tarafında
severler ki çoğu ke
sız bırakırlar.

Kendilerini en çe
ıyla hatırlarlar bu yü

Bir gönül yıprann

En büyük günahı
o en kanayan, o en
rakmak olduğunu b
yaparlar bunu. Birke
dir, birkez görmüşle

Başkalarının acıla
ler ki kendi acılarını
larını bile kimsesiz b
büyük günahdır. B
acıyla.. İşte bu güna
n bu hayata bağlaya
sorumlu hissederle
oldukları bu dünyay
meden birşeyler yap
zel şeyler...

Yaptıklarına bir ya
Uzanacak sahıcı bir e
ıklan halde kimseleri
alırlar bu hasta dünya

Yaptıkları her eyle
zün onları biraz dah
aşağı çektiğini bildi
gelirler... Bu dünyay
her umudun, yaptık
dikleri her sözün içle
dılsız, biraz daha kı
ğını bildikleri halde b

r...
an.com.tr
isseder onun
afır olduğunu.
etlada.
tan değil, sa-
o dınmek bil-
Bu dünya on-
klerinin, sev-
ta hiçbir kar-
ırdırlar... . On-
ki o en dılsiz,
dıendır...
alan öyle çok
ni bile kimse-

öksüz bir ac-

ki o en çıplak,
a kımsesiz bı-
yine de hep
aya gelmişler-
eklerini.
ne sahiplenır-
o çıplak yara-
Bu onların en
yaşarlar, bu
ait olmadıkla-
nah yüzünden
ini yabancısı
den, veda et-
ter. İyi ve gü-

rler. Bir umut.
aya ait olmad-
kadar cıddiye
ta insanları.
dıkleri her sö-
ni, bıraz daha
s bilmezlikten
eta duydukları
lemin, söyle-
ıyı biraz daha
çıplak bıraktı-
n gelirler.

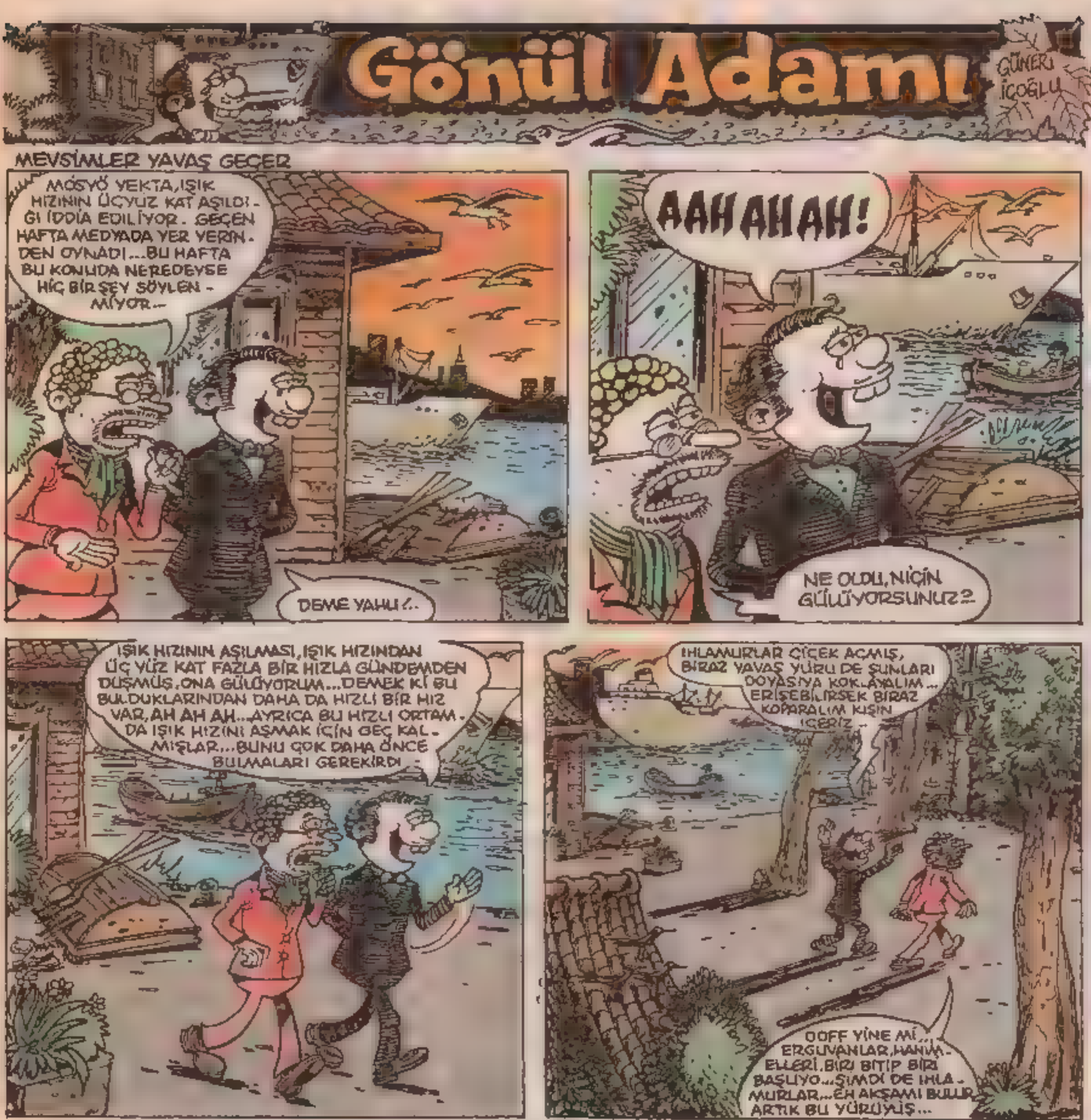

Bu boşuna inanış kendilerine duydukları o derin kırgınlık olarak geri döner sonunda. Hayat değildir suçlu olan; bu binlerce yıl önce konmuş insanlık yasaları değildir.. Bir suçlu varsa, olması gerekiyorsa bu yine kendileridir... Böyle hissetmeye ikna ederler kendilerini...

Çırpınırlar... Çırpınırlar... Çırpınırlar...

Nilgün Marmara, bu dünyaya ait olmadığını biliyordu. Ama yine de çırpındı. Şiir yazdı mesela. Kimsesiz ve horlanan şairleri evinde ağırladı. Düşlerini anlattı insanlara...Sevgisini olabildiğince paylaştı karşısına kim çıkarsa... Tıpkı kendisi gibi iyi ve bu dünyaya ait olmayan **Tezer Özlü** gibi sonsuz beyaz bedenini isteyenlerle paylaştı... Dudağının kenarında masum bir kan vardı **Nilgün**'ün. Esirgeyen bir ışık... Bu hayatı ne kadar ciddiye alsa da, kendisini ne kadar kirletmeye uğraşsa da, o masum kan; o esirgeyen ışık, onun bu dünyaya ait olmadığını hissettirirdi... İstese de kirlenemezdi o... Çünkü karşılıksız adamıştı kendisini bu dünyaya... Bir veda halinde..

Ömründe birkez çalıştı. Bir reklam ajansında. Ne tuhaftır ki bu ilk işinde kendisinden ölen müşterilerden birinin ölüm ilanını yazmasını istemişlerdi. Yazdı mı, yazmadı mı bilmiyorum. Ama o günün akşamı işten ayrıldığını biliyorum.

İntihar etmeden birkaç gün önce yakın bir arkadaşına, **beni aydan birileri çağırıyor**, demiş. ... Geride hiçbir not bırakmadı. **Aydan, buraya gel**, diyenlerin çağrısına uydu sadece... Adım gibi biliyorum bu dunyaya ait değildi. Ve o bunu çok önce anlamıştı. Sadece bu dünyada biraz çırpındı o kadar...

Bir akşam vakti, yirmi yedi yaşında; o dokunulmaz güzelliği ve ağzının kenarında ışıldayan o masum kanla kendisini boşluğa bıraktı..

Tanıklar söylüyor, yere düşerken hiç çığlık atmamış...

Dağcı **İskender Iğdır**'ı hayatımda birkez gördüm. **Ağrı Dağı**'nda duşüp ölmeden birkaç gun önceydi. Elini sıktım. Hava karanlıktı, ama gördum; onun da ağzının kenarında garip bir ışık ve masum bir kan vardı. O an garip bir mahçubiyet duydum... Öylesine iyi ve aydınlık bir hali vardı ki birden içim ürperdi. Bu dünyaya ait değildi o. Onunla çok konuşmak istemedim. Sanki konuştukça kirlenmişliğim açığa çıkacak gibiydi. Sanki içimi okuyor gibiydi... **İstanbul**'un pahalı barlarının önüne son model jeeplerini parkedip herkese hava atan kimi **AKUT**'çulardan değildi o. Bu dunyada misafirdi

Deprem bölgesine yardıma koşarken yoldan geçenler ona özel ilgi göstermesinler diye **AKUT** tişörtünü giymeyecek kadar yüce gönüllüydü... **Ağrı Dağı**'ndaki son fotoğraflarında **İskender**'in dudağının kenarındaki o ışıklı ve masum kan görülüyordu...

Bence **İskender Iğdır**'ın ayağı kaymadı. Uçurum çağırdı onu. Uçurumda kendi gibi birileri, **gel**, dediler ona. **Yeter orada çırpındığın**. O da bu çağrıya uydu. Hepsi bu..

Ali Küçük tanıdığım en iyi insanlardandı Öyle ki iyiliği artık ona korkunç acı vermeye başlamıştı. Onu son kez **Beyoğlu**'nda görmüştüm, ayaküstü birkaç şey konuşmuştuk. Sesi inler gibi çıkıyordu... O da bu dunyayı, bu hasta insanları ciddiye alan bütün iyiler gibi şaşkın ve çaresiz; ortada bir suç varsa onu yine kendinden arıyordu... **Ali Küçük, Özgürlük ve Dayanışma Partisi**'nin sıradan bir neferiydi. Heryere koştururdu. Kim ne isterse onu verirdi. Bu dunyaya ait olmadığını iyi bilirdi, ama bu dunyanın asıl sahiplerinden daha ciddiye alırdı onu...

Partinin **"Ve Özgürlük"** adındaki dergisini o çıkarır, üyelere ve şubelere o dağıtırdı. Bu arada canından çok sevdiği kızı ve karısı vardı. Okul taksitleri ve ev kirası vardı... Derginin bütün mali sorumluluğu ondaydı. Butun senetlere o imza atıyordu. Parti şubelerine gönderdiği dergilerin parası birtürlü gelmiyordu nedense. Derginin borçları biriktikçe birikiyordu. Kağıtçı, matbaacı **Ali Küçük**'ün kapısına dayanıyorlardı.. Çember giderek daralıyordu. Yardım istedi **Ali Küçük**. **Tıkandım** dedi, **götüremiyorum, hiç olmazsa oturup biraz olsun konuşalım**, dedi... Duyulmadı

Parti, kimbilir belki o ara **Türkan Şoray**'ı, belkide başka bir ünlüyü, başka bir star vitrinine katmaya çalışıyordu. Hem **Ali Küçük** sıradan biriydi, üstelik bizdendi; ihmal edilebilecek kadar yakındaydı; biraz daha bekleyebilirdi. Onunla daha sonra ilgilenebilirdi!.. Uzaktaki o ünlü insanlar daha önemliydi!..

Çember biraz daha daraldı. Ve **Ali Küçük** bir akşam **Eminönü**'den vapura bindi. Vapurun en arka tarafına geçti. **BU BİR İNSAFSIZLIK**, diye başlayan bir veda notu yazdı. Sonra çırılçıplak soyunup, yazdığı notu elbiselerinin arasına usulca koyup kendisini **Boğaz**'ın soğuk sularına bıraktı..

Bence intihar etmedi **Ali Küçük**; onu deniz, denizdeki kendi gibi birileri yanına çağırdı. **Boşuna çırpınma, buraya gel**, dediler. O da bu çağrıya uydu. İşte hepsi bu.

Çünkü iyiler erken ölur...

Birini ay çağırır yanına, öbürünü uçurumlar, bir diğerini denizler...

İyiler hisseder önce iyiliklerine bu hayatta yer olmadığını...

Ama acı verir onlara iyiliklerini karanlık bir yerde gizlice terketmek....

Bu yuzden ne kadar acı verse de, ait olmadıkları bu dünyayı herkesten daha çok ciddiye alırlar...

Geride kalanlar bilmeseler de onların incitilmiş kalpleri sayesinde yaşadıklarını..

Sonunda iyiler erken ölür...

Cezmi Ersöz

* Mina Urgan'ı sevgi ve saygıyla anıyoruz
* Madımak Oteli barbarlık müzesi olsun. Sivas katliamını unutmayalım. 2 Temmuz etkinlikleri için Pir Sultan Abdal Derneği'nin Telefonları 0216 415 74 36 464 25 25
* Nusaybin'deki Ütopya, Dersim'deki Zen Kitabevi'ne sahip çıkalım
* Kenan Sarıalioğlu Materyalizm ve Ahlak. Sorunder Yay
* Nesrin Çelep Rüzgar Kanadıydı Gece. Damar Yay
* Çerkez Karadağ Sözde Fotoğraf. İmge Yay.
* Üç dergisinin yeni sayısı çıktı
* [illegible]

kırıklebiebi@leman.com.tr

bezginbekir @leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

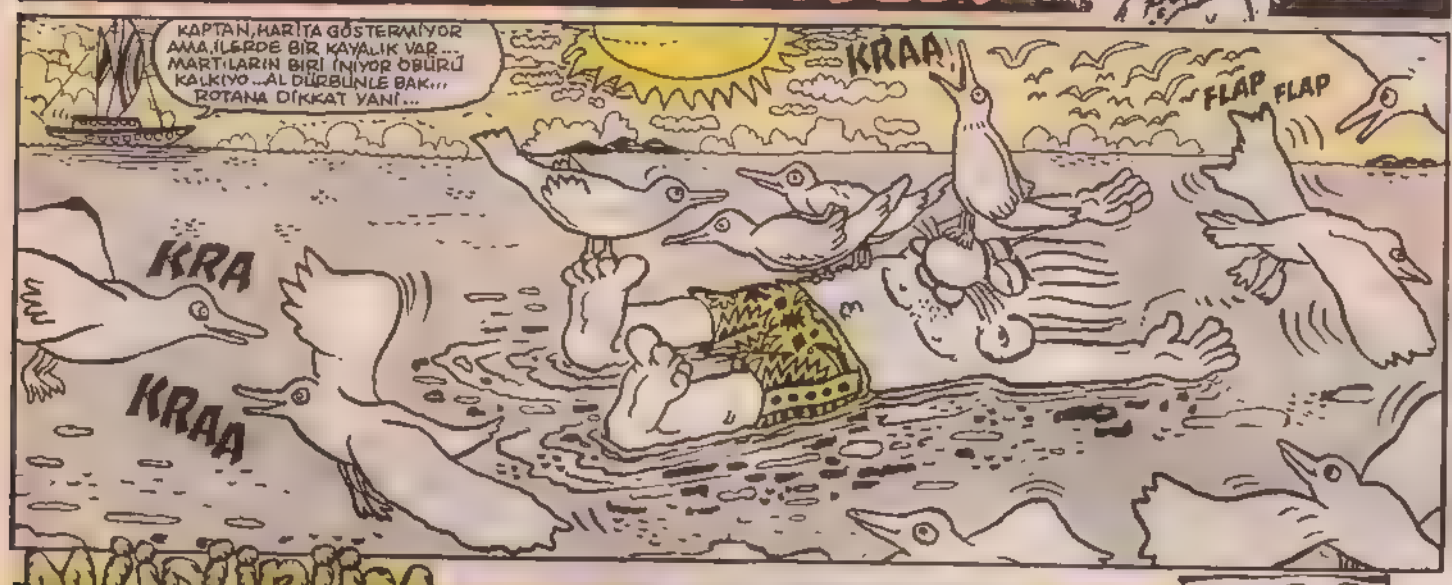

MÜDÜRÜM

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Lütfü Oflaz

Maşa değil paşa!

Kenan Evren gibi paşalar mahkum olmuyorsa, M.Ali Ağca gibi maşalar hiç mahkum olmamalı!

M.Ali Ağca'nın askeri cezaevinden kaçırıldığı dönemde Kenan Evren Genelkurmay Başkanı, Necdet Üruğ da Sıkıyönetim Komutanı.

Ve o dönemin İçişleri Bakanı H.Fehmi Güneş, birkaç gün önce şu tarihi sırrı açıkladı:

"M.Ali Ağca'yı sorgudan Necdet Üruğ paşa kurtardı."

Bu durumda maşaları değil, paşaları sorgulamamız gerekmez mi?

Bilindiği gibi M.Ali Ağca, Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Haluk Kırcı, Alaattin Çakıcı gibi gençleri Özel Harp Dairesi örgütledi.

Komando kamplarında bu gençleri yetiştirdi.

Ülkücü hareket böyle filizlendi.

Adı ülkücü hareket, aslı **ürkütücü hareket!**

Neden **ürkütücü hareket?**

Çünkü M.Ali Ağca, Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Haluk Kırcı, Alaattin Çakıcı gibi ülkenin en ünlü insan kasapları bu hareketin içinden çıktı da ondan.

Sonuçta Ülkü Ocakları onbinlerce ocağı söndürdü.

Ülkücü Gençlik Derneği, İnsan Kasapları Derneği'ne dönüştü!

Ancak tek suçlu M.Ali Ağca, Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Haluk Kırcı, Alaattin Çakıcı gibi ülkücüler mi?

Kullanılanlar bir suçlu ise, kullananlar bin suçlu.

Kullanıp atmışlar medyanın önüne M.Ali Ağca gibileri, vur Allah vur.

Dur!

Yargılayacaksak önce maşaları değil, paşaları yargılayalım.

Ama eğer Kenan Evren gibi paşaları yargılayamıyorsak, M.Ali Ağca gibi maşaları da yargılamayalım.

Hatta Türkiye'yi dünyaya tanıttığı için M.Ali Ağca'yı Turizm ve Tanıtma Bakanı yapalım!

Herkes eski günleri hatırlamak için nasıl fotoğraf albümlerine bakarsa ben de eski çizgileri karıştırırım geceler(... Ben okudukça eski dostlar tek tek karanlıkta ortaya çıkar

HER HİKÂYEYLE BİRLİKTE O HİKÂYEYİ ÇİZERKEN NELER YAŞADIĞINI ANIMSARSIN. AMA BEN, EN ÇOK ÜZEN, KÖTÜ ÇİZİLMİŞ İYİ HİKÂYELERDİR. BUNLAR TIPKI KÖTÜ DAVRANILMIŞ İYİ SEVGİLİLER GİBİDİR VE HADİ BİR DAHA DENE. YELİM DER GİBİ BAKARLAR SANA.. ARTIK DAHA.

LİSTESİN DAHA AZ HATA YAPARSIN

KÖTÜ DAVRANDIĞIN İYİ KADIN NE YAPARSAN YAP, AFFETMEZ AMA HİKÂYELER ÖYLE DEĞİLDİR BİZ HİKÂYELE...

MRR. MR

...RİMİZİ DE SEVDİĞİMİZ KADINLARI DA KENDİMİZ YARATIRIZ. ARALARINDAKİ TEK FARK KADINLARA DEĞİL AMA HİKÂYELERE KENDİMİZİ AFFETTİREBİLİRİZ... ASLINDA BUNA KISACA GERÇEKLE HİKÂYELERİ PARALEL YAŞAMANIN DANGALAKLIĞI DENEBİLİR. İŞTE SİZE ESKİ BİR HİKÂYENİN İYİ DAVRANILMIŞ HALİ...

Bu tuhaf hikaye, yine bu tuhaf şehirde "mirza" olayının yaşandığı kış yaşandı. O kış hayatımın fiziksel olarak değil de ruhsal olarak sona erdiği kıştı... Hayattan tek beklentim sadece ölümdü. Yine aynı bardan çıktım yine aynı yoldan deliğime gitmek için...

BAB BAB

Eskiden ne çok severdim bu tuhaf şehrin heykellerini, merdivenli yollarını...

Bu ses yıllardır duymadığım, hele gecenin bu saatinde bana güzel şeyleri hatırlatan sesti, onun için uzaklaşmalıydım o sesten adımlarımı sıklaştırdım

TIKTIK

TIK TIK

O DA HIZLANDI.

Sonunda o sesleri çıkaran ayakkabılarını sahibi geldi yakaladı beni...

BİR DAKİKA BAKAR MISINIZ BAYAN? KORKMAYIN BENDEN!

BEN HERKESTEN KORKARIM.

İşte bu böyle bir kadının yapacağı hareket değildi, korktum daha da korktum...

NASIL GÜZELLER DEĞİL Mİ, DOKUNMAK İSTER MİSİN ONLARA, SICACIK?

BIRAK KOLUMU KADIN!

Elini aniden göğüslerine bastırdı, sıcaktılar -

DUR!

NE YAPIYORSUN?

Karşı koyamıyordum, iyice bastırıyordu, sıcaktı...

SAKIN OL, HİSSET

Devamı 12. sayfada.

11. Sayfadan devam.

Memleket Hikayeleri

NİHAT GENÇ

Terminalden terminale koşturuyorum, sadece geçtiğimiz ay, Edirne, Malatya, Adana, Çorlu, gittim, geldim. Şöyle doya doya öten bir horoz görmedikten sonra, ne çıkar Anadolu'yu görmekten!

Binlerce yıldır dağ eteklerinde yaşamış yüzlerce ilçe, kasaba, dere yataklarına iniyor. Ne çok seviyorlar dereyi, içine girecekler sanki, kudretten biten, kavak, söğüt, zeytin ağaçları, başka kavimden tek bir ağaç türüne yer açmıyor. Suyun ninnisiyle yavaş yavaş geliyor gece. Cumhuriyetle dere içlerine doluştuk, dağ yamaçlarından seyretmek daha güzel değil miydi? Birkaç aya kalmaz bir haber daha duyarız, sel götürdü, koca kasabayı. Kuru otların hışırtısını küçük kaya çakıtları dinliyor, kuru kuru gevenler (Anadolu'nun ünlü dikenli otları), sığır kuyrukları (yol kıyılarında sarı çiçekli) nöbet tutuyor, açmayın kalbimi yanarsınız, der gibi

Büyük şehirlerimizi istila etmiş, hepsi aynı biçim, aynı fabrikadan çıkmış çatı kiremitleri. Sevimsiz, zevksiz, bütün illere-kasabalara rengini vermiş. Tüm hatıraları yokeden duygusuz bir çatı, örtmüyor, yokediyor. Çatılarda çirkin bir felaket, ikinci bir türü yok. Çinko kaplı damlar da olmasa, aynı kiremit çatıdan milyonlarcasını görmek, kusmak geliyor. Tarihin bu en güzel topraklarına yapılan eşsek şakası 4-5 katlı apartmanlar! Anadolu'nun coşkusunu, türkülerin nağmesini, toprağın kokusunu unutturan laf kalabalığı gibi milyonlarca beton kalabalığı. Tanrım, bin yıl sonraki arkeologlar putperest gibi bu apartmanlara tapındığımızı sanacak! Ve apartman altlarında soğuk, loş, işyerlerinin tıkış tıkış dizildiği pasajlar, insanı sinirden deli ediyor. Hangi günahı işledik ki, tanrının bu en çirkin canavarlarından her şehrin göbeğinde onbinlercesi var, kovsan da gitmezler, yıksan da başedemezsin. Pasajlardan daha gaddar bir canavar yok, ölü yiyici oyuklar! Çatısından bodrumundaki çay ocağına, helasına kadar körü körüne bir ızdırap mağarası! Şehrin kalbine batırılmış kör dikenler!

Akşam serinliğinde kasabanın çay bahçesinde tartışıyoruz. 10 yıldır hiç çatışma çıkmadığı halde, korucular, dizlerinin arasına kelleri almış, uyuşuk gözlerle dinliyorlar. Hemen şu tepelerin ardında tarih boyu hiç kullanılmamış taşlarla dolu ne çok tarla... Bin yıldır oturuyoruz, henüz bir yarısı hiç kullanılmayıp taşlara terkedilmiş devasa bir toprak parçası. Rüzgar bile bir avuç toprak savuramıyor taştepelerden, müebbet cehalete mıhlanmış bu tepeler hala bizim. Ecevit'e katılıyorum, taş toplayıp tarla açsınlar. Ne olur sanki, şu keleşi tuttukları gibi, kederli bir ağacın dallarından tutsalar! Pasaj içlerinde WC'yi gösteren küçük teneke tabelaların kirli bej rengi, herkesin gözbebeği aynı renk!

Bolu Tüneli çökmüş, depremde bir daha çökmüş, ikisini de siyasal iktidar gizledi, iki yıldır Bolu Dağı'yla uğraşıp nihayet çift yol yaptılar, tünelden umut kesildi, katrilyonlarca para sokağa döküldü! Basın yine sustu. Siyaset değil, kayık sefası.

Tartışması Özal dönemında başlayan hızlı trenin ilk ayağı Ayaş tüneli, ses-soluk yok, ne oldu demeden, Nurol inşaat yanya kadar gelmiş, katrilyonlarca para harcandıktan sonra, "karlı" değil diye, tünel yarıda bırakılıp vazgeçilmiş! Basın susuyor, dünyanın haberi yok! Mimar odaları siz de mi susuyorsunuz, sen de mi Brütüs! Ne diyelim, inat etmişler kimse insafa gelmeyecek.

Adana'ya kaçıncı gidişim, ilk gidişim 1980, sokaklarında eli bıçaklı, bıtırım, yakası bağrı açık binlerce höt-kulak kesen kirli kara suratlı bıçkınlar nereye gitti. Biçimsiz, yırtık şalvarlarıyla cadde kenarlarında akşam saatlerinden sabaha dek iş tutan onbinlerce sefil, şişko kadınlar yoklar. Belediye helalarından daha çirkin yüzlerce pavyon, gazinoyla Singapur'a benziyordu, artık değil!

Devamı karşı sayfada

Karşı sayfadan devam

İşte otuz yıldır su var, Keban'ın etrafında hala ot, böcek yok! Türküleriyle adını duyduğumuzda gözlerimizi yaşartan Harput! Elazığ ın hemen yanıbaşında Harput kalesinden rüzgar her gece bir taşı tambur nağmesiyle düşürüyor. Her ziyaretçinin adımları üç-dört taşı daha uçuruma sürüklüyor! Sadece eski kale içlerinde, eski şehirlerde yaşayan, tozdan ince, kemik rengi, pudra toprağı, rüzgar uçuramıyor. Avuç avuç insanın yiyesi geliyor bu incecik toprağı. Çocuk sahibi olmak için kadınlar yiyormuş zaten eski türbe duvarlarını kazıyıp. Tarihin bu en muhteşem kalelerini insanlar, atlar, develer, kervanlar, geniş alınlı paşalar terketti. Tek tek taşları da terkediyor, bu incecik toprak, tarihin ruh helvası gibi, terketmiyor. Biraz daha ufalmak, tavada biraz daha kavrulmak için, tahta kaşık gibi adımlarımızı bekliyor! Böyle bir diyar bulmuşuz, ne tez unutmuşuz.

Malatya, hayal kırıklığı, çirkin bir şehir. Otogarı modern, havalı Özal'ın kurduğu Houston hastanesi, cici üniversitesi ve şehir girişinde yeni açılan iki büyük alışveriş mağazası, modern! Laik şeriatın kanlı çatışması büyük mağaza önlerinde sinsice devam ediyor, OYAK'ın dev mağzası sinek avlıyor. Eski Malatya, Malatya'nın birkaç kilometre dışında, eski Osmanlı, Selçuklu eserleri hem bakımsız, hem de çirkin ucuz yapılarla kuşatılmış. Kayısıdan başka tek bir tür ağaç yok! Dondurma çeşidinde, pastada kayısıyı kullanamıyor, çirkin ambalajlarla vitrinlere dolduruyoruz, bir hoşafı yapılıyor kuru kuru, bir lokumunu yapmışlar, kayısının entegre tesisleri yok, çığ çığ toplayıp, çığ çığ satıyoruz. Kıraç dağların eteklerinde kayısı ağaçları cehaletin felaket tellalı gibi, birileri hala Çankaya köşkünde şeref madalyaları alıyor! Ne diyelim Allah daha beterinden saklasın.

Liseli bir çocuk, "Malatya'nın ünlüleri çok meşhurdur" gibi övünesi bir cümle kuruyor, Papa'yı vuran Ağca, Ahmet Emin Yalman'ı vuran Hüseyin Üzmez ve Oral Çelik'in delikanlı özelliklerini övüyor. Ben de büyükşehirden sözediyorum, bir hafta önce Kızılay Meydanı'nda travestiler ellerinde bıçak polise saldırıya geçmişti, polis arabasını tekmeleyen travestının lakabı, Malatyalı Tuğçe, diyorum.

Eskiden kabadayıları, külhanları olurdu büyükşehrin, artık, gözü dönmüş, polise, halka dayılık yapanlar, Malatyalı Tuğçeler!

Osmanlı'nın İstanbul dışında iki-üç güzel şehrinden biri Edirne! Nüfusu yüzbinin altında. Dünkü küçük kasaba Çorlu, üçyüzbini geçmiş. Tarihimizin bu en klas yapısı, mimari şaheserimiz Selimiye, birkaç kilometre etrafında altı-yedi asırda, duayla, şükürle, sabırla oluşmuş inli ufaklı camiyi, hamamı, çarşıyı koltuğunun altına alıp, yoksulluk ve yalnızlık içinde, başını kaldırmış küskünce Anadolu'ya doğru bakıyor, gelen var mı? Hanlar, hamamlar mücrim gibi titriyor.

Yoksulluğuna, cehalete rağmen Selimiye, kimseye vermek istemiyor kutsal emanetleri. Acısını içine basmış, belki, çok sonra gelecek başka bir kavmi bekliyor. Bu muhteşem şehir, basit bir kasaba olmuş? Nasıl olmuş, ağlarsın. Hesabını bu dangalak sağcılardan mı soracağız, acısını hiç çekmemiş insanlardan hesap sorulabilir mi? Selimiye'nin gölgesine sığınmış küçük camiler, eski evler, her gece göklere usulca üfleyerek söndürüyorlar yıldızları, minarelerinden başka yıldızı kıskanır gibiler! Kırık dökük öksüren taşları, artık ses vermiyor. Ses vermiyor, dedelerimizin kırmızı sırmalı, yeşil, mavi çiçekli, pembe, üç kitanın öptüğü eteklerinden! Hangi yolcu, kirli havlusuyla bohça gibi bağlamış eski muslukları, artık ağlasan da başında, bir tek damla su vermiyor. Ağırbaşlılığından çeşmeler de kimseye etmiyor şikayet. Ah, annemin beni doğurup höllükde büyüttüğü Anadolu'nun güzel çocukları, her taşı gurur dolu gözlerin gizli yaşlarıyla dolu Selimiye'yle yollarımız ayrılıyor! O ünlü otoban, bu yüzden mi şehrin beş-on kilometre ötesinden geçiyor. Hangi taşına baksanız buğulu aynalar gibi, geniş alınlı paşaların, dervişlerin, kendi halinde insanların yüzlerini değil, fır dönen küçük sineklerden başka birşey görmüyorsun. Ey milli lahanalar, milli aptallar, bu topraklarda Türk bayrağından daha yukarda bir değer varsa göklerde, o da Selimiye'dir, öyle ağır bir gurur taşıyor ki, onu, ondan başka taşıyacak kimse kalmadı içimizde!

Diyarbakır'da Ergani-Kulp maçı, Er-ga-ni, Err-gaa-nii diye bağıran Ergani taraftarları "Kulp"la dalgasını geçiyor, çünkü onlar bağınca komik oluyor! "Gulp... Gulp.. Gulp.."

Onüç yaşında bir garson çocuk, "abi ne olur benimle bir bardak çay iç!", etrafımı saran gençlerden sıyrılıyorum, "beni tanıyor musun?", "Hayır!", "Niçin benimle oturmak istiyorsun?" Gülüyor, ses vermiyor! Çayımızı içiyoruz, muhabbete giriyor: "Abi ne güzel, birazdan gideceksin!", gülüyorum, tekrar yüzüme: "Ne mutlu sana birazdan İstanbul'a döneceksin".. Hayatım boyunca bu denli acı bir kırbaç yemedim yüzüme!

Cehalet, kalkınma masalının şerbeti olmuş. Tünel açacağız dediler, katrilyonlar uçtu, baraj üstüne baraj, ikiyüzü geçti, ülkenin en işsiz mesleği ziraat mühendisleri, nükleer santrale razı gelsek, hadi beş tanesine izin verdik, desek, otuza kadar çıkarlar, yine elektrik kesintisiyle, sayılarını barajlar gibi unuturuz.İşte Hasankeyf! Kaçbin yıldır güneş yüzü görmemiş eserleri on günde baraj altında boğduruyorlar. Bilge Kağan'ın abidelerinden tek taş olsaydı, aynı şeyi yaparlar mıydı? Yaparlardı, örnek mi, işte Selçuklu eserleri. Ancak, barajı yapanlar solcu müteahhitler olsaydı, karşı çıkarlardı. Tarihin ihanete uğradığı bu denli şanssız bir coğrafya parçası oldu mu? Baraj olacak, bok mu olacak, işte Keban, ne bir ot, ne bir böcek kıyısında. Köpek tüccarlar ne çok şey istiyor bu cinler, masallar ülkesinden, üzülerek önünden geçeceğimiz bir kırık çömlek bırakmadılar. Kalkınma değil,
av partisi. Dağlar, taşlar, ovalar yağma

Devamı 14. sayfada

selcukerdem@leman.com.tr

CÜMBÜR CEMAAT

FANTASTİCO

YAKINDA

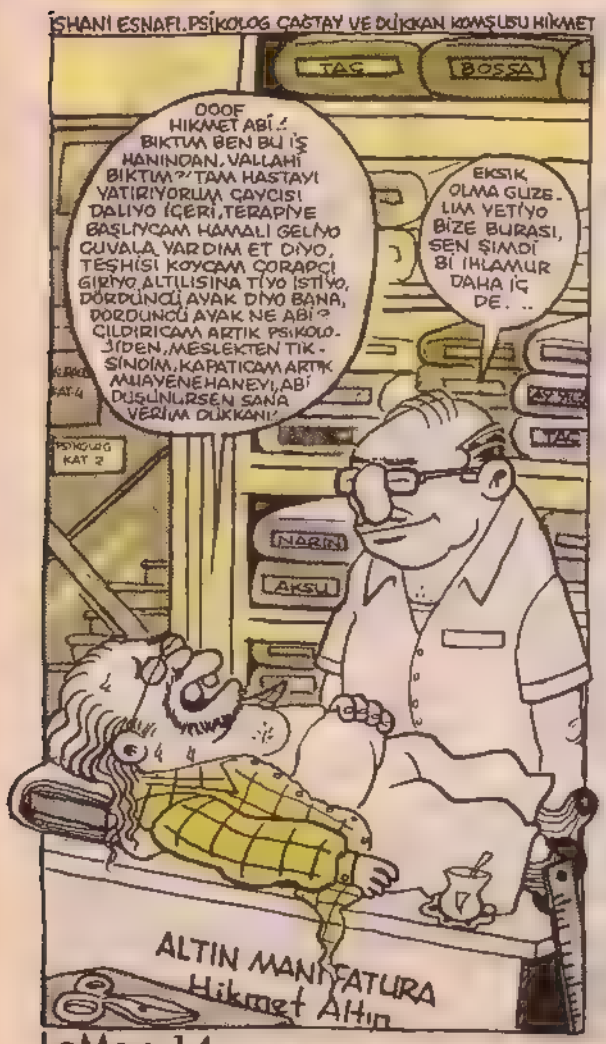

Gurcan Yurt kardeşime sevgiler.

13. Sayfadan devam

Memleket Hikayeleri

Hasan'ın yağmacı milli tüccarları, bu yüzden mi her açılan höyükde kemikleri dahi korkudan birbirine sarılmış, ölülerin! Ayakları taşa çamura batmış, Anadolu köyünde testiden su içerek büyümüş bu insanlar, siyasetçi olduğunda, neden önce kendi toprağını, kendi namusunu satıyor. Onbin yılın fırtınasının, rüzgarının, zelzelesinin düşüremediği o taşları, bir götü boklu müteahhit borsada satıyor, işe yaramaz kürek mahkumu köle bir zenci gibi denize atıp boğdurtuyor. Yeminle ısrat etmişler, bu ülkede güzel birşey koymayacaklar. Kalbinin en ince telli titriyor Anadolu'nun.

Malatya Banaz'da bir fıkra anlatıyor bir genç, anne, çocuk, baba, dut toplamış yiyorlarmış, baba oğluna, oğlum "dut ye de dutun büyümüş" demiş, anne de kocasına dönüp, "Biraz da sen ye, herif" diye söylenmiş.

Eskiden yatağını, yorganını alan yoksul halk, çaresizlik içinde İstanbul'a göçüyordu. Göçün rengi değişti. Anadolu gençliği gözü dönmüş bir hırsla İstanbul'a göçüyor. Memleketinde, kasabasında oturmak isteyen bir tek genç yok. Tanıdığım, konuştuğum tüm genç kızlar, hayallerini, istikballerini İstanbul'a göre kurmuş. Sadeliğin, kendi halindeliğin imajı ölmüş, uçurum gibi İstanbul düşlüyorlar. Kaba muhafazakarlık sosyal dokuyu hiçbir gencin duygularını yeşertmeyecek şekilde tarihten kazımış, hergün tavada kızaran balık gibi beton caddelerde boşu boşuna turlayan gençler, başka bir rüya bilmiyor. Hayata dair tüm duygularını öldüren bu şehirde, derin bir sarsıntı, korkudan kaynaklı büyük bir kaçmak refleksi. Hep birlikte aynı cümle gençlığın ağzı: Boğuyoruz burada!

Büyükşehri düşleyen genç kardeşlerim, buralar Malatyalı Tuğçelerle dolu, dut yiyin de önce, biraz dutunuz büyüsün! Sonra gelin!

En yoksul şehirlerin en lüks lokantaları kebapçı. Hamamgazino estetiği ortası bir zevkle döşenmiş. İslamcı, Anaplı, Refahlı müteahhitler, hırsla parçalıyor, dişliyor, koparıyor. Çeneleri, pençeleri gelişmiş. Özal'ı nasıl sevmesinler. Özal'ın iktidar olduğu 1983'den beri, un, bulgur, lahana, patatesi bu bin yıllık sofrayı terkettiler. Günboyu, kızgın güneş altında betonarme gölgede mıy mıy oturup, uyuz uyuz ayaklarını kaşıyıp, bir cuma namazı için üç saatini abdeste, oyalanmaya harcayan esnaf gitmiş, para hırsıyla köpürmüş başka bir ırk Anadolu'yu istila etmiş. Cumayı iki rekat kılan, sünnetleri bırakıp, dükkanının başına dönüyor. Hali vakti yerinde, kalender, mütevazı bir müslüman görmek imkansız. Şehrin motor kurumlarında, partilerinde, tartışmalarında, uyduruk yerel kanallarında hep onlar, bağırıyor, çarpışıyor, birbirlerini yiyor!

Anadolu'nun her köşe başını tutmuş delileri nerede? Anadolu kasabasına ruhunu veren, pazarında, çarşısında alayla gezinip gündelik eğlenceler çıkartan hırpani, kara yüzlü, deliler yok. Bence, deliler de "televizyona" takıldı, günboyu ekran karşısında oyalanıyorlar!

Dört-beş katlı çirkin apartmanlardan herhalde on milyon tane yaptık, aynı sıva, aynı beton, aynı çirkinlik, doymadık, doymuyoruz, ölüm kusan devasa, hantal tanklar gibi nerde hayata dair bir eski doku, bir eski zaman neşesi, bir tutam ot var, yanyana dizilip şehri, kasabayı birkaç yıl içinde canavarlaştırıyorlar! Bütün amaçları coğrafik-estetik bir panik yaratıp ahaliyi büyükşehirlere kovalamak.

Anadolu kasabalarını kargalar terkediyor, hızla azalıyorlar! Beş yıl önce Samsun'da, on yıl önce Karadeniz kıyısı kargadan geçilmezdi! Bir bilen yok mu? Kargalar neden yok oluyor. Cinler, periler, türbeler, kervansaraylar değil de sanki, kargalar gıdınce, masal işte şımdı bozuluyor!

Bursa, Eskişehir, Sivas, nereye gitsem, başımı, meslek liselerinden içeri sokmak istenm, öğrencilerin başarılı eserlerinin sergilendiği, Atatürk büstünün arkalarına bakarım, bir editörlük alışkanlığı, hanı, güzel işler var da bız görmüyor muyuz diye, Kayseri öğretmenler lokalinin duvarlarında öğrenci çalışmalarını izledim, aha geldik gidiyoruz bu dünyadan, kırk yıllık ömrümde bir natürmort göremedim. Sanayii nefisenin kurulması yüzelli yılı geçti, bir natürmort beceremiyoruz, şöyle tadından çatlamış bir üzüm tanesi, balı akan bir kavun dılımını resmedemedik. İstanbul'a gidiyor bu çocuklar, post-modern çalımlarından geçilmiyor. Bak kardeşim, bana basit bir ayvayı resmet, şöyle bakınca diyeyim ki, işte ayva! Nesnenin varoluşunu çizemezsek, ölümünü, sıkıntısını, karmaşasını, binbir çeşit düzensizliğini anlatma hakkımız olmaz. Galiba çizdikleri şeyin kendi şının sıcacık evleri, dünyaları olduğuna kimse inanmıyor.

İşte üniversiteli gençler başıma toplanmış, bunları anlatıyorum, tartışıyoruz, dağının, taşının resmini yapamıyorsun, Erciyes'in Pınarbaşı yaylasından görünüşünü resmet, görelim. Ortayaşında sakallı ağarmış bir adam, neler oluyor burada, diye başını soktu, laftan anlamaya çalışıyor. Adamcağız bır müddet daha dinledi, sıkıntıya girdi, baktı olacak gibi değil, lafın nerden girttığını de anlayıp, araya giremiyor, ortaya bağırdı: "Bak evladım, Allah devletin eline düşürmesin, hastanesine düşürmesin, ben başka laf bilmem!" deyip, kayboldu!

Allah şiiri de, resmi de cumhuriyetin, devletin eline düşürdü, kelek şiirler, kelek kavun resimlerini kakaladılar, şimdi gençlik, yemiyor bu kelek şiirleri, okumuyor, heyecan, coşku duymuyor!

Bın derdi, bin çilesi olsun, ama şöyle kadın edasıyla yürüyen bir kadın göremedim. Devamı haftaya

nihatg@leman.com.tr

LeMan Okur Mektupları
İmam Adnan Sok. No:20
80800 Beyoğlu / İstanbul

Sevgili Lemancılar

Zorunlu bir ayrılık sonucu Diyarbakır'dan ayrıldığımdan bir şehri şiirsiz ve şarkısız bıraktım, bir şehir bir daha geri gelmeyeceğimi bilerek, ayrıldığımda sonbahar yağmuru yağdırıyordu. Ve Diyaribekiri sevda anımın şehrini, sevdamın olmazsa olmazını bildim.

Şu anda zorunlu bir ikamete tabi tutulmaktayım ve istesem de şu an Türkiye'ye gelemiyorum. Yargıtay onaylı 12 sene 6 ay örgüt üyeliğinin zaman aşımına uğraması için 20 sene geçmesi gerekiyormuş. 20 sene boyunca hep ülkemi özleyeceğim. Bilmiyorum mülteci yüreğim bu özleme dayanabilecek mi diye düşünürken Leman'ın Almanya'da piyasaya sunulması beni hayata yeniden bağladı. İlk elime aldığım Leman eski bir dostun tanıdık yüzü gibiydi. Ve normalde bir mizah dergisi olan Leman ilk buluşmamızda beni ağlattı. Yıllarca görmediğim bir dost özlemiyle kucakladım ve doyasıya öptüm. Sanırım bu hareketimi Almanlar da epey ilginç karşıladılar ki gülümsediler. Türkiye'de iken düzenli Leman okurdum. İki senelik Almanya'da mültecilik yaşamımda bayilerde gözüm hep Leman'ı aradı, ne bileyim Gırgır'ın yanında Leman da satılmaz mıydı derken gözlerime inanamayacağım bir olayla karşılaştım. Yüzüne hasret kaldığım Leman dergisi bana gülümsüyordu.

Sevgili dostlarl Tabii ki Leman'ın Almanya'ya gelişi harika bir duygu. Ama önemli olan bunu okumak ve okutmak. Bence her ilerici, demokrat ve aydın insanın elinde ya da evinde Leman olmalı diye düşünüyorum. Bu konuda üzerime düşen tüm görevleri yapmaya hazır olduğumu belirtmek istiyorum. Mülteci bir yüreğin seslenişini duyun. Şu anda Türkiye'nin neresinde olursanız olun mektup almayı ve yazmayı seviyorsanız, cinsiyetiniz, milliyetiniz, dininiz ve inancınız önemli değil. Bütün kayıp şehirlerin ve büyük kentlerin korkularını yaşayan insanlarla mektuplaşmak istiyorum. Umarım bu mektubum yayınlanır ve güzel arkadaşlıklara vesile olur. Yüreği insanlık ve hümanizm adına çarpan tüm güzel insanların ülke özlemine olan hasretimle kucaklıyor ve öpüyorum.

Yazışmak ve tanışmak umuduyla beni kıran Timsah'ın tuzağına düşsün.

[redacted]
45143 Essen-Almanya

Bir Basın Emekçisinin Dramı

Milliyet Gazetesi'nden çıkartılmanız nasıl oldu?

G.C.: 12 Haziran Pazartesi günü her zamanki gibi işe gitmiş, rutin işlerimizi yapmaya koyulmuştuk. İnsan Kaynakları departmanından teker teker çağırıp işimize son verildiğini söylediler. Gerçi, son 20 gündür çok sayıda adam çıkartılacağına dair söylentiler duyuyorduk ama, kimse bunun nasıl uygulanacağını, kaç kişinin atılacağını bilmiyordu. Medya plazalarda altı ayda bir bu tür söylentiler dolaşır ve hep birilerinin canı yanar. Fakat bu kez aldığımız duyumlara göre sadece Doğan Medya Center'dan yani Milliyet, Milliyet 2000, Radikal, Fanatik, Posta gazetelerinin bulunduğu plazadan 120 kişinin işine son verilmiş. Hürriyet grubundan ise 280 kişinin atılacağı söyleniyor. Bu rakamlar çok kesin sayılar olmayabilir fakat epey insanın işine son verildiği ortada.

Size bir gerekçe bildirildi mi?

G.C.: Hayır bana hiçbir gerekçe söylenmedi. Zaten çalıştığım departmanın yöneticisi yüzümüze bile bakamadı, bizler binayı terk edinceye kadar odasına kapandı, çıkamadı. Çünkü ben, hiç beklenmedik bir isimdim. Çok iyi çalıştığımı, işimi gerçekten iyi yaptığımı biliyorum. Medya iş kolunda, çıkarılma gerekçeniz asla iyi çalışmamak değildir. Belli gruplara mensup değilseniz, yeterince yalaka değilseniz ya da biri sizi koltuğunu kapacak bir tehlike olarak görüyorsa, işten atılabilirsiniz. Sadece, İnsan Kaynakları departmanında İşime son verildiğini söyleyen görevliye, hangi gerekçeyle bu kararın alındığını sordum. "212 sayılı Basın Yasası'nın 6. Maddesi gereği, işveren istediği zaman iş akdini tek taraflı feshedebilir" cevabını aldım.

Neden adınızı gizliyorsunuz?

G.C.: Ben gazeteciyim, başka bir iş bilmiyorum. Dönüp dolaşıp plazalarda çalışmaya mahkumum. Çünkü tekelci basının dışındaki yayın organlarında ücretler çok düşük. Aslında medya tekelcilerinin verdiği paralar da düşük ama diğerlerine nazaran daha az sürünerek hayatınızı idame ettirebiliyorsunuz. Sonuçta yine onların plazalarında iş arayacağım. Adımı açıklarsam, iş bulma şansım kalmaz. Ama çalışmak zorundayım, başka şansım da yok.

İşine son verilenler arasında tanıdıklarınız var mı? Şimdi ne [redacted]?

G.C.: Elbette, çok sayıda arkadaşım ve tanıdığım isim var. Aralarında borçları olanlar, çocuk sahibi olanlar, maaşından başka hiçbir güvencesi olmayanlar var. Yani bu insanların hemen hepsi çok zor durumda kaldı. Kendimden çok onların durumuna üzülüyorum.

Olanlardan sonra ne hissediyorsunuz?

G.C.: Öncelikle suçluluk hissediyorum. Lütfü Oflaz'ın Leman'ın geçen sayısında dediği gibi, 1980 sonrası basın medyaya dönüştü. Bu dönüşüm sırasında mesleğin etik değerleri çiğnendi. Sendikal haklarımız, sendikalarımız elimizden alındı. Çeşitli dönemlerde çok sayıda insanın işine son verildi. Bütün bunlar karşısında sessiz kaldık. Hatta kimilerimiz, medya plazaların insanı aşağılayan kurallarına, basındaki yozlaşmaya alkış tuttu. Sustuk, sustuk, sustuk... Ve sıra bize geldi. Kendi adıma susmaktan yana değildim ama karşı çıkmak gerektiğini söylediğimde hiçbir dönemde yanımda kimseyi bulamadım.

Son olarak eklemek istediğiniz birşey var mı?

G.C.: İşime son verildikten sanırım bir gün sonraydı Hürriyet Gazetesi'nde, Ege Üniversitesi Senatosu'nun Aydın Doğan'a fahri doktor unvanı verilmesi kararı aldığını okudum. Kararın gerekçesi "İletişim öğrenimi gören öğrencilere sağladığı destek, iletişim sektörüne yaptığı katkılar ve çalışmalar" olarak açıklanmış. Gerçekten de Aydın Doğan bunca ailenin ekmeğini elinden alarak iletişim sektörüne önemli bir katkıda bulunmuştur.

14 Haziran Çarşamba günü ise aynı gazetedeki köşesinde Serdar Turgut, "Boşanmanın da raconu vardı" başlıklı köşe yazısında; "Medya tarafından pompalanan ve güzel bir şey diye sunulan laubali ve ilkesiz yaşam tarzı, hayatta çürütmediği tek bir kurum, anlayış bırakmadan ortalığı kırıp geçiriyor ülkemizde" diyor ve yazısının sonlarına doğru soruyor "Medya neden bu insanların kabahatlarına, basitliklerine, oyunlarına alet oluyor da onların yaşam biçimlerini alıp aynen suratlarına vurmuyor?"

Serdar Turgut, aslında yazısında, ilk alıntı yaptığım paragrafta bu soruyu yanıtlamış ama ben tekrarlamak istiyorum: Çünkü bu kabalığın, basitliğin, Şark kurnazlığının, laubali ve ilkesiz yaşam tarzının, yoz kültürün, dengesiz gelir dağılımının sorumlusu çarpık düzenin bir kurumu da medyadır. Sayın Turgut. Sizin de, bizim de ekmeğimizi kazandığımız medya. Gerçi siz o ekmekten epey büyük bir dilim götürüyorsunuz ama yine de bu, gerçekleri görmenize engel değil. Artık bu gerçeği görün ve çözümün yine biz çalışanların alacağı tavra bağlı olduğunu kabul edin.

Röportaj: Cezmi Eröz

Cezaevlerinin Ve Yaşamın Hücreleştirilmesine Karşı Fotoğraf Sergisi

F (Hücre) Tipi Cezaevi

"Kutu gibi bir yer, herşey bembeyaz. Çok küçük bir pencere içeriye güneşi bile kabul etmiyor. Tuvalet, lavabo hepsi aynı yerde. 24 saat tek başına. Bir süre sonra kendi sesine bile yabancılaşıyorsun..."

5.6.2000 Radikal

Dört Kültür Merkezi'nin oluşturduğu platformu bugünlerde güncelleşen "Hücre Tipi" cezaevi uygulamasını konu alan bir fotoğraf sergisi çağrısı yaptı.

Siyah-beyaz ve renkli baskı çalışmalardan oluşacak sergiye gönderilecek en küçük baskı boyutu 18X24 olarak belirlendi.

Son katılım tarihinin 10 Temmuz 2000 olarak açıklandığı sergi için bilgi, Kültür Merkezleri Platformu 0212 - 297 16 36'dan (Yapı Sanatevi-Emek Kültür Merkezi - Bulunmaz Kültür Merkezi - Tohum Kültür Merkezi) alınabiliyor.

Sergi için ayrıca İstanbul Fotoğraf ve Sinema Amatörleri Derneği İFSAK, yirmiyi aşkın fotoğraf derneğine çağrı yaptı. Dernek üyelerinden gelecek fotoğraflar İFSAK'da toplandıktan sonra sergi düzenleyicilerine ulaştırılacak.

Ana başlığı "SES VER" olan serginin içeriği cezaevleri ile sınırlı olmayıp yalnızlaştırılmış, yabancılaştırılmış, hücreleştirilmiş yaşam görüntüleri ile zenginleştirildi.

Zonguldak Fotoğraf Grubu

Küçük Bir Can Damlası

Buradayım, bu günkü dünde veya bu günkü yarında. Ben buradayım ancak bu günümü yaşamak istemeden burada. Kişiliğim değişiyor, isteklerim ve elde etmenin vereceği haz değişiyor. Bu değişikliği beynimdeki buz dağının zirvesinde ve kalbimdeki kara kuyunun taze derinliklerinde hissediyorum. Sonra birşey oluyor, adını koyamadığım, alışkın olmadığım birşey ve ardından ne o dağın zirvesini ne de o kör kuyuyu göremiyorum. Bazen uzun sürmüyor; yılanın eskiyen derisinden sıyrılması misali sıyrılıp çıkıyorum, kurtarıyorum kendimi. Ne mekan ne de zaman hapsedemiyor özgür kıldığım benliğimi. Anlayabiliyorum o zaman en güçlünün ben olduğumu. Beynimdeki tabloda çizdiğim virajsız ve rampasız yola takılıyor bir an gözüm. Yolun sonuna dalıyorum: Masmavi ufuk kucak açmış bekliyor, "bana gelmek zorundasın." diyor. Bu sözü söylemesi gereken başka birinin olmadığını hatırlıyorum, kalbim kırılıyor. İnsan kendi kalbini kırabilir mi? Ben bunu yapabiliyorum. Hem de hiç çekinmeden umursamadan. Çünkü; hissettiğim bir zorunluluk var. Düşüncesizliğimi, sabırsızlığımı, beceriksizliğimi ve bencilliğimi affettirmem gereken zorunluluk.

Bir insanın başka bir insan karşısında titremesi ve hayatının buna bağımlılığı artık midemi bulandırıyor. Bunları yazmak bile beni korkutmuyor değil, ama bu korku çok farklı. Anti özgürlük kaygısı ve iradem savunmasızlığının doğuracağı bir korku. İnsana zorunlu olarak aşılanan ve yüzleşme hakkı verilmeyen bir korku. Korkularımla yüzleşemiyeceğim, özgür iradem paslı zincirlerle sarıldığı bir dünya; zaman küresi içine sıkıştırılmış ve hayatımdan çalınmış sahte hubrislerin dünyası. Duygularımı, bana göre illegal onlara göre ise legal yollarla hayatımdan alınan bu zaman dilimine hapsetmemek için çırpınıyorum. Çoğu zaman çırpındıkça battığımın farkına varsam da usanmıyorum. Hala kaybedecek birşeyim yok diyemiyorum, çünkü biliyorum ki kaybedecek çok şeyim var.

İnsanların hayatlarını sorgulamaktan aciz olduklarını görebiliyorum. hayatımı paylaşmak zorunda olduğum bu birçokları, orada bir de olsa yargılamak zorunda oldukları benliklerinin dahi bilincinde değiller. Öğretilmemişler, öğrenemezler de. Bu katı düşünceyi o kadar kolay aşamadı hayat bana. Yalnız kaldım, çünkü ihtiyaç duydum. Nedenlerim sorulmadı. Beyinlerde yargılandığımı ve infaz edildiğimi hissettim, nedenlerim yine sorulmadı. Ben de sormadım kimseye nedenini ama yargılamadım da kimseyi. Çünkü kendimi yargılamaktan, kendimi suçlamaktan, kendimle savaşmaktan asla vaktim olmadı, olsun da istemedim işin aslı..

Değer kazanmak için birilerine öykünme gereği hissetmiyorum artık. İlerleyen yaşım mı yoksa şartlar mı bu değişikliğin sebepleri bilemiyorum ama değerli olduğumun en azından kendim için değerli olduğumun kesin kanaatindeyim. Dünya üzerinde dünyalar anlayışı şimşek gibi çakıyor düşüncelerimin karanlık köşelerinde. Her insanın apayrı bir dünya olduğuna, keşfedilmeyi bekleyen milyonlarca dünyanın varlığına inanıyorum. Yakın bir geçmişte keşfettiğim böyle bir dünya; mükemmelliğin, saflığın, güzelliğin, aklın ve iradenin sınır tanımayan özgür dünyasıydı. Sonra kaybettim, belki isteyerek, belki istemeyerek, belki de henüz kendi dünyamı keşfedememişken acemiliğimin kurbanı oldum.

Birbirlerini keşfeden iki dünya ve birbirlerinin dünyasında yaşamayı başarabilen iki insan. Aşka ancak bu şekilde ulaşılsa gerek. Ancak bu şekilde iki atomu bir arada tutabilen ölümsüz bağlar gibi bağlanabilirse gerek iki kalp birbirine.

İsteklerim çok garip ve ulaşılmaz geliyor bazen. Yatağını bulamamış bir deli nehir misali taşmak, çağlamak, önüme çıkan her engeli yıkmak istiyorum. Maddiyatımı parçalayıp tüm kainatı kucaklamak, semayı delip geçmek gibi garip istekler. Bazen koca bir okyanusun kıyısında dalgalara çok yakın bir yerde "küçük bir can damlası" gibi hissediyorum kendimi. Bekliyorum: Dalgalardan birinin beni alıp okyanusa kavuşturmasını. Artık küçük bir can damlası olmaktan çıkıp koca bir okyanus olmayı, erişilmesi en zor varlığa, en derin cana ulaşmayı bekliyorum.

Hayatı, çevremde gördüğüm düzene göre yaşamak, tanıdığım hayatlar gibi sürdürmek bayağı geliyor. Ben senin hayatını eleştirmiyorum, zaten hakkım da yok. Eleştirdiğim kendi hayatım. Belki de birçokları memnun değil yaşamak zorunda olduklarından, buna rağmen kimsenin zorunluluğu kimseye sirayet etmiyor anlaşılan. Benim tek derdim ne, biliyor musun? Birgün çekip gitmek zorunda olduğum bu dünyadan şimdiye kadar yapılanları taklit ederek gitmemek. Ben benim dünyamı ölümsüzleştirip de gideceğim, artık nereye gideceksem. Ve benim mega oman isteklerim de yok çünkü ben okyanus olmayı bekleyen kıyıdaki küçük bir can damlasıyım.

Benim de bir yanım bahar bahçe iken yaprak döküyor diye bir yanım ve ben bu duygularımı yapraklarla [illegible] dökebiliyorum kalemimin ucundan. Çünkü ihtiyaç duyuyorum, çünkü baharı yaşatan bir bahçede doyuramadığım arzularım ve boşaltamadığım duygularım var. Dökülen yaprakların arasında giderebileceğimi hissediyorum tatminsizliğimi.

Kalemimin doğurduğu her kelimenin küçük can damlasını biraz daha yaklaştıracağına inanıyorum okyanusa. Ve inanıyorum ki kalemim sınırsız doğumlara gebe kalacak her zaman...

Cem Altaş - Zonguldak

Bu Cumartesi Halidere Masalevi'ndeyiz.

17 Ağustos depreminin dördüncü gününde Halidere'de başlatılan Masalevi çalışması bugüne kadar **İNSEV** gönüllüleri ve **SHÇEK** tarafından çadırda sürdürüldü.

Oyundan spora, müzikten tiyatroya, resimden şiire, yabancı dil dersinden masal terapiye ve sağlık taramasına kadar gönüllüler tarafından yürütülen etkinliklerden doğdu **MASALEVİ**

Etkinlikler 24 Haziran 2000 tarihinden sonra prefabrik binada sürdürülecek.

Yapıma **Leman**'ın da katkıda bulunduğu Halidere Masalevi'nin yeni binasının açılışında **Leman yazar-çizerleri** de olacak. **Halidere Masalevi** okurlarımızın ilgi ve desteğini de bekler

Yer Halidere Çadırkent
Tarih. 24 Haziran 2000 Cumartesi
Saat 11 00-17 00

LeMan
Sayı: 450. 24 Haziran 2000, Cumartesi - Haftada bir yayınlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zafer@leman.com.tr) Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Bcok ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programlarında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Yeah! Dünya tepe taklak olmekteydi

TEORİDE & PRATİKTE
BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

BACAKLARIMDAN AŞAĞI DOĞRU KAYIYOR - SUN YAVAŞ YAVAŞ... HISSEDİYOSUN BUNU Dİ Mİ?.. HER ZAMANKİ GİBİ SICAK... NE ATEŞLİSİN... IHHHH... SADECE SEN VE BENN...

OF...EVET... EVET BİR TANEM TENİNİN UNUTMADIĞIM O ILIK SABUN KOKUSU...PENCEREDEN GELEN LOŞ IŞIĞIN SARIP SARMALADIĞI O TAZE BAHAR GÜZELLİĞİN... SEHER YELİ GİBİ .....

UMMMNHHH..EVİN İÇİNDEN ÇIKIYORUZ,UZAKLARA, UZAYA FIRLIYORUZ...BÜTÜN VÜCUDUM UĞULDUYOR,..ZAMAN VE MEKAN YOK.!.. OAAHH!..GİR İÇİME ARTIK .!. UĞĞH!..HADİ !..

DUDAĞININ KENARINDAKİ GAMZE...HELE SAÇLARININ O KARDEŞ KOKUSU..SERİN SABAH RÜZGARLARI ESERDİ... VE ALTIN SAÇLARIN GENDİNDEN GEÇERDİ...

DZZZZZ...

O MENGENE ELLERİNLE MEMELERİMİ YOĞURUYORSUN, DİRİ BEDENİM, SENİN AĞIRLIĞININ ALTINDA VICIK VICIK!..ELLERİMLE KALÇALARINDAN TUTUP,SENİ İYİCE KENDİME BASTIRIYORUMMM...

İNEKLERİN HASTASIYDIN O VAKİTLER, KÖYE HER GELİŞİNDE BİZİM SARIKIZ'IN ÜSTÜNE BİNDİRİP GEZDİRİRDİM SENİ... AH O GÜT BEYAZI ÇOCUKLUĞUN, KADİFE ÇİMENLERİN ÜSTÜNDE .....

ALLAH KAHRETSİN ORBAY!..SEN BAMBAŞKA BİR FREKANSTASIN !!.ALGILAYAMIYORUM SENİ !..SKTİN ATTIN YAA !!.ÇIK ULAN **BOYUTTAN** !..ARA BENİ CEPTEN!..BİR ÇİFT LAFIM VAR SANA !..OOFF... FUCK-OFF YAAA !..

Az sonra...

SİMGE GUSURA BAKMA !.. HARAMA UÇKUR ÇÖZEMİYOM !.. GÜNAH !..BIRAK PLATONİK,ÇOCUKSU GALSIN HERŞEY...KOYDEKİ GİBİ..

BAK ANAM, ALMANYA'DAN ARIYORSUN KISA KESİCEM... DAYIMIN OĞLUSUN TAMAM... BİZİM KİTABIMIZDA DA YAZMAZ... AMA O VAKİTLER HASTAYDIM SANA...GURBUZ PEHLİVANLIĞINA... NEYSE ALDIN BAŞINI GİTTİN ORALARA... PAZARLAMACI OLDUN FALAN...ŞİMDİ DE **SANAL SEX** DİYE İTHAL MALI Bİ ALET BULDUN... GÜZEL BOMBA... HEM BU ALETİ DENİYELİM HEMDE YILLAR YILI SANA KARŞI İÇİMDE KALAN ÜKTEYİ DOYURAYIM DEDİM... AMA SÇTİN HAVAMIN İÇİNE !!!. ULAN OKUZ! TÜRKİYE GENİŞ BİR PAZAR DEDİN... BAK SENİN İÇİN İNTERNETTE WEB SİTESİ BİLE HAZIRLADIYDIM... AMA SKTİR GİT ARTIK!... GİT TAHTAKALE, MAHMUTPAŞA'DA PAZARDA SATARSIN ONU GAYRİ!.. **VALLAH BOK!!..**

www.orbuysonalsex.com.

YALA!

bahadirboysal@leman.com.tr

dur... dur hele... az bekle...

1 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/27 · 350.000.TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

Kapsama Alanı İçindeyiz.!?

Cep telefonlarını kapsama alanına sokmak için balkonlarımıza, evimize, eşyamıza, çatımıza birer adım ötelerimize kurulan baz istasyonları oluşturmaya başlıyor. Cep telefonu kullanımında dünya ikincisi olmanın yanı Türkiye, uluslararası GSM şirketlerinin dikkatini üzerimize çekerken yerli ve GSM'lerin borsa değeri otuz milyar dolara yaklaşıyor. Bu iştah kabartan pazardan pay kapmak için kıyasıya yarışan, GSM ihalelerinde birbirine giren, özellikle medya destekli büyük holdingler insan sağlığını hiçe sayarak elektromanyetik dalga yayan baz istasyonlarını balkonlara, çatılara, parklara, bahçelere kuruyor. Başta kanser riskini artıran bu dalgaların sperm sayısının azalmasına ve buna bağlı olarak kısırlığa neden oluyor. Kalp pili takanları ölüm riski altına sokan baz istasyonları, Avrupa ile Amerika'da sadece şehir dışına ve en az otuz metre yüksekliğe konulmasına izin verilirken ülkemizde, yatakodasının duvarına, çocuk yuvalarına kuruluyor. On bin dolar yıllık ücretle çaresiz insanları fırsatçı evsahiplerini, uyanık apartman yöneticilerini tavlayan GSM şirketleri her apartmanın çatısını baz istasyonuna çevirdi. Gözüyle görmediği, eliyle tutamadığı tehlikeye prim vermeyen yurdum insanı nasıl bir ölümcül tehlike altında olduğunun farkında bile değil. Medyanın "baz" duyarlılığı ise başka ilgi çekici konu, GSM ihalelerini almakta zorlanan ve bu ihalelerde hükümete şantaj dahi yapan medyanın özellikle Turkcell'in hakkaniz ihalesinden önce safağa geçmesi soru işaretleri çeşitli. İki büyük medya grubunun sanal ortamda başlayan ve mahkemelere taşınan kavgasının "baz"landığı da bir gerçek. Oysa insanının hücresine, spermine, kalp piline oluyor. Milletin hakkını, sağlığını ve geleceğini düşünmesi gereken milletin vekillerinin (?) ise kılı bile kıpırdamıyor, ne bir kanun, ne bir kararname

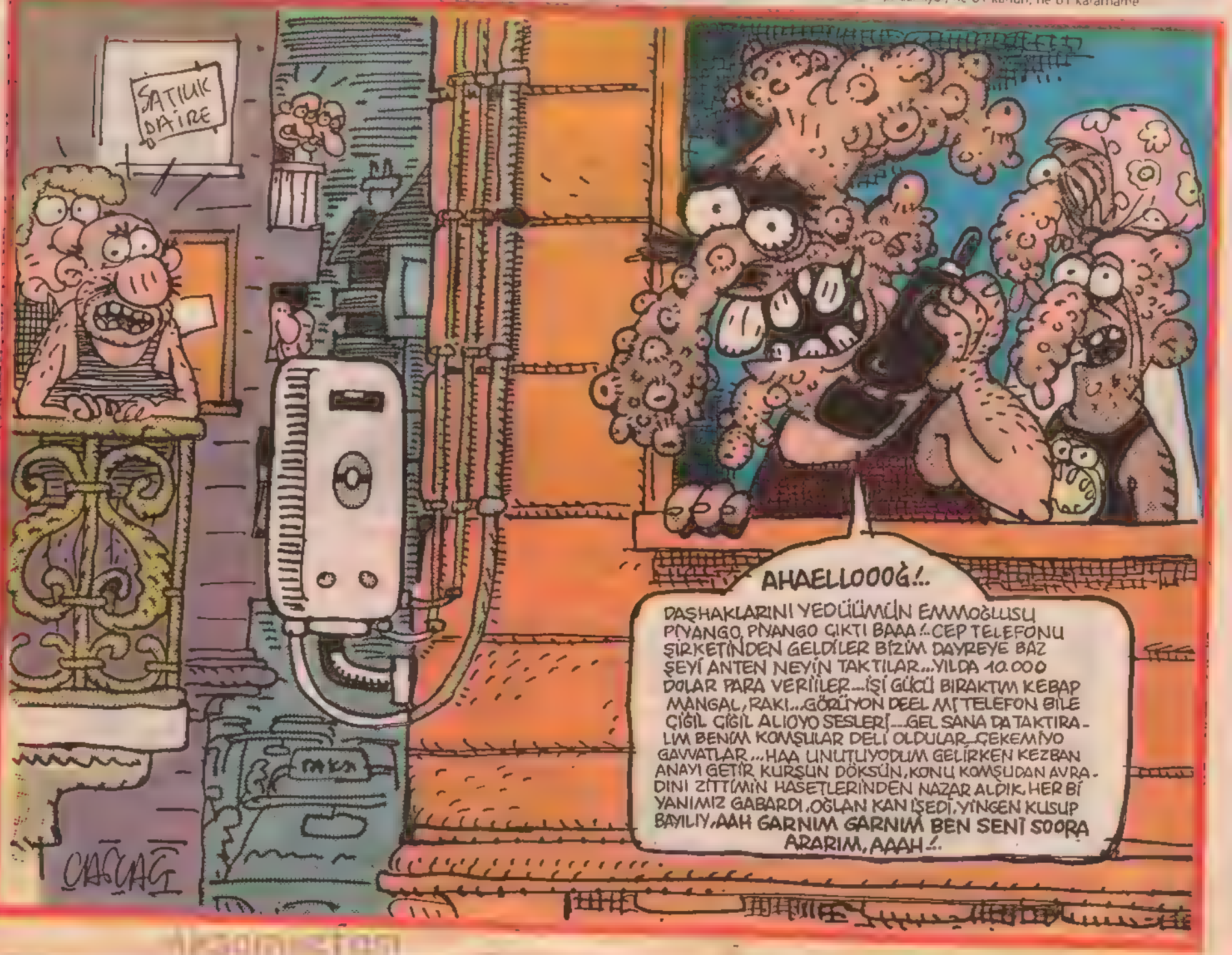

Adını Sen Koy!

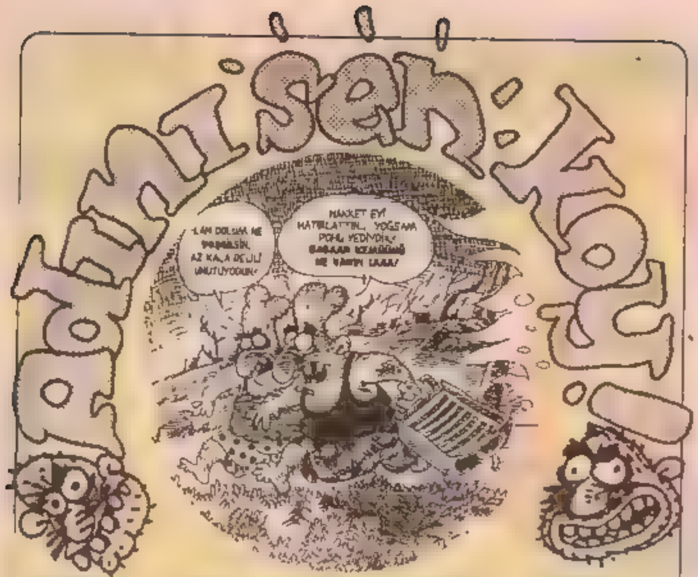

- Azo. torot
- Abazort
- Abuş
- Andıns
- Azort
- Assort
- Abidorrak
- Ambitos
- Ammandura
- ayıp.tan.com.tr
- Azzort
- Amıp
- Abuş
- Andıns
- Abdulzortan
- Azman
- Abazonta
- Apman
- Akromegali
- Amelus
- Angaz
- Antilop
- Bödöz
- Babunite
- Bıçır
- Bozo
- Boynu
- Barhanz
- Bargut
- Boynu
- Bokaçyus
- Barento
- Boşbaba
- Barzo
- Babıkba
- Baltazar
- Baka
- Basur
- Bazaner
- Bokengiak
- Bokokom
- Baştaban
- Barıski
- Baka
- Barzo
- Bardamo
- Bazaner
- Burrüko
- Bıdon
- Boşbaba
- Bozuliko
- Budaraş
- Bardomos
- Bongol
- Corro
- Cehetak
- Curto
- Curuf
- Cavzorto
- Cumba
- Cantık
- Cogor
- Çalley
- Çemişler
- Çotarank
- Çüşoz
- Çıvibaş
- Dambulatör
- Desbrio
- Döyüs
- Dambak
- Damdoz
- Damdodik
- Damzorot
- Damzirmon
- Dombay
- Dövizort
- Dıygan
- Dobor
- Dumenke
- Damdellen
- Dangoz
- Dubel
- Dıngol
- Dıbıng
- Daranga
- Donga
- Daban
- Dolmacana
- Daiyangoz
- Damzort
- Dallamos
- Damdoz
- Damcınık
- Dalgut
- Dadiyozort
- Damburt
- Dikkulak
- Dikamolon
- Damzırman
- Donzorto
- Danzort
- Dırrolise
- Damallan
- Enterzort
- Eypıbırro
- Farfaran
- Fızort
- Gelturin
- Godol
- Gabayı
- Gaydal
- Gobel
- Ganyoz
- Grotesk
- Gubar
- Geldika
- Galloç
- Godırik
- Gundur
- Gogok
- Gırnap
- Gurüt
- Garkalk
- Geritka
- Gollok
- Gavra
- Galık
- Geblo
- Gasguno
- Gagguno
- Gray
- Gajjo
- Gomalak
- Gındo
- Gutgut
- Gopsil
- Hiçus
- Höbek
- Höstlek
- Haygırt
- Hebel
- Hellöft
- Hıyarettin
- Hematom
- Hamazon
- Hoynuk
- Haskar
- Habarto
- Hanzotik
- Hotzor
- Hotoz
- Hesenesuke
- Höldüllt
- Hompo
- Hırbalag
- Hırdon
- İto
- Konga
- Kazbur
- Kunçek
- Keşist
- Kilbıvor
- Kıkmıkıl
- Kazmonok
- Kaba-ran
- Kırzon
- Kıromaj
- Kakık
- Kenji
- Kadurba
- Kombırro
- Korkozortcom
- Kırokar
- Kundusi
- Kagodoğa
- Kongalak
- Kutto
- Kepazfoloz
- Kallottoz
- Kommoz
- Kazmapalık
- Kuffi
- Kırozmatik
- Kalkolit
- Krizor
- Komançı
- Kovalak
- Karaköter
- Kamilenyum
- Köpe
- Kunköl
- Konkozorto
- Kuskul
- Kodon
- Kırozorti
- Lömbös
- Löböl
- Landur
- Laytak
- Ligorbonos
- Löpbaş
- Loló
- Lömbös
- Lakva
- Lokko
- Likko
- Lantoş
- Levutinnik
- Lambit
- Lakro
- Muengornik
- Milenta
- Matoz
- Maladam
- Mozık
- Mıetnbuk
- Mıkenyum
- Mostdallama
- Maşo
- Marrajjo
- Malazort
- Mazortcom
- Mohan
- Mandabaş
- Mıenzo
- Masunta
- Mıengut
- Mızot
- Mortrakuk
- Mandagot
- Mınskudam
- Morbzort
- Mozoıo
- Masturzort
- Magazor
- Mılzort
- Netarsıo
- Organizort
- Otozort
- Orongort
- Ötzortman
- Onkoz
- Pıyzman
- Paradızor
- Pipoppezo
- Palık
- Purtozort
- Puştport
- Polgımbada
- Purto
- Pskizort
- Potuk
- Palanga
- Pirtiye
- Protozortuh
- Rangoz
- Revo
- Serisa
- Siberman
- Sebga
- Siberpangal
- Samsak
- Saks
- Saplama
- Sapısilik
- Sallama
- Salisikos
- Skiamon
- Suksinik
- Şeşkek
- Şalle
- Şikışık
- Şokoşok
- Şatto
- Şonno
- Şıkobok
- Şebella
- Şeppal
- Şokkako
- Tomruk
- Tiril
- Trrobinko
- Taşanka
- Tangut
- Tırapancı
- Totak
- Taotay
- Takalak
- Taharettin
- Turkzort
- Teknozort
- Tıkkıs
- Travmay
- Tunyalı
- Turpzort
- Tarrakort
- Jitan
- [illegible]
- Vallaz
- V... kaçabı
- Yanpeş
- Yonta
- Yarmabaz
- Zortzillo
- Zortolog
- Zortnaym
- Zortav
- Zortkeri
- Zohara
- Zombak
- Zotton
- Zortlak
- Zobut
- Zuzul
- Zorto
- Zurttaş
- Zortotom
- Zorbum
- Zorton
- Zortraktık
- Zurra
- Zontazort
- Zövzöv
- Zogart
- Zokka
- Zopköpür
- Zonmagahan
- Zurtınk
- Zontrakulla
- Zortapırto
- Zortlins
- Zortlebonya
- Zortlabo
- Zortyak
- Zortatary
- Zortilon
- Zortranski
- Zortrindad
- Zortaniac
- Zortnao
- Zoppa
- Zortırson
- Zortanyak
- Zortotıp
- Zadongo
- Zortgoıoş
- Zortmanşon
- Zondal
- Zeksika
- Zıngo
- Zortunos
- Zongo
- Zazortom
- Zaporta
- Zıkke
- Zortumen

Adını .... koydum.

Adını koyan ısım babasının.

Adı-Soyadı: ....

Adresi ....

Posta Adresi: LeMan Dergisi
İmam Adnan Sok. No:20 80800
Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman.com.tr

Beğendiklerinizi işaretleyip gönderin, adını koyup gönderin.

samsefan

Memleket Tipleri

Alp Tamer

Küçük Söz...

"HAVA" DEMEK NE D...

Dilek (9): "Hava demek örnek... sıcaklamış dışarıya çıkıp hava al... da serinlemiş. Serin hava iyi ge... gezmiş. Sonradan eve gitmiş. B... va denir."

Tuğba (10): "Bize dışarıdan rüz... sıyle geliyor. Havayı çok seviyor... nın etkisiyle bize geliyor. Hava çok... şeydir. Biz buna rüzgarın etkisiyle... va diyoruz."

Mustafa (9): "Rüzgar havayı ge...

Safiye (9.5): "Örnek hava olm... hava alamazdık. Nefesimiz tüken... de ölürdük. Havasız hayat olmaz... bu hava demektir."

Ertuğrul (10): "Hava yukarda... yerlere hava gelir. Bize de getiri...

Kamer (10): "Havada çok bulut... vada güneş var mavi renklerle dü... yüzü var, havadan yağmur yağıy... ğıyor, bazen hava güneşli oluyor.

Aykut (9): "Gökyüzüne baktığım... yüzünü saran değişik gaz karışı... oluşan o mavi yere hava denir."

Yasemin (9): "Örneğin defteri... mızda bize hava gelir. Örneğin de... dığımızda içindeki gullar uçar."

Mehmet (11): "Beyaz birşey h... derse ona hava denir."

Selen (9): "Hava mavi renkli ve ... ğımız. Bir elimizi sallarsak biz hav... rüz. Buna hava denir."

Sumru (9): "Hava şuna denir. Ha... yağmur yağacak besela yağmur y... o havada olur. Hava ona denir."

Fatih (11): "Hava oksijen demekt... la serinleriz nefes alırız havayla. Fır... tığımızda döner rüzgarın etkisiyle d...

Gökhan (10): "Havadan osgicen... Hava olmasa oksican alamıyoruz.

Kurtuluş (9.5): "Hava içimize dış... ren, çıkan bir madde. Örneğin... D... da soluk alıp verecek bişey yok. E... yı getirirlerse işte havayı bulurlar."

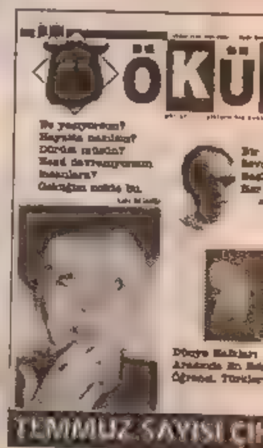

eM olay

Polise güven yüzde 15.. Emniyet genel müdürlüğünün araştırmasında, Japonya'da yüzde 90'a, İngiltere ve Fransa'da yüzde 80'e ulaşan halkın polise güven oranı Türkiye'de yüzde 15'e düştü.

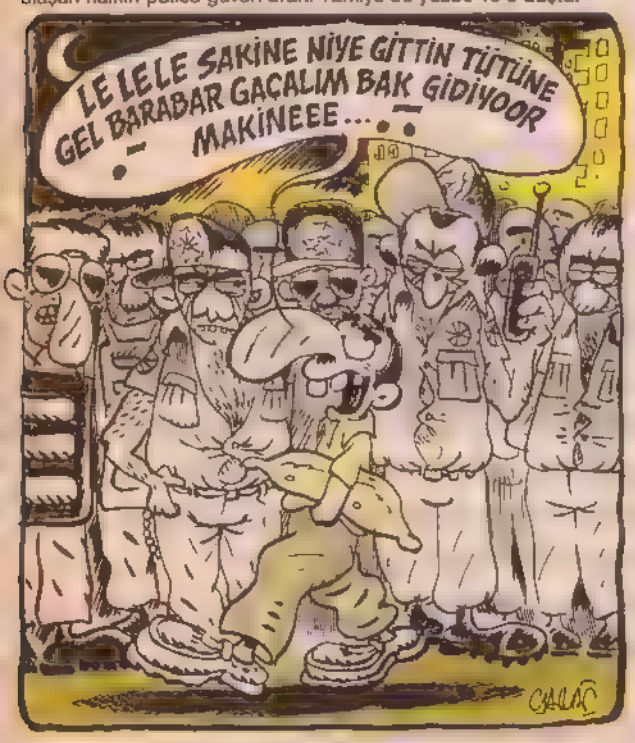

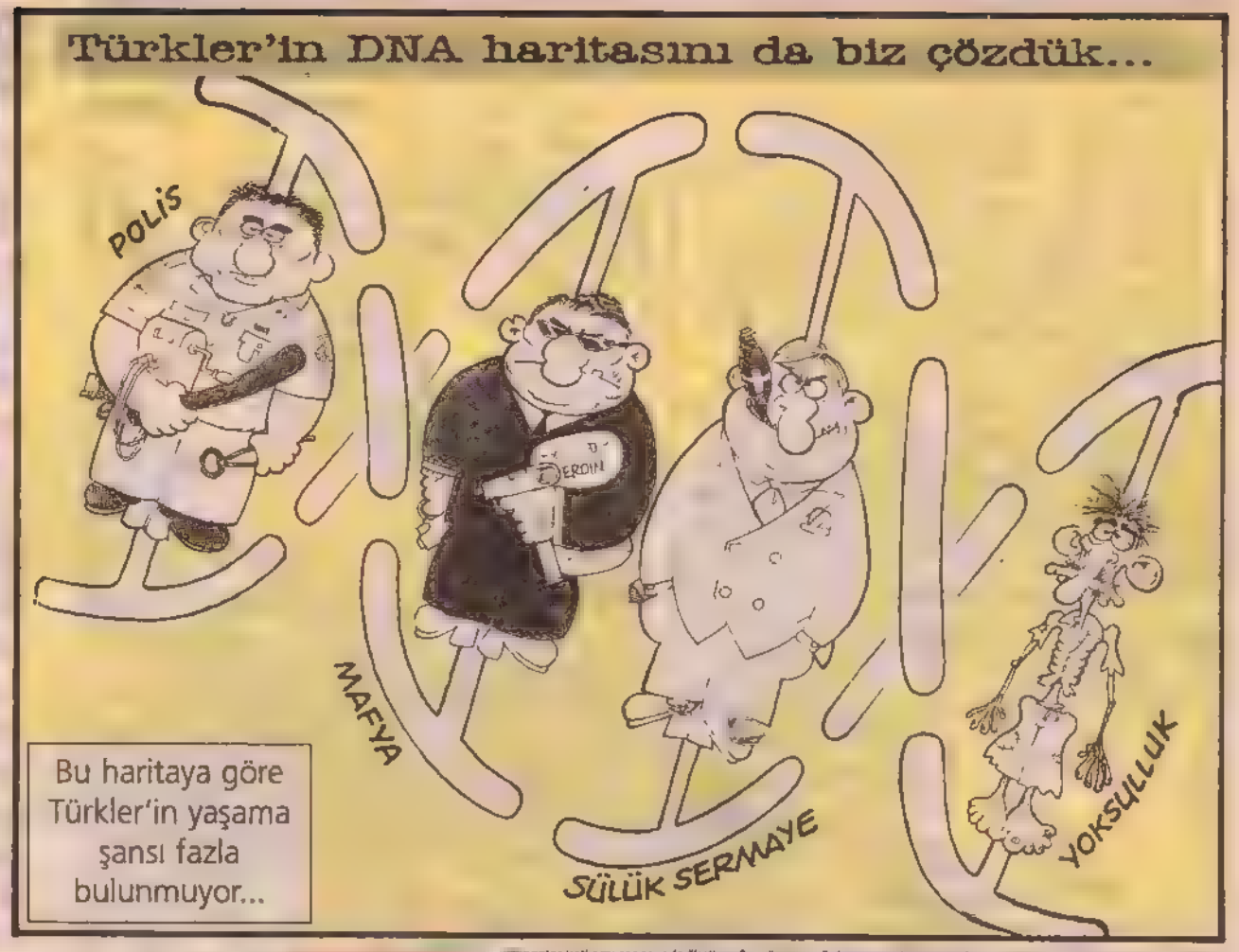

BAZ İSTASYONLARI
yurdum fakirinin yeni ekmek ve kanser kapısı
ULUCANLAR RAPORU
utangaç demokrasi
SİYANÜRLÜ ALTIN
tübitak raporu yazdı, eurogold izni kopardı
MURAT DEMİREL
yeğen, bacanak vurgunu 260+370 trilyon formu u
WWW.SÜLÜ COM.TR.
o şimdi sanal kıdar
JEEPÇİ-PRİMCİ MİLLİLER
parayı top tan çok seven top'çular

Ulucanlar katliamı raporunda "katliam" ve "işkence" dolayısıyla anılan, işkenceciler demokrasiyi yine soldad..

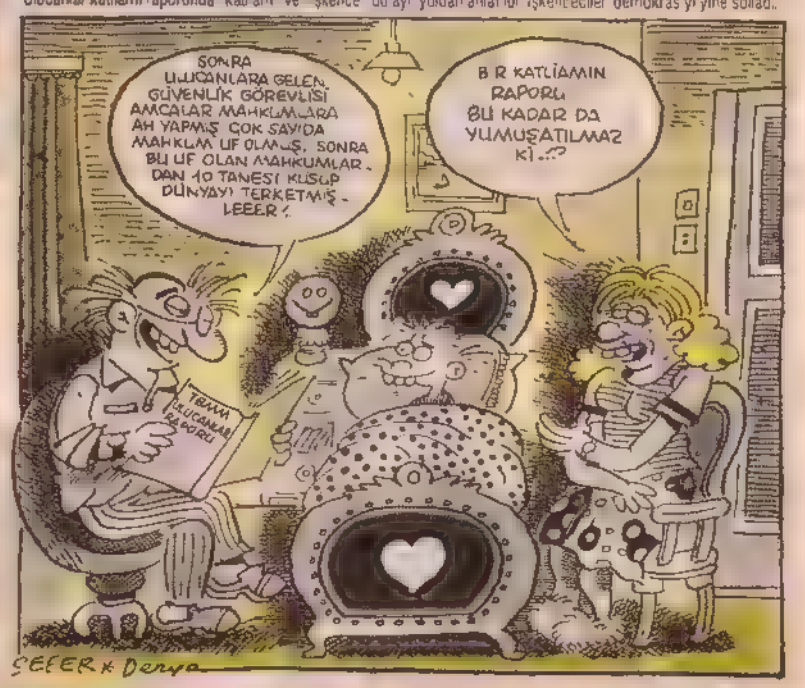

daral & timsah

MEHMET ÇAĞCAĞ
daral@leman.com.tr

t r i p a n a z o m i g a b i y e t s i z l e r

2000 MODELİ TİMSAH TİŞÖRTLERİ LEMAN KÜLTÜR'DE...SEVENLERE, GİYENLERE DUYURULUR.. BU DEFA RENGARENK LACİSİ, BEJİ, KAHVE

TÜRKİYE'NİN YURDUM BEDENLERİNİ İSTİLASINA SON VERİLECEK

SİYASİ SEÇİ BEGEN, AYRICA BEL GENİŞLEDİ, ETEKLER KISALDI...TİMSAH SÖZ VERİYOR AMERİKAN, İNGİLİZ, FRANSIZ TİŞÖRTLERİN YURDUM

açık büfe

..met üst..

yurttan s.o.s'ler korosu söylüyor:

- kalpsizleştirildik biz!
- **beyinsizleştirildik!**
- bari orjinal salaklardan olalım
- **yeni bir piramite taş taşıyoruz!**
- allah hepimize ciddi ölümler nasip etsin!
- **yüksek yere ine ine çıkılır!**
- aşk diye diye birbirimizi öğütüyoruz!
- **sabah uyanıyoruz, akşamı anıyoruz!**
- insanlıktan çıktım, geri döneceğim!
- **dünya evi'ne de bre damsız girilmez!**
- az ötesini versene prometheus!
- **hayat bir fiyasko tur!**
- tanrı bize bunca zaman harcıyorsa, bir bildiği var!
- **ben doğarken olmuşum!**
- hayatla aramı yap!
- **ne bileyim ben senin, cama geldiğini, camdan sevdiğini, gönül verdiğini!**
- laf var matkap!
- **mum dübürüne ışık vermez!**
- okula, camiiye, kışlaya şiir sokmayın!
- **hele bir de aylardan temmuz ise!**
- beni param için sevmiyorsun değil mi napolyon!
- **başkasının etinden habersiz aşk yapma!**
- bir yiğit gurbete gitse, kadroda şişkinlik olur!
- **kadersizleştirildik biz!**
- çoktan çıktım ben kadrajdan!
- **hip hop tarzı yaşayalım!**
- burada ne oluyorsa enteresan oluyor!
- **keser, biçer, araklarız!**
- bu hayata maruz kaldım!
- **büzzük, biraz daha büzzük!**
- sineğin yağını çıkarırken bile duyarlı olan sevilir!
- **dört mevsimi bir arada yaşıyoruz: ilkbahar, yaz, karman çorman bahar!**
- üç beyaz'dan ve bir sarı-lacivert'ten kaçın!
- **birbirimizi eğlenme vaadiyle denize itelim!**
- sidharta'da hermann hesse'm sidharta, yeni de çıktı bu gayda! hoppaaa!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

AHAA İŞTE HAYATIMIZI KURTARACAK ŞEYİ SONUNDA BULDUK, ZENGİN İŞ ADAMI NURİ ZAMBAK'TAN ÇOCUK YAPIYORSUN !.. İNDİR DONUNU ÇABUK !..

Pazarnoyd

SU BEYFENDİNİN ARKA KOLTUĞUNU İSTER MİSİNİZ?

AAA, EVET İSTERİM!

OHH! BU BOB MARLEY MODELİ AFRO PERUĞUMU SİNEMADA RAHAT RAHAT TAKIYORUM... BÖYLECE ALIŞIP YAKINDA UTANMADAN DIŞARDA DA TAKABİLECEM

3 aylık kilti kurabiye kardeşler, avanta yuvalar arıyolar 2937993

EVET TAKDİR EDİYORUM, SAHİBİNE SADIK HAYVANMIŞ AMA, SALAKMIŞ DA... ONU DA SEN YE İSTERSEN?

NEYSE, ALLAHTAN DOLUNAY DEĞİL DE YARIM AY VAR YARIM KURT ADAM OLDUM !..

NASA

ALOO NASA !.. YEMEĞİMİZ BİTELİ DÖRT GÜN OLDU !.. ACİL YEMEK GÖNDER NASA !..

GEREK YOK NASA, BEN ŞİMDİ AKŞAM OMLETİ İÇİN YUMURTA YAPIM İŞLEMİNE GEÇİYORUM... OOHH 'GIPRAŞMA !..

lombak@laman.com.tr

Dengeli Beslenme

kertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

ARKADAŞ EROİN PAKETLERİNİN AĞZIN İÇİNE HATTA DÖTE BİLE GİZLENDİĞİNİ GÖRMÜŞTÜM AMA BÖYLESİNE BİR OLAYA HİÇ RASTLAMAMIŞTIM ! HERİFLER DAKKA BAŞI YENİ İCATLAR ÇIKARTIYORLAR..

HERİFTE DE NE KELLE VARMIŞ BE !..DAHA ÇIKARTMADIĞIM EN AZ OTUZ PAKET VAR İÇERİDE ! BİREBİR !

EFENDİİİM !..AHÇIYI BU SABAH KOVDUM.. ONUN YERİNE YEMEKLERİ BİZZAT KENDİM YAPIYORUM...BAKALIM BEĞENECEK MİSİN YEĞENİM ?!

İnsanın deli bir amcası olması ve bütün mirasın da ona kalması ne kötü bir durumdur böyle Allahım ?

MUSTAFA EVLADIM AYOL SABAH OLDU, GÜN AĞIRDI HADİ YAT ARTIK !.. NE DÜŞÜNÜP DURUYORSUN, BİR SIKINTIN MI VAR ?..

NE DÜŞÜNÜCEM ?..ŞU YAŞIMA GELDİM, BİR KIZ BULAMADINIZ BANA BE !..ŞU ANDA KOLTUK TEPELERİNDE SABAHLAYACAĞIMA KARIMIN KOYNUNDA MIŞIL MIŞIL UYUYOR OLACAKTIM !.. BİTİRDİNİZ KOÇA DELİKANLIYI BE !.. BİTİRDİNİZ !..

ERDEMİR AVI

-Erdener, ben yazlığa gidiyorum, söyleyeceğin birşey var mı ?..

-Sittir git !..

-Ne bakıyosun Erdener abi ?..Beni korkutuyorsun !..

-Yolumu kapatma !..

PANTOLON

metin fidan

BEYLER YAZ SEZONU İÇİN BİR ETKİNLİK YAPSAK ? KAMPANYA, PROMOSYON, KÜÇÜK BİR ŞENNİK, FESTİVAL FİLAN !

BIRAK, BOŞVER YAA !.. İYİ GİDİYO BÖYLE !..BEYNİM PİŞTİ ZAATEN !..

ŞENOL İŞ ÇIKARMA ALLAAŞKINA SELPAA OLAN VAR MI ?!

KİM UĞRAŞACAK ŞİNDİ ONLAN !.. OFF !..ULAN HİÇ ESMİYO !

ŞENOL HOLDİNG

B KARPUZ OLCAK Ş MDİ .. ÇAT RR DİYE YARICAN ORTADAN

EFENDİ OL BAKİYİM ! YILIŞMA HEMEN !..

BEN GÜLÜYO MUYUM ?!

USTA ! SENİN ZATEN NE DÜŞÜNDÜĞÜ BELLİ OLMAYAN BİR YÜZ İFADEN VAR !..AYRICA BEN GÜLMEDİM !..GÜLÜMSEDİM SADECE !..İKİ

NE BİÇİM ÇIRAKSIN ULAN SEN ! AÇAYİP, AÇAYİP KONUŞUYON !..

İÇİMDEN GELDİĞİ GİBİ DAVRANIYOM ASLINDA !..AMA, BU ÇOK DA KOLAY DİİL !

TAMAM KES !..GİT ÇAY SÖYLE BANA !..KENDİNE NE DE SÖYLE !

NE DOKTORLAR, NE MÜHENDİSLER İSTEDİ DE VERMEDİK.. KISMET GİZEYMİŞ

VERSEYDİNİZ YAV ! HAYRET BİŞİY !..NİYE VERMEDİNİZ Kİ !..AKLIMA BÖYLE BİŞİY SÜKLİYONUZ Ş MDİ SANK ! İNSANI AŞAĞILAR GİBİ ! BABA BEN DIŞARDA BEKLİYOM SİZİ !

OTUR LAN NEREYE GİDİYON, O LAF BAŞKA ANNAMA GELİYO !

EROL ABİ !..GEL OYNA YAA !..

OYNAMAM BEN, BİLMEM HİÇ !

YAA BİZ BİLİYOZ DA MI OYNUYOZ !

BİLMİYON AMA OYNUYON İŞTE ! ŞU HAALİNE BİR BAK !..KOCA ADAM !..KIVIR KIVIR !..Bİ KALTA DA BENZESE !..NE VAR Kİ BU KADAR COŞACAK, SALİYON KENDİNİ !..

AABİ, SAÇMALIYO SUN AMA ŞİMDİ AYIP OLUYO !

BIRAK KOLUMU SEN, BEN SAÇMALAMAM !.. BİRAZ OTURÇAM ŞURDA !

TEREDDÜTLÜ

PICTURES CAN BARSLAN

ANAM .!. BİR İNGİLİZ, BİR FRANSIZ, BİR DE TÜRK YOLDA YÜRÜYOLAR ABİ .!.

KOŞ ÇABUK ....TAKİP EDELİM.... BİRAZDAN KOMİK BİR ŞEYLER OLABİLİR... GÜLERİZ .!.

AYY .! ÖNÜMÜZDEN KARAKEDİ GEÇİCEK SERDAR BİR ŞEYLER YAP .!

HÖÖÖ .!. EVİN YANMIŞ ... ANNEN ÖLMÜŞ ... BABAN ÖLMÜŞ .!.

APARTMAN ADABI DİYE BİR ŞEY VAR YA, HEM BU KADAR MİSAFİR ÇAĞIR, HEM DE AYAKKABILARI DIŞARDA BIRAK ... OLMAZ Kİ ...

HADİ SELAM SÖYLE BABANGİLE. GENE GEL .!.

SAĞOL ABİ, GELİRİM.. BİR ÇEKECEK VAR MIYDI ?.

HEHE ...GEÇİRDİĞİ ÜZÜNTÜ VE ŞOK KARŞISINDA BİR ANDA BEMBEYAZ OLDU .!.

SEN KARIŞMA CANIM ... BU ONUNLA BENİM ARAMDA BİŞEY ...

İYİ DE BİRADER ... ON BENİM ONUM ... BİR TERBİYESİZLİĞİ VARSA ÖNCE BANA SÖYLE ...

10

PİŞMAN MISIN YAVRUM ?

E HALİYLE ... KAARAMAN - MARAŞLI APTULLAA'NKİ DAHA BÜYÜKTÜ ...

HIMM .!

ÖKÜZ BELEN SU İSTASYONU

BAKAR MISINIZ PROFESÖR .!. MARS'TA SUDAN DAHA FAZLASI VAR GALİBA ?!

canbarslan @ turk.net

barslan@leman.com.tr

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. © Copyright by Erdil Yaşaroğlu

İçeriden Direnç ve

Biraz önce bir mahkum yakını aradı. Mahkumlar gözaltına alındığımızı öğrenince bizim için; **onlar artık bizim yakamızda birer çiçektir, lek kişilik hücrelere karşı direnirken, ölüme giderken bile onları yakamızda götüreceğiz, demişler...** Anlamsız içim ürperiyor bunları duyunca.

Ve belli oluyor artık...Bu yaz sıcak, ama çok sıcak geçecek.

Yedi arkadaş, 23 Haziran Cuma günü sabahı **Haydarpaşa Tren İstasyonu**'ndan yola çıkıp, **Ankara**'ya kadar yürüyecektik. Zor olacaktı, ama o yol yürünecekti...

Kimilerine göre beşyüz, kimilerine göre altıyüz kilometre yoldu bu.

Şu an gecenin ortası. Durmadan terliyorum. Sıcaklık gölgede otuz dereceydi bugün. Çıldırtıcıydı adeta. Ama sırtımızda çantalarımız yürüyecektik... Sonu ne olursa olsun... Çünkü cezaevlerinde koğuş sistemini kaldırıp yerine hücre sistemini getiriyorlar...Mahkumları birbirinden koparıp sekiz metre karelik hücrelere tıkacaklar; kişiliklerini, insanlıklarını yokedecekler... Çünkü mor ve ötesinden çok daha acımasız bir faşizm geliyor.

Artık ses geçirmeyen duvarların arkasına atacaklar bu sisteme **hayır** diyenleri...

Onbir tanesi biten ve hızla yenileri inşa edilen **F tipi** cezaevlerindeki hücrelerin duvarlarında ses izolasyonu bile düşünülmüş. Bir mahkumu gecenin uğursuz bir yarısı işkenceye götürdüklerinde, diğer hücrelerde kalanlar, arkadaşlarının amansız çığlıklarını duymasın diye özel olarak yapılmış.

Tıpkı dışarda olduğu gibi. İnsanlar arasına görünmez duvarlar örüyor birileri, ses geçirmeyen... Mesela sokakta, güpegündüz önümüzden birisini alıp götürüyorlar, öylece bakıp bekliyoruz bir an; nasılsa biri müdahale eder diyoruz, ama kimse etmiyor; öylayse ciddi bir şey değil, deyip yürüyüp gideceğimiz yere gidiyoruz, ya da o an karnımız acıkmış oluyor, bir lokantaya giriyoruz...Hayat böyle sürüp gidiyor.

İşte biz hem içerde, hem dışarda hayat böyle sürmesin diye, **İstanbul**'dan **Ankara**'ya kadar yürüyecektik.

Mahkumlar hücrelere kapatılmasın, insanlar özgürce düşüncelerini söylesin, yazarlar hapse girmesin; pankart asıp, duvarlara birkaç yazı yazdığı, ya da PKK'li olan yeğeni evinde birkaç gece kaldığı için, acımasızca on sene, on beş sene hapse mahkum edilmiş olan bütün mahkumlar bir an önce özgürlüklerine kavuşsun, diye yürüyecektik.

Çok değil, birkaç ay sonra güvenlik güçleri hapishane koğuşlarına girip mahkumları birer ikişer oradan çıkarıp bu hücrelere tıkmak isteyecekler...Mahkumlar buna asla izin vermeyecek ve bu yüzden çok kan dökülecek... Önümüzdeki aylarda bu ülke yine hapisha

Evet, bu ülke hap
yaklaşık 70, **Fransa**'
ne varken, **Türkiye**'d
ünkü başka türlüsü
kede uyuşturucu re
turuyor...Bu ülkede
kontrolünde uyuştur

Gençlerdeki dina
onları uyuşturucuya
nu arıyorlar. Mesela
Dersim'de halk enç

Bu ülkede uyuş
edilen yıllık kar yüzü
hapishaneler ülkesi

Bu yüzmilyar dola
Türkiye'ye, hayatımı
insan hukmediyor...
keye barış ve dem
Güneydoğu'da yür
tü hal yönetiminin
yorlar. Bu bir avuç
mi,gerçek bir demok
de burokrasiden, or
medyadan kişiler var
hep sürmesini istiyo
turucu daha kolay
devlet deniyor bu g
ekirdeği...Bu ülkede
yarın en zalim çark
Mumcu'yu ve onun
dürüyor...

Memuruna yüzotu
devlet. Halkını sahtek
ğa, korsancılığa, rüşv
en büyük korsanlığı,
seye bırakmayan çün

Dünyaya uyuşturu
ilimde yaşamaktan d
Suç büyük olunca, k

Biz yedi arkadaş s
kara'ya kadar yürürd

Ama önümüze bir

Biz yedi kişiydik, o
daha atarsanız sizi
adım daha attık; **evet**
diler .. Biz yedi kişiydi

Neden önemsedile

Çünkü en ufak bı
kuyorlar. Çünkü bu b
yılmasından çok kork

Oysa korkmalarına
sine sindirmişler ki,
yok. Her taraf yoğun
gibi: **SİS**...

Bizi engellemeleri

komikaze@komikaze.net www.komikaze.net
Erdil Yaşaroğlu

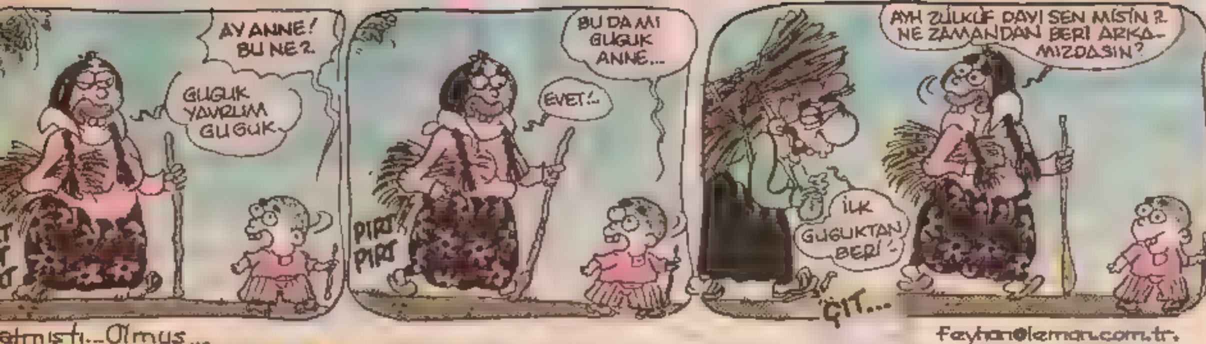

Feyhan@leman.com.tr.

...atmıştı...Olmuş...

...n Haberleri Geliyor

...deme gelecek
...kesi. **Japonya**'da
...aşık 80 hapısha-
...pishane var... Ç-
...ğil. Çünkü bu ül-
...a taşınıp götürü-
...venlik güçlerinin
...yor.
...halif potansiyeli,
...yoketmenin yolu-
...ta önce gittiğim
...akınıyordu.
...kçılığından elde
... Tabii ki bu ülke

...insan paylaşıyor;
...mize bu bir avuç
...vuç insan bu ül-
...mesini istemiyor.
...süren olağanüs-
...k sürmesini isti-
..., şeffaf bir reji-
...ılıyorlar... İçlerin-
...ten, sermaye ve
...k baskı rejiminin
... karanlıkta uyuş-
...nırlardan. ..Derin
... Devletin asıl ç-
...ra çalışıyor.Dün-
...ndürüyor... Uğur
... aydını onlar öl-

...a maaş veren bir
...çılığa, mafyacılı-
...en bir rejim. Ama
... mafyacılığı kim-
...üzen.
...yan böyle bir re-
...ç duyuyorum
...k büyük oluyor
...ursa olsun. An-

...su çıktı
...z kişi!...**Bir adım**
...**lırız,** dediler. Bir
...**altındasınız,** de-
...rediyüz kişi.
...adar dersiniz
...dan ölesiye kor-
... dalga dalga ya-

... Toplumu öyle-
...omseden haberi
...**k Fikret**'in o şiir

...polise gerek yok-

tu aslında; silahlı beş on polis yeter, artardı bile

Cuma akşamı gözaltından serbest bırakıldık. Bugün pazartesi; çalıştığım dergiden hiçbir arkadaşım beni arayıp, **nasıl oldu, neyin var**, diye sormadı bile. (Belki haberleri bile olmadı) Birkaç duyarlı, samimi okurum arayıp, geçmiş olsun dedi o kadar...Gerisi **Sis...**

Hakan Şükür'ün söylediği en saçma bir cümle bile, bu ülkedeki aydınların tümünün söylediğinden çok, ama çok daha büyük yankı uyandırıyor!

Neyse biz yine dönelim **F tipi** hücrelere ve soralım, içerdeki o "ağır suçlular" için mi yapılıyor sadece o hücreler...Hayır,hepimiz için yapılıyor.

Peki, nedir bu kayıtsızlık..., Hapse, demir parmaklıların ardına düşme olasılığımız hiç mi yok.

Resmî araçlarla uyuşturucu kaçıran bu yapıya hiç mi hayır, demeyeceğiz...

Memurunu, işçisini açlık sınırının altında çalıştıran bu anlayışa sürgit boyun mu eğeceğiz.

Ruhumuzu parçalayan, kişiliğimizi ayaklar altına alan ve en önemlisi daha rahat uyuşturucu kaçakçılığı yapabilmek için özgürlüklerimizi durmadan kısıtlayan bu baskıcı ve acımasız düzene, hayatımızda birkez olsun başkaldırmayacak mıyız. Uyruğundaki insanlara aç kalmakla, sahtekar olmak arasında başka seçenek tanımayan bu sisteme, birgün olsun, yeter artık demeyecek miyiz

Bu kadar mı alçaldık.

Bugün pazartesi. Sıcaklık gölgede otuz derece. Gidecek başka yer kalmadı. Duvara dayandık. Kral çıplak, herşey göründü: **Susurluk** bu devlet, bu devlet **Susurluk**.

Bu duvarın ardındakileri gösteremezsek, ne yazarsak yazalım boşuna. Hiçbir şeyin, hiçbir yazıların anlamı yok.

Ve bu ülkede çizilen yazgım beni bir duvarın dibine getirdi sonunda... Bir kere geldiğim bu hayatta kimsenin, hiçbir şeyin kölesi olmak istemiyorum

Son sözü uyuşturucu kaçakçılarının söylediği bir ülkede hayatımı sonlamak istemiyorum

Ve ne acı ki bu birkez geldiğimiz dünyada özgürlüklerimizin sınırını uyuşturucu kaçakçıları çiziyor... Ve bu yapı kendisine başkaldıranları iyice sindirebilmek için onları şimdi de hücrelere atıyor.

Herkes girebilir o hücrelere. Hayatını ve kendisini biraz olsun ciddiye alan herkes

Burası bir hapishaneler ülkesi, sayılarla pek aram yok,ama binüçyüz kişiden biri hapiste bu ülkede. Dünyada daha bir eşi yok.

Bakın, oğlu hapiste olan **Hüseyin Erdoğan** yeni inşa edilen hücreleri nasıl anlatıyor : **"Bu hücrelerin amacı ne? Tımarhaneleri doldurmak mı? Bir insanı 48 saat yalnız başına bir yere koy, dengesini kaybeder. Konuşma yok,müzik yok, kitap yok,gazete yok.Böyle insanlık olur mu? Cezaevi müdürü çetelere lahmacun yaptırıp getiriyor, öbürlerine de ceza üzerine ceza. Hiç olacak iş mıdır? Bunun karşısında sonuna kadar, ölene kadar duracağız. Hepimizi öldürsünler Sokakta hepimizi kurşuna dizsinler, onlar da kurtulsun biz de. Böyle yaşamaktansa yaşamamak daha iyidir"**

Polis otobüsüyle bizi önce **Kadıköy**'deki **Hasanpaşa Karakolu**'na götürdüler... Nezarethaneye atmadılar ama. Polislerin çay içip yemek yediği küçük bir odada beklettiler bizi

Orada susma hakkımızı kullandık. **Ankara** ve **İstanbul Barosu**'ndan avukatlar yanımızdaydı. Daha sonra **ÖDP**'li bir avukat arkadaş da katıldı aramıza. Bunca kayıtsızlığın ortasında önemsenmek hüzünlü bir sevinç veriyordu bize...

Akşama doğru **Kadıköy Nöbetçi Savcılığı**'na çıkartılıyoruz. İfadelerimizi alıyor savcı **Yürümek gibi demokratik bir hakkımızı kullanıyorduk,** [redacted] **engellendik. Aslında suçlu olan biz değil, bizi engelleyen polislerdir.** Böyle şeyler söylüyoruz

Savcı tereddütsüz bizden yana: **Yürümek en doğal hakkınız,** diyor. **Ben izin veririm, ama onlar engeller...**

Onlar kim?

Herhalde yaptıkları işten sonsuz sıkılan ve sokakları sıkıntıyla seyredip duran o sıradan polis memurları değil. Bizi gözaltına alan polisler bilmez ki emri verenin kim olduğunu..

Emri veren çok yukarda, çok gizli.Yani kontgerilla, yani derin devlet... Üniformalıların, savcıların, yasama ve yürütme görevlilerinin de üstünde onlar... Onlar herşeyi bilir. Kimin resmi araçlarla uyuşturucu kaçırdığını çok daha iyi bilirler.

Utanıyorum böyle bir ülkede yaşamaktan.Bu yüzden milli maçlarda içim istemeye istemeye rakip takımları tutuyorum... Çünkü milli takımın, ya da **Galatasaray**'ın kazandığı her başarı bu karanlık ve kanlı örgütün, bu uyuşturucu mafyasının, bu işkence cumhuriyetinin pisliklerini biraz daha örtüyor

Bizleri savcılıkta ziyaret eden arkadaşlarımızdan öğreniyoruz, neredeyse bütün büyük kanallarda gözaltına alındığımızın haberinin verildiğini. Önemsenmek hoşuma gidiyor...

Hangi kanallar vermiş gözaltına alındığımızı? diye soruyorum. **Atv, Star ve Brt kanalları,** diyor arkadaşım: **Saat başı bütün haberlerde gözaltı haberiniz geçiyor...**

Sesimizi duyurduk sonunda, diyorum

Oysa içimde başka bir acı ürperiyor.

Ne zamandır egemen medyada adımız geçince seviniyoruz..Biz ne zamandır böyleyiz

Dünyanın en haklı eylemlerini duyuracak başka bir kanalımız yok çünkü.

Yürümenin yasak olduğu bir ülkede buna sevinmek aslında ne hüzünlü durum

Köleliğimize karşı çıkarken, bu sistemi yaratan medyada, televizyon kanallarında kendimize bir yer aramak kadar acı ne olabilir

Neye karşı çıkarsak çıkalım, kendi alanlarımızda ne kadar başarılı olursak olalım, yine de herbirimiz yaralanmış, ezik insanlarız... Örselenmiş... İncitilmiş

Çünkü varlığımız, çünkü yeteneklerimiz sistemin beklentileriyle, kurallarıyla uyuşmayınca, ne yapsak, ne söylesek, ne çizsek hep yok sayılmışız. Peki, sisteme teslim olmadan insanlara kendimizi nasıl anlatacağız. En büyük sorun bu

Bir televizyon kamerası çekmiyorsa, üzerinize benzin döküp yaksanız ne olur; Kim duyar sizi, kim anlar, kim savunur... Öyle yok saymışlar ki bizi, önemsenmeye duyduğumuz açlık bir türlü bitmemiş...

Doğruymuş şairin dediği: **İnsan yaşadığı yere benzermiş...** Ne tuhaf, hem bu sistem tarafından onaylanmak, hem de bu sistemi değiştirmek isteyenlerdenim ben de.

Gardiyan, polis, savcı bana iyi davrandıkça içim kamaşıyor; önemsendiğimi görmek bana gizli bir gurur veriyor.

Ve bu gurur alçalmışlık ve kirli bir acı olarak dönüyor sonra yine bana...

Öylesine beni benden koparmış, beni öylesine örselemiş ki; gururumu, önemsenme ihtiyacımı, beni kıran,yeteneklerimi ve cesaretimi elimden alan bu sistemden karşılamayı bekliyorum yine de...

Okulda da böyleydi... Beni önce dövüp, sonra da sevip onaylayan öğretmenimi, bütün diğer öğretmenlerimden daha çok sevmem gibi birşeydi bu..

Oysa vaktimiz giderek azalıyordu. Dört bin mahkum çok yakında koğuşlardan birer ikişer zorla alınarak hücrelere yerleştirilecekti. Büyük çatışmaların çıkacağı, ölüm oruçlarının başlayacağı söyleniyordu. Hava gölgede otuz-kırk derece

Ve kimsenin umurunda değil yaklaşan büyük felaket, olabilecek toplu ölümler..

Biraz önce bir mahkum yakını aradı. Gözaltına alındığımızı duyan mahkumlar bizim için, **Onlar artık bizim yakamızda birer çiçektir; hücrelere karşı direnirken, ölüm giderken bile onları yakamızda götüreceğiz,** demişler

Ansızın içim ürperiyor bunları duyunca

Ve belli oluyor artık. Sıcak, çok sıcak geçecek bu yaz.

cezmi@leman.com.tr. **Cezmi Ersöz**

*Beraber birlikte **İstanbul**'dan **Ankara**'ya yürüyeceğim değer ar kadaşlarım şunlardı: **Suavi, Şanar Yurdatapan, Şaban Dayanan, Ayhan Sağcan, Suna Arat.**

*Uyuşturucu kaçakçısı **Hüseyin Baybaşın** mahkemede verdiği ifadede ve basına yaptığı açıklamalarda, **Yurtdışına gönderilecek uyuşturucular askeri araçlarla taşınıyordu,** demişti

* 15 Temmuz Cumartesi saat 18:30'da **Altınolek**'da **Üniversal Kitabevi**'ndeyim

* Güçin Gürbüz, Betül (B), Aylin Çetin, Ahsan Tohumcu, Fatma Tan, İ.Doruk, Sevim Aslan, Eser Oktay, Eylem Yeşilyurt, Bahar Uğurdoğan, Taylan Özgür, Duygu Aksaray, Tuğba Uçar... Mektuplarınız...

KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR

Karnen kötü diye üzülme, evden kaçma,
sakın ama sakın intihar etme. (Lütfen).

(Bu yollardan geçmiş Lemancı Abi, Abla sözü)

Ey Öğrenci!.. Karnen kırık olabilir...
(Hocadan) düzelir.
Kalbin kırık olabilir... (Hayattan) geçer.
Kolun kanadın kırık olabilir... (Babadan) iyileşir.
Yeterki bisikletten düşüp kafanı kırma
(Lemandan)
Ortaokul, Lise öğrencileri.
Kötü karnenizin bir fotokopisini
bize yollayın... Bisikletleri kapın.

Not: Karnelerde tahrifat yapmayın çocuklar... araştırıp bisikletleri teslim edicez.

Adres: Kötü Karne, İmam Adnan Sok. No: 26 80800 Beyoğlu...

grafiler... Fatoş

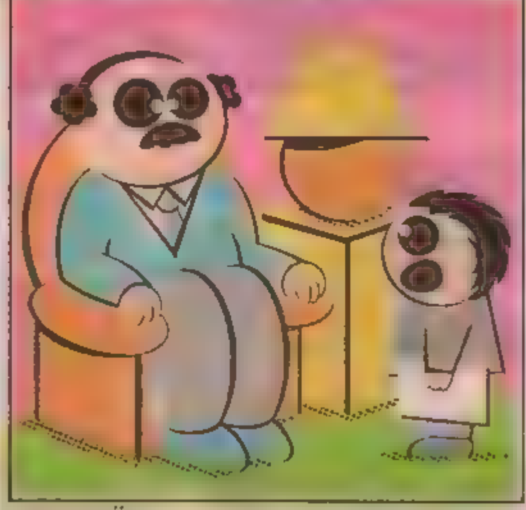

• Baba! Örtmen dedi ki; gelcek yıla kadar durumumu düzeltmezsem sonum seninki gibi olcakmış!

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Lütfü Oflaz

Dinim bilim!

Yakında herkes eşit doğacak!

İnsanlar arasında en temel eşitsizlik olan sağlam-sakat, akıllı-akılsız gibi ayrımlar ortadan kalkacak.

Çünkü anadan doğma hastalıklara, sakatlıklara neden olan genlerin değiştirilebileceği açıklandı.

Bu demektir ki insanlar arasındaki en temel eşitsizlik tarihe karışacak.

Tabii bir şartla.

Genetik bilimin nimetlerinden sadece zenginler değil, tüm insanlar yararlandırılırsa.

Genetik adalet için sosyal adalet gerekli.

Sosyal adalet için sosyalizm gerekli.

Zaten sosyalizm anadan doğma eşitliksizliklere bir isyan değil mi?

Gerçi sosyalizmin ana konusu anadan doğma ekonomik eşitsizliktir.

Ancak bundan da önemlisi anadan doğma bedensel, beyinsel eşitsizliktir.

Çünkü anadan doğma fakirin sonradan zengin olma ihtimali az da olsa vardı.

Ama anadan doğma zeka özürlünün sonradan normal bir zekaya sahip olma ihtimali hiç yoktu.

İşte genetik bilim insanlar arasındaki bu en temel eşitsizliği ortadan kaldıracak.

Böyle olduğunda hayat yarışı eşitler arasında bir yarış olacak.

Eşit doğacağız; ama kendini geliştirmek için kim daha fazla çaba harcarsa o öne geçecek.

Anadan doğma kolları-bacakları olmayan bir insan ile herşeyi sağlam bir insanı hayat yarışında yarıştırmak gibi insafsızlıklar son bulacak.

Böylesine insafsızlıklar "Takdiri ilahi, kader, alın yazısı" diye açıklanıyordu.

İnsanların eşit doğamayacağını anlatmak için "Beş parmağın beşi de bir olur mu" deniyordu.

Bunlara karşı "Beş parmağın beşi de bir olmalı" demişti sosyalizm.

Yakında beş parmağın beşini de bir yapacak bilim.

Bilime taparım; bilimdir benim dinim!

Elime bir bardak içki tutuşturup bakkalımı söyledi.

NİYE GELDİMKİ BURAYA ...NİYE BEN.. BU SAKİN HER ZENGİN KIZIN GÖNLÜNDE BİR SERSERİ YATAR AMA SONRA DOĞRU ADAMLA EVLENİR FANTAZİSİ OLMASIN BU KAZIĞI DAHA ÖNCE DE YEMİŞTİM AMA HİÇ BİRİ BU KADAR İSMARLAMA OLMAMIŞTI.. .ASLINDA.HER AY BEŞ GÜN BOYUNCA KAN KAYBEDİP DE HAYATTA KALAN HIÇBİR CANLIYA GÜVENMİYECEKSİN. YILLARCA BİR KADININ ELİNE BİLE DOKUN. MAMIŞKEN BURAYA GELMEK AK LUÇA BİR ŞEY DEĞİL .HEM DE HER ŞEY ÇOK GARİP BAŞLADI

O GELME-DEN GİTMELİ, BU DA HAYAT-TA İÇTİĞİM EN BERBAT İÇKİ

HA!

A.

NE GARİP BİR KADIN. NE GARİP BİR EV ?.

KABUS BU..UYAN. UYAN!

Uyanamıyordum ,bir resimden onlarca kadın çıkıyordu ...

Etrafımda her boydan,her çeşitten kadın vardı.. Korunmak için yere kapandım,dama fazla dayanamad m _ bayılmıştım

Kendime geld.ğimde bir yataktabağl.ydım... Cinic p-laktım...

Bağlı olduğum ipler esnekti canımı yakmıyordu,özel yapılmıştardı...

HEY! NERDESİN.? KADIN!.. HEY!..

KİMSE YOK MU ?!

Acaba elinde bir bıçak la mı,bir kam-çıyla mı gelicekti.? Bir ara kapıdan geçtiğini gördüm...

HEY...DUR, KADIN DUR!.. AMAN ALLAHIM, O BAŞINDAKİ ŞEY DE NEDİR ÖYLE?.

Bıcağı da,kamçısı da yoktu ama kapa-sında o şey vardı...

Devamı 12.sayfada.

Baş tarafı 11. sayfada...

Memleket Hikayeleri

NİHAT GENÇ

Terminalden terminale koşturuyorum, sadece geçtiğimiz ay Edirne, Malatya, Adana, Çorlu, gittim, geldim. Şöyle doya doya öten bir horoz görmedikten sonra, ne çıkar Anadolu'yu görmekten!

Binlerce yıldır dağ eteklerinde yaşamış yüzlerce ilçe, kasaba dere yataklarına iniyor. Ne çok seviyorlar dereyi, içine girecekler sanki. Kudretten biten kavak, söğüt, zeytin ağaçları başka kavimden tek bir ağaç türüne yer açmıyor. Suyun ninnisiyle yavaş yavaş geliyor gece. Cumhuriyette dere içlerine doluştuk, dağ yamaçlarından seyretmek daha güzel değil miydi? Birkaç aya kalmaz bir haber daha duyarız, sel götürdü koca kasabayı. Kuru otların hışırtısını küçük kaya çatlakları dinliyor, kuru kuru geveler (Anadolu'nun ünlü dikenli otları), sığır kuyrukları (yol kıyılarında sarı çiçekli) nöbet tutuyor, açmayın kalbimi yanarsınız der gibi.

Büyük şehirlerimizi istila etmiş, hepsi aynı biçim, aynı fabrikadan çıkmış çatı kiremitleri. Sevimsiz, zevksiz bütün illere-kasabalara rengini vermiş. Tüm hatıraları yokeden duygusuz bir çatı, örtmüyor, yokediyor. Çatılarda çirkin bir felaket, ikinci bir türü yok. Çinko kaplı damlar da olmasa, aynı kiremit çatıdan milyonlarcasını görmek, tiksinmek geliyor. Tarihin bu en güzel topraklarına yapılan eşşek şakası 4-5 katlı apartmanlar! Anadolu'nun coşkusunu, türkülerin nağmesini, toprağın kokusunu unutturan tel kalabalığı gibi milyonlarca beton kalabalığı. Tanrım, bin yıl sonraki arkeologlar putperest gibi bu apartmanlara tapındığımızı sanacak! Ve apartman ailelerinde soğuk, loş işyerlerinin ulaş tıkış dizildiği pasajlar, insanı sinirden deli ediyor. Hangi günahı işledik ki, tarihin bu en çirkin canavarlarından her şehrin göbeğinde onbinlercesi var, kovsan da gemezler, yıksan da başedemezsin. Pasajlardan daha gaddar bir canavar yok, ölü yiyici öyküler! Çatısından bodrumundaki çay ocağına, helasına kadar köru korune bir ızdırap mağarası! Şehrin kalbine batırılmış kör dikenler!

Akşam serinliğinde kasabanın çay bahçesinde tertişiyoruz. 10 yıldır hiç çatışma çıkmadığı halde korucular dizlerinin arasına tüfeğini almış, uyuşuk gözlerle diniyorlar. Hemen şu tepelerin ardında tarih boyu hiç kullanılmamış taşlarla dolu ne çok tarla... Bin yıldır oturuyoruz, henüz bir yarısı hiç kullanılmayıp taşlara terkedilmiş devasa bir toprak parçası. Rüzgar bile bir avuç toprak savuramıyor taştepelerden, muazzam cehalete mıhlanmış bu tepeler hala bizim. Ecevit'e kızıyorum, taş toplayıp tarla açsınlar. Ne olur sanki, şu kelesi tuttukları gibi kederli bir ağacın dallarından tutsalar! Pasaj içlerinde WC'yi gösteren küçük teneke tabelaların kırk bir rengi, herkesin gözbebeği ayrı renk.

Bolu Tüneli çökmüş, depremde bir daha çökmüş, ikisini de siyasal iktidar gizledi, ilo yıldır Bolu Dağı'yla uğraşıp nihayet çift yol yaptılar, tünelden umut kesildi, katrilyonlarca para sokağa döküldü! Basın yine sustu. Siyaset değil kayık selası. Tartışması Özal döneminde başlayan hızlı trenin ilk ayağı Ayaş tüneli, ses-soluk yok, ne oldu demeden, Nuroi inşaat yarıya kadar gelmiş, katrilyonlarca para harcandıktan sonra, "karlı" değil diye, tünel yarıda bırakıp vazgeçilmiş! Basın susuyor, dünyanın haberi yok! Mimar odaları siz de mi susuyorsunuz, sen de mi Brutus! Ne diyelim, kral etmişler kimse insafa gelmeyecek.

Adana'ya kaçıncı gidişim, ilk gidişim 1980, sokaklarında eli bıçaklı, bıçım, yakası bağrı açık binlerce hırt-kulak kesen kırk kara suratlı biçkınlar nereye gitti. Biçimsiz, yırtık şalvarlarıyla cadde kenarlarında akşam saatlerinden sabaha dek iş tutan onbinlerce sefil, şişko kadınlar yoklar. Belediye helalarından daha çirkin yüzlerce pavyon, gazinoyla Singapur'a benziyordu, artık değil!

İşte otuz yıldır su var Keban'ın etrafında hala ot böcek yok! Türküleriyle adını duyduğumuzda gözlerimizi yaşartan Harput! Elazığ'ın hemen yanıbaşında Harput kalesinden rüzgar her gece bir taşı tambur nağmesiyle düşürüyor. Her ziyaretçinin adımları üç dört taşı daha uçuruma sürüklüyor! Sadece eski kale içlerinde, eski şehirlerde yaşayan tozdan ince, kırmızı rengi, pudra toprağı rüzgar uçuramıyor. Avuç avuç insanlar yiyesi geliyor bu incecik toprağı. Çocuk sahibi olmak için kadınlar yiyormuş zaten eski türbe duvarları'nı kazıyıp. Tarihin bu en muhteşem kalelerini insanlar, atlar, develer, kervanlar, geniş alınlı paşalar terketti. Tek tek taştan de terkediyor bu incecik toprak, tarihin ruh ihtiyacı gibi, terketmiyor. Biraz daha ulaşmak, tavada biraz daha kavrulmak için tahta kaşık gibi adımlarımızı bekliyor! Böyle bir diyar bulmuşuz, ne tez unutmuşuz.

Malatya, hayal kırıklığı, çirkin bir şehir. Olağan modern havalı. Özal'ın kurduğu Houston hastanesi, cici üniversitesi ve şehir girişinde yeni açılan ilo büyük alışveriş mağazası modern! Laik şeriatın kanlı çatışması büyük mağaza önlerinde sinsice devam ediyor. OYAK'ın dev mağazası sinek avlıyor. Eski Malatya, Malatya'nın birkaç kilometre dışında, eski Osmanlı, Selçuklu eserleri hem bakımsız, hem de çirkin ucuz yapılarla kuşatılmış. Kayısıdan başka tek bir tür ağaç yok! Dondurma çeşidinde, pastada kayısıyı kullanamıyor, çirkin ambalajlarla vitrinlere dolduruyoruz, bir hoşaf yapılıyor kuru kuru bir lokumunu yapmışlar. Kayısının entegre tesisleri yok, çığ çığ toplayıp, çığ çığ satıyoruz. Kıraç dağların eteklerinde kayısı ağaçları cehaletin lataket tellak gibi, binlerce hala Çankaya köşkünde şeref madalyaları alıyor! Ne diyelim Allah daha beterinden saklasın.

Liseli bir çocuk, "Malatya'nın ünlüleri çok meşhurdur" gibi övünesi bir cümle kuruyor. Papa'yı vuran Ağca, Ahmet Emin Yalman'ı vuran Hüseyin Üzmez ve Oral Çelik'in delikanlı özelliklerine övünüyor. Ben de büyükşehirden sözediyorum, bir hafta önce Kızılay Meydanı'nda travestiler ellerinde bıçak polise saldırıya geçmişti, polis arabasını tekmeleyen travestilerin lideri, Malatyalı Tuğçe, diyorum. Eskiden kabadayıları, külhanları olurdu büyükşehrin, artık gözü dönmüş, polise, halka dayılık yapanlar Malatyalı Tuğçeler!

Osmanlı'nın İstanbul dışında ilo-üç güzel şehrinden biri Edirne! Nüfusu yüzbinin altında. Dünkü küçük kasaba Çorlu üçyüzbini geçmiş. Tarihimizin bu en klas yapısı, mimari şaheserimiz Selimiye birkaç kilometre etrafında altı yedi asırda, duayla, şükürle, sabırla oluşmuş ince ufaklı camiiyi, hamamı, çarşıyı koltuğunun altına alıp, yoksulluk ve yalnızlık içinde başını kaldırmış kişkırınca Anadolu'ya doğru bakıyor, gelen var mı? Hanlar, hamamlar mucimi gibi bitiyor.

Yoksulluğuna, cehalete rağmen Selimiye kimseye vermek istemiyor kutsal emanetleri. Acısını içine basılmış belki çok sonra gelecek başka bir kavmi bekliyor. Bu muhteşem şehir, basit bir kasaba olmuş? Nasıl olmuş, ağlarsın. Hesabını bu dangalak sağcılardan mı soracağız, acısını hiç çekmemiş insanlardan hesap sorulabilir mi? Selimiye'nin gölgesine sığınmış küçük camiler, eski evler her gece göklere usulca üfleyerek söndürüyorlar yıldızları, minarelerinden başka yıldız kıskanır gibiler! Kırık dökük öksüren taşları, artık ses vermiyor. Ses vermiyor dedelerimizin kırmızı sırmalı yeşil mavi çiçekli pembe uç kızların öptüğü eteklerinden! Hangi yolcu kırlı havlusuyla bohça gibi bağlamış eski musluklarını, artık ağlasan da başında bir tek damla su vermiyor. Ağırbaşlılığından çeşmeler de kimseye etmiyor şikayet. Ah, annemin beni doğurup hollukde büyüttüğü Anadolu'nun güzel çocukları, her taşı gurur dolu gözlerin gizli yaşlarıyla dolu Selimiye'yle yollarımız ayrılıyor! O ünlü otoban, bu yüzden mi şehrin beş-on kilometre ötesinden geçiyor. Hangi taşına baksanız buğulu aynalar gibi geniş alınlı paşaların, dervişlerin, kendi halinde insanların yüzlerini değil, tır dönen küçük sineklerden başka birşey görmüyorsun. Ey milli şahaneler milli aptallar, bu topraklarda Türk bayrağından daha yukarda bir değer varsa gökterde, o da Selimiye'dir, öyle ağır bir gurur taşıyor ki, onu, ondan başka taşıyacak kimse kalmadı içimizde!

Diyarbakır'da Ergani-Kulp maçı. Er-ga-ni, Er-gaa-ni diye bağıran Ergani taraftarları "Kulp"la dalgasını geçiyor, çünkü onlar bağırınca komik oluyor! "Gulp, Gulp, Gulp."

Onüç yaşında bir garson çocuk, "abi ne olur benimle bir bardak çay iç!" etrafımı saran gençlerden ayrılıyorum, "beni tanıyor musun?" "Hayır!" "Niçin benimle oturmak istiyorsun?" Gülüyor ses vermiyor! Çayımızı içiyoruz, muhabbete giriyor. "Abi ne güzel birazdan gideceksin!" gülüyorum tekrar yüzüme: "Ne mutlu sana birazdan İstanbul'a döneceksin." Hayatım boyunca bu denli acı bir kırbaç yemedim yüzüme! Cehalet, kalkınma masalının şerbeti olmuş. Tünel açacağız dediler, katrilyonlar uçtu, baraj üstüne baraj, ikiyüzü geçti, ülkenin en işsiz mesleği ziraat mühendisleri, nükleer santrale razı gelsek, hadi beş tanesine izin verdik desek, otuza kadar çıkarır, yine elektrik kesintisiyle. Sayılarını barajlar gibi unuturuz. İşte Hasankeyf! Kaçbin yıldır güneş yüzü görmemiş eserler on günde baraj altında boğduruyorlar. Bilge Kağan'ın abidelerinden tek taş olsaydı, aynı şeyi yaparlar mıydı? Yaparlardı, örnek mi, işte Selçuklu eserleri. Ancak baraj yapanlar solcu müteahhitler olsaydı karşı çıkarlardı. Tarihi ihanete uğradığı bu denli şanssız bir coğrafya parçası oldu mu? Baraj olacak, bok mu olacak, işte Keban, ne bir ot, ne bir böcek kıyısında. Köpek tüccarlar ne çok şey istiyor bu cinler masallar ülkesinden, üzülerek önünden geçeceğimiz bir kırık çömlek bırakmadılar. Kalkınma değil av partisi. Dağlar, taşlar, ovalar yağma Hasan'ın yağmacı milli tüccarları, bu yüzden mi her açılan höyükde kemikleri dahi korkudan birbirine sarılmış ölülerin! Ayakları taşa çamura batmış Anadolu köyünde tasından su içerek büyümüş bu insanlar siyasetçi olduğunda, neden önce kendi toprağını, kendi namusunu satıyor. Onbin yılın fırtınasının rüzgarının, zelzelesinin düşüremediği o taşları, bir götü boklu müteahhit borsada satıyor, işe yaramaz kürek mahkumu köle bir zenci gibi denize atıp boğduruyor. Yeminle mat etmişler, bu ülkede güzel birşey koymayacaklar. Kalbinin en ince teli titriyor Anadolu'nun.

Malatya Banaz'da bir fıkra anlatıyor bir genç, anne, çocuk, baba, dut toplamış yiyorlarmış, baba oğluna, oğlum "dut ye de dutun büyümüş" demiş, anne da kocasına dönüp "Biraz da sen ye, hen!" diye söylenmiş.

Eskiden yatağını, yorganını alan yoksul halk çaresizlik içinde İstanbul'a göçüyordu. Göçün rengi değişti. Anadolu gençliği gözü dönmüş bir hırsla İstanbul'a göçüyor. Memleketinde, kasabasında oturmak isteyen bir tek genç yok. Tanıdığım, konuştuğum tüm genç kızlar hayallerini, istikballerini İstanbul'a göre kurmuş. Sadeliğin, kendi halindeliğin imajı ölmüş, uçurum gibi İstanbul düşlüyorlar. Kaba muhafazakarlık sosyal dokuyu hiçbir gencin duygularını yeşertmeyecek şekilde tarihler kazımış, hergün tavada kızaran balık gibi beton caddelerde boşu boşuna turlayan

Devamı karşı sayfada

Karşı sayfadan devam

gençler, başka bir rüya bilmiyor. Hayata dair tüm duygulanrı öldüren bu şehirde, derin bir sarsıntı, korkudan kaynaklı büyük bir kaçmak refleksi. Hep birlikte aynı cumle gençliğin ağıtı: Boğuluyoruz burada!

Büyükşehri düşleyen genç kardeşlerim, buralar Malatyalı Tuğçelerle dolu, dut yiyin de önce, biraz dutunuz büyüsün! Sonra gelin! En yoksul şehirlerin en lüks lokantaları kebapçı. Hamam-gazino estetiği ortası bir zevkle döşenmiş islamcı. Anapı, Refahlı müteahhitler hırsla parçalıyor dişiyor, koparıyor. Çeneleri pençeleri gelişmiş Özal'ı nasıl sevmesinler Özal'ın iktidar olduğu 1983'den beri un, bulgur lahana, patatesi bu bin yıllık sofrayı terkettiler. Günboyu, kızgın güneş altında betonarme gölgede mıy mıy oturup, uyuz uyuz ayaklarını kaşıyıp bir cuma namazı için üç saatini abdeste, oyalanmaya harcayan esnaf gitmiş, para hırsıyla köpürmüş başka bir ırk Anadolu'yu istila etmiş. Cumayı iki rekat kılan, sünnetleri bırakıp dükkanının başına dönüyor. Hal vakti yerinde kalender, mutevazı bir müslüman görmek imkansız. Şehrin motor kurumlarında, partilerinde, tartışmalarında, uyduruk yerel kanallarında hep onlar, bağırıyor, çarpışıyor, birbirlerini yiyor!

Anadolu'nun her köşe başını tutmuş deliler nerede? Anadolu kasabasına ruhunu veren, pazarında, çarşısında alayla gezinip gündelik eğlenceler çıkartan hırpani, kara yüzlü, deliler yok. Bence, deliler de "televizyona" taktı, günboyu ekran karşısında oyalanıyorlar!

Dört-beş katlı çirkin apartmanlardan herhalde on milyon tane yaptık, aynı sıva, aynı beton, aynı çirkinlik, doymadık, doymuyoruz, ölüm kusan devasa, hantal tanklar gibi nerde hayata dair bir eski doku, bir eski zaman neşesi, bir tutam ot var, yanyana dizip şehri, kasabayı birkaç yıl içinde canavarlaştırıyorlar! Bütün amaçları coğrafik-estetik bir panik yaratıp ahaliyi büyükşehirlere kovalamak.

Anadolu kasabalarını kargalar terkediyor, hızla azalıyorlar. Beş yıl önce Samsun da, on yıl önce Karadeniz kıyısı kargadan geçilmezdi. Bir bilen yok mu? Kargalar neden yok oluyor. Cinler, periler, türbeler kervansaraylar değil de sanki, kargalar gidince, masal işte şimdi bozuluyor!

Bursa, Eskişehir, Sivas, nereye gitsem, başını, meslek liselerinden içeri sokmak isterim, öğrencilerin başarılı eserlerinin sergilendiği, Atatürk büstünün arkalarına bakarım, bir editörlük alışkanlığı, hani, güzel işler var da biz görmüyor muyuz diye. Kayseri öğretmenler lokalinin duvarlarında öğrenci çalışmalarını izledim, ahir geldik gidiyoruz bu dünyadan, kırk yıllık ömrümde bir natürmort göremedim. Sanayi nefisenin kurulması yüzelli yılı geçti, bir natürmort beceremiyoruz, şöyle içinden çatlamış bir üzüm tanesi, balı akan bir kavun dilimini resmedemedik. İstanbul'a gidiyor bu çocuklar, post-modern çakmalarından geçilmiyor. Bak kardeşim, bana basit bir ayvayı resmet, şöyle bakınca diyeyim ki, işte ayva! Nesnenin varoluşunu çizemezsek ölümünü, sıkıntısını, karmaşasını, birbir çeşit düzensizliğini anlatma hakkımız olmaz. Galiba çizdikleri şeyin kendi şirin sıcacık evleri, dünyaları olduğuna kimse inanmıyor.

İşte üniversiteli gençler başıma toplanmış, bunları anlatıyorum, tartışıyoruz, dağının, taşının resmini yapamıyorsun. Erciyes'in Pınarbaşı yaylasından görünüşünü resmet, görelim. Ortayaşında sakallı ağarmış bir adam neler oluyor burada, diye başını soktu, lafları anlamaya çalışıyor. Adamcağız bir müddet daha dinledi, sıkıntıya girdi, baktı olacak gibi değil, lafın nerden geldiğini de anlayıp araya giremiyor, ortaya bağırdı: "Bak evladım, Allah devletin eline düşürmesin, hastanesine düşürmesin, ben başka bi bilmem!" deyip kayboldu!

Allah şiiri de, resmi de cumhuriyetin, devletin eline düşürdü, kelek şiirler, kelek kavun resimlerini kakaladılar şimdi gençlik, yemiyor bu kelek şiirleri, okumuyor, heyecan, coşku duymuyor!

Bin derdi, bin çilesi olsun, ama şöyle kadın edasıyla yürüyen bir kadın göremeden

Yurdumuzun her bir köşesini çirkinliğiyle bütünleştiren 'üniterleştiren' kelebek kadar hafif, mum gibi solgun, sünger parçalarından oluşmuş ekmek! Hiçbir yörenin, fırınının o kasabaya rengini, ruhunu veren, patlayarak, köpürerek kabaran kızarmış ekmekleri yok artık. Uçsuz bucaksız dağlarda en uzak şehirlerde de aynı ucuz, basit ekmek!

Altın renkli başaktan kefen bezi gibi solgun renkte ekmek yapmayı nasıl becerdik. Tonlarca ağırlıkta değirmen taşının çiğneye çiğneye aşındığı buğday tanesinden kağıt helvasından hafif, ot, saman gibi ekmek yapmayı nasıl becerdik. Buğdayın taştan topraktan dahi bol olduğu bu topraklarda birileri hınzır köpek neşesiyle avuçlarını salyasıyla oğuşturuyor olmalı. Nerde görsek, tarih boyu öpüp, başımıza koyduğumuz kutsal sofranızın en mübarek nesnesi, Anadolu'yu terkediyor. Yeni yetişen nesil, ekmeğin işte böyle basit birşey olduğunu sanıp, gösterdiğim öfkeyi-tepkiyi şaşkınlıkla izliyor, "ne diyor bu adam", bir ekmek için neden vahşiler gibi bağırıyor! Anadoludaki gençlikle aynı ufku, aynı saati göstermiyor gözlerimiz.

Gezdiğim tüm üniversitelerde tek bir hela kapısı olmasın, PKK'yla MHP'nin küfürleşmesiyle, dolmasın. MHP'liler hela kapılarında da üstünlüğü sağlamış durumda. Eskisi gibi .ik-.m çizimleri pek yok, TV'lerimiz bu açığı kapamış durumda. Üniversite helasında gördüğüm en ilginç atışma şöyleydi. Bir çocuk uzun bir makale döşenmiş, "iç barış", "demokrasi" lafları geçiyor, ("iç barış" kavramından anlıyoruz ki, HADEP'li) İçimden, ne yapsın çocuk, gazetesi sürekli kapatılıyor, dedim. MHP'linin tepkisi ilginç: Tüm bu makaleyi örtecek bir şekilde koskocaman bir MHP yazmış, "bokuyla". Bu boktan, pusuruktan muhabbeti ben de sevmiyorum ama, hani kanlarıyla yazıyorlardı eskiden. Gazetelerinde MHP asla eleştirilmeyecek yasası çıkartan Aydın Doğan duymasın, halkın tek serbest kürsüsü hela kapılarına da sansür koyup, CNN'leştirir.

Sümela Manastırı'nda binlerce yıldır parçalanmış, kazınmış freskolardan birazcık görünen resimlerin üstüne dahi yazmışlar: MHP! Gidin, görün! Ne diyelim.. Teşekkürleeaar Türkiye.

Şu sosyolojik cümlemi ispatlamam için kalın bir kitap yazmam gerekir, ama inancım tam: "Taşraya barbarlık, zihinsel köylülük ve kaba muhafazakarlık üniversitelerin açılmasıyla girdi!"...

Yanıbaşında şeker fabrikası bulunan bir kasabada anlattılar. Kadınlar yoksulluktan, şeker çuvallarını yıkayıp çoluk-çocuğa iç donu yapıyormuş, çuvalın üstünde de bir yazı: net 70 kilo! Birgün, camiinin hocası secdeye varırken, şalvarı sökülüp kaymış. Arkadan şu yazı: Net 70 kilo!

Cinler, periler, kurtlar, kuşlar, Kılıç Aslanlar, Alaaddin Keykubatlar gittiler. Anadolu'nun korkunç derin ağzında bir kaç çürük dış kaldı, o da Selçuklu'dan. Taş, kum, çakıl erimiş kümbetlerde, türbelerde. Kutalmış Süleyman hala buyruklarını yağdırıyor çamurlaşmış taşlarda! Bu çift kartal başlıklı komutanlar bizimle aynı rüyanın tarihinde yatmak istemiyor. Hemen üç-dört metre yanında, dört-beş katlı beton yapılarla kapatılmış, dışardan, uzaktan görünmüyorlar. Bu denli ucuz, yalaka binaların, soylu, gururlu kartal bakışlarını aştığını görmüş olsaydı, birgünde İznik Ovası'nda atlıyüzbin haçlı'yı doğrayan Kılıç Aslan, bir götü boklu müteahhitin birgünde yaptıklarına şahit olsaydı... Kahrından tozlu tozlu dumanlar çıkarıyor kervansaraylar, minareler testi gibi küçülmüş. Ateş parçası kan kırmızı kiremit taşlar göz göze oyulmuş. Anadolu'da birkaç Selçuklu eseri de öküz belediye başkanlarının, ucuz müteahhitlerin sırtlan iştahlarıyla sıkıştırılmış, görülmüyorlar ve siyasal güçlerini, hela kapılarına boklarıyla kutsal simgelerini yazan gençlerden alıyorlar.

Açsak kapısını türbenin, Ortaasyadan kopup gelen milyonlarca atlısına yine emirlerini yağdırır mı, üç garson, iki kara yüzlü komi kaldı elinde, olsun, ellerinden her iş gelir! Artık neyin tarihini yazsın, Kırşehir'de yol kenarına çömelmiş Aşık Paşa Yanılmış duvarlardan hepimizi boğacak bir nefretle bakıyor eski coğrafyanın padişahları. Bahçeler, türbeler, surlar, bin yıldır bir tas su serpilmemiş. Halk dilinde "kibrit kavağı" denilen suyla bir haftada boy veren kavaklar gibi ucuz binalar. Halk dilinde dallanıp budaklanan, budaklandığı için işe yaramayan kara kavak gibi, kara kara müteahhitler. Bu müteahhitlerin çocukları, ürkesi, tarihi, masalı hiç olmayacak. Ne diyecekler çocuklarına, kalbur zaman içinde, develer tellal iken, bir ülke varmış! Sular götürmüş! Sudan ucuz, müteahhitler götürmüş. Vatan değil, müteahhitlerin şöminesinin önüne serdikleri post.

Ünlü bir işadamıymış adı Süheyl mi, ne bok unuttum, İstanbul'da bir müze kuracakmış, müzenin en değerli parçası Michael Jackson'un şapkası, ekranda şapkayı okşayıp övünüyor, gurur duyuyor! Herhalde, Selçuklu sultanlarının türbesindeki kumları hastalığa iyi geliyor diye çığ çığ yiyen köylü halkımız da şapka çıkartır bu cahilliğe!

Coğrafyamızın en güzel bahçelerini "ordu" kapmış diye bir geyik vardır, şimdi, üniversiteler orduyla yarışıyor. Uludağ Ü. dağın eteklerinde, on dakikada dağda kayboluyorsun, çimenler üstünde gençler renkli kelebekler gibi. Çukurova Ü. Seyhan gölü ve ormanığın içinde, kaç tane güzel üniversite gördüm, talebi mi oluyorsun cin mi oluyorsun, üniversiteye mi gidiyorsun, masala mı giriyorsun. Karadeniz'in hemen kıyısında kapkara çamlar ve kıpkırmızı toprağın içinde Karadeniz Ü. Birbirinden güzel köşklerde "bilim" olur mu artık, genç kızlar dekanların, haremleri gibi. Yemişler, içmişler, eğlence

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

'UNPLUGGED' isimli karikatür albümüm çıktı! Yani çıkmış olabilir... İlk üç kitabın seçmesi ve biraz da yeniler... Gazete bayilerinde de bulabilirsiniz...

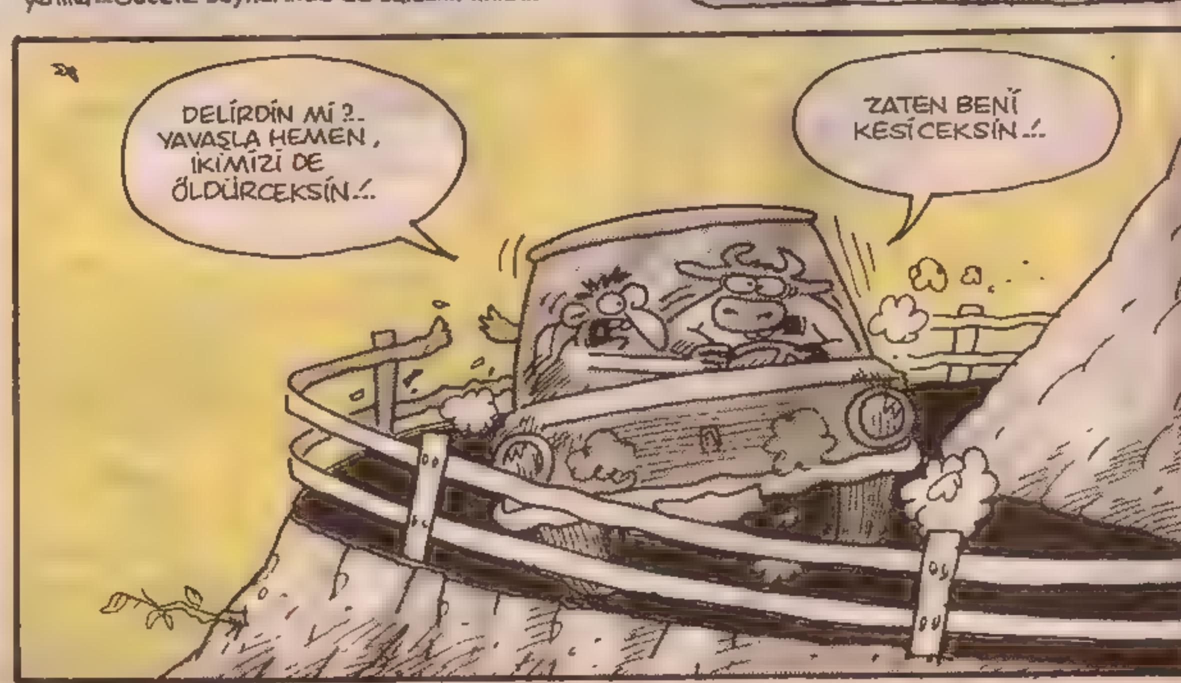

selcukerdem@leman.com.tr

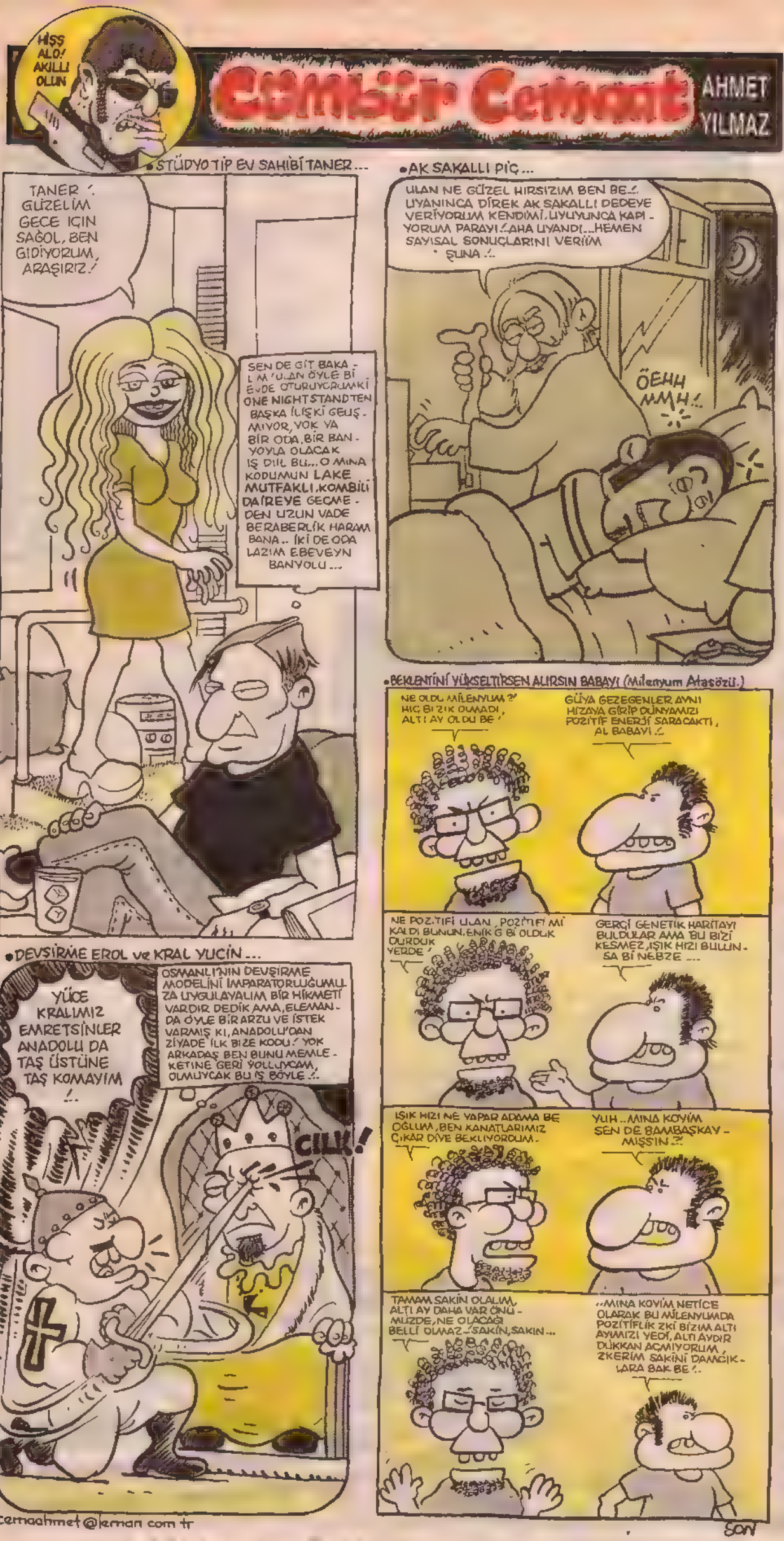

13. Sayfadan devam

Memleket Hikayeleri

başlamış, neler duyuyorsun neler, duyduklarımızı anlatsak, durur akan dereler Niye anlatayım, Harun Reşidlerin magazin yazarı mıyım? Eğlence başlamış, hepsi şahbaz, hepsi ayvaz!

Son beş yılda ülkemizdeki en azgın büyüme, üniversite bütçelerinde oldu Basın susuyor, denetleyen yok, karışan yok, kırmızı halılar döşenmiş, sofralar donatılmış. Bir beş yıl sonra dünyanın en zengin üniversitelerine sahip olacağız. Gürcistan, Romanya, Ermenistan, yani, üç diyarın bütçeleriyle yarışa kalkmış durumdalar. Mesela Gazi Üniversitesi otuzbin talebe. En azı ikiyüzmilyon harç, en çoğu iki milyar, bir çarpın, on yıldır toplanıyor, faizini de ekleyin. Yüztrilyonlarla oynuyorlar ve bilimsel harcamalar sıfır. Henüz yurtdışına talebe göndermek, öğretim binası açmayı bilim sanıyorlar. Un var, şeker var, cariyeler var, bilim yok. Son otuz yılda yetmiş bin sağcı kadroyla, torpille yetiştirilmiş öküz yavruları, elibine yaklaşan araştırma görevlisi, hala kapılarına boklarıyla MHP yazmaktan başka "makale" bilmiyor. Gençlerin canını sıkmak, doğduklarına pişman etmek, hayattan, insanlıktan, bilimden soğutmak için herşeyi yapıyorlar Örnek mi istiyorsunuz? Adana, Trabzon, Malatya, Sivas, gidin görün şehirlerde tek bir kitapçı dukkanı yok. Olanlar, elli çeşidi geçmez, genellikle islamcı kitabevleri, tesbih, seccade ve Harun Yahya kitapları... Koca üniversitelerin kurulduğu şehirde tek bir kitapçı yaşamıyor. Ancak, harçlar için slogan atan gençler hala içerde En güzel yemekler, en soğuk biralar, en güzel serinlik, dinlenme yerleri üniversite, en kuytu mekanlar, rüzgarın en güzeli, çimenlerin, çiçeklerin en güzelleri, en haşnafişna vaziyetleri üniversitede, bir tek bilim yok. Olsun, gözleri doysun, vatanı milleti seviyorlar ya, bilmadamından başka ne bekleyebiliriz.

Bilim nedir? Şudur: Fransa'nın yüzde yedisi tarımla uğraşır, ama dünya tarımında ilk yediye girerler. Bizim yüzde elimiz tarımla uğraşır, ilk otuzda yokuzdur. Bunu budur. Sonra siyasiler ekrana fırlayıp bağırırlar, dünya piyasasının üstünde taban fiyat veriyoruz, diye, başa kakar, ağlarlar. Ağlamayın eşşekoğlu eşşek Harun Reşidler, yüz tane üniversiteniz var, dağ taş, baraj, dağ, taş üniversite, yuzbin öğretim görevlisi, bilim yapın... Kaysıdan hoşaf, fındıktan da aganigi-naganigi, başka ne bok bilirsiniz-

Başka parti yok, MHP ile Refah taşrada çekişen iki parti. Türk sağı tarih boyu hiderden kaynaklı, ya da sudan sebeplerle bölünmüştü, ilk defa kanlı bir mevzu, mecliste başörtü tartışmasında MHP destek vermeyip, üstelik kendi milletvekilinin başını açmasından dolayı, Refahlılar bir bunyıl daha MHP'yle yanyana gelmez, öğreniyorlar!

Güngörmüş bir öğretmen, bir toplantıda, MHP'ye dair bir fıkra anlatıyor, Remzi Oğuz Arık, Coğrafyadan Vatana adlı kitabıyla milliyetçiliğin büyük isimlerinden, Meseleler adlı kitabında "Köy Köpeği" adlı hikayesi nefis. Yabancı bilimadamlarıyla bir madene gidiyorlarmış, madeni perişan, tüyleri dökülmüş bir köy köpeği koruyormuş ve ne zaman gitseler köpek onlara dokunmuyor, yalakalaşıp, bu yabancılara sürtünüp, şımarmak, sevilmek istiyormuş. Remzi Oğuz, bu ne biçim köpek, madeni koruması gerekiyor, bize havlaması gerekiyor, ama, tam tersi, bizi bir kurtancı gibi görüyor diyor, oranın bir köylüsüne. Köylü, efendim, bu köpek göründüğü gibi masum değildir, hergün köyden birini ısırıyor, parçalıyor, diyor. Sebep? Maden açılmadan köylü bu köpeği hergün dövermiş, köpeğin de gideceği yer olmadığı için, başını eğer, sopalara katlanırmış. Birgün maden açılınca, köpek sığınacağı başkalarını bulmuş ve artık yiyeceğini yabancılardan aldığı için, hergün köye saldırı düzenleyip birini ısırıyor. Sonra? Maden kapandıktan sonra, köylüler bir olup "imece"yle köpeği öldürmüşler!

Bu fıkrayı da, Refah'ın yenilikçe kanadı, Erbakancılar için anlatıyor. Birgün Bektaşi yolda giderken bir kötürüm dilenci görmüş, dilenci, yalvarıyor Allah'a, Allahım, körüm, sağırım, ayaklarım tutmuyor... Bektaşi kafasına vurmuş, "Allah senle niye uğraşsın, yenisinden bir daha yapar!"..

Anadolu'da o denli bakımlık verdi ki otobüs firmaları, arkadaşlar, büyük şehirlere hiç değilse Varan'la git, diye yalvarmaya başladı. Aralıksız daktilonun başında sekiz saattir oturuyorum, hareket saatine beş-altı dakika kala taksiyle yetişiyorum. Varan otobüslerindeki o meşhur incelik, sakinlik, yola çıktığınızı bile hissetmiyorsunuz.

Üç-dört dakika geçmiyor, tuhaf şeyler oluyor beynimde. Öleceğim, Muavine bağırıyorum, sesim çıkmıyor, kolumu kaldıramıyorum. Başımda bir ateş topu, "vakit geldi, gidiyorum" diyorum usulca.. Kaskatı kesilip, bayılıyorum. Gücüm bitti. Gerçek anlaşılıyor: Birden sol koltuğa, montumun, kitapların üstüne korkunç bir böğürtüyle kusuyorum.

Muavin, yardımcı şoför panikle geliyor. "Lavaboya gidelim", diye koltuklarımdan tutuyorlar. Ayakta, bu sefer dizlerime ve koridora kusuyorum. "Özür dilerim, özür dilerim, hayatımda hiç başıma gelmedi böyle birşey" diyorum..

Baygınlığın uçurumu gidiyor, baş dönmem geçiyor. Yolculara Varan'da hiç beklemedikleri bir rezalet yaşattım. Sürüklenerek lavaboya tıkıştırılıyorum. Bağırsaklarım "utanacağımı" hiç düşünmüyor. Ağzına kadar doluyor, İshal olmuş bir manda bu kadar çıkartamaz. İnsanın bokuyla yüzleşmesi ne ağır bir mahkeme! Etrafta su arıyorum, tuhaf madeni düğmeler. Herşeyi yapıyorum düğmelere, yok, su gelmiyor. Kendime öyle inanmıştım ki, böyle bir kepazeliğin kurbanı olacağımı hiç düşünmemiştim. Muavinin yanına çıkıyorum, "Allah aşkına şu suyu göster, hangi düğmedir bu, bulamıyorum!. Yardımcı şoför tekmeyle dövüp otobüsten beni atacak gibi azarlıyor, korkuyla, sesimi çıkartmadan bekliyorum. Lavaboda olup bitenı görse yardımcı şoför, hiç şansım kalmayacak, dağbaşında atarlar beni, tüm otobüse anons ediyor zaten bağırarak.

Birkaç dakika sonra nefes kesici bekleyişim sona erdi, muavin lavabodan başını çıkardı, gülümseyerek, eliyle bir zafer işareti yaptı, oh be kurtuldum.

Muavin koridordaki kusmukları temizliyor, elinden bezi alıp yardıma çalışıyorum, yardımcı şoför, sınırle yine bağırıyor : "sen otur kardeşim, karışma!".. Yanımdaki montu ve üstümü temizlemeye çalışıyorum, yardımcı şoför yine sınırlı: "kardeşim rezil ettin ortalığı, fazla karıştırma, çocuk temizler!"..

Üstüm başım kusmuk, öyle duruyorum. Kaba temizlik bitti, muavin bir şişe kolonyayı üstüme boca etti. Sade, temiz, sessiz bir çocuk muavin! İğrenmeden usul usul, yüzünde bir gülümsemeyle yaptı işini. İnsan ancak annesine karşılığını ödeyemeyeceği bir mahcubiyet taşır. Bir yolunu bulup, şükran dolu bir konuşma bir de yüklü bir bahşiş vermek istiyorum. Öyle tatlı yüzlü ki, bahşiş vermeye utanıyorum. Bir meyve çubuğu kadar ince, İnsan kanına benzeyen şeyi tarih boyu hep köleler taşıdı. Ah benim kara yüzlü kardeşim, böyle mi temizledin bin yıldır efendilerinin kusmuğunu! Böyle sessiz, böyle kuzu gibi, efendilerine hizmet ettin bin yıldır!

Muhabbete girmeli, gönlünü almalıyım, "ne güzel hergün İzmir'e, İstanbul'a gidiyorsun" dedim, "gidiyorum da, kalmadan, her gün dönüyorum abi..." Isınıyor bana, açılıyor konuşuyor... Anadolu'daki o küçücük garson çocuk gibi, bir yerinde konuşmanın aynı tatı ediyor, "Ne güzel abi, ne mutlu sana, birazdan ineceksin!"

Akşamiefam

Leman Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO 20
BOBOO BEYOĞLU / İSTANBUL

Ve Sonunda Kavuştuk!

Berlin'den ilk kez Leman emekçilerine, Leman okurlarına selam. Evet.... ve sonunda kavuştuk! Ben tam Leman'a kavuşmayı düşünürken, Leman bana kavuştu desem yalan olmaz. Üç sene önce Türkiye'den üniversiteyi bitirip Berlin'e Yüksek Lisans yapmaya geldiğimde bıraktım arkamda Leman'ı, Öküz'ü, L-Manyak'ı. Zor oldu onlarsız bu alemde yaşamak, ama çaresini de bulmuştum. Türkiye'ye gidip gelene ismarlıyordum. Onlar da birkaç tane getiriyorlardı. Ne çare yetmiyordu hastalığı geçirmeye. Bir kere KRONİK vakkaydık.

Bu 3 sene içerisinde bir kez gelebildim Türkiye'ye. Bu da kâr etmedi. Kıçım tutmadığı için Yüksek Lisansı yarıda bırakıp bu yaz Türkiye'ye dönmeye karar vermiştim. Artık Leman'a kavuşuyorum derken, o da ne Leman Almanya'da. Hoşgeldin Leman. Gözünaydın Almanya'daki Kronik gençlik şimdi Alaman ortamlarında şahlanma zamanı. Haydi kolay gele!

Timuçin Özbek

İsyan Ediyorum

Bu satırlar "Üniversite Seçme Sınavı"nın ertesi günü kaleme alındı. Aylar değil, yıllar süren hazırlıklar ve acılardan sonra bir üniversiteye girebilme hayalı ve umuduyla çırpınan binlerce genç insanın, saçma sapan bir sınavda hayatlarına bir yön vermek için terledikleri günün ertesinde.

Biri 1983, diğeri 1995'te olmak üzere bu ülkenin en iyilerinden 2 üniversitesini bitirdim. Eskilerin deyimiyle "kolumda bir değil, iki altın bileziğim" var. Üstelik birisi dünyanın her yerinde geçerli olan beynelminel diploma sahibiyim. 40 yıllık ömrümün 23 yılı öğrencilikle geçti. Düşündüğümde bu 23 yılın bana verdiği büyük acılar ve sıkıntılara rağmen birçok şey kazandırdığını kabul ediyorum. İki konu dışında: Yalnızlık ve parasızlığıma deva olma dışında.

Evliliği hiçbir zaman bir sigorta kurumu, sırtımı yaslayacağım sağlam bir duvar olarak görmedim. Hayatın paylaşılarak zorlukların daha kolay üstesinden gelinebileceği bir arkadaşlık olarak düşündüm. Ancak, her gecesi dayak, küfür ve hakaretle geçen 6 yıldan sonra evliliğimi noktalamak zorunda kaldım. Boşanmakla onurumu ve özgürlüğümü kazandım ama bunların bedeli 4 yaşında bir çocuğu tek başına yetiştirmenin büyük sorumluluğu ve müthiş bir yalnızlık oldu. Üstelik, kazandığım para çocuğumun geleceği için yaşadığım büyük bir şehirde kira, elektrik, su, telefon ve yakıt paramı zar zor karşılayabilirken...

Bu nasıl bir ülkedir ki, eğitimli bir insan aç ve açıkta kalma korkusuyla yaşama savaşı verip, bir yandan da çevresindeki fırsatçıların yalnızlığından ve parasızlığından yararlanma çabalarına direnirken, kaba, görgüsüz, eğitimsiz bir avuç insan gününü gün edip, eğlence alemlerinde masa, ceket yakıyorlar? Neden ben her ayın 15'inde ödemelerimi nasıl yapacağım diye uykusuz geceler geçirip, panik ataklar yaşarken, ertesi gün şiş gözlerle eşşek gibi çalışırken, benim bir ayda kazandığım parayı bazıları bir gecelik keyifleri için harcıyorlar? Bu ülkede insanca yaşayabilmek için illa hırsız, dolandırıcı, üçkağıtçı veya bir magandanın metresi mi olmak gerekiyor?

Bu satırlar sadece bir isyanın dile getirilişidir. 3 yıl sonra üniversite sınavına girecek bir kız çocuğu annesi olarak eğitimin önemine ve gerekliliğine hala bütün kalbimle inanıyorum. Ancak bir (hatta iki) fakülte bitirmenin dürüst, namuslu bir insana büyük olanaklar sağlamadığını yaşayarak öğrenmiş biriyim. Hele bir de diplomalı işsizler var ki, onlar için eğitimin ne kazandırdığı ya da kaybettirdiği ayrıca tartışılır.

Bu bir sayfalık yazı bile ülkemizde gözden geçirilmesi gereken ne kadar büyük sorunlar (eğitim, ekonomi, evlilik gibi) olduğunu ortaya koymuyor mu?

Nuryüz Kutlu

Sevgili Leman Çizerleri ve Okurları!

Aslında bu sabah yine sıradan ve monoton başladı, her sabah olduğu gibi sabah haberlerini seyretmeye başladım ve aslında övgüye değer derecede güzel bir doğaya sahip olan ülkemizin yerginı hakeden bakanlarından birisinin konuşmasını dinledim. Konuşmayı yapan bakan çevre bakanıydı. Spikerlerin Almanya'da kapatılmaya çalışılan nükleer santrallerin Türkiye'de neden kurulmaya çalışıldığı yönündeki soruya cevap verirken enerjiden girdi aslında girdiği konu doğruydu enerjinin tükenmesi sözkonusu olabilir ama o kadar bilgili bir insandı ki bu bakan bey neden Akkuyu'ya nükleer santral kurulduğunu anlayamadığını söyledi ve saçmalamaya başladı. Depremlerin santrallere etkisinden, denizdeki araştırmalara girdi ve kurulacak santralin övgüsüne başladı arkasından ben mühendisim toprak kayması bu santralleri etkileyebilir dedi ve nasıl olduysa santralin maliyetini anlatmaya başladı. Verilen fiyat tekliflerinin düşük olduğunu asıl fiyatların iki katı olduğunu söyledi.

Bergama'daki siyanürlü altın için madenler gün ışığına çıkarılmalı dedi. Spikerin Mamak çöplüğü ne olacak sorusu üzerine verdiği cevap içler acısıydı, bakan maliyetlerden bahsediyordu. Nükleer santraller için trilyonlarca dolar ödenek ayıran hazinenin çöplük islahı için ayıracak fazla parası yokmuş!!!

Ben bu mektubu yazıyorum çünkü ilerde doğacak çocuklarımın eksik ya da fazla uzuvlu, ölü olmalarını, kanserle yaşamalarını ya da yaşayamamalarını istemiyorum. Bu dünyanın tek mirasçıları çocuklar...

Yağmur ormanları katlediliyor, dünyanın ekolojik dengesi bozuluyor, ozonu deldık ve yetmedi dercesine şimdi de nükleer santraller kuruyoruz.

Ben tıp sektörü içerisinde çalışan bir insan olarak Çernobil'in yarattığı çocukları görüyorum. Ve bu dünyanın hakettiği çocuklar iki kafalı doğan bebekler, yapışık ikizler, üç kollu, altı parmaklı bebekler, kanserle boğuşan çocuklar değil.

Bunları görmeyen bir toplum ya da görupte karşı çıkmayan bir toplum kendi mezarını kazmaktan zevk alacak derecede mazoşist bir toplumtur.

Ben duyarsız kalmak istemiyorum siz de tepkinizi gösterin. BEN ÜLKEMDE NÜKLEER SANTRAL, SİYANÜRLÜ ALTIN VE DENGE BOZUCU ÇALIŞMALAR İSTEMİYORUM!!!

İlkem/İstanbul

"Hasret Tezgahında Çile Dokumaktan Usandım Artık"

Yıl 1975 nasıl olduysa adına dünya denilen bok çukuruna kazayla, hiçbir seçim hakkı tanımaksızın binlerce spermin arasından birinci gelip adım atmışım. Şimdiki aklım olsaydı ah... ah... hiç birinci gelmeye uğraşır mıydım?

Neyse olmuş bir kere. Burası Türkiye kazayla insan ölüyor. Çevreme bakıyorum da galiba herkes hayatından memnun gibi...

Sana seslenıyorum; sen de benim gibi düşünüyor ve memnun değilsen yaşamdan ve bu bok çukuruna adım atmaktan. Ben burdayım bir ışık yakıp bir merhaba sözünü bekliyorum.

İşte ben sana her ne kadar hasret tezgahında çile dokumaktan usanmış olsam da, çile dokumaktan bir türlü kurtulamadığım, insanların hayallerinin bile soğuk dört yüksek beton sütundan öte gidemeyip esir düştüğü anadan, sıladan, hasretimin adı olan tüm değer kavramlarından uzak kaldığım namına hapishane denmiş kara fanı bir çatı altından merhaba diyor, elimi uzatıyorum sana.

Ve soruyorum sana kimsem olur bana var olduğumu sanki bir asırdır unutmuş olduğum özgürlük kavramının sembolü olmuş avuçlarımın arasından kaçıp giden beyaz güvercinimi bana geri getirir misin? Onunla yine eskisi gibi pencere kenarı sohbetler yapabilmemi özgürlüğün, mavilerin var olduğunu unutmamamı sağlamak için elini uzatabilir kimsesizliğimi paylaşabilir misin benimle?

Burada kendimi avutmak için yıllardır oynadığım POLYANNA misali mutluluk oyunumu benimle oynar mısın?

Eğer kimsesizliğime yarenlik edip kimsem olacaksan kuruyan düşüncelerime, yıtık yılarıma, esir düşmüş hayallerimin üstüne bir sevgi damlası olup düşmek istersen ben buradayım.

İlker Cihan
Torbalı Kapalı Cezaevi
Koğuş 4 Torbalı-İzmir

Sana Armağanım Yazdıklarım

Hani olur ya bazen söyleyemezsin. Belki ona baktın zaman gözlerin çok şey anlatır. Ama bu sefer de o anlamak istemez seni. Beklersin, belki şimdi anlar "ne düşünüyosun?" diye sorar sana, anlamasına anlar da sormak işine gelmez. "Boş ver" dersin. "Her şeyi olduğu gibi yaşa gitsin" dersin. "Nasıl istiyorsan öyle yap, öyle davran" dersin. Bu sefer de karşılık alamayınca "Ben ne yapıyorum" diye kendine kızarsın.

Omuzlarından tutup sarsmak istersin ya hani "Buradayım işte, karşında gör beni" demek istersin. Bakışlar o kadar uzaktır ki senden ve hissettiklerinden yapamazsın. Hani bittiğini sanırsın da aslında hiç bitmemiş olduğunu anlarsın ya "Yazıklar olsun" dersin kendine. "Utanmadan kendini bile bunca zaman kandırmışsın" "Bırak eskiyi, bırak mazıyı" dersin. Onlar kalsın eski ve mazı olarak. Ama sonra düşününce ben bugün de eskideyim ve mazideyim diye. Bir damla yaş akar göz pınarlarından sonra bir damla daha takip eder o damlayı, "Yeter dersin ben onun için çok kereler ağladım. Ama nafile damlalar hala akmaya devam eder. "Öf dersin artık durun" Ama sanki sana inat koşar adımlarla terk edip dışarı atarlar kendilerini, "Ne kötü şeylermiş bu düşündüklerim" dersin. Yine mutsuz ettiler beni sanki inadıma kafama doluşuyorlar. "Gıdın" dersin "Gıdın ben yarınlarıma umutsuz ve mutsuz bakmak istemiyorum, aradıklarımı bulacağım zaman gelecek" dersin. Sonra bir bakarsın seni terk eden gözyaşların sevinerek sende kalırlar.

Ve o sabah güneşinin yaydığı pırıltılar gibi düşüncelerin güzelleşir. Mutluluğa doğru ilk adımı atarsın. Sonra "Yarınlar ve güzel günler benim" dersin. Ama güzel ve mutlu günlerin gelmesi için aşacağın engelleri düşünür hazırlarsın kendini.' "Ben böyleyim artık hiçbir şey yıkıp yok edemez beni, sen bile çünkü hiç bir zaman yıkılmıycam" dersin.

Özgür Eroğlu

Merhaba

Öncelikle Leman yayın kurucularına ve çalışanlarına çok selam edip teşekkurlerimi ve saygılarımı iletiyorum. Çünkü bize ülkemizde yaşanan gerçekleri mizah anlayışınızla bir karikatüre çevirip yayınladığınız için ve derginiz aracılığıyla güzel dostluklar kurmamızı sağladığınız için. Ben Muğla cezaevinde bir müddettir yatmaktayım. Ve bir kaç ay önce Leman dergisine bir mektup gönderdim ve yayınlandı. Ve kendime çok iyi bir dost edindim. Fakat geçen ay cezaevimiz oda sistemine girdi. Ve bulunduğum koğuş değişti ve sebebini bilmediğim bir şekilde o kargaşada arkadaşımın adresi ve bazı şahsi bir kaç parça eşyam kayıp oldu. Arkadaşım ve ben çok düzenli bir Leman okuyucusuyuz. Artı anlatmak istediğim ben sizin derginiz aracılığıyla arkadaşıma bir mesaj göndermek istiyorum. Yayınlarsanız çok sevinirim ve mutlu olurum. Çünkü o arkadaşım benim hapishanede en çok değer verdiğim kişiydi. Size çok teşekkür ediyorum, saygılar.

Merhaba arkadaşım Temi Karadağ ve tüm Leman okurları öncelikle size sonsuz selamlarımı ve saygılarımı sunuyorum. Telli Karadağ ben Muğla Cezaevinden Bilal Şimşek. Arkadaşım Telli Karadağ seni ne unuttum ne mektubunu karşılıksız bıraktım. Sadece gönderdiğin son mektubu aldım okudum. Ve sabahı çok acele ve karmaşık bir şekilde yer değiştirdik ve o kargaşada senin adresini ve şahsi bir kaç parça eşyamı kayıp ettim. Adresini kayıp ettikten sonra senin mektubuna cevap yazamadım kusura bakma özürdilerim. Şu an senin adresini ve mektubunu bekliyorum. Tekrar sana ve kardeşin Meral'e selamlarımı iletiyorum. Şu an iki arkadaş buraya geldik arkadaşımın adı. Bülent Dayan, o da yazmak isteyen tüm Leman okurlarının mektuplarını bekliyor. Yeni adresimiz: E Tipi Kapalı Cezaevi Oda: 8 Muğla

Bilal Şimşek - Bulent Dayan

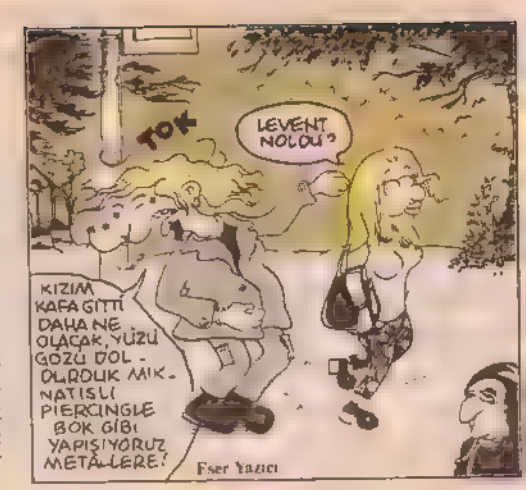

Sayı: 451. 1 Temmuz 2000. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
© LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
© Genel Müdür: Turgay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü - Zafer Akmar (zaferak@leman.com.tr) © Yazar ve Çizerler: Turgay AKGÜN © Can BARSLAN © Bahadır BARUTER © Bahadır BOYSAL © Mesut CEYLAN © Mehmet ÇAĞÇAĞ © Gökhan DABAK © Selçuk ERDEM © Cezmi ERSÖZ © Kaan ERTEM © Metin FİDAN © Nihat GENÇ © Feyhan GÜVER © Soner GÜNDAY © Güven KOĞLU © Lütfü OFLAZ © Aslan ÖZDEMİR © Vedat ÖZDEMİROĞLU © Görcan ÖZKAN © Suat ÖZKAN © Ender ÖZKAHRAMAN © Selar SELVİ © Fatih SOLMAZ © Galip TEKİN © Mahmut TİBET © Özge SAMANCI © Alp Tamer ULUKUÇ © Metin USTUNDAĞ © Erdil YAŞAROĞLU © Ahmet YILMAZ © Kadir YILMAZ © Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN © Bayram USLU © Bilgisayar Tasarım: Cabral OKÇU © Satış: Cuneyt AYDIN © İşletme: Orhan AÇAR © Müessese: Ali YAVUZ © Muhasebe: Suzan ERBAŞ © Gülay AKKAYA © Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE © Tel: 292 95 65 (4 Hat) © Faks: 251 52 67 © Abonelik için Tel: 251 42 44, Faks: 245 38 06 © Baskı: Bcat © Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır

Sevişgenler

met üst

Keşke ilişkilerde de transfer sezonu olsa ve bonservis bedelleri açıklansa, asıl o vakit işte ilişki canlanır..

GAT! sana kaç defa eve geç kalma demedim mi ha

KÜT! ayy.. yeter..

PAT!

yukarıda ne oluyor sevgilim

galiba evlilik aşkı öldürüyor

Siz sevişin canım, şekinmeyiin.. benimki gelince biz de yapıcaz.. zikini tutsana sevgilinin kız.. sen de mıncıklasana oğlum.. benimki gelince elliycem ben hemen onu.. hadi yiyişin yaz..

Doğan, bir iş sahibi. Yürüyor da işleri arta, yaklaşık ayda bir, öğleden sonraları, her zamanki hazırlıklarını yapar...

GİYSİ PALETLER, GÖZLÜK, FENER PİLLER TAMAM. TUP DOLU. BULUCU NT ŞORT O DA TAMAM EVET DOĞAN.

Yalnız başına arabasına atlar, şehirden çıkar, akşamüstüne kadar süren yolculuğuyla insanların pek uğramadığı, tabiatın ıssız bölgelerine ilerletir vücudunu...

...Geleceği yere geldiğinde arabasını parkedip, hemen ucuna küçük bir şamandıra bağlı, ağır metal kutusuna koyduğu arabanın kontak anahtarlarını oradaki gölün derinliklerine yollar.

Sonra, hava kararırken Doğan, ormanın derinliklerine doğru ilerler, yalnız...

Dolunayın donmuş ışığının hükmünde kayıtsızlığa yazgılıdır Doğan...

HAR..HA. HARR!. HARRRR!!.

...Değişimden hasıl olan bu yaratığa hala Doğan diyebilir miyiz? İyiden iyiye kudurur, kudur Doğan!.. Oynar, zıplar, oyna Doğan! Zıpla, yırt! Bazen oralarda bir tavşan parçala... Vücudunda bir domuzun açtığı eski yaranın izleri kıllardan görünmüyor. Ganigan. Pençe izin dış zin, hep ağaç kabuklarında. Gece boyunca süren etkinlik.

HARRR HARRRR! MADIIIR! KAYNA! KAYNA! KAYNA HÖRRR! HAR! DOY! DOY! DOY! RRR! MADIIR! HARRR! HARRR!

Bu, cimenlere yığılmış kalmış, gün doğar, kendine gelir... Yine bildiğimiz Doğan'dır bu... Ne üstte kalmış, ne başta tabii...

...Sonra yerini bulur, döner gene arabasına...

Dalgıç giysilerini giyer...

..Bulur kontak anahtarını..

...Sonra döner şehire, insan içine..

KURT ADEM... KURT ADEM DOĞAN DİİL DE ADEM Mİ OLSAYMIŞ İSMİ?..

Leman dergisi Soldan Ahmet Yılmaz.

SAKK! SAKK! KURT ADAM MI VAR?

A, KURT ADAM MI CIZ-DIN LAN?" "KUŞKU DUY-MADAN SEVMEK, VICDAN AZABI ÇEKMEDEN SUÇLU OLMAK" "KURT" FILMİN-DE BÖYLE DİYORDU KIZILDERLİ ADAM, ONU DA YAZ!

BİTTİ

452

8 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/28 - 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Kemal Sunal Öldü Biz De Kendimizi İyi Hissetmiyoruz

Hayat onu güzelleştiren bütün değerleri kaybediyor. Ve bize üzülmekten öte bir rol düşmüyor. Anılarımız birer birer yitiyor. Öylesine derin boşluklar açılıyor ki ruhumuzda, ne yeri doluyor ne de özlemlerimiz bitiyor. Filmleri izlenme rekorları kıran, çocukluk kahkahalarımıza her zaman hatırlatan Kemal Sunal öldü. Sırtından dolar milyonları olan arkadaşları tek kuruş tedavi ödemeden filmlerini televizyonlarda yüzlerce kez yayınlayan, onu bile bile yoksulluğun girdabına mahkum eden medya şimdi timsah gözyaşları dökülüyor. Günah keçisi de bulundu. THY. Milyon dolarlık reklamlar alırken THY'de Defibrilatör (kalp atık yardım cihazı) olmadığını bilmiyor muydunuz? THY'deki kaptan pilotların derneği sırf bu tür aksaklıkları dile getirdi diye dağıtılırken gıkınız çıkmadı, neredeydiniz? THY'ye payeden payeye yüksekten kimdi? Uçak alımlarında yüzlerce milyon dolarlık rüşvetler dağıtılırken pastadan pay kapma kaygısıyla susuldu. Zimbabve Hava Yolları'nda bile Defibrilatör varmış. İnsan hayatını böylesine değersiz kılan kim? Siz değil misiniz? Ambulans geç gelmiş doktor yokmuş. THY personeli eğitimsizmiş. Yuh olsun. Bu güzelim insanın ölümünden hiç mi sorumlu değilsiniz? Biraz yoldan [illegible] Ama [illegible] kahkahanın hiç mi [illegible]

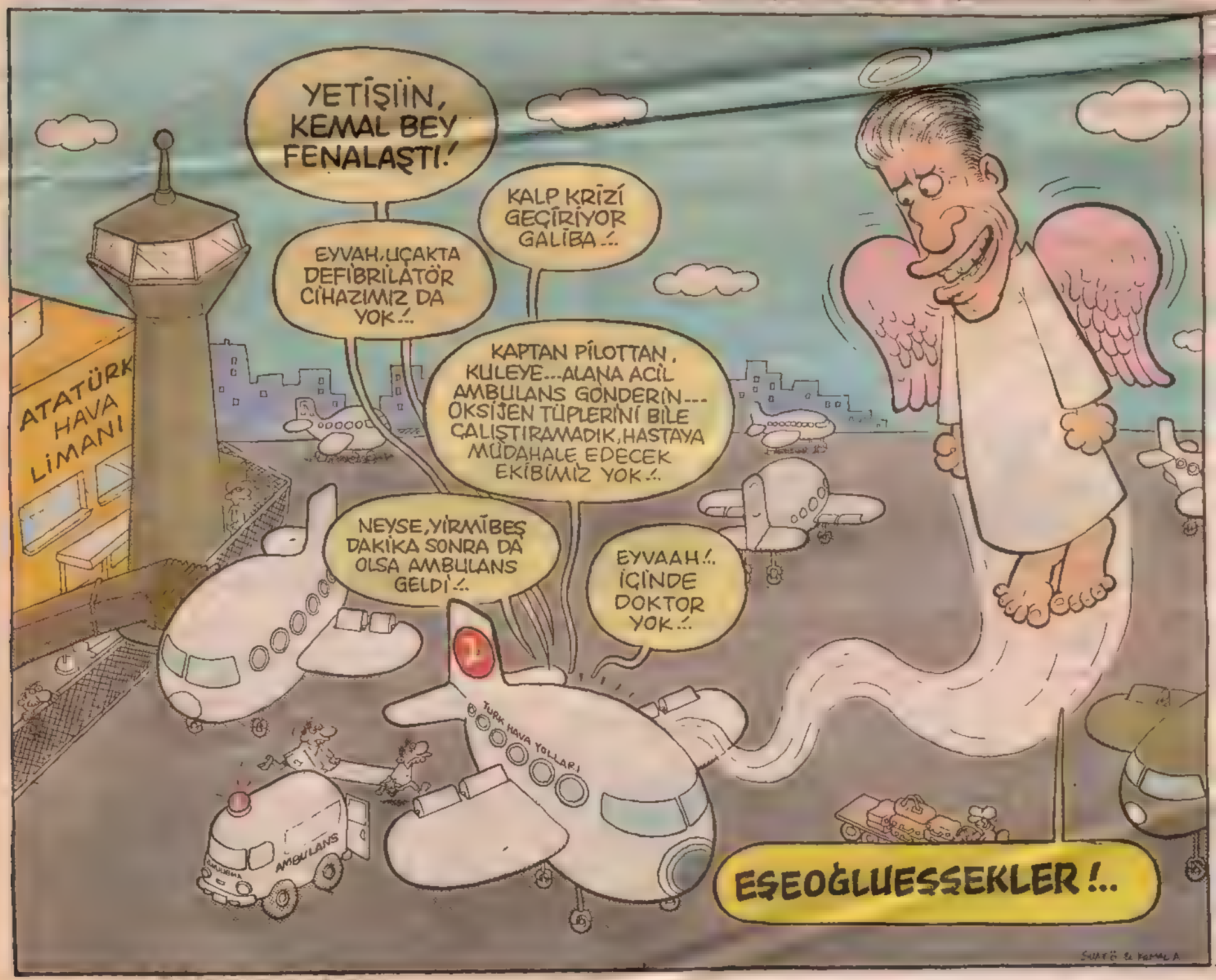

Deyişsin

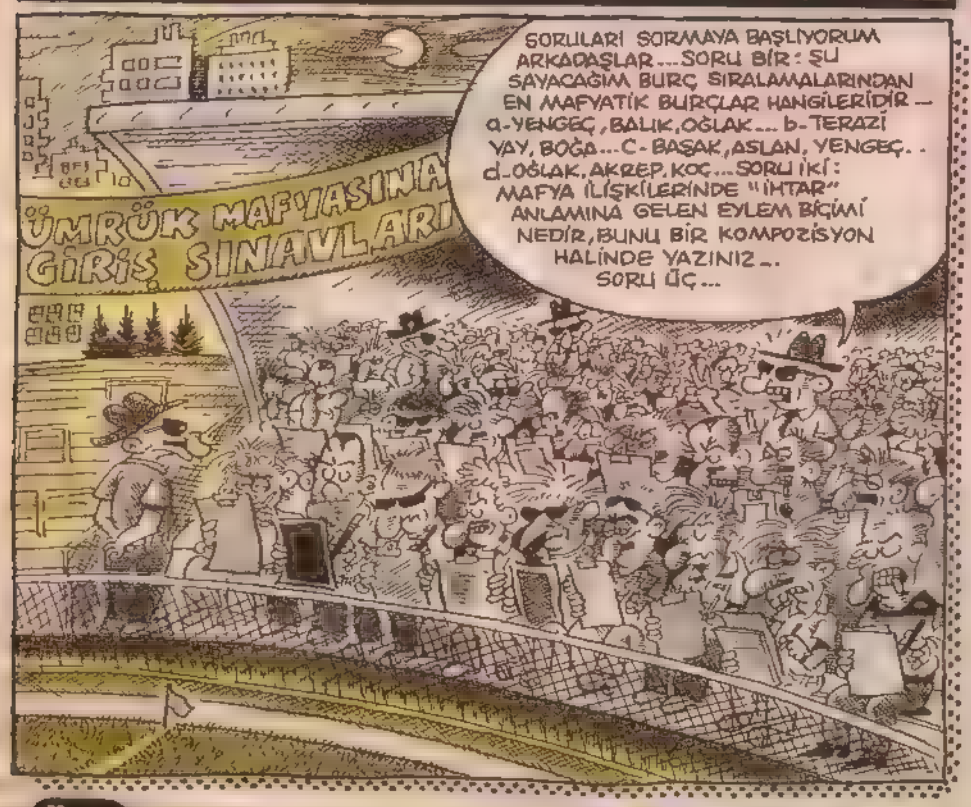

ÖZGE

GİZEM

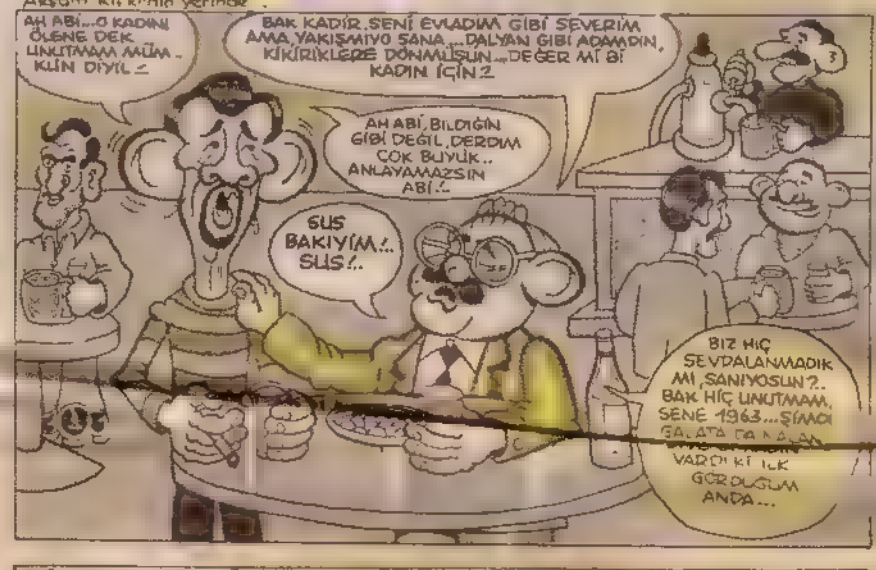

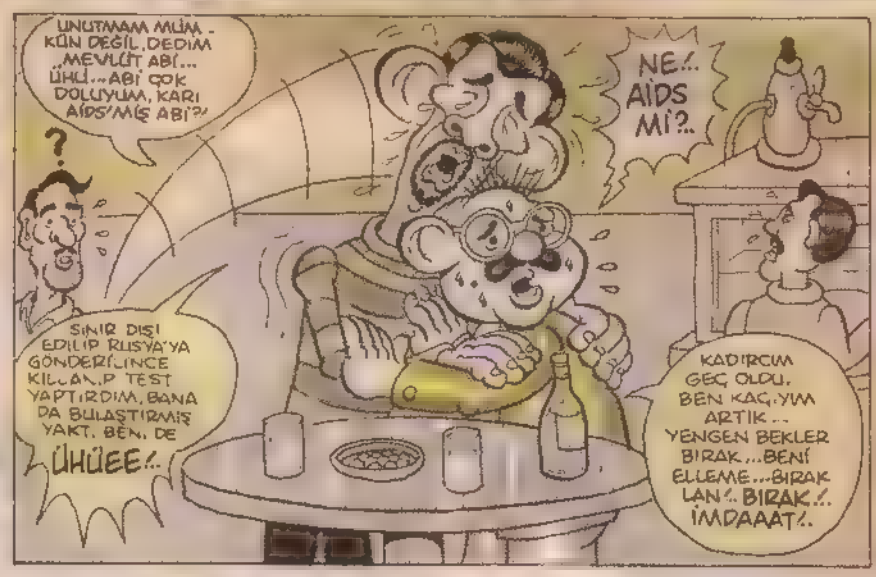

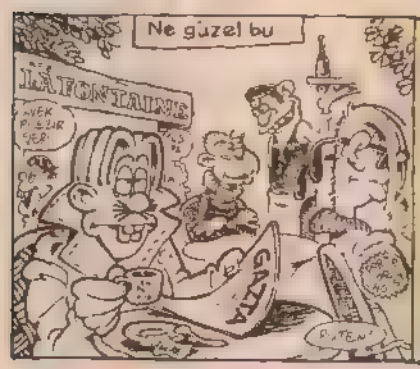

İHTİYATSIZ ADAM

ne?.. müyüzük... oğ yeaa... hele hele... gene... ihtiyatsız ama telafi edici..

...muşta, temkin, haydutlar, dil, girişmek, işkil, İtalyan sustalısı, pisküvit, vecd... gasp manzumeleri, keçili adam, potin dede, imha edilemez kuzudişler...

PEK YAKINDA

GEZ ☺ MAHMUT ÇUK

Mahmut Tibet
mtibet@laman.com.tr

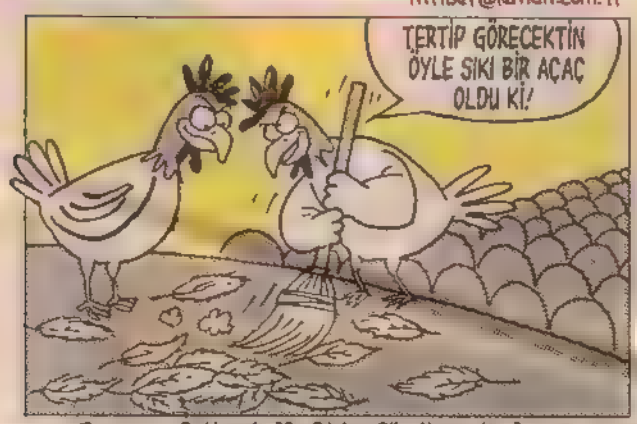

13-14 Temmuz Balıkesir "Su Çıktığı Şiir Akşamları" 2 gün süren şenliğe katılınız. Şiirlerinizi, manilerinizi festival süresince halka okuma fırsatı yakalayınız.. Şiire doyunuz..

açık büfe

met üst

kemal sunal öldü diyeler

şu genç ömrümüzün tahammül vesileleri, neşe kaynakları, gaz ocakları, güzel insanlar bir bir gideyorlar eperkenden.. daha bir önceki kuşağın meşhurları, kahramanları durup dururken hem de daha.. hayır beni 'önce, bir kuşak öncekilerin meşhurları ölsün sonra bizimkiler' demek istemiyorum. onlar da ölmesin, bunlar da ölmesin.. hatta mümkünse hiç kimse ölmesin, değil mi canım

bu hayatın kurgucusu pek müthiş.. bu hayatın kurgucusu tam oscarlık, bu hayatı anlatan, film mi, roman mı, hikaye mi, müzik mi, devrim mi, futbol mu ne üretiyorsanız önce kurgusunu düşüneceksiniz.. her şey mecburen, şifai ve sürpriz.. ne zamandır genç ve sürpriz ölumler revaçta.. güçlü finallerle, enteresan sonlarla, şöyle böyle geçen sıradan bir hayat bile beş kat orijinatlik ve kalite kazanıyor.. amman diyorum dostlar, zamman kötü kolla kurguyu

bizim mahallede hayat 'kaktüs kafe' ve 'gülhane parkı' karışımı bir havada geçiyor. ne zamandır hep böyle oluyor ve ben yemiyorum artık.. bin çok genç ve sürpnz bir şekilde öluyor ve ne hikmetse, bız hemen anlıyoruz kı o aslında çok değerli bır kışi, çok hoş bir insan . iyi de yaşarken niye anlamıyoruz kı bız bu değerlenmizin değerini. sadece valnızca olum -o da genç, meşhur ve sürpriz ölünce- karşısında sarsılıyoruz, iki dakikalığına delikanlı oluyoruz

because: genç ve sürpriz ölümler bizi yoğunlaştırıyor, konsantrasyonumuzu sağlıyor, bir an olsun sırf mana ve ehemmiyet arzediyoruz.. hayatın sırrına ermiş, hayatın anlamını bulmuş gibi oluyoruz.. sonra da sanki biri parmak şıklatmış gibi kurtuluyoruz bu güzel ve şahane ruh sıçratan onurlu mahmurluktan.

ölümü ve öleni vesile sayıp birkaç gun topluca salya sümük ağlamamızın, hayıflanmamızın hayat için hiçbir yararı yok.. hem bu tip toplu isteri krizleri sonrası bizim mahallede hemen, artık perihan mağden mi olur, yıldırım turker mi olur, cem sancar mı olur kontra bir yazı doktürüyorlar, acayip bilinçleniyoruz. ve anlıyoruz kı -vaay be- olaylar ve insanlar hıç de öyle öyle değilmiş, boyle böyleymiş

birbırnmizi seveceksek yaşıyorken sevelım be hemşolar. öldü mu kımsenin haberi olmuyor sevdiğinin, sevildiğinin.. en azından karşılık bulmuyor.. yalnızca cenazelerde jest yapmasak diyorum.. yaşarken birbırnmize irtifalar kaybettirsek.. gazetelere yaşıyorken manşet olsak ya

hem bu, ben bu bizlerin ölü sanatçı sevme biçimlerini de anlamıyorum.. medya sulu zırtlaklığı bu.. ölü yalakacılığı.. kim için ne yaptık, ne yapıyoruz ki.. hangi sanatçının ütopyasına bir çivi çaktık ki.. hangi merhum sanatçı iftiraya, hakarete uğrayınca kıçımızı kaldırdık ki sonra, ha

herkes oynadığı ya da tav olduğu role dönüyor-dönüşüyor.. ancak ölüm karşısında konsantrasyon bozukluğumuz bir nebze giriyor, sanki ölüm bize bu hayatta bir mıktar 'decoder' gibi geliyor

içeride annesi: adile naşit, babası: münir özkul, oğulları: kemal sunal, tarık akan, halit akçatepe, tuncay akçay, kızları: ayşen gruda, müjde ar, ıtır esen, yönetmeni: ertem eğilmez, bir hayatı seviyoruz ama her nedense dışarıda annesi: tansu çiller, babası: süleyman demirel, oğulları: alaattin çakıcı, oral çelik, mehmet ali ağca, sedat peker, kızları: televole kızları, yönetmeni: derin devlet, bir hayatı yaşıyoruz nasıl olacak bu işler! hı hı hı eşooluveşeşşekler!

LeMan

Türkiye'de ilk defa Kürtçe bir isim marka oldu. Diyarbakır'da üretilen Roj (güneş) isimli ayçiçek yağı piyasada:..

SICAKLAR dünyanın termometresi bozuldu

KEMAL SUNAL'IN ÖLÜMÜNÜN

SORUMLULARI kokuşmuşlar neyin değerini bilirler...

HEYKEL TAKINTISI bitmedi, bitmeyecek çook derin konu

Kırkpınar güreşleri globalleşiyor... Finaller Eurosport'da yayınlanacakmış...

Cep telefonlarının kapsama alanını genişletmek için kurulan baz istasyonları tıpkı AIDS gibi bağışıklık sistemini yok ediyor...

Sıcaklar eritti bitirdi... Dokunduğumuz oturduğumuz her yer yapış yapış...

Mehmet Ağar hakkındaki çete raporu genel kurulda görüşmeye geçti... Söz alan hiç bir milletvekili kürsüye çıkmadı ..

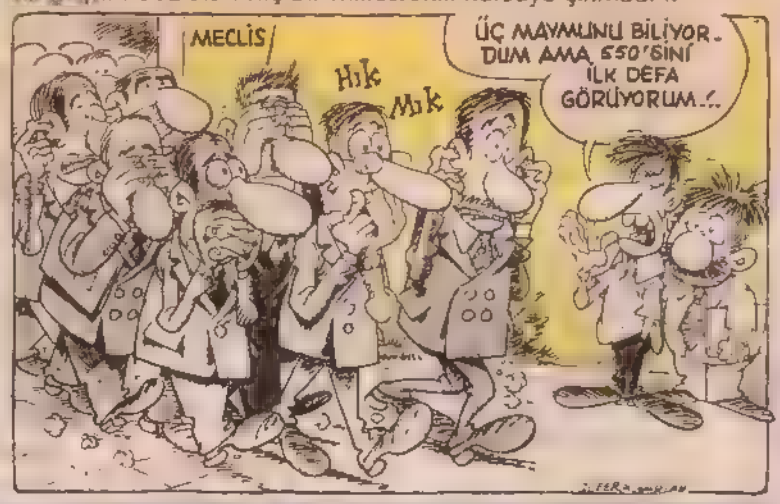

Gen projesine omuz atmayan nadir ülkelerden biri de Türkiye. Eloğlu geni araştırdı, haritasını çıkardı da bizim elimiz pancar mı topladı...

Bu Cumartesi Bolu-Elmalı köyü "Takat Hayrettini Anma Günü" mahrum kalmayınız, bize de orada neler olduğunu anlatınız...

Şabanlar Ölmez

Türk halkı sevgili Karagöz'ünü kaybettikten yüzelli yıl sonra, yere göğe koyamadığı Şaban'ın buldu. Karagöz den sonra ilk defa bir mizah kahramanı delice bir sarhoşlukla sevildi. Oysa Şaban ne Karagöz e. ne Keloğlan a, ne Dumbullu ye benziyordu. Halk kültüründe üçüncü derecedeki rollerde bir şabanlık hep vardı ama, akademisyenler bir geleneğe oturtma yarışlarıyla, tarihte onu boşuna aradılar, çünkü, Şaban, tarih boyu ilk defa başkahraman oluyordu Şaban filmlerindeki kahraman, Türk toplum için yepyeni, alışıldık olmayan geleneği olmayan, bambaşka birşeydi Ortaoyun kahramanlarına, hayal perdesindekilere benzetenler yanıldı. Şaban'ı tarihimizde ilk defa 1970 lerin ortalarında bulduk. Umutsuzluğun kodeştiği 1980 öncesi Şaban Bayrağı Türk sineması ve seyircisini ele geçirmek için, çok derinlerde yüz yıllarca bekemişti, toplumun en zayıf anında, yani, düştüğü modernlik uçurumunun dibine yakın bir yerde, ona tutundu. Şaban kısaca şuydu: "Bilemiyor, anlayamıyor, beceremiyor, ama sonunda bir şekilde yırtıyor!" Türk toplumunun batı karşısındaki ezikliği, çaresizliği, cahilliği, çıkışsızlığı ve şapşallığını bir güzel özetliyordu. Şaban'ın halkın görünürde bu denli derinde yer bulması, artık halkın tarihsel ruhsal kökeninde bütünüyle bir değişiklik olduğunu gösteriyordu, Şaban a gülen halk, artık hepimiz için yabancı, başka bir halktı. Fındıklar, hınlıklar, dümenler, sallıklar, tesadüfler, şanslarla ayakta kalmaya çalışan bu halkın, tarihte böylesi bir geleneği yoktu ve neden Şaban'la kolkola girip bu yeni dünyayı onunla çözmeye çalıştılar Şaban filmleri, henüz 1970'lerin sonunda, bugün tamamen kaybolmaya yüz tutan siyasal, iktisadi ahlakın kökten sarsıldığının sinyallerini vermişti. Şaban'da Karagöz ve Keloğlan gibi "zeka" devreye girmiyor. Surunler, Kel Hasanlar, Dumbullüler gibi, hazırcevaplık, takılmalar, söz oyunları devreye girmiyor. Olup bitenl anlayamayan derin bir habersiz, Şaban Ama yine de ağanın kızını almak, zengin olmak, düşmanını haklamak istiyor. Bunun için tek silahı: Aptallık. Türk halkı, tarih sahnesinde ilk defa aptallık silahıyla modern hayatın kökü kurumları, teknolojisine karşı savaş veriyordu.

Aptallık [illegible] kullanan **puşt, iptidai bir anarşist Yazarlar gibi Kemal Sunal da şöhretinin bu inanılmaz** büyük sinema şokunun ne olduğunu anlayamadı. Kendisi araştırıp incelemek [illegible] ağzıyla "Bir şabanlık [illegible] sandım" dedi espriyle

17 Ağustos depremi, devletin, kurumların,.., milletçe şaban olduğumuzu tescilledi. Yüksek teknolojiyle süslenmiş havaalanında elli metre mesafeden bir doktoru getremeyişimiz ölümüyle de şabanlığımızı tescilledi Kemal Sunal ardında yüzbinlerce Şaban bırakarak gitti verdi

Holdingler 90'ların başında yüksek teknolojinin son ürünü onlarca televizyonu açarken Şaban tümseğini altın dolar yumurtlayan tavuk gibi buldular Büyük kuleler TV lere, reklamlara, ekrana Şaban filmleriyle bağlandı Ancak, Reha Muhtarlar milyon dolar maaş alırken Kemal Sunallar a beş kuruş vermedi Kemal Suna sınırdan deliye dönüp ekrana çıkmadı, kamera gördükçe kaçtı, etrafını kim sarsa TV'lerin bu beleşten sırtından kazanmasına veryansın etti. Yoksul, sahipsiz, beş parasız sanatçıları, aynı Reha Muhtarlar yine ekrana çıkarıp, yoksulluğuyla melodramlaştırıp, Şaban'ın canlı-nakleri programlarından bir daha kazandılar, bunu da "sanatçıya vefa" diye bağırarak yaptılar

Oysa 1989 yılında Kültür Bakanlığı ismi gizli kalmak kaydıyla, muhtaç sanatçılara fon ayırmıştı, bu fona dilekçe verenler arasında Kemal Sunal m da ismi vardı, sinema dairesi kondorlarında yaşandır, doğru değil dir diye, aylarca konuşuldu. Hiç komşenin yakalayamayacağı bir şöhretin sahibi muhtaç fonunda

Kemal Sunal'ın tüm filmlerini beleş, kelepir oynatan Tv lerden bu hesabı kim soracak?

Ve Kemal Sunal m birçok rol arkadaşı, kendi şirketini kurmuş, kendi patronluklarını yapıp, videolarla filmlerini pazarlayıp dolar-şirket zenginı olmuştu. Kemal Sunal sahnede efsane, bir numara. Ama işinde, hakkını almada, dördüncü, beşinci sıra bir figüran gibi, sahipsiz, işte o da bizim gibi hakkını aramada "Şabanlaştırmıştı"

İşte bu sanatçının gündelik hayatında, işinde, disiplinli, ailesinin sorumluluğun için çırpınan, akıl başında, beyefendi, ne dediğini bilen, oturaklı, az konuşan, uçmayan-kaçmayan, dengeli bir kişiliği ve sanatçı arkadaşlarına benzemeyen sakın bir yaratıkşı vardı.

İçimizden bir kişi olmasın ki, Kemal Sunal onu güldürmemiş olsun Ve hepimiz büyüyüp, Şaban'ın ne olduğunu anlamaya başladığımızda, çok korktuk Şaban'dan. Şabanlık, siyasi, sosyal yaramızın ta kendisiydi. Ömrümüz oldukça artık Şaban'ı öldürmeye çalışacaktık, ayakta kaldıkça bu ülkede şabanlık bitsın diye kavga edecektik, gücümüz yettikçe artık bu ülke Şaban filmleri oynatmasın, diye didindik... Ama hergün milyonlarca şaban kalabalıklarla çoğalıp hepimizi eziyor, boğuyor!

Belki de Şaban, garip fikirleri olan bir asiydi. Ama Kemal Sunal, gerçek bir artist, gerçek bir mizahçı, Halkımız gibi, kalbimizin ta ortasına gömdüğü Ne kadar derine gömülürse gömülsün, toprağı artık örtemeyecek onu, çünkü o, perdenin hayaline, perdenin beyazlığına rağmen, sahici, canlı, bizim adamımızdı

Bunca üzerinde konuşmamıza rağmen içimizde herhangi biri hala Şaban'ın ne olduğunu, ne anlattığını bilemiyor, bu efsane üzerine çok daha konuşulacak. Ama bir adam vardı yanız, Şaban değildi. Şabanlığı, halk beğeniyor, eğleniyor diye, artistik bir rol gereği oynuyordu, adı: Kemal Sunal'dı.

Onu ne çok sevdiğimizi bile söylemeye utanıyoruz, sanki onu seversek, biz de Şaban olacakmışız gibi acıklı bir sanatçı-seyirci ilişkisi!

Nihat Genç

Temmuz'un 2. Cumartesi-Pazarı Çamlıdere Yağlı Güreş ve Müzik Şöleni Memnuniyetinizi dostlarınıza, şikayetlerinizi pehlivan ağasına bildirmezseniz namertsiniz.

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

VAY BEE! O HEP BİRLİKTE ÖLDÜĞÜMÜZ TRAFİK KAZASINDAN SONRA YENİDEN DÜNYAYA GELDİĞİMİZ ŞU REENKARNASYON HALİMİZE BAK HANIM!..

OLSUN BEY, ALLAH'A ŞÜKÜR YİNE BİRLİKTEYİZ YA!

BABA BANA BALIK AL!..

Parodi

ŞU BEYİN ARKA KOLTUĞUNU VEREYİM M..?

HMM.. VÜCUDU ORANTILI ELİNDE PERUK TORBASI YOK.. PEKİ TAMAM BİR BAKALIM

ALOO NASA SADECE BİR GÜNLÜK YİYECEĞİM KALDI!..

HADİ YAAA!? ALLAH SENİ İNANDIRSIN BİZDE DE YOK BEE.. OLSA YANİ GÖNDERMEZ MİYİZ?!

VAY ANASINA KOMŞUMUN SAATÇİSİ KAZIKLADI BENİ!.. SU GEÇİRMEZ DİYE SATTIĞI DUVAR SAATİ FIŞUR FIŞUR SU GEÇİRİYOR!..

KÖR HACER TEYZE OĞLUNA KIZ SEÇİYOR!

EVET HÜLYA HANIM KIZIM, MEMELERİN FENA DEĞİLMİŞ!

DÖTÜME DE BAKA.. BİLİRSİN HACER TEYZE, TAŞ GİBİDİR VALLA!..

lombak@laman.com.tr

7-12 Temmuz Bursa Uluslararası Altın Karagöz Halk Dansları yarışması... Kostümünü kap gel...

Kalk, Yerine Yat!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU kulservis@leman.com.tr

Kemal Sunal'ın ardından sayıklama

Bize ait bir duygu.

Bizim ortak sevgimiz.

'Biz' ne isek, işte öyle. Teoriyi aşan bir pratik.

Çay gibi bi şey!

Hep elimizin altında, gözümüzün önünde. Üzerinde çok konuşmadan yaşamak. Sevgiden öte bir kanıksama. Belki de O'nu üzecek kadar alışmış olmak. Ama birbirimizi hiç aldatmadık!

Hep "Gerçek hayatında hiç gülmezmiş" dediler. O'nun gerçek hayatı, bizim seyrettiklerimizdi. Ölümünün provasını yaşamıştı. "Öldü" dediler, çıkıp ekranlara konuştu. "Panik olmasın diye önceden konuşmuş, bant o" dediler.

İşte şimdi en hazininden bir panik.

Bize aittir. Kısa pantolonlu dizimizde kabuk bağlayan yara, dini ve dinsizliği bilmeden neşeyle sahura kalkmak. Çay gibi.

İmaj sahibi buzlu çayı reddeden bir sıcaklık.

Seni "eşşoleşek" ölüm seni!

***

Hep oradadır onlar. Aile, okul, arkadaşlar nasıl doğalsa ve de varsa, onlar da öyle vardır. Kişi'yi aşan bir marka, kurum. Sevrsın, sevmezsin, izlersın izlemezsin, ama onlar oradadır. Bilirsin, O oradadır. Duyduğunda dikkatini dağıtan isimler. Selamlaşıp tokalaşmanın bile belleğimize 'anı' olarak kaydolduğu efsaneler. Artık O'nu asla unutamazsın. Senin benim gibi bir can taşıdıkları bile çıkar bazen aklından. Hiç görmeden, bir kelime bile konuşmadan birbirinizin hayatında yer edersiniz. Sen O'nu bilirsin; O, seni hisseder. Biraz da 'senin olarak' orada dur.

Orada artık durmadığını anladığında, senin dünyanda da başdöndürücü bir boşluk olur.

***

Komedyenin ölümü, sanki daha acı.

Sanki oyunculuk başka, komedyenlik başka.

O daha b zden. Kafadan kabul etmek, o daha samımı! İkisi de çizgiyle uğraşırlar ama karikatürcü, ressamdan daha yakın gibidir. Gülmece-güldürmece âlemine sanki biraz daha uzak sanırsın ölümü. Öyle birşey. Oysa öyle değildir.

Oysa Necdet Tosun da gitmiştir, Cevat Kurtuluş da, Hulusi Kentmen de, Adile Naşit de, Altan Erbulak da, İsmet Çelik de, Tekin Aral da... Yitirdiğimiz güzellikler buraya sığmaz, onların isimleri sonsuzluğa kazınmıştır. Dikkatli bakan görür!

***

Aynı filmi defalarca seyretmeye alışkınız biz. Serinin son filmi, "Hababam Sınıfı Cenazede!" Daha önce Hafize Ana'yı, Domdom'u kaybetmedik mi? İşte, İnek Şaban da gitti. Sınıfta devamsızlıklar artıyor Mahmut Hocam, önlem alın! Beynimde o müzik, n'olur hızlan artık!

Şaban, bambaşka bi okula nakloldu! Güdük Necmi, Damat Ferit, Hayta İsmail, diğerleri, n'olur siz bizden bu kadar çabuk ayrılmayın...

***

Kemal Sunal'ın arkasına baka baka bir koşuşu vardı filmlerinde. Komik, orjinal. Kaçmayı, kovalayanı ve hatta yakalanmayı iplemeyen bir kaçış şekli. Şiveli bir vücut dili! Seyrederken tarafsız olmayı hiç beceremedik, hep O'nu tuttuk. Mutlu sonlar, sanal da olsa yalan da olsa mazlumun, iyinin zaferini müjdeledi bize inceden. 'Komik garibanı' anıtlaştırmak kolay iş mi? Filmlerinin bu kadar sık gösterilmesini zaman zaman tepkiyle karşıladık, haksız da değildik. Ama halkın boşluğuna vurmayı 'profesyonellik' sanan rantçı medya kafası başka, tek başına tüm kanalların 'reyting belkemiği' olmak başka. Bu furyada emeğine saygı duyulmayıp, Sunal'a bir kuruş ödenmemesi çok başka.

***

Eve giderken, dayanamayıp sıcak ekmeğin kenarını koparıp yemek gibi bişey. Bizim ortak tadımız.

Öbür taraf, burayı çoktan zorluyor, belki solladı bile. Ertem Eğilmez de başlarında. Oradaki kadro zenginleştikçe, bizim kırık hayatlarımız yoksullaşıyor.

Ben kocamanım, ağlamam. Ama Gol Kralı'nı büyülenir gibi seyreden o likokul çocuğunu susturamıyorum.

Daral & Hmsah

MEHMET ÇAĞLAĞ

10 Temmuz - 10 Ağustos Kayseri Anadolu Fuarı safi suçluk olmak için bile gidilir, gerisi kar.

Temmuz ayı içinde Ordu Yeşilce-Topçamlı-Üçyol Yayla Şenlikleri...

Bir arabana gel.. Hic bişii değil İstanbul'dan 2 depo, Ankara'dan 1 depo benzin.

Komikaze

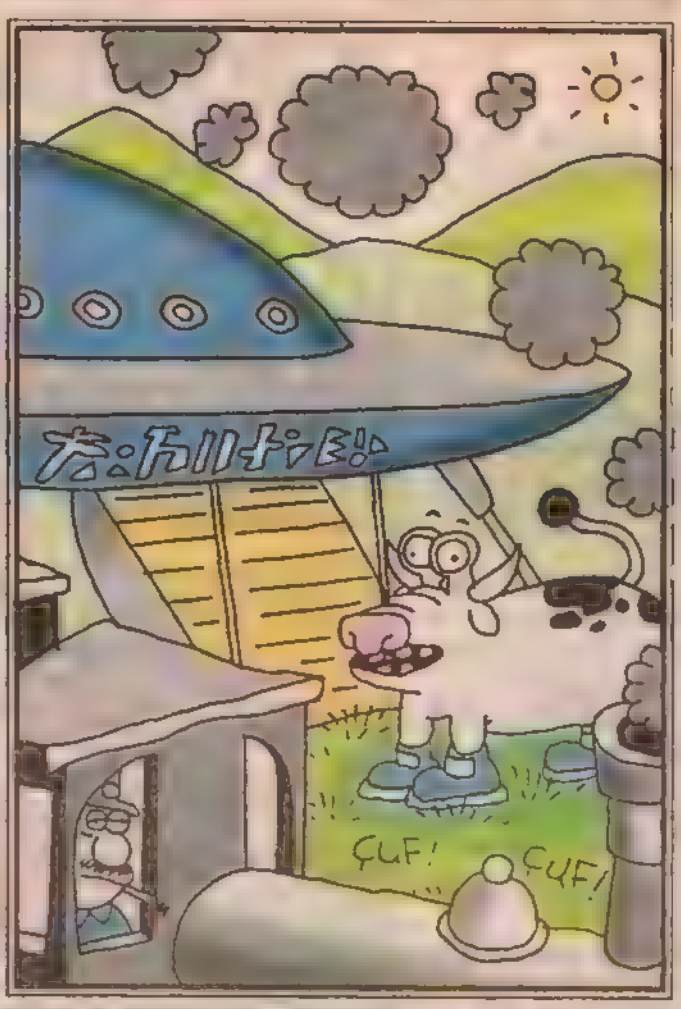

erdil yaşaroğlu

7-9 Temmuz Kütahya "Çini Festivali" cinici guzeli seçiyorsa superdir soruşa, araştırıla, yoksa da önemli dil uçuza çini alma imkanları değerlendirilir ya da Dumlupınar Fuarı'na katılınabilir 7-27 Temmuz...

Köpekler Bil

Yaz geldi... Herkes gitti, sokaklarda kimsesiz ve yoksul çocuklar kaldı sadece ...

Yaz geldi, şimdi artık yürürken kendi kendime konuşmak serbest bana...

İnsan bu dünyadaki tek benzerini terkeder mi, nasıl yapar bunu... Sen yaptın...

İnanmadan açılmaz benim kapılarım... Ada'da birlikte olduğumuz o son gece, acıyla ve hazla üzerinde ağladığım gece hissettim bunu:Tenimde kutsal ve kimsesiz bir gece bulmuştum kendime .. Üzerinde hiç düşünülmemiş bir gece... Bir tek bana ait sonsuz bir gece...

Öyle susuzduk ki herşeye, masumiyetinin izin verdiği kadar kirletilmeye hazır bir geceydi bu yüzden.

Masumiyetinin sınırı yoktu... İşte bu yüzden ölümdün sen bana.

Sende aşkı bulmuştum...

Aşk ölümün sevgilisidir... Kollarında kimsesiz bir aşkla geldin bana... Ölümü hatırlattın bana...

Hemen o an anladım, aşıktım sana...

Sense öylesine susuz kalmıştın ki hayata ve aşka... Geriye doğru koşan kanatlı atlar gibiydin... Geriye... Masumiyetine doğru koşan... Bu yüzden, işte en çok bu yüzden geceler boyu kanatlarını öpüp durmuştum hep ...

Öylesine öpmüştüm içinde bir anne uyandırmıştım senin... Bakire bir anne... Çocuğundan büyük, oğlu kendisinden küçük bir anne uyandırmıştım...

Nedir ki hayat, sonsuz bir uykudur aşk olmayınca...

Her aşkla yeniden doğarız, sütdişleriyle

Her aşkla ölümü özlerken yaşamaya tapanız. .

Hem bak yaz geldi, sesin çınlıyor şimdi bu boş sokaklarda,..

Şimdi bütün hatıralar birbirine karışıyor... Sen hangilerini saklıyorsun bilmem; ben aramızda kavranamayan, adlandırılamayan ne varsa onları biriktiriyorum . Görünenlerin tam tersini anlatanları bir de.

Hani bir gece benim eve yetişememiştik. Çok sıkışmıştın.Evimin yolu üzerinde bir inşaatın bahçesine götürmüştüm seni...

Utanıyorum,yanımda bekleme, demiştin... Ama o ses hala akılda benim... Sanki ellerinden o alçın yağmurlar...

Görünenlerin arkasın ye sonsuz bir büyülenm

Şimdi sensiz, şimdi nın işediğin yere gelip murların sesini dinliyor

Buna kimse inanma ten asla kanıtlanması mayan birşeydir... Meç teslim olmaktır aşk.

Ben şimdi her gece eşeliyorum kimsesiz birlikte.Bazen onlar bile geçiyor ..

Demek ikimiz de yal güçlü insanlar lazım, bi aşağı çekeriz... Demek mize iyi gelmeyiz, öyle

Peki buldun mu ken lü insanı... Yaralı olmay deyiminle, o doğru in benim gibi aşağı çekm dun mu onu...

Peki, bulduysa o ins sene sokaklar niye böy

Mutluysan niye herş şehirde ..

Öyle gizli ve öyle çe ki sen, içine kimse do bütün sokaklar gecikm olurdu

Bilinmezse senin ya kendini eksik cinayetler

Seni ben kendimden sedim sevgili...

Sen benim aşkımın ö dukça ben seni o kadar

Hem ben seni bu ha bırakılmış bir sırrı gibi s gili...

Ben seni hikmetinde simiş bütün mucizeler g

Bir yetim bir başka severse, ben seni öyle

Ben seni bize öğretil veda eder gibi sevdim s

İsteseydin, birkez bi din, herşeyi bırakır gelir den... Neresi olursa ge güne dek bu hayat içi herşeyi, dahası adımı gelirdim seninle...

Seninle silerdim kend isteseydin. .

Sen burada yoksan çünkü... Heryer hep ay göründüğü gibi..Tek bir lanmıyor artık anılar, ışı sedişler... Herkes sıms

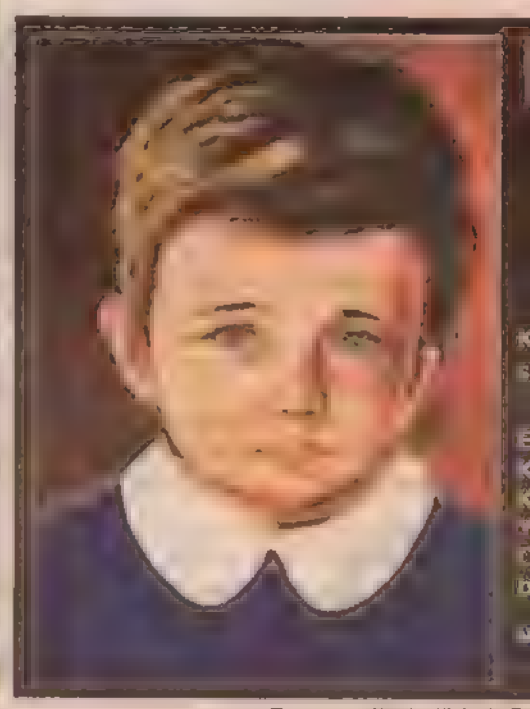

12 Temmuz Nigde-Ulukışla De
Olmadı Afyon Çay Vişne Şen

ülüyor Halime...

bu dünyaya. Kimsenin gidecek bir yeri kalmamış..Kim dunyada neye sanılmışsa onunla kaybolmuş ..

Sen burada yoksun artık ve ben artık kazandığım her başarıyla kendimden, o yanlış hayatımdan öç alıyorum aslında...

O güçü hayatım, durmadan ürperen kimsesiz bir çocuk aslında.. Bir tek adı var, ama kendi yok hayatımın...

Ona heryerden parlak zarflar içinde davetiyeler geliyor hergun... İçinden vaadler çıkıyor, yeni fırsatlar, yeni yukselme umutları...

Oysa sen yoksun... Boşlukta dolaşıyor şimdi hayatım, gökyüzünde vaftiz edilmeden dolaşan çocuklar gibi...

Sen yoksun; bu yüzden o hep aranmaya muhtaç... Bu yüzden sevmeden sevilmeye muhtacım...

Bir hayatı yok hayatımın Bu yüzden o kendisine gelen parlak zarfları saymaya muhtaç...

Sen yoksun; bu yüzden o etrafta kimse yokken paralarını gizli bir dua okur gibi saymaya muhtaç...

Sen yoksun; bu yüzden o bütün dinlere inanmaya muhtaç...

Sen yoksun; bu yüzden o, sevmeden, inanmadan, kim olursa olsun teslimiyete muhtaç...

Sen yoksun; bu yüzden artık yalnızlığım bana duşman...

Sen olmadığın için bana iyi gelmeyen ne varsa yapıyorum artık...

Boğuluyorum içimdeki karanlıktan, bütün ışıkları açıyorum bu yüzden...

Tanıyıp tanımadığım herkesi evime çağırıyorum... ..

Yaralarımı bantlıyorum... Aşk gelirken hissedilir ya, garip bir tapınma hissedilir, yurekten yükselir ya usulca, birbirimize akan o soylu duygudur ya aşk, ne varsa işte hepsini bantlıyorum...

Ben seni nasıl aşağı çekiyorsam, sana nasıl kötü geliyorsam, kendime de, hayatıma da öyle davranıyorum sevgili...

Evime çağırdıklarımla kul sohbetleri yapıyorum.Rasgele çekiştiriyorum onu bunu...

Madem gidecek bir yer yok, madem bu dünya bizim sonsuz evimiz, öyleyse kirlensin herşey, lekelensin yüreğimizdeki tüm anılar, diyorum..

Gidecek bir yeri kalmamış hayatımın etrafını kirlenmiş hırslarla örüyorum...

Cemaatlere girip çıkıyorum... Kendime güçlü yandaşlar edinıyorum...

Karayağız gençler toplanıyor etrafımda, **abi emret, sana bir yanlış yapan varsa, hemen söyle bize**, diyorlar...

Kimi göstersem vuracaklar, oysa kendimden başka duşmanım yok benim...

Sen yoksun, benden iyi vurulacak düşman mı olur..

Ne çok şey bırakmıştı içimde hatırlasana, gözüm kırpmadan anlatırdım sana. Korkmadan, çünkü biliyordum beni hiçbir zaman yargılamayacağını...

İlk kez, hayatımda ilk kez kaybetme korkum olmadan kendimi anlatacağım sen çıkmıştın karşıma Yumardım gözlerimi seninle konuşurken Yumardım ve içine bakardım, kendi içime bakar gibi...

Seni sevmem anında hazza dönüşen bir acıydı.

Öylesine sevdim ki seni, ben seninle sevdim acı çekmeyi...

Seninle anladım, sonsuz sevince her acı hazza dönüşüyormuş... O ayaklar altında dolaşan, o küçumsenen acılarım sana anlattıkça ışıklı bir sevinç oluyordu... Sonsuz bir haz...

Yaşadığım heryeri unutturuyordu bu haz..Görünlerin arkasını sar bir ışığın altında görüyordum hep... Herşey tek bir anlamda toplanıyordu... Sevgileri aydınlatan o meçhul ışık gelip gulumseyişinin altında birikiyordu... Demek, herkesten gizlediğin yaralarını bir tek ben gördüğüm için sana dunyanın en uzak insanı oldum öyle mi... ..

Şimdi yaz geldi... Yere duşen çocukları yerden kaldıran kimse yok artık...

Yaz geldi, şimdi bütun ışıklar bana cinneti hatırlatıyor...

Demek seni aşağıya çekiyorum.

Demek ikimiz de çok yaralıyız; demek, bize güçlü insanlar gerek, öyle mi...

Gözümü yumarak sana anlattığım herşeyi bu dünyaya tercüme ettin sen... Öyle mi sevgili. Kimi ve neyi kurtarmak için yaptın bunu.

Defalarca konuştuk seninle. Hani korkunç bir yalandı yaşanan. Hani aşk yoksa ve böyle yaşadıkça batıyorduk ve batacaktık...

Hani aşk güzel ve soylu delilikti, hani herşeyi bırakıp çekip gitmekti asıl olan buralardan...

Hani parçalanmıştı benliğin ve avuçlarındaydı o çıplak çılgınlığın... Hani kendi gözlerini ilk kez görmuştun o çılgın mavide... Hani kendine ilk kez dokunmuştun bana dokununca...

Hani ilk kez utanmadan ağlamıştın birinin yanında.Yeniden doğar gibi, kendi içinden ilk kez çıkar gibi... Bütün yaralarını tek tek öper gibi

Hani yükseliyordun acı çekerken Hani kendin olarak yaşadığın her yeri ilgi hazdı senin için Hatırlasana, gordüğün herşeyi içine çekiyordun .. Dokunduğun herşey minnetle gulumsüyordu sana...

Madem bu kadar açık ve berraktı gördüklerin, madem ilk kez kendin olmuştun, neden, neden güçlü insanlara tutunmak aklına geldi birden...

Ne gördün orada; hem ne hissediyorsam anlattım sana, sevgimizde mi umut yoktu, yoksa yaralarında mı...

Yaraların çok mu umutsuzdu sevgili... ,

Bızden de, sevgimizden daha umutsuzdu öyle mi .

Haberin olsun, artık bana ben bile inanmıyorum ...

Hem sen yoksun, kim inanır ki artık bana...

Yaraların sevgimden, sevginden güçlüyse ne yapabilirim senin için.

Dunyanın en güzel, en anlamlı umutsuzluğunu ister gibi istedim seni ben

Bir tek iyiliği oldu bana bu aşkın, hiçbir şeyi kıskanmıyorum artık.. Kimse görmese de dunyanın en büyük, en acımasız kayıtsızlığı bende artık...

Bir tek yaralarını kıskanıyorum... Sevgimden bile güçlü olan yaralarını...

Şimdi ne mi yapıyorum...

Herkes ne yapıyorsa ben de onu...

Kendime bir web sayfası hazırlattım mesela . .

Butun fotoğraflarım var o sayfada... Benimle ilgili bütün bilgiler...

Mahrem birşey kalmasın istiyorum hayatımda... Yaşadığım herşeyi anında anlatıyorum insanlara..

Çağ, kendine tapınma çağı... Ben de kendi boşluğuma tapıyorum.

Ne yaşamışsam herkese sunuyorum...

Borsaya filan takılıyorum Gazetelerin ekonomi sayfalarını okuyorum... Güçlü şirketleri takibe alıyorum... Dolar biriktiriyorum...

Durmadan alışveriş yapıyorum.Kasalardan fiş alıyorum.Bu fişleri saklıyorum...

Gen teknolojisiyle ilgileniyorum.Yaşlılığı önleyen ilaçların adını yazıyorum defterime...

Uzun yaşamın sırlarıyla ilgili haberleri okuyorum kaçırmadan...

Cep telefonum hep açık... Önüme gelene durmadan mesaj çekiyorum...

Herkesten sevgi dileniyorum...

Evimde yalnız kalamıyorum.Tanıyıp tanımadığım herkesi evime çağırıyorum...

Butun ışıkları sonuna kadar açıyorum... Bütün kul sohbetlerine katılıyor, korkunç dedikodular yapıyorum...

Durmadan öç alıyorum hayatımdan...

Öyle yavan, öyle ıssız ki içim

Dünyanın en kötü intiharı böyle yaşamak..

Üstelik seni herşeye rağmen sevdiğim için, ne kadar istesem de ölemiyorum... Bunu sen bile anlamıyorsun...

Kimi geceler, kendimi tutamayıp işediğim evimin hemen yakınındaki inşaata gidiyorum... Kumların arasında seni arıyorum

Kumların arasında sevgimizden daha güçlü olan yaralarını arıyorum ..

Köpekler bile gülüyor halime...

Sen yoksun; İçimde sonsuz gölgeler uçuyor...

Hem artık yaz geldi. Herkes gitti. Sokaklarda kimsesiz ve yoksul çocuklar kaldı sadece...

Cezmi Ersöz

* 8 Temmuz Pazar gecesi saat 24:00-02:00 arasında 89.3'te Alem FM de Hakan'la söyleşimiz var
* 15 Temmuz Cumartesi saat 18.30 da **Altınoluk**'da **Üniversal Kitabevi**'ndeyim.
* 16 Temmuz Pazar günü saat 18:00'de Foça'da **Al-A-Teatr**'dayım
* Müşerref Kaya. "Özensiz" Taytan Özgür Bafiz Haseki Bahar Uğurdoğan Beldem Bostancıoğlu (Beni Leman'dan arar mısın?) Ayşe Akdeniz (Kitap gönderildi) Yener Coşkunsa, Sessiz Özgürlük, Özge Sönmez, Gürkan Üzal (Yazılarını gönder), Özlem Yalon, Fatma Tao, Yavuz Arda, Davut Balıkçı, Ömür Özkaya, Caf, Bulent Guner Mektuplarınızı aldım sevgiyle.
* Eda Şahin Pınar Yıldız Tulin Akyıldız (Kitabını gönder). Turker Yıldız, Çiğdem, Emrah Tunç, Didem ve Murat Kul, Belin Acar Derya Anuk, Hula Baloşoğlu Dinçer Sağmat, Tolga, Çiğdem. Çiğdem Kızılkaya, M.Fuat Şanalioğlu. Hande İlbı Fazilet Taştan, Özge Kumru Kemal-Fahriye, Tuğba Uçar Fatih Yılmaz Müge ve Ebru. Söylettin Şahin, Avle Gönçeli Arda Guzel Ayşegusev Alev Demirtaş. Bekir Umut Akar Leman Gevaca Canan. Yasemin Yeşil-Gurbet, Sergiran. Zeyno Bahar Cem Koç. Sercan Ayar Serpil Şengül Esra Çotuk IGOR Vildan Ç E-maillerinizi aldım sevgiyle

M EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR

otu diye uzulme, evden kaçma,
a sakın intihar etme... (Lütfen)

Bu yollardan geçmiş Lemancı Abi, Abla sözü...

ci!.. Karnen kırık olabilir... (Hocadan) düzelir.
ık olabilir... (Hayattan) geçer...
nadın kırık olabilir... (Babadan) iyileşir
bisikletten düşüp kafanı kırma (Lemandan)
Lise öğrencileri... Kötü karnenizin bir fotokopisini
ayın. Bisikletleri kapın!

rde tahrifat yapmayın çocuklar... araştırıp bisikletleri teslim edicez.

Kötü Karne. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu - İst

asabası Kiraz Festivali yetişen yetişir başka bişey demiyoruz.
nayın!

grafiler Fatoş

TARİHTE AKLA GELEN İLK FİKİRDEN SONRA...

- Anne!.. Bu da ne?!.

- Azortorof
- Abazort
- Abuş
- Andıns
- Azort
- Asson
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- Abazonia
- Atman
- Akromegal
- [illegible]
- [illegible]
- Antiop
- Bödöz
- Babunite
- Bıcır
- Buzo
- Boynu
- Barhanz
- Bargut
- Boynu
- Bokaçyus
- Barento
- Boşbaba
- Barzo
- Batıkba
- Baltazar
- Baka
- Basur
- Bazaner
- Bokenglak
- Bokokom
- Baştaban
- Barnski
- Baka
- Barzo
- Bardamo
- Bazaner
- Burnüko
- Bidon
- Boşbaba
- Bozuliko
- Budaraş
- Bardomos
- Bongol
- Corro
- Cehetak
- Curto
- Curuf
- Cavzorto
- Cumba
- Cantik
- Cogor
- Çaliev
- Çemişler
- Çotarank
- Çuşoz
- Çivibaş
- Dambulatar
- Destırio
- Döyüs
- Dambak
- Damdoz
- Damdodik
- Damzorot
- Damzırmon
- Dombay
- Dövizort
- Dipigan
- Dobor
- Dumerike
- [illegible]
- Dangoz
- Dube
- Dingol
- [illegible]
- [illegible]
- Donga
- Daban
- Dolmacana
- Dalyangoz
- Damzort
- Dallamos
- Damdoz
- Damcınık
- Daigut
- Dadıyozort
- Damburt
- Dikkurak
- Dikamoion
- Damzırman
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- Eyportto
- Farfaran
- Enzort
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- Gaycaı
- Gobel
- Ganyoz
- Grotesk
- Gubar
- Geldıka
- Galloç
- Godırik
- Gundur
- Gogok
- Gırnap
- Gurut
- Garkaik
- Genlka
- Gollok
- Gavra
- Gallik
- Geblo
- Gasguno
- Gagguno
- Grav
- Gajjo
- Gomalak
- Gındo
- Gutgut
- Gopsil
- Hıçus
- Hobek
- Hostlek
- Havgırt
- Hebet
- Hellött
- Hıyarettin
- Hematom
- Hamazon
- Hoymuk
- Haskar
- Habarto
- Hanzotik
- Hotzor
- Holoz
- Hesenesuke
- Hökkulli
- Hompo
- Hırbalag
- Hırdon
- İlto
- Konga
- Kazour
- Künçek
- Kesist
- Kılbıvor
- Kılmıkı
- Kazmonok
- [illegible]
- [illegible]
- Kıroma
- [illegible]
- [illegible]
- Kadurba
- Kornturo
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- Kaçodoga
- Kongarak
- [illegible]
- Kepaztoluz
- Kalfottoz
- Kommoz
- Kazmapalit
- Kuffi
- Kırozmatik
- Kalkolit
- Kırzor
- Komançı
- Kovarak
- Karaköter
- Kamlıenyum
- Koçe
- [illegible]
- Kornezzorto
- Kusıcıl
- Kodon
- Kırozort
- Lömbös
- Lobolt
- [illegible]
- [illegible]
- Ligorbonos
- Löpbaş
- Lölö
- Lömbos
- Lakva
- Lokko
- Likko
- Lantoş
- Levutlınnık
- Lambit
- Lakıro
- Mıengomik
- Mıenta
- Matoz
- Maladam
- Mozik
- Mıeinbuk
- Mıkenyum
- Mostdallama
- Maşo
- Marrajjo
- Malazort
- Mazortcom
- Mohan
- Mandabaş
- Milenzo
- Masunta
- Milengut
- Mizot
- Mortrakuk
- Mandagot
- Minskıdam
- Mortuzort
- Mozolo
- Masturzort
- Magazor
- Mizort
- Netaitski
- Organizort
- Otozort
- Orongort
- Otzortman
- Onkoz
- Pfyzman
- Paradizor
- Pipoppezo
- Parık
- Purtozort
- Pıstoort
- Polqımbada
- Purlo
- Psiozort
- Pobık
- Palange
- Pirtiye
- Protozortuh
- [illegible]
- Revo
- Sensa
- Siberman
- Sebga
- Siberpangal
- Samsak
- Saks
- Saplama
- Sapısılık
- Sallama
- Salısıkos
- Sıdamon
- Süksınık
- Şeskek
- Şalle
- Şıkışık
- Şokoşok
- Şatto
- Şonno
- Şikobok
- Şebella
- Şeppal
- Şokkako
- Tomruk
- Tırıl
- Tırrobilinko
- Taşanka
- Tangut
- Tırapancı
- Totak
- Taotay
- Takatak
- Taharettin
- Turkzort
- Teknozort
- Tıdeş
- Travmay
- Tunyalı
- Turpzort
- Tarrakort
- Ulfan
- Ütturü
- Valloz
- Vurkaçabı
- Yanpeş
- Yorta
- Yarmabaz
- Zortzılo
- Zortolog
- Zortnaym
- [illegible]
- Zortbort
- [illegible]
- [illegible]
- Zotron
- Zortlak
- Zobut
- [illegible]
- [illegible]
- Zurttaş
- Zortotom
- Zontium
- Zorton
- Zortraktik
- Zurra
- Zontazort
- Zövzöv
- Zogart
- Zokka
- Zupköpür
- Zonmagahan
- Zurtnık
- Zontrakulla
- Zortapırto
- Zortınıs
- Zortlebonya
- Zortlabo
- Zortyak
- Zortatary
- Zortafon
- Zortranski
- Zortındad
- Zortanac
- Zortnao
- Zoppa
- Zortirson
- Zortanyak
- Zortotıp
- Zadongo
- Zortgolos
- Zortmanşon
- Zondal
- Zeksika
- Zingo
- Zortikinos
- Zongo
- Zazortom
- Zaporta
- Zikke
- Zortumen

Adını ....

.... koydum

Adını koyan ısım babasının
Adı-Soyadı: ....

Adresi:..............

Posta Adresi: LeMan Dergisi
İmam Adnan Sok. No 20 80800
Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman com tr.

Beğendiklerinizi işaretleyip gönderin, adını koyup gönderin...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

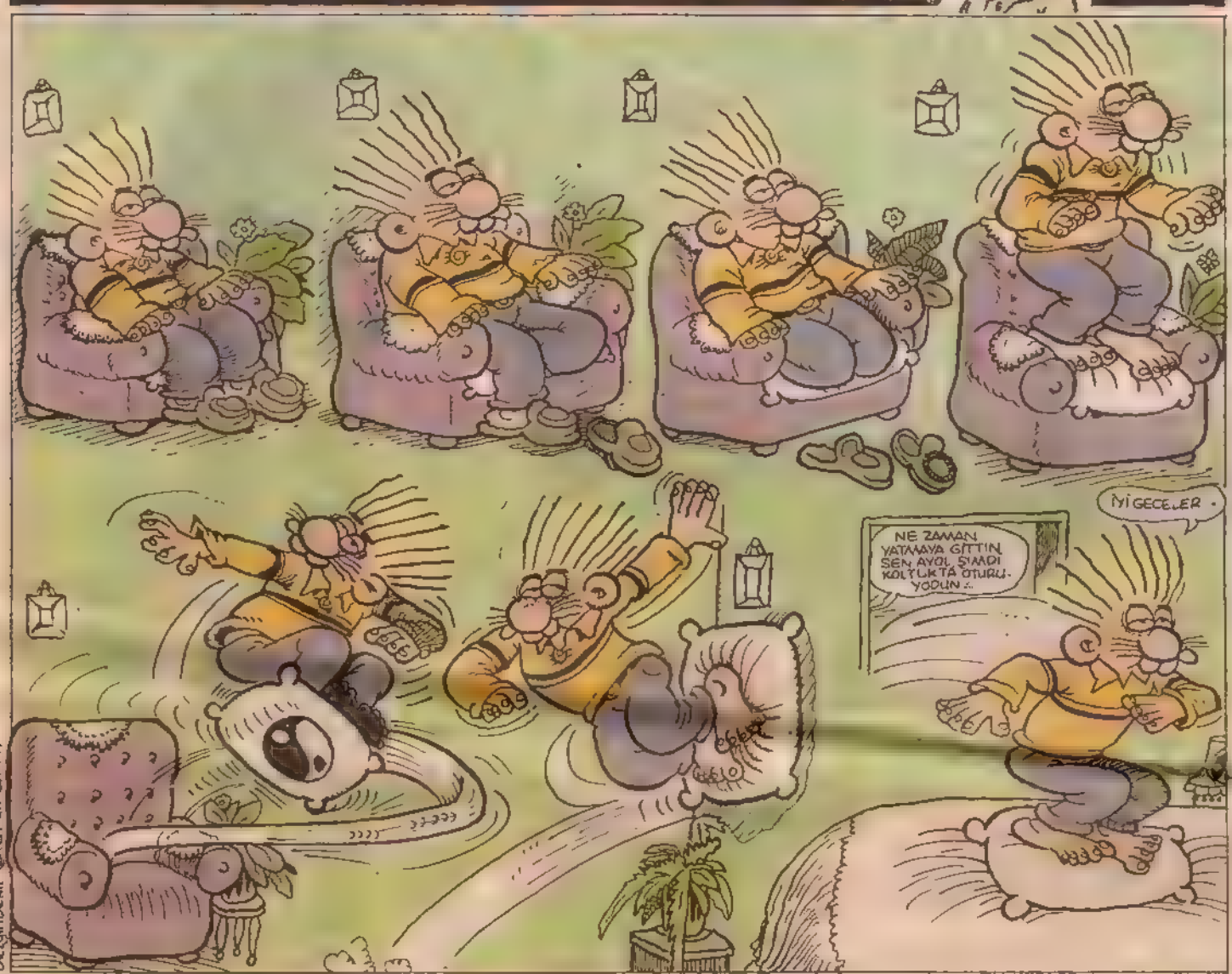

bezginbekir @leman.com.tr

Lütfü Oflaz

F tipsiz cezaevi!

Faşizmin F'si ile F tipi cezaevinin F'si ikiz kardeş!

Ancak faşist ruhu yalnız yönetenler taşımıyor, yönetilenler de taşıyor.

Nitekim Hürriyet gazetesinin "Ölmek üzere olan mahkumlar son günlerini ailesinin yanında mı geçirmeli, cezaevinde mi geçirmeli" şeklindeki anketinin sonucu ortada.

"Evinde, ailesinin yanında ölsün" diyenler yüzde 35.2

"Ölene kadar cezaevinde kalsın" diyenler yüzde 56.2

Yüzde 56.2 Hitler benzeri ruh taşımasa, ölmek üzere olan mahkuma böylesine acımasız davranır mı?

Bunlar tıpkı Sivas'ta 37 aydının yakılışını zevkle seyredip, alkışlayanlar gibi.

Bunlara "Mahkumlar F tipi cezaevi denilen tabutluklara konsun mu konmasın mı" diye sorulsa, alınacak sonuç belli değil mi?

Kafanıza F tipi cezaevinin F'si kadar tabut düşsün!

Belki o zaman kör gözleriniz, kör vicdanlarımız açılır.

Futbolun F'sini görür görmez açılan gözlerimiz [illegible] F'sini görür görmez de açılır

Ancak kör gözleri, kör vicdanları asıl açılması gerekenler F tipi cezaevlerini savunan TV yorumcuları, köşe yazarlar.

"Batı'daki cezaevleri de F tipi şeklinde; orada da mahkumlar topluca değil, tek kişilik hücrelerde kalıyor" diyor bu zatlar

Peki Batı'daki cezaevlerinde, Ulucanlar Cezaevi'nde olduğu gibi, güvenlik görevlileri siyasi mahkumları başlarına demir çubuklarla vura vura öldürüyorlar mı?

Bizde özellikle siyasi mahkumların koğuşlarda topluca kalması bir savunma mekanizması.

Kendilerine yönelik şiddet uygulamalarına topluca karşı koyup, kendilerini savunabildikleri kadar savunuyorlar.

F tipi cezaevleri ile işte asıl bu savunma mekanizması yokediliyor.

Böl ve yok et!

Herbirini teker teker hücrelere at; iyice savunmasız bırak; sonra da yapacağını rahatlıkla yap.

F tipi cezaevi, tipi bozuk cezaevi!

F tipsiz cezaevi!

HAİN EVLAT

Can Barlas

ÖKKEŞ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

Temmuz'un 2. Pazarı Sakarya Hendek **Dikmen Köyü Yayla Şenliği**... Bilen bilir, bilmeyen kendi bilir.

10 Temmuz Bafra **Bengü Karakucak Güreşleri** elemesine güvenen g[illegible]

tp io

çizen: GALIPTEKIN

SANA SÖYLEMİŞTİM, HER ŞEY YOLUNDA GİDECEK DİYE. BİR DE AZ KONUŞSAN DAHA İYİ..

TANRIM YILLAR SONRA BU IMKANSIZDI. İNANILMAZ!

İkimizden biri ,imkansızı başarmıştık,hangimizdi.. Ama bunun bir önemi yoktu artık

Kadın resmen mucize yaratmıştı ama,azize değildi, işi biliyordu ama orospu da değildi, sevişme bitince ona teşekkür etsem ayıp olur muydu?

ARTIK ÇÖZÜYORUM SENİ, BİRAZ DA SEN ÇABA GÖSTER, KÜÇÜK ADAM..

Ve çözdü beni. Sıra bendeydi.

ARTIK ELLERİNİ DE KULLANABİLİRSİN

ŞEY. BAK KONUŞMAYACAĞIM, SORU DA SORMAYACAĞIM. BİR TEK ŞEYİ MERAK EDİYORUM"NİYE BEN" HA?.

BU GECE RASLADIĞIM EN ZAVALLI ŞEY SENDİN.ONUN İÇİN İSTERSEN ARTIK GİDEBİLİRSİN.KALABİLİRSİN DE...

Emindim, bu kadın hem bir azize, hem de orospuydu, belki de Marta Vrad de ermenin bir [illegible] Fakat ben kesinlikle bir şey yorum Ama kesinlikle bu kadar iyi niyetli olmayacaktım

TEŞEKKÜR EDERİM. OHH, ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM..

SUS ARTIK SALAK

Öyle bir zaftan sonra nasıl kalabilirdim. Gabucak giyinip dışarı çıktım, arkamdan geldi.

İSTEDİĞİN ZAMAN BURAYA GELEBİLİRSİN, YA DA İSTEDİĞİM ZAMAN BEN SENİ BULURUM

Sokağa çıktım ceplerimi karıştırdım, bir adres ve bolca para vardı.. İstediğim zaman onu bulabilirdim ve emindim istediği zaman o da beni bulacaktı...Kendimi cinsel hayatımı güvence altına almış gibi hissettim... Güvence altına alınmış bir şeyim olmuştu..

HEMŞİ

Mahalleme geri dönmüştüm, bara girdim hala kafamda o soru vardı.- Bu kadar zengin ve güzel bir kadın niye benim gibi bir kaybedeni seçmişti. İşmeye başladım...

HEY YALNIZ MISIN. SERSERİ?

ARTIK DEĞİLİM. İNSIRTTAN DAN

Evet yalnız değildim,onun hayalkeriyle sızdım,o çok güzel ve genç tir

HEY LYAN ARTIK

GECEDEN BERİ SAYIKLIYORSUN, SEN BÖYLE OLMAZDIN.

ONUNLA KONUŞUYORDUM... MARIAYLA...

İşsevenler! Buzağılara dayacaksınız.

1-31 Temmuz Samsun'da olmak var!. **Samsun Mili Fuarı** daha ne olsun. Haydi Samsun'a!

8 Temmuz Sivas Hatik **Buzağı Yarışması** buzağısına güvenen gelsin.. Haydi Buz

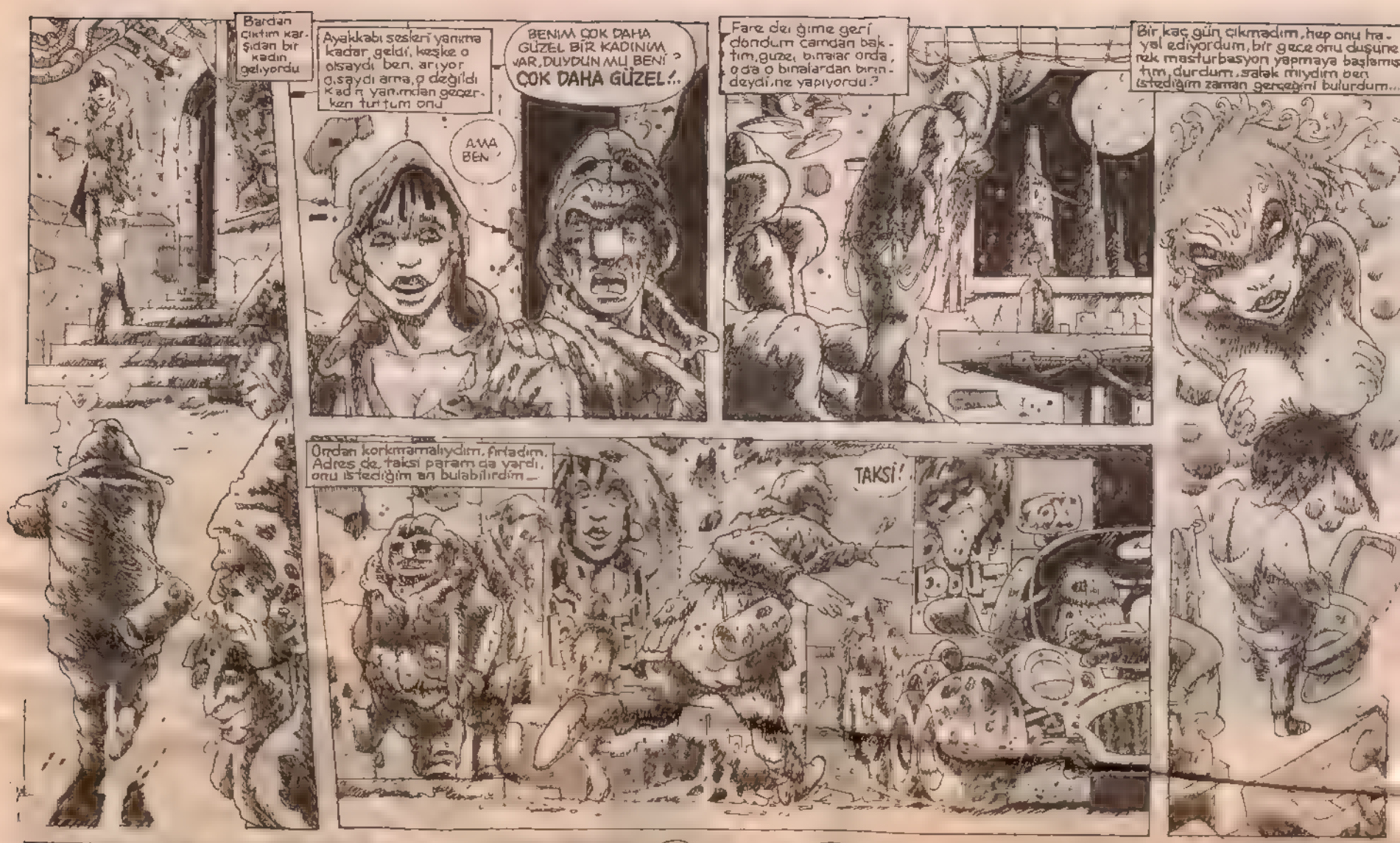

İlk İmza

Nihat Genç

İlk kitabımın çıktığı günler. Bir tanecik satmıyor. Kitapçının kapısında testiyle su satan adam, seyrediyorum, maçlarda çok satmıştım. Böyle birşey satmalı insan, sonu yok susuzluğun, insan, haldır-huldur bir alışverişin telaşında bulmalı kendini. Baksana, müşteri içmekle kalmıyor, şapkasını bile ıslatıyor. Bir su bardağı bularak satıcı, kendini bir işe yarar kılmış. (Her hafta Leman'da yetmiş kişi yanyana geliyoruz, söylenmemiş yeni bir söz, düşünce, espri bulmak için, her hafta başka birşeyin peşine düşüyoruz, fiyatımız üç yüz elli bini geçemiyor, Sabancı sufası pet şişelere doldurmuş, her şişeye aynı su doldurduyor beş yüz bin lira, üstelik memleket için, kendi için, kalkınmak için çok önemli adam!) Haftalardır kitabımın sırasına bakan yok. Kelimeleri kürek mahkumları gibi sayfalara tıkıştırdım, ruhumu zincirledim oraya, duruyor işte, yiyip içmekten kesileceğim Satmasın anladık. Bir tek kişi olsun almaz mı? Ağrıma gidiyor. Yine de iki elim kanda olsa hergün gidip ziyaret ediyorum rafları, hüzünle dokunuyorum onlara. Umutsuzluk üzerine kutsal bir dayanıklılık kazandım. Bu dünyada ne icad edilmişse "umutsuzlar" yaptı, umutlular, nasıl olsa, Allah'ın suyu, biri bir bardağa koyar diye bekledi...

Entellektuel bir ağbinin evinde, akşam oturmasında kitaplarını karıştırıyoruz. Bu zehirli, krizli hikayelerde ayıp olur diye adlarını vermiyorum. Gungörmüş, nukteli, güf gibi rahiplerin bu sıcacık evinden bir elebaşının hikayesine girmek yakışıksız olmalı. Kitaplar içinde oyalanırken yaldızlı, iri harflar ediyorum. Edebiyatı herkes bir bahar telaşı, bir bahar heyecanı olarak tanır. Kimin kapısını çalsak, yazar, doğru şeyler, güzel, şirin, tatlı, akılıca, gungörmüş şeyler yazan adam olarak bilinir. Terleme, korku, tahrik, kışkırtı, kabus, usanç, bok, sinek, belirsizlik, çıkışsızlığı kağıtlara yapıştıran adamı kimse tanımıyor, yarı karanlık cümleler, öfke, solucan, kin, gerçeği bozan, hala ağzı bir karış açık, hayata, kendine, beyaz kağıda bakan bu adamı kimse tanımıyor. Temiz, duzgun, neşeli, sevgili, dostluk dolu edebiyatla hiçbir ilişkim yok, kelimeler sonsuz bir yangının cesedleridir, kelimeler vahşi bir sırtlanın dişleri, hayatın leşlerine saldırır, sevgiyle, dostlukla, kardeşlikle yürüyen sanat, edebiyat, buraya kadar işte! Memet Fuatların, Tahsin Yücellerin, Oktay Akbalların şiir, edebiyat üzerine kitaplarını tıksintiyle bir bir çıkartıp raftan yerlere fırlatıyorum, bir nesli kandırdınız, kelek metinlerinizle

Kapı çalındı. Kırk yaşlarında esmer, çakı gibi bir adam, elinde telsiz telefon içeri girdi. Hoşbeş, karşılıklı oturduk. Ev sahibi tanıştırdı, "Kaçakçılık daire başkanı", bize dönüp "polis olduğuna bakmayın, edebiyat, felsefeyle yakından ilgilidir". Terkar misafire dönüp: "Bu gençlerin ismini unutma, geleceğin büyük yazarları"...

Sıkıntılı bir bekleyiş, bakışlarımızı, halıda, duvarda tabloda boşuna oyalayıp, kaçırarak pırıltı bir gerilim, bir tarz uçurum, kaçakçılık daire başkanıyla ne konuşabiliriz. Kaçakçılık daire başkanı, sıkıntıyı yenemedi, koltuğundan kalktı, pantolonunun dizlerini topladı, tekrar oturdu, rahat edemedi, tekrar kalktı, sırtına bir minder koydu

Osmanlı, altı asırda altıyüz sadrazam değiştirdi, hatta daha çok, bir saat, üç saat kalan sadrazamlar bile var, cumhuriyet yetmişbeş yılda ellibeş hükümet. Şöyle hızlı çekim bir tarih filmi çekse zihnimiz, sürekli oturan-kalkan bir adam görürüz orda, insan bu kısacık ande, sakalarını ovmaya, parmaklarını çıtlatmaya bile vakit bulamaz. Kanı kurumuş gözlerle izledi cümlelerimi. Ev sahibi "kaşgöz" yapıverdi, ukalalık mı yapıyorum, sustum, sonra lafı değiştirdim. "Hani, insan hayatının yarısı uykuda, bir yarısı tuvalette geçiriyor diye kısacık ömrü ölçerler..." Benim hayatımın bir seksen saati de, babamın sabah kahvaltısında zeytinlere çatal geçirişini izlemekle geçti, korkudan konuşamaz, babam sofraya uzandı mı biz uzanamazdık. Hitler, TÜSİAD, ihale, bakanlık, basın deyince babamın zeytine çatal geçirişini hatırlarım, suskunlukla, sabırla beklersin, bakışını bir başka yöne asla çevirmeden.

Orak olmadı, yine sessizlik, öksürüğü, aksırığı bol. Sigara ikramı, çakmak, kulübük alışverişiyle geçen bir asır gibi beş-on dakika. Çatlayacağım. Yine lafa girdim "İşimiz düşerse yardımcı olabilir misiniz?", "Estağfurullah arkadaşım, sizin gibi pırlanta insanların ne gibi bir işi düşebilir!". Geldik yine, edebiyat, yazar, pırlanta ilişkisine, sınır-sınır gülmeye başladım. Daire başkanı, dokunaklı, kınlacak bir eşya gibi kızarmın dinmesini, boşuna bekledi.

Okuduklarımdan öğrendiklerim: Fıkıdaklar dünyası pis bir oyun. Daire başkanı, nihayet lafa girdi: "Ülkemizde neden gazete okunmuyor?".. "Naylon torbalar yüzünden. Eskiden gazete alanlar, kesekağıdı niyetine de kullanırdı, bakkalı, dükkanı, malı gazete parçasına sararlı. Şimdi, naylon torba, gazete gündelik dükkan ve ev eşyası olarak kullanımdan çıktı, öldü basın!.." Nihayet gülümsedi, oh be rahat ettim.

Kültürlü olmayı hiç hesabıma yazmamıştım. Yılanın dil ucu zehriyle sayfaların arasında sürünüp, kitapları çok kısa cümleli çizgi

Devamı karşı sayfada

Bayır Gibiliği

FEYHAN GÜVER

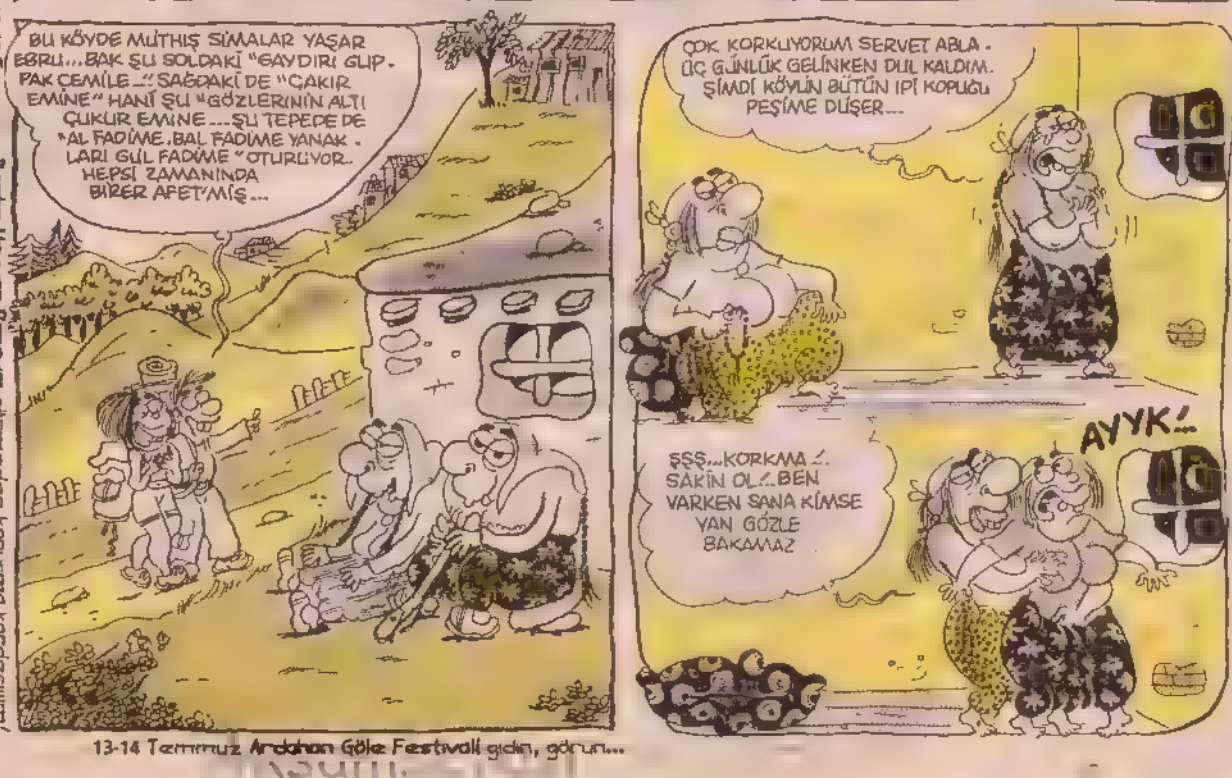

13-14 Temmuz Ardahan Göle Festivali gidin, görün...

10-12 Temmuz Bartın Hayvan Pazarı'nı görmeden konuşma kardeşim!

13. Sayfadan devam

İlk İmza

toplandık, bir tuhaf yere g diyoruz. İtaatsizl k edersem, artık bira içmeye giderken etek giymem gerekecek, mıncıklanır, okşanır, "yeter kardeşim, .lkeceğim yedi sülaleni, yeter..." Mutlu son, avuçlarımız buluştu. M lli mutabakat sağlandı. Mizah tarihimiz, gotu kurtarmak için göt espr leri yaparak yaşadı, parayı alırken avcumdan: "Çok zayıfmışsın oğlum, biraz spor yap, yemek ye..." Pol s yeni doğmuş bebek gibidir, kendi başına yemeyi bilmez, utanır, biberonu ağz.na vereceksin emmeden yaşayamaz. Nihayet, ilk defa yaşlı polis konuştu: "Kasadaki ağbine bir küçük paket yap, bırakıver!" dedi. Sigara ardan on tane bir gazeteye sardım, kasadaki ağbiye bıraktım.

(Genel anlamıyla polis, evlat, kardeş, arkadaş, ağbi, yavru, bebek, amcaoğlu, akraba, bizim oğlan, bizden, memleket m gibi kavramlarla sahip çıkıp sizi toplumun bağrına basar. İnsan olmanıza izin vermez, evlat, bebek, akraba, evet, insan, hayır. Hoşgörü çığ klan, karşısındakini susturmak için. Gücünü göstermekle kalmaz, size en uygun cinsel kimliği test etme şansı verir. Nesillerdir uygu anan bu esrarlı ayını, siyasetbilimciler, eğitimciler yönlendirir. Bazı mum nler, askerler, tüm sosyal hastalıklara iyi geldiğine inanır. Genel anlamıyla devlet. Kaybolan eski geleneksel halk kabadayılarını okullarda yetiştirip, halkın parasıyla maaşa bağlar. Yüksek teknolojiyle süslenmiş bu adamlar, önde gelen köşe yazarların ve politikacıların oyuncağı. Halkın, gaddar, acımasız canavarları. Bizimki gibi bir konuşma, yazı sistemleri yok. Bir avuç seçkin, gözü kara, usta pratisyen yetiştirip, faili meçhuller, hatta er basın siyaset ve devlet işte bunun adı. Gazete köşesinde ey halkım bugün neye üzülelim diye boş kelimelere kafa patlatan yüzlerce adam. Sakın, zarif şeyler yazarken dahi, durmaksızın içinizden bir ses, .ik analarını, .ik analarını diye bağırmayan bir insandan yazar olmaz. Tarihin ilk gününden beri kendi doğduğu, büyüdüğü vatanına egemen olamamış bir halkın yazarı hiç olmaz. Ne yapacaksın, halk çoktan, kuralsızlığı, puşt anarşistliği gündelik hayatın trafik ışıklarını ihlal edip, torpiliyle, adam kayırmasıyla, rüşvetiyle bir yeraltı siyasetiyle delice tatmin ediyor. Siyasete gelince robot, siyası karşı duruş, imkansız. Hayat karşısında cazgır, devlet karşısında hipnoza tutulmuş. Hayvanların yüzünü kızartacak bu ilkeli ği hangi holdingler satıyor. DİSK'in yirmi bin işçisi kalmadı, HAK-İŞ'in üye sayısı yüz binin altında, çok böbürlenen Türk-İş'in gerçek üye sayısı dahi iki milyondan yediyüz bine düştü, dünya tarihinde ilk defa sendikalı işçi sayısından daha çok polis, asker, yan resmi olsun, sen olsun sendika kalmadı. Şabanlıkla kabanlık kalabalık. O eski masalların gladyatörleri artık bir daha uğramayacak bu sokağa. Sabancı'nın sigara fabrikası çok satsın diye kan dökup sokaklarda, gencecik çocukların ağızlarını burunlarını kırdılar. Sabancı'nın suyu satsın diye, beş yaşında su satan çocukları dahi karakollara çektiler. İşte mafya, kitaplarını basıyor korsan, cumhurbaşkanından en küçük karakollara kadar yüz bin kez şikayet edildi, kılları kıpırdamıyor...)

Dışarı fırladım. Kucağımda koca karton kutu. İncecik yağmur gökgürültüsüne karışmış. Islatmadan sigaraları çay ocağına. Dokunsan kırılacak kuru dal g bi kedi bacaklı kız, karşıladı beni. Garson Kenan: "Geçmiş olsun ağbi", dedi, hızını kesmeden "ayıp ettin be ağbi, ağlamış, yalvarmışsın polislere!" Kim anlattı bunları Gözüm kızdı. Git başımdan Kenan, sırası değ l. Para, sigara hepsi battı. Mika araya girdi."Hayal kırıklığına uğradım. Sizin gibi yazarlar güçlüklere göğüs germeli." [illegible] "Çıktır git kızım", dışımdan, "ne yapıyım, karakola götürüyorlar sandım, tutanak tutarlarca," Kenan: "Gözümden düştün be ağbi!" Ateş altında kaldım, yüzüm kül beyazı. Yorgunluktan cevap ver[illegible]alım. Etrafıma bir yığın genç birikti, çan çan, erdem, ahlak, direnmek, dersi veriyor. Hangi bilime [illegible]

Ahh kızın da çamaşırları terlemiş. Memeleri sütbeyaz. Allahım şu kalabalıkta bir dış atsam, kudursam, kurtulacağım biliyorum. Biz küçük insanlar söz ahlaktan açılınca neden kale savunur gibi bedenimizi zırhla örüyoruz.

Masada kelimeler, kan gövdeyi götürüyor, yüksek sesle kırıyor, parçalıyoruz birbirimizi. Bir kol uzandı masaya, elinde kitap. Gencecik, yakışıklı, uzunca bir oğlan. "Merhaba Genç sanatçımız?".. "Evet!". Kitabı imzalar mısınız?". Kapışmanın ortasında ilahi bir serinlik. Usulca aldım kitabı, vaftiz eder gibi tanıyacağım.. Terlerim düştü üstüne, dirseğimle sildim! Çocuğa adını sordum. Bir kalem istedim, beğenmedim, daha güzel uçlu bir kalem. El yazımın hiç de güzel olmadığını hayatımın o dakikasında öğrendim. Ahh beni rahatlatan bu hızır çocuğu kim gönderdi, kendime güvenim geldi, yeniden kartal gururu bakışlarımda. Nefret ettiğim, sevgi, kardeşlik, dostluk, kardeşlik gibi tüm pis kokulu kelimeleri yanyana dizdim, doymuyorum yazmaya... Çok güzel bir tarihi belge imzalıyormuş gibi. Esrarengiz o anı büyüttüm.. "Teşekkür ederim!" dedi çocuk, olgun oğlu ve sakinliği, çok provası yapılmış kibarlık dolu bir saygıyla. "Ben de!" dedim...

İşte biraz uğraşsam, Allah bir kapı açıyor ve işte birkaç tane daha imzalasam adam gibi bir yazar olacağım..

Arkadaşlar kitap imzalamamı sanırım sanırım izledi, ne yazdığımı merak edip, kafalarını kitabın içine gömdü. Bu boşalmış, dingin anı hızla kullanmalıyım. Kol burda kalsın. Şöyle bir tur atalım dedim buğ suratlı kıza. Bir meyve bahçesinde gezinir gibi, tüm dükkanlar çamağacı, geniş yapraklı çınar ağacı gibi... Hepsine, herşeye dokunmak istiyorum. Tanrım inanmayacaksın, polisleri bile seviyorum, gıdıp, topundan özür dilesem. Emine boyuna suyunu çıkarttık sokağın. Telgraf gibi vurucu, sert parfümler gibi uçucu, baygın cümlelerle kızın hayalkırıklığını gidermek için, tüm kültürümün ansiklopedilerini açtım, bilmediği yüzlerce yazardan, hayatlarından, şaşırtıcı, olmadık anlar, dipnotlar, hikmetler, hayat için bir peygamberim artık, hayatı iki tokatla kendime getirebilirim artık, büyüdüm, çok büyüdüm, bulut oldum, aşağı baktım, kıza, "tüm şu sokakları yıkacaksın, neymiş böyle .." Niye yıkacaksın! Açılsın buralar, daha... Şuraları, tepeye kadar yıkacaksın... Niçin yıkacaksın... Yolunu kesiyor insanların... Uzun, düşünülmüş, mimari iddialar, bir bitiyor, diğeri, hiç bitmiyor...

Hava kararmak üzere. Kitapçılar da kapanmak. Adımlarım yolu önceden biliyor. Kitaplarım rafda. Eh, bugünkü satışlar fena sayılmaz. En üstten bir kitap aldım. Kız, heyecanla kitabın içinden göstereceğim tarihi, masalsı parçayı bekliyor, görüyorum, başında yine o sıcacık buharları. Kitabın ilk sayfasını, kardinalin sabah aynasındaki sakinliğiyle açtım... Neye uğradığımı şaşırdım, biraz önce imzaladığım kitap, çocuk geri vermiş... Aceleyle kapattım, kız görmesin. Nasıl görmez, cin gibi!

Geç vakit çay ocağına uğradım... Kenan: "Ağbi, yazarlığı batsın, bırak bu işleri, bize göre değil... Geç şu çay ocağının kasasına.. Nerden baksan, yirmi bin lira yevmiye... Bugün memurun kaç lira alıyor... Söyle ağbi, konuş, bugün senin memurun kaç lira alıyor... Ağbi Allahını seversen konuşurken insanın yüzüne bak... Nereye bakıyorsun iki saattir, duvardaki saate... Ne var saatte ."

"Son Trabzon otobüsü de kalktı", Kenan: "Kuraz getirmiş çocuklar, yer mısın?", "Yemem!"... "Çayını tazeleyim mi?", "Tazele!"... Hafifçe sırtıma vurdu, kulağıma fısıltıyla. "Kitabı imzalatıp geri veren oğlan buralara uğruyor, sen sesini çıkartma, ben ona '"

Elinde bir bardak çay, tabağına içmem için ikram sigarası Malbora yerleştirdi. Karşıma oturdu: "Ben seni anlıyorum ağbi. Bizim oralardan bilinm. Eşkıyanın mermi sesini herkes duyar, için için de sever yorganının altından. Ama hiç kimsenin, mermi sesini duydum demeye gücü yetmez."

Karşı sayfadan devam

cümlelerle özetleme keskinliği edindim. Gözlerim çakılaşır, kitabın ta kalbini ararım. Bulduğumda tatlı bir baş donması. Hayalgücüm fokurdar. Bir küçük şey öğrendiğimde, gururlu bir kartal gibi gün boyu göklerimde tek başıma süzülürüm.

Sekiz-on yıl babamın mezarına hiç gidemedim, parasızlık. Ertesi gün arefe. Neye baksam, babama, toprağıma vefasızlığın utancından yüzüm... Çamur suyu gibi küfürlerimden bir delilik sızsın, başka bir insan yapsın beni. Genç yazarlarda bol olur, aşırı ahlaki bir duygu, tuzak kurdu yoluma, soyu, erdemli ne varsa iğrenç bir kasırgaya tutuyor. Hayaletten bir şeytan zehirli, bir sıcaklıkla beynimi pişiriyor. Ertesi gün bayram. Şimdi Trabzon Kısarna'da yemyeşil çimenler, karayemişler, uzun incecik bir yağmur!

Ortağım şişko, tezgahı, akşam sermiş nde çıkartılır, zaptiye bela olmaz, birkaç saatte satar, bayram harçlığını çıkartırız, fazlasıyla yeter, deyip, bir güzel uyudu. Trabzon arabaları akşam, sekiz-dokuzda kalkıyor. Bilet bulmak imkansız. Ortağım uyurken kararımı verdim. Tek başıma sigara dolu koca karton koliyi kucaklayıp bulvara inecektim.

Bulvar, ana-baba günü, bağıra-çağıra satmaya başladım. Bir saatte tezgahın yansı bitti. Kan-ter içindeyim, sesim patlamış bir dumbelek. Sırtımda zemberek gibi ter. Ama bir güzel rüya içindeyim. Yemin ettim, kazanacağım bu parayı. Saçlarım yapış yapış, ellerim vıcık vıcık. Yanımdaki tezgahlar sinek avlıyor. Minderi bol bir sedirde uyur gibi bir sağa bir sola dönüp geriniyorlar. Bağırmamdan rahatsızlar, "kafamızı şişkin be kardeşim, bu kadar da bağırılmaz ki..." Bağırmaktan suratım fokurdayan demliğe döndü. Tam o sırada önümde, şeytan gibi iki tane üniformalı polis bitti: "Kaldır tezgahı, yürü!"

Betim benzim attı, "yapma be abi!", "Kaldır lan!... "Akşama gideceğim, gözünü seveyim idare edin, ağbi!" Kalın karton tezgaha dolgun sesli bir tekme fırlattı, içine geçtiği tezgah, sigaralar kalabalığın ayakları altına dağıldı! "Kaldır dedik!"...

Ne oluyor demeden, birden kalabalık dairesi içine aldı bizi. Hepsi şenliğe dünden hazır. Hepsi benim polise yalvarmamı bekliyor, söyleyemeliyim, ama başka da çarem yok! Bu halkı tanırım, en kötü şeyleri hızla öğrenen çakıldan bir bilinçi vardır, bunlara bir din versek, önce, cinlerin perilerin nasıl düzüştüğünü merak eder, kardeşlik, yardımlaşma hakgebre. Yalvarmayacağım. Sigaraları topladım, koca kartonu kucağıma aldım, polis yakama yapıştı. "Yürü."

Karşıya geçtik, Guvenpark'ın önünden eski Milli Kütüphaneye döndük. Şeker pembesi incecik bir kız gelip gelip yüzüme bakıyor. Isınıcı bir güneş kafatasımda incecik bir nokta buldu, çıra alevi gibi çıtır çıtır çıtlıyor beynimin içi.

Polislerden biri yaşlı, göbekli, anasının amını şimdi görürsün gibisinden başını sallıyor, hiç konuşmuyor. Diğeri, hakiki bir köy kazması! "Dırospu çocuğu altı ay yatacaksın, kaçakçılığa girer, içeri girdi akıl başına gelsin!" Altı ay laf, başımdan kaynar sular gibi dökülüyor. Ne desem, hızla bir puşluk, bir dumen, "tamam ağbi, bir daha olmayacak!" Aaah kahretsin yine yalvardım. "Bittin oğlum bittin, kemiklerini kıralım da..." Halktan biri olsaydım, buracıkta hemen, hızla elenmiş, acilen dokunmuş bir cinlik bulurdum, ne desem boş, gaddar suratlısı, boğa gibi, sevimli-alımlı kırmızıyı bulmuş, eğleniyor. Tövbe gibi bir iç geçirmeyle, "bir daha olmayacak ağbi, akşama gideceğim!" Özür dileme bu hayvanlardan. Bu hayvanların sofrası bu yalvarmalar, yakarışlar, bokunu yiyimlerle dolu. Hayatım burda bir yerde olmalı. Polisin dudak kenarları, kurumuş tükrük köpüğüyle taşıp çevrelenmiş.

Tam sırası, bir şok harekatına girsem. "Bakın polis bey, ben sizin başkanınızı tanırım, istersenız, telefon edin!", "...aktör git lan puşt!" Yanındaki polise dönerek: "Neler de biliyor ibne!" Ulan akşam henüz şaklabanlık yapıp güldürdük, şimdi güldürme sırası onda, milli ahlağımız bunu söylemez mi... Bir tuhaf yüzsüzlük pençesi vicdanımdan bir vidayı daha bükerek iptal ediyor! Saatlerdir dolaşıyoruz, sıcak senin de anamı... Neden bir karakola girmiyoruz... Bir zarf atayım, belki düz haraççı polislerdir. . Bak ağbi, bütün sattığım yüz sigara, hepsi yüzbin lira! Demek istedim ki, bölüşebiliriz. Demir pençeli ayakkabısıyla götüme bir tekme, bu tekmenin iz bıraktığı yeri hatırlad-ça artık asla kahraman olamam, kaldırımı boyladım, gelip geçen kalabalık sefil bir daire oluşturdu, "kalk lan, topla sigaralarını!"

Kalabalık içinden, biraz önceki, şeker pembesi, daracık, mika gibi bir kız, sigaralarımı toplamaya başladı. Karışmasını istemiyorum, sigaraları aldım elinden. Üç kuruş için mi bu rezillik, şırıl şırıl gözlerinden yaşlar boşanıyor, zorluyor, engelleyemiyorum. Ayağa kalk ve ana avrat gır polise, kalabalığa, hayatın işte burda, meydan oku ona, hadi, ..lk analarını... Benden önce şeker pembesi kız bağırdı polise, kalabalığa: "Haksızlık ediyorsunuz, bırakın, yazık, bu işportacı değil, bir yazar, onunla yapılmış röportajı okumuştum..." Rezillik ki, sorma, Allah'ın belası kız konuştukça kepazeleşiyorum. Polis, kedi bacaklı kıza, "sen neyi oluyorsun", "okuyucusu, o beni tanımaz!". Kalbimin sultanı şimdi mi geldin, en tiksindirici yaratıklar bile böyle bir anda uğramazlar kahramanların yanına. Vahşi bir hayvan gibi kıza saldırdım, "git be kızım, ..kerim senin kitabını, okuyucunu..."

Koli kucağımda, polisler arkamda, kız, tarihin şahidi gibi yanımdan ayrılmıyor, "ne olur gidin şu çay ocağında bekleyin, akşama gelirim!". Ne güzel polisle tatlı girmiş, yüz bin lira gibi zarf atmıştım.

Büyülü bir sarhoşluk, olmayacak şey, yağmur boşandı. Her taraftan buharlar fışkırıyor, kızı baktım, çirkin, fare bacaklı ama, yağmur değdiğinde saçlarına alev topuna değmiş gibi buharlaşıyor tepesinden, evet, bu kız sahiden benim okuyucum, polislere baktım kanı kurumuş pezevenklerin, buhar muhar yok, ıslanıyorlar, yüzleri biraz daha koyu çamura gömülüyor.

Kız gönderdim, polislere bir yoklama daha çektim. "Ağbi, kazandığımın hepsi yüz bin lira!".. Polis kudurmuş bir dehşetle suratımın ortasına yumruk indirdi: "Bu üniforma, bunun şerefi var ulan, orospu çocuğu, Türk polisine rüşvet mi teklif ediyorsun utanmadan!"

Karakola gitmiyoruz, haraç da istemiyorlar, kafam karışık, nereye götürüyorlar. Bir yeraltı kahvesine indik. Karanlık, loş, bilardo masasının yanından geçip, helaya yakın. Çorumlular, Çankırılılar, Yozgatlılar, kirli, yağlı, küllü enseleriyle.

Polislerden genci: "Sakın para lafını arkadaşım duymasın, gebertir!" Niçin yumuşak ve kulağıma arkadaşvarı söylendi bu söz. Düştüm derin bir derde. Haraç istenmiyor mu, istenmiyor mu? Çözebilsem, bu cehennemden kurtulacağım. Sesinin tonu değişti, sanki bana kızgınlığını sitemkar bir dille anlatır gibi: "Oğlum ya, sen delisin, yüz bin lira için bu şerefli mesleği satar mıyız, biz Türk polisiyiz, alnımızın teriyle yaşarız, hergün bir arkadaşımız şehit oluyor, sokağın ortasında öyle laflar ediyorsun ki, insan at nezarete köpeği, sabaha kadar kır kemiklerini diyor!" .

Çok etkileyici bir konuşma, etkileyici de bir yer, kafam hala karışık, haraç verilecek mi, verilmeyecek mi? Yan masada tek gözlü bir adam, masadaki öğrenci kızlara bakıyor, bir de bilardo masasına, tek gözü olduğu için, tercihini kızlardan yana kullanıyor!

Genç polis sırtımı sıvazlayan bir şefkatle: "Hadi sen tuvalete git, bir işin vardır!" Tuvalette ne işim olabilir. Bu bir şifre olmalı. Avucumun içine binlikleri sıkıştırdım, yumruklarımı masanın altından dizlerimin üstüne yerleştirdim. Haraç istenıyorsa, uzanır alır, değilse, ilgilenmez, parayı da avucumun içinde görmez, şifreyi kısa yoldan bu denli hızlı ancak böyle çözebildim.

Erkek, erkektir. Boğa suratlısının eli, masanın altından baldırlarımı okşamaya başladı. Kendimi bıraksam, bu müzik, bu Yozgatlılar, beni de Malatyalı Tuğçe yapacak, hayatımın geri kalan kısmı bu tuvalet kokusuyla yeni bir cinselliğe uzanacak. Polisin eli baldırlarımdan inmiyor. Aranırken, avcumu açtım, hadi alsın, gibisinden. Kahramanlık, ibnelik, işportacılık, şerefli Türk polisi, hep birlikte Devamı 14. sayfada

Temmuz'un 2. haftası Vakfıkebir Karacadağ Yayla Şenlikleri... Bir Trabzon kısığı... Sıtrese birebir, yayla havası elektriğini çayıra çimene toprağa ver, eğlenceye dal!

LeMan Okur Mektupları

İmam Adnan Sok. No 20 80800 Beyoğlu / İstanbul

İşçi Çocuklar

Hayatı bazen ciddiye almayız, bazen de ölümüne koşarız dunyanın peşinden. İster güzel ister zor hayatı anlamlı kılan özgurluk değil midir? Ama başkalarının özgürlüğünü kısıtlamayan özgürluk.

Bakıyorsunuz etrafınıza, dengeler sizce biraz bozuk değil mi? Bu bir isyan değil, samimi olacaksan eğer bu bir isyan değil, sesimizin çıkmamasından sessiz bir sitem ama isyan değil.

Bir tarafta sigara parasını bile babasından alan, gömleğini babasına aldıran, babasının arabasıyla tafra yapan gençler, öbür tarafta çalışmak zorunda olan üç milyon çocuk. Okulda kalem tutmaları gerekirken çekiç sallayan, makas tutan ve öğlen yumurta ekmekle öğün geçiren, üç milyon yurek.

Onlar suçlu mu? değilse niye eziliyor? Suçluysa bile niye kendi suçlarını değil, haksızlığın suçunu kaldırıyorlar. Ve büyükler onlara ne bırakabildik ki, ne istiyoruz? Verdiğimiz yok ama istiyoruz, gelecek diyoruz, umud diyoruz, bir onlara umut verebildik mi?

Ve ayrı bir konu üç milyon çocuğun maaşını toparlayın, bir diğer kesimin bir gecede dansöze taktığı, peçete olarak attığı, yetmeyip garson ceketi yaktığı paraya eşit değil mi... Evet bir gecede savrulan para değil mi? Bir gecede atıyoruz savuruyoruz geleceğimizi, çocuklarımızı ve onların yarınlarını...

İşte son söz... Yar yanağından gayrı herşeyi paylaşalım, birlik olalım ve Ey özgürlük...

Celalettin - Meram/Konya

Adaletsiz Güç

Öncelikle unutulan insanlara selamlarımı gönderiyorum.

Bizim gibi 2 sınıf insanların sığınabileceği tek yolun Leman olduğundan size yazmaya karar verdim

Ben bir sınavzedeyim. (Ö.M.S) Çok umutluydum bu masumların umutlarını köreltenn sınavdan ÖSYM'ye soruyorum. Torpil kesinlikle işlemeyecek diye Tv'lerde demeç verip boy göstermeler bizi ve bizim gibileri bir hayli umutlandırmıştı. Hatta bu yalanlara kanmıştık bile. Torpil yok diyeceksiniz. Adaletli davrandığınızdan şüpheliyim. Şüphem şu; kazanılan puanlara göre ise 82 puan alan şahıs (ben değilim) nasıl oluyor da bir kamu kuruluşuna giremiyor. Sınav müracaatlarında askerlik şartını niye öne sürmediniz. Ki sürmüşte olsanız bu 82 puan alan bir bayan. Bayanlar henüz askerliğe alınmıyor. Belki bilincindesinizdir Yoksa isim sırasına göre mi yerleştiriliyor. Eğer öyleyse "Ali"den önce isim mi var alfabetik sırada. Yoksa alfabe değişti de bizim haberimiz mi yok?

Bırakın bunları sayın BAŞBAKANIM. Devletin bütçesini düzeltmek içinse vergiye tabi tutun bizi. İşgaliye parası alın. Bu halk her türlü vergiyi verir. Siz vergi kaçıran işadamlarını sık boğaz edin.

Depremzedelere lafım yok. Ama biz de hayatzedeyiz. Bizi de düşünün medya. Milli takımımızın çeyrek finale çıkmasına sevindik, gururlandık millet olarak. Biraz da hükümetle gururlanabilseydik. Medya, biraz da bizi gündeme getir Yoksa bu halk açlıktan, sahipsizlikten holiganlaşacak. Tabii ki bu da medyanın flaş haberi olacak. "AÇ HOLİGANLAR!"

Son lafım yine Başbakana. Bu halk sizi üretken olmanız için seçti. Halkını düşünebilen insan olarak seçti. Marx'ın bir sözü var anlayana; "Eğer sevgi üretmiyorsa kalbiniz, başarılı bir üretici değilsiniz."

Fatih - Van/Özalp

Ey Guzel Kardeşim!

Sevin! Sen tarlada çalışan çiftçi amca, sen de sevin! Spor arabasıyla gezen zuppe, teknede balık tutan balıkçı, fabrikada çalışan işçi, konken masasındaki kokana, okula giden öğretmen, emekli memur amca siz de sevinin! Bir insan insanlığından çıkıyor!

Acı bir huzurla doluyum şimdi Bir son geldi çattı hayatımda. Her önüne gelenin kullandığı, vurduğu, duygularını, coşkularını en uç sınırlarda yaşayan, yardım isteyen her ele uzanmış; gururunu, onurunu paraya satmamış olan ben son buldu artık! "Yeni ben" hiç üzülmeyecek, eline geçen her fırsatı değerlendirecek. Düşenin kolundan tutmayacak artık, bir tekme de o vuracak. İnsanlarla oynayacak, onları kullanacak! Yediği tekmelerin hesabını mutlaka ama mutlaka soracak! Bu iyi, bu kötü diye ayırmayacak! Kurunun yanında yaşı da yakacak, nemliyi de! Çalacak, çırpacak, vuracak, kıracak ve kazanacak!...

Mutlu olamayacak belki... Elinde olmadan üzülecek insanların haline! Yine iki damla yaş olacak gözlerinde her ölümlü trafik kazası haberinde! Ama asla yardım etmeyecek! Dunyada iyi insan olmadığını biliyor çünkü. Kimse "yeni ben"e nankörlük yapamayacak, çünkü ondan en ufak bir iyilik göremeyecek! Güçlüyü kandıracak, güçsüzü dövecek! Birecek bu tür hayvanların ne ilki, ne de sonuncusu olmadığını. Sevmeyecek hiç ama sevilecek!

Sevilecek! Sevileceğim! Çünkü param olacak. nkli, mirli ama benim paraml itibar gösterecek bana. Vurdukça yükseleceğim! Çunkü yalan dünyanın, kirli Türkiye'nin kahpe duzenin böyle olduğunu biliyorum artık! Bukemediğim eli öpuyorum, değiştiremediğim bu düzene uyuyorum ben de. Doğrularıma yeniliyorum, kendime olan saygınlığımı yitiriyorum, duygularımı köreltiyorum belki ama yaşıyorum, yaşayacağım! Madem böyle yükselemedim, insanların üstüne basa basa çıkacağım! Kazanacağım, hep kazanacağım! Herşeyim olacak, İnsanlığım noksan! Olsun, varsın insanlığım eksik kalsın! Bana kaybettirdiklerine sayın...

Evet! Günlerce, gecelerce direksiyon sallayan kamyoncu, sen, cırlak sesiyle kaset çıkaran şarkıcı, 3-5 nöbetini tutan asker, 20'li yaşlarını zengin erkeklerin kucağında harcayan manken bozuntusu! Sen de sevin! Hep beraber sevinin! Kazandınız sonunda! Kalkın, oyun oynayın, göbek atın, halay çekin, masa devirin, ceket yakın! Bir insan hayvanlaşıyor!

İNSANLIĞIMI KAYBETTİMİ HÜKÜMSÜZDÜR!

Civa

Selam Lemancılar

Geçtiğimiz hafta 400 futbol sahası büyüklüğünde olan bir ormanlık kül oldu. Peki neden kül oldu? -Sigara izmariti canım! Neden olacak- Bu ülkede yaşayan insanların %80'i aptaldır, doğrudur, ama çok şükür %20 lik dilim düşünen insanlardan oluşur. Biz biliyoruz ki o güzelim orman birilerinin kişisel emellerini gerçekleştirmek için yakıldı. Çok değil birkaç ay içinde oraya otel başka birşey dikilmek üzere temeller atılacak. Süleyman baba koltuktan inmeseydi o da törene katılırdı belki. Bizler bunlara şaşırmıyoruz. Acı olan halkın bunları farketmemesi ya da umursamaması. Çünkü vatandaş herşeyi Allah'tan bekliyor.

Türkiye'den başka üzerinde yaşayan halkın cahilliğin sınırlarını inatla zorladığı bir kara parçası yoktur. Gazeteleri açın ve bulmaca sayfalarına bakın, halkın kafası neye çalışıyor gorebilirsiniz. -Resimdeki manken kim? Ve 100 yıldır sorulan eski Mısır tanrısı- Devasa büyuklukte bir orman yanmış, bu insanlar için önemli mi? Ülke yas tutacağı yerde, sanki hiçbir şey olmamış gibi Arif in kaçırdığı penaltı konuşuluyor. Bunlar gibi binlerce çarpıklığı anlatmaya [illegible] yetmez Zaten siz [illegible] nuz Ama ben bunu [illegible] geçemeyeceğim bir dershaneye kayıt yaptırırken biz öğrencilerden sabıka kaydı isteniyor Bunu devlet istiyormuş [illegible] sabıkalı bile sabıkalı kaul. Derdimi kime anlatacaksın. Sokaktaki esnafı, milletvekili yapan zihniyete mi anlatacaksın? Bir an önce uyuyan halkı uyandırmanın yollarını bulalım. Yoksa iş işten geçecek. Çünkü kozlar onların ellerine geçmeye başladı. İspatı da F tipi cezaevlerinin yolda olması Bu ve bunun gibi birçok rezaleti protesto eden dostlara sonsuz sevgiler.

Emre-İzmit

Sevgili Leman Okuyucuları

Öncelikle Leman'a hoşgeldin diyeceğim, artık seni almanya'da da okuyabileceğiz, harika!

Ben 23 yaşında Almanya'nın Hamburg kentinde yaşayan bir gencim. Şu an etrafımda milyon kadar insan olduğu halde kendimi çok yalnız hissediyorum, yalnız hissetmemin bir sebebi yeni hapishaneye girdim bir Alman'la kavga ettim ve şimdilik cezamı çekiyorum. Şu Almanya'da 3.generationuz ama bir türlü alışamıyoruz. Neyse eğer Almanya içinde bana mektup yazacak olan olursa çok sevinirim. Şimdiden benimle yalnızlığımı paylaşmak isteyenlere bol teşekkürler!

"Dünyada birçok insan var. Kimi mutsuz, kimi mutlu, kimi ağlayıp kimi gülüyor. Ama bu mutluluk ve güzelliklere layık bir insan var o da şu an mesajımı okuyor!

Osman Eryürekli
JVA Vechta Willohstr. 13
49377 Vechta-Germany

Memleket Hikayeleri'ne Ek!

Cuma günü 23 Haziran'da arkadaş telefonla arayarak bu haftaki Leman'ın kapak konusunu aktardığında tüylerim diken diken olmuştu. Türk halkının bu kadar vahşi ve insan sevgisinden uzaklaşabileceğini ummuyordum. Cumartesi günü Tokat'tan ilk işim Leman almak oldu. Kapak ülkenin gerçeğini gösteriyordu. Ne kadar vahşi bir millet olduğumuzu istatistiklerden görmüş olduk. Cezaevlerinde insanca yaşanılma hakkından vazgeçtik. Ölmek, ya da sakat kalmak üzere olan insanlara bile yaşama hakkı tanımaz hale gelmişiz. Ne yazık. Biz bu sorunları kendi başımıza geldiği zaman mı sahip çıkacağız, ne biçim hayat, nasıl bir insanca yaşam istiyoruz?

Cumartesi günü bu sınırla Tokat'ta Kelepir'in bir kolu olan Tokat Kültür Merkezi adıyla da çalışan kitap ve kaset satan bir yerde günlük gazeteleri ve Leman'ı okuyup aynı zamanda kahvaltı yapıp, çay içmek için buraya gittim. Bu sınırla mıdır bilemiyorum O gün ilginç bir şekilde ters geçti. Bu kitabevi demokrat, aynı zamanda öğretmen olan ve sendikalı bir abinin (ismini bilmiyorum) çalıştırdığı bir yerdi. İlk açıldığından beri hafta sonları kitaplara bakmak ve çay içmek için giderdim. Ben gittiğimde yeni iki kişi başlamıştı. İki haftadır uğramıyordum. Neyse gazeteleri okurken bu arkadaşlardan birisi "Hocam ne içersiniz" diye sordu? Her zamanki gibi çay istedim. Nedense uzun suredir ya da burada "Hocam" kelimesiyle karşılaş[illegible] öğretmenimizin [illegible] mıdır bilemiyorum Hocam kelimesini kullanmamızı [illegible] mezdi [illegible] gunden beri de kullanmamaya dikkat ederdim. Bu kelimenin anlamı, değeri yeri ve zamanı nerede kullanılacağı tartışılabilir. Yalnız bir kitabevinde "hocam ne içersiniz" sorusu hoşuma gitmedi. Muhakkak ki saygıdan kullandı. Sahibi de öğretmen olduğu için bu kelimenin kullanım al şkanlığının farkındayım, fakat "Bu kelimeyi kullanmayın, hocam diye bana hitap etmeyin" dediğimde, cevap olarak ne derse beğenirsiniz "Ne diyim peki" diye bir cevapla karşılaşınca dumura uğradım. Düşünüyorsunuz, bu insan demek ki bütün insanlara "Hocam" diye hitap ediyor. Başka bir kelimeyi düşünecek beyni bile yok. Ezberle yetiştirilmiş düşünmeyen toplumun, hitap etmeden mahrum Türk gençleri gelecek sizin vay halinize

Bu konuyu önemsemek istemiyordum. ama eleştirmeme de alındığının farkındaydım. Halbuki sadece bu kelimeyi kullanmamasını istemiştim. Her neyse 25 Haziran Pazar günü yine gazetelere okumak için gittim. Gazetelere bakarken de çayımı yudumluyordum. Gazeteleri okuduktan sonra arabadan işle ilgili raporlarımı almak için tam çıkarken bu arkadaşlar "çay borcunuz vardı?" diye seslendiler. Ben de "arabadan çantamı alıp geliyorum" dedim. Masada cep telefonumu bırakmışım. Bu halde iken beni çay parasını ödemeden gidecek diye düşündüler herhalde diye düşündüm. Dünkü tartışmanın da etkisiyle olsa gerek dönüşte bir şey sormak geldi aklıma, bakalım ne olacak diye sordum.

"Bir bardak çay benden kıymetli mi?" diye sordum. Çantamı elimde tam masaya gitmek üzereyken, cevap beni dumura uğrattı. Cevap; "evet kıymetli!" Şok oldum. Bu cevabı işin açıkçası beklemiyordum. Alışkanlıktan mıdır ya da böyle yaptığımdan mıdır hep canın sağolsun, bir bardak çayın ne önemi var, canın sağolsun ya da bu da bizden olsun gibi birşey beklerken. Böylece bir bardak çayın insandan ya da benden daha kıymetli olduğunu öğrenmiş olduk. Normalde böyle bir durumda yapılacak şey çay paranızı ödeyip "ya demek böyle düşunuyorsunuz Ben de bir daha buraya uğramam" demek olacaktır herhalde. Ben de böyle yaptım. Paramı ödeyip çıktım Sonradan bu düşüncenin ya da böyle bir davranış biçiminin doğru olmadığı nı ve değişilmesi gerektiği düşüncesiyle dukkan sahibine birkaç sefer uğrayarak ulaş p tartışmak istedim. Bakın çalıştırdığınız insanlar Nazım'ın dediği gibi, "insan kanı sudan ucuz" çağrıştırırcasına. "Bir bardak çayın insandan daha kıymetli olduğunu söylüyor, ne diyorsunuz? Yoksa siz de mi böyle düşunyorsunuz?" diye sormak istedim. O gun bulamadım

26 Haziran Pazartesi Tokat. Atatürk'ün Tokat'a ilk geldiği gün hazırlıkları var. 1920'lerden 2000'e kadar 80 yılda Ataturk Tokat halkı'na kultur olarak neler kazandırdı? Tokat'ın şu anki aynası aydınlık mı? Yoksa karanlık mı? Nihayet bugün oğ[illegible] tekrar Kelepir'e [illegible] şim. Amacım bakın çalıştırdığınız bu genç delikanlılar "bir bardak çayın insandan [illegible] kıymetli" [illegible] Cise efendim siz tartışmışsınız, hocam demeyin demişsiniz de kırmışsınız da devam ediyor. Ama benim sorunun cevabı yok. Kendisi öğretmen olduğu için mi bilemiyorum. Herhalde hocam kelimesini kullanılmasına karşı çıkmama o da alınmış herhalde bu kelimenin etrafında tartışıp duruyoruz. Ben eleştiri hakkımı kul andığımı, uyup uymamanın sizin sorununuz olduğunu söylerken bir yandan da şunu ümit etmek istiyorum. Kusura bakmayın öyle şey mi olur? Bir bardak çay insandan kıymetli olur mu? Siz bizim misafirimizsiniz gibi şeyler beklerken tam tersi ağara kasnak gibi dönüp duruyoruz kelimelerin etrafında. Akşam beraber çalıştığımız Tokatlı arkadaşla tekrar gittik. Onun değerlendirmelerini de alabilmek için. Taraflı ya da art niyetli davranmak gibi bir amacım zaten yok. Laf olsun diye sorduğumz soru sonunda sonuçta buralara kadar gelmiş olduk. Sonuç değişmedi. Bir daha buraya uğramayıma sonlanan bir tartışmayla buradan ayrıldım.

Bugün Atatürk Tokat'a gelmiş ve aradan 80 yıl geçmiş. Kültürel olarak ne kaletmişiz ve gelecekten ne bekliyoruz? Ben şahsen bu olaydan sonra ümitsizliğe duştum Acaba benim mi bir hata var? Nerde yanlışlık yapıyorum diye kendimi eleştiriyorum.

Eleştiri ve özeleştiriye kapalı bir toplumun gelişmesi mümkün olabilir mi?

Tokat'a gelince Ballıca mağarasını görmeden gitmeyin. Ama Tokat'ın içinde dolaşırken Kelepir'e uğrarsanız yanınızda en az bir bardak çay parası her zaman yanınızda olsun. Yoksa burda çay parası insandan daha kıymetli haberiniz olsun Ona göre hazırlıklı olun.

Yine de herşeye rağmen güzel bir dünya dileğiyle... Sevelim, sevilelim.

Durmuş İliksiz - Tokat

LeMan
Sayı: 452. 8 Temmuz 2000. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● Lilt Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihal GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Gürcan İÇOĞLU ● Lütfi ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● İrfan YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan ACAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Büro Görevlisi: Fazıl ALPTEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 32 06 ● Baskı: İkon ● Dağıtım: Bir Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst

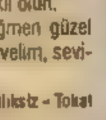

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ilgili yazarlarına aittir. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

bahadirboysal@leman.com.tr

şşşt... bekleyen derviş... Bahadır Boysal aklını almaya geliyor... Az daha bekle...inle... beklesene!

453

15 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/29 · 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Mehmed'in Kitabı'nın Yazarı Nadire Mater'e 12 Yıl Hapis İstendi!..

Mahkeme kararıyla toplatılan "Mehmed'in Kitabı"nın yazarı Nadire Mater ve yayıncı Hüseyin Semih Sökmen hakkında 2 yıldan 12 yıla kadar hapis cezası istendi. Beyoğlu 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada esas hakkındaki mütalaasını okuyan Savcı, avukat Köksal Bayraktar tarafından hazırlanmış olan 'Askeri kuvvetlere yönelik ağır ithamlar ve eleştiriler varsa da kitapta suç unsuru bulunmamıştır' yönündeki bilirkişi raporuna katılmadığını ifade ederek T.C.K.'nın 159. maddesinde yeralan "basın yoluyla aşağılama ve suçlama eyleminin gerçekleştiğini belirtti. Ve sanıklar hakkında 12 yıl istendi. Duruşma ertelendi.. Türkiye'de yazdıkları ve yayınladıkları kitaplar, yazılar, yaptıkları konuşmalar yüzünden onlarca yıl hapis cezasına çarptırılan yazarlar, yayıncılar, aydınlarla ilk kez karşılaşılmıyor. Nazım Hikmet'ten daha dün Yaşar Kemal'e, Beşikçi ve bugün 25 yıl hapis cezasını çekmekte olan Eşber Yağmurdereli'ye dek binlerce aydının ömrünün çoğu zindanlarda geçti.. Hem de en kötü en ağır koşullarda... Bugün Erbakan'ı da mahkum eden, Nadire Materlere cezaevi yollarını gösteren yasalar halen yürürlükte. T.C.K.'nın 312. maddesinin şimdi kaldırılmasını isteyen FP'lilerin önceki hali RP, geçen yasama döneminde bu önerilere karşı çıkmıştı. Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesiyle T.C.K.'nın 312. maddesinde değişiklik öngören yasa tasarısının meclisteki görüşmesini RP engellemişti. Tasarıya "Eşber Yağmurdereli ile Yaşar Kemal'i kurtarmak için getirildi" diye karşı çıkan Erbakan, kurmayları ve vekilleri 312'nin değiştirilmesi yerine 'hayvanları koruma tasarısının görüşülmesini istemişti.. O zaman Eşber Yağmurdereli kurtulmasın diye uğraşan Erbakan şimdi belki de Eşber Yağmurdereli de kurtulmasın diye içerde yatacak.. Dinci basın hala öğrenç bir yaklaşım içinde. "T.C. vahşet sistemi, 312. madde keyfi çalışıyor" diye manşet atan AKİT, Yaşar Kemal'in beraatını eleştiriyor. Erbakan'ın da mahkumiyetini.. Türkiye bu sağ, muhafazakar, dinci, faşizan partileriyle, bunların kadroları, medyaları, bürokrasileriyle buraya kadar.. Sol çok tokat, darbe yedi ama sesi yine de daha fazla çıkamaz mı?.. Nufusunun çoğu açlıktan kırılırken hiç değilse daha özgürce konuşabilmek, yazıp-çizebilmek için..

Deyişsöyleşi

İl ve ilçe seçim kurullarındaki dosyaların yüzde 63'ünü faili meçhul cinayetlerin oluşturduğu belirlendi. Faili meçhul dosyalar dağ gibi.

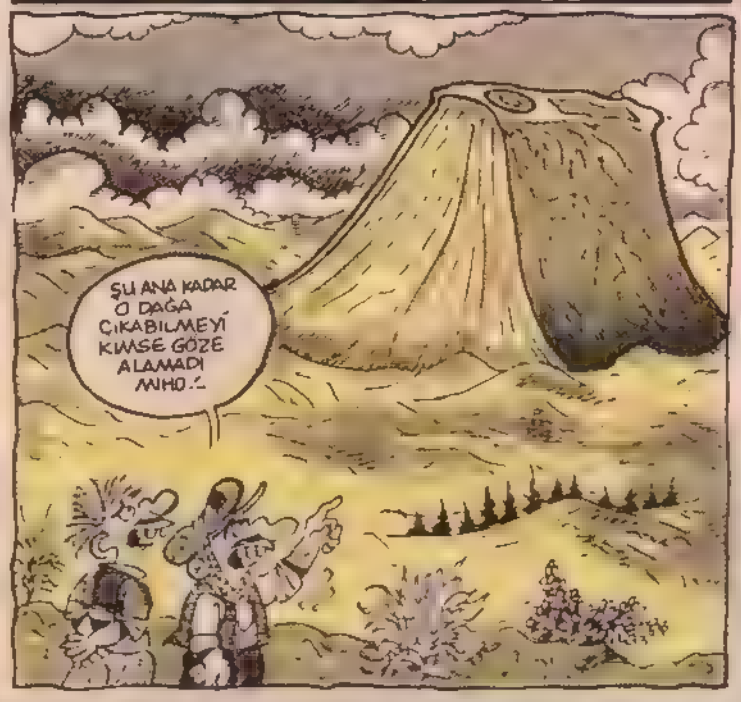

Kartal Özel Tip Cezaevi'nin para hacmi bankaları aratmıyor cezaevinin en önemli "müşterisi" ise hesabına haftada 1 milyar lira yatırılan Çakıcı.

Türk bürokrat aralarında eski ABD başkanı Bush'un da bulunduğu ünlü konuklara, tam "ülkemizde altyapı sorunu yok" derken elektrikler kesiliverdi.

MHP'li Osman Durmuş'un Sağlık Bakanlığı'ndaki partizan kadrolaşma İzmir'de idare mahkemesi kararı ile belgelendi.

MHP üniversitelerde hızla kadrolaşmaya başladı. YÖK, MHP'li kadrolaşmanın önünü açıyor; Rektör adaylarının çoğu MHP'ye yakın kişilerden oluşuyor.

Sıcaklar can almaya devam ediyor.

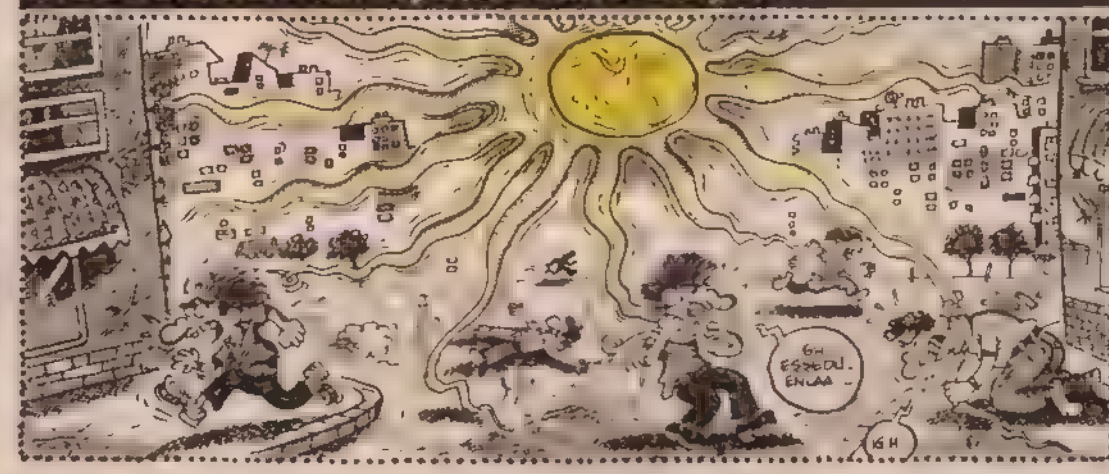

GEZ MAHMUT ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

Artvi Kültür ve Sanat Festivali.. Atlayın arabaya direkmen Artvi'ye Temmuz'un 15'inden sonraki ilk cuma...

17-21 Temmuz 5 gün 5 gece Salıkvan Yayla şenliği.. Yusufeli'nin Yukarıkova Köyü.. Yaylanın çimenlerine elektriği, sitresi verip, 5 gün 5 gece ölümlü dünyada köye dönüş, soğuk sularından içiş tekrar gözden geçirile..

LeMan İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

HUMAN RIGHTS NOW!

KOPARILAN KOLUN KÖPEĞİN AĞZINDA BULUNMASIYLA SONUÇLANDI BURDUR CEZAEVİ OPERASYONU

Ölücanlar'ın kanı kurumamışken Burdur E Tipi hapishanesine yapılan operasyon nasıl bir ülkede yaşadığımızı bir kere daha hatırlattı. Tutukluların duruşmaya çıkmamasını gerekçe göstererek operasyona giriş şen güvenlik güçleri gaz bombaları, demir çubuklar, taşlar, ses bombaları, tazyikli sularla barikatları yaramayınca çareyi kepçeyle hapishane duvarını yıkmakta buldular. Bu sırada Veli isimli mahkumun kolu kepçe darbesiyle koptu. Bodrum'da kolu dikilemeyen Veli, Isparta 8.Demirel hastanesine götürüldü.. Götürülürken kopan kolunun buzlu kavanoza konmasını isteyen Veli'yi güvenlik güçleri dinlemedi..: Isparta'ya vardığında iş işten geçmişti. Hücreler öldüğünden kopan kol dikilemedi.. Sonra..: Sonra kopan kol bir köpeğin ağzında bulundu..

Cezaevlerinde operasyonlardan kurtulanlar Hepatit B'den kurtulamıyor Hepatit B'den kurtulanlar operasyondan kurtulamıyor. Engin Huylu, Hanım Baran ve Murat Dil'den sonra mahkum Kadir Gökdere de tedavisi yapılmadığı için Hepatit B'den ölüm sınırında

Burdur Cezaevi'nde siyasi tutuklu ve hükümlülere operasyon düzenleyen güvenlik kuvvetleri bir çok tutukluyu yaraladı. Operasyon sonrası mahkumlar alandan tağım geçen hücrelere konuldu kadın tutuklulara florasan tambayla tecavüz edildi.

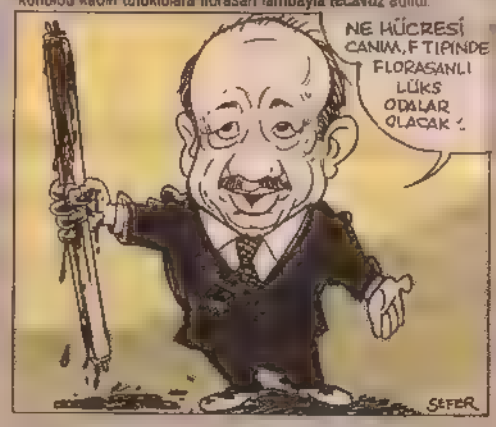

Kaçar gerekçesiyle tedavisine izin verilmeyen, sonra ölümüne ramak kala şartlı tahliye edilen Murat Dil yaşamını yitirdi. Murat Dil bın kışılık polis ordusu eşliğinde toprağa verildi.

BİR TUHAF TAKSİCİ EYLEMİ

Ne bir kamuoyu desteği, ne birlik, ne beraberlik. Katilmayanlara katilanlarin yumurta yağmuru.. Ne cemiyetmiş taksiciler. Ne diyelim kolay gelsin.. Dostlar eylemde görsün hesabı!

PANTOLON

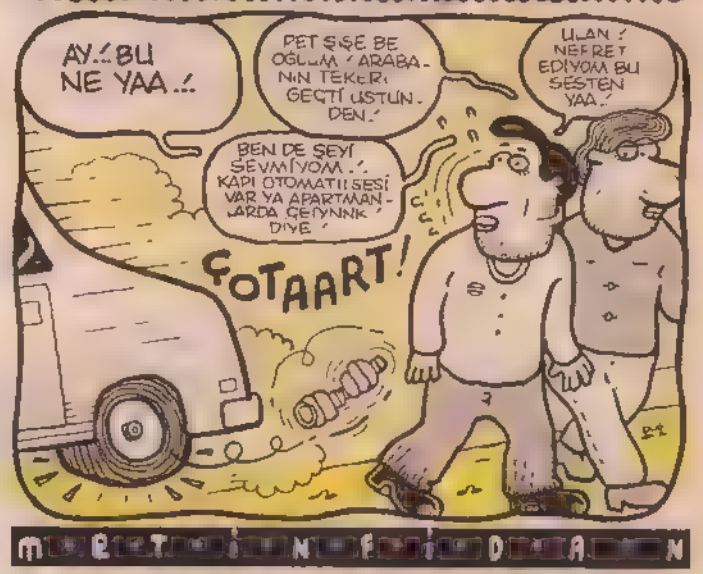

METİN FİDAN

HAFTANIN 'LERİ

- **BURDUR CEZAEVİ BASKINI** işkence kusanlar
- **SUSURLUK** eymur'ün sitesinde yine yeşilendi susurluk dalları
- **M.ALİ AĞCA** ayrı geyik
- **BAHÇELİ** 312 faşosu
- **ECEVİT** taktı hadep'e
- **ERBAKAN** 312 değişikliğine eşber yağmurdereh ve yaşar kemal'i kurtarmak için gebrıdı diyerek karşı çıkan ama şimdi yırtınan pişkin kadayıf
- **ANAYOL** ne bulunmaz formulmuş
- **ERDAL ACAR** postdallama

Başbakanlık örtülü ödeneğinde yeni suistimal.. Örtülü ödenekten alınan 19 kilo kaşar yok oldu.

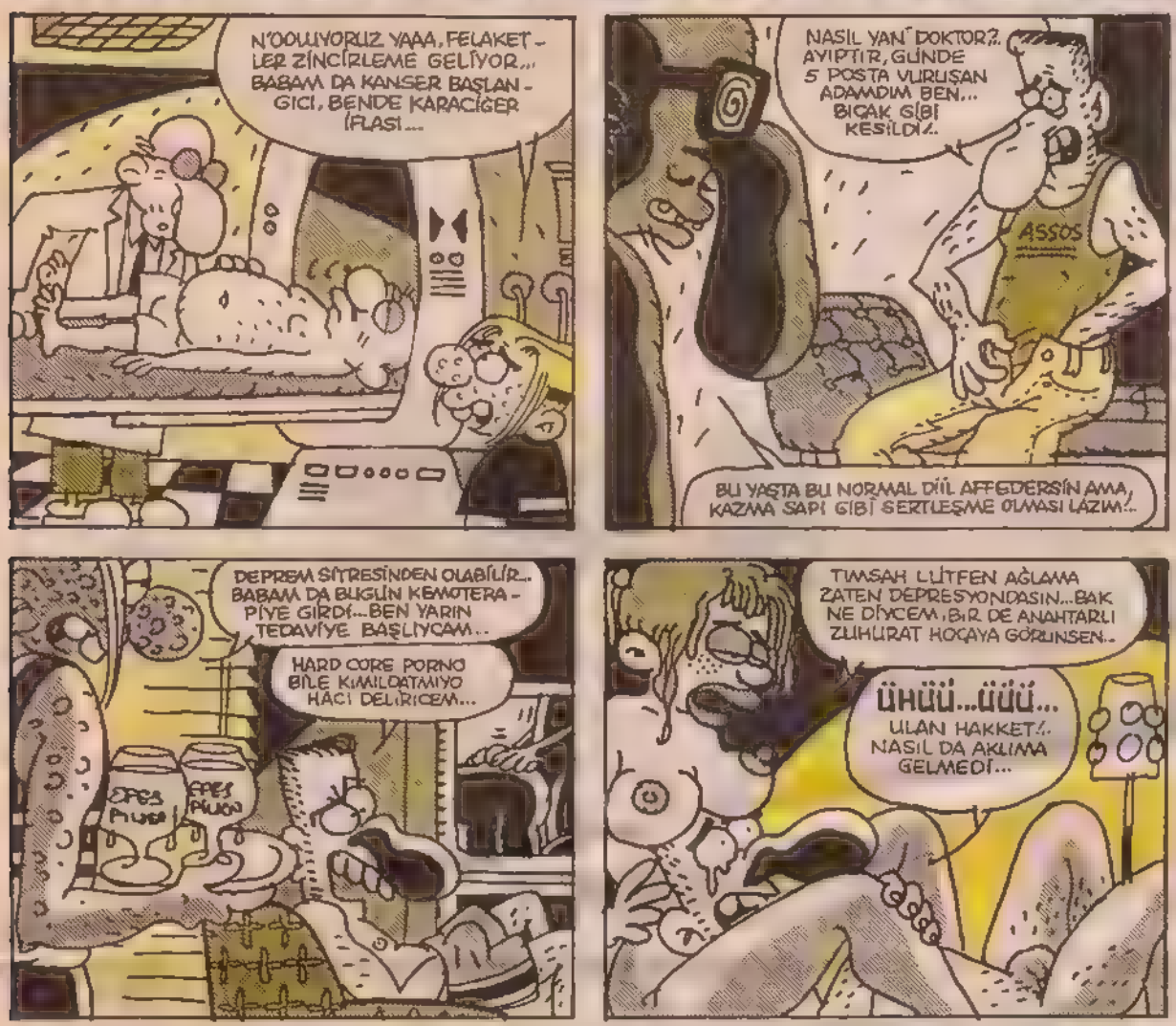

açık büfe

met üst

şifre sözler

günlük hayatta sarfettiğimiz bir çuval söz var ki kendiliğinden dünya görüşümüzü, hayata bakışımızı, felsefemizi, zihniyetimizi, kısacası mantalitemizi çırılçıplak ele veriyor... işte onlardan bir demet size

- **şahane bir işim var, akşama kadar yan gelip yatıyorum!**
- şimdi biraz sıkar ama giydikçe açılır!
- **fiş almazsam kaça olur!**
- patron taksi parası veriyor, otobüse biniyorum, üstü bana kalıyor!
- **şarjım bitiyor sen beni ara!**
- ben ekmeğime bakarım arkadaş!
- **allahın sopası yok ki!**
- politik oyunlar yaktı bizi!
- **öğretmen bana taktı!**
- kapıcı değilim, bina görevlisiyim!
- **avantası ne ki bu işin!**
- rüşvet değil, bir nevi hizmet dopingi!
- **tohumuna para mı verdim!**
- kader ağlarını ördü!
- **rakı içenler öldü de, su içen ölmedi mi!**
- valla olsa dükkan senin!
- **zevk alıyor musun yıldırım!**
- atatürk bir yıl daha yaşasaydı böyle olmazdık!
- **taş attın da kolun mu yoruldu!**
- orospu olup herkese vereceğime evlenir bir kişiye veririm daha iyi!
- **bodrum'da da yazlığım olsun! kuşadası'nda da yazlığım olsun! marmaris'te de yazlığım olsun!**
- elimizden tutan olmadı!
- **akşam eve geliyorum, hanım bir demlik çay demliyor, çocuklar üzerime zıplıyor, ne dert kalıyor ne tasa, bütün yorgunluğum gidiyor!**
- sadece yoklamalarda imza atıyorum!
- **vadesi yetmiş bir kere ne yapsan boş!**
- tavuk çiftliği kuralım ete para vermeyelim, birbirimizi zikelim döte para vermeyelim!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

SOLMAZ

BARUTER

ANNE KORKUYORUM, YANINIZDA YATABİLİR MİYİM?.

ANNE, ARANIZDA YATABİLİR MİYİM?..

BABA KORKUYOM, ARANIZDA YATABİLİR MİYİM?.

ÇIK ÇABUK BURDAN BAKIM... DOĞRU ODANA !..

HAYIR OLMAZ.!

YANIMIZDA YATAMAZSIN, HADİ ODANA.!

Pehlivanoğlu

CEP TELEFONU KAMPANYASI 10 MİLYON LİRA

ON MİLYONA CEP TELEFONU HA? HEMEN GİRE-YİM BU KAM-PANYAYA!

UNUTMAYIN O TELEFON DÖRDÜNÜZE AİT. GÜLE GÜLE KULLANIN..

ARTIK DÖRDÜ-MÜZ BİRLİKTE GEZECEZ ARKADAŞ-LAR...DURUN BEN BİR EVİ ARAYIM !.

3 AYLIK TARKAN KEDİ KENDİNE YUVA ARIYOR... 293 79 93

SOL AYAĞINI KAZADA KAYBETTİ AMA, MAŞALLAH ŞEYİ O KADAR BÜYÜK Kİ... NO PROBLEM YANİ !..

TARKAN'IN, KURT'U HANGİNİZSİNİZ..?!

HAV!

HAV!

HAV!

HAV!

HAV!

HAV!..

GÜLHANE PARKI HAYVANAT BAHÇESİ SERVİSİ

HOOP, ALOO.!.. HADİ HOCA BİRAZ ÇABUK OL.!.

GELDİM, GELDİM..!

lombak@leman.com.tr

Temmuz'un son Pazar ! Bolu Esentepe yağlı güreşleri var.. Ne yiğitler çıkacek meydaana hepiçığı de birbirinden nerdaana.. Pehliv

Son Pehlivan değdirdim diye övünme, değdirildim diyl dövünme..

SANAL ALEMLERİN KRALI BEHLÜL ABİ, İNTERNET ORTAMINA YENİ GİRECEK GENÇLERE ÖĞÜTLERDE BULUNUYOR:

1) Bilgisayarınızın aç-kapa düğmesine basın açın...
2) Açılmıyorsa, bozulmuştur, atın yenisini alın...
3) Porno sitelere girerken dikkatli olun, prezervatif takın...
4) Video sidiler alın... Seyredin onları da atın!
5) Oyun sidileri alın Bol bol oynayın.. Atın! Hepsini atın!
6) Devamlı tüketin!
7) Tüketmeye devam edin.
8) Bilgisayarı kapatın!
9) Gidin!

* ERDENER ABİ o burnu 2 pkm gibi fişşek gibi geliyo!

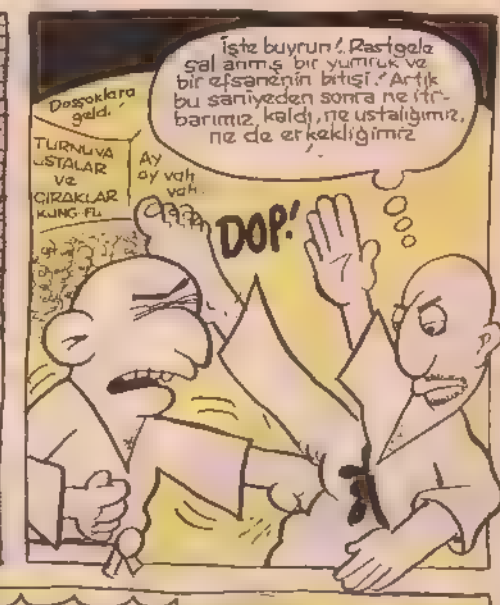

FEYHAN GÜVER

Alıntı fasl

kalk, yerine yat!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Sıradaki parça Mahsun'dan:

ÖNCE İNSANIM!

Ezilmişten yana oldum
Sen solcusun dediler
Ülkemi sevdim diye
Sen sağcısın dediler
Namaz kıldım, oruç tuttum
Sen yobazsın dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Marul yedim diye
Vejetaryan dediler
Alem buysa
kral benim dedim
Monarşik dediler
Diskoya gittim, dans ettim
Tiki dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Mesut Yılmaz'a
uvertür oldum
Al Bano-Romina Power dediler
Prestij Müzik Ailesi'ni kurdum
Power Rangers dediler
"Dolgun saçlı kız,
beni ara" yazdım
Trendy dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Blair Cadısı'na gittim
Modernist dediler
Aynaroz Kadısı'na gittim
Gelenekçi dediler
Rakı kadehine çıktım,
bir raks yaptım
Anastasia dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Bir kediyi okşadım
Satanist dediler
Tel-Aviv'de konser verdim
Siyonist dediler
"Atamın öldüğü yaştayım" diye
şarkı söyledim
Kemalist dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Reyting reyting üstüne
kurdum binayı
Medyatik dediler
İbrahim ağabeyle polemik
yaşadım
İsyankar dediler
Bi keresinde İzmir'de bana
Yanlışlıkla "Alişan" dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Yıkılmadım ayaktayım dedim
"Buyur otur" dediler
Anama saygıda kusur
etmedim
Süt kuzusu dediler

Olur olmaz kişiler bana
"Lo loo Mahzun" dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Seda hanımla sevgili oldum
Sen çapkınsın dediler
Neticede ayrıldık
Vefasızsın dediler
Bir kilisede vaaz verdim
Sen papazsın dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Herşey bana saçma
geldiğinde
Nihilistsin dediler
Halkın arasına karışı-
karışıverdim
Popülistsin dediler
Klibimde kızları
havuza attım
Fetişistsin dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Güzel kardeşlere
destek çıktım
Sponsorsun dediler
"Genimle oynama, söyledim
sana" dedim
Gericisin dediler
Topaloğlu biraderler ayrıldı
Kardeşi kardeşe kırdırdın
dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

"Dağlar oy oy oy" dedim
Alternatif sporcu dediler
"Yollar oy oy oy" dedim
Trakingçi dediler
Attım kendimi zirveden,
karıştım halkıma
Banci camping yapıyor dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Hızıp yaptım umarsızca
Sen solcusun dediler
Bakan dövdüm akşam vakti
Sen sağcısın dediler
Cim-Bom'a gönül verdim,
Hasan Şaş'la kanka oldum
Futbolcusun dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Ya sev, ya terket dedim
Sen faşistsin dediler
Kapital'i aldım, dört taksitte
Sen Marksist'sin dediler
Oruçluyken unutup
yeşil zeytin yedim
Ateistsin dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Marjinal kaideyi bozmaz dedim
Sen maçosun dediler
O kadarcık imaj kadı
kızında da olur dedim
Sen döneksin dediler
Dört eğilimi birleştirdim
"Diğerleri n'olacak" dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

VÖ'nün notu: Herkesle şahane geçinmeye çalışanlardan da ben yoruldum!

kilservis@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

ÇIKTI!

Değişik tadlara doğru hızla sürükleneceğiniz ve sürüklenirken tutunacak bir dal, bir kütük bulamayacağınız bir albüm.

FİRAVUNUN LANETİ İKSLARÇ

TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA

Çizerimiz Cem Barslan yaz tatilinde olduğu için bu hafta işlerini yayınlayamıyoruz..leman

15-17 Temmuz Kastamonu-Çatalzeytin Ginolu Gürüşbalık Festivali.. Mahiyeti pek belli olmayan bu Festival hakkında bilgi edinmek isteyenler: Kültür Bakanlığı Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığını arayabilirler.. Biz Valla bilmiyoruz.

Komikaze

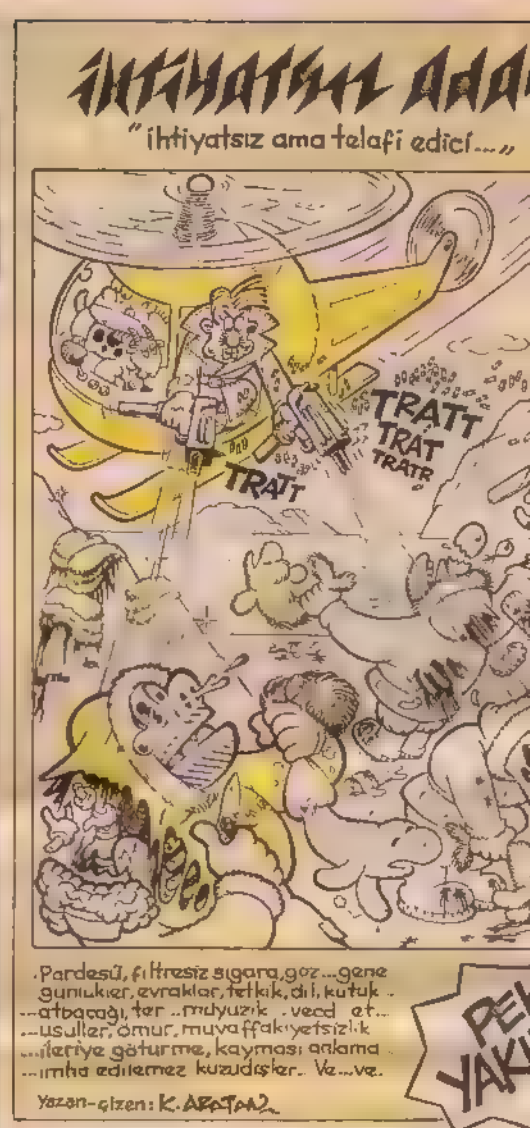

Kadın o akşam çiçeklere su vermedi... Unutmadı, sadece içinde
di... Binbir emekle yaptığı dantellerini okşamadı... İnşallah bu son e
d ğı ve heryerine gözü gibi baktığı evi o akşam minnetle gezip dolaş
Orada, kanepede, gözlerini adamdan ayırmadan öylece oturdu sa
Adam yine hep aynı yerinde yemek masasının kenarına usulca diş
madan sigara içiyordu. O kadından farklıydı. Hiçbir zaman hiçbir evi
g.bi hissetmemişti. Hep her an bir yere gidecek gibiydi... Sadece sig
tablası yanında olsun, ona yeterdi. Ha sokak, ha kahve, ha evi, hiç fa
di onun için. Kaçarak yaşıyordu zaten. Yanı arak, hep kaybederek ya
Sokağa parkeden arabanın farları evi soğuk bir ışıkla aydınlattı... I
oralı olmadı... Kaç kere uyarmışlardı, ama yine de insanlar evin önün
diyorlardı arabalarını...
Adam kime, neye kızacağını bile unutmuştu artık. Soğuk ışığın ay
köşesinde, sokağa dalgın bir ümitsizlikle baktı öylece
Büyük çocuk kurduğu düşlere sokaklardan bir zarar gelmesin diy
renin kenarında yattığı kanepeden kalkıp evde ondan başka hiç kims
setmediği bir rüzgar geçen kondora uzandı... Bu dünyada ve bu insan
tığı her evde hep okyanusları özlerdi o. Siyam balıkları gibi... Bu yüz
madan terlerdi... Düşü geciktikçe hep terlerdi...
Küçük çocuk bilirdi ki aslında gidecek hiçbir yer yok... Heryer b
ev, bu insanlar... Bilirdi ki, nereye gitse ardından bu evi götürecek, b
bu adamı, bu durmadan terleyen ve siyam balıkları gibi okyanusları
büyük çocuğu...
Sessizliği ilk bozan, adam oldu Konuşmak istiyordu, kendini savu
tiyordu, çünkü emin değildi kendisinden...
**Niye öyle bakıyorsun bana, yanlış birşey mi söyledim, kavga
dim, ne dememi bekliyordun...**
Kadın, istese de kopamadığı kaderine bakar gibi baktı adama. Yılg
bir hüzünle baktı... Kadının baktığı heryerde geçmişin küreği birkez
narak aydınlanıyordu...
**Evet, kavga etseydin, hakkını savunsaydın, bu eve girdiğimiz
yaptığımız masrafları söyleseydin, hep sustun, hep alttan aldın
lanırım, neden sen hep böylesin...**
Bir geçmiş yanıyordu ve o yanan geçmişte en çok adam vardı. O
suz yanılgıları, sonsuz korkuları... Hem artık korkulardan, yanılgılarda
dönemeyecek bir yaştaydı
**Ev sahibi bilmiyor mu yaptığımız masrafları, kendisi bu eve g
medi mi, onun düşünmesini beklediım... Hem bütün gün konuşup
sizsiniz... Niye bir anda unuttu dostluğunuzu...**
Boşuna konuştuğunu kendisi de biliyordu adam. Eskiden, inanma
şeyleri söylerdi, şimdi söylediği herşey ilk önce kendisi için inandırıc
tırıyordu... Ama elinden başka birşey gelmiyordu... Hayata ve insan
duğu o tuhaf, o çok eski, artık o çok çaresiz saygı, onun görünen
nen şeylerin arkasını farketme yeteneğini yoketmişti adeta...
**Dostluk mu, bütün gün konuşup görüşmek mi; bu yaşa geldin
tamadın, işin içine çıkarlar girince ne dostluk kalır, ne arkadaşlık
diyecektin, bu eve onca masraf yaptık, biz en fazla yüzde yirmibeş
parız, hem kanunda öyle söylüyor; versin mahkemeye hiçbir şey
maz, neden sustun, neden diretmedin... Söylesene yüzde yetmiş
di kiraya, neyle ödeyeceğiz bu parayı...**
Adam bu sözlerin bir yerinde kaldı, daha fazlasını duymadı... **Bu y
din hâlâ anlamadın, işin içine çıkarlar girince ne dostluk kalır, ne
şlık...** Bir sigara daha yaktı. Kül tablasını biraz daha yanına çekti

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

Kümbet Yayla Şenliği, "Nerde?" diyorsanız Giresun'da.. Temmuz'un ikinci Pazar'ı 3 gün.. Şenlikler şenliği Kümbet'in dillere destan şenliği, Kemençe, horon, mahalli sanat

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

YÜREK YANGINI

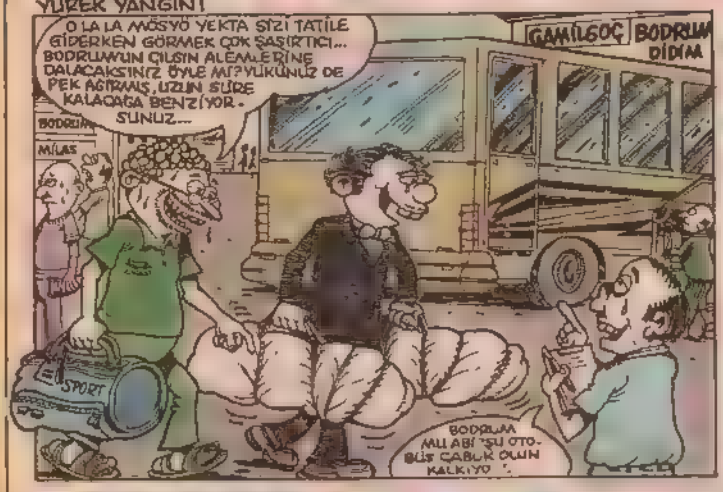

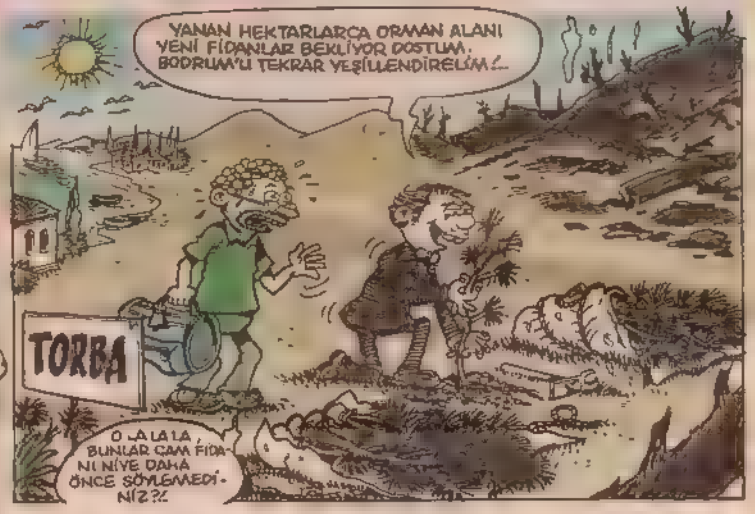

Suat ÖZKAN'a teşekkürler

Yarın Bu Evi Terkediyoruz...

kendiyleydi artık, daha bir uzaktaydı evinden... Kimsesiz, korunaksız yılanına doğru savruldu birden. En zor zamanında yardımına koştuğu, okutup meslek sahibi yaptığı kardeşi miras paylaşımında ona en büyük haksızlığı yapmamış mıydı... İnanamamıştı önce kardeşinin o korkunç hırsını ve bencilliğini görünce. Bir an büyük bir yıkım yaşamıştı, ama çok kısa bir an sonra bu yıkım ona bir zafer duygusu olarak geri dönmüştü. Kaybetmenin onurundan zafer payı çıkartmayı işte. En çok o an doyasıya hissetmişti... Alın herşeyi sizin olsun, ben kaybedeyim, siz kazanın, demenin o hüzünlü zafer sarhoşluğu kaplamıştı bütün benliğini... Bu yüzden kadın şizofren bir sevgiyle bağlıydı adama... Bir yanı artık yorulmuş, yıpranmış, onca sürüklenmekten sonra artık benimsediği bir evde rahat ve huzur içinde yaşamak, bunun için hayatın kuralları neyi gerektiriyorsa onu yapmak istiyor; öbür yanı ise kaybetmeye mahkum bir adamın peşinden ve en çok onun bu yanına bağlanarak, o evden o eve savrularak, ne olacaksa olsun diyerek yaşamını sürdürmek istiyordu..

Bu yüzden bir yanı adamı derinden kırmak, öbür yanı ise dennden sahiplenmek istiyordu... Adeta bu iki duygu besliyordu sevgisini. Kırdıkça bağlanıyor, bağlandıkça kırıyordu...

Ev sahibi seni durmadan aşağıladı, neden birkez olsun ses çıkartmadın, neden... Kadın bunları söylerken aslında kendisini aşağılıyordu. Hiç sesini çıkartmadan adamın ne diyeceğini bekleyerek, susarak onu yalnız bıraktığı için kendisini aşağılıyordu..

Ne zaman beni aşağıladı, gayet güzel konuştuk, söylesene ne zaman oldu söylediklerin...

Adam bunları derken aslında orada değildi... Kurtulamadığı geçmişine itmişti kendisini yine... Öylesine hazırlıksızdı ki geleceğe, şimdi, şu an bile geçmişinin yüzünden karanlık gölgeler içindeydi... Geçmişti onu böylesine çaresiz yapan. Hayatının gizi oradaydı çünkü. Yenince aldığı o zafer sarhoşluğundaydı o gız... Kardeşi, yakınları, arkadaşları, hepsi yenmişti onu; hepsi ona bu zafer sarhoşluğunu, o korkunç yalnızlığıyla birlikte hediye etmişti... Peşpeşe öylesine şoklar yemişti ki artık en ufak bir acımasızlıkta, en sıradan bir küstahlıkta, en basit bir haksızlıkta kaderini sarmayalan zincirin bütün halkaları birden tutuşuyor, bütün o yenik hayatı adsız ve kutlayamı olmayan bir zafer gecesi gibi ansızın hüzünle aydınlanıyordu...

Gece dennleşince, yenilgiler eviere ve düşlere sığmaz olunca okyanus hayalleri kurup durmadan terleyen büyük çocuk, arada bir yattığı kondordan, yolunu şaşırmış yunuslar gibi iç çekiyordu... O evdeki herkes adına iç çekiyordu sanki... Denizde denize hasret kalmış, yolda yola hasret kalmış, sevgide sevgiye hasret kalmışlar gibi...

Adam birkez daha sarıldı sigarasına, masanın o dost, o kınlgan köşesine. Kadın henüz susmuşken tek tek eşyalara baktı o yorgun, o dikkatsiz gözleriyle Dunyadaki o bitmeyen misafirliğini düşündü. Hiçbir yere sığmayan o iğreti hayatını. Yenilgilerin o büyük sarhoşluğu altında hiçbir eve ait olmayan hayatını.

Beğenmiyorsanız çıkıp gidin dedi, duymadın mı; siz çıktıktan sonra burayı iki misli fiyatına kiraya veririm, dedi, bana ne yaptığınız masraftan, bana mı sordunuz, dedi, duymadın mı..Duymadın mı be adam, seni, beni, hepimizi yerin dibine batırdı...

Asında basit sorular değildi bunlar... Bunlar sıradan konuşmalar değildi.. Bir hayat, bir varoluş tartışılıyordu burada... Çünkü kırmamak ve kırılmamak için sonsuz bir enerji harcamakta geçmişti adamın hayatı Bütun dikkatini buna yoneltmişti. Kırmamak ve kırılmamak... Oysa bu dunyanın en yanlış denklemiydi bu... Baştan aşağı hayatın yanlış yorumlanışıydı

Kırmamak için uğraşan insan sürekli kırıldı... Yine dikkatini kırılmamak için yoğunlaştıran insan durmadan kırıldı... Karşısındaki herkesi kendisinden daha haklı ve daha iyi kabul eden bu tuhaf mutevazilik refleksi durmadan zayıflatırdı adamı.. Herşey yaşanır biter; kazanan kazanır, yenilen yenilir, insan ne kadar saklasa da kendisinden; kendisi hatırlamak istemese de, biri mutlaka hatırlatırdı o denn mat...şi...

Çünkü insan kırılmamak için savunurken kendini, ne denli acımasızca kırıldığını hissedemezdi o an..

Kadın konuşurken, adam o yanlış hayatına öylesine derin bir öfkeye dalıp gitmişti ki, kadın susmak zorunda olduğunu hissetti kendini

Neden o Ragıp denen herife kelli oldun? Bu dünyanın enayisini sen misin, neden her önüne gelene borç verdin, bak ödemediler sonra, bak bizi ne halde bıraktılar; peki hiç düşunmedin mi bizleri, çocuklarını; onca para geçti elimize, neden bir ev alamadık kendimize,neden sürünüyoruz oradan oraya ?.. Neden kardeşine bıraktın miras haklarını? (Adamın bu sözlerden bunalıp arka odaya gittiği, ya da eve gelmediği kımı geceler ise): **Çocuklar, siz varsınız diye bırırmedim ben bu evliliği, yoksa bu adama kallanmaz çoktan çekip giderim, ama siz varsınız...**

Kadın işte bunların hiçbirini söylemedi o gece... Adam mutfağa gıdıp kendisine bir kadeh rakı doldurdu... Sigarası, kulluğu, rakısı, masanın ucuna sığındığı o kuçücük yer; dunyada kapladığı yer bu kadardı işte adamın; hiçbir evde öyle rahatça, seresepse oturmamıştı ki... Öylesine dalmıştı ki o yanlış hayatına, artık hiçbir söz geçmezdi adama... Bu kaybedişe, bu suskunluğa hiçbir acı, hiçbir yanlış, hiçbir gerçek geçmezdi....

Belki de bu yüzden kadın bunların hiçbirini söylemedi adama..

Ama o gece adam bir an silkindi sanki o yanlış hayatından, telefona baktı, hayalinde ya da gerçekten numaraları çevirdi, hattın duşmesini bekledi.

Karşı taraf çıkınca da: **Bakın biz onurumuzla yaşayan insanlarız, bugün bana sarlatmış olduğunuz o sözlerden dolayı sizi kınıyorum, yeni bir dunya kurulur, ve biz orada kendimize bir yer buluruz,** (Adam bu sözu çok sevdiği için yerli yersiz heryerde kullanıyordu) **sizin evinize muhtaç değiliz, yarından tezi yok boşalıyoruz...**

Ve karşı tarafın ne soylediğini duymamak için telefonu hemen kapattı...

Adam bu sözleri belki söyledi, belki söylemedi... Ama kadın bütün gece hiç uyumadan eşyaları seyredip durdu... Çiçeklere su vermedi, onlarla konuşmadı, dantellerini okşamadı...

Okyanuslan özleyen büyük çocuk, sırf o gece için herşeyden umut kesip, gıdıp yatağına yattı..

Bense belki yarın terkedeceğimiz o evde, daha önceki evlerde ne yaşanmışsa herşeyi adım gibi ezberledim .. Kaderim gibi ezberledim... Çünkü o evde yaşananlar neyse hepsiydim ben... Nereye gidersem gideyim onlar benimle birlikte gelecekti..

Çünkü o adam babamdı. O kadın annemdi. O büyük çocuksa ağabeyimdi.

cezmier@leman.com.tr. Cezmi ERSÖZ

* Web sitemiz adresi: www.cezmiersoz.net.
* 15 Temmuz Cumartesi saat 19.00'da Altınoluk'ta, Üniversal Kültevi'ndeyim
* 16 Temmuz Pazar saat 19.00'da Foça da Anti-Hyatro Cafe'de, Büyük Deniz'deyim.

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

PROSTATLI İLHAMİ DEDE VE HER HALİ ŞARTTA DEĞİŞMEYEN KADERİ ...

kırıklebleb@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Lütfü Oflaz

Dilenmek değil direnmek!

Bu sıcaklara can, bu devlete hapishane dayanmaz!

Hapishanelerde boş olan 52 kişilik yer de dolmuş

Bir yıl sonraya gün veren hastanelerden sonra, on yıl sonraya gün veren hapishaneler dönemine geçilecek bu gidişte!

Gelen mahkumlara "Bugün gıt, on yıl sonra gel" denecek!

Bu ülkede fabrikadan çok hapishâne yapılıyor, ama yine de yetişmiyor.

Düşüncesini söyledi diye eski başbakan Erbakan'ı bile hapse atarsanız hapishane yetişir mi?

Bu gıdışle içerdekiler dışardakilerden çok olacak!

Aslında bu ülkede içeride olması gerekenler dışarıda, dışarıda olması gerekenler içeride!

Örneğin 12 Eylül'de sayısız insanın işkencehanelerde katledilmesinden sorumlu Kenan Evren'in içeri atılması gerekmez mi?

Dünyada böylelerini yargılamayan tek ülke Türkiye.

Böylelerini yargılamayan devlet, hiçbir cana kıymamış Deniz Gezmiş gibi gençleri asıyor.

Düşüncesini söylemekten başka suçu olmayan İsmail Beşikçi gibi aydınları ömürboyu hapiste tutuyor

Her düşüncenin, her hak aramanın altında yıkıcılık arıyor bu devlet.

Oysa asıl yıkıcı o değil mi?

Öğrencisiyle, işçisiyle, memuruyla, çiftçisiyle insanlar toplanıp haklarını mı arıyorlar, sal polisleri üzerlerine yıktırt yere!

Düşük ücretlerle işçi ve memurları, düşük taban fiyatlarıyla çiftçileri, yüksek har(a)çlarla öğrencileri yıktığı yetmiyor bu devletin; bir de böyle yere yıkıyor.

Devlet milleti ayakaltı, dayakaltı yapmış!

Ziyaretime gelen çiftçi, işçi, memur, esnaf temsilcilerinin bu duruma isyanı büyük; milletin her kesimi ağzından lavlar fışkıran birer yanardağ gibi.

Kimseden merhamet dilenmek yok

Dilenmek yok, **direnmek** var!

Adımız çıkmış **milletin cumhurbaşkanına**, bu durumu duyuralım dedik **devletin cumhurbaşkanına**!

Temmuz ayı sonu Denizli Buldan Yerlikaya Üzüm Festivali'ne Hızlı üzüm tanesi soyma, üzüm yeme ve toplama yarışmaları, üzüm güzelini seçiş, kendinden geçiş ve normal hayata dönüş.. Kim istemez kardeşim?..

Akşam Ofset

Eve başka erkekler de getirdiğine çok bozulmuştum ama, bana neydi? Ben de o hariflerden biriydim işte...

BİR DAHA BAŞKALARINI BULMA, BEN GELİRİM İSTEDİĞİNDE...

Birden duygulandı pek mahfi bişey-miş gibi beni bağrına bastı..

İSTEDİĞİM ZAMAN DEĞİL, HEP BURDA KAL ARTIK...

EMİN MİSİN, İSTERMİSİN?

Benden daha şanslı biri var mıydı acaba, hayatımı çöplükte bitirmek üzereyken, belki de şehrin en güzel kızıyla yaşamaya başlamıştım

Ama garip bişey vardı

13

Sanki, yalnızca ona sevişmiyordum

Sanki aramızda bir üçüncü kişi vardı, üç kişiydik...

Amaan, isterse on kişi olalım, sıcacık bir ev, yumuşacık bir kadınım vardı, mutluluktan bütün gücümle sevişip, kedi gibi uyuya kaldım kucağında

Uyandığımda banyodaydı, benden ayrı-mın karşısına geçtim, kendime baktım..

Bir de ona, hâlâ bir anlam veremiyordum, bu kadar güzel bir kadın ve bodur, çirkin, yağlı, gobekli beni... Bu kadarı korkuturdu beni..

Son kere mahallemi dönmek üzere ordan çıktım... Ölene kadar o evde, o kadınla yaşayabilirdim ya da o benden bıkana kadar, bıkmaya da niyetli yoktu..

Eşyalarımı aldım, hepsi bir torbaydı zaten, çıktım evden, bu berbat yerde fazla durmak istemiyordum artık.. Beni çok güzel şeyler bekliyordu...

HEY TAKSİ!..

20/21 Temmuz Kocaeli Kandıra Belediyesi Namazgah Dinlenme Tesisleri Festivali.. Herkes katılsın Kandıralı sen de katıl...

Adana Osmaniye 20 Temmuz Karaoğ

...ğlu Koşusu Nike'ini, Adidasını, Rebok'ını kap gel. Nefesine güvenen gelsin. Koşmaya doyamayacak bir dahaki yıla koşa koşa gelecaksiniz...

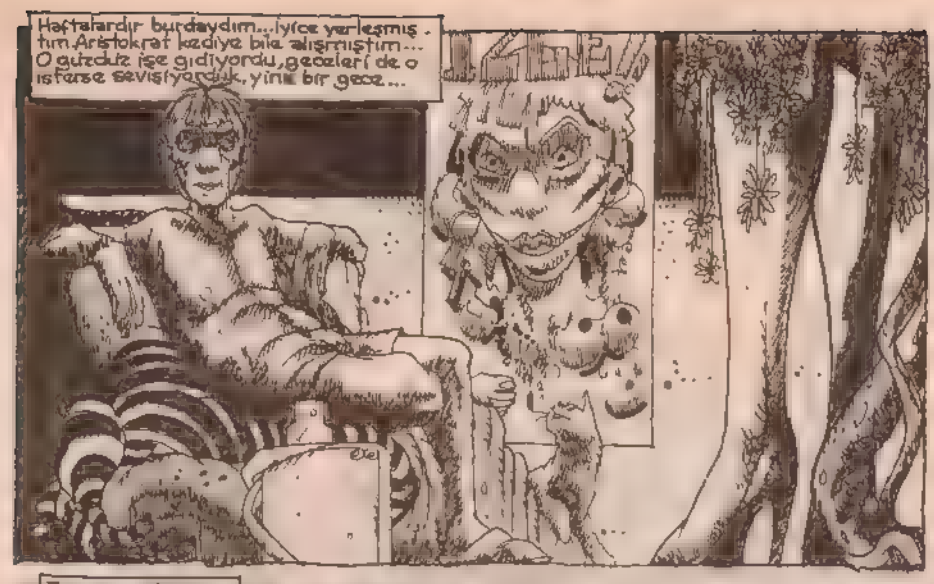

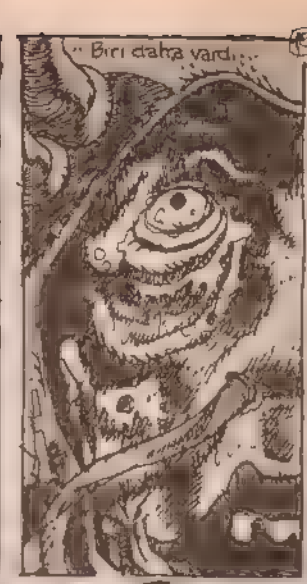

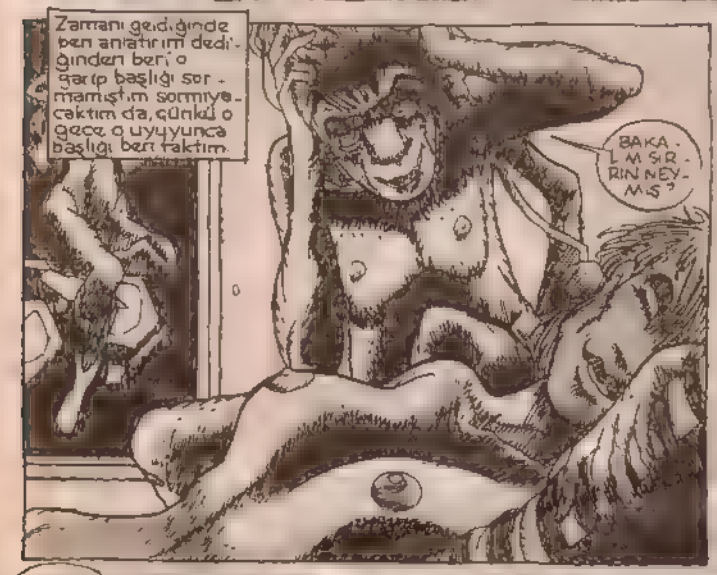

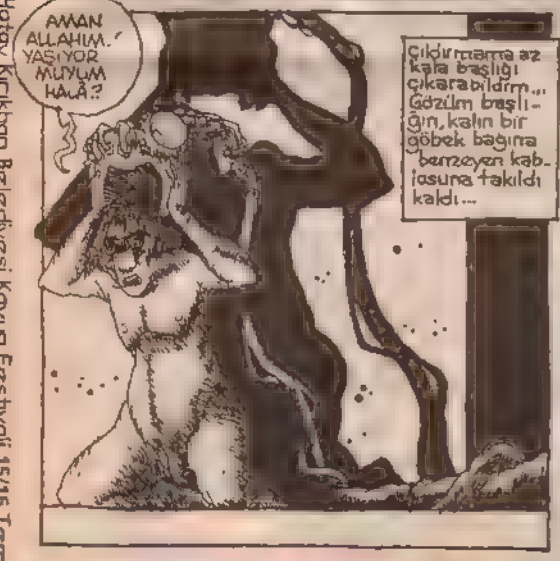

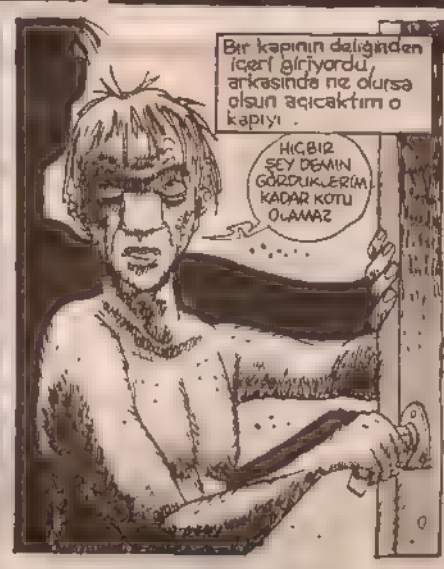

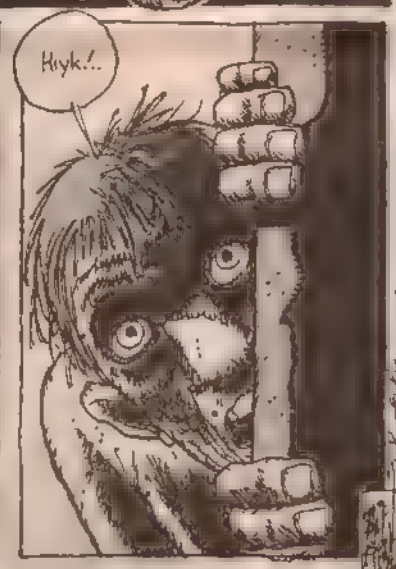

KÜÇÜK ADIM

"Sen şarkı söylediğin zaman, mevsimler değişirdi!", bu ağırbaşlı şarkının sözlerini, bugünlerde en çok, dünyaca ünlü yatırımcı Soros hakediyor. Macaristan, Romanya ve Rusya'ya en büyük dış yardımı tek başına yapıyor, kurduğu vakıflarla Doğu Avrupa ülkelerine milyarlarca dolar aktarıyor. Soros, 1969 yılında başladı işe, en büyük vurgunu ve efsanesi. 1992'de Berlin Duvarı'nın çöküşünden sonra toparlanamayan Alman ekonomisi ve Alman ekonomisine bağlı İngiliz sterlininin zora düşeceğini tahmin ed.p, bir gecede 10 milyar dolar yatırıp, ertesi sabah 800 milyon dolar kazanmasıyla, dünya tarihine geçti. Gelmiş geçmiş en büyük borsacı olarak anılıyor. Artık dünya yatırımcıları, piyasa verilerini, trendleri, karmaşık bilançolara değil, Soros'un ağzına bakıyor. Soros, işi büyüttü, siyasi görüşlerini de aktarmaya, uluslararası politikada da ileri-geri konuşmaya başladı. Uzak Doğu ülkelerinden canı istediğini bir günde babırıyor, ya da çıkartıyor, tek başına bir imha savaşı veriyor. Soros bir borsa peygamberi. Gazeteciler, yazarlar bu inanılmaz adamı anlatıyor. Zaten çocukluğunda kendini "Tanrı" sanırmış, bir gazeteciye, "evet, mesihvari fantazilerim oldu", diyor. Bir başka gazeteci şakayla, peki o zaman seni "papa" yapalım diyor. Soros'un cevabı: "Neden Papa olayım, şimdi ben Papa'nın patronuyum". Artık Soros, ozon tabakası deliği, nukleer felaket g.bi birşey,, adamın aklına İstanbul borsasıyla birkaç saat eğlenmek gelse, Türkler tarih sahnesinden silinecek!

Berlin Duvarı'nın yıkılmasına giden yol, Rusya'nın ABD'nin devasa projesi yıldız savaşları karşısında bilim olarak çaresiz kalışıyla başlamıştı. Bu projenin deneyleri o günlerde başlamışb, ikiyüz-üçyüz kilometre havadan giden bir füze, uydudan vurulacak. Geçtiğ mız günlerde bir deney daha yapıldı çevrecilerin engellemesine rağmen, devam edildi, sonuç, fiyasko. Ancak, proje yeryüzü tarihinin tüm siyasetlerini, uluslararası ilişkilerini kökünden başeğdirecek, inanılmaz bir tehdit gücünü temsil ediyor.

Velhasıl aşağıda Soros, yukarıda yıldız savaşları. Ve labaratuvarlarda "genetik devrimin" sonuçlarını Clinton-Blair birlikte açıklıyor. Atom parçalandığında da dünyanın en büyük buluşuydu, sevinçten göklere uçmuştuk, atomdan bomba yaptılar. Aya gidilmesi de inanılmaz bir devrimdi, sevinçten havaya fırladık, burdan da yıldız savaşları çıktı, şimdi "genlerden" bakalım, hangi ölümler türeyecek! Tüm zamanlar içinde dünyanın en çok savaşı, en çok insanın öldüğü, gelir dağılımının en çok büyüdüğü, yoksulların kitleler halinde açlıktan öldüğü elli yıl, işte atomun parçalanması, aya çıkılıp, gen haritasının bulunması yıllarında oluyor, bu buluşların gücüyle!

Yüzyılımızda, insanlık için, bilim, ilerleme, buluş, çözüldü, aydınlanma gibi kavramların ikna edici gücünden daha büyülü kavram yok. Labaratuvarda bulduğun herşeyi "bombaya" çevirdiler, dualar ediyor, yalvarıyoruz, "aman dokunmayın, eskisi gibi kalsın", Yine de aydınların büyük çoğunluğu atom bombası ve yıldız savaşlarına karşı vakıflar, lobiler, dirençler içinde. Clinton'un Blair le ortak açıklamasında yine büyülü o kavramlar "insanlık için", "tarihi gün", "büyük adım" cümleleri kullanıldı, yine ödümüz patladı. Konuşmasından anladığım şu: "Bu büyük global evin boya-cıla işleri tamam."

Yine de sihirbaz şapkasından ördek, kuş çıkarttığında şaşırıp kalırız. Ördekler-güvercinler, en daracık yerlere sıkıştırıldıkları halde seslerini çıkartmayan tek hayvan türüdür, halkımız gibi. Bizler, asıl illüzyon numarasını, henüz şapkadan çıkmadan ördek, o daracık, havasız yerde gösteri boyunca nasıl vakit geçirdiğini hiç düşünmeyerek, yeriz. Ördek şapkadan çıkartıldığında sihirbazı alkışlar, nefesimiz hayranlıkla, heyecanla tutulur. Bugün olsun, bir dakikacık olsun, sihirbazın bilmem neresine tıkıştırılmış o ördeğin gösteri uzadıkça nasıl nefes alıp verdiği, o muhteşem bilimin neden mayın tarlalarını ayıklamakta kullanılmadığını düşünemeyiz.

Tıkıştırıldığımız delikte ördekçe bekleyiş duygumuz sadece Clinton'un konuşmasında olmuyor. Büyük romancımız Orhan Pamuk'un yazısında da aynı gergin bekleyişe giriyoruz. Büyük romancı değil mi, bizlere bir fikir, bir düşünce bağışlaması gerekmez mi? Yıllar geçiyor, bir cümlecik fikir söylemiyor. Ülkesine bir fikir söylese canı mı çıkar? Defalarca okuyoruz yazısını, boş, kelek bir metin. Clinton hiç değilse konuşmasının sonunda ördeği çıkartıyor, bizimki ördek-kuş çıkartamadığı halde, yine alkışlıyor, büyük romancı diyoruz. Bir yazar metniyle yazar olmaz mı? İşte Radikal'de arada bir yazıyor ve her defasında milletçe hayal kırıklığına uğruyoruz. Büyük romancının şu zavallı ülkesine, şu büyük insanlığa söyleyeceği bir cümle, bir fikir kırıntısı olmaz mı, çok mu zahmetli bu işler. Elaleme ne diyeceğiz şimdi. Büyük romancımız bu günlerde çok neşesiz, keyifsiz, çok yorgun. Yoksa, siz onu tanımazsınız, öyle ısırıcı bir mizahı, öyle kusursuz beyni, öyle gerçeği çırılçıplak soyuşu vardır ki, her bir kelimesi meleklerin kanatları gibidir, ne olur kusuruna bakmayın, bugünlerde pek yorgun.

Bilim, buluş, ilerleme gibi, roman yazmak, çok satmak da yüzyılımızın büyülü sözcüklerinden. Onlar artık, siyasi, sosyal, felsefi hiçbir soruya cevap vermeseler dahi, kutsal, aziz bir kişi olarak suskunluklarıyla daha çok övülecekler, çorak, kelek metinleri ne denli tadsız, tuzsuz olsa dahi, halkın yüksek tansiyonu çıkmasın diye "tuzsuz" yazdıkları söylenecek. Ama o metinleri, büyük romancı yazdı, nihayet yazdı, şükrolsun yazdı diye, kurum-firma-marka yaygarasıyla çoğalacak! Ve biz ördekler, tıkıştırıldığımız yerde nefes darlığıyla sıkıntılı bekleyişimizi sürdüreceğiz, bakalım büyük romancımızın "büyük bombası" hangi ekranda, hangi gazete manşetinde patlayacak!

Yaz geldi, milyonlarca çirkin kız, kadın göt-göbek fışkırmış ortalıkta dört dönüyor,

Devamı karşı sayfada

Karşı sayfadan devam Tanrım Türk ırkı neden çirkin! (Divan edebiyatı hep Acem kızlarını över, şansa bakın ki, İran edebiyatı da hep Türk kızlarını beğenir. Komşunun karısı komşuya güzel mi görünür?) Ancak, o dönemde kadınlar örtündüğü için, hayal içindeydi şairlerimiz. Faciayla karşılaşan biz. Kurban olduğum Allah, bu günlerimizi düşündüğü için kadınları kapattı. Bu iş, şeriat-laiklik işi değil. Güzellik, bakım, biçim, insanlık gibi, bir güzel tatlı yaz meyvesi gibi, birşey. Açıldılar, döküldüler buradan da bir ördek çıkmadı. Milyonlarca biçimsiz kadın-kız var ki, kesinlikle örtünmeleri gerekiyor. Ben Yekta Güngör Özden'le konuşur, ikna ederim laikleri, Allah aşkına örtünsünler. Bu kadar tavuk, kaz, kedi götlü kızı, kim çimdikliyor, kim avuçluyor, aklı almıyor insanın. Buradan artık incelikli, yumuşak sözlü bir okşayış sanki hiç çıkmayacakmış diye ödü kopuyor insanın. Domuz yavrusundan beter bir kız bir günde Mars, Venüs gibi yakışıklı oğlanları sıraya koymuş götürüyor. Bir de Koç'a kötü araba satıyor diye kızıyoruz. Şu kızların sattığı mala bakın, bir de götürdükleri Jupiter gibi yakışıklı oğlanlara. Kızlar-kadınlar kendi etlerini sadece sarkıtmak, sallandırmak, böğürtmek, kusturmak için kullanıyor. Erkeği de düşünseler, et dediğin erkek için biraz da kemirilmek içindir, içi kalkıyor insanın. Dal gibi zarif, soylu kıvrımları olan bir numune çıkmayacak korkusu kıyamet gibi bir duygu. İnsan bu denli çirkinse, ya namuslu davranmalı, ya örtünmeli, ya da kadın yazarlara karışmalı, hiçbiri değil. Parlak, kara kamçı gibi çocuklar, iki bira içmesin, lağımla, hamurla sıvanmış bu domuzcukların etlerini sabaha kadar ovuşturuyor, yine doymuyor. Ne günlere kaldık, insan ne denli şehvetperest, ne denli erkeklikten çallasa, bu tiksindirici şeyin adına kadın diyemez. Kadın olmak eskiden heyecanlı birşeydi. Olli Hoca'nın dediği gibi, Allah'ın bir lezzetidir. Şimdi, daracık pantolonun fermuar yerinde, Hicaz pulu gibi yapış yapış bir ıslaklık, güzelim etek tarihe karışıyor. Dudaklarımızın tatlılığı, parmaklarımızın yumuşaklığıyla asla dinmeyecek sapık bir tutku, tuhaf bir ateş saklı, karşı cinsten isteksizlik hepimizi ibneliğe mi sürüklüyor, bu yüzden mi kültürlü batı ülkelerinde artık normal erkek normal kadın kalmadı, on kişiden dokuzu bilmem ne seksüel...

Hepimize Pamuk Prenses'e zehirli elmayı sunan cadı kadının sivri burnundan nefret ettiren şey, hayalle, masalla yıkanmış beynimiz ve kalbimize doğuştan yerleştirilen çirkin olan şeyin kötü olacağı bilgisi. Otellerde, evlerde, lokantalarda, barlarda hizmetçilik, tezgahtarlık yapan milyonlarca genç kızın karşısına geçip barbarca bağırıyoruz: "Çirkinsin, çok çirkinsin, senden nefret ediyorum.." Bütün reklamlar, dergiler, TV programları, diziler, bu insanların siyasi, sosyal sınıfını çağrıştırmıyor, tüm teknolojik imkanlar onları ikiye ayırıyor: Güzeller ve çirkinler! Ve işyeri helasında aynanın karşısına geçiyor tezgahtar kız, gaddar ve komik bir tavırla kendine ikiyüzlü bir inatla: "Hayır, çok güzelim, güzelim.." diye bağırıyor...

Yoksul gençlik enerjisini özene değil, ekmek parasının zından hayatında ya da savurganlıkla gündelik telaşın harala-huralasına harcıyor! Özgürce dolaşmıyor, panikle, yoksullukla savruldukları hayatta, eğitim, öğretim, giyim, iş, sigorta, anlayış, imkan bulamayacaklarını bildikleri için şiddetli bir saygısızlıkla çalakalem bir kimliği giyiniyorlar. Bunları konuşmuyoruz yine, onları "güzeller-çirkinler" diye bir görüntü ideolojisinin yargılarıyla değerlendirip, kapitalizmin tam da istediği gibi yargılıyoruz. ABD'nin halkına seslendiği resmi raporlarında: "Modern, teknolojik aletleri-imkanları kullanamayan gençler modern toplumdan dışlanacak, onlar için yapabileceğimiz birşey yok, ulaşmak istesek bile ulaşamayacağız..." İmkanları asla kullanamayan, telaşların üstünkörü boşlukları, günün, güneşin, sabahın, insan olmanın berraklığını yitirip, bataklığa dönüşturuyor hayatı. Bu nevrotik bulanıklığın adı, gençlik, gezmek, arkadaşlık, öğretim, eğlenmek oluyor. Bir güç bize "yoksullar-zenginler" diye değil, "güzeller-çirkinler" diye görmeye zorluyor!

Tiksindirici telaşın bitkinliği gençleri, gevşek, sorumsuz, aşağılanmış, boşvermiş bir duygunun içine sokuyor ve onlar da tek bir ideal ediniyor: Gotum başım güzel olursa, bu hayatta imkan bulabilirim. Halkın sırdaşı olmuş yazarları dahi alçak, kaba, iğrenç bir psikolojik aforizmaya zorluyor çirkinlik; yukarıda olduğu gibi, gardiyanlar gibi cezalandırıyoruz. Çirkinler ölsün diyen, cinayet gibi kelimelerle çılgınca dostluklar kuruyoruz.

Toplumun bir yanı zenginliğin, refahın, kültür endüstrisinin imkanlarıyla, binbir sanatçı ve reklamcının katkılarıyla güzelleşmeye, "çok kilo aldım", "uygun elbise giyemedim" gibi küçük hırçınlıklar ve kaprisleri pompalayan yüzlerce dergi hizmet veriyor. Sırdaşı ve umudu olduğumuz yoksul kitleler, özensizlik, bayağılık patlamasıyla, gelir dağılımının zorladığı güzellik-çirkinlik uçurumunda bir kat daha endişeleniyor. Her birinin kalbine insanlık neşesinden bir bayrak dikmek istediğimiz kitlelerin çirkinliğini teşhir eden, kusturan hain yazılara gömülüyoruz. Medya, görüntü alemi, bizi de içten gelen refleksle gerçeğin çirkinliğinden korumaya alıyor. Pamuk Prenses'in iyi kalpliliği ve mutlu yüzü karşısında Cadı'nın uzun sivri burnundan taraf olup, "var ya aslında bu cadı gençken çok güzeldi, patronun oğlu hergün onu hela kapısına yapıştırıp düzerdi, gün yüzü görmedi..." gibi masalı ters düz edecek bir edebiyat, yazarlık refleksini kimse istemiyor, beğenmiyor... Orhan Pamuk'un büyük yazar, Soros'un büyük patron olduğu yeni dünyanın tek endeksi var: "Güzeller-Çirkinler".

Yapılabilecek tek şey kalıyor, gözlerimizi kapamak, tarihi, dünyayı, kadını, mutluluğu, hayallerimiz içinde tasavvur etmek, çünkü biz de bir beden taşıyoruz ve bedenimiz de "güzeller" arıyor!

İnsan vücudu, istediği birşeyi görmeyecek, duymayacak kadar, hayale, illüzyona, büyüye yatkın, "uyumlu" bir mekanizmadır. kocakarıların boş gevezeliğini tarihin en büyük edebiyatı, kocakarıların kendisini, dünyanın en güzel mankeni gibi görebilen bir büyülü, tılsımlı beden!

Bakın, Mevleviler, durmaksızın hızla dönüyorlar. Ne bir baş dönmesi, ne kusma. Onca döndükten sonra hangimiz birden durup, sallanmadan, iki eliniz çapraz önde, selam için huşuyla eğilebilirsiniz. Birazcık sendeleme olur, bunun için birbirlerinin omuzlarına dayanırlar, o kadar. Ancak, sema eğitimi, başlıbaşına bir fizik eğitimi. Gözler sol avcun üstüne, sabit ayak yerden dönüş hızını alacak. Dönerken bir hayal alemine daldıkları, ki dönme hızı buna elverişli, kendini kaybedip düşebilirsin. Ne oluyor da, vücut dönüşte yeni bir kontrol noktası bulup sendelemiyor. Bunca dönüş ve toprağına yine bunca sağlam basış, mükemmel bir mekanizma. Şüphesiz müthiş bir sanatkarlık. Ancak, manevi olmaktan çok fiziki bir beceri. Mevleviler bu dönüşü, gezegenlerin güneş etrafında dönüşüyle açıklıyor, semazenlerin dönüşte bu yüksek ahenge ayak uydurduklarını iddia ediyorlar. Hayret, dönüşün gücü, hızı, bedeni kıskıvrak yakalayıp yere devirmiyor. Üstelik, manevi coşku, cezbe, insanı allak bullak eder, eli ayağı tutulur. Aşk, insanı kansız-cansız bırakır, aşkın fırtınası tüm vücudu sarsarken dahi düşmüyor, titremiyorsun. Hezeyan, çılgınlık, cezbe anında bile mıh gibi sağlam durabiliyorsun.

İnsanı allak bullak eden yüksek bir coşkunluk, şelale gibi bir heyecan içindeyken bile, beden bulunduğu o hayali noktaya tutunmayı becerebiliyor.

Gerçeğe, dış dünyanın, pis, çıplak, çirkin nesnelerine bu denli emin, inançlı, sağlam tutunamayız. Meleklere inandığımız için değil, melekliğe yatkın bir vücudumuz kanatlara yatkın bir beynimiz, algımız, düşünce gücümüz olduğu için. Bu müthiş hayal noktasına tutunma gücü olmasa, bir insan dört duvar arasında yirmi yıl hapis yatabilir mi? Hergün enerji ile dolup taşan bedenimizi gerçekten kaçıran, uçuran, gerçeği kovan, şiddetli bir mekanizması var. Kendini savunmak için boş beklentilerine, hayallere, sınırsız bir büyüye kolayca girebiliyor.

Çökmüş, yıkılmış, bitmiş, pörsümüş duygularını Devamı 14. sayfada

selcukerdem@leman com tr

Ardahan Hayvan Ürünleri Şenliği -Hayvanlar'dan gelen gıda'ların topl'u sergisi- Özel keçi peyniri, köy tavuğu yumurtası, yöre sucuk ve pastırmaları, kavurma gakırdak, peynir.. Kesinlikle gidiniz.. Ardahan ne ki? 5 depo benzin, 30 saat direksiyon. 20 Temmuz

13. Sayfadan devam

Küçük Adım

bile anında kabartan, coşturan ve sersemletici bir coşku içinde dahi, incelmiş bir keskin görüşle, rüya içinde dengesini kurab'len bir yapı

Realiteye göre değil, beklentimize, hayalimize uygun bir dunya kurulur içimizde. Bir uzanıvermeyin kanepeye hemen duşlere dalarsınız, bir kızın gözlerini görmeyiverin hemen rüyalara girersiniz, bu bulutlar nereye gidiyor d ye sormayın hemen Allah'a dualar edersiniz. Bedenimiz haya den bir yastık, beynimizin her hücresi hayalin gözleri!

Dinlerin, metalizığın tarih boyunca insanlığı kasıp kavurmasının sebebi, insan bedeninin, cine, periye, bulut gibi, rüya gibi, uçucu-kaçıcı, renkli, karıncalı, buğulu, sisli, dumanlı, mor, eflatuni, bel rsiz, renk ve şekillere anında uyum ve inanç sağlayan bir alet olmasından.

Beden kendi kendine, hayal ne, beklentilerine yakışır bir gerçek yontar kendine. Düz gerçek ise acıdır, ıstıraplıdır, sevimsizdir, kaçar ondan. Kendi gerçeğiyle, kendi dunyasını inşa eden, sam mi, masum, içli, duygulu, yoksul, etten-hucreden bir mekanizma. Neden dış dünyanın renklerine değil, düş dunyasının renklerine kolayca uyum sağlar. Çünkü dış dunya uyumsuzdur Büyük balık küçük balığı yer, tabiat dengeyi böyle kurmuş, sesini ç kartmazsan, "uyum" müthiş, ilahi duzen inanılmaz coşkulu. Gerçek, engizasyoncu gibidir. sokaklar sıkıcı, kardeşleri aç, siyaset azap verici... Korkuyla odasına uzaklaşır, müziğin melodik avuntusuyla hayallerini panikle yeniden dokur. Duş dünyası uçsuz bucaksız okyanus gibi. Bu duşten okyanus bir kuru dalı dahi yemyeşil geniş yapraklı çınar gibi toprağına bağlar. D ş dunyanın gerçeği ise, geniş yapraklı bu ağacı iki gün sıkıca duşünmesin, kuru bir ota duşurup, halsizleştirir. Buyük balık küçuk balığı yemesin diye, ilahi duzeni, tabiatı değiştirmeye kalkmak, dengenizi bozar, uyumsuzlaştırır, sersemletir sizi, tutunacak dal bulamazsınız, rahatsız, uyumsuz, kaos içinde bir insan olursunuz!

Aydınlanma "gerçeğin bilgisini" eğ time sokarak, tarihe ve tabiata karşı bir bilinçle yeni bir denge, yeni bir uyumu aradı, kimya, fizik, coğrafya, biyoloji bize gerçeği öğretecek, ayağımızı işte bu gerçeğe basarak dış dunyayı kavrayacağız! Tek bir şartı, tek bir ayaklandırması vardı: İnsan iradesi.

Yuzlerce yazar ve sanatçımızdan roportaj okuyalım, hepsi, istisnasız, okullara, tiyatro g rsin, sinema girsin, resim girsin, diye keyifli, havalı, boş laflar edip duruyor. Bizde zaten, tiyatro, sinema, edebiyat, ham hayalin ürünü, tiyatronuz batsın, hayalin büyutulüp, gerçeğin dışlandığı bir alan. Edebiyat-sanat bir nevi, insanın hayal dunyasını genişletip, eski dünyasını daha da muhkemleştiriyor, edebiyat-sanat insanı, duşuncesini, ters duz etmiyor, çıplak gerçekle sarsmıyor, acı, ıstıraplı dış dünyanın gerçeğiyle yeni bir bilinç inşa etmiyor, sanatınız şiiriniz batsın, edebiyat diye öleceksiniz! Üstelik doğu topraklarından edebiyata-sanata bakanlar bu hayaller alemine daha bir yatkın oluyor. Karagöz'ün çirkinliğinden iğrenen Hacivat gibi adamlar üretti bu sanat. İşte üniversiteyi bitirmiş milyonlarca genç hiçbiri "ilk yardım eğ timi" görmediği için, kanamalar için, travmalar için, kalp için, boğulma için, yolda gördukleri bir sara hastasına o an ne yapacakları için, beklenmed k çocuk kazaları için, bir traf k kazasında ne yapacakları için, bir hasta nasıl taşınır, vb. hiçbir şey bilmemektedir! Anneleri, babaları, kardeşleri, arkadaşları, güpegunduz yanlarında can çekişip ölürken, o anki kazaya müdahale edecek hiçbir bilgiden bu okullar, bu mufredat, bu eğitim sistemi habersizdir!

Dış dunyasının bilgisi çok zordur! Deprem sonrası yüzlerce eğitim programı yapıldığı halde, geçtiğimiz günlerde Ankara'da meydana gelen depremde, güya herşeyi öğrenmişiz, ilk yaptığımız iş, pencereyi açıp komşulara başkalarına bakmak oldu, onlar ne yapıyor! Gördük ki, onlar da pencerelere fırlamış bize bakıyor "biz ne yapıyoruz"... Bir ses geldi, "herkes dışarı çıkmış, biz de çıkalım!" İşte yüz televizyon izleyip, yüzlerce kez eğ tim konusunda eğitildiğimiz halde dış dünyanın bir paniği karşısında gösterdiğimiz tepki bu, başkasını izlemek!

"Başkasını izlemek" de doğru bir yöntemdir, insanlık duşüncesi, insanların birbirini izlemesi, tartması, değerlendirmesiyle gelişti. ODTÜ öğretim üyelerinden Ulus Baker, Lacan'ın "yazılar" kitabından aldığı bir örnek bilmeceyi derslerinde çokca anlatır.

Lacan, kitabında, bir bilmece sorar. Bir hapishane mudurü, üç mahkuma şöyle der: "Elimde üç beyaz, iki de siyah levha var. Bunlardan herhangi birini sırtınıza koyacağım. Kendi sırtınızda hangi renk olduğunu görmeyecek, diğerlerinin sırtındaki rengi göreceksiniz. İlk önce kim, dışarı çıkıp, kendi sırtında hangi renk olduğunu mantıklı bir açıklamayla anlatırsa, onu serbest bırakacağım."

Ve hapishane müdürü, mahkumlara çaktırmadan, iki siyah rengi iptal edip, üçünün de sırtına beyaz levha asar. Her mahkum, arkadaşlarının sırtında beyaz levhayı görür, tahmin yürütür. İki arkadaşının da sırtında beyazı gördüğünde, net ve kesin olarak sırtındaki rengi tahmin edemez. İçlerinden biri yakın bir tahminle kapıya doğru tereddutlü küçük bir adım atar. Diğeri, arkadaşının adımını görünce, şöyle duşunur: Eğer o kapıya doğru gidiyorsa, benim de sırtımda beyaz var, ama emin de değildir, tereddutlu bir adım atar. Bu sefer, ilk tereddutlü adımı atan arkadaşının tereddutlü adımını duşunur, kurgular. Yani, artık sırtında hangi levha olduğuna değil, herkes birbirinin tereddutlu adımlarına bakar. Karar vermeleri için bu kuçük duşünce ve mantık anları, onlar için çok önemlidir ve Lacan bu bilmeceyle, "insanlık düşüncesinin" işte insanların birbirlerinin tereddutlü küçük adımlarına bakıp, diğerlerinin de bu tereddutlü adımın hareketlerini izleyip, yeni bir adım atma kararıyla ilerlediğini söyler

Duşünce, bilinç böyle birşey, tereddutler içinde birinin adımlarını, hareketlerini izlemek. Peki, kimin tereddütlerine bakacağız. Milyonlarca öğrenci, bilinçlerini geliştirmek, okumak, öğrenmek, hayatın, dış dunyanın labirentlerini öğrenmek, bilimi, sanatını çözmek için kitapçılara, okullara, dergilere saldırıp duruyor ve her defasında adım arına, tereddut anlarına bakabileceği kimseyi bulamıyor. Milyon çağlar öncesinin karanlık mağarasındaymışız gibi!

Yazar, romancı, akademisyenler için duşunmek, bir fikir uretmek... çok ağırlarına gidiyor. Fikir üretmeye, metin yazmaya sıra geldi mi canları çıkıyor. Zahmetten öluyorlar. Ne olurdu sanki, insanlık için kuçuk bir adım atabilsek. Sonra biz size bak p bir tereddutlü adım, siz bize bakıp, tereddutlu bir adım... Yazmak, doğru şeyler söylemek değildir, binlerce tereddutlü cumle...

Hayale, rüyaya, şöhrete, köylülüğe, bedavacılığa zamk gibi yapışmış bu insanlar için bu kuçük adım, başdönmesine, ıstıraba, uyumsuzluğa, kusmaya dengesizliğe yol açıyor. Bu küçük adım dengenizi alt üst ediyor Bu yüzden onlar podyumdaki mankenler gibi iri ve gösterişli adımlar atıyor. Şapkaya tıkıştırılmış ördek gibi bekliyoruz. İyi tanıyın bu insanları ördek kardeşlerim. Bizim gibi adımlara ihtiyaçları yok onların "havada yaşıyor" onlar, "havadan yaşıyorlar." İradelerini şohret, para kazanmak uğruna yok etmişler, ölum makinelerini, mayın tarlalarını yoneten o büyük iradenin emrinde, gazetelerinde, şirketlerinde hergün şapkadan bir kuş çıkartıyorlar. Bizler ise hergun bu yoksul imkansız hayatın içinde gotümüzle havada kuş tutuyoruz, yine de ekmek parası dunyadan ahretten de buyük devasa bir sancı içimizde, çirkinlikle kıvrandırıyor bizi...

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr.

Manisa Salihli Şeftali Festivali 15-17 Temmuz yürü kardeşilim şeftali bulmuşsun tüysüzünü arıyorsun.. Git katil öyle konuşalım.. Şeftali neymiş deme laga luga yapma sinirimizi attırma hadeeee!..
17/18 Temmuz Kütahya Çavdarhisar Turizm Şenliği Turizm anlayışınız değişecek. Bambaşka olacaksınız.

LeMan Okur Mektupları
İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu / İstanbul

Merhaba

Uzun süreden beri bu kadar dolduğumu hatırlamıyorum. Yazacak söyleyecek anlatacak o kadar çok şeyim var ki...

Yaşamdan bahsetmek istiyorum. Ölesi, bitecekmiş gibi görünen ama asla bitmeyen yaşamlardan... Yaşamsal kaynağın içerisinde varolması gereken şeylerden. Aşktan, sevgiden, her türlü kötülükten arındırılmış, kötülüklerden soyutlanmış şeylerden bahsetmek istiyorum.

Ama... Ama hayır. Yine gerçeklerden sözedeceğim. Yine yaratmaya çalıştığımız F tipi mezaklıklarımızdan, oylarımızla ve korkularımızla yarattığımız devletimizin içeride diri diri gömdüğü binlerce bizlerden, hiç umut vaad etmeyen gençliğimizden, kendilerine reva gördüğümüz üç kuruş maaşı alabilmek uğruna banka kuyruklarında yiten emekli dünlerimizden, yollarda delicesine yarışlar sonunda kaybettiklerimizden, yitip giden umutlarımızdan, gitgide nefrete dönüşen sevgilerimizden, sonu mutluluk la bitmesi günah olan aşklarımızdan, sanallık içerisinde tıkıştırdığımız egolarımızdan, artık benliği kalmamış bedenlerimizden söz edeceğim. Toplumsal olarak geçirdiğimiz histerilerden bahsedeceğim. Memleketin içine düştüğü kaostan, dağlarda kurda kuşa yem ettiğimiz yarınlarımızdan, sokakta yatmak zorunda bıraktığımız çocuklarımızdan, fuhuşa ve ahlaksızlığa sürüklediğimiz bacılarımızdan söz edeceğim. Sakın ola kimse yaşam herşeye rağmen güzeldir demesin.

Önceki gün bir kendimi daha kaybettim. Hangi psikolojide olursam olayım hangi zamanda olursa olsun beni güldürmeyi, hayata kısacık bir süre bile olsa gülümsemeyi öğretebilmiş, eşşeoolueşşek lafını kültürsel bir edayla değil de ninni gibi söyleyen bir benimi kaybettim. İkinci bir 17 Ağustos depremi gibi. Bugün bir yanım daha çürüdü sanki. Ölümün bu denli yakınlığını bir kez daha teyit ettik hep beraber...

Yıkılıyoruz içten içe. Sürekli yanlarımız, benlerimiz, etrafımız çürüyor. Bu çürümenin çıkardığı zehirsel hava bizleri günden güne daha çok çürütüyor. Çürütmelerin arasında hiç olmazsa benimizin bir kısmını kurtaracak çaba bile göstermiyoruz artık.

17 Ağustoslar, Barış Mançolar, Kemal Sunallar bile kar etmiyor miskinliğimize. Onlarda olmasa asla karamsar olmayacağız. Toplumsal maskemizi giyip dışarıya iyi insan izlenimi yaratacağız sürekli, kendi kendimizi kandırarak. Maskenin sakladığı benliğimiz acıyacak sürekli. Bir yanımız sürekli sıkıntı altında olacak. Bu maskeyi takdığımız sürece hiçbir zaman içimiz rahat bir nefes alamayacak.

Bir adım daha yaklaştık ölüme. Birkaç adımımız kaldı belki de. Sevmek için, yaşamak için, bir şeyler yapmak için çok az zamanımız kaldı belki de. Bu yazıyı okuduğunuzun hemen on dakika sonrasında bu saklı hakkınız elinizden alınabilir. Kimsenin garantisi yok ne de olsa. Yaşamsal fonksiyonlarınız sona erdiğinde yapacak bir şeyiniz kalmıyor nasılsa.

Bilgin değilim, haddini aşan biri hiç değilim. Kendisini üstün tutan biri hiç değilim. Ama bir şiirde okuduğum üzere "yaşam; hepimize verilmiş bir armağandır". Bu armağanı ne şekilde kullandığınız önemli değil, size yakışıp yakışmadığı da. Önemli olan, ölürken bile gülebilmeniz. Geride yapacak pek önemli birşey bırakmadığınıza kanaat getirdikten sonra ölün. Hayatta iken yapacağınız tek şey ise; telefona, kapı zilne, araba anahtarına veya bilgisayar klavyesine (artık iletişimi nasıl kuruyorsanız) uzanın. İçinizden geleni söyleyin, sevdiğinizi nefret ettiğinizi içinizdeki herşeyi ama herşeyi dökün.

Umuttan sevgiden aşktan iyilikten yaşamdan bahsetmek isterken geldiğimiz noktaya bakın. İçler acısı. Yaşamsal nitelikleri bu kadar kaybetmemizin sebeplerini araştıracak, analitik düşünecek, bilgiye yatırım yapacak, sevecek, adam gibi aşık olacak, edebiyle içecek bir gençliğimiz yok, ne yazık ki. Arkamızdan bizim kof ve yozlaşmış benlerimizi bırakıyoruz. Tek yumurta ikizi gibi.

DNA kopyalanmasına karşı çıkıyormuş bizim insanlık alemi. Peki ya bu insanlık alemi düşünce ve duygu erozyonuna uğramış bizlerin arkamızdan gelen nesilleri kendimize benzetme çabasına ne diyor acaba? Fiziksel benzemeye karşı çıkan insanlık, devletin bireyleri tek tipleştirme çabası hakkında ne düşünüyor acaba? Ya insanlarını diri diri F tipi diye adlandırdığı, sekiz metrekareden oluşan modern mezarlıklara gömme çabası hakkında? Trafik yasasını çıkarmadıkları için ellerine insan kanını bulaştırmış, görevlerinin başına bir gün bile gelmeden, her türlü hırsızlığı yapan, mercedes arabalarıyla kumarhanelerde, barlarda sürten, sekreterlerine tokat atmaktan başka bir boka yaramayan insan müsveddeleri için ne düşünüyor peki? İsmail abiden kopya çekmiş gibi olmayalım. "İnsanlık alemi; SENİ TANIMIYORUM VE SANA GÜVENMİYORUM."

Anlatacak çok şey var. Katliamlar, depremler, acılar, ölümler, adilikler, şerefsizlikler vesaireler, falan filanlar arasında yuvarlanmaya çalışıyoruz. Yer, zaman kısıtlığı arasında yazılacak kadar yazdım. Hepinizin ölürken pişmanlık duymaması dileğiyle. Hoşça ve sevgiyle kalın. (Tabi öldürmediğimiz sevgiler kaldıysa)...

Kerem Saruhan - Diyarbakır

LeMan Emekçileri, Mavi Ütopya Dostları!

Gençler, İşçiler, İşsizler, kadınlar nerede yaşarlarsa yaşasınlar, içinde bulundukları kültürel ezoryon ve çürüme her tarafta globalleşen borsacıların spekülatif ve sanal-soyut neoliberalizm (kapitalizm) ideolojileriyle en üst düzey"sizlik"de sürüyor. Sadece Türkiye veya Almanya'yı değil, tüm dünyayı din ile, para ile, kar ile, militarist çığırtkanlıklarıyla sarmış sümüklü böcekler. (Gerçi gerçek sümüklü böceklerin pohunu yesinler...) Gittikçe de büyüyüp şişiyor sümüklü böcekler! Büyüteni de bizleriz! Nasıl olur demeyin. Kendi aramızda-temelde aynı yönlerden yani diyalektik materyalizmden baktığımız halde hayata-ufacık çıkar çatışmalarımızın yüzünden meydanları, fabrikaları, okulları, plajları, çocuk bahçelerini, sokakları boş bıraktık.

Biraz kendi hatamızdan; biraz da her hak isteyişimizde başımızda patlayan coplardan bıkmış halde köşemize çekildik; biraz da boyalı holding basınlarının para kokularına kapılıp eskiden inanıp -fakat anlamadığımız- Lenin'i, Che Guevara'yı, Marks'ı şişirilmiş gazetelerde köşe yazısı uğruna sattık!

Hesabını soracağız demiyorum! Atılan sloganlar anlık tatmin oluyor, sonra yine herkes köşesine çekiliyor. Başı kapalıbaşı açık itler, kurtlar tüm vatanları (tüm dünyayı) kurumlarıyla, kuramlarıyla ele geçiriyorlar.

Yasakçı ülkenin yasaklı aşklarını yaşayacağız. Tüm renklere boyuyorum insanları. Hadi yine çıkar aramızdan entel takılıp solculuğa, sosyalizme, eşitliğe, kardeşliğe, sömürüsüz bir dünyaya burun kıvıran tatlısu, tuzlu ayran aydını: "Nasıl olacak bu iş? Herkes önce kendini düşünüyor. Bu da insanlığın doğasında."

Ah canım cahil aydınım, bilinçsiz dönek profesörüm! Koy 3-4 yaşındaki çocukları -200 ülkeden, 5000 milletten- bir araya, Schiller'in en yüce erdem saydığı oynamaktan başka birşey olmaz. Anlaşmazlıklar anında çözülür. Kardeşçe! İnsanca! Çocukça! Demek ki asıl büyürken zehirliyorlar benimizi! Evdeki cinsiyetçi gericilikle başlıyor. Cici cici kızım da mangal yürekli oğlumdur. Evlenmeden önce cinselliği yaşayan kızlara "vay kahpe orospu", erkeklere de "aferin koçum", deneyimini çoğalttın" diyen anne-babalardan başlıyor en alt kademelerden faşizm! Ezberciliği yüceltip eleştirel düşünmeyi yasaklayan (yoksa Eşber Yağmurdereli, İsmail Beşikçi vs.. hapislerde ne arıyor? Yeni romanlarına konu mu?) eğitim kurumlarıyla devam ediyor. Devlet, polis, asker, televizyon, gazete, boş zaman endüstrisi, kültürel emperyalizm ve yozlaşma bizlere seçme imkanı tanımıyor. Ne yapmalı?

1- İçimizdeki çocuğu kaybetmemek!

2- kendi imkanlarımızı, alternatiflerimizi kendimiz yaratmak! İslamcılar, ülkücüler yıllardır bizlerden öğrendiler ve en ufak örgütlenme stratejilerimize kadar inceleyip bizim teoride sağlam olup pratikte beceremediklerimizi teori alanda kopyalayıp devletin en üst kademelerine geldiler! Ne var ki dini kitaplardan, ırkçılıktan, faşizmden, maço kültüründen yola çıkarsan insanlığa uyuşturucu hapı vermekten başka verecek bir bokun olmaz!

Biz ise mavi ütopyalara, yitik gerçeklere, kızıl şafaklara, renklerin enternasyonal dayanışmasına, özgürlüğe, devrime ve aşka inanmış (inandığımız tek şey de bu olmalı!) olarak önce kendimizi tüm zorluklara, baskılara, zihinsel-fiziksel tecavüzlere ve yasaklamalara rağmen eğitmemiz gerekiyor. Geçtiğimiz pasif sokaklardan, kana bulanmış kentlerden, umutsuzluğa yenik düşmüş evlerden, kirli sakallı mekanlardan geriye ışığımız kalmalı ki aydınlansın bilincimizle, mücadelemizle kör karanlık dünya!

Biz değişmez isek, değiştiremeyiz!

Bir söz de size, sevgili LeMan ailesi! İyiki artık Almanya'da da varsınız. Hoşgeldiniz! Güneşe giden yolda bizi yılanlar, çıyanlar, kuduz köpekler, Çelik, Çatlı, Ağca'lı kurtlar bekliyor. Düşenlerimizi başımızın üstünde taşıyarak; yaşayanlarla omuz omuza türküler söyleyeceğiz, coşkuyla dansla, okuyarak, oynayarak varacağız düşlerimizin kırmızı-siyah gelin ık gibi süslendiği diyarlara! Birlikte! tek başımıza değil! Yalnız değiliz! Önemli olan birbirimizi tanımak, görmek. (Ve lütfen, lutfeeenn.. Artık benim örgüt seninkini yener safsatalığına son. Ağıtlardan, ol'lardan, puf'lerden, kaderci anlayışlardan vazgeçelim. Zamanımız azalıyor adam olmamız için.) Yolu(n/m)uzda başarılar! Hepinizi öpüyorum, kucaklıyorum! Haydi canlar, hepinize hudey!

Tarkan Bozkurt-Almanya

Merhaba

Bu sabah benim için hiç de güzel başlamadı aslında. Bugün haberleri izlerken Kemal Sunal'ın kalp krizi sonucunda öldüğünü öğrendim. Güldüren Adam beni de ağlattı. Bülent Ecevit açıklama yaparken Kemal Sunal'ın görünürde bir Hababam Sınıfı öğrencisi olduğunu fakat onun tam anlamıyla bir öğretmen olduğunu söyledi. Çok doğru açıkladı Kemal Sunal'ı aynı görüşteyim. Küçükken küçük dediğim daha 16 yaşındayım O'nun filmlerini izlerken geçen müstehcen espriler yüzünden filmlerini izlememiz sakıncalıydı bizim için ne kadar saçma. Çünkü bir arkadaşım şöyle demişti aynen aktarıyorum; çocuklara her zaman okulda kalıplaşmış terbiyeli güzel şeyler öğretilir bunları öğrenmeleri zaman alır da dışarıda sokakta oynarken ne kadar çabuk küfür etmeyi öğrenirler. Anne, baba ben o küfürleri Kemal Sunal'dan öğrenmedim. (Bu bir ibraftır!)

Evet işte böyle. Aslında terbiyesiz, şımarık bir çocuk değildim (Çok küçükken) Annemin her dediğine boyun eğerdim. Çünkü Anneler her zaman haklıdırlar ve doğruyu söylerler. Fakat erkek ve kızkardeşim nedense hep dediklerini yürüten tepkili çocuklar oldular. (Herkes onları şımarık terbiyesiz olarak nitelendirse de onlar en doğru olanı yaptılar ve yapmaya devam ediyorlar)

İnanmayacaksınız ama artık tepkilerimi çok çabuk gösteriyorum. Kahrolası bozuk düzene karşıyım artık. Böyle gelmiş fakat böyle gitmemeli. O kadar yanlış giden şeyler var ki ve biz her zaman boyun bükükleri oynuyoruz. Abdullah Öcalan yakalanıpta Türkiye'ye getirildiğinde idam istemiyle yargılanıyordu ve insanlar Türkiye'ye teslim edilmediğinde (İtalya'dayken inşallah yanlış hatırlamıyorumdur) Bağıra çağıra sokağa döküldüler, kravatlar yakıldı (İtalyan kravatları). Bir hafta sonunda herşey olağan durgun haline döndü.

Tepkilerimiz bir anlık, gelip geçici. Böyle olmamalı. Böyle bir toplum istemiyorum.

Bakın nerden nereye geldi konu. Ve sevgili Leman dergisi sana çok şey borçluyum. Seni okumaya devam edeceğim.

Ha unutmadan kötü karnelere bisiklet veriyormuşsunuz. Maalesef hakkımı kaybettim. İlk defa keşke karnem kötü olsaydı dedim. Çünkü bu bisiklet kaçmazdı. Nihat Genç abicim sana sesleniyorum; Grup Çığ'a yardım etmene çok sevindim senden de bu bekienirdi zaten. Son olarak tepkilerimiz bir anlık geçici olmasın. İş o ki tepkilerimiz bitip tükenmesin!

Tepkiyle, pardon sevgiyle...

Gülşah Meral

Selam Adaşşşş!!

Nasıl başlasam bilmiyorum. Aslında bu yazıyı belki de bir sorumluluğumu yerine getirmek için yazıyorum sana. Yooo hayır; içimden gelerek yazıyorum. Evet, sana söz verdiğim için yazmıyorum. Belki de sen bu yazıyı okumayacaksın. Ama ben sana olan dostluğumu yazarak rahatlayacağım. Sen tükettim derler ya işte o durumdaydım sen hayatıma girdiğinde. Aslında önceden de vardın. Ama o zaman sen kenara koyduğum hiç ilgilenmediğim belki de ilgilenmekten korktuğum bir nesne gibiydin benim için. İşte bu kadar kördüm o zamanlar. İlk önce esprilerin dikkatimi çekti. Sonra, sonra düşündüğünü dank diye söylemen, isyankar oluşun. İşte bu yönünle farklıydın sen diğerlerinden. Bu yönünle bana farklı, bambaşka bir dünyanın kapılarını açtın. Bazen kendi kendime şikayet ettim sessizliğini. Yanına gelince beni terslemėni. Ama sen ne kadar farkında olmasan da derin sessizliğinle yardım ettin bana. Her zaman yanında olmaya çalıştım. Ne kadar başarılı olduğum bilinmez ama senin derdin her zaman benim derdim oldu. Bazen asabi oldun bağırdın bana ama ben biliyordum ki bu bağırışın bana değildi. Seni böyle yapan düşüncesizlere, herşeye boyun eğen yurdumun muhtaç mahlukları̇ydı. Farkediyorum da zamanla açık sözlülüğünü kaybediyorsun. Bu beni korkutuyor. Söyleyeceklerini içine atıyorsun.

Seni biraz tanıyorsam işte bunlar seni asabi yapıyor. Bazen senden beklediğim tepkileri göremiyorum. Umursamaz davranıyorsun bana. Ama diyorum ya ben seni böyle seviyorum. Çoğu zaman boktan sebeple kızdık birbirimize. Kabul ediyorum bu tartışmaların çoğu benim sorumsuzluğumun eseri. Düşünüyorum da bu tartışmalar bizi birbirimize daha çok bağladı. (Özürrr dilerimmm! Pardoooonnn!!) Bana gülerken ağlamayı öğrettin. Senin yanında olmasa da gülmekle ağlamak arasındaki o ince çizgiyi çok iyi öğrendim. Sana ne yazsam yetmez biliyorum. Ama herşey için sağol güzelim! Her zaman yanımda olacağını bilmek bana güven veriyor. Son olarak seni seviyorum dostum!.

Kestane

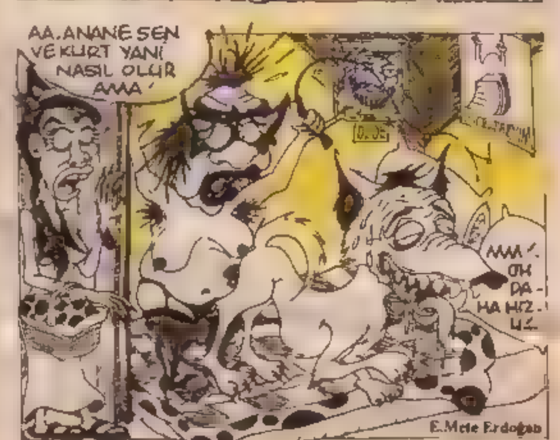

LeMan. Sayı: 453. 15 Temmuz 2000. Cumartesi - Haftada bir yayınlanır. © LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aşkın ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan ACAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax. 245 38 08 ● Baskı: Bok ● Dağıtım: Bir Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No 20 80800 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

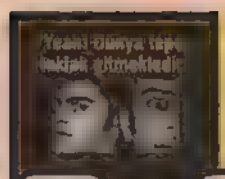

TEORİDE & PRATİKTE
BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

#

MELABA... BEN SAHİL GÜNEŞİ TANSEL. BURALARDA YENİSİ. NİZ GALİBA...

ZZIP!!

.....

VAAY, CESSİZ... DEEP BLUE HA... ZATEN BENİDE ŞU "COOL KARİZMANIZ CEZBETTİ... TARZINI BEĞENDİM YANİ... ZARARI YOK, BU HALİNİZ BİZİ...

... KAVRAMA BAZINDA DAHA ÇOK KAMÇILAR BENİ... HELE "GÜNEŞTEN PİLİÇ GİBİ KIZARAN BELİNE, GÜNEŞ YAĞI" KIVAMINDA ANİ BİR GİRİŞ YAPSAM SANIRIM SEMPATİK BİR .....

PLOCK

SEVİMSİZ SENİ, OYSA SEZONUN BAŞINDAN BERİ PEŞİNDEYDİM SENİN... HASTAYDIM ADETA... TAM DA PUNDUNA GETİRMİŞTİM AÇILMAK İÇİN, YAZ AŞKLARI KISA OLURMUŞ ZATEN AMA BU DERECE DE OLMAZ Kİ...

ORSPU ÇOCUĞU

CANISI

ÇEK LAN ELİNİ SIRTIMDAN!.. ŞAM BABASI!..

YOO- HASSKTİR! ERDAL ACAR, EVLİ VE ÇOCUKLU OLDUĞU HALDE MANKEN DENİZ AKKAYA'YLA AT KOŞTURABİLİYOR... AT DİYİNCE AKLIMA GELDİ, AT MANYAĞI SERGEN ARTIK HİÇ TOP KOŞTURAMADIĞI HALDE GECE ALEMİNDE GÜZELLERİ AYIKLIYORMUŞ!.. İBO'NUN KÖYLÜ KARDEŞİ DE ALBÜM YAPTI... BANU ALKAN ŞİMDİ DE "KALDIR" DİYE Bİ ALBÜM YAPIYOR!.. BENİMKİNİN PAYINA DÜŞEN NE PEKİ?! TELE-VOLELERDEN TELEVOLE BEGENMEK! HASSKTRR! KALTAK SENİ!.. KALK PANSİYONA GİDİYORUZ!.. BANA VERECEKSİN!.. NE Kİ BU!.. YETTİ BE! KALK! WALK!.. VER ULAN!.. HISS! HISSS! HISSS!..

Ve az sonra...

EEEH! ANLAŞILDI! VER ULAN SU SÜRMEK İÇİN ÖLDÜĞÜN GÜNEŞ YAĞINI!.. HAH! EVVET!..

LOCK!

AMINA KOYUM!.. SICAKTAN DİİL... ŞU YURDUMUZ ÜZERİNDEKİ ALÇAK HAVA BASINCI YÜZÜNDEN ŞU UCUZ POPÜLER KÜLTÜR... AHA BIR BIR KURBANLARINI VERMEYE BAŞLIYOR... CİNNET!.. VARAN BIR' SENİNLE SEX YAPICAK DİLİM' KAVGA-DAYAK DA ÇÖZÜM DİİL... PSİKOLOGA DA GİTMEZSİN,, EN İYİSİ GÜREŞ TUTMAKH!.. Bİ NEVİ FİZİK TEDAVİ, DERS-İ KARAKUCAK! İYİCE SÜRÜNDÜN MU GÜNEŞ YAĞINI' GEL HADİ'.. HOYDA BİZE BLENSE!..

ŞLACK!

ŞLOCK!

bahadirboysal@leman.com.tr

22 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/30 · 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0 1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONIK HASTALIGINIZ

leman.com.tr

Cezaevi Müdürü Operasyonu Savundu...

DEVLETİN ONURUNU VE İTİBARINI KORUDUK!

Sefer ve Baruter

feyhan@kaman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

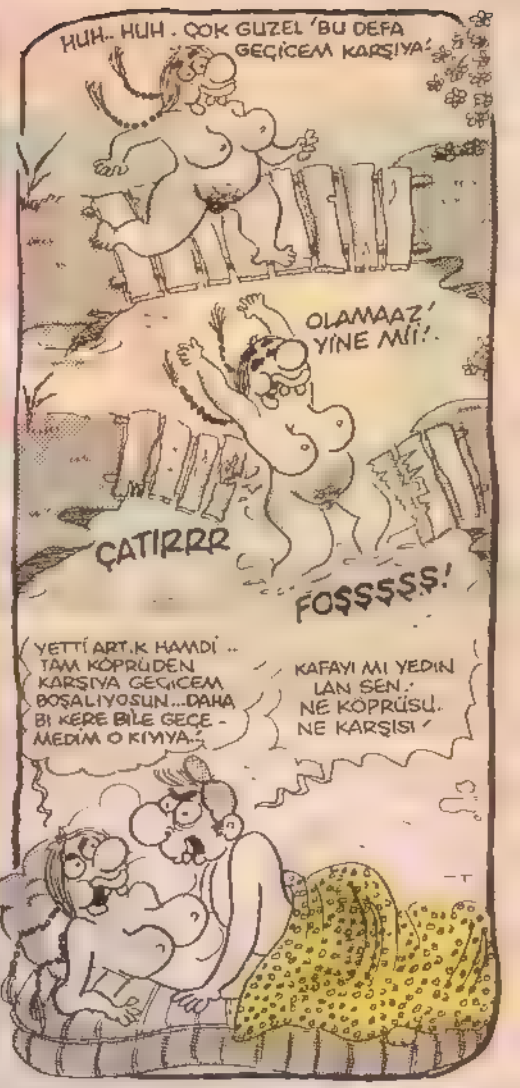

kalk, yerine yat!

Vedat Özdemiroğlu

Erdal Acar'la konuştum!

- Erdal Bey, söyleşiye başlayabilir miyiz, teybi açıyorum..

- Açmasına aç da, şu kafanı biraz sola kaydır, ayaklarını havuza sokan melez manitayı kapatıyosun!

- Tamam... Erdal Bey, size bi sürü eleştiri yapılıyo... Kadınlar mal mülk karşılığında sizle birlikte oluyormuş, sevgililerinize yalı veriyomuşsunuz...

- Ne yalısı kardeşim, manyak mıyım ben?.. Sadece sal bi manken vardı, "Benimle takılırsan, Kuçükyalı semti senindir, al anahtarlarını!" dedim, inandı... Halen daha kendini Kuçukyalı'nın sahibi sanıyo, geçen gün kira toplamak için çarşıyı dolaşmış, bi grup esnaf bunu tenhada eleştirmiş!.. Bu kadar aptallar işte, ben n'apım?.

- Ya araba hediyeleri... Ferrariler falan?..

- Yok öyle şey... Bütün olay kiraladığım bir minibüsten ibaret... Her gün okul servisi g bi dolaşıp kızları topluyo, bana getiriyo .. Akşam da evlerine dağıtıyo. . Yalnız geçen gün serviste kavga çıkmış, "Niye hep öne Deniz oturuyo?" diye... Hepsini sıraya dizip ceza verdim, kulaklarını ısırdım,.. Kafal..

- Elendim?..

- Kafanı çek, kapatıyosun.. Melez manita kıpırdanıyo, üst bikiniyi çıkardı.. Dur, hemen bakma!.. Garson, yavrum, gel buraya... Şu teybi güzel bi paket yapıp, şurdaki topless hanımefendiye tarafımdan götürün... Bir nevi avans olarak..

- Fakat Erdal Bey, ben söyleşiyi o teybe kaydediyodum...

- Olur böyle şeyler, insanlık hali. Ne diyodum, ben hiçbi zaman kimseye para yedirmem,.. Sempatik olduğum için kadınlar seviyo beni,.. Mesela çok güzel Burhan Çaçan taklidi yaparım... Sezen Cumhur Önal gibi de konuşabiliyorum... Sen bilmezsin, kadınlar guiduren erkekleri çok sever .. Hiç olmadı, böyle mıncık mıncık gıdıklıyorum, çok guluyolar!..

- Lütfen Erdal Bey, çekelim o eleri... Peki nasıl oluyo, hoşlandığınız bi kadınla nasıl tanışıyosunuz? .

- Ben maganda değilim!.. Farklı takılıyorum... Herkes gazinolarda ceket yakıp masa devirirken, ben bi kova şampanya getirtip kadınların ayaklarını yıkıyorum mesela... Hoşlarına gidiyo... Geçen Bodrum Zevk-i Sefa'da bi kızın sırtına keçeli kalemle Tiptip dövmesi çizdim... Hasta oldu!..

- Peki... Askerliğinizin bi kısmını yapmadığınız konusuna gelsek...

- Yalan!.. Ben Antalya'ya, Bodrum'a sürekli tatil için gitmiyorum... Askerliğimi parça parça turizm jandarması olarak tamamlicam... Bu konuya kafayı takmak saçma... Bak, eloğlu 28 günde bitiriyo işi... Bu bir 28 Şubat kararıdır!... Artık savaşlar eskisi gibi uzun surmuyo ki, iki-üç günde bitiyo!... Bu durumda o kadar uzun askerlik yapılması saçma... Gördüğün gibi ben aslında sosyal yönü de olan entelektuel bir trendiyim... Bu, budur!...

- Fatih Altaylı'nın sürekli sizin hakkınızda yazması?..

- O adam deli! Kirli sakal ortamında, ondan daha popüler olduğum için çekemiyo beni. Boyutsuz, çeşitlilik nedir bilmeyen bir tip... Programının, köşesinin adı bile Teketek!.. Alternatife tahammülü olmadığı için, çok kadınla takılmamı anlayamıyo... Biz ne zaman adam oluruz?.. Renkli simalara tavır almayıp, onlarla kanka olduğumuz zaman!... Nasıl ama pratisyen zekam?..

- Şahane... Bu arada garson size bi pusula gelirdi...

- Ver bakiim, melez yollamıştır... "Çok tatlısın, gece Ayı Yoğili Meyhane'de buluşalım... Ben senin paranla, şöhretinle ilgilenmiyorum... Ben de Beşiktaşlıyım, seninle yeni transferler konuşmak isbyorum... Karhan biraz asabi gibi geldi bana... Görüşelim, Burcu Bal!.." Bak, gördün işte...

- Vay be, hakkaten... Her gittiğiniz yerde oluyo mu böyle şeyler?..

- Bankol.. Bazen de ben not yazıyorum..". Geçen Magic Elephant Cafe'nin kadınlar tuvaleti aynasına "Dolgun göğüslü kız, lütfen beni ara" yazıp telefonumu ekledim... İnanmazsın, şu cebim kitlendi... Aa, mesaj gelmiş... Du bakiim.. "Sen bir yalancısın!.. Hani perşembe ikindileri kimseyle birlikte olmicaktın!.. Sana güvenimi kaybettim, ilişkimizi gözden geçirmek istiyorum... Emel!" Kadın ruhu işte, kırılgan oluyolar.. Halbuki, takmicaksın kafana tokadan başkta bişeyl.. Nasıl espri?.

- ..

- Neyse işte, durumum budur... Babamın Acarkent Villaları'nın yanına "Küçük Acar Yapı Kooperatifi" kurucam ben de... Konut sorunu olan çıvırları toplu halde oturtacam orda... En fazla budur yani... Yoksa yalıymış, yatmış, olmaz öyle... Hepsi fanı onların..

- Son olarak, şu halinizden memnun musunuz?..

- Ne varmış ki halimde, imajımda?.. Bi nevi güvercin besliyorum!.. Onlar geliyolar yeme, ben n'apım?.. Benimkisi manevi tatmin... Bak, senin bile zamanını aldım!.. Eğ kafayı, şurdaki çıllı kızlar beni gösterip gösterip dirsekleşiyolar!.. Bunların işi bi dublekse bakar, yeminleri..

GEZ MAHMUT ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@kaman.com.tr

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

Burdur Cezaevi'nde mahkumlar işkencenin yüzünü gösterdi. İçerde çektikleri fotoğraflar yaşanan dehşetin delili niteliğinde...

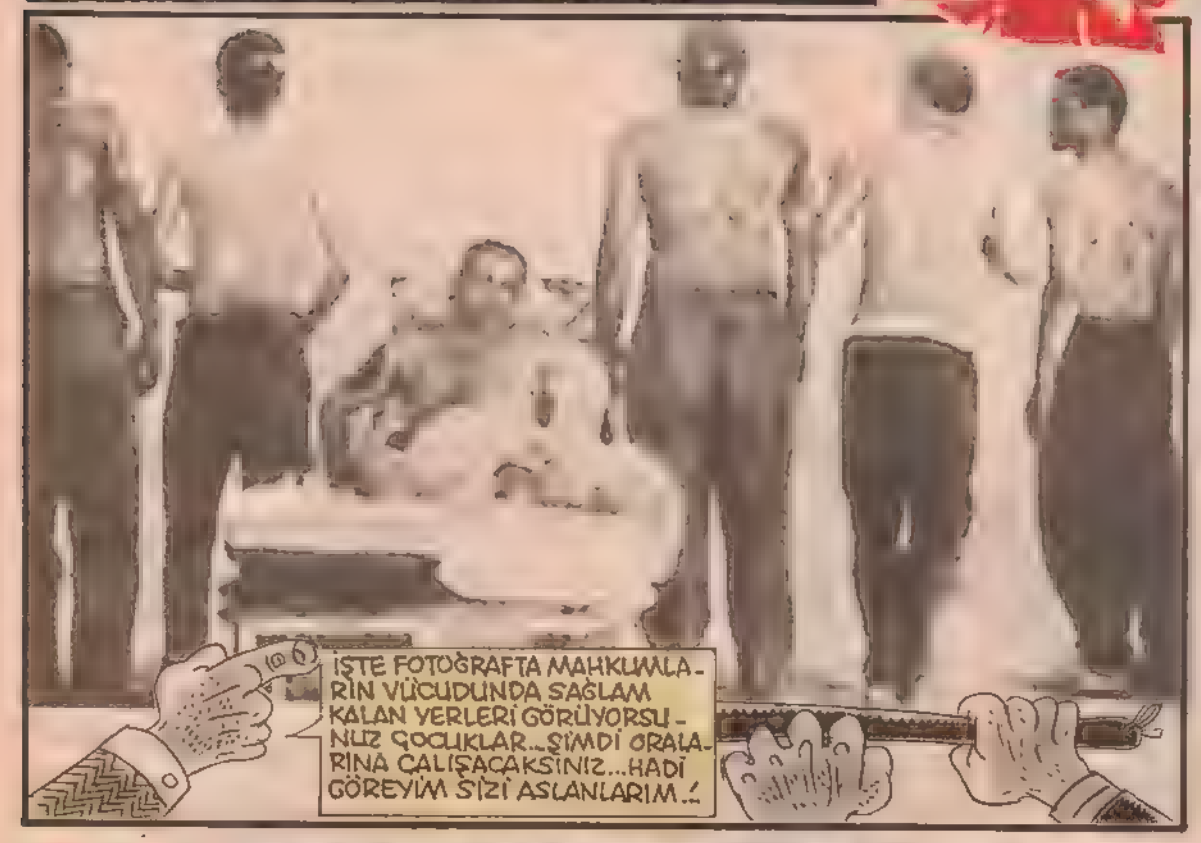

Danıştay 10.Dairesi, Mumcu suikastında "Devletin Hizmet Kusuru"nu kabul etti ve 5 milyon TL. tazminat kararı verdi..

Bu Sıcaklarda Nasıl Uyuyorlar?

Alp Tamer

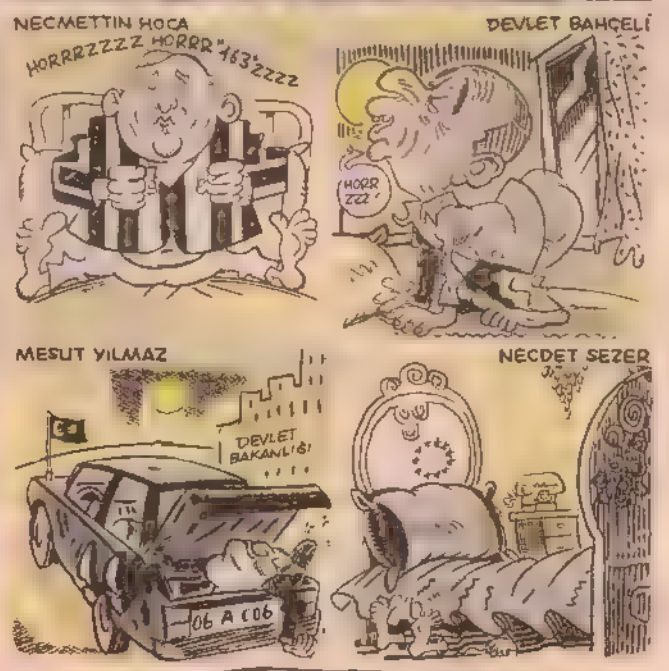

SÜLEYMAN DEMİREL

Hortum'lamalarıyla ünlü Hortum Süleyman, pasif göreve getirildi denildi ama Adalet Bakanını karşılayan protokole de dahil edildi

HİKMET SAMİ TÜRK adaletsiz adalet **AB RAPORU** o da elimizde şamaroğlanı **COTTARELLİ** imf'in memur şikayetlerini bile kabul eden türkiye'yle ilgili çalışma bakanı **YÖK BAŞKANI GÜRÜZ** yörnyok listesinin mimarı **DENİZ GÖKÇE** çirkin seviyesiz altayl'ya belden aşağı polemikatör

Mardin Cezaevi'nde ilginç uygulama. Görüş gününde mahkumlara ve yakınlarına Kurtçe konuşma yasağı getirildi...

*F tipi cezaevi tartışması terör örgütlerinin ürünüdür" diyen Adalet Bakanı Türk, Burdur cezaevinde yaşanan vahşetle ilgili bir soruya ise "Sorumlular hakkında gerekli işlem yapılacaktır" dedi

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ

daral@hotmail.com.tr

t r t p a n a z d m z g a b f y e t s t z t e r

KIRSAL KESİM TİMSAH'I

Sağlıklı Tarım Hayvancılık ve Süt Festivali Yağlı Pehlivan Güreşleri, Temmuz'un 3. Haftası Özellikle tarafından yağlı güreşçilerin ruhlarına...

açık büfe

met üst

gündelik hinlikler

hinlik ruhumuzda mevcud bir ilişki kurma, bir varol-ma biçimi.. çoğu zaman yüzü astarından pahalıya gelse de bu böyle.. ne yapalım hayat.. işte onlardan bir deme

- **sebze, meyve ucuzlamasın diye denize dökmek!**
- sonra inşaat yapmak için orman yakmak!
- **kimseye yer vermemek için belediye otobüsünde uyuyor taklidi yapmak!**
- sahte para, sahte abonman bileti basmak, sahte rakı yapmak!
- **süte, biraya, benzine su karıştırmak!**
- kırmızı ışıkta geçmek!
- **başkasının yerine sınava girmek!**
- yalancı şahıtlik yapmak!
- **parafinden mercimek, patatesten kaşar peyniri, kiremit tozundan kırmızı biber ve ossuruktan teyyare üretmek!**
- kurban derisi toplamak!
- **orgazm taklidi yapmak!**
- rüşvet vermek, rüşvet almak!
- **kedi, köpek etinden lahmacun, at, eşek etinden de sucuk ve pastırma yapmak!**
- baz istasyonlarına alet olmak!
- **kaçak elektrik ve su kullanmak!**
- sahte evrak düzenlemek!
- **hazine arsasına inşaat yapmak!**
- seçim zamanı yasak kat çıkmak!
- **tarihi ve ahşap evleri yakıp otopark alanı açmak!**
- duygu somurusu yapmak!
- **genç kızları evlenme vaadiyle kandırmak, kötü yola düşürmek!**
- gizli kamera kullanmak!
- **başkasının zamanını çalmak!**
- kopya çekmek!
- **yaşını küçültmek!**
- kızlık zarı diktirmek!
- **politikacı olmak!**
- köşeyazarlığı yapmak!
- **sahte çek düzenlemek!**
- trolle balık avlamak!
- **yeni ölmüşlerin organlarını ve altın dişlerini çalmak!**
- eski mizah dergilerindeki esprileri ve karikatürleri kırpıp kırpıp televizyona dizi çekmek!
- **şike yapmak!**
- talaştan gofret yapmak!
- **yasak işçi çalıştırmak!**
- hayali ihracaat yapmak!
- **yalakalık etmek!**
- torpil yapmak!
- **yalan söylemek!**
- hormonlu sebze ve meyve üretmek!
- **siyanürlü altın çıkartmak!**
- kara para aklamak!
- **tarihi eser kaçakçılığı yapmak!**
- partizanlık ve kadrolaşma yapmak!
- **beste ve güfte çalmak!**
- cinayete kaza süsü vermek!
- **korsan kitap basmak!**

(devam edebilir)

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATIH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LAN! LAN! KAÇMAYIN PUŞTLAR!..

HERKESİN EVİNDE BÖCEK, FARE FİLAN OLURKEN, BU NEDİR ALLAHIM YAA?!

pıt pıt

pıt pıt

pıt pıt pıt

pıt pıt

pıtı pıtı pıtı

Paradoks

İÇ ÇAMAŞIRI ÜZERİNE İŞ KURDUM TORUN... ACAYİP BİR TALEP PATLAMASI VAR!

HADİ YAA.. LÜTFEN DEDECİM..!

ŞAHİNOĞLU KULLANILMIŞ DON-SÜTYEN A.Ş

BU SÜTYENİ ON BEŞ DAKKA KULLANDIM, ARTIK ÇIKARIYORUM!

GEL TORUN... AZ ÖNCE PORTEKİZ'DEN DE ON ADET KULLANILMIŞ DON SİPARİŞİ ALDIM. İŞLER İYİ MAŞALLAH..!

VAK...VAK...VAK... VAK...VAK...VAK...VAK... VAK...VAK...

İKİ SAATTİR VAK,VAK,VAK, ONDAN SONRA TABİİ YÜZELLİ MİLYON TELEFON FATURASI GELİR...

OTO MEZARLIĞI

AMAN HA, ÇAKTIRMAYIN KERİZE, ARABAN MOTOR KRİZİ GEÇİRİP ÖLDÜ DİYE KANDIRDIK SALAĞI... AKŞAM GELİP ALIRIZ ARABAYI!

TABİİ... TABİİ...

MÜVEKKİLİM SUÇSUZDUR HAKİM BEY... YALANIM VARSA AHA ŞU KARPUZ GİBİ OLAN KÖTÜM ÇATLASIN EMİ..!

ULAN BU AVUKAT MELTEM'İN KAZANAMIYACAĞI DAVA YOKTUR VALLA EHE EHE EHE..!

lombak@leman.com.tr

Akşamefası

AYRINTILAR

SEVERİM:... Yolda maç yapan, voleybol felan oynayan çocukların arasından geçerkene, topun alnımda, ensemde patlaması hariç; ayaamın kenarıyla filan, yine de bı şekilde topa dokunup yönünü değiştirdim aanı .. Çorba daha da sıcak olsun diye, tenceredeki çorbadan bı kepçe alıp kâseye boşaltmayı sonra kâseyı tekrar geri döküp, soğuk metal kâseyi önce böyle bı ısıtmayı sonra tekrar doldurmayı... Şarkı yeni başlarken teybin volum duumesinde duran elimi, şarkı ilerledikçe hareket ettirmeyi. çünkü parça, bı takım efektlerle felan yavaş başlıyo, ve normal akışına geçtıı anda da, elimi duğmeden çekip, bu yeterli diyip, gidip oturup, işime felan devam ettiim aanı. METİN.. 70'lerin Fırt'larını okurken, karikatürlere bakıp, bunu "İlban Ertem çizmiş", "bunu İsmet Çelik" yazmış, "Tekin Aral çizmiş" falan diye tahmin edip soona onnanın doğru olduunu görmeyi.. Yaya geçidinde insannarın normal zamanda, kırmızıda da geçerken, bı polis felan gördüklerinde, santekarca hepsinin yeşili bekledıını görmeyi.. Elm Şimr'in gol attıktan soona bı elini havaya kaldırıp öbürünü serbest bırakarak koşmasını . Dolmuşta önümdeki adama "şu parayı uzatır mısınız?" dediimde, onun parayı kendi önündekine vermeyip, kalkıp da şöföre kadar götürdüü aanı. YASEMİN

POTPURİ:... Ev yemekleri felan, acayıp kafeler gibı yerlerde bayaa moda oldu Zırt pırt böyle bı dukkân açılıyo habıre. Bı tene daa açılmış eve giderken, köşe başında. İçerisi ise tuhaf yine tabı. Yemek mi satılıyo, nooluyo, annamadım. Bı arkadaş ortamı falan gibi! Arkadaş ortamlarını sevmem. Arkadaşlar iyidir de tabı. ortamlar bı tuhaf. Kaşarlı tost. sosisli, ayran felan satsa, girip bişiyler alırım belki ama dışardan ne olduu görünmüyo. Tamaamen kendilerine özel, küçük, toplanma, sığınma. buluşma mekanları Cep yine karmakarışıktı! Paket lastii var içinde kullanılmış buruşuk selpak var kibrit kutusu ve içinden çıkmış kibritler var! Ve bozukluklar tabi. Jetonu zor buldum bunnarın arasında! Aa! sen nereye gidiyon yaa. Bı yirmibeşlik, düştü aşaa ve, aldı başını gidiyo! Dur lan!. Vapurun kalkmasına da var, acelem yok! Baktım; nereye kadar gidicek? Lavuk, hiç istifini bozmadı! Bı de dumduz gidiyo haa! Hiç yalpalamadan! Bıraksam, iskeleden dışarı çıkıcak bıngır mıngır! Yavaş yavaş yürüdüm bunun yanında! Durmuyo!.. Hattaa hızlandı anıden! Koşmak da istemiyom şindi, bı yirmibeşlik için Azcık hızlandım mecburen ben de yetiştim, koydum ayaamı önüne! Ayağımı koymadan yakalamaya çalışsaydım komik olurdu di mi? Hani, tavuk yakalarken felan yapılıyo ya üstüne atlanıyo anıden! Hiç tavuk yakalamadım, aslında ama bı horoz gördüm geçen gün, hiç alâkasız bı yerde! Yolda yürüyom; arabalar felan, aa, horoz! o da yürüyo kaldırımda. Bayaa iri bı şey Kasıla kasıla yürüyo. Baktım, gözlemci bı tavırla. Kıllandı fakat! Çevirdi kafayı Bıt! Bıt! ediyo bişiyler diyo! Pis pis de baktı. Yeter bu kadar gözlem, tırstım! Hızlandım. Horoz bu belli mi olur Gagalar felan! Niye galamıyım durup duruken!.. Börekçideydim Ara bı sokak. Tek tük insannar geçiyo. Vakit geçsin diye çıktım dışarı o sabah. Bi çorba içtim bi lokantada, mercimek. Beğenmedim. Başka bı lokantaya gittim Onun mercimee iyiydi Çorba ucuz ya, üç tane felan içilebiliyo çekinmeden. Bruss Li, bı filminde (Çak Noris ve Kolezyum lu olan) Roma'ya gelince, önce bı lokantaya uğruyo, bı sürü çorba içiyo değişik! Her neyse, beklerken börekçide, attım sigarayı dışarı. kultablası kirlenmesin sabah sabah diye Aa, çöpçü varmış kenarda! Uykulu uykulu süpürüyo! Aldı, hala tüten izmariti benim iteledi kutuya süpürgesiyle Kutunun içinden duman çıkıyo, farkında dıl. Canım yangın çıkıcak dıl ya, bırak tütsün! Şindi kim uyaracak! Börekçı uyardı, yanıyo dedi Ne? dedi felan. annamadı! Herkes uykulu... Hemeyse, kenarlar iyidir aslında baazen. Kenar olabılir dedim, sorun dıı Onun da işine geldi. Kesti kenarı, verdi Kırt! Kırt, lort! iyi oluyo kenar Kemiriyom. Fare miyim neyim! Anaanem de, ekmeğin üstündeki, o yanık kısmındakı kıtırı severdi Bıçakla şerit gibı keser o kıtırı, dişlerdi sonra. Bı çeşit eylence belki... Vazelin bitmişt yine En küçük boydan alıyom, bitiyo hemen Bı eczaneye girdim. Yanımda, kedim de vardı kutusunun içinde. Taner'in bahçeli evinde bırakmıştım bı hafta felan, çiftleşebilsin diye. "vazelin'i ne için kullanıcaksınız" dedi eczacı, güzel kadın. Bunu net bı şekilde söyleyemezdim heralde "Kedi için mı acaba diye merak ettim" diyip tamamladı lafı o. "Benim de bı kedim var da" . "Hayır kendim için" dedim en küçük boydan aldım yine Hem leş gibı terlemiştim sıcakta bı saat yürümekten, yüzüm ayna gibı parlıyodu, hem de alt tarafı, otuzbir çekmek için vazelin almaktaydım. Muhabbeti sürdürebilmek için gerekli gücü ve koşulları göremedim kendimde Kutuyu cebime attım, kediyi alıp çıktım dükkandan... İstasyonun ordaki küçük büfede bı çay içecektim Ama çok güneş geliyodu Çayı alıp (paranın üstünü sonra alırım dedim adama) İstasyonun tam altına, gölgeliğe gittim. Kimsecikler yoktu. Yukardaki aralıktan, ince bı ışık sızıyodu Sonra orası da karardı. Tren yanaşmıştı, üstüme Bekledim Kapılar açıldı, kapandı, tren hareket etti ve o aralıktan ışık sızdı yine, gökyüzü göründü. Bı adam geçiyodu önümden Baktı bana. Naapıyo bu tavuk gibı Aldım çay tabaanı sonra, demiryolları bürosunun pencere kenarına koyduum yerden, geri döndüm büfeye Hemen iyi günner diliyorum!

24 Temmuz Şırnak'ın il olma töreni, 1 gün. Şırnak'ın bu mutlu gününü Şırnakılarla paylaşmak ister misiniz? O haide ne duruyorsunuz...

TEREDDÜTLÜ

PICTURES

CAN BARSLAN
barslan@leman.com.tr

SİZİN ÇOCUĞUNUZDAN HABERİNİZ VAR MI HAMFENDİ? NE YAPTIĞINI BİLİYOR MUSUNUZ? ELİNE Bİ KEZZAP ŞİŞESİ GEÇİRMİŞ, BALKONDAN AŞŞAĞI DÖKÜYO...

USTAM 13-14 ANAHTARLA KARGABURUN İSTİYO VARSA.

EVLADIM, KAÇ KERE SÖYLİYCEM...GİT USTANA DE Kİ, BURASI ONUN BİLDİĞİ ATÖLYELERDEN DİİL YA... BURANIN İŞLEVİ BAŞKA...

HOCAM ŞİİR İMGELERİNİ HEYKELE UYARLAMAK KONUSUNDA TARTIŞMAK İSTERDİM..

HAYSENİN .BALINI YİYİM BEN... GENE KAPTIN GÜZEL ONLUYU..!

KISMET OOLUM..'

BANA BAK ! SAÇLARINI KAPAT DIŞARI ÇIKARKENE..! ERKEKLERİ TAHRİK Mİ ETCEN... BOŞUNA ÇIKMAMIŞ BU BAŞ ÖRTMEK HERALDE...

AMAN BABA... SAÇ İŞTE...

BANA YÖNETMEN YARDIMCISIYIM DEMİŞTİN...SANA İNANDIM.TERTEMİZ HİSLERİMİ VERDİM...OYSA SADECE APARTMANDA YÖNETİCİ YARDIMCISIYMIŞSIN...NEDEN?.NEDEN?.

ÖYLE YA DA BÖYLE... OLAN OLMUŞ ARTIK !...

Mini öykü : DEPRESYON CANAVARI

BEN...KADINLARLA HİÇ İLİŞKİ YAŞAMADIM...ÇEKİNİYOM.YAKLAŞAMIYOM...AMA HEP ONLARI DÜŞÜNÜYOM...UYUYAMIYOM...BEN..DELİ OLUCAM ARTIK...TİTRİYOM.BAŞIM AĞRIYO...SİNİRLİYİM..

SİZE DİYAZEM YAZDIM VE REÇETEDE NASIL KULLANACAĞINIZI AÇIKLADIM... İLACI KULLANDIKTAN SONRA TEKRAR GÖRÜŞELİM...

Adamımız reçeteyi alıp gider...Ve...

Üç gun sonra.

HEHEH... TAMAMD,R DOKTOR... İLACI AYNEN REÇETEDE YAZDIĞINIZ GİBİ KULLANDIM...KOMŞUNUN KIZININ ÇAYINA KATTIM Bİ ŞEKİLDE. UYUDU...İŞİ BİTİRDİM... EVET.ÇOK KOLAY OLDU... UYANMADI...HI HI !.. ÇOK RAHATLADIM.TİTREMEM GEÇTİ...EVET... YAHU SAĞOLUN... EKSİK OLMAYIN...

canbarslan@turk.net

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@keman.com.tr

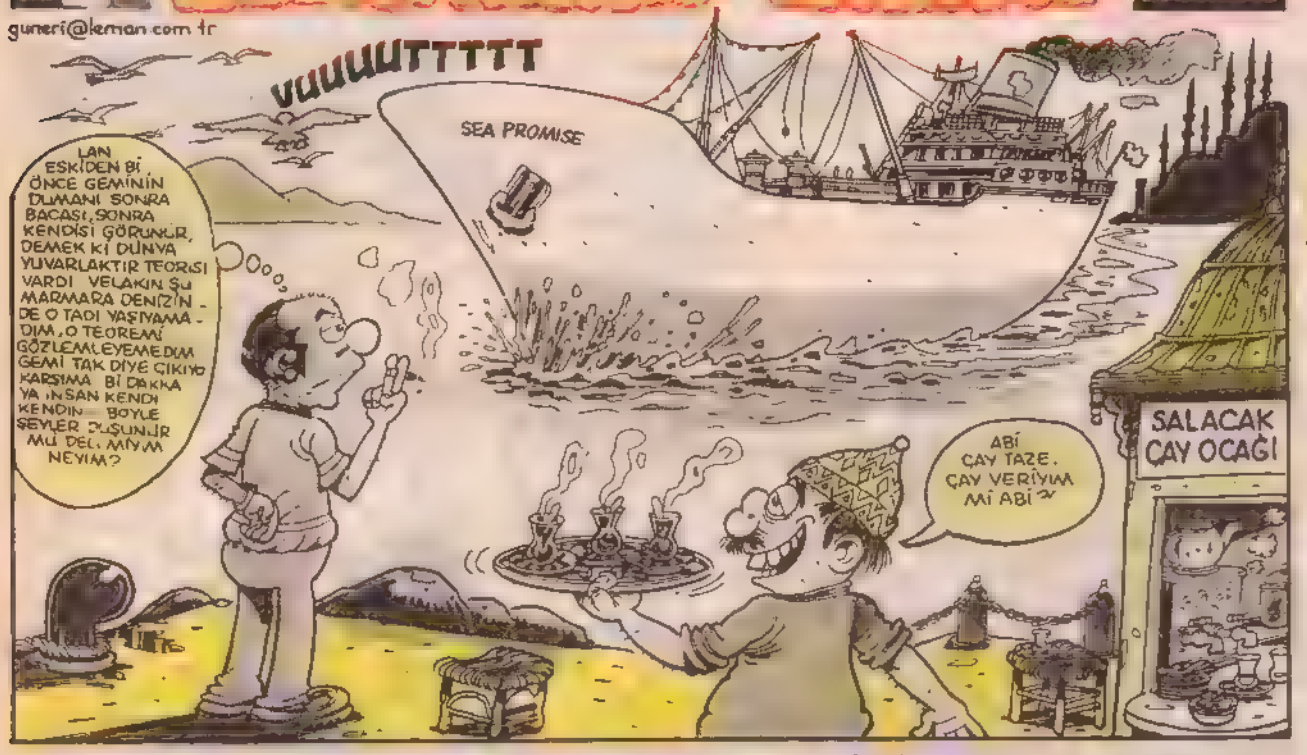

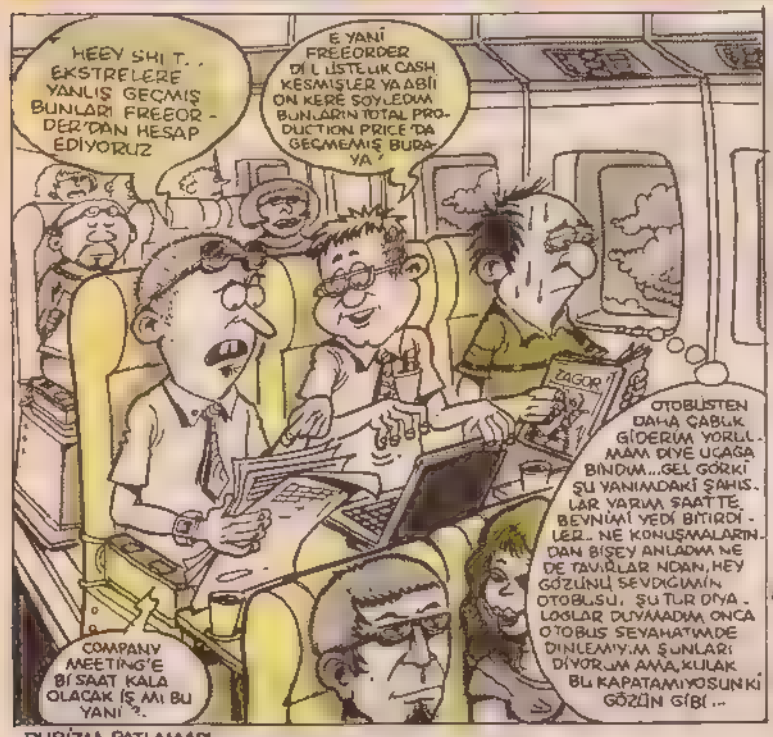

DURİZM PATLAMASI.

Espri.Armem... Tabi ki o espri yaptığımız farkında değildi.

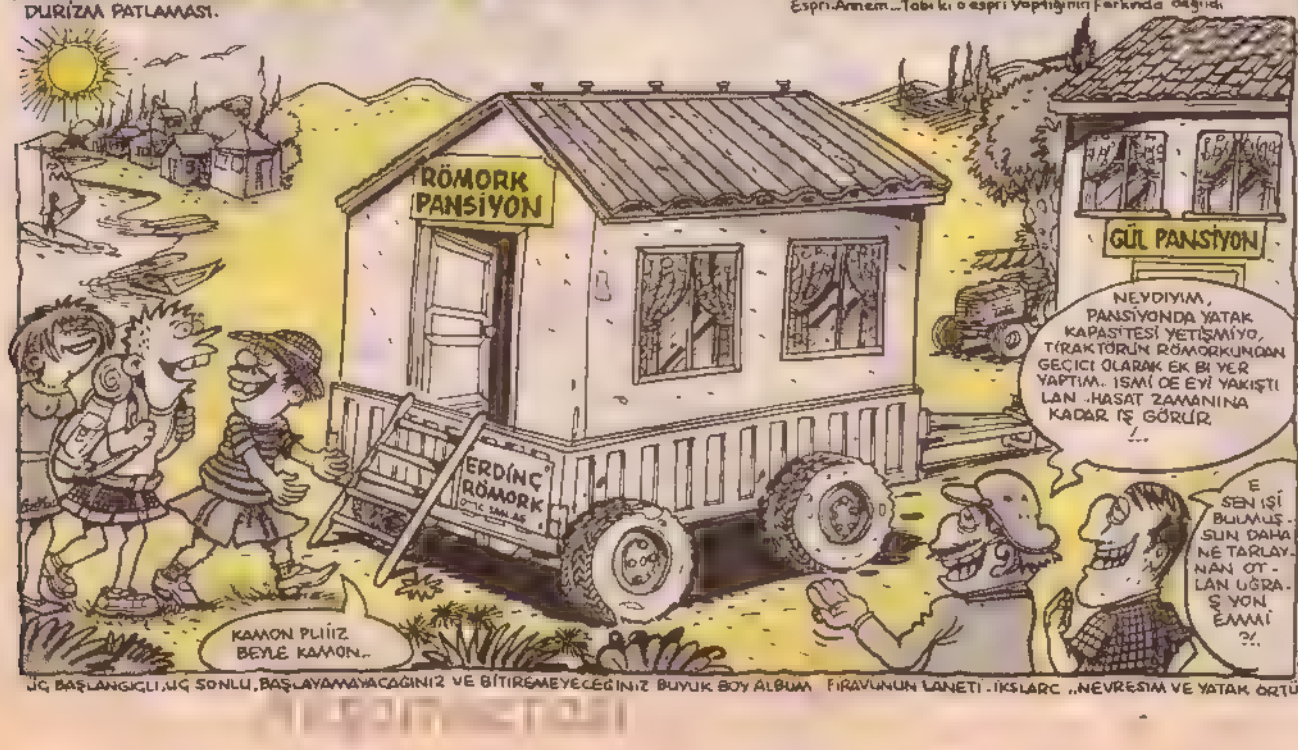

ÜÇ BAŞLANGIÇLI, ÜÇ SONLU, BAŞLAYAMAYACAĞINIZ VE BİTİREMEYECEĞİNİZ BÜYÜK BOY ALBÜM FİRAVUNUN LANETİ - İKSİLARC ..NEVRESİM VE YATAK ÖRTÜSÜ OLARAK DA İSTİNİZE ÖRTEBİLİRSİNİZ KİTAP AYRACI DA İÇİNDE TÜM GAZETE BAYİLERİNDE...

DENGELİ BESLENME Kaan Ertem DEN

İSTANBUL GECELERİNİN VE BODRUM SAHİLLERİNİN DEĞİŞMEZ YILDIZI BERK GENÇLERE ABİ'LİK YAPIYOR, HİMAYESİNE ALIYOR, ONLARA TAVSİYELERDE BULUNU

Her insanın bir öyküsü vardır. Rastlantı sonucu tanıştığım, ödeyemediği kredi borçları yüzünden Alo 900'lü hatlarda çalışmak zorunda kalan Leyla takma isimli gencecik bir insanın öyküsünü sizlerle paylaşıyorum burada

Alo 900'lü hatlarda çalışmaya öncelikle para kazanmak için mi yoksa, insanların gizli karanlık dünyalarını merak ettiğin için mi başladın?

Çok bunalmıştım, ne yapacağımı bilmez haldeydim, iyice batağa saplanıyordum ve bu bataklıktan acilen çıkmam gerekiyordu. İnanılmaz telefon faturalarını ödemekle beraber kredi kartı denilen kolay canavara ben de yenik düşmüştüm, yetmiyormuş gibi yakın dostlarım da beni iyi kazıklamıştı. İki işte çalışır hale gelmiştim. Bu tempoda gidersem borçlarımı kısa zamanda ödeyebilirdim **Telefon Meleği** derdi kardeşim hep bana, **Telefon Meleği** ben, telefonla konuşmaktan mide kanaması geçiriyordum. İlk olarak para kazanmak için başladım bu işe, insanların karanlık dünyalarını pek fazla merak ettiğim söylenemez. Fakat ilginç olaylarla karşı karşıya kaldığınızda merak da üretiyorsunuz tabii ki. Yüzlerce kişilik ve ses... Gizli kalmış şeyleri kim merak etmez ki?

Birisi mi önerdi, nasıl buldun bu işi?

Gazete ilanları ile. O dönemler çalıştığım şirkette problem yaşadığımdan dolayı gazetedeki ilanlara bakıyordum. **"Telefonla konuşmayı seviyor musunuz? Yaza bildiğiniz en özgür CV'yi bekliyoruz."** diye bir ilana önemsemeden fax çektim v beni görüşmeye çağırdılar. İlk başta şok olmuştum. Fakat çok fazla "chat" yapt ğımdan önemsemedim. Denemeye çağırdılar ve sonra işe aldılar.

Bu hatlarda çalışmak için ne gibi özelliklere sahip olmak gerekiyor?

Bizden önceki dönemde çalışanların eğitim ve öğretimleri önemli değildi. Bizim dönemimizde bütün çalışma arkadaşlarım üniversite mezunuydu. İletişim, sabır v pratik zeka çok önemli.

Sanıyorum önce kendine takma bir ad bulman gerekiyordu... Neye göre se çiliyor bu isimler?

Evet haklısın. Kimse gerçek ismini kullanmıyordu, arada arkadaşların gerçe isimleri ağzımızdan kaçıyordu. (Özellikle ben) İsimleri sen seçiyorsun. Bir şek yok. İlk dönemler ben **Sezen** ismini koymuştum. Bana çok fazla sazanı hatırlattı ğından, konuşmalar çok **"Kezban"**ca başlıyordu. Arkadaşlarımın ekonomik isimle rinden sonra, **Ağaç** yerine, kendime isim olarak büyük aşk kahramanlarından Ley la'yı seçtim.

Seni aramak isteyenler nasıl bağlantı kuruyor?

0900'lü hatları arayarak telesekreter metnini dinliyorlar. Metin sonunda dört ve ya üç haneli şifre veriliyor. Ardından gsm numarası. Aranan gsm numaralarına be veya arkadaşlarımız çıkıyor. 15-20 dakika. arası toplam 2 kez olmak üzere muhab bet ediliyor.

Bu şifrelerin bedeli nedir? Ne kadar zamanda bir değişiyor?

12-15 milyon lira arası değişiyor. Her 2 saatte bir şifreler değişir. Ay sonları he abone kıraz zamanlarıydı. Mahkemeye verenler, küfür edenler, kocalarını yakalaya eşler, anneler, babalar... Kimlerinin hattına girip çalıyorlardı. Hiçbir şeyden haber siz bir memur, ay sonu iki yüz milyon fatura gelince, deliye dönüp bize saldırdı. He şeye hazırlıklı bizler, bunun da üstesinden geliyorduk.

Arayanlar ne tip insanlar?

O kadar değişik ki anlatamam.. Bir yığın ses ve kişilik ve her birinin sorunla

BESLENME Kaan Ertem DENGELİ BESLENME Kaan Ertem DENGELİ BES

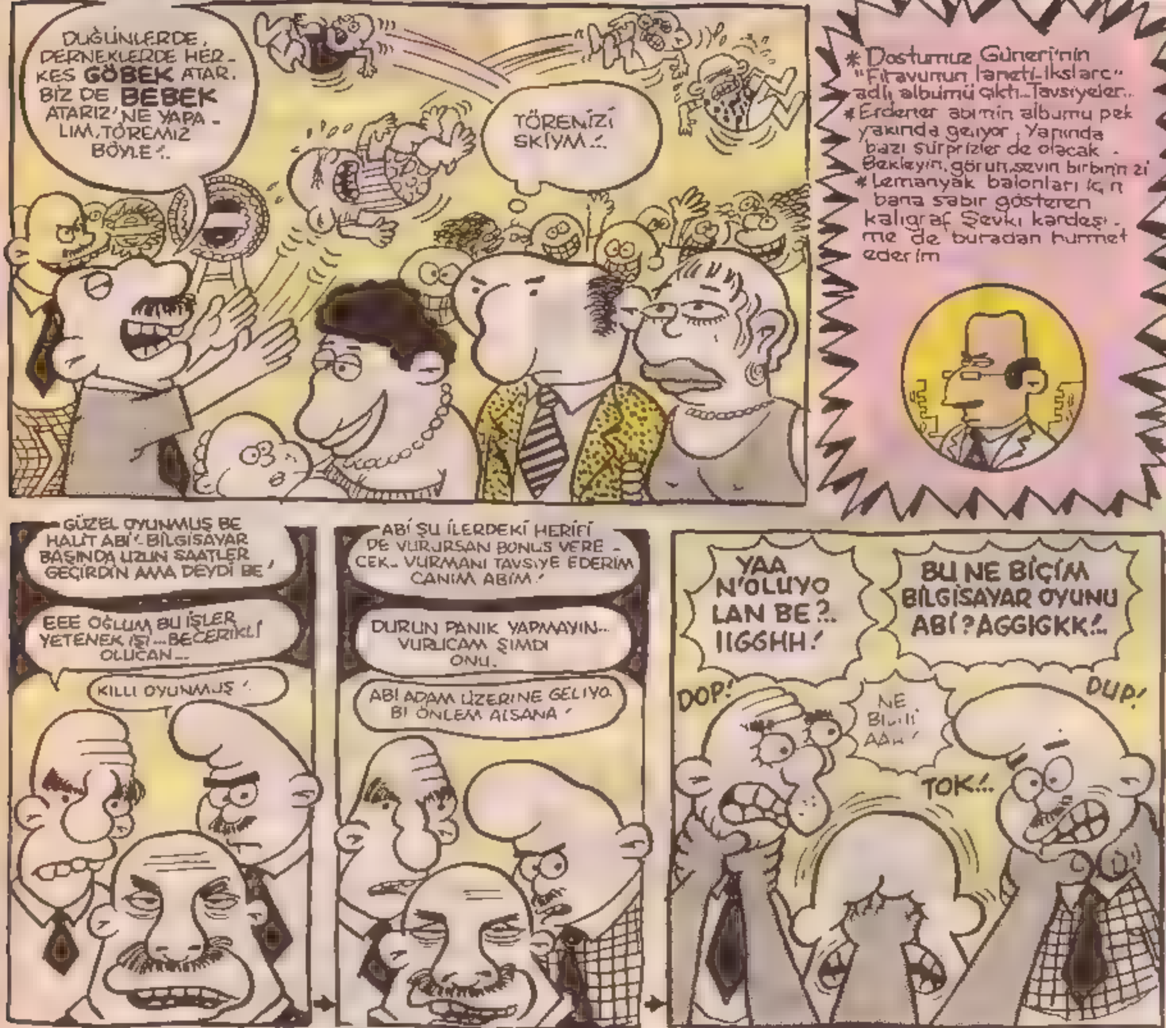

900'lü hatlarda çalışan Leyla:

...san Kandırmak ve ...ndırılmak İster...

...lı. Kimi seks yapmak için arıyor. Kimi gerçekten konuşmak için
...z evlenmiş eroinman bir annesi olan, üvey kardeşini çok fazla seven, an... ve üvey babasından hep dayak yiyen, esrar kullanan **Erol** beni her aradı...ım dağlanıyordu.

...ç çocuk babası **Hakkı**, komşusu ile büyük aşk yaşarken eşi tarafından ba...an yurdunu terk eden biriydi. Eşini de seviyordu, fakat büyük aşkı, çocu...sıyan sevgilisini unutamıyor, çaresiz ağlıyordu; ben de ağlıyordum
...n üç senedir temiz biriydi, 29 yaşındaydı. Eroine abisi ile başlamıştı. Eroine ...e başladığını itiraf ediyordu. Abisi kendini astıktan sonra iyice kafayı dağıt...nu toparlamam beni de dağıtmıştı. Her an başlama korkusu beni de yıprattı
...riya üvey annesine çok fazla ilgi duyuyor, her gün iki-üç kez üvey annesinin ...şın ile masturbasyon yapıp ağlıyordu. Ben bu konuda yetersiz kalıyordum.
... dayısının evinde kalan bir öğrenciydi. Dayısının eşi ile aşk yaşayıp ilişki...orlardı. Dayısı çocukları olacak diye sevinçten kafayı yerken, yengesiyle ...n babası **İdris**, evden kaçmayı planlıyorlardı.
...isını kabadayı zannedenler, cinsi sapıklar, içlerinde kalmış bastırılmış duy... Daha neler neler... Çünkü birbirimizi tanımıyoruz, onun rahatlığı var...

...en beklentileri neler? Sen onlar için ne ifade ediyorsun?

...rine birşeyler anlatmak, anlamak bunlardan ötesi cevap vermek... İnanma...a anlam yükleyerek inandırmak... anlatabilmek; onlardan ötesi dinlemek ...ebilmek... Senin cevapların çok önemli, sana bağlı onlar, çünkü onlar yal...ma çok çok çok yalnızlar. Senin ne olduğun önemli değil, ama sen onla...nutma sensiz yapamazlar, her şeye ama her şeye hazırlar. Her şeylerine ...ermek zorundasın. Ben onların her şeyiyim. Herkes sevgiye ve ilgiye aç... **...umun en büyük açlığı cinsellik**, cahilde inanılmaz korkunç bir hal alıyor... bu durumu doyurmaya çalıştıkça bana bağlananların sayısı çoğalmıştı. Ve ...niyordum. Sahiplenmeye çalışanlar, bütün günün şifresini alıp beni kilitle... Benimle evlenmek isteyenler çok fazlalıktaydı. İnsanoğlu kandırmak ve ...mak ister

...ok neler soruluyor?

... Seks... Seks... Çoğunlukla seks!!! Nasıl seviştiğimi soranlar, erkeğim ...nadığını soranlar. Nasıl seks yapılır, diyenler. Eşi ile sorunu olanlar. Bir kere...mekten oturduğum yerden düşmüştüm. Bir hava şirketinde çalışan üst dü...r bey aramıştı. İlk başta çok utangaç bir şekilde konuşmaya başladı. Za...caklığı yakaladık. Eşi ile ilgili sorunlarını anlattı.. Masturbasyon yapıp yap... sorduğumda duraksadı ve **çok ayıp ama yapıyorum** dedi. Ben ayıp olma...latıp benim de keyifle yaptığımı söyledim. Bu sefer ses daha uzun kesildi, ... dediğimde, **kadınlar da mı masturbasyon yapıyor** diye sordu. **Tabii ca...nıyor musun** diyemedim ben de şaşkınlıkla bekledim. Ardından daha açık...s ile **acaba benim karım da mı yapıyor?**, dediğinde oturduğum koltuktan ... Çünkü onun karısının masturbasyon yapması onun en büyük acısıydı

...le ilgili konuşmaların bir sınırı var mı?

O tam bir komedi. İşimizin kuralları vardı: Yüz yüze görüşmek, seks yapmak, politika konuşmak yasaktı. (Hesapla) Seks konuşmak serbestti, ama seks yapmak yasak... Peki bu nasıl olacak diye sorduk bizden daha eskilere... Cevaplar inanılmaz komikti. Dalga geçiyorlar herhalde diye düşündüğümde, yanıldığımı görmek daha da trajı-komikti..

- Sekste hangi pozisyondan hoşlanırsın? Hangisi seni daha tahrik eder? Eşini orgazm edebiliyor musun? (Evvelallah... Herkes Zeus ya bu memlekette!)

Amcam tabi ki aynı soruları sana da sormaya başlıyor, cevap vermek yasak.. Ben bu işi anlamamıştım. Seks yapmak yasak, yasak da biz ne yapıyorduk...

-Klitoristen uyaracaksın daha sonra uterustan uyaracaksın. Uterus daha etkili
- Ne toris ne toris...
- Vajina vajina...
- O nedir bacım?.
- Kadın cinsel organı..
- Otuzbir çekersem hamile kalır mı?
- Dalga geçiyorsun herhalde? (Yooook geçmiyor)
- Benim dalga kalkmıyor
- Hee ereksiyon olamıyorsun
- Hee işte o, biz doğuluyuz, çok zoruma gidiyor abla bir yardım etsen
- Ok. Dr.Ahmet... git

Bir keresinde telesekreter metni elime geçtiğinde, ne olduğumu şaşırıp beni arayıp da neden benimle seks yapmak istediklerini anlamıştım. **"Bu gecenin yalnızlığında, sıcak bir ilişkiye ne dersiniz?"** diyen 333 tonlu telesekreterin mekanik mesajı, erkekleri yeterince tahrik ediyordu. Benim sesimi duymak istediklerinde boşanmak istiyorlardı. Arkasından **Bulvar** gazetesindeki reklamını görünce irkildiğimi hatırlıyorum: Çıplak bir kadın resmi, vajinasında bir kırmızı nokta ve beni ara!!! İyi kandırılmıştık.

Dışarıda seni sesinden tanıyan oldu mu?

Hayır, telefonda sesim farklıdır, fakat bir keresinde devamlı konuştuğum birisine hafta sonu nereye gideceğimi söylemiştim. Bana daha önceden tipini tarif etmişti. **Ben de geliyorum,** dediğinde kabul etmedim. Gittiğim mekanda resmen paranoyak kesildim. Konuşamıyor, gülemiyor ve hareket edemiyordum. Ziyaretimi kısa keserek vapura attadım. Arkadaşımla, sohbet etmeye başlamıştım ki arkamdan bir ses geldi. Arkama dönüp baktığımda onun olduğunu anladım. Ben ondan haberli, o benden habersiz yolculuk ettik.

Buluşup görüştüğün aboneler var mı?

Hayır... Böyle bir riski göze alamam... Hiçbir şekilde kendini kurtaramazsın. Arkadaşlarımızdan biri, abonelerimizden biriyle buluştu. Beraber ev tuttular. Ben de tanıştım. İnanılmaz tatlı bir insandı. Arkadaşım daha sonra onunla ilişkisini bitirdi.

Devam edecek misin?

Hayır... Zaten ayrılmayı düşünüyorum. Belirli bir dönem sonra yıpranıyorsunuz. Yapılacak bir iş değil. Eğitici tarafları çok var, fakat çok şey gidiyor içimizden. **'Ceketin kolu var her işin yolu var'** gibi değil bu iş! İçini dinlemek, sahicilik bu.

cezmier@leman.com.tr. Cezmi Ersöz

* Burdur Cezaevi'nde onlarca mahkumun yaralanmasını protesto ediyorum
* 28 Temmuz Cuma günü saat 17.30'de Ayvalık Sarımsaklı daki kültür etkinliğindeyim. Ege Plajı.
* Sevil Sağın, Meryem Kaplan, Özlem Fatma Orhan, Fatma Hacıoğlu, Gizem Kurt, Emel Hisırmen, Gözde, Erol Altun, Gülçin Gürbüz, Nurgül Sevinç, Gaye Oymak, Damla Tuğlu, Mehmet Danacı, Cal, Saffet Soyöz, Evren İren, Pınar Neven Aşkın, Gülşen Goldu, Sebahattin Kurulay, Şükran Tunç, Refika Nazım. Mektuplarınızı aldım sevgiyle
* Leman Geylani, Rüzgar Ran, Tuğba Uçar, Kemal Ada, Kübra An, Emre Eren, Fırat Akal, Ebru Sapan, M.Akif Oruç, Hüseyin Gülşah, Deniz Zengin, Şenol Oğuz, Gülçin Hathan E-mail'lerinizi aldım sevgiyle

Burdur Gölhisar Soğan Festivali... Cuvalını al, gel. Soğan yeme, soğan doğrama yarışmaları, soğan ağasını seçme, soğan güzelini seçme. Köy meydanında 2,5 ton doğranmış soğan başında topluca ağlama ve pazardan kışlık soğanı ucuza alıp arabaya yükleme ve dönüş... 27 Temmuz...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

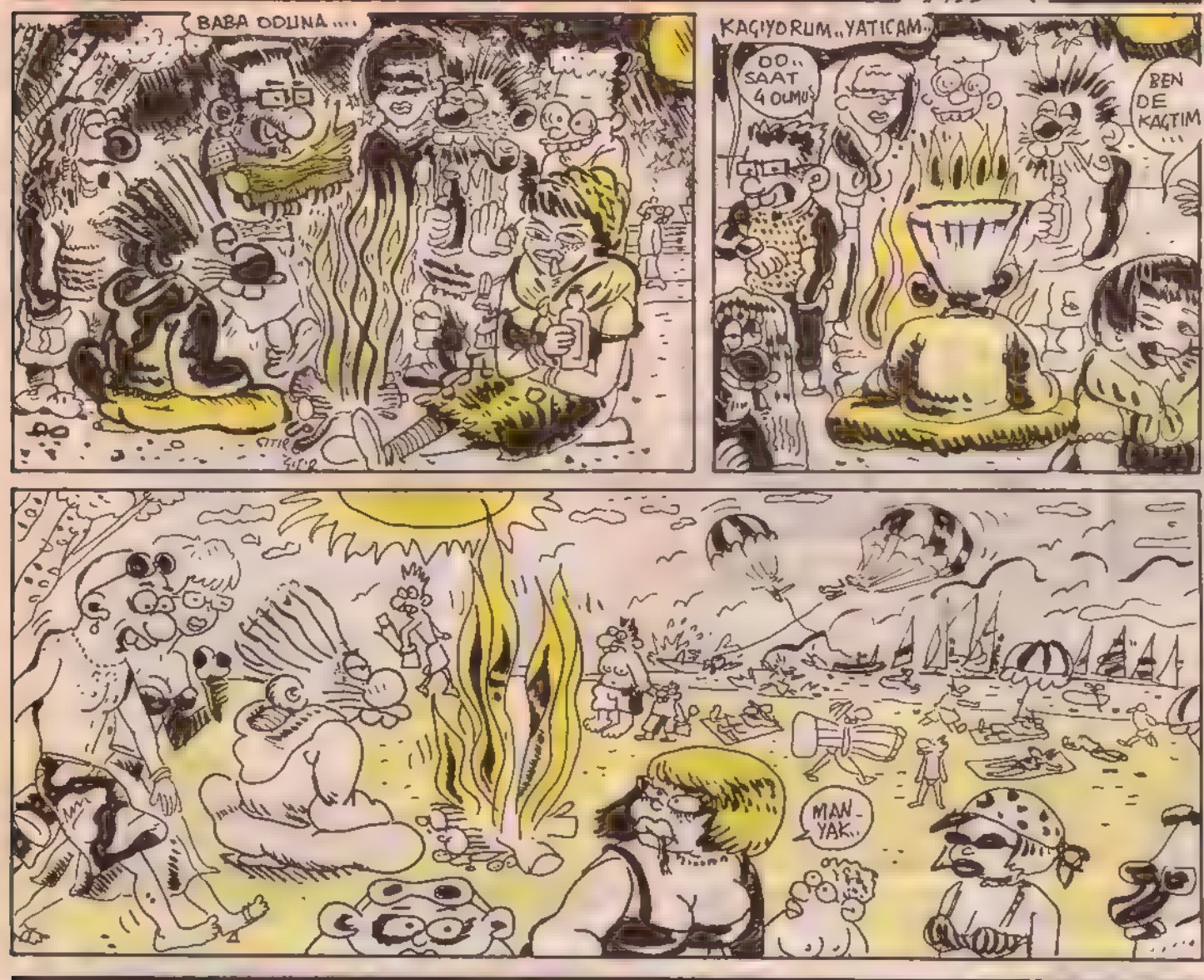

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Lütfü Oflaz

Türk değilim!

Hıç şüphem yok; Türk değilim!

Çünkü Türk olsam yerlere tükürür, izmaritleri caddelere atar, çöpleri denize fırlatırım.

Pıknık alanlarını çöplüğe çevirir, sigaramı yaktıktan sonra attığım kibrit çöpüyle ormanları yakarım.

Trafikte canavarlaşırım.

"Deprem öldürmez bina öldürür" gerçeğine rağmen fay hatları üzerinde çürük çarık binalar yaparım.

Uluslararası maç kazandığımızda ya da asker uğurlamalarında aşka gelip açtığım ateşle birilerini öbür dünyaya yollarım.

Benzin istasyonlarında, tüpgaz depolarında ağzımda sigarayla dolaşır, uyaran olursa da "bi şey olmaz abi" derim.

Ölüm saçan baz istasyonlarının burnumun dıbinde kurulmasına izin veririm.

Ben bunların hıçbirini yapmıyorum.

Dünyada kadınlarını en çok Türkler döverken ben kadınları da dövmüyorum.

Dahası evde, mektepte, askerde dayağa da karşı çıkıyorum.

Hiç böyle Türk olur mu?

Hem bakabileceğim kadar değil yapabileceğim kadar çocuk yapıp, "saldım çayıra mevlam kayıra" da demiyorum.

Kendimi koyun gibi görmüyorum.

Belli ki kanım bozuk benim.

Acaba kanımı değiştirsem huyum da değışır mı?

O zaman bır Türk gibi olabilir miyim?

Katıllere, işkencecilere, çetecilere oy verıp, onları başa geçirebilir mıyım?

Güvenlik görevlilerince mahkumların kolunun, kafasının kopartılmasına duyarsız kalabilir miyim?

Televole türü programlara izlenme rekorları kırdırabılır miyim?

Okumayan, sorgulamayan biri olabılır mıyım?

Ancak öyle olursam Türk oldum demektir.

Böyle olmadığıma göre Türk değilim!

Odada bir suru kablo ve tuplere bağlı bir şey yatıyor. bu bir kadın olduğunu zor anladım
HASTİİR... BU NE BE? KIM BU?
KAFASINDA AYNI BAŞLIKTAN VAR. KABLO ONA BAĞLANIYOR
AY!
TAMAM ANLATICAM SAKİN OL.. O BENIM İKİZİM.. BEŞ YIL ONCESİNE KADAR O DA BENİM GİBİYDİ, HERŞEYI BERABER YAŞAR, HERŞEYİ PAYLAŞIRDIK, AMA BIR KAZA ONU BU HALE GETIRDİ.
BITKISEL HAYATA GİRDİ. BEYNİNİN BUTÜN FONKSİYONLARI BIR İKİ YER DIŞINDA DURDU, BUNLARDAN BİRİ SEX BOLUMU...
EE, PEKİ O BAŞLIĞIN BUNLARLA NE İLGİSİ VAR PEKİ...
ŞIMDİ GÖĞÜSLERİMİ ÖP GÖZUNU ONDAN AYIRMA
ANAA...O DA TAHRIK OLUYOR. BUNU BU BAŞLIK MI YAPIYOR?
ARTIK HERŞEYİ ÖĞRENDİN. İKIZ'İMİ ÇOK SEVİYORUM, ONLA PAYLAŞABİLECEĞİM TEK ŞEY DE ANLATTIĞIM GİBİ SEX.. BIR SÜRE SONRA ÖLECEK BELKİ, BU ONA VERECEĞİM SON MUTLULUKLAR, BU BAŞLIKLA, KABLO ONUN BENİLE, DAHA DOĞRUSU DÜNYAYLA TEK BAĞLANTISI...
BU ARADA SENİ DE KULLANDIM AMA SEVDİM DE SENİ
ÖZÜR DİLERİM, İSTEDİĞİN ZAMAN BENİ TERKEDEBİLİRSİN, BEN YİNE SOKAKLARDAN BİRİLERİNİ BULUP GETİRİRİM, SIRF İKİZİM SON GÜNLERİNİ BİRAZ OLSUN MUTLU GEÇİRSİN DİYE...
TAMAM TAMAM SUS
Teselli etmek için onunla sevişmeye başladım, ama ikizi gözümün önünden gitmiyordu, keşke onu hiç görmeseydim, artık üçlüyduk...O bir an önce ölseydi...
Sevişme biter bitmez kendimi dışarı eski serseri arkadaşlarımın yanına attım, onlarla dertleşmeye, bunu anlatmaya ihtiyacım vardı
İŞTE BÖYLE
BUTUN DERDİN BU MUYDU?.. IN AŞAĞI SANA İYİ BIR AKIL VER CEM

GİT O GARİP YARATIĞIN KULAĞINA BİR İKİ DAMLA CİVA DAMLAT,ON DAKİKA SONRA İŞİ BİTER...

AMA BU CİNAYET!

Bu cinayet çikrini aylarca unut-tum ..Ama bir gun kadımı birebir o yaratıkla sevişiyormuşum gibi hissettim...

DUR.. NEREYE NE OLDU?

BIRAK BENİ... YAPMA!

O olmedikçe bunun deva mı gelecekti galiba... Ondan kurtulmalıydı...

Aynı olay bir kaç kere daha tekrar etti,o birden sakat ikizine dönüşü veri-yordu...

BAŞKA ÇAREM KALMADI,ONU ORTA-DAN KALDIRMALI-YIM...İKİMİZ İÇİN...

Evdeki tek termomet-reyi alıp odaya gir-dim, başlığı takılmış öy-kece yeti-yordu...

Odadan çıktığımda vicda-nım rahattı. hiç birşey olmamış gibiydi

Hiç birşey olmamış gib sevişmeye başladım kabus görmediğime göre kız olmuştu galiba artık yalnızca kırmızıdık...

A...AHG HIIRRE BEN!..

NE OLDU?

KONUŞSANA!

HIRYK!

HI!

BÖĞK!

Beni bataklıktan çıkaran kadın gözlerimin onun-de hırlıyarak, kusarak ölmüştü.

HAYIR!

ÖLME... ÖLME BE ÖLMEE!..

BEN BİR GERİ ZEKALIY-DIM...BAŞLIĞI VE ARALA-RINDAKİ KABLOYU HİÇ HESABA KATMAMIŞTIM, BİRİ ÖLÜRSE,ÖTEKİ-NİN DE ÖLECEĞİNİ HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM. SONUÇTA...

...BUNLAR İKİZDİLER,AYNI ZEVKİ PAYLAŞIYORLARSA, ÖLÜMÜ DE PAYLAŞACAKLARDI... KEŞKE İKİZİNİN BAŞLIĞINI ÇIKARSAYDIM...

...ŞİMDİ O GÜZEL SICAK EVDE O GÜZEL KADINLA, SEVİŞİYOR OLACAKTIM.HALÂ DÜŞÜNÜYORUM O KADIN BENİMLE HERŞEYE KATLANAN BİR SALAK OLDUĞUM İÇİN Mİ, YOKSA BENİ SEVDİĞİ İÇİN Mİ BERABER OLMUŞTU?.SALAK-LIĞIMIN CEZASI VE ANISI OLARAK BU BAŞLIĞI..

..ÖLENE KADAR ÇIKARTMIYACA-ĞIM..

İŞTE BÜTÜN HİKÂYEM BU HOŞÇAKALIN!..

KAŞEKAPALAR

NİHAT GENÇ

Ne zamandır TV'lerde ateş üstünde yürüyen, ip atlar gibi cam kırıkları üzerine atlayan kurum elemanları görüntülerini hayretle izliyoruz, sapsarı saçlı kız, tabanları yara bere içinde kuştüyü gibi geçiyor ateşlerin üstünden ve savaş kazanmış bir general gibi hayatının en büyük şeref, onur rütbesini nihayet kazanmış gibi sevinç yok. Ne zamandır gazeteler, cici bir ek, "insan kaynakları" ilavesi veriyor. Ve zamandır kurum içi eğitimleri guru tabir edilen, enerji, güç, basan, hipnotik konuşmaları bu lanetli dünyadan tek kurtuluş yolu gibi anlatıp, çok şiddetli el, kol, yüz hareketleriyle hokkabazlar gibi gösteri sunan adamlar veriyor!

Çok para kazanmak isteyen mankafalı gençlere kapitalizmin "acemi eğitimi" bunlar. Mesleğinizde ilerlemek istiyorsanız, özü sözü doğru kitaplar okuyun adamları dinleyin. Kor ateş üstünde yürüyememek korkusu sizi daha çok kamçılar. Giydiği terliğin hışırtısından korkan insanlar daha başarılı olur. Endişelenmeyin, hipnotik telkinle canı yanmaz, hacıyatmaz bir kukla gibi ateş üstünde yürümek, duyu ve duygularını hiçe sayarak, hayatta bir bok yiyemezsiniz.

Ne zamandır kitapçıların büyük bir rafını yine "Daha İyi Nasıl Motive Etme" ya da "Kendini ve Başkalarını Motive Etmenin 1001 Yolu" adlı kitaplarla dolduğunu görüyoruz, hani hani alınıyor bu kitaplar, sabahları bir bardak zeytinyağı için, akşam yemeğinden sonra bir kadeh rakı, daha iyi gelir, dinleyen yok. Bir iş istirahası. Bir çalışma tedavisi.

Ne zamandır gazetelerde New York üniversitesinde okumuş "Yönetimde Güncel Sorunlar", "Takım Çalışmalarını Başarıya Götüren Faktörler", "İnsan Kaynakları Verimliliğini Artırma Yöntemleri" gibi aynı başlıklar, aynı kalemden çıkmış yüzlerce makaleye tanık oluyoruz. Zevksiz, sıkıcı, ama sanki içten içe bir hava değişiyormuş gibi. Birileri neden genç elemanların karşısında ağzından salyalar fırlayarak, iş, kaynak, üretim gibi kelimelerle bağırıp, hepimizi şaşkınlığa sürüklüyor. Kütük gibi boğuk, katı sesiyle sürekli "daha çok, daha fazla" diye bağıran tuhaf adam arla doldu ortalık!

Ve ne zamandır işyerlerinde marşlar çalındığı, portakal suları içildiğini, sabah sporu yapıldığı, "takım", "ekip", "biz bir aileyiz" kelimeleriyle, lokantalarda dahi topluca uzunca masalarda oturulduğunu görmekteyiz. Hepsinin dişleri sağlam, ellerinde küçücük paketler, hiçbiri şapırtada şupurdata yemiyor, hepsinin elbiseleri ince gecelikler gibi ve kocaman kocaman büyük laflarla konuşuyorlar, birşeyler değişiyor ülkemizde!

Durmaksızın "başarıdan", "alkışdan", "ödülden" konuşan, utanç ve sıkılganlıktan dünyanın en ifrit suratlı şeytanı gibi ürken, rahata, lükse düşkünlük, karın tokluğu vaatleri-vaazlarıyla, yeni, yepyeni bir din doğmakta. Yeni dünyanın fatihleri, alçakgönüllükten, gözyaşından, zerafetten, sakinlikten, içli, duygulu, kırılgan bir insan olmaktan nefret etmekte, onlar bir "ekip", çelik gibi, kasırga gibi gözlerle keskin bir bıçak gibi hepimizi kesmekteler. İyi kalpli adamlar, uzay boşluğuna fırlatılıp, yerini "dolar zengini", "başarılı adam" imajlarına bırakmakta!

Şu cümleleri hergün bir "İnsan Kaynakları" sayfasında okumaktayız, içinde çirkin, esrarengiz, anlaşılmaz sözcük yok, kan, kavga, bozukluk hiç yok.. Buyrun: "Etkili Sağlıklı Müşteri İlişkilerinin A'dan Adına, Kendi Kontrol Etme Becerisi Kazanmaktır" Madde 1 / Kendini Tanıma. Madde 2 / Kendine Güven. Madde 3 / Sabır... Madde 4 / Soğukkanlılık, Madde 5 / Hoşgörü.. Tankatların tesbih duası gibi, hergün binlerce bu mücevher sözler tekrar ediliyor. Tabii ki yoksullar soğukkanlılık, hoşgörü alamaz, sabırlı olamaz, çünkü, açlık, yoksulluk telaşlı bir şeydir.. Dünyanın en büyük mukataalını işte şirketler onlara vaadediyor: Kendine Güven...

İşyerlerinde, seminerlerde işte bu hikmetler, atasözleri gibi, kısacık cümleler duvarlara asılmakta ya da Amerikalar'da devletin parasıyla okumuş doçentler, bilim adına sabah-akşam dünyanın mucizesi bu sözleri tekrarlayıp para kazanmakta. İşte şu tür: "Ne kadar uzağa gittiğin, gittiğin istikamet kadar önemli değildir!"... Doğru mu, yanlış mı, nedir, Türkçesi, vurgusu, söylenişi önemli değil, öyle bir hikmet ki, bu cümlenin bize meâlini-çözümlemesini yapabilecek bir şeyhe, guruya, kanizmatik bir lidere tabii ki ihtiyacımız var, ya da Amerika'da büyük bilimler öğrenmiş doçentimiz, gece boyunca otel odasında elemanlarına bunları söylediğine göre, vardır elbet bir hikmet!

Dinleyin şu cümleyi: "Sağlam zemindeyken rotanı gözönünde tutman, gerekirse değiştirmek için düşünüp taşınman, kaygan zeminde panîğe kapılmadan daha iyidir"... Ya da: "Hayal kurmanıza müsaade edin. Belki gerçekleşir.." İşte bu cümlelerle dolu dosyalar, "İnsan kaynaklarına" hizmet adı altında kurumlara satılarak, seminerlerde anlatılarak paralar kazanılıyor, yurtdışından pop sanatçısı gibi gurular getirtiliyor. Bu cümleleri okuyan elemanlar motive olacak, liderliği öğrenecek, etkili müşteri hizmetlerinde bulunacak. Terden sırılsıklam, kızgın bir ütüden beter suratlarıyla Boğaziçi, ODTÜ bitirmiş gençler de dinlemekte. Alın bir sarsıcı cümle daha: "Engel, hedefinize kilitlenmeyi, durduğunuzda gördüğünüz şeydir!"... Ya da: "Kazananların suçlamalar için vakti yoktur. Onlar gelecek düello için meşguldürler..." ya da: "Deniz yuksek taştığı zaman beraberindeki herşeyi kaldırır!"..

***

Artık tankatlaşan bu kurumların motivasyon hikmetlerinde beni de ilgilendiren bölümler var: "Hedeflerinizi soyut değil, somut şeylerle ifade edin. Çok meşhur bir yazar olmak istiyorum, yerine, Frankfurt Kitap Fuarı'nda beş dile çevrilmiş kitaplar imzalayacağım. TIME'e en meşhur yazar olarak kapak olacağım, gibi, ifadeler beğeniyle!"...

TIME'a da bu kadar zora sokmak olmaz, hangi birimizi kapak yapsın, biz milletçe Atatürk'ü kapak yaptıracağız diye uğraştık ama, İnternet Mahir hepimizi soldu...

Amerikalar'da doçent olmuş, bilmem hangi üniversitenin bölüm başkanı, Kuşadası'nda birinci sınıf bir otelde, kurum elemanlarına bu motivasyon seminerlerini veriyor, cebini dolduruyor, hikmetli sözlerine öbür dünyada bir bin sene düşünmüş gibi devam ediyor: **Devamı 14. sayfada**

SELÇUK ERDEM

selcukerdem ©leman com tr

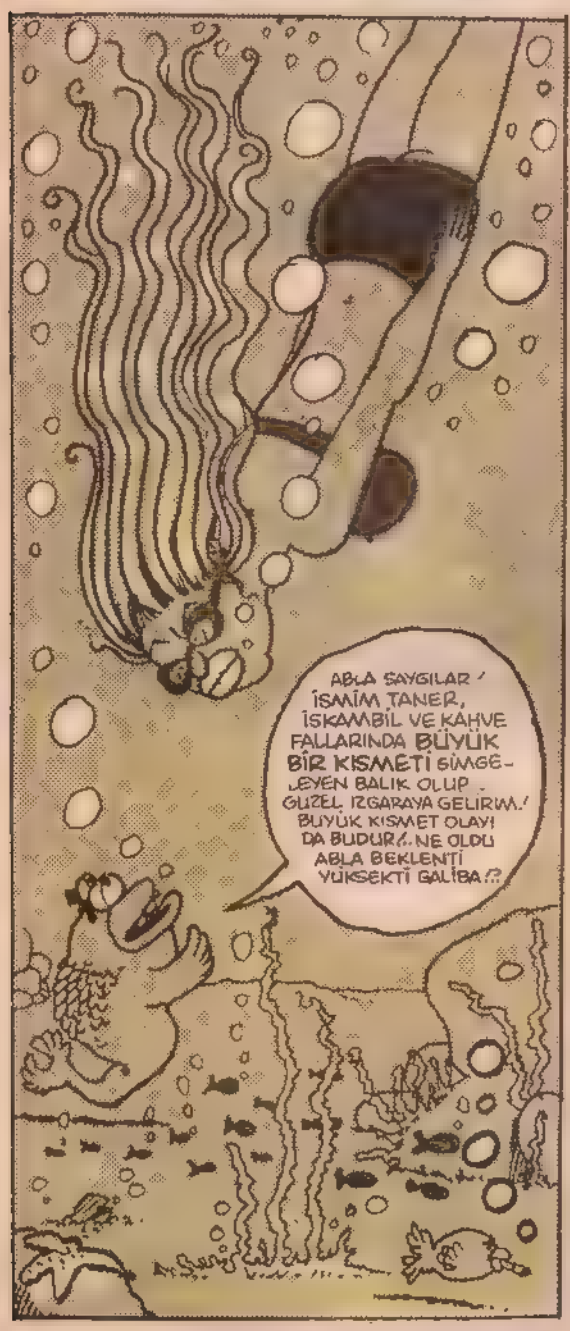

13. sayfadan devam

"Neticeler üzerine düşünüp taşının, ama onlardan korkmayın", "Ne yapmayacağınıza karar vermeniz, ne yapacağınıza karar vermeniz kadar önemlidir", "Anarizi kafanızla yapınız, kararı kalbinizle veriniz!".

Nihayet "kalp" kelimesine rastladık, üç gunluk dünya, nerelerde görüyoruz artık onu, onu da karar verirken kullanacağız. Bu da gösteriyor ki, vucudun tum organları karar vermede asker gibi kullanılmalı. Enayiğin dik alası demeyin, bunca gece yarılan mehtapla başbaşa bir işe mi yarade, bari karar versin. Bu hikmetli sözün de açıklaması şu: Hayatta hiçbir şeye sahip olamadın, bari bir karar ver de, şansını dene!"

Hep mize uzak kurmuş, yepyeni zalim bir tarikatla karşı karşıyayız. Eskiden şeyhlerden menkıbeler dinlerdi, murider. Küçük anekdot, vecize, sloganvari fikralardan oluşurdu. Hepsi kendine guveni, bağlılığı, sadakati pompalar, rahatlamamız için dağ çiçeklerinden, çayır papatyalarından daha çok bu sözleri tekrar edip, dururduk. İşte dunyamız uzaylara, jupiterlere gitti gelidi, döndü dolaştı, sonunda tekrar tarikatların öğretisine girivirdi. Ateş yalayan rüfailer de bireyin mutsuzluklarını unutturup, onları şeyhe, şeyhin ruhaniyetinde Allah'a bağlamak istiyordu, insan kandırma sanatları asırlardır değişmiyor. Bugün de işyerine, ürüne, çok kazanmaya, patrona, aynı geleneksel metodla bağlanıyoruz, baksanıza, ruhumuza tutkal gibi yapışmış cümleler.

Ve tüm dunyadaki işyerleri, İnsan Kaynakları başlığı altında, Amerikan menşeli, orjinl Japon kalkınmasına-manyakiğına bağlı, kalite, başarı gibi kelimelerle altın öğütler, keskin direktifler, bu tuhaf sözlerle elemanlarını-çalışanlarını ayakta tutmaya çalışıyor... Aslında Japonlar II Dunya savaş sonrası pazar günleri tatil olmasın, boş kalır intihar ederlerdi, ama, "vatan" için, "Japonya" için kendilerini "finalliah", yanı ulusun ruhunda yoketmişlerdi. Şimdi kimsenin ne halk için, ne memleket için dediği de yok.

Şu devletin radyosu bile dolmuşa nasıl gelmiş, adı: Radyo BEK... Ne demek, bak: Başarının B'si, Enerjinin E'si, Kalitenin, K'sı, birleştirmişler. Hem başarı, kalite, hem medyumlar, gurular içiçe artık. Kapitalizmin bu deliliğin adı Globalizm, butun dunyayı yutabilecek bir akıl hastalığı.

Diyelim, Amerika'da New York Universitesi'nde okumuş, ki, öyleler, şimdi Hacettepe U. "İş Ekonomileri bilmem hangi bok" bölumu baskanı, ki öyleler, Marmaris'te Çelikler Ticaret'in, Malatya'dan, Van'dan gelmiş çalışanlarına bu büyülü hikmetleri anlatıyor. Sorsanız, imparatorlar, krallar yetiştiriyor. Yurdun dört bir yanından gelmiş bayiler, otelin birinci sınıf oluşundan çok etkilenmiyor, özellikle seçildi, ah işte hayat bu diyorlar. Öğretmenlerinin Amerika'da okumuş olmasından çok etkileniyor, ah uygarlık bu diyorlar. Ustune bir de kapitalizmin son yumurtası bu mucize sözleri dinleyince, ah, felsefe, okumuşluk bu diyorlar. Ve topluca bu büyük tarikatın şanlı murderi oluveriyorlar. Paçalarından akan pisliğin hiçbirini göremiyor!

Kapitalizm işçilerini artık "mürid" olarak goruyor. Elemanını "telkinle, hipnozla" şartlandırıyor. Tarikatlaşmış işyerlerine, iş gerginliğini, stresi, moral bozukluğunu asla sokmayacağız. Bilinçleri siyasal, sosyal iş dışında gereksiz hiçbir şey duymayacak-bilmeyecek. Çünkü gerçek şu: İşçiler artık dupeduz hayvan. Korkunç borç yukunden ağırlaşmış işleri, damarları çatlayana kadar bu öküzler kurtarabilir.

Ve Çelikler Ticaret'in genel müdürü, ki dürustluğu ve çalışkanlığından kimse şüphe etmiyor, kont gibi giyinip masaya oturmuş, elemanlarının hepsi sıfır numara traş ve pop sanatçısı gibi, yanı, moral bozukluğu gösterilmeyecek şekilde giyinmiş. Topluca ayağa kalkıp şu marşı okuyorlar: "Elektrikli Izgarada / Orta Anadolu'da Birinci / Kalitede, Guvende, İncelikte / Biz Çelikler Ticaretiz!"..

İnsanlık tarihin en sarsıcı, en utopik, en çıldırtıcı seansı! Köleden kahraman yaratılmak isteniyor. Hasan Sabah'ın mürdlerine esrar içirip düşmanın ustune saldırtması gibi elektrikli ızgaraları gencecik kızların kucağına doldurup, tum apartmanı zemine basıyorlar. Oyunun kuralı bu. Çelikler'den birisi kahraman çıkacak, onlar da İnsan Kaynakları dergilerinde kapak olacak. Geri kalan on milyon-yirmi milyon eleman, çaldığı kapı zillerinin sesiyle geceler boyu, zehirli bir karanlık içinde kalacak, bir ömür!

Ve hep mizin gözleri önunde "zihinsel hirpalanmanın" adına, iş, insan, kalite, verimlilik gibi adlar veriyorlar. Gerçekliği, tutarlılığı olmayan, insanı-toplumu-ekonomiyi hiç ilgilendirmeyen bomboş laflarla, beyinler yıkanıyor. Yine toplantılara iyice bakın: sıkılganlıkla tırnaklarını guvercin gagası gibi birbirine tokuşturup duran gencecik, masum kızlar göreceksiniz, tek suçları, işsiz kalıp buraya duşmeleri!

"Duygusallığın birbirip" hayatı sadece, iş, işi sadece pozitif enerji, pozitif enerjiyi tamamen işe konsantre olarak açıklıyorlar. Kof, mekanik, duygudan kopmuş enerji. Mesela Hitlerde de bu enerjiden çok vardı ya da günboyu bir tavuğu izlediniz mi, milyon kez gaga vuruyor toprağa bırakmadan, enerjisine şaşmadınız mı? İnsan duygularına baltayla saldırılıyor, istiyorlar ki, enerjiniz özel-tinsel hiçbir duyguyla meşgul olmasın, hepsini bize verin, borsada dolara yatıralım.

Hayvanlarda-köleterde bilincin asla oluşmayacağını iyi bilen modern iş uzmanları-yöneticiler, çalışanlarını şartlandırmadan başka yol kalmadığını artık biliyorlar. İnsan kaynağı denildiğinde siz hemen "hayvan kaynağı" anlayın. Bu hayvanları uç ayda bir benzin istasyonu gibi uç eğitim kurslarında gaza doldurup, sonuçlar hamide sepet eyin.

"Sağlık" denen şey, tamamen işle, üretmekle eşdeğer hali geldi. Sağlıklı görunmek için mutlaka patronunuza iş arkadaşınıza güleryüzlü, saygılı boyuneğer görünmek zorundasınız. Diyelim "şirket"in durumu kotu, artık herkes "sağlıksız".

İş ve insan kaynakları seminerleri hazırlayanlar genç yaşıklı, henuz otuzunu geçmemiş sinema sanatçısı tipi insanlar. Hitler'in damızlık cermen ırkı üretmesi gibi seçiliyorlar. Uzmanlar, kusursuz kaslar-yüzler arıyor. Oysa iş, bilgi, deneyimdir. İş dediğin bir on-onbeş sene güngörmüş olmayı gerektirir, bu gazcı gurular, hayatta ne gördüler ki, bir de öğretiyorlar.

İnsanların genleriyle dünyaya getirdikleri tüm korku ve isteklerini, sadece çok çalışmak, çok üretmek, kuruma bağlılık, kesinlikle ve yüzdeyüz başarmak gibi kavramlarla tamamen silip, yokediyorlar. İş doyumu, hayatın da doyumu, patronun da doyumu, büyük şirket ailemizin de doyumu.

İnsan bedenini-organizmasını sonsuz güç sahibi bir motor gibi görüyorlar. Uzak doğu dinleriyle-kapitalizmin buyuk buluşması, globalizme hayırlı olsun, bu dinin kaymağını bin yıldır biz yiyemedik, onlara helal olsun.. Eskilerden, kaşınıp gunboyu sallak sallak oturan doğululardan nefret eden kapitalizm şimdi, onların bu sonsuzca kahvede bekleyişlerinde "sabır" buldu. Bu sabır dayanıklılığı, dayanıklılık enerji pompalayan bu öğretileri baş kitaplar haline getirdi. Yirmi yıl aynı işyerinde aynı koltuğa çakılmış genel müdüre başka nasıl enerji pompalayacağız. Kapitalizmin uzakdoğu dinleriyle ortaklaşa sunduğu bu öğretileri, hemen hergün gazetelerde, televizyonlarında, işyerleri duvarlarında görmekten gına geldi! İşçiler, çalışanlar değil, inekler, koyunlar, tavuklar, yakarışlar duzenlenip, şirketin kalbinde birlik olacağız. Daha dun tanıştığımız işyerindeki arkadaşa "başarılı" görünmek için kırk yıllık dostmuş gibi davranacağız. Bir yazı gelecek müdurıyetten, "Ayşe'nin kızı oldu, şirketimize bir kişi daha katıldı, akşam Ayşe'nin doğumunu kutlayacağız." Herkesten paralar toplanır.. Ertesi gun, Ayşe'yi işten çıkartırlar, işyeri çalışanları Ayşe o işte hiç çalışmamış gibi davranır.. Tabii demiri alev alev yalanmış, kor ateş üstunde yürümüş bu insanlar Ayşe'nin kovuluşuna üzulebilir mi? Ayşe, silah kullanma, atış, hücum, savunma, vur, kır, bilmiyordu, Ayşe, başarısızdı!.

Her türlü zirvelik kayıtsızlıkla deneniyor, bu kadar basit kitapları kim alıyor, neden bu kadar bayağı cümleler, özensiz makaleler, çün-

Devamı 16. sayfada

okur mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Burdur Hapishanesi'nde Saldırıya Uğrayan Tutuklulardan Ali Aycen'in Anlatımları:

Burdur E Tipi hapishanesinde, son dönemlerde mahkeme gidiş gelişlerinde saldırılar boyutlanıyordu. Ahlaksız arama dayatmaları, çırılçıplak soyma, işkenceler artıyordu. Örneğin son dönemdeki bir mahkemede güvenlik güçleri üç gruba ayrılmış, bir grup mahkemeye gidecekleri soyup, ikinci grup ararken, üçüncü grup da çırılçıplak tutsakları dövmüş, onlara işkence yapmıştı.

Bu saldırı ve işkencelere karşı ne yapabilirdik. Avukatlarımızla görüşemiyorduk. Bir yandan duruşmalarımıza katılmak istiyor, bir yandan da her mahkeme gidiş gelişinde işkence ile karşılaşıyorduk. Bu durum giderek bir süreklilik kazanmıştı. Bunun üzerine işkence uygulamasına karşı mahkemelere çıkmama protestosuna başladık. Çünkü artık mahkemeye çıkmak işkenceye uğramak anlamına geliyordu.

5 Temmuz saldırısından birkaç gün önce ise "Bu mahkemeye çıkmazsanız güvenlik sizi çıkartmasını bilir" diyen hapishane 1. Müdürü Katip Özen, yaşadığımız vahşi saldırının sinyallerini de vermiş oluyordu.

5 Temmuz sabahı, saat 8:00-8:30 sularında, henüz gardiyanlar sayıma gelmeden, 3. ve 4. koğuşların kapılarını, mazgalları ve ara malta kapılarını kapattılar. Elektrik ve sularımızı kestiler. Çatılara, ellerinde kalaşnikof, G-3 ve Kanas suikast silahı tutan komandolar yerleşti. Her çatıda 3-4 silahlı asker vardı. Uyarı yapma gereksinimi bile duymadan, aniden, mahkemesi olanların 9'unun bulunduğu arkadaşların kaldığı 4. Koğuşun kapısına ses bombası atıldı. Aynı anda çatıdaki güvenlik güçleri çatıdan söktükleri kiremitleri atmaya başladılar. Bir ara maltaya çıkarak malta girişine ve arka duvarına barikatlar kurduk. Onlar da aynı anda ana maltanın duvarını delerek avluya çıkmaya çalışıyorlardı. Bunun üzerine 4. Koğuştaki arkadaşlar bizim bulunduğumuz 3. koğuşa çekilmeye başladı. Bu arada taş atmalar sürekli devam ediyordu.

Bayan arkadaşlarımız da bu saldırı karşısında bulundukları koğuşun mazgalını patlatarak bizim bulunduğumuz tarafa geçtiler. Hep birlikte 3. koğuşta kurduğumuz barikatların arkasına geçtik. Yaklaşık 60-70 tutsak olarak saldırıya karşı hep birlikte direnmeye başladık.

Asker ve gardiyanlar bulunduğumuz koğuşun kapılarına yüklenmeye başladı. Barikat olarak kullandığımız battaniye ve yatakların üzerine mazot atıp ateşe verdiler. Barikatı aşamayınca, 3. koğuşun tuvaletinin bulunduğu duvarı delmeye başladılar. Bir barikat da oraya kurduk. Bu kez 3. koğuştan ara maltaya çıkan duvarı delmeye başladılar ve bir gaz bombası attılar.

Attıkları gaz bombası bütün vücudu yakıyor, kaşıntı yapıyor, bilinci kapatıyordu. Bomba gözleri yaktığı için gözlerimizi açmakta zorlanıyorduk ve dumanın etkisiyle halsizleşmiştik. O an ancak bağırabiliyorduk ve yaşam ile ölüm arasındaki sınırda olduğumuzu hissettik. O ana kadar koğuş kapılarına, pencerelerine, tuvalet duvarına, ara maltanın ön kapısına ve arka duvarına, irili ufaklı 12 kadar barikat kurmuş durumdaydık. Bu barikatların her birinden uzun demir çubuklarla, taşlarla, mazot türü yanıcı maddelerle saldırıyorlardı ve 12 barikatın hepsinde birden çatışma sürüyordu.

Bulunduğumuz koğuşlara sürekli ses bombaları atıyorlar, tazyikli su sıkıyorlardı. Başka bir bölümde asker ve gardiyanlar mutfak pencerelerini ateşe vermeye başlayıp duvarı birkaç yerden birden delmeye çalışınca aşağıya barikat kurup üst kata çekildik ve yaralılarımızı tedavi etmeye çalıştık. Yaralılar, özellikle gazdan etkilenerek fenalaşanlar ve taş darbesi alanlardan oluşuyordu. Yaklaşık 10 arkadaşımız ayakta duramıyordu ve onları yatırarak tedavi ediyorduk. Ama saldırı da devam ediyordu. Pencereden taşlar atılıyor, bulunduğumuz yerlerin duvarları de inmek isteniyor, barikatlara yükleniliyordu. Bizler de onların delmeye çalıştıkları yerlere barikatlar kurduk ve dipte bulunan bir başka koğuşa çekildik. Vakit öğlen saatlerini geçmişti ve çatışma kesintisiz devam ediyordu. Bulunduğumuz dip koğuşun kapılarına barikat kurup sağlamlaştırdık ve direnmeye devam ettik.

Bulunduğumuz koğuşun karşılıklı iki duvarını deldiler. Oralara da barikat kurduk. Deldikleri yerlerden kesintisiz olarak su sıkıyorlar ve barikatı yıkmaya çalışıyorlardı. Bir yandan da pencerelerden taşlar geliyordu. Bir gaz bombası daha attılar. Deldikleri duvarlara kurduğumuz barikatları aşamayacaklarını anlayınca pencerelerden attıkları taşlar yoğunlaştı. Barikatlara özellikle uzun itfaiye kancaları, ses ve gaz bombaları ve tazyikli sularla yükleniyorlardı. Kancalardan biri bir arkadaşımızın burnunu sıyırdı ve bir şans eseri olarak öldürmedi. Bu kancayı ellerinden aldık.

Birden bir gürültü duyduk ve koğuşun dış duvarının bir kepçeyle yıkılmaya başlandığını anladık. Kepçe duvarı deldi. Açılan delikten, dışarıdan bize atılan taşları geri atmaya ve kepçeyi taşlamaya başladık. Kepçe doğrudan katletmek amacıyla üstümüze geliyordu. Aynı anda barikatı tutmaya, tazyikli suya karşı tutunmaya ve kepçeyi taşlamaya çalışıyorduk. Kepçe de bize vurmaya, katletmeye çalışıyordu. Bu esnada ani bir kepçe darbesi arkadaşımız Veli'nin kolunu kopardı. Tam o anda Veli'yi çekmemiş olsak kepçe doğrudan kafasına gelecek ve arkadaşımızı katledecekti. Kolu kopan yaralı arkadaşımızı tedavi etmeye çalışırken bir gaz bombası gelip yaralı arkadaşın başına düştü. Onu dışarı atmaya çalıştık, duvara çarpıp geri geldi. Gaz etrafa yayılmaya başlayınca gazdan fenalaşmalar ve krizler tekrar başladı.

Kepçe saldırısının hemen ardından, askerler bomba atan bir tüfekle atış yaparak Sadri Türk arkadaşımızın başına nişan aldılar. Atılan bomba arkadaşımızın kafasına geldi ve kafatasını deldi. Arkadaşımız o andan itibaren baygın vaziyette yere düştü ve bir daha kalkamadı. Saldırı tazyikli su ve taşlarla devam ediyordu. Gazdan fenalaşan 3-4 arkadaşımız gayri ihtiyari şekilde kepçenin açtığı deliğe doğru ilerleyip bulunduğumuz 2. kattan aşağı düştü. Düşen arkadaşlarımıza aynı anda işkence yapılmaya başlanıyordu.

Bağırarak, kolu kopan Veli arkadaşımızın hastaneye kaldırılmasını istedik. Arkadaşımızı yanaşan itfaiye merdivenine verdik ve onu Isparta'ya gönderdiklerini sonradan öğrendik, çünkü kolu kopmuştu. Diğer yaralıları da vermek istedik. Yaralıları almak karşılığında "teslim olun" dediler. Biz de saldırıyı durdurmalarını istedik. Bunun üzerine hapishane 1. Müdürü Katip Özen geldi ve sanki saldıranlar başkalarıymış gibi "teslim olmazsanız bütün sorumluluk benden çıkar, sorumluluğu askere veririm" dedi. Biz ise askerin çekilmesini, asker çekildiği takdirde inerek tedavilerimizi yaptıracağımızı söyledik. Bunun üzerine askeri bir yetkili gelerek "5 dakika içinde teslim olmazsanız operasyon düzenleyeceğiz" dedi. Saatlerdir yaptığınız operasyon değil mi diyerek zaten operasyon düzenlediklerini hatırlatınca "Sizinle pazarlık yapmayacağım. 5 dakika içinde ya teslim olursunuz ya da teslim olmazsanız içeriden kaç ceset çıkacağı beni ilgilendirmez" diyerek tehditler savurdu. Bir koğuşa sıkıştırılmış 60-70 tutsağa karşı 500'ün üzerinde asker, Burdur Emniyeti'nin yarısı, hapishanenin bütün gardiyanları, itfaiyeciler, yani binden fazla görevli vardı.

5 dakikanın dolmasını beklemeden askerler kapılara yüklenmeye, tazyikli su sıkmaya, taş atmaya başladı. Kepçeler duvarları delmeye ve barikatları kaldırmaya girişti. Bu arada arkadaşlarımız kadınları barikatların altında ezilme tehlikesi geçirdiler. Arka arkaya 4-5 gaz bombası, bir tane renkli dumanlar çıkaran sis bombası, bir tane de ses bombası atıldı. Atılan ses bombalarından birini dışarı atmaya çalışan bir arkadaşımızın elleri parçalandı, bir başka arkadaşımızın yüzünde yanıklar oluştu. Bütün tutsaklar birbiri ardınca baygın vaziyette yere yığılmaya başladı. Herkes yerde olmasına rağmen üzerimize taş atılmaya devam ediyordu. Yaklaşık yarım saat taşladıktan, duvarlar tamamen delindikten ve barikatlar kepçe tarafından kaldırıldıktan sonra içeri girdiler.

Neremize denk düşerse coplarla, kalaslarla vuruyorlardı. Bayan arkadaşlarımıza cinsel tacizde bulunuyorlardı. Hepimize, başta da yaralı arkadaşlara hiç durmadan vuruyorlardı. Özellikle temsilci arkadaşlarımızın ismini soruyorlar ve onları arıyorlardı. Sadık Türk'ü gardiyanlar gösterdi.

Bizleri birbirimizden tek tek koparıp kimimizi hastaneye, kimimizi kör hücrelere, kimimizi de müşaadiye koğuşuna götürmeye başladılar. Birkaç arkadaşımızı duvarları yıkmak için getirdikleri kepçeye koyup kepçeyi yükseltip yukarıdan aşağı atıyorlardı. Kimi arkadaşlarımızı yıkılan duvardan aşağı atıyorlardı. O koridorda birçok insan baştan aşağı yaralandı, kırıklar oldu.

Ben hastaneye götürülenler arasındaydım. Arabaya götürülene dek dayak devam etti. Onlarca asker, gardiyan, polis 60 yaşlarındaki bir tutsağı çevirip sopalarla dövmeye başladılar. İşkence koridorundan geçirmeye çalıştıkları bu kişiyi korumaya çalıştığımda "sen ilk önce kendini kurtar" diyerek beni merdivenden aşağı atmak istediler. Sürüklediler, kafamı merdivenlere çarparak tekmelemeye başladılar.

Arabalara attıktan sonra kollarımızı kelepçelediler ve kollarımızı tutarak göğüs, yüz ve vücudun çeşitli yerlerine var güçleriyle vurmaya başladılar. Özellikle hayalara vuruyorlardı. Döve döve ringe atıyorlardı, ringde de dövüyorlardı. Yerde yatanların kafalarına tekmelerle vuruyorlardı.

Hapishanedeki işkenceye ara verince hastaneye getirildik. Tekme tokat sedyelere bindirildik. Orada bizi almaya gelen doktor ve sağlık görevlileri olduklarını söyleyen kişiler işkenceye devam etti. Örneğin sözde doktor olan bir Mengele artığı, kanayan burnumu tutup çekiştirerek "burnun mu kırıldı lan" diyordu ve özellikle yaralarımızın üzerine vuruyorlardı. Bazı mesleğine saygılı doktorlar gelip kelepçelerimizin çözülmesini, bizi tedavi edeceklerini söyleyince, polis, gardiyan ve askerler onları tehdit etti, üzerlerine yürüdüler.

Orada ilk müdahale yapılmaya başlandı ve hastane odalarına götürülmeye başladık. Bu esnada da bizlere vurmaya devam ettiler. Bulunduğumuz odanın pencerelerine, balkonlarına, içine silahlı askerler yerleşti. Bilincimiz kaybolmak üzereydi. Bunun üzerine tedavi başladı. Bu esnada yan odada kalan bayan arkadaşlarımızı tartaklamaya çalıştıklarını duyuyorduk. Ağır yaralıları da var güçleriyle dövüyorlardı.

Bir süre bilincimizi kaybettik ve baygın düştük. Bu esnada kollarımızdaki kelepçeleri çözüp ayaklarımıza takmışlar. Bunu farkedince tedavi kabul etmeyeceğimizi, insanlık dışı uygulamaları protesto ettiğimizi söyledik. Serumları çıkarmalarını istedik. Hemşireler "bizim çıkarmamız doğru olmaz, yarın doktor gelirse çıkarırız" dediler. Sabah doktor gelir gelmez bu şartlarda tedavi olmayacağımızı, bizi taburcu etmelerini istedik. Hiçbir belge imzalamadan taburcu edildik. Ring arabasına götürülürken, merdivenlerden indirilirken işkence var gücüyle devam etti. Kör hücrelere ve müşaadiye hücrelerine atıldık.

İki gün boyunca tutulduğumuz müşaadiye hücrelerinde çeşitli vesilelerle dövüldük. Günde birkaç kez, örneğin "savcı çağırıyor" gibi bir bahaneyle çağırıyorlar, gidişde, dönüşte ve hücrede işkenceye uğruyorduk.

En son sevk edildiğimiz gün (8 Temmuz) sabah 5.30 sularında geldiler. Gardiyanlar "sizi hamama götüreceğiz, hücrelere götüreceğiz" dediler ve ellerindeki sopalarla dövmeye başladılar. Ayağımızı yere değdirmeden sürükleyerek götürüyorlar ve vuruyorlardı. Merdivenlerden indirirken özellikle kafalarımızı çarpıyorlardı. Ana maltaya götürüp bizleri yere serdiler ve işkenceyi yerde sürdürdüler.

Orada bir masanın üzerine bir yatak koymuşlar, yatağı ıslatmışlardı. Bizi kollarımızdan ve bacaklarımızdan tutarak o işkence tezgahına yatırıyorlar, sırtüstü ve yüzüstü işkence yapıyorlardı. Yaklaşık 100 kişi bu çevrede dolaşıp işkenceye katılıyordu. Gardiyanlar ellerindeki coplarla dakikalarca işkence yaptılar. Bayıldıkça üzerimize su döküyorlardı.

5 Temmuz'dan 8 Temmuz'a dek kesintisiz işkence gördük. Hastanede, hapishanede, ringde yaptıkları işkencelerden dolayı vücutlar uyuşmuştu. Bizleri bu toplu ortamda bu vahşice işkencelere tabii tutanlar, kim bilir F Tipi hücrelerde neler yaparlar. Bunu halkın takdirine bırakıyorum.

Şu an yaralı arkadaşımız Sadık Türk ölüm tehlikesi altındadır. Kelepçeli tedavi dayattıkları için ölüm orucuna girmiştir. Tedavi kabul etmemektedir. Diğer akardaşlarımızın çoğundan da haber alamıyoruz. İşkence ve katliam sürüyor. Arkadaşlarımızın hayatlarından endişe ediyoruz.

LeMan
Sayı: 454, 22 Temmuz 2000 Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cemre ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNEY ● Güneri İÇOĞLU ● Latif ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Salar SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkçok Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İmam Adnan Sok. No: 20 Beyoğlu/İst.
LeMan da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

RENKLER: Mor / Ekru / Lacivert / Fıstık Yeşili / Açık Kahve / Koyu Yeşil / Saks Mavisi / Bordo
KOD: LT 1 / LT 2 / LT 3 / LT 4 / LT 5 / LT 6 / LT 7 / LT 8
BEDEN: Small / Medyum / Large / X Large

Adı
Soyadı.
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi:

İl.
İlçe: Tel.
Fax: E-mail:

Şerafettin T-shirtlerinde fıstık yeşili hariç diğer renkleri bulunmaktadır. Diğer ürünlerimizde ise yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur. (Posta ücreti fiyata dahildir)

LM Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7 Önemli Not: Doldurduğunuz ürün istem formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numaraya fakslayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 292 95 65 (4 Hat) Nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

14. Sayfadan devam kü, bu kitaplar "hayvanlara" pazarlanıyor! Ancak hayvanların bir dini olsun istiyorlar. "Liderliğin Anahtarları" adlı kitabın yazarı Amerikalı Dallama, 23. Anahtar başlığında neler söylüyor: "Dünya tarihinde olan herşey manevi bir yapıya dayanır. Eğer maneviyat güçlüyse tarihi yaratır, değilse, tarihe katlanmak zorunda kalır", devamla: "Körfez savaşı sonrası ABD askeriyle yapılan röportajda dinledim, asker, "sığınaklarda hiç ateist yoktu" diyor..

Büyük uluslararası kurumlar, milyonlarca pazarlamacı, irili ufaklı yüzbinlerce şirket, bu aptallıklarla dolu metinler-fıkraları-vecizeleri liderlere, elemanlara okutuyor, işmiş, motivasyonmuş, çalışmakmış, sabırmış. Bu cümleler çapraz tutuş işçilerin ellerinde herkesin anası ağlamış bu öğretinin içinde...

İri yıldızlı mavi gök, çiğ damlaları, yemyeşil sabahlar, dalgaların homurtusunu seyreden fındık bahçeleri, ne kadar tadsızlaştı dünyamız! Zavallı vücudunun tek derdi, keşke yalnız depremler olsaydı!

Bunlardan birçok şey öğreniyoruz, diyelim ayakkabı üretiyorsun, hayatlarında bir gün ayakkabı nedir, derisi, tabaklanması, rengi, çevre kirliliği, dayanıklılığı, teknolojisi konuşulmuyor. Ya da ellerinde, ülkelerinde ayakkabı üzerine tek bir kitap yok. Onların derdi, "liderliğin yüz sırrı", "motivasyonun on ayeti" gibi kitaplar. Anlıyoruz ki, bizler üretilen malın ne olduğunu unutalım, biz sadece şapşal satıcılarız, bize sadece, direnç, sabır, eşşek, öküz inadı ve sürüyü elimizin altında tutacak hipnotik güç azim!

İkinci öğrendiğimiz şey. Bu ağır ateş üstünde yürüme eğitimlerini askeri tarihte bile bulamazsınız. Ancak, askeri ayakta tutan düşmandır. Milli ve ebedi bir düşman gösterilir. Bu öğretilerde ise "düşman" yoktur. Diyelim başarısız oldunuz, eleman, ateş üstünde yürüdüğü halde beceremedi. Başarısızlık kimin! Bu kitaplar "başarısızlığı", yanı "düşmanı" gizler. Böylelikle kapitalizmin tüm yenilgisi, bireyin, işçinin, çalışanların üstüne yıkılır. Bu yüzden bir günde ABD'li psikiyatristlerin kapısına tam bir milyon başvuru olur!

Üçüncü öğrendiğimiz, aynı cümlelerin tekrarından kurulmuş bir öğreti olması. Bir deterjan reklamı düşünün, on sene aralıksız "güvenli temizlik" diyor, hiçbir şey ifade etmiyor, çünkü, gayesi zekayı kıtlaştırmak, hafızayı boşaltmak. Zihinsel felç. Bilinç birkaç kelimeden ibaret bir tuhaf emirli-oklu birşey oluyor. Boşalttığı bilince güvenli temizlik cümlesi, bireyin savunması, eleştirisi olmadan gönlünce kurulup, bireyi yönlendirmeye başlıyor. Askerlik eğitimi de basit birkaç emir cümlesinden ibarettir. Boş zihinde tekrar, düşünceyi engeller. Görevi, başka birşey düşündürtmemektir. Modern dünyanın tıkandığı yer de burası. Şu koca dünyada düşünülecek başka şey bulamayan zihin kendini yer, ya da başka alternatif yoktur, boş mankafalar artık bu aptal sloganların bir ömür kurbanı, kölesi, kuklası olacak, Tansu Çiller'in de dediği gibi, ya başaracak ya da başaracaktır...

Büyük trajedi şu; Tarikatlar gün geldi zayıfladı, dağıldılar, suçu, sapık tarikatların, batınılığın, hurufiliğin üstüne attılar. Ancak ehil tarikat ilk şanlı yüzyıllarda herkese dost, herkese kucak açıyordu. Bir gün geldi, başkalarına kötü, sapık demeye, deccal demeye başladı, başkalarına saldırdı...

Bugün şirket yöneticilerinin ise, büyük rakip kurumların borsada belden aşağı oynadıkları, politik hileler yaptığını, haksız rekabet uyguladıklarını söylemeye güçleri-dileri yetmiyor. Çünkü aynı sistemin içinde birbirlerini eleştirecek "bağımsız mekanizmaları" yok, çünkü bir zamanlar kendilerinden küçük balığı böyle yemişlerdi, şimdi büyük balığın bu işe yaramaz leşi yemelerini usulca izleyecekler. Dağılacak, çözülecek güçleri-halleri dahi yok... Batıda akıl hastanelerini işte bu şirket yöneticileri doldurur!

Bu yüzden, öldürücü-yokedici bir enerjik patlamanın sonsuz inadıyla bu gurulara, öğütlere, başarıya, kararlılığı, şansa, sonuna dek mutlak imanınız olacak. İslam inancında dahi, Allah inancı, yüzde yüz bir kesinlikle oluşmaz, müridler bazen, geceleri istemeden, Allah yok mu diye tereddüt geçirir ve sürekli tövbe ederler. Oysa bu şirketlerde en küçük bir inanç zayıflığı, ya böyle değilse hayat gibi, bir küçük zaaf belirtisi, asla yok, beton gibiler!

Oysa bu teknik imparatorluk Descartes'in bir küçük şüphesinden doğmuştu. Bugün Amerika'da bilim adamları "şüphe" duymaya devam ediyor, bilimsel şüphe, ilerleme-tartışma-eleştirme, onların imtiyazlı bir ayrıcalığı. Bizim ne haddimize. Biz, bodoslama bağlıyız, çünkü, ilim-bilim batı dışı toplumlardan uçtu, gitti. Descartes o meşhur kitabında, köpeklerin ruhu yoktur, basit organizmalardır, kesilip doğranabilirler, bir mahsuru yoktur, der. Bugün ruhu olmayan basit organizmalar insanlar oluverdik. Milyonlarca soğuktan titreyen çocuğun küçücük hayatı ya da Afrika kıtasının AIDS'ten on yıl sonra üçte bir yokolacağı...

Ve artık kapitalizm, bizdeki bu öküz enerjiyi bulunca, ayakkabı, banka, yol, sağlık gibi temel ihtiyaçlarımız için değil, temel ihtiyaçlar safdışı edildi, bir insan olarak yüzbinyıl düşünsek aklımıza gelmeyecek, sanal eşyalara, filmlere, süslere, tuhaf elektronik aletlere hızla para ödeyen, bu hipnotik enerjinin tesiriyle, işte bu malların satışı ve kazancıyla modern toplumda imtiyaz edinen, şarlatan, mankafa, taşkafalar cenneti yaratıverdi!

Ankara'da bir yılda toplam yüzmilyarlık kitap satılıyor mu? Çayyolu'nda tanesi yüzmilyarlık yüzlerce daire. Kim alacak bunları, bu taşkafalar

Bu uçsuz bucaksız taşkafalar cennetinde büyüyen talihsiz kardeşlerim! Niçin bu ülkede bağımsız eleştiri yok, bu taşkaflara yüzünden! Niçin iğrenç Sinan Çetin filmleri çok tutulur, bu taşkafalar yüzünden! Neden insanlar sümük gibi iğrenç Fatih Ürek le eğlenir, bu taşkafalar yüzünden, neden bayi toplantısına yemekhane kedisi suratlı Sibel Canlar bir gecede ellibin dolar kazanır, bu taşkafaların beğenisi yüzünden,. Neden Tansular, Mesutlar, Bahçeliler hala iktidarda, bu taşkafaların siyasi zekası yüzünden. Hepsinin elinde başarı, enerji, kalite, barbar baltalar gibi dünyaya neden geldik, hayat nedir, neşe, mutluluk nedir, hepimizin duygularını, duyarlılıklarını kederlerini, hüzünlerini, ıstıraplarını paramparça lime lime ediyorlar. Sanki bu topraklar Anadolu değil, sanki bizi bir ana doğurmadı, sanki hiç şairimiz olmadı, sanki aşk nedir hiç bilmedik, sanki hepimiz ODTÜ, BOĞAZİÇİ, Yapı Kredi, Fenerbahçe, Anavatan Partisi, Malatyaspor, sanki hep birlikte hepimiz, ÇELİKLER TİCARET'in yurttaşlarıyız.

Gençliğimde okuduğum sarsıcı bir hikayeydi, Malaparte'ın sanırım, Camgöz adında... Bir Nazi subayı, köyü çevirir, genç bir direnişçiyle başedemezler, direnişçi ormana kaçar, birkaç gün de ormanda uğraştırır askerleri, sonunda yakalanıp, Nazi subayının önüne getirilir. Nazi Subayı, kendisini çok uğraştıran direnişçiyle eğlenmek ister. Direnişçiye, "sana bir soru soracağım bilirsen, serbestsin" der, "Gözlerimden biri camgözdür, takma, diğeri sahici gözüm. Hangi gözümün benim, sahici gözüm olduğunu bilirsen" der. Direnişçi çocuk Nazi subayının gözlerine bakar, cam gözünü işaret ederek, "o" der "sahici gözünüz." Nazi subayı şaşırır, "neden bu gözüm" dedin... Direnişçi: "Çünkü o daha insanca bakıyordu!"...

Bu taşkafalara son sözüm elbette bu kadarcık değil. Malatyaspor şampiyon olunca Metin Oktay'ı kutlamalara davet eder. İçilir-sıçılır, mikrofonda "Taçsız Kral aramızda" diye bağırılıp davet edilir. Metin Oktay fazla içmiştir. Mikrofonu eline alır. Vali, işadamları, Kaymakam, şık bayanlarla dolu salona doğru sadece bir cümle konuşur: "Malatyaspor'unuzun .mına koyum"... Ortalık karışır

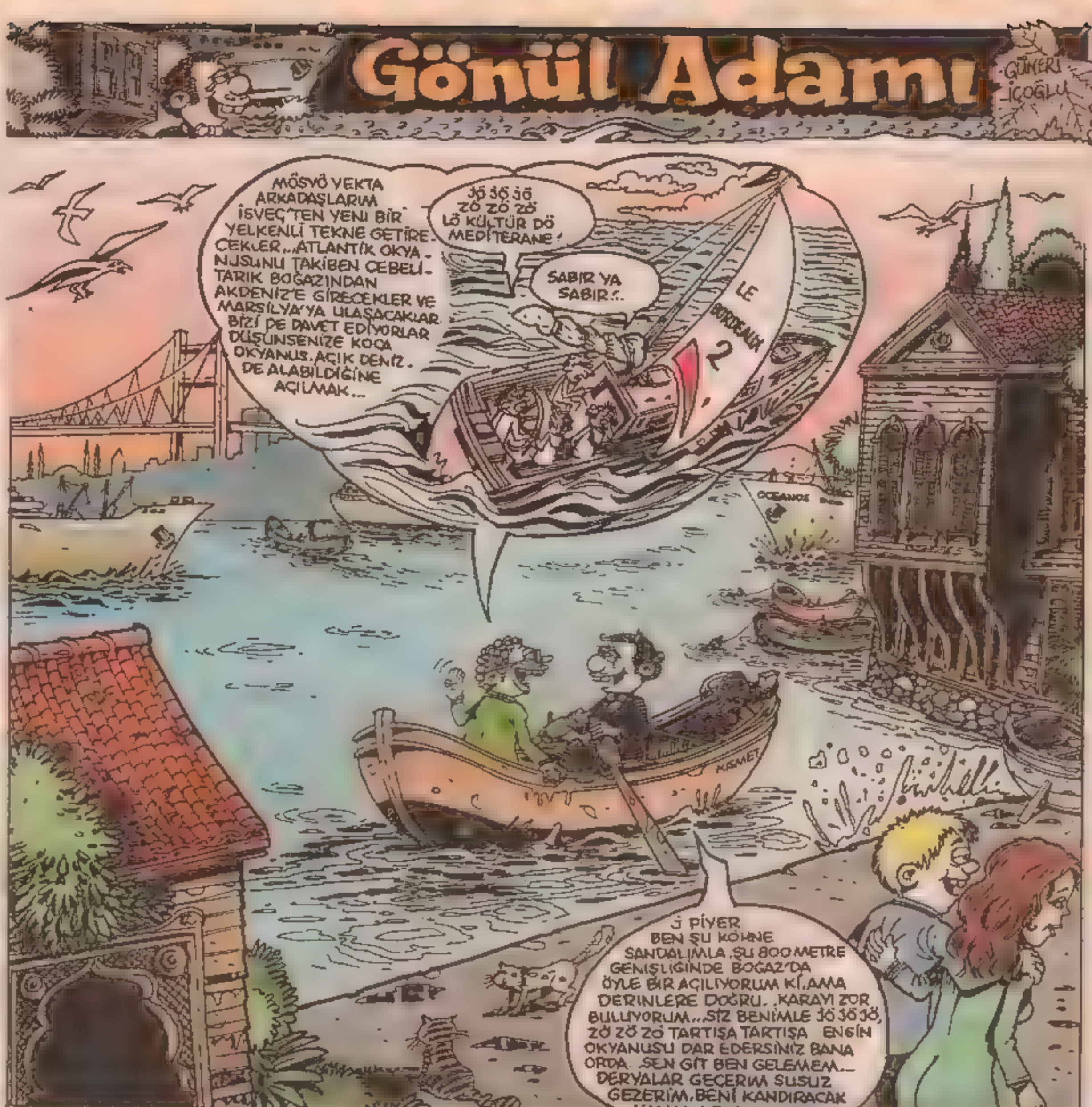

Aynen yaşanmıştır.

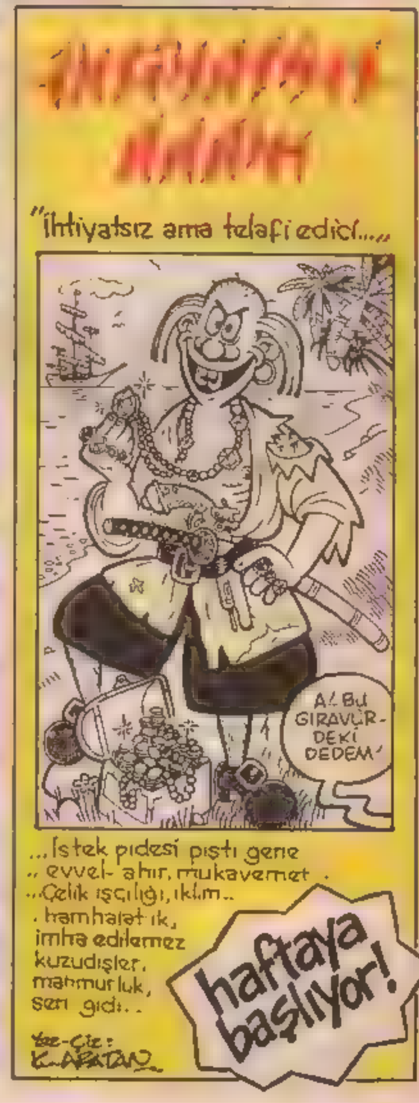

455

29 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/31 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Beko Bokuna

Yazar Şebnem İşiguzel yoksulluğun bu ülkede insanın başına neler işler getirebileceğine dair çok sınır bozucu bir olay yakalamış.. İşte İşiguzel'in yazısı: "Reklamları kafanızda şöyle bir tasnif edersiniz muhtemelen Beko'nun uzaylı reklamını da hatırlarsınız. Uzaylı bir aile dünyaya inip Beko alıyor, uzayda binlerce Beko ile karşılaşılıyor falan.., Sloganı "Beko bir dünya markasıdır". İşte bu uzaylılara televizyon satan dünya markası taksitle televizyon alacak parası olanlara "yoksul oldukları" gerekçesiyle televizyon satmıyor. Nazan uzaylı olmayan, namuslu, çalışkan, temiz bir kadın. Bir süre önce televizyon almak istiyor. Cihangir Beko bayiine gidip şartları öğreniyor. Peşinat ve kefil. Nazan çocuk bakıcılığı yapıyor. Baktığı çocuğun annesi Şebnem Balcı, Nazan'a kefil oluyor, peşinat yatırıyor, Nazan eve gidip televizyonunu bekliyor. Derken televizyon geliyor, ancak Beko bayii "Ben bu eve televizyon vermem" deyip televizyonu geri götürüyor. Cihangir Beko bayii Nazan'ın oturduğu evi, Beyoğlu'ndaki Vakıf apartmanını çok yoksul bulup böyle bir karara varıyor. Ertesi gun hem kefili hem işvereni olan Şebnem Balcı, Nazan ile birlikte Beko bayiine gidiyor. Beko bayii aynı zamanda hukukçu olan kefil Şebnem hanıma "Ben icra mahkemelerinde uğraşamam" diyor. Şebnem hanım da malın eve değil şahsa verildiğini söylüyor ve soruyor: "O zaman neden taksitli mal satıyorsunuz? Kefil isteyerek zaten kendinizi garanti altına almış oluyorsunuz, neden sattığınız malı teslim etmiyorsunuz?" Beko bayii de "Biz televizyonu size satalım" önerisinde bulunuyor. Sonuçta hayatını çocuk bakıcılığı yaparak kazanan Nazan, Beko marka bir televizyon almaya uygun bulunmuyor. Yani reklamlarda uzaylılara bile televizyon satan Beko, ısrarla Nazan'a televizyon satmak istemiyor. Nazan bir Bang&Olufsen televizyon alsaydı ve televizyon o temiz mütevazi evine getirilseydi Bang&Olufsen sabıcısı "Acaba taksitleri nasıl ödeyecek?" diye düşünebilir, tereddüt edebilirdi. Yine de peşinatı ödenmiş, kefili olan bir malı geri götürme hakkını kendinde bulamaz olmalıydı. Ancak Beko zaten Arçelik'in de altında bir marka. Yani Nazan gibi gelir düzeyi düşük kesimin alıp kullanabileceği fiyatta beyaz eşyalar üretip satıyor. Ama Beko reklamlardaki imajına harfiyen uyup ürettiği beyaz eşyaları televizyonları sadece uzaylıların almasını istiyorsa söyleyecek söz yok. İşte etrafımız böyle imajlarla dolu." Bu ülkedeki yoksulluğu yaza çize tarama ucumuzda tuy bitti.. Yok "yükselen değerler" yok "beyaz türkler, diye diye doymak bilmez özuz, görgüsüz kendilerinin deyimiyle 6 milyonluk kemirgen yarattılar. Halkımızı ezdiler, kanını emdiler.. Açlık sınırının altında yaşayan 35 milyon insan Yiyici Dünya Düzeni gereği böcek gibi yok sayılan önlerine çıktığında da tüksürüen bir gurutha dönüştü... Şimdi onlara parasını ödedikleri halde boktan televizyonlarını bile satmayı çok görüyorlar. Yoksullaşma sureci yaşanırken bu sureci hızlandırmak için 'Yükselen Değerler' ideolojisini sındıra sındıra oturtanların içinde bulunmalardan şu sıralarda Türkiye'deki yoksulluğun altını çizme konusunda çatlak sesler çıkıyor... Bir kendi tükürüğüyle yıkanma durumu söz konusu... Ama bize göre şöyle kaynar, haşlak bir su ve Ayvalık kalıp sabunuyla, kara leğende kalalarına vura vura yıkanmaları lazım. Ve bu halk bizce bu işi çok da güzel becerebilir...TA

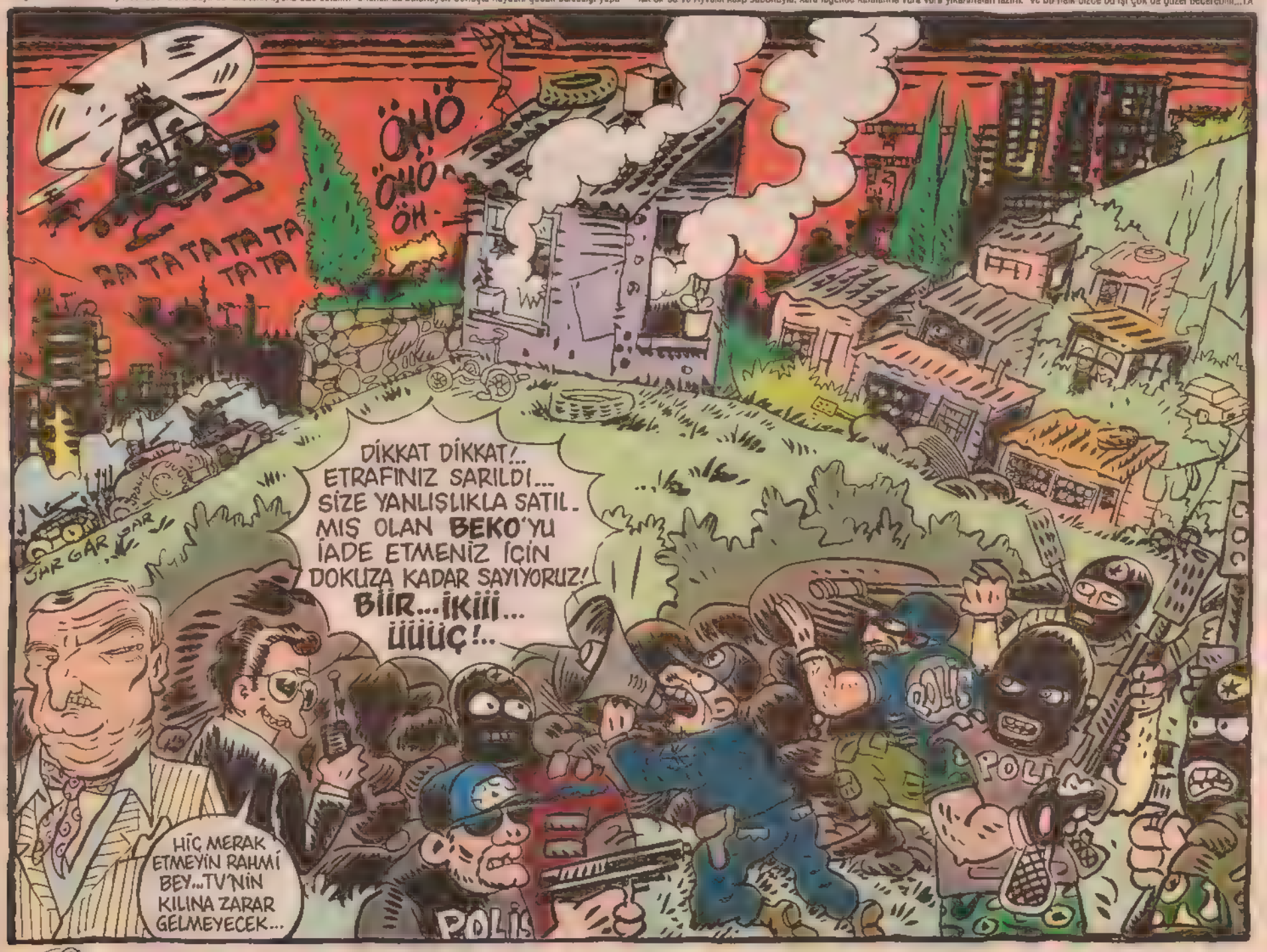

Maceraları Başladı İÇERDE

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

bahadirboysal@leman.com.tr

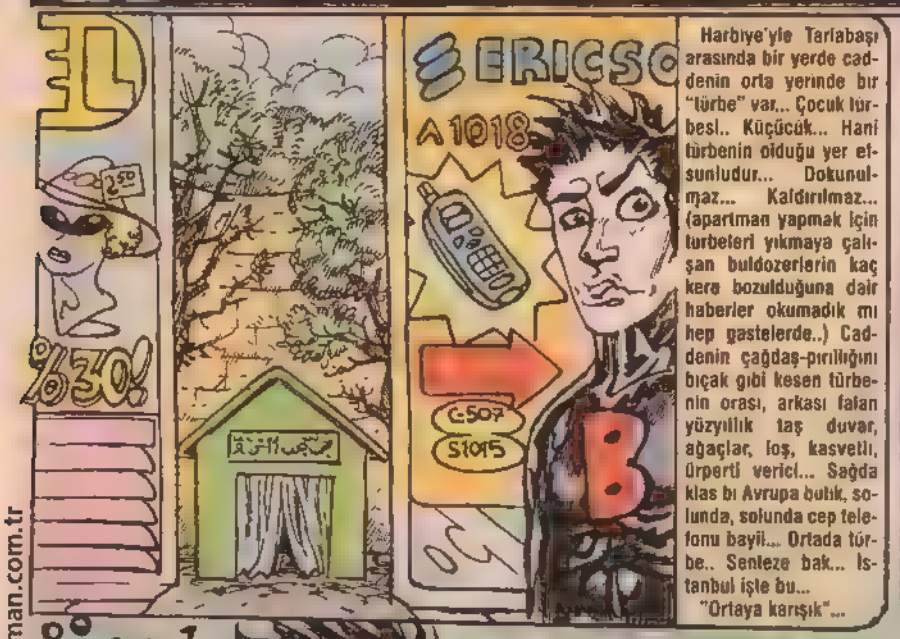

4X10 Geyik Parkuru!

I- Burada Soruları Ben Sorarım!

1- Bu halk niye, gerçekten de maalı bir oyunmuş gibi yılar yılı frizbi oynamıştır? Hâlâ daha oynayan var mıdır? Frizbi oynayıp da zevk alan herhangi bir insan var mıdır?

2- Yasadışı terör örgütü ne demektir? Terör örgütünün, gerekli bakanlığa başvurup yasal izin alması mümkün müdür?

3- Niçin "kayınbirader" kelimesinin cinsel çağrışımları, "baldız" kadar güçlü değildir ve asla da olmayacaktır şu dünyada?

4- Pantolon üzerine kazak bağlayan kız israf nedir? Popo realitesiyle barışık olmayan birey, niçin pantolon giyer?

5- Resmi içecek nedir? Bir meşrubat, tüzel kişiliğe bu kadar hasret olur mu? Ayrıca diyelim ki, Dünya Kupası'nı seyrederken çay içsem, polis beni götürür mü? Ne resmiyetsiz bu?

6- İssız adaya giderken, niye 3 şey götürülür? Madem ıssızdır ada, sana herhangi bir yaptırım uygulayacak kimse yok demektir bu, niye kendini sınırlıyosun?

7- Koskoca Ajda Pekkan, niçin yıllar önceki bir klibinde o zamanlar Türkiye de bilinmiyor diye, free-bag takmıştır? Bir ülkede bilinmeye herşey yenilik olabilir mi? Bir superstar niçin free-bag taşır ki?

8- Tünaydın nedir? Bir kısım öğretmen hariç, birbirine "tünaydın" diyen bir başka meslek grubuna rastlanmış mıdır?

9- Dost kazanma sanatı nedir? Dost kazanmada usta olan kişiye sanatçı dersek, Van Gogh a ne diyeceğiz?

10- "Karşının taksisiyim" diyerek müşteri almamak nedir? Ahmet Dursun, Fenerbahçe Stadı'nda "Ben karşının santrofuruyum" diye gol atmayabilir mi? Karşının son ütücüsü, burada ütü yapamaz mı?

II- Değişiklik İyi Şeydir!

1- Ertuğrul Özkök değişiklik yapsa, pazar yazısında "Kooperatifler Yasası'ndan bahsetse!

2- Emel Müftüoğlu değişiklik yapsa, konuk olduğu bir programda çocuk sesiyle konuşmasa!

3- Hulki Cevizoğlu değişiklik yapsa, programını stand-up'la açsa!

4- Mazhar'la Fuat değişiklik yapsa, gruptan Özkan'ı atıp, yerine Yıldırım Gürses'i alsa!

5- Tina Turner değişiklik yapsa, "Ben rock'ın babaannesi değil, annesiyim" dese!

6- Kopya köyün Dolly Emrah değişiklik yapsa, Emrah'ı bırakıp Selamı Şahin'e yönelse! (İsim de hazır: Selam Sahip!)

7- Hakan Balamır değişiklik yapsa, bir filminde de boğazlı kazak giymese!

8- Emin Çölaşan değişiklik yapsa, I.Melih'teki I'nın hangi isim olduğunu yazsa!

9- Hıncal Uluç değişiklik yapsa, bi gün Ünal'dan bahsetmese!

10- Biz bir değişiklik yapsak, birilerine randevu versek de, 32. Gün'ü izlemesek!

III- Aşk Dünyası Pratik Bilgiler!

1- Sevgiliniz sizle ilgilenmiyorsa: Siz de onunla ilgilenmeyin!

2- Sevgiliniz ilişkiyi sık sık gözden geçirmek istiyorsa: Duymamış gibi yapın!

3- Sevgiliniz maddiyata çok düşkünse: Sakın borç istemeyin, ömrü azalmış gibi yapar!

4- Sevgiliniz tıknaz ise: Sınav çekin!

5- Sevgiliniz evli ise: belki de sizle evlidir, telaşa kapılmayın!

6- Sevgiliniz başkasıyla evli ise: Boşanmasına yol açacak hal ve hareketlerde bulunun!

7- Sevgiliniz anlayışsız ise: Burnundan getirin!

8- Sevgiliniz kedi-köpekten hoşlanmıyorsa: Bıçki-dikiş yöneltin!

9- Sevgiliniz alışveriş hastası ise: Düşüncelerini okuyun!

10- Sevgiliniz sizi aldatıyorsa: Aldattığı kişiyle buluşup durumu sorgulayın! Aldattığı kişi sayısı birden fazlaysa, hepsini davet edip alkolsüz bira eşliğinde tartışın!

IV- Federe Geyikler!

1- Mustafa Topaloğlu'nun uzaylılarla ilişkisi doğrudur ve çok eskiye dayanır. Küçük Mustafa, dayısının tarlasında UFO kovalarmış

2- Zagor Tenay'ın "Din ve **Ahyak**" konulu söyleşisi, haftasonu The Marmara İletişim Fakültesi'nde izlenebilir!

3- Şeftali soyu, sıvı battaniyedir!

4- Kalemi gerektiğinde toka olarak kullanan kızlara, aynca hastayım!

5- Ne kadar sınsılık varsa, gizli öznelerden çıkar, dikkat!

6- Yaşamak zaten zor, bi de çalışmak neymiş?

7- Kendini bilmeyen kişi, gün gelip "bilinçli" olsa ne yazar

8- Uyuyan Prenses yıllar yılı uyuduktan sonra, Prens gelip öptüğünde "Hmmm, canım, n'olur bi on dakika daha uyuyum" deyip yana dönse, Prens tiksinmekte haksız mıdır?

9- "Asosyal Kulüp" olabilir mi ki, "Sosyal Kulüp" var? Bununla birlikte "sosyal" olmadan "demokrat" olunmaz mı?

10- Sen herşeyden habersiz masum masum uyurken tutar kartvizitinden zivana yapar eloğlu!

Mehmet Eymür'ün Web sitesine göre "Yeşil" Demirel'in Cumhurbaşkanlığı döneminde Çankaya Köşkü'nü ziyaret etmiş.. Bi de altın dolmakalem hediye edilmiş...

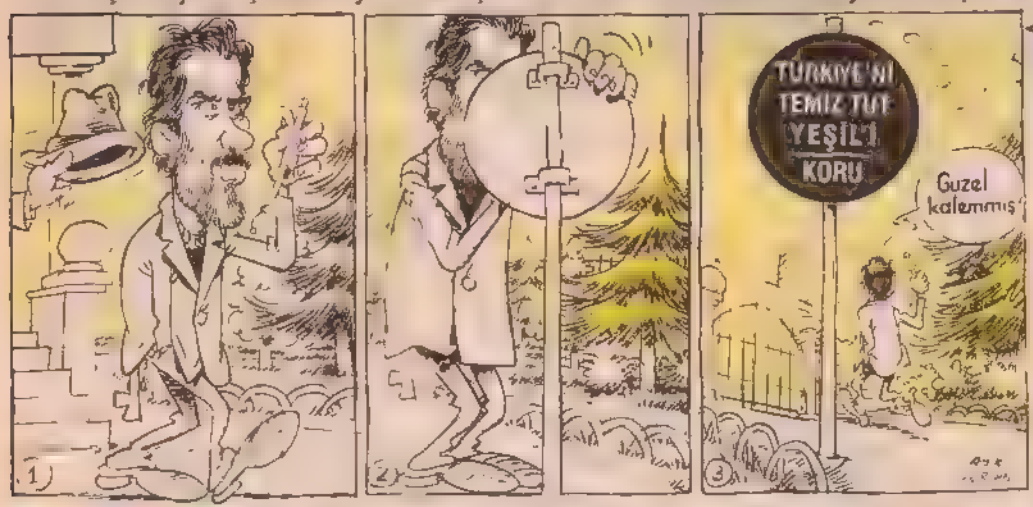

Hayalı ihracatçı Altınbaş Holding Kuzey Irak'a 66 milyon kilo muz ihrac etmiş.. Bu rakama gore Kuzey Irakliler adam başı 33 kilo muz yemiş

Burdur Cezaevi'nde soruşturmalar, vahşetin sorumluları hakkında değil, işkencenin fotoğrafını basına verenler hakkında sürdürülüyor

BEKO aya gideceğini duyurmuş markası olabilirsiniz(!) ama adam olamazsınız

ERBAKAN tükür tükür yala "gavur, hıristiyan, klubu"nden medet umasıca

YOK Yıkılası Öğretim Kurumu

DEMİREL felaket geliyorum demez

YAŞAR OKUYAN tescilli emekçi

NÜKLEER GÖZ BOYAMA utangaç atom parçacıkları

E-KOLAY REKLAMI rahmetinin an sına, e-şoğlu eşekler

Emniyet Genel Müdürü Turan Genç TBMM İnsan Hakları Komisyonu'ndan işkence mağdurlarının ismini istedi... Komisyon başkanı Sema Pişkinsüt işkenceden endişe duyduğu için isimleri Genç'e vermedi...

Yenikapı-Bandırma arasına feribot konulduğundan beri bu rota askıdan karayolunu kullananlar için kabus olmaktan çıktı. Bu rotada direksiyon sallayanlar yolun tam bir cehennem ve kabus yolu olduğunu bilirler. Son derece hızlı olan yeni feribot çok da konforlu. Hele feribot diye eskiden kullandığımız arabalı vapur mezbeleliğine göre. Son derece şık koltuklar entes bir kafeterya, çocuklar için oyun alanı ve oturduğunuz her yerden izleyebileceğiniz kapalı devre televizyonlar. Bu televizyonlarda oynayan filmlere gelince sile durun.. TITANIC, JAWS.. Korku feribot yolcularını bekler. Nuncy Akgün

İSTER İNANIN

BİR REKLAM Ayın Karanlık Yüzü

Alp Tamer

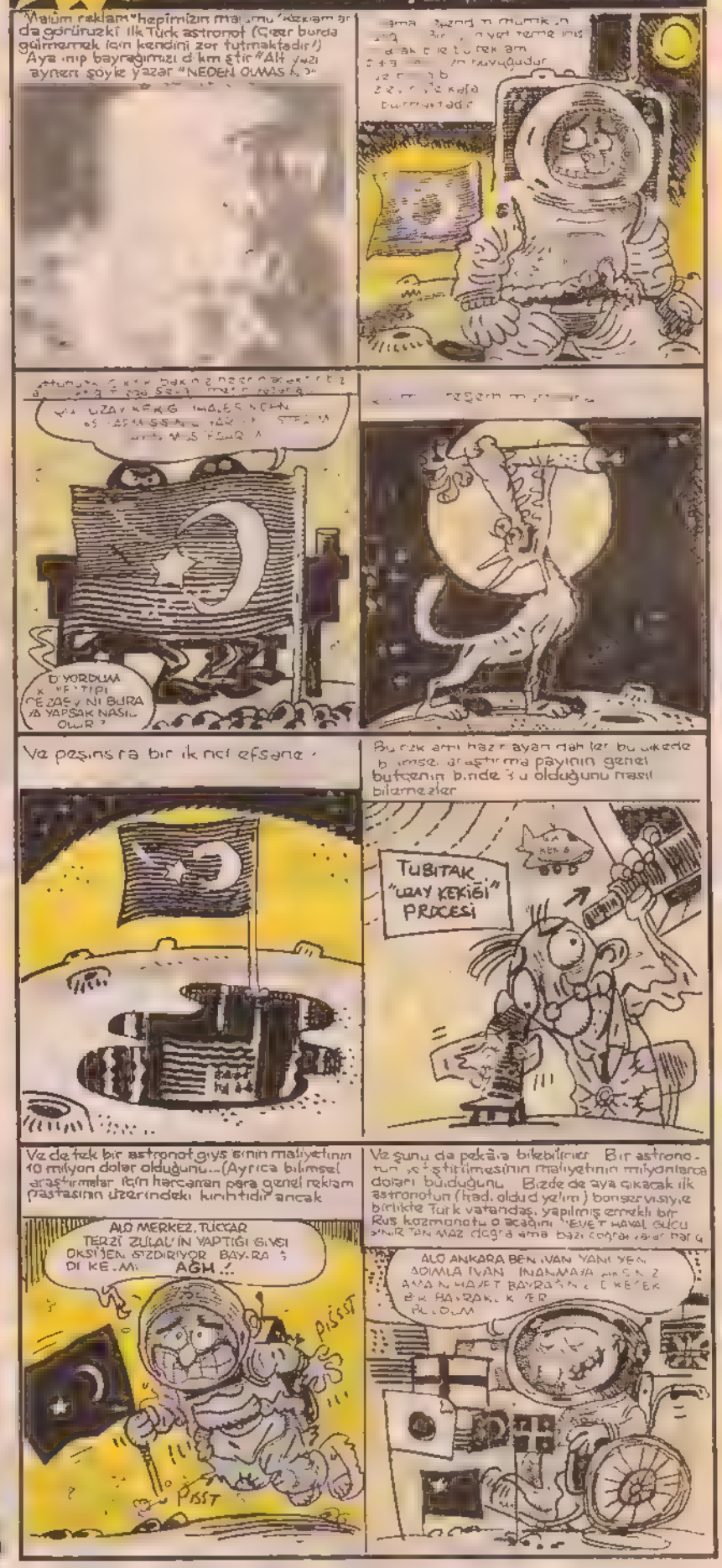

DUYURU

DEĞİRMENDERE FINDIK FESTİVALİ SÜRÜYOR.. 30 TEMMUZ CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 15.00'DE. LEMAN'DAN SUAT ÖZKAN, ASLAN ÖZDEMİR VE BİRKAÇ LEMANCI DA ORDA OLACAK.

Aslında Değirmendere yine Lemancıların güçlü anılan var. . Depremden bir hafta önce yine oradaydık. Deprem bizim söyleşi yaptığımız sahili götürmüş., Arkadaşımız Suat Özkan'ın rahmetli ağabeyi Necati Özkan'ı da bu depremde orada kaybettik... Herşeye rağmen bu şenliği sürdüren Değirmendereliler ve Belediye Başkanları ertuğrul beyi kutluyoruz)

DİKKAT **D&R ve GROSE marketlerde Leman ARAMAYIN....**

Aldıkları fahiş dağıtım komisyonu yetmezmiş gibi kendilerine ait D&R ve dağıtım yaptıkları gros marketlerden ek %8 komisyon daha kesen, yetmezmiş gibi bunun üzerine her hafta buralarda satığımız dergilerden kazandığımız paranın daha daha fazlasını hizmet faturası olarak Leman'a yansıtan, dağıtım şirketimizin bu tavrı karşısında dergilerimiz Leman, Lemanyak, Okuz ve Gıt'ı buralara sokmama kararı verdik .. Ama unutulmamalıki Leman girmeyen dukkan ve market e güneş girmez .. Demek ki neymış, Leman ve kardeş dergilerini buralardan değil dışardan almalısınız

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tırpanazomigabiyetsizler

KÖYÜM ADAMI TİMSAH PERTEKLİ ÇOTUR CIRRIĞIN KÖR ÜNZİLE'YE MUSALLAT OLANDA...

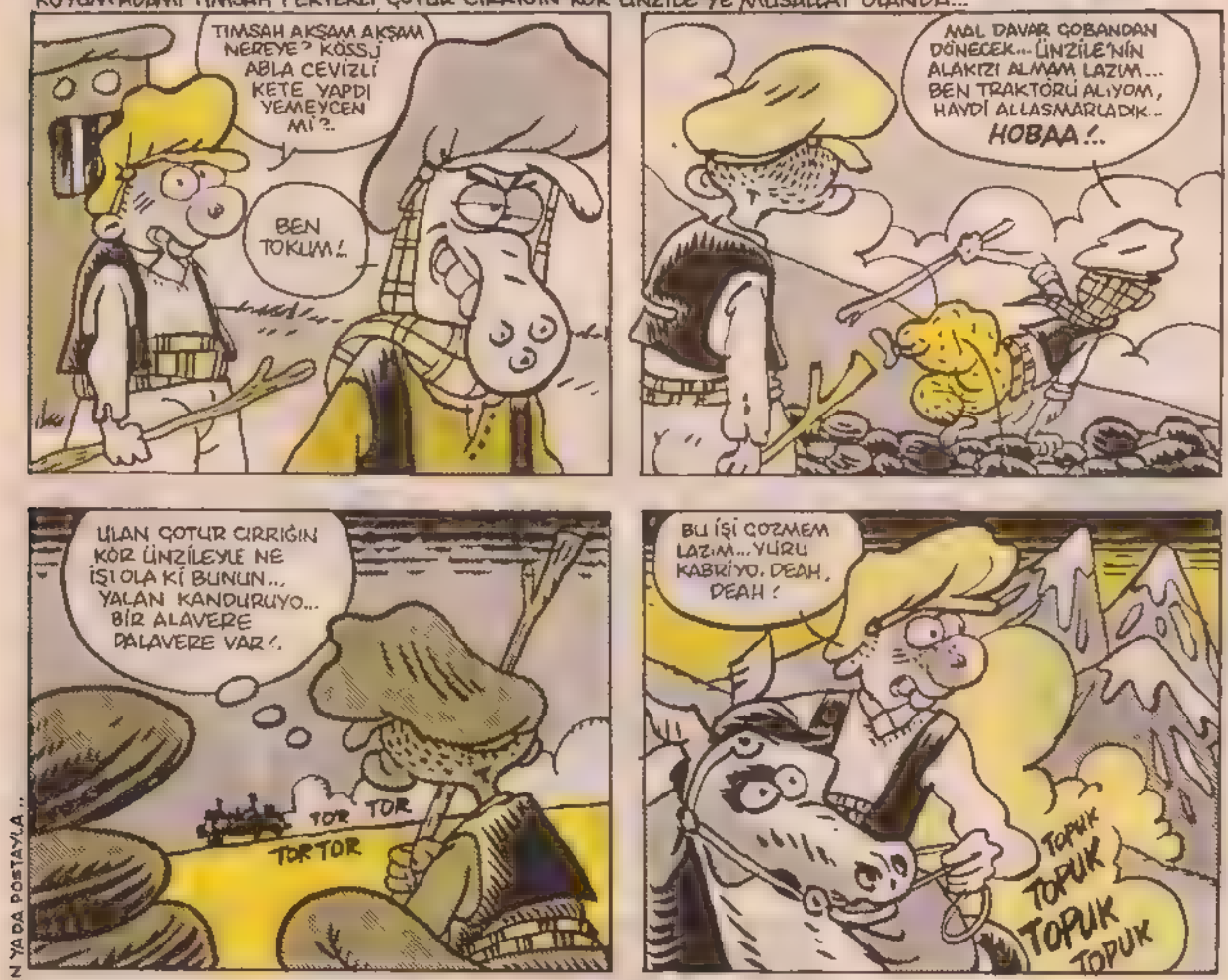

DARAL-TİMSAH TİŞÖRTLERİ ORTAMDA 10 KAPLAN GÜCÜNDEDİR KAAROESİM. ALLAH NAZARDAN SAKLASIN YAANİ!.. LEMAN KÜLTÜR'DE VE İYİ BAYİİLERDE YA DA POSTAYLA...

açık büfe

met üst

- açılın açılın ben deli'yim!

- 'mutlak hakikat', 'mutfak hakikatı'ne yenilir hep!
- **ankara'ya gittiğim vakitler meclis binasının önünde bir kaç tur atarım, milletvekilleri 'insan' görsün diye!**
- her elini sıktığına bir parmak da hediye et!
- **öbür dünyaya gitmeyi, bu dünyada denesene ya!**
- hayattan uzaklaşmazsınız, olseniz bile!
- **huzur gaz yapıyor bizde, pışpışla şiddet pışpışla!**
- hammaddesi vaad, yalan dolan olan bir politka'dan hakiki ne üretilebilir ki!
- **porno diye bir mevhum kalmayacak bir gün!**
- küsmek tek taraflı silahsız düello!
- **insan bulunduğu yaşından ortalama 9 ay 10 gün daha eskidir!**
- herkes birbirine sınav sorusu!
- **figaro'nun düğünü'nde halay çekelim!**
- ancak biri kendisinden bahsetmiyorsa konuşuyordur!
- **kadere hizmet edercesine yaşıyoruz!**
- iyi insan her şeyin acemısıdır biraz!
- **işkence atasporumuz olsun!**
- sen de benim veto'larımdan birisin!
- **yükseklere ine ine çıkılır!**
- arkandan ne fısıldıyorlarsa hakkındaki gerçekleri odur!
- **bilim ve teknoloji üreterek hayatın doğal akışı, samimiyeti saptırılmıyor mu!**
- imla kuralları'nı 'bürokratık engeller' gıbi gören angutlar var!
- **bonservis bedelim belli olsun ben başka gezegen'e gideceem!**
- hızlı yaşa genç öl işlevin yakışıklı olsun!
- **her koyun kendisine bir köprüde keçidir!**
- kaderini değiştir de gel!
- **aysberklerle elleşmeyin!**
- sündürdüler ömrümüzü bu hayata sığıştırmak için!
- **sanatçı alanında ışığı ilk hissedendir, çünkü genellikle akşamdan kalmadır!**
- anılar yaşlılıkta anlatılır! çünkü şahitlerin çoğu ölür!
- **vatandaş değil de birer acentayız sanki!**
- sit alanı ilan edin beni!
- **zamanın ereksiyon hâli olsa olsa bu hayat, zaman ömrümüz'le mi boşalıyor!**

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SEN BENİM KIM OLDUĞUMU BİLİYON MU HA?! BİLİYON MU?!

Paranoya

LAVUK ÇİFTLİĞİ

SALAKLAR TAVUK ÇİFTLİĞİNİ YANLIŞ YAZMIŞLAR.. DUR İÇERİ BİR BAKİİM HEE HEE HEE'

ONDAN SONRA MANİTAYI O BİÇİM YALADIM ABİCİM YAA!..

ÇOK İYİ AABİİ YAA..! BEN DE DOĞAN GÖRÜNÜMLÜ ŞAHIN YAPTIM KENDİME'.

BU KONUYU İRDELEMEK LAZIM ARKADA - ŞIM'.

EY OĞUL, HİÇLİĞİN VAR OLMASI, HAYATIN ANLAMI KONUSUN - DA BİR İPUCUDUR !..

EY DEDE, HİÇLİĞİN VAR OLMASI, HAYATIN ANLAMI KONUSUNDA BİR İPUCUDUR.. HE HEE HEE. VAY BE RÜYALARIN TERSİNE ÇIKTIĞI DOĞRUYMUŞ!.

LOMBAK 2'NİN 7. BASKISI

KİTAPÇILARDA VE GAZETE BAYİLERİNDE

DİLEYİN BENDEN BİRBUÇUKAR ŞEY!..

ŞEYY ÇAMAŞIRLARI YAKTIM KOCACIM ...DIŞARDA ŞEYDELİM Mİ?.

PÜÜ ALLAH BELANI VER - SİN SALAK!. HEM DIŞARDA NE EDECEK MIŞIZ Kİ?.

lombak@kaman.com.tr

Aksamsetasi

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

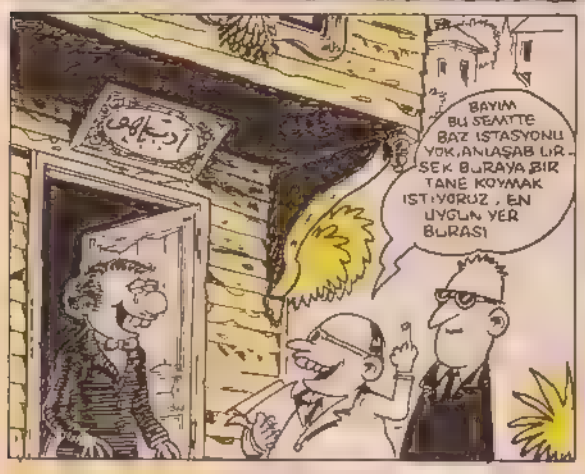

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Kocaeli Maşukiye Armut festivali 3 gün Armut piş ağzıma düş yok kardeşim.. Kaldır kıçını ve Maşukiye'de armut meyvesinin gönüllü neferi olacaksın inanmıyosun yaaa!!

TEREDELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@ixman.com.tr

GÖÖÖ...HÖÖ...ÖÖTT..!
GÖÖ...ÖÖÖ...TTT..!

HAYIR..! İHİİHİİİHİİİHİİ..!
İHİHİİ DE YAVRUM...İHHİ,İİİ..!

ANANIN YOK...ANANIN YOK ULAN..! SADECE MUU, MOOÖ..!

BURADA HAYVANLARI TERBİYE EDERİZ BİZ...KENDİ ORİJİNAL SESLERİYLE ORTALIĞA SALSAK OHOO...ÇOK REZİLLİK ÇIKAR ÇOK..

AANNAA-NINAA...MUU ANNANIINA..-MUU..!

ÇUK ÇUK ÇUK..

BÜTÜN MENKULLER VE GAYRİMENKULLERİMİN YARISINI KARIMA BIRAKIYORUM... DİĞER YARISININ SEKİZDE BİRİ TEKRAR KARIMIN... KALAN KISMININ İSE EVLATLARIMIN ARASINDA EŞİT OLARAK BÖLÜŞTÜRÜLMESİNİ İSTİYORUM. VERASET VERGİSİ DE UNUTULMASIN...

EE.. NE ANLADIM KI BEN BU VASİYETTEN... BUNLAR ZATEN MİRAS HUKUKUNA GÖRE BÖYLE PAYLAŞILIR!

BAK...DONUMU ÇIKARMA-DAN ÖNCE, SON KEZ SORUYORUM...SENİN İÇİN BOY MU ÖNEMLİDİR, İŞLEV Mİ? Kİ?

AMAAN. NE BİLİYİM, TAKTIN SEN DE HA?. ÇOK MU KÜÇÜK YOKSA. GÖSTER BAKİYİM...BU SAATTEN SONRA NE ÇIKARSA BAHTIMIZA ARTIK.

DIŞ HEKİMİ

DIŞARIII..!. ÇIK DIŞARIII..! DIŞARDA BEKLE... DIŞARIII..!.

KAPISINDA DIŞ HEKİMİ YAZIYODU. İMLA HATASIDIR DİŞ YERİNE .DIŞ YAZMIŞLARDIR DEDİK GİRDİK AMA, HERİF SAHİDEN DIŞ HEKİMİYMİŞ MEĞER..!

YANİ, PATRONUN AKRABASI OLABİLİR AMA, BU DA MANTIKSIZLIK...HER ADAM, HER İŞTE ÇALIŞMAZ Kİ?!

canbarslan@turk.net

Edirne Lala Paşa Hayvan ve Emtia Panayırı Ağustos'un ilk haftası.. Mevzuyu anlayamadık ama neyse bizden duyurması sizden yola koyulması..

Güneri'nin Cemiyeti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

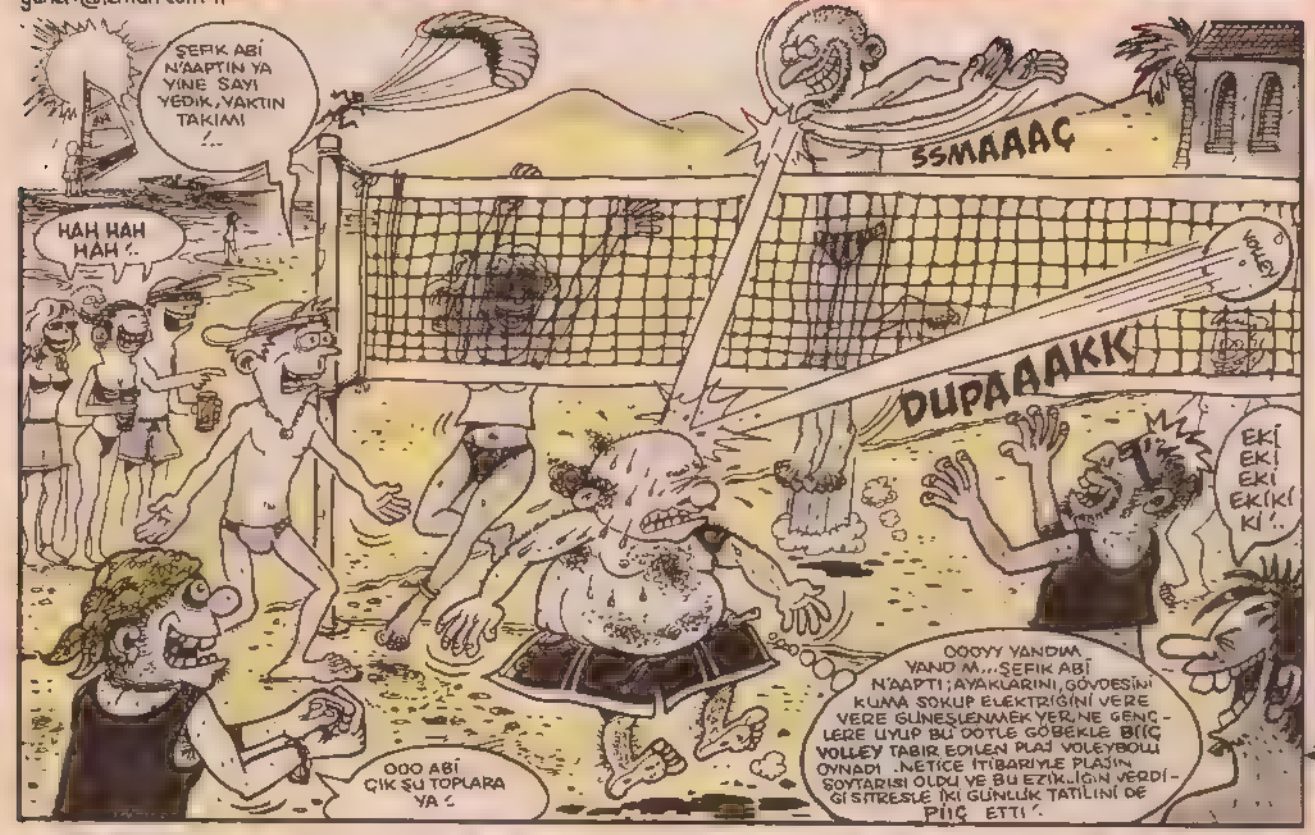

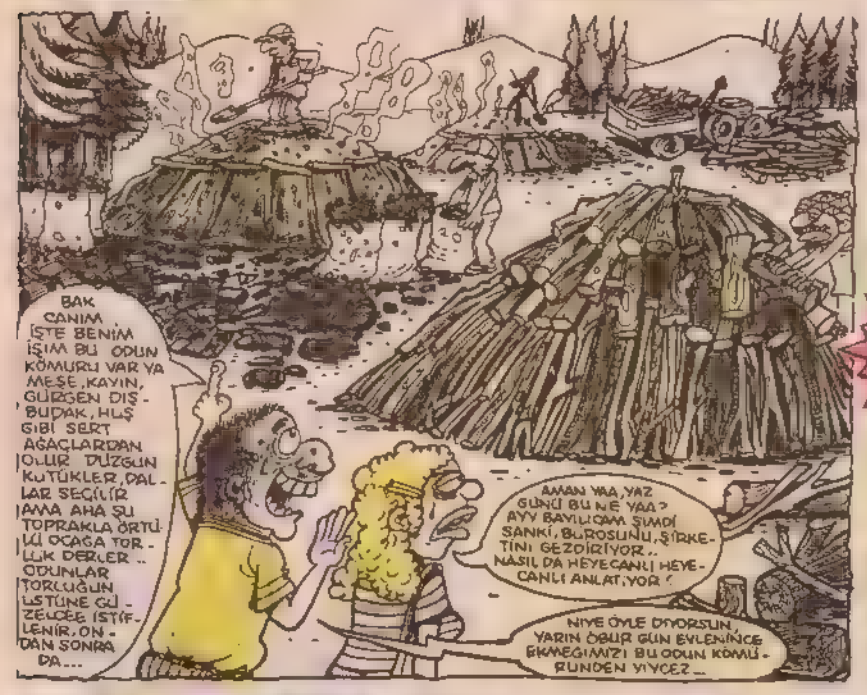

FİRAVUNUN LANETİ İKS LARÇ TÜM GAZETE BAYİLERİNDE

Dikkatle arayınız, genellikle en arka raflara tum yayınlarn arkasına, gözden ırak bir yere koyuyorlar...

Çankırı Kızılırmak Kavun Festivali'ne gidile.. Circir olma ihtimaline karşı birkaç çift yedek don götürüle..

Doya doya kavun yiyile, bir miktarda bagaja konulup konurkomşuya hediye getirile..

SALAK ÖYKÜLER DİZİSİ

Madem uzun bir gecedir ömrüm, hayat olmayan neyse onu özlerim
Dönemem bir daha o buyuk yoksunluğa... Çunku artık sadece o der
dırıbır kanatlarımı... O büyük şehvet...

Dünyan n en çekici insanlandır yan yolda inenler... Bir de sevdasız k
larında ömürlerinden kendilerini düşenlerdir...

Karanlık bir güneştir güzell k. Mutluluk, o güzelliğin hemen ardında
ır... Hayatım bu aldanışa adayanlardır aşkın kollarına bilerek atılanlar .

Belki sırf bu yüzden yaşar bu insanlar . Mutluluğun ogüzelliğin heme
dında olduğunu sandıkları için...Onları anlarım... Yoksa, yoksa nasıl ta
mül edilebilir bu hayata, bu büyük yalnızlığa... Nasıl .. Nasıl... Nasıl..

Bazen uyanıp kendimizden, gövdemize bakar şaşarız.. Siz yapar m
ellerime, ayaklarıma bakıp üzülürüm ben... Bazen aynada yüzümü ne
getirdiğimi düşünür, üzülürüm. Bir gözlerime, bir de içimde yıllardır o
dan bu insana, o kalpten bu kabe gezdirdiğim aşkıma bakar üzülürüm

Uçurumdur aşkın öbür yüzü... Korkarız derini ginden. Korktukça yak
za bir yere düşeriz. Düştuğumüz yerden o parçalanmış yüzümüz görü

Birbirimizi sevdikçe, inandıkça, bağlandıkca buyür uçurumlar... Birb
ze giderayak armağan ettiğimiz tek şeydir onlar... Hayattan tüksınıp birb
ze sarıldıkça büyür, dennleşir o uçurumlar. .

O uçurumlar lo başında durur, o korkunç yalnızlıkta birbirimizi bekl
Alnımızda bir üçüncü göz hayal ederek birbirimizi bekleriz... Gelecek g
cesi, para, güç, saygınlık, ün, çevre... Hiçbiri yetmez, bu korkunç yo
luktan kurtulmak için; bir de aşk isteriz...

Alnımızda üşuyen üçüncü bir gözle doyasıya aşk isteriz... Parçala
yüzümüze sarılıp kımsesiz bir gecede doyasıya,katıla katıla ağlamak ist

Herşeyi elde ettikten sonra ama... Herşeyin sonuna geldikten sonra.
çümseyerek, yargılayarak, yoksayarak gelinz kalbimizin sonuna... Tik
ğımız bu hayatta bir yerlere gelme adına, kıyarız benliğimize...

Üç kuruşluk hesaplarda; basıt, faydacı ilşkilerde, biraz daha rahat
yabilmek için yaptığımız çıkarcı alışverişlerde kıyarız benliğimize...

Oysa nasıl da güvenirız kendimize... **Olsun,** deriz **içimizden, olsun la
dayım herşeyin, birgün bunların da sonu gelecek, ben biliyorum ken
ve saklıyorum o en saf yanımı yaşadığım bu herşeyden, ne yaşasa
ne kadar kirlense de benliğim lutkuyla saklıyorum, saklıyorum o e
rindeki gizli özlemimi...**

Oysa hiç, ama hiç öyle değil . Bakın, kımse kımseyi dinlemiyor
ne kadar yorgun nezaket, bakın herkes biran önce kalbinin evine dönm
tüyor artık... Tarumar ettiği kalbinin evine... Yıllarca yazık ettiği kalbin
ne.... Buyüzden artık çok kımsenin evi yok... Bu yüzden yıllardır evlerin
den gürültülü caddelergeçiyor, bu yüzden yıllardır evlerin içinden kirl
veçiğlik çığlığa benlikler, gözleri bağlı arzular geçiyor.

Evlerin içinde alev alev yanıyor hayatlar, yanıyor umutsuzca kirle
benlikler... İnsanlar akşamları bu alev alev yanan hayatlarını seyretme
diyorlar... Kımsıne ağır geliyor bu kirli, bu amansız yangın... İşte onlar
kirlettikleri benliklerine rağmen dışarda kalıp kendilerine yıllardır verdikle
zü lutmak istiyorlar... Hemen o an da, bir anda, ellerini uzattıklarında
nup ele geçirebilecekleri bir aşk istiyorlar...

Oysa bılmıyorlar, onlann aşk dedikleri donmuş, oradakalakalmış.

mründen Düştün Kendini...

mayan bir güzellik aslında... Öyle kirlenmişler ki, kirlenirken öyle yorulmuşlar ki,yorulurken öyle kopmuşlar ki hayattan, ancak ölü tanrıçalara bağlanabiliyorlar, ölü tanrılara...

Yaşamasızlıktan kaskatı kesilmiş ölü güzelliklere bağlanıyorlar... Ölü güzelliklerden hiçbir ses gelmeyince, bir süre susup bekliyor-

.Sonra, biraz daha inatçıları hiçbirşeye kapılmayıp yarı yolda inenlere

at kesiliyorlar... Bir resme yıllarca bakıp ağlayanlara...

ense güzel fıan değildim... Sadece yarı yolda inmiştim... Delice açken lliğe ve umutsuzluğumdan kayıtsızgörünüyordum herşeye... Sadece lu beni çekici kılan... Oysa yüreğimi yiyerek gelmiştim o derin kayıtsız- Durmadan.

elki de bu yüzden bende olmasını çok istediğim şeyi gördüler bende... uluğun ardındaki güzelliği, güzelliğin ardındaki mutluluğu... Öylesine yam ki onlara, ellerini uzattıklarında mutluluğa; mutluluğa ulaştıklarında he- ardımdaki o yıllardır özledikleri güzelliğe sahip olacaklarını sanıyorlardı.

aklayacak çok şeyim yoktu... Neysem oydum... Öylesine susamışlardı ayatıma adım atar atmaz bütün sırlarını savuruverdiler... Hepsi bu muy- üye bekledim... Hepsi buymuş...

ylesine susamışlardı ki kendilerinin olmayan bir şeye,bugüne dek ne mışlarsa hayallerinin tersine hepsini birçırpıda anlattılar... Bu güne dek ne amışlarsa gelip benim avuçlarıma koydular... Hepsi buymuş...

nlar da benim gibi seksten bıkmış, ölesiye aşk arıyorlarmış...

adece saf bir dokunuşun erdemini yıllarca taşıyabilirlermiş

irlenen benlikleri bir tek benim aşkımda temize çekebilirlermiş ..

en özledikleri herşeyin son umuduymuşum... Öylesine özlemişler ki be- ende ki aşkı, haketmişler hemen ardımda duran mutluluğu... Biraz izin em, biraz direnmesem, karşı çıkmasam onu yakalayacaklarmış... Oysa m de kirleniyordu benliğim onlar gibi... Ben de basit ilişkileri giriyordum, acı, sıradan ilişkilere... Ben de onlar gibi susuzdum kirlenmeyen herşe- Bu yüzden kaçıyordum kendimden...

u yüzden durmadan değişiyordum...

u gün böyle, yarın bir başkaydım. Hem bu hayatta yaşıyor, hem aşkı arı- um. Benliğim kirlendikçe artıyordu susuzluğum. Herşeyimi kabullendiler, eyime bağlandılar, ama o sonsuz susuzluğumu görmezlikten geldiler. paramparça, o kirlenmiş sevgilerini herşeye yeter sandılar... Oysa anla- ır d ye çok çaba sarfettim, ama anlamadılar... Onlar beni ölü bir güzellik dılar... Ölü mutluluk, ölü tanrı.., Uzanıp güzelliğin ardından hemen alıve- klen bir mutluluk sandılar beni..

Oysa ölü bir güzellik değildim ben, hemen ulaşılabilen bir mutluluk hiç değildim... Acıydım, hüzündüm, kendimle kıyasıya kavgaydım...

Beklemedim değil, bekledim; bekledim köpekler gibi, beni böyle sevecek birini, o korkunç arayışlarda, o korkunç boşluklarımda... Beni ben bile tanıyamazken, beni anlayan, tanıyan birini bekledim, beklemedim değil... Ama sonunda herkesin en uzağı ben olurdum .. Kendine en uzak ben

Keşke ilk sevdikleri gibi kalsalar... Keşke beni ilk sevdikleri günlerdeki gibi tabulara, kurallara, başkaldırmaya hazır olsalar...

Hep beni sevdiklerinde olduğu gibi çoğunluğun doğru bulduğu ve saydığı herşeye başkaldırsalar... Keşke sevgim her zaman onları durmaksızın uçursa... Benden aldıkları umutla en yasak şeyleri yaşamaya ömürleri boyunca hazır olsalar... Oysa bana ellerini uzattıkları yerde güzelliğin ardında koşulsuz ve uçsuz bucaksız bir mutluluk bulacaklarını sanırlar...

Gördüm, bana uzanan ellerin yalancıktan kavrulduğunu, gördüm ..

Çünkü beni sevmelerine izin verdiğim günlerde dünyanın en ahlaksız, en kuralsız insanları oluverirlerdi birden... Bende sandıkları güzelliğin, beni ele geçirdiklerinde sahip olacakları mutluluğun benden bile çok uzakta olduğunu anladıkları an birden dünyanın en ahlakçı insanları kesilivenrlerdi...

Herşeylerini vermeye hazırdılar, ama değişmekten ölesiye korkuyorlardı... Onca şey yaşanırdı, ama içlerinde hiçbir şey değişmeden biterdi yolculuğumuz... Hiç gidilmemişcesine biterdi...

Benimle birlikte yola çıkmak isteyenler birden umutlarını yitirip kendilerinden değil, benden korkmaya, **yazık sana**, demeye başlarlardı... **Boş yere harcıyorsun hayatını... Sen daha iyi şeylere layıksın**, derlerdi.. Bana bunları dedikten sonra eskisinden daha ıssız, daha zavallı hayatlarına geri dönerlerdi. **Bana boş yere harcıyorsun hayatını** dediklerinde, onların yaşadıkları hayatın ne kadar acımasız ve can sıkıcı olduğunu düşünürdüm hep... Öyle yalnızdım ki onların hayatını düşündükçe kendi hayatımı yüceltirdim .

Çünkü neyi özlersem özleyeyim, nereye gidersem gideyim,özlediğim herşeyi, gittiğim heryeri biraz da onlara borçluydum...

Oysa ben gittiğim yerde kendime sanıldığım kadar onlara da sanılırdım... Hem kaç kişi kaldı bu hayatta sevdasız kalınca ömründen kendini düşenler.

Hem ben neyi özlersem özleyeyim, **uzun, çok uzun bir geceydi ömrüm..**

Yalnızlıktan delice korkardım, ama kendimi en çok ayrılıklarda tanırdım...

Ne kadar çoksa terkedenim, o kadar güzeldi vardığım heryer...

cezmier@leman.com.tr. Cezmi Ersöz

* **Şiir Odası.** Temmuz sayısı çıktı!
* **Çember Şiir Seçkisi.** Yeni sayısı çıktı!
* **Yalçız.** Mekan tutmaz kendine yurur Zamansız. Yeni sayısı çıktı!
* **Mollo Celal.** Ne Kadar Güzel Çocuklardık Biz. Gendaş Yayınları
* **Özcan Yalım.** Yaşadık mı? Şiir. Ebu Yay
* **Özcan Yalım.** Brazinta Öyküleri. Ebu Yay
* Burcum. Sinan Karataş. Esra Ulus (bana kitleri ulaş Barış Erdöz. Fercan Kaya. Burcu Öner. Mehmet Zahit Ekinci. Gözde Karabalık, Murat Altınöz. Özlem Türkmen. Tuğba Uçar. Selda Şahin. Vecihe Özkan. Serdar Bağbr Volkan. Akşan Tohumcu, Bahar Uğurdoğan. Nurgül Sevinç. Cal Sebahattin Kurukay. Özlem Yalçın. Adem Kepenekioğlu. Gökçin Gürbüz. Güneş Topçu (beni Leman'dan arar mısın?). Gürkan Uzel, Duygu Aksaray. Özlem Fatma Orhan. Mektuplarınızı aldım sevgiyle.
* Ferda Gök, Ayşe Özgütürk, Nihal Yılmaz, Veli Yeşil, Derya Aksu. Ezgi. Fatih Özcan. Leyla Esar. Serpil Tavus. Ahce. Evren İren. Sırsan Güldoğan. Kemgogo. Tamer Ergen. Aydoğdu. Mutlu Ayman. Gamze Enç. Ebru. Arda Göçmen. Mine Hanboğlu. Devrim Mutlu. Cenq Milan. Bengü. Enver Hayla. Hüseyin Gülsan. Mesut Besevek, Yücel Soy. Mazlum Abcı. Serkan Soy. Tuğba Şarlak. Şenol Oğuz. Özlem Cangır. C Cemile. Ayşegül Kılıçlı. Beni Leman'dan arar mısın?) İlkay. Ferda, Meral Karadağ. Alper Gökay Baydak, Burcu Mine Bahadır. Özlenen Tuncalı. Özlem Saygı. Birsen Güldoğan. Tolgan. Kübra Arı. Cemil Aslı K. Emrah Uutaş. Iğdır Şeker. ışıl Tokel. Emel Sağlar. Selen. Kozman Aslık. Jıdem Aruk, Ekin Şancan. (Beni Leman'dan arar mısın?) Orhan Kaya. Asmen. Ayşegül. Ezgi Çoban. Burak Yazıcı. Ömrüm Gülpınar. e-mail'lerinizi aldım sevgiyle

Ağustos ayı içinde Mengen Aşçılık ve Turizm Festivali mahalli kutlama günleri 2 gün Gidile ve Bolu'nun aşçılarının mahareti ve dünyaca ünü yerinde görüle bedava yemek yenile...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

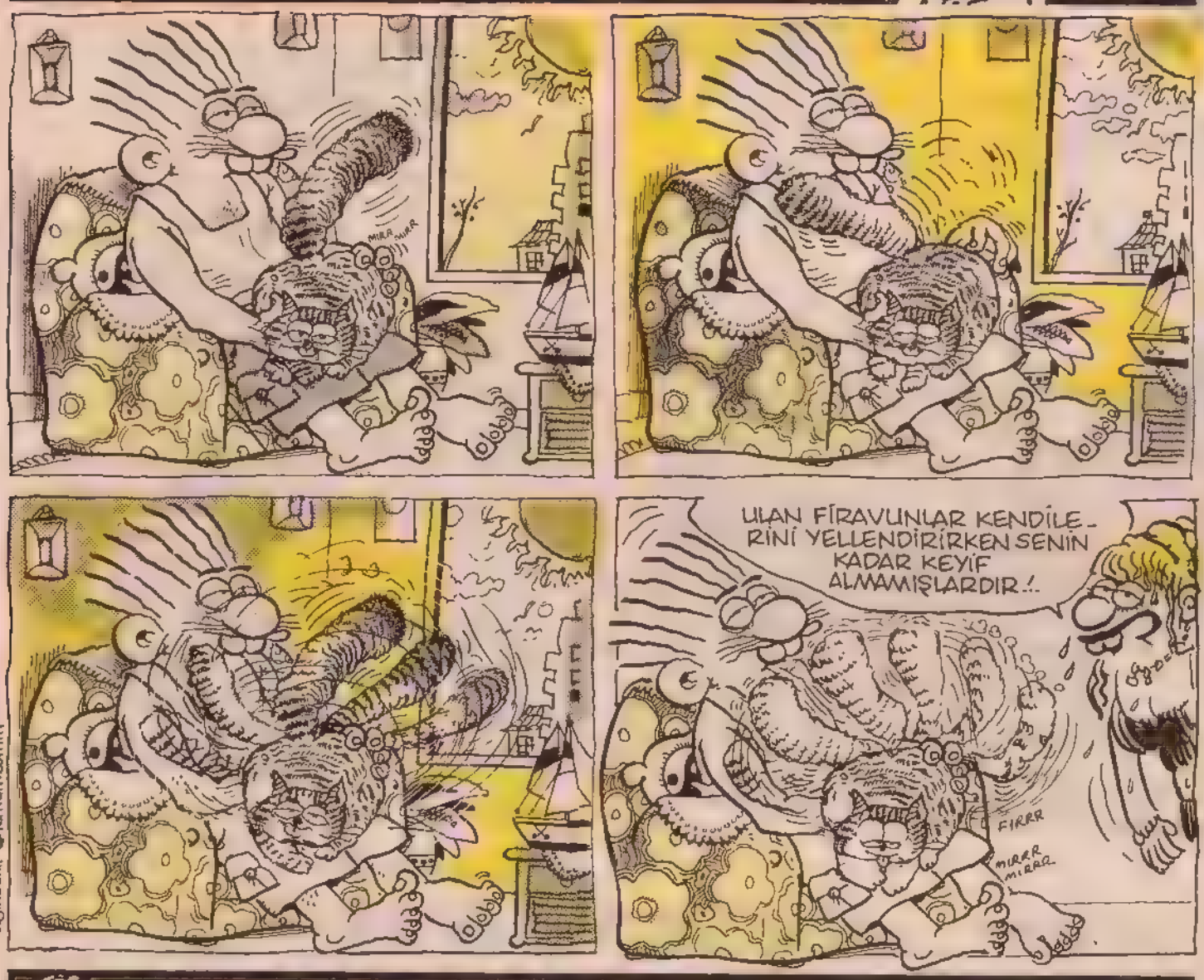

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

Para yok, hizmet çok!

Tarımımız bitkisel hayata girdi!

Gerçi çiftçilerden önce işçiler, memurlar bitkisel hayata girmişlerdi.

Onları bitkisel hayattan kurtarmak için ücretlerde, taban fiyatlarda iyileştirmeler gerekiyor.

Ancak devlet "para yok ki onlara verelim" diyor.

Çalışanlara gelince para yok, ama silah harcamalarına gelince para çok.

Nitekim daha geçen hafta milyarlarca dolar ödenerek yeni saldırı helikopterleri alındı.

Yine trilyonlar ödenerek F tipi cezaevleri yapıldı.

Silah harcamaları, cezaevi yapımları gibi şeylere harcanan paraların onda biri çalışanlara verilse bitkisel hayattan kurtarılırlardı.

Ne var ki hükümetin işçiye, memura, çiftçiye bu parayı vermeyeceği belli.

Para vermiyor, ama hizmet veriyor!

Koş vatandaş koş, devletin hizmetlerinden sen de yararlan!

Ekmek bulamıyorsan kurşun ye!

İstersen hem kurşun hem cop ye!

Beş yıldızlı cezaevi hizmetlerinden yararlanmak için kendine F tipi cezaevlerinden bir oda ayırt!

Zaten bu silahlar senin ödediğin vergilerle alındığı, bu zindanlar senin ödediğin vergilerle yapıldığı için onlardan yararlanmak senin en doğal hakkın!

Hatta bir gün cezaevine girersen, buldozerlerle kolunun koparılması gibi, üstün hizmetlerden de yararlanırsın!

Verdiğin vergilerin her kuruşu sana kurşun, cop, zindan olarak donerse hiç şaşırma!

Ve hiç şaşırma onlarca yıldır ödediğin vergilerle yapılan devlet kuruluşlarının tamamı büyük patronlara verilince.

İşte son olarak devletin en temel kuruluşlarından POAŞ, derin medyanın patronuna verildi.

Pişmiş poAŞ'a su katma dediğini duyar gibiyim onun!

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

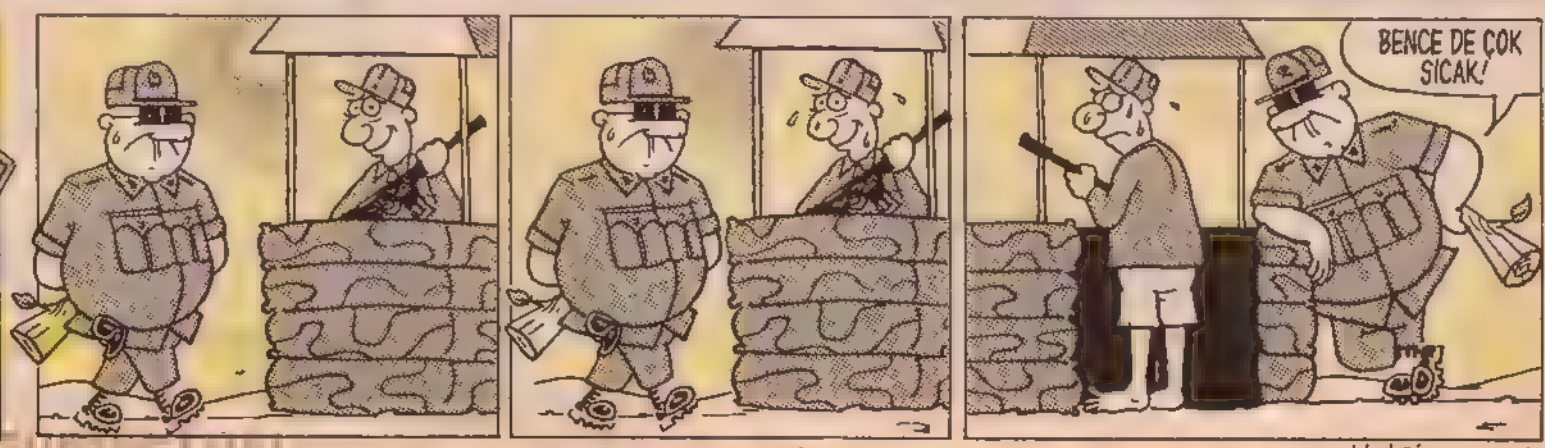

mtibet@leman.com.tr

İNTİHATSIZ ADAM

Yazan-Çizen: FEMAL AFATAN

Sevişgenler

MAYAN SALKIM

Adamımızın (geçen zamanda, sanal alemin işleyişleriyle) ciddi bir servet edinmiş arkadaşı Keçili'nin konuğu olduğu bir gece. Başla!

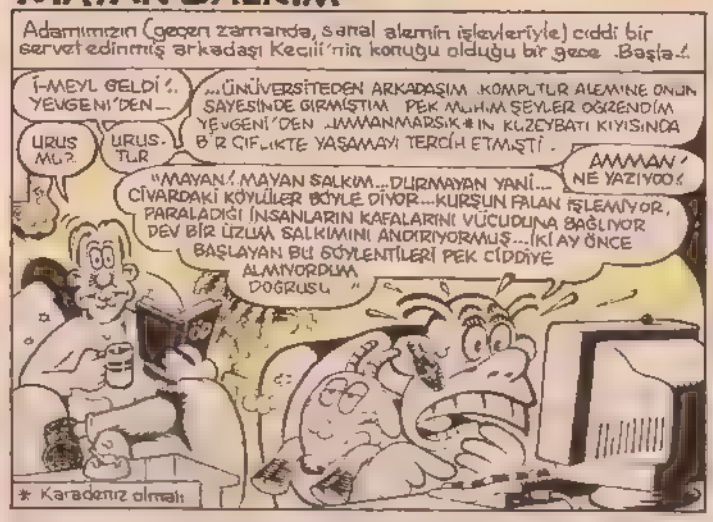

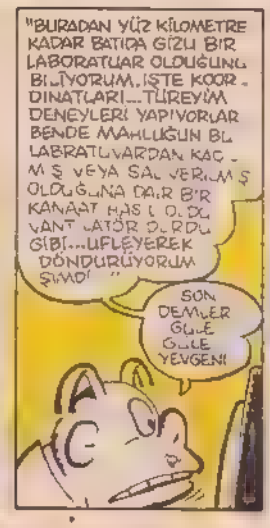

Konya Akşehir Ekonomik ve Kalkınma Bayramı inanmayan gitsin görsün kardeşim, Akşehir orda! Ayrıca Nasreddin Hoca da Akşehirli yani.. Ya tutarsa!..

İNTİHARCI ADAM

Yazan-Çizen: FEMAL ARATAN

feyhan@kaman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

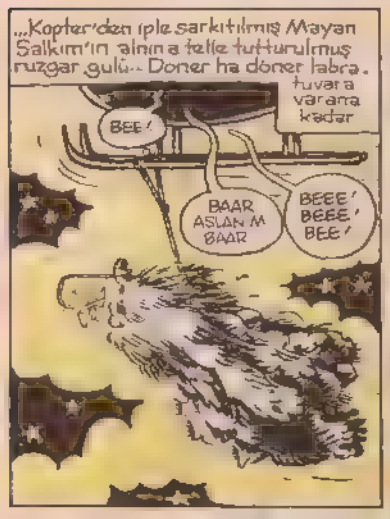

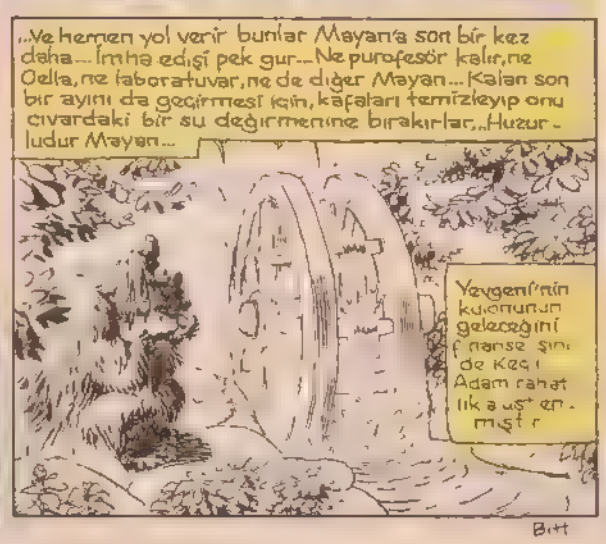

Eskipazar'da Müzik ve Yağlıgüreş Festivali.. Bu hafta içi gidilebilir kispetini kap git.. Ya da orda kirala..

Dublör

NİHAT GENÇ

Mandaların yayılma sahası, sütü, verimi, dağılımı, derisi, coğrafyası üzerine 1930'lu yıllarda yazılmış yüzelli sayfalık bir metni okuduktan sonra akımda kalan şu cümle: "Mandaların iyi iş görebilmesi için zaman zaman suya girmesi veya hiç olmazsa bir bataklıkta yatması lazımdır!"

Mandalar ağır iş görür, ama itli, üç sığıra bedel. Köselesi gayet sağlam. Ağır yük arabalarını çekmekte eski çağların bilgisi gibi. Basit bir köylü, tarihin ilk çağlarından beri bilir, hayvanı fazla yormaz, su kenarına bırakır, yayılsın, sereserpe güneşlensin. Günümüzde ise, milyonlarca istatistik, anket, bilgisayar, bilimadamı kafa yorar, yine de, Ankara'da milyonlarca manda birgün uzanabilecekleri bir su kıyısı bulamaz. Anayasal haklar değil de, eski cemaatin "aksakalları" olsaydı, içleri yanar, hüzünlenir, mandaları elbirliğiyle suya götürürdü. Gel gör ki, modern toplumda aksakallı ar yok, anayasayı dinleyen de yok. Milli Guvenlik Kurulu.. Onlar da bizim aksakallılarımız, köyümüzü düşmanlardan koruyorlar, her yıl hangi tehditlerle sarılı olduğumuzu açıklıyorlar. Bizler de köyümüze aman birşey olmasın yeter, suyu batsın, yayılması batsın diyoruz.

Ankara tiftiğinden elde edilen dünyaca ünlü Ankara softu, 1930'lu yıllara kadar çok önemli bir ticari zenginliğimizdi. Önce Afrika'ya, sonra Amerika'ya gönderildi, ticaretinde, üretiminde bizi geçtiler. Ancak yapılan araştırmalar tiftik kılının inceliği, parlaklığı ve yumuşaklığının muhteşem kalitesi Ankara yöresinin havasıyla ilgili olduğunu ortaya koydu. Çünkü bu havada kedi ve köpeklerin de beyaz kılında bu eşsiz parlaklık, incelik görülüyor. Zihnimi de bu meşgul ediyor. Acaba insanlar yaşlanıp, beyazlaşan sakallarında da aynı incelik, yumuşaklık, parlaklık elde edilebilir mi? Ankara emekli subay, memur kenti, üstelik laik. Kim beyaz sakal bırakmaya cesaret edebilir Bu milli ve tarihi hazinemizin test edilebileceğimiz emekli bir albay, general çıkmayacak. Aksakallı dedemizin bembeyaz, yumuşacık sakallarına dokunuversek, parlak, incelikli öğütlerini dinleyebilsek. Dünyaca ünlü Ankara softu, tarihe karıştı, çünkü ne tiftik kaldı, ne beyaz tüylü kedi, köpek... Beyaz sakallı bir tek Ankaralı bulamayacağız.

Fethullah hoca sakal bırakmıyor ama, "beyaz sakallı" gibi, ideolojik softluk, hoşgörülü, incelikli davranıyor. Bakın, Ankara'ya en yakın su kenarı Abant Gölü. Tüm mandalarımızı her yıl Abant toplantı alanına davet ediyor, koşa koşa gidip, sereserpe uzanıp yayılıyorlar. Bir yıl şöyle oluyor tartışma: "İslam kelimesi demokrasinin önüne gelmeli, hır-gür, tatlıya bağlanıyor". İkinci yıl şöyle: "Hayır önce demokrasi kelimesi gelmeli, hır-gür, tatlıya bağlanıyor". Büyük hararetli, bilimsel, felsefi, kocaman laflarla dolu tartışma üçüncü yıl şöyle oluyor: "Kültür" kelimesi de girsin, İslam kültürdür, demokrasi de kultur, hır-gür..." Koca koca aydınlar demokrasiyi hala oylama sanıyor!

Oysa gerçek şu; Abant su kenarıdır. Mandaların hoşuna gider. Toplantı, kalkınma, ilerleme, sivil tartışma cilası. Oraya katılan yazarlardan bir tek tanesi şu sendikanın toplantısına katıldım, şu mitingdeydim, şu makaleyi yazdım diyemez, tanıyorum onları. Mandalar götlerini keyifle su kenarına atmasın, manda ailesiyle ilişkilerini kesiveriyor. Toplantılarından bir tek tanesinde neden, bu ülke aç, yoksul, gelir dağılımı gibi bir cümle yazılmaz. Aynı şey, muhalif oldukları Milli Guvenlik Kurulu için de geçerli, bir gunculk "açlık", "yoksulluk" kelimesi üzerine bir 'tehdit' kararı alınmaz. Bir yüzyıl böyle geçti.

Yaşlı mandaların etleri dalma sert ve kaba, koyu renklidir. Yumuşamaları için yüzlerce yıl daha su kenarına götürülmeleri gerekiyor. Birkaç toplantıyla yumuşaklık, parlaklık elde etmek mümkün değil. Ne diyelim bu mandalara, köylümüz gibi konuşalım: "Eşşekler duzüldükleri yerde otlarlar!"...

Anthony Quinn'in hayatını anlattığı "Tek Kişilik Tango" zevkle okuyacağınız tatlı, hafif, tanıdık, tam bir yaz kitabı. Gençliğimizin büyülü yıldızı meğer yahudileri tutuyor, Filistinliler'den öğreniyormuş. Bence "iletişimle" köyleşen evrenimizin en büyük sorunu bu, sevdiğimiz yıldızlar habire, düşmanlarımızı seviyor.

Thony'un yoksul bir çocukluğu var, çöp topluyorlar, meyve bahçelerinde gündeliksçi gibi yıllarca çalışıyorlar. Evleri-yurtları yok. Hayatlarının uzun bir bölümü Zapata devrimine katılan babasını aramakla geçiyor. Ondört yaşında babası ölüyor, annesi başkasıyla evleniyor, kardeşlerini alıp, bakımını üstleniyor. Tony'nin babası hayvan bakıcılığı yapıyor. Tony, babasının ölümüyle kiliseye katılıp vaazcı oluyor, sonra boksör.. Bugünlerde ise hayatını resim yaparak doldurduyor. Bir ömrü kadınlara düşkünlükle geçti, kitabı güzelleştiren de kadınlardan kurtulamadığı bu sahneler, her sette ilk işi önce bir kadın bulmak. "Genç bir yıldız adayı kız yoksa ya da makyajcı bir kızla işi pişirmemişsem, her zaman orali hanımlardan birini yatağıma alabilirdim, övünmek için değil, her önüne gelenle yatmak çok kötü, ama ne var ki, gerçek bu..."

İspanya'da "The Magnificent Matador" filminin setinde de sosyete bir hanım bulur kendine, hayatının en büyük macerası soluk soluğa bir arabada gerçekleşir. Üzerinde konuşacağım bu nefis parçayı izleyelim:

"Boğa güreşinin en can alıcı sahnesinin hazırlıklarıyla meşgul oluyordum. Bu yabanıl yaratıklardan hiçbirine gerçek bir hamlede bulunmuş değildim. Ancak filmde, konuya yaraşır biçimde sahici bir ring gösterisi istiyorduk. Bu yüzden, kalabalık stadyumda çokça çekim yapılabilmesi için ben boğaları kandırmaya çalışırken metrelerce film harcanması gerekiyor. Doğal olarak benim yerime dublör olarak bir sığır çobanı, deneyimli bir boğa güreşçisinden oluşan ikili bulunçak.

"Sonunda sahnenin çekileceği gün geldi çattı. Film yapımcıları kentin her tarafına reklam afişleri yapıştırdı. Ünlü boğa güreşçilerinin isimleri de vardı. Halk gösteriyi baştan sona oturarak izleyecek, bedava yemek verilecek. Koltukların tamamen dolması için yirmibeş bin kişiye (figurana) ihtiyaç var. Sanki büyük bir armağan sunmuşuz gibi, stadyum girişlerini sel gibi insan doldurmaya başladı.

"Orada tanıştığım sosyetik sevgilime ve kırk yakın arkadaşıma da ön sırada yer ayırdım. Mantilla dedikleri eşarbımı yerleştirdim. Hazırdım. Kapılar açıldı. Rolünü üstlendiğim gözalıcı giysiler içinde kasıla kasıla matador olarak ringe doğru yürüdüm.

"Rol gereği mantilamı ön sıralarda oturmakta olan sevgilime sundum. Adet olduğu üzre, hazırlanmak için gözden kayboldum...

"Orada kimse görmeden, benimle aynı biçimde giyinmiş Ranchero'yla çabucak yer değiştirdim. Ranchero ringe girerek boğayı dövüşe çağırdı. Bunun üzerine kalabalık, koro halinde bağırıp-çağırarak onunla alay etmeye başladı.

"Ranchero'nun ben olmadığımı hemen anladılar. Bu değiş-tokuş işini hiç beğenmediler. Onların gözünde bir korkaktım. Benim sadece bir sinema oyuncusu olduğumu, rol yaptığımı düşündüklerini sanıyordum, aldanmışım.

"Kalabalık deliye döndü. Herkes ikram için verilen firmanın yemek kutularıyla meyvelerin yanısıra ellerine geçen herşeyi ringe fırlatmaya başladı. 'Ulan orospu çocuğu Tony, seni annen kimden peydahladı.' Utancımdan yerin dibine geçtim...

"Yönetmen: "Film elden gidiyor, bu serseri kalabalığa engel olmak kolay değil.

"Kalabalık: 'Baban sana hiç mi taşak bırakmadı ha...' Tanrım hepimiz rezil olmuştuk.

Ünlü bir matador olan Ordonez yanıma geldi: "Eğer boğayla dövüşmezsen bunlar seni linç eder. Sen hemen ortaya çıkıp boğayla karşılaşmalısın!

"Sen aklını mı kaçırdın' dedim, 'Ben bir sinema oyuncusuyum, ben boğa güreşçisi değilim..', Ordonez'e. 'boğanın yerine bir inek bulabilirlerse ancak o zaman birşeyler yapabileceğimi söyledim ...

Ordonez: 'Gereken tek şey birkaç hamle yap-

Devamı 14.sayfada

Kahramanmaraş Kırmızıbiber, Dondurma, Tarhana ve Tekstil Şöleni.. Kısaca Kahramanmaraş Gıda ve Giyim Fuarı deselerdi bari, yok yok yanı.. Her neyse gidiyor muyuz?

Cümbüş Cafe

AHMET YILMAZ

• Serbest döviz piyasasında dün...

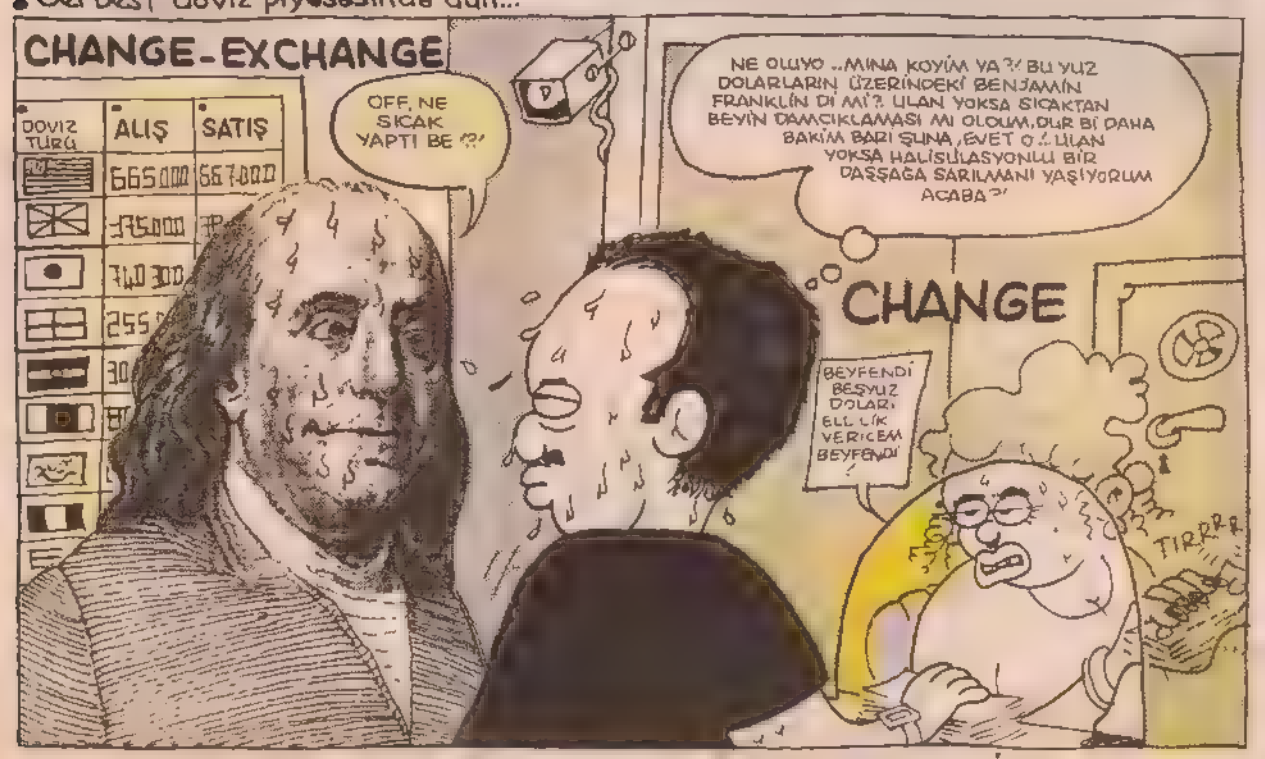

13. sayfadan devam

mak, onların istediği senin taşaklı biri olduğu anlamak, o kadar.

"Hepsi bu mu?' dedim, 'hepsi bu!'.

"Kaderimde ne varsa diyerek ringe doğru yürüdüm. Kalabalıktan çıt çıkmıyor. Korku sardurenler arasında benim sosyetik kız arkadaşım da var: "Meğer sen ödlek hayvanmış n Tony, hem de aşağılık bir ödlek" diye bağırıyor.

"Stadyuma doğru şöyle bir baktım, vakit geldi diye düşündüm, ben artık sıradan bir oyuncusu değil, bir erkektim. Ya sağ kurtulacak ya da ölecektim. Dizlerimin üzerine çöktüm ve boğayla yüz yüze geldim. Birden karşıma dikildi. Başı yerde-üzerime doğru geliyor, denetimden çıkmış bir tren gibi. O kadar hızla yanıma yaklaştı ki altıma çıracaktım. Hiç abartmıyorum, ring tarihinin en heyecanlı hamlesiydi bu, bana bir şey olmadı. Daha önce buna benzer birşey yapmamıştım, daha coşturucu birşey düşünemezdim. Boğa gitti gitti, ring'in öbür ucunda durdu. Pelerini boğaya doğru uzattım. İçin matadorlar bağırıyordu. Ne yapacağımı söyemelerine gerek yok, ben bunu tamda binlerce kez yinelemişim. Boğaya şöyle bir baktım. Bütün o güç ve görkemi karşın gözleri inanılmaz üzgün bakıyordu. Bir an bana birşey söylemeye çalışı sandım, Büyük bir gururlaıyle üzenme doğru yürüdü. Dünyam bir anda kardı, pelerini ona doğru uzattım, ardından da son anda geri çektim.

"İkinci hamle birincisinden daha heyecanlı oldu. Büyük bir alkış yükseldi, dizlerim üzerine çöktüm. Matadorlar boğaya saldırarak ringin ortasına çıkardılar. Ayaklarımın birine çekiler atılmaya başlandı. Başta yerimden kımıldayamadım. Arkadaşlarım beni ayağa kaldırdılar, onların yardımıyla doğrulabildim. Daha sonra kalabalık beni omuzlarda taşıdı.

Bu ne güç bu ne mutluluk, on tane Oscar kazanmaktan daha değerli.

Daha birkaç dakika öncesine kadar beni taşaklarından asmak isteyen bu insanların gözünde şu anda bir kahramandım. Ben muhteşem bir matadordum. Hiç hata yapmazdım.

O gece deliler gibi sevişim, o benim sosyetik kız arkadaşımla değil, gerçi beni öpücüklere boğarak boynuma asıldı, durdu, onu bir kenara ittim, o biçim bağırdıktan sonra katlanamazdım, yenne, arkadaşlarından birine el koydum..."

Quinn'in bu macerası, sanatçı-eser-kahraman-sahne-seyirci-halk kavramının, tanarca birbirleriyle çatıştırılıp tartışılmasına yarayacak nefis, sıkı bir hikaye!

Veya şu sorularla çoğaltalım: Sanatçı kahraman olmak zorunda mı? Halkın hatırına göre yazmak zorunda mı? Şov, gösteri, sahici olmak zorunda mı? Halktan sanatçı, seyirciden sahne bağımsız mıdır? Yüzlerce defa sorulan çoğaltabiliriz?

Dramatik bir metin masaldan gerçeği ne denli kovarsa kovsun, halk, o masalın ne "gerçekliği" sokmak istiyor! İnanmak istiyor! Tarihin ilk gününden beri yazılı-sözlü masalların, sanat eserlerinin tüm çağların en etkili kasırgaları oluşu, bu yüzden! Gerçek gibi, inanmak istiyoruz.

Ancak, başka bir yönden tartışmak istiyorum. Halk, Quinn'in gerçek bir matador olmadığını biliyor. Üstelik bunun bir film olduğunu da. Film de olsa, hiç değilse, bir cesaretlik sahicilik taşması, bir korkağın matador rolünü oynamasını reddediyor.

Hiç kimse yazardan, sanatçıdan kahramanlık beklemez. Ancak, esenni yazıp çizmeyle kendini eserden bağımsız sayması da mümkün değil, çünkü eser, sanatçının coşkusu, heyecanı, ruhuyla halkın-kitlelerin beyninde, yüreğinde boyutlu bir ortam kurmuştur!

Modern yazarlar, sanatçılar, geleneksel ortaçağ kahramanlarını saf dışı bıraktı. Demokrasi kültürü, riskin, acının, bedelin boluşturulması üzerine oturur. Bir tek kişinin sırtına düşen devasa yükü, her sanatçı, yazar, toplumsal rolü olan herkes birazcık üstlenir, kahramanlığa şans tanımamak için!

Herkesin, mesleği, sanatçı gıyla toplumsal rolüyle, ıstırabı, acıyı, riski, bedeli çocuk parçalara ayırıp boluşturulmesinin adına, demokrasi denildi.

Bu yüzden, yazarın, sanatçının düşmanı, alt üst olmuş hukuktan, zorba devletten, dipsiz gelir dağılımından çok, kahramanlık deneyen şiddet yanlısı militanlardır. Şanssız bireyler, toplumsal acıdan hissesine-rolüne düşen küçücük kahramanlıkların bedelini ödemekten kaçarsa, sess zleyirse... Bu sessiz geniş kitleler çok ağır kaldırılmacak bedelleri sokağa bırakır. İşte bugün gencecik çocuklar ya da küçük sendikalar, çocuk partilerde mücadele veren gençler, sessizleşmiş kitlelerden, yazarlardan öcüsüne bikmiş, öğrenmiştir ki, bir nevi hepsinden-herşeyden intikam almak için, fazlasıyla ses çıkartmak, meydanlarda harakiri yapmaya başlar. İzinsiz korsan gösterilere canını ortaya atıp, bir slogan atıp içeri düşmüş en büyük mahkum kitlesi Türkiye'dir, çünkü, muazzam sessiz kitleler ülkemizdedir. Gözükara yiğit kahramanları sessizlik kışkırtır.

Demokratik kültür, çatışmayı-cezayı sokaktan, beyaz kağıda, zindanlardan hukuk tartışmaların üzerine çekmek için, yazarlarını, bilimadamlarını devreye sokacak yasaların önünü açar. Çünkü slogan atan genç, yoksuldur, açtır, hakkı yenmiştir, yanacına kadar haklıdır.

Hiçbirimiz matador değiliz. Hiçbirimiz Robinson gibi bir adada tek başına yaşıyoruz. Sesizleşerek, gençlerin 18 yıllık yükünü çoğaltan, onları sessizliğimizde kışkırtan, onu, deli, manyak, terörist bir karanlığın içine sokan, gencecik bedenini ranzada da çürütturen bizleriz!

Tüm bu gençlere "oh olsun" diyen bir demokrasimiz var. Açıktan, kıyıcı yoksulluktan anneleri-babaları 35-45 yaşında hastalıklardan ölen milyonlarca gencin önüne çıp, "hoşgörü, hoşgörü, hoşgörü" diye bağıran bir demokrasimiz var! demokrasi de herkes haklarını arayacağı için, demokrasi acısız-bucaksız çatışmalar rejimidir, zarların-sanatçıların-bilimadamlarının rolu, çatışmayı sokaktan, zındandan, hukuku beyaz kağıt üzerine taşıyab ilmeyi becerebilmektir!

Şimdi bunları Abant kıyısında Fethullah çobanın suya götürdüğü mandalara mı anlatmalıyız.

Bunu, Piyanodaki Harika, İdil Biret'le anlatabiliriz. 1948'de meclisten "harika çocuk" yasası çıkar, Suna Kan ve İdil Biret dünyaca ünlü hocalardan özel ders alacak, bugünün parasıyla devlet her ay 5-6 milyar para ödeyecektir. Bir milletvekili, "şu yasul hainlerden utanın, ayranımız yok içmeye..." demeye kalkar, vatan hainliğiyle suçlar. Yasayı savunan vekiller ise "İdil Biret'in Turk ırkının eşsiz yeteneğini ve Türk devrimlerinin gücünü tüm dünyaya göstermek için büyük bir fırsat, yüzyıllarda bir gelen bir hediye" olduğunu söyleyecektir.

Anne-baba işini gücünü hepten bırakıp Paris'e yerleşir, Türkiye'den daha aşağı şamak olmaz deyip, devletin parasıyla iyi bir ev, sosyetik bir çevre ve Paris'in en iyi hocaları tutulur, sonunda, dünyaca ünlü Wilhelm Kempf bulunur.

Son elli yıllımızda Turk ırkının en çok sevindiği, övunduğu olayları sıralayalım. Örneğin halter madalyası, Galatasaray'ın UEFA şampiyonluğu, Kıbrıs Zaferi... Bir zamanlar hepsinden önce, İdil Biret'in 11 yaşında Kempf'le birlikte verdiği konser, bu ülke tarihinin en çok gurur duyulan, yere göğe koyulmayan dünya çapında bir başarısı.

Dinleyin: "Bazı fevkalade resitaller mustesna, orkestralı konserlerde halkın sahneye oturtulması Paris'te görülmüş şey değildir. İşin dikkate değer bir tarafı da Konservatuvar orkestrasının yüzyirmibeş yıllık tarihinde bir çocuğa eşlik ettiği vaki değil. Kapının önü insanla doluydu. Fakat biletler günlerce evvelinden satıldığı için yüzlerce insan esasen geri dönmüş, İdil'i tanıyan tanımayan herkes heyecan içindeydi!

Dinleyin: "Paris-Press gazetesinde ünlü eleştirmen... şöyle söze başlıyor: "Bebeğiyimi, buğday rengi ve tombul hatıyle küçük İdil Biret bakışları ile de cana yakın bir olup sahnede metin adımlarla ilerlerdi. Çalışı sade ve sağlam, harika çocukların kendini beğendirmeye

Devamı 16. sayfada

5-7 Ağustos Elazığ Ağın Leblebi Şenliği Kardeşim! Leblebinin gıda sektöründeki yeri ve önemini anlatan açılış konuşması, leblebi güzelinin seçimi, leblebi yeme ve leb demeden leblebiyi anlama yarışmaları, tuzlu leblebi tesislerini gezişi, leblebi tozu hediye paketleri, kışlık leblebiyi dış ve dönüş..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO-20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Güne Mutlulukla Başlamak

Her şey Leman'ın Almanya ya gelmesiyle başladı. Soğuk ve yağışlı Almanya gecelerinde hep pencere önlerinde sigara içiyordum. Bir o kadar yalnız ve kırılgan. Kaf dağının arkasında unutulmuş bir insan ve milyonların arasında yapayalnızlığı yaşayan.

Kendi öz yurdundan ayrılan mülteci yürekleri ve duyguları iyi anlamak lazım. Zorunlu sürgünleri ve bir şehri gözyaşlarıyla terketmeyi iyi bilmek lazım. Dostluğa ve sevgiye hasret kalmıştım o kendini çok uygar sayan insanların arasında. Diyebilirim ki, Leman'ın Almanya'ya gelmesi ve yazdığım mektubun Leman'da yayınlanması beni yeniden dünyaya bağladı.

Yaşama bağlandımsa, ne bileyim korkular ve kabuslar eskisi kadar bana misafir olamıyorsa belki de bu dost ve sıcak yürekli insanların yüzündendir. Diyebilirim ki, gerçek dostlarıma kavuştum. Güne dostlarımın mektuplarını okumakla başlıyorum. Buram buram sevda, özlem ve Anadolu kokuyorlar ve ben her gelen mektubu doyasıya kokluyorum, sırf ülke kokuyor diye. Zorunlu ayrılıkları yaşayanlar ancak bilir ne demek istediğimi. Yalnızlığımı paylaşan ve çılgınlığıma cevap olan Adil Atlan, Fatma Karakaya, Hakım Yavaş, Alper Yeğit, Metin Aslan, Volkan Koşar, Nilcan Çelepçıkay, Sevgin Duzgün, Zergün Muhsini, Yılmaz Çaçan ve Dursun Güleç.. Siz yaşamdan ümidini kesmiş bir insanı yeniden yaşama kavuşturdunuz. Bugün hayatı seviyorsam burda sizin ve Leman'ın rolü yadsınamaz. Dost gülüşleri ve dost yürekleri anlamak ne güzel. Umarım bir gün korkusuzca ve özgür bir ortamda bir araya gelir, Van Gölü kenarında ya da İshak Paşa Sarayı'nda amma ille de Diyarbakır'da sur diplerinde sıcak bir çay ve dolu dolu kahkahalar atmak dileğiyle.

Bana gelen tüm mektuplar cevaplandırıldı. Umarım yerine ulaşmıştır. Tüm dostlara ve minik Lemancılar Rozerin, Şilan, Amed, Baran, Rengin, Nupış ve Aram'ın gözlerinden öpüyorum. Dostlardan bana mektup göndermek isteyenler varsa, tüm dostlarımın mektuplarına karşılık yazılacaktır. Anadolu ve Mezopotamya kokan yayla çiçeği kokuşlu mektuplarınızı bekliyorum.

Mehmet Zahit Ekinci
Altendorfer Str 298
45143 Essen/Almanya

Selam, Selam Diyorum Herkese;

Tibet'e, Sahra'ya, İspanya'ya. Dünyanın herhangi bir yerinde terlerini akıtıp akın para babalarına taşıyanlara.

Kitapların o buğulu dünyasından çoktan çıktık. Ellerim kesiliyor hergün. Camlar yerlere düşüyor. El yazımla yazdım, okuyabilecek misiniz? Niçin niçin diyorum Nadide Sultan, Gebze-Harem minibüslerini anlat(a)mıyor. Beş senedir okuyorum Leman'ı, ben çok değiştim Leman da. Beş sene bekledim, söz hakkım vardır diye aldım kalemi.

Gözlerimizle gözleri nasıl göremiyoruz. Siz her hafta bağırıyorsunuz, birileri bağırıyor. Boş bir dağda dikenlere bağırsak bari yankısını alırız o da yok. Bok çuvalı gibi gidiyorlar-geliyorlar hergün. Nedir, ne diyorsun, ne var. 8:30 iş başı, 10.30 çay, 12.30-13:00 yemek 19:00 paydos var. Çıkınca aptallaşıyorlar. Koşa koşa kahvelere, sayısal lotoculara, veresiye bakkallara acı türkülere ve aile toplantılarına gidiyorlaaaar, gidiyorlaraaar, gidin.

Bak, fabrikalarda adamlar tutulmuş işçilerin günde kaç kez tuvalete gittiğini sayıyor, mesleğe bakın! O kocaman zil sesiyle başlıyor, bitmiyor SİGARAAAAA! Hoooop bilader bu gün beş kez tuvalete gitmişsin. - Şeey her gün musakka çıkıyor da..

Sonra bu adamlar, kadınlar kente yayılıyorlar, namus cinayetleri, Fanatık gazetesi, vatan için ölüyorlar. Spartaküsün anasını .ikiyim, bok yemiş. En çok dinlenen radyolarda ne güzel susturuyorlar. Konfeksiyon saati, asker saati, Afrikalı Ali, Memedin Gezegeni. Sevgi Çemberi, hepsini ayrı ayrı susturuyorlar. Aoooo konfeksiyondan anyoruz. Günde 12 saat çalışıyoruz, 70 milyon maaş, yol yok, mesai yok, yemek yok, anamızı .ikiyorlar, ne yapalım? - Çığlık atın. AAAAAAAAA

Size bir şarkı çalıyım susun ben mi yarattım, derdi ızdırabı ben mi yarattım. Her gün bir kral kölelerini böyle bağırttıyor. Ne güzel, herşey harika, makina başındaki kızı günde 12 saat sevdiğine ağlattırıyorlar, bir uzaylı gelse terkeden-terkedilenden başka bi bok olmadığını zannedecek. Sonra ezan okunuyor, teybi kapatın! Emir almaya uyuz oluyorum. Bir sürü iş değiştirdim, bu yığın nıca etmesini ne zaman öğrenecek? Evde 'bizimkiler'i dinliyorum, umut pompalıyorlar, bir bok değişmiyor. Sömürü sürüyor, işçiler makina başlarında uyukluyor.

Bizim dediğimiz adamlar daha başka. Başbuğlara sevinen biri aydın olabilir mi, bıyık altından gülüyorlar, geçen hafta buraya yazmışlar. Bak güzel insan; ülkede seferberlik başlatalım, ne kadar İtalya portakalı, gravatı varsa toplayalım. Bir asır boyu yakalım, bu ateş sönmesin.. Ben acaip destekliyorum. Bunu gelecek nesiller de yaşasın. Bunu iletmeyen insanlık dışıdır adi oğlu adidır. Hatta toplanıp İtalya'ya gidelim .ikelim analarını, görsünler Türk'ün gücünü.

Nasıl oluyor; sadece Timsah'ın .arrağına mı bakıyorsunuz. İnsanlar ne anlatıyorlar.

Enson kurtarma, kurtarılma isteğine bağlıdır demişler. Slogan atıyoruz hergün nereye gidiyorlar?

Memed Harput

Merhaba;

Sevgili Lemancılar, artık bu çürümüşlüğe bir dur demenin zamanı geldi. İçine düştüğümüz bu bok çukurundan kurtulmanın zamanı geldi. Kesinlikle inkar edilemeyecek bir savaşın ortasında çocukların gülüşlerinin donup kaldığı ve her türlü insan hakları ihlallerinin yaşandığı bu ülkeyi değiştirmenin zamanı geldi. Eğitimi; islamileştirmeye, kapitalist sistemin çıkarları için kullanmaya, faşistleştirmeye, tek tipleştirmeye, eğitimi; uçuruma, uçurumun kenarına, yok oluşa sürükleyen bu sistemi kaldırmanın zamanı geldi. Madımakları, Uçokları, Emeçleri, Mumcuları insafsızca, vicdansızca unutturmaya çalışanlara karşı durmanın zamanı geldi. F tipi mezarlarla insanları yabancılaştırarak dayanışmayı, paylaşımı yok etmeye çalışanları reddetmenin zamanı geldi. Öğretmen istediler diye ufacık çocukları yargılayan sistemi değiştirmenin zamanı geldi.

Düşünmeyen, üretmeyen, etrafındaki olaylara duyarsız ve şiddeti benimsemiş insan tipini yaratmak varolan düzenin ihtiyacıdır. Bizler bir gençler düşüneceğiz; daha gerçekçi, daha bilimsel ve daha devrimci olmak için düşüneceğiz. Bizler ipleri kim nereye çekerse oraya sürüklenmeyeceğiz. İçerde ve dışarıda geleceğine ve kişiliğine sahip çıkanlar umutlarına sımsıkı sarılanlar F tipi işkenceyi reddedecektir.

Ankara'dan Devrim

Merhaba Dostlar

Tipik bir Lemankolik olmama rağmen ilk defa yazıyorum. Bu ilkin sebebi yine hepimizi ilgilendirdiğini düşündüğüm toplumsal bir konu.

Yıllardan beri herşeyi usulüne uygun olarak, kimseye zarar vermeden kendi geçimleri için, belediyede işgal vergisi vererek yaşamlarını sürdürmeye çalışan Taksim'deki çiçekçilere Beyoğlu Belediyesi yolu işgal ettikleri ve çevre düzenini bozdukları gerekçesi ile daha önceden tahsis ettikleri şemsiyeleri geri alarak en kısa sürede orayı terk etmelerini söylemiş. Tek meslekleri ve geçim kaynakları çiçek satmak olan, okuma yazma bilmeyen ve dedelerinden miras aldıkları bu işi zor koşullarda sürdürmeye çalışan bu insanlar ne yapabilirler? Geçenlerde Savaş Ay'ı tesadüfen Taksim'de görüp dertlerini anlatmışlar Savaş Ay'da ertesi gün gelip çekim yapacağını ve bir şekilde kamuoyunu haberdar edeceğini söylemiş. Gidiş o gidiş, ne gelen var ne soran. (bu iş ekranda kukla kapıştırmaya benzemez, bari o insanlara ümit vermeseydi.)

Üstelik belediye memurları gelip bu insanlarla, şemsiyenizin olmaması daha iyi bedava bronzlaşıyorsunuz işte diye dalga geçiyorlarmış. Şahsen bu durum beni çok üzüyor ve duyarlı insanları eyleme davet ediyorum. Çiçekçiler bulundukları yerden gitmek istemiyorlar ve bunun için imza kampanyası başlatıyorlar. Eğer oradan geçerken uğrayıp bir imza da siz atarsanız bu çaresiz insanlara çok büyük yardım etmiş olursunuz. "Çiçekçilerimize Dokunma" kampanyasına katılın, katılmayanları uyarın. Hiçbir şey kaybetmezsiniz.

Nazo

Merhaba

Öncelikle satırlarıma başlarken tüm Leman çalışanları ve Leman yayın kurucularına çok selam ediyorum ve teşekkürlerimi iletiyorum. Çünkü bizi bu dört duvar arasında bile güldürmeyi başarıyorsunuz. Ben Nuri Çetin 13 seneye mahkum olan bir kader mahkumuyum ve şu an yatılacak sadece 35 ayım kaldı. Ben Leman dergisini 1 yıla yakın bir zamandır düzenli olarak okumaya başladım. Ama size yazmak hiç aklıma gelmedi. Ve karar verdim siz Leman dergisi aracılığıyla kendime yeni dostlar edinmek istiyorum. Beni bu dört duvar arasında mektupsuz bırakmayıp mektup yazarsanız inanın çok mutlu olurum ve mektuplarınızı cevapsız bırakmam. Burdan tüm Leman okuyanlarına çok çok selam ediyorum. Leman çalışanlarına da bu mektubumu yayınlamanız için saygılarımı sunuyorum. Ben 22 yaşındayım

Nuri Çetin
E Tipi Kapalı Cezaevi
B Blok Oda 8 Muğla

Zincirini Bırakmadan Nereye?

Bırakın insanları köpeklerin bile özgürlük mücadelesi verdiği bir yaşamdır bu. Tanrının zıklemediği bir memlekette bir köpek ve adına "eğitim" dedikleri ama köpeğin zerre kadar anlam yükleyemediği işkenceden ibaret bir tutsaklık zinciri... Köpek bu zincirin en önemli halkası.

Bu anlamsızlığın limitini doldurduğu bir günde köpek bir yolla zincirini koparır ve kaçar, çok uzaklara, ama tasması boynunda. O sürekli kaçar ama gittiği hiçbir yer boynundaki tasmanın yükümlülüğünü unutturamaz ve nihayet çarenin kaçmaktan değil boynundaki o ağırlıktan geçtiğini anlar. Bundan sonraki mücadelesi bu yolda sürer gider.

Biz bu hikayeyle yumuşak dotlerini ordan oraya taşıyarak bir çözüm yolu arayan ama bezgin ruhlarını da yanlarında taşıdıklarını unutan İnsancıklara sesleniyoruz. Kapitalist alışveriş merkezleri, mağzalar zinciri bakımından altın çağını yaşarken, kafa niyetine taşıdıkları o yobaz, örümceklenmiş boş kafaları sayesinde çağdaş yaşamda taş devrini aşamayan "KAYSERİ MİLLETİ" ile bizim mücadelemiz.

Amacımız; giydiğimiz kıyafetlerle, takdığımız derilerle, dinlediğimiz kasetlerle, okuduğumuz dergi ve kitaplarla farklılık yaratıp toplumdan sıyrılmak değil! Direnişlerimizin tek amacı (tasma misali) ruhlarımızı; enfonlaşmış yüreklere, bağnaz beyinlere bulaştırmadan, kendi doğrularımızla yaşatmak. Özgürlük adına verilen her türlü mücadeleye varız.

Hey millet! Dötünüzün örümcek bağlamasını mı bekliyorsunuz? Kendinize bir çizgi belirleyin. Ne bu çizginin gerisinde kalıp ruhunuzu insan azmanlarının eline teslim edin; ne de bu çizgiyi aşıp ruhunuzu orda burda sıfırlayın. Hayatınızda taviz vermeyeceğiniz ilklere ruhunuzu mutlaka girdirin.

Biz bu kısır döngüye işte böyle başkaldırıyoruz ve bir noktaya değinmeden edemiyoruz: Baba biz mukemmeliz ya!

Aybike-Didem

Selam Lemancılar;

Tüm dünya ülkelerinin geçmek zorunda olduğu tarih sahnelerinden en basit ve belki de en bize has olanından geçiyoruz sanıyorum ki.

Ortada halka hizmet etmek için adaylıklarını koyan bir takım demokrasi adamlarıyla(!) onları seçecek olan halk var. Ve bu insanlar seçildiklerinde efendi kesiliyorlar başımıza. Ulan kim bu adamlar ya? %99'u yalak, kışı iksiz doyumsuz insanlar. Veee ben ne yapabilirim diye düşünüyorum.

Yetenince eleştirip, haklı olduğumuza inanabiliyoruz. Ama dokunamıyoruz, almıyorlar fikirlerimizi araya, tanımıyorlar bizi, umurlarında değiliz birilerinin, ulaşamıyoruz oraya?

Yine düşünüyorum. Türkiye'de işçi ve memurla, bir iki adamın yaptığı açlık grevleriyle, trafik yasasını değiştirmek için yürüyen bir babanın isyanlarını göreb liyoruz. Ne muthiş bir ayaklanma, ne etkili bir örgütlenme, helal olsun bize. Kendimizi bu kadar da ifade edebiliyoruz ya, yeter işte bize; diyorum ve susuyorum. Aslında cevap arıyorum. Ne yapabilirim? Henüz bir lise öğrencisiyken böyle bir mekanda ve zamanda, böyle insanlarla ne yapabilirim? Ancak kendimi kurtarabilirim sanırım, deliler gibi çalışıp geleceğimi kazanmam gerekecekse bunu da yapacağım. Ve ancak etkili olacağına inandığım zaman karşılığını alabileceğimde konuşacağım.

Biz gençler kim olduğunu bilmeden Che Guevera'nın resimlerini elimize alıp, zafer işaretleri yaparak özgürlük şarkıları söyleyince pek de işe yararmış hissediyoruz kendimizi. Aslında yapılan tek şey kırtık kızlar ve jöleli erkekler neslini daha asi(!) bir karizmayla ayakta tutmak oluyor. Fakat ben bayağı bi eğleniyorum, aslını sorarsanız Benden bu kadar.

Eda Ç

LeMan Sayı: 655 29 Temmuz 2000 Cumartesi Haftada bir yayınlanır
● Yayınlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Gunen ICOĞLU ● Lütfi ORAZ ● Askın ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seler SEVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Ilicak Matbaası ● Dağıtım: Bir Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

LeMan T-SHIRTL

RENKLER: Mor, Açık Kahve, Ekru, Koyu Yeşil, Lacivert, Saks Mavisi, Fıstık Yeşili, Bordo
KOD: LT 1, LT 5, LT 2, LT 6, LT 3, LT 7, LT 4, LT 8
BE[...]

Adı:
Soyadı:
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi:

İl:
İlçe: Tel:
Fax: E-mail:

Şerafettin T-shirtlerinde fıstık yeşili hariç diğer renkleri bulunmaktadır. Diğer ... ımızde ise yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur. (Posta ücreti fiyata d...

M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı ... Hesap No: 1100384-7 Önemli Not: Doldurduğunuz ürün ... formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numara... Fakslayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 - 292 95 65 (4 Hat... telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

14. Sayfadan devam

Dublör

çalışmak meylinden uzak, harikulade sayılacak kadar ciddi ve muvazeleli-dir. Çıkardığı sesler dolgun ve yuvarlak, mekanizmi çevik ve kılı kırk yarıcı, müzik kalitesi ise mükemmeldir".. O anı Türk muşahitlerden biri sıfatiyle cumhuriyet gazetesinde 14 Şubat 1953 tarihinde anlatan Aydemir Balkan da ezcümle şunları yazıyor: "İdil'de biraz evvelki afacanlıktan eser yok. Ciddiyette küçük parmaklarını oğuşturarak şefe bakıyor. biz Türkler için elbet gurur ve heyecan duyulacak bir tablo. En titiz münekkidlerden daha müşkülpesent olan Paris halkının önünde ve Kempf gibi beynelminel üstadın yanında bizim İdil'imiz..."

"..Alkışlar, kıyametler kopuyor. Kempf arka planda kalkarak hep İdil'i öne sürüyor. Hele pazar günü, alkışların en coşkun bir sırasında onu şefin yüksek yerine çıkarıyor, hem halka gösteriyor, hem alkışlıyor, "bravo" diye bağrışanlar susmak bilmiyor..."

Ne çok dinledik bu övgüleri, yüzlerce sayfa bitmiyor. .

Bütün bu çabalara rağmen, ilk elli yıllık müzik devriminden halka ulaşan üç beste var, ki, ikisi marş. Birincisi lüküs hayat, ikincisi onuncu yıl marşı, üçüncüsü "dağ başını duman almış" ki, apartmadır.

İdil Biret gerçekten mükemmel bir yetenek, Mozartmış, Şopenmiş, onun gibi yorumlayıcısı yokmuş, tüm bunlar doğru, ödülleri, ününü hakediyor, doğru... Ancak, İdiler, Suna Kan'lar birer "yorumcu"...

Yorumcu, yani "gıbıcı", Mozart gibi yapar, Yıldız Kenter de gıbıcı, birinin verdiği oyunu oynar, Ajda Pekkan da öyle... Ülkemiz başkalarının eserlerini "yorumlayan" bu insanların yüzlercesini baştacı etti. "Gıbıcılık", sanatın, sanatçılığın, muhteşem, mükemmel, hanka ünvanlarının ta kendisi oldu, sırf "gıbıcı" yetiştirmek için tiyatro, müzik konservatuvarları açtık, aralarında tek bir "yaratıcı" yok, hepsi yorumcu-gıbıcı... Kendi coşkuları, hüzünleri, acılarıyla varoluş arenasında kızgınlaşmış kaos, toplum, halk, açlık gibi kızgın boğaların ortasına atılmış tek bir eser sahibi, yetişmedi!

Gıbıcılık-yorumculukta benlik yoktur, çünkü başka sanatçının dublörlüğünü yaparsın, eser sizin değil, acısı, sevinci, coşkusu, huznü, size ait değil, siz, başkasının benliğine sızmağa çalışırsınız, biraz hızlı, biraz yavaş çalarak, minicik renkler katabilirsiniz. Yorumculuk hakkı bu kadardır, Mozart'ın iki notasını beğenmedim, atıyorum, diyemezsin. Ya da, şimdi ben, Dostoyevski'nin romanını daktiloya temize çekerek, o esere ne kadar sahiplenebilirim.

"Gıbıcı" sanatçılarımız ülkemizin sabit yıldızları oluverdiler. Etliye, sütlüye karışmazlar, halkmış, acıymış, toplumsal alanmış, tenezzüllerine uğramadı. Televizyonlar, alkışlar, devlet, kültür bakanlığı, vakıflar, övgüler, davetler, ödüller, hepsi "gıbıcı" sanatçıların hizmetinde ve hepsine devlet kesesinden övgü, halkın vergilerinden alkış!

Gıbıcılığın bu denli bulaşıcı bir hastalık halıne gelmesi, 1990 sonrası "resmileşmeye" başladı, açın gazetelerı bakın, yüzlerce gazete ekini sıkıca okuyun, TV programlarını izleyin, Abant toplantılarını takip edin, herkes "gıbıcılığın" peşinde. Bir gıbıcılık modası, kendi duyguları heyecanları, netretiyle halkın karşısına çıkmaya kimse cesaret etmiyor, ama "aydın gibi, yazar gibi, sanatçı gibi, sivil toplum gibi" oynamayı başarıyla beceriyorlar. Halkın ıstıraplarını bölüşmede, heyecanlarını, korkularını dillendirmede hiç yoklar. Ha ka dair bir coşkuyu dillendirmek yok, kendilerine dair küçücük bir his parçasından sözetmek hiç yok, çünkü gıbıcılıkte "benlik" yok. Ne kendi coşkularından bir duygu, ne halkın, ruhundan bir melodi, ezgi.

Ve bu gıbıcı sanatçılar için eleştiri mekanizması bitmeksizin, gına getirinceye hep şu cümlelerle doludur: "Mükemmeldi, harikaydı, olağanüstüydü, eşsizdi"... Bu eleştiri, onlara dokunulmazlık, sanat ötesi bir "imtiyaz" vermekle kalmaz, hepsinin beynini kireçleşbnir. Hepsi sapasağlam birer narsist olur. Aslında bireysel korkulardan devlet imkanlarına kurtulup, mutlak duyarsız hale gelebilmelerinde bu eleştirinin hizmeti çok büyüktür. Bedenleri, bilgiden, duygudan koparılmış, sakatlanmışlardır Sakatlıkları asla giderilemez ama bir ömür pohpohlama tedavisiyle sürekli ertelenir ruhsal krizleri...

Ve "herkes tarafından sevilmeyi" isteyen yalnız bu gıbıcılerde rastlanan bir hastalığa tutulurlar Halkla ilişkileri efendi-kole ilişkisinden de ötededir, hastalıklarıyla boğuşan halk, çoluk-çocuğunun derdini bırakıp, her gün kapılarına kadar gidip, ayaklarına eğilecek, "muhteşemsin, harikasın" diye gösterilerini övmeye mecburdur. Üstelik tüm lüks yaşam ve imtiyazlarını bu halkın vergilerinden almıştır İmtiyazlı duygusuzlar! İşte Abant toplantıları, işte medya yazarlarının göz diktiği yüksek makam burası! İmtiyazlı duygusuzlar. Dar kafalarına, bozuk beyinlerine, kılık kıyafet hastalıklarına, komplekslerine, kıskançlık ve hasetlerinin derinliğine inmek mümkün değil. Yalancılmış üstün kültürel konumlarını modern toplumdan çalmış, çırpmış devlet ya da Fethullah hocalarını gayretleriyle, almış, israfın şatafatıyla tasarlanmışlardır!

Onların 'yıkılacak' bir kimlikleri hiç olmadı. Onlara karşı gelmenin, eleştirmenin de hiç anlamı kalmamıştır! Çünkü onlar "benliksizlik" gibi imkansız bir ucubeliği becermiş, "amaçsızlaşmışlardır"..

Boş, yankısız beyinleriyle halkın karşısında TV'lerde, güyalı, yan lı konuşmaktan da geri kalmazlar. Ne çok duyarız şu lafları: "Geçenlerde doğuda konser verdim, halk bizi seviyor, muzığımızı anlıyor, halk aslında sıcacık, bizi seviyor!"...

Geçtiğimiz hafta Yıldız Kenter, doğunun ücra bir kasabasında bir festivale katılmış, şeref konuğu olarak... Bir takım şair kalabalıkları kasabalarda şiir şölenleri düzenleyip, güya halka karışıyorlar!

Orada olmak, orada konuşmak için, hangı bedeli ödediniz. O halka dair hangi küçük şakayı yaptınız. O halkın trajik ruhundan hangi küçücük, korkunç, sarsıcı, çaresiz hıçkırıkları tanıyorsunuz. O halkın acımasızca savruldüğu hangı diplere indiniz. Sizin o uğursuz suratlarınıza hala katlanıyorlarsa, devletin ve kaymakamlığın zorlaması yüzünden!

Kardeşlerim! Bu dünyada eser diye yaratılmış ne varsa, halkın yaralı kalbinden aşınılmıştır. Ordaki volkanik coşku, günboyu kavak yaprakları gibi titreyen dudakları, ordaki imkansız yaşama inancı olmadan tek bir satır kimse yazamamıştır. Ve bir yazar-sanatçı, bir tek kızgın boğaya karşı değil, stadyumu dolduran yırmıbeş, yüzmilyon kızgın boğaya karşı savaşır... Onların alkışları-övgüleri için değil, onların debelendikleri törelen, inançları tepetaklak etmek için...

Tek başına, bıncık, kendi kendine, yapayalnız, insanlık onuru denilen şeyi, küçücük, zavallı, çelimsiz bedenine giydirmek için!...

Demokrasiler kahramanlık kaldırmaz, insanlık onuru şöhret de, para da etmez, nerde kullanacağız? Deli dolu sevişirken, tenimiz, tenimize sınmış, coşkumuzun, aşkımızın, en büyük armağanıdır, ayışığına, sevgiliye, insanlık onuru! Dublör kulananlar için farketmez!

nihatg@leman.com.tr.

5 Ağustos 2000 Cumartesi-Sayı:2000/32 - 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300 4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

DÜNYA BANKASININ GİZLENEN RAPORU

Onca Yoksulluk Varken, Devlet Yoksula Ulaşamıyor!

Dünya Bankası'nın 1999 yazında tamamlanan, ancak hükümetle, Hazine'nin yayımlanmasına karşı çıktığı rapor Türkiye'deki yoksulların nasıl hızla yoksullaştığını, zenginlerin nasıl semirdiğini ve bölgelerarası eşitsizliği gözler önüne serdi. Raporda şunlar var: Son 10 yılda Türkiye'deki işsizlik oranı yüzde 10 ile 15 arasında değişirken, benzer gelir seviyesine sahip Meksika'da yüzde 3 ila 6 arasında kaldı. . Türkiye'deki adaletsiz gelir dağılımı, eşitsizliğin çok yüksek düzeyde olduğu Rusya ve Peru gibi ülke erle yakın düzeye ulaştı... Türkiye'de nüfusun yüzde 36.2'si istikrarsızlıktan hemen zarar görebilecek ekonomik sınırın altında yaşıyor... Ekonomik zarar görme çizgisinin altında bulunan hanelerin yüzde 50'sinin reisi okuma-yazma bilmiyor. Bu haneler nüfusun yüzde 14'ünü ve fakir hanelerin üçte birini oluşturuyor .. Tarım sübvansiyonu sistemi büyük çiftçiler ve zengin bölgeler yararına işliyor .. Eğitim sistemi fakirlere uzanamıyor. Bu özellikle o ta öğretimde görülüyor... Ücretler eğitim durumuna göre belirlenmiyor. Eğitimdeki adaletsiz dağılım, gelir dağılımında bozukluğun en önemli nedeni... Devlet sübvansiyonları fakir nüfusa yardımcı olmuyor. . "Aslında benzer raporlar Türkiye'deki bir araştırma şirketi ve bu konudaki benzer yaklaşımlar bir-iki yazar tarafından 'öteki Türkiye' başlığı altında dile getiriliyordu.. Ancak görünen köy kılavuz da istemiyor... Beyoğlu'nda çorba içerken yarım çorba ısmarlayanla bile rastlıyoruz... Türkiye'deki iktidarların kimin iktidarı oldukları belli. Ama görevi ülkenin her daim röntgenini çekme ve varoluş nedeni haberi sunmak, sosyal olguları yansıtmak olan medyanın 10 yıllık kayıtsız şartsız suskunluğunu s lemek, tersine varolan sosyal olguları da çarpıtıp, zenginlere "yoksul kebabı" servisine tanık olmak bizleri utandırıyor

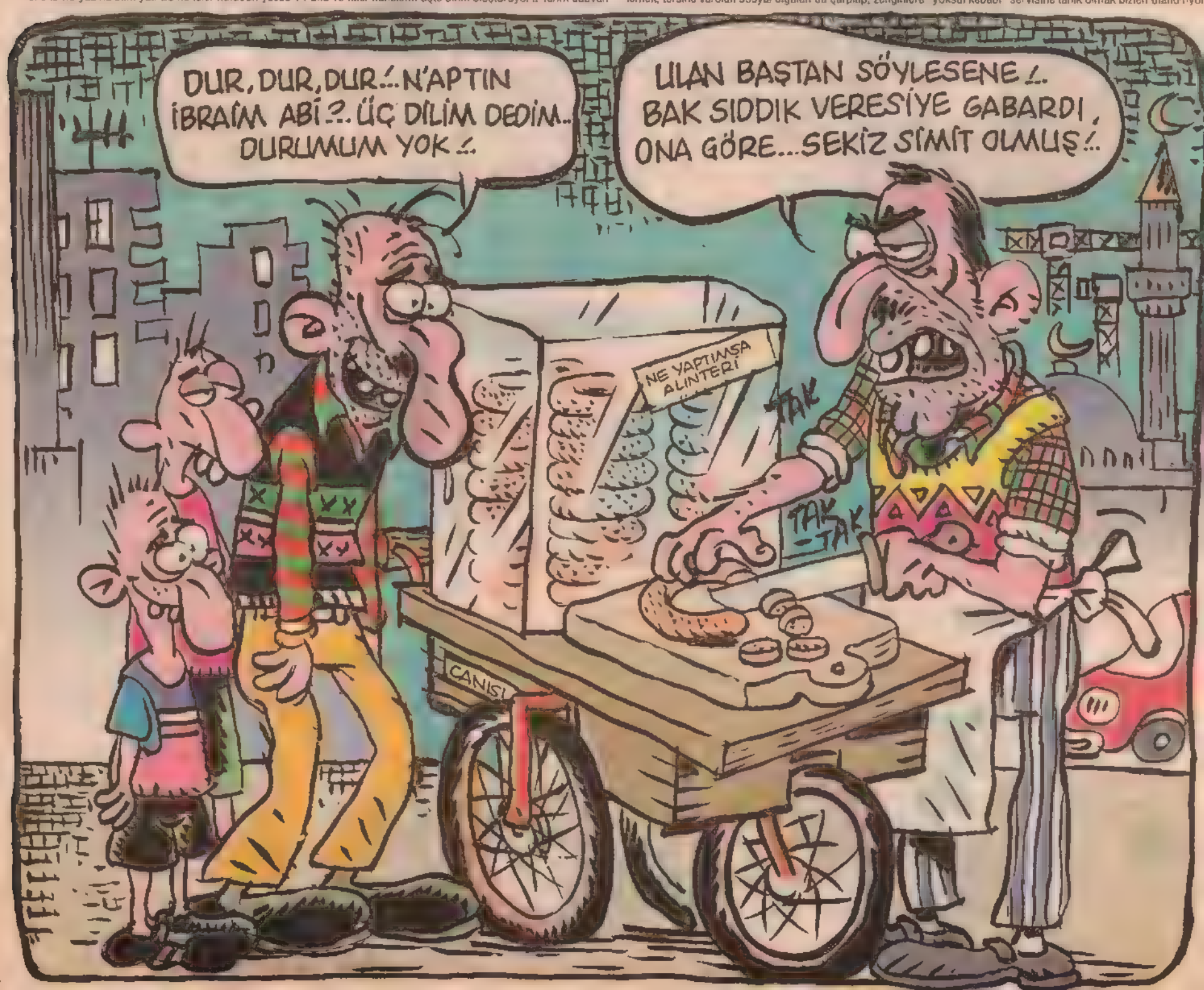

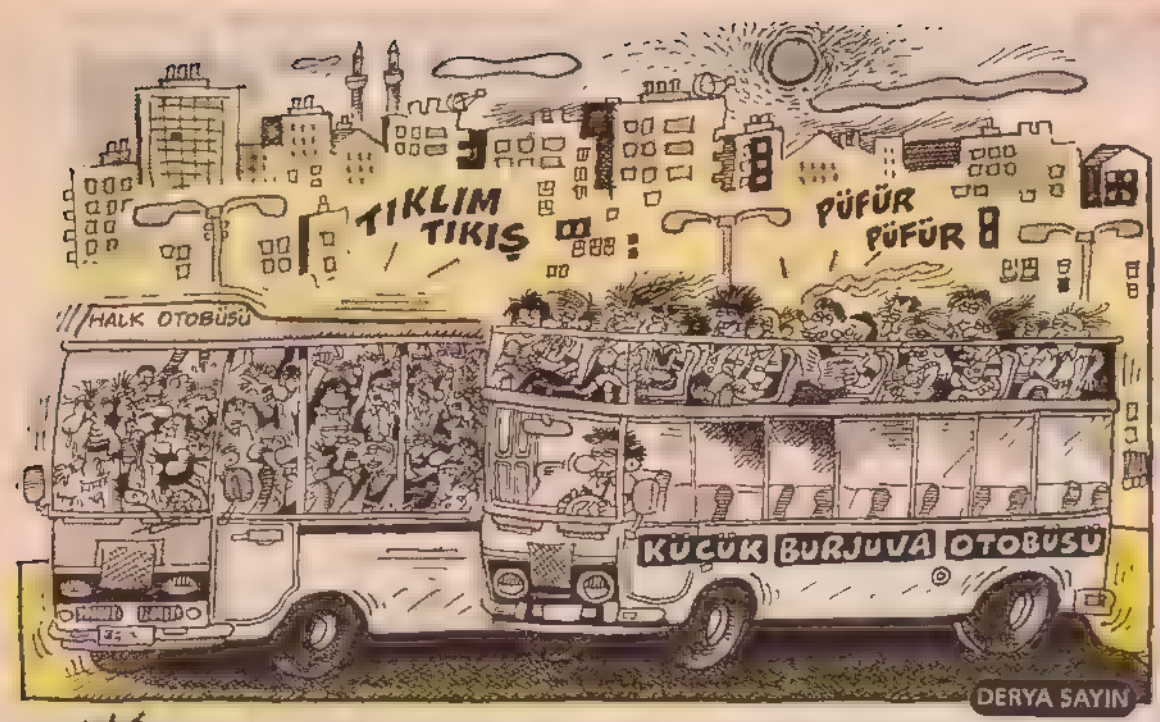

KAYIP GERİ DÖN LEMANI

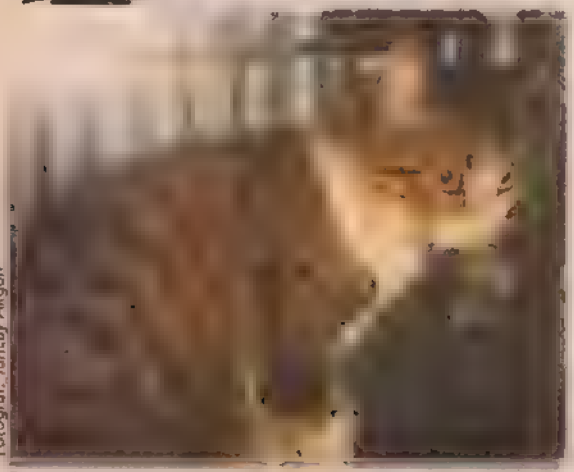

Fotoğraf: Tuncay Akgün

Dergimizin kedisi Leman bir buçuk aydır kayıptır. Biz onun üç-beş gün kaybolmasına alışkındık ama şimdi arayı çok açtı... Görenler, bilenler haber versinler. Bezgin Bekir Kedi tişörtlerimiz, bardaklarımız, kitaplarımızla ödüllendirilecektir. Kendisine, Leman Kültür'de çay ısmarlanacaktır. Veya isterse bira, viski hatta tekila.

GERİ DÖN LEMAN. Sen gittiğinden beri dergide büyük boşluk var. Ne çizdiğimizi biliyoruz, ne yazdığımızı. Kaka yaptığın kutun da, yemek yediğin kabın da aynı yerinde duruyor... Bütün odaları, binayı fare bastı.. (Yeminler) Kimse koltuklarını üzerinde tüylerini bıraktığın için artık sana kızmıycak.. Mamalarını en güzelini alıcaz.. Geri dön.

LEMAN'IN MUTBAKINDAN NOTLAR..

Gönül Adamı Hafta Sonu Babasızdı: Bu hafta Güneri İçoğlu'nun 'Firavunun Laneti' köşesiyle 'Gönül Adamı' tipini dergide bulamayacaksınız... Çünkü Güneri geçtiğimiz Cuma akşamı oturduğu semtin sahilinde çay içerken bir kimlik kontrolü sonucunda gözaltına alındı... Nedeni de 12 yıl önce mahkum olduğu, cezasını da yattığı (bkz. Akacak Mecra Bulamadım kitabı. Güneri İçoğlu) bir davanın düşüm kaydının GBT'ye yani polisin bilgisayarına geçmemiş olması. Bir kere bu ceza, Güneri yakalanmamış, teslim olmamış, cezasını çekmemiş bile olsa zaman aşımından düşmüş durumda.. Ayrıca bu 12 yılda Güneri askerliğini teğmen olarak yaptı, pasaportuyla da sayısız kez yurt dışına çıktı.. Ama burası derler ya Türkiye. Her neyse Güneri gözaltına alındığı Cuma akşamından, gecesinden, Cumartesi, Pazar, Sultanahmet Adliyesi, Kartal Adliyesi, Şile Cezaevi arasında defalarca mekik dokumamıza rağmen Pazartesi öğlen saatlerine kadar serbest kalamadı. Çünkü hafta sonu bu adliyeler tatildeydi ve tek tuk nöbetçi olan memurların da elinden bir şey gelmiyordu.. Sinirlenip muhataplarını terslemek ve başlarından savmak dışında.. Bu arada içerde neler çektiğini Güneri biliyor... Biz çıkar çıkmaz eve girmeyip hemen hamamın yolunu tuttuğunu ve elbiselerini çöpe attığını biliyoruz...

Orçun Kunek, Komikaze Asker: Erdil Yaşaroğlu kısa dönem asker. Soner Gunday da öyle.. Orçun Kunek'in, Komikaze'nin, Marlon'un yokluğu bundandır. Hayırlı teskereler Erdil'e, Soner'e... Lemanyak'tan Mem-Coş ve Cengiz Üstün'e.. Bi de eski yazı işleri müdürümüz sevgili Kutlu Esendemir'e.. Çok yakında aramızda olacaklar.

Uzun Tatil: Ahmet Yılmaz'ın 'Cümbür Cemaat' ve 'Kıllanan Adam' köşeleri de bu hafta dergide yok. Ahmet güneşe yakın dergiye uzak. Bu sene çok daraldı, çok kıllandı. Aman Ahmet bu sene başından beri 10 odu okuru, sevenlerini küstürmeyelim.

Bebek: Feyhan'ın Bayır Gülü de yok... Geçen ay Kaan'dan bir kız bebek aramıza katıldı.. Bu hafta Feyhan'dan bir oğlan bebek.. Hoşgeldiler.. Allah analı-babalı büyütsün.. 41 kere maşaallah..

Mikser Kapakları: Üç hafta önceki Hürriyet'in internet sitesindeki 'hasta mahkumlar cezaevinde mi, evlerinde mi ölsün?' anketini kapak yapmamız ortalığı karıştırmış, Hürriyetçiler dergimin eline ulaştığı saat sayfayı arşivden bile sökmüşlerdi.. (Bizde kaydı var) Geçen haftaki BEKO'lu kapağı da oralara bıbırına kattı. Koç'la Doğan grubu Radikal, Milliyet arasında ipler gerilmiş olmalı ki Radikal'ın özür dilemesiyle ortalık yatıştı.. Ama bizde zengin-fakir, güçlü-güçsüz taraflar arasındaki olaylarla ilgili daha fazla bilgi var.

Leman Girmeyen D&R ve Grose Marketlere Doktor Giren: Leman'ı dağıtan dağıtım tekeliyle içinde bulunduğumuz Yay-Sat ayağının, zaten çok kuvvetli olan dağıtım komisyonlarına bu marketlere verdikleri dergiler için istedikleri ek komisyon ve bindirdikleri yüklü hizmet faturaları (ne hizmet ama) nedeniyle dergilerimizi buralardan çektik... Leman ve kardeş dergilerini bundan böyle D&R ve Grose Market'lerde aramayın. Sevimli bakkalları, şen bayileri tercih edin.

Gürültü, Güneş, Baz İstasyonu: Sokağımızdan gelen 150 desibel gürültü, en yukardan gelen güneşin sıvısıklam kağıtlarımızı ıslatan sıcağı yetmiyormuş gibi hemen yanımızdaki komşu binanın tepesinden maruz kaldığımız baz istasyonunun radyoaktif dalgalarını da ekersek ne zorluklarla dergiyi size ulaştırdığımızı hesap edin okur dostlar... Kıymetimizi bilin diye söylüyoruz.

İhtiyatsız Adam: Bu kadar az sayıda çizilip zihinlerde bu kadar iz bırakan bir tip yoktur... Kemal Aratan'ın İhtiyatsız Adam tipine kayıtsız kalmayın... Geçen hafta başladı. İçine girmesi biraz zordur ama girince çıkamıyorsun.

Bu Çağın Zontası: "Adını Sen Koy İsim Babası Ol" kampanyası devam edecek... Seçim durumundayız..

Satıcılar: Mersin ve İzmir dolaylarında sahte tişörtlerimizi üretip satıyorlarmış... Paşlenmedeyiz.. İtibar etmeyin... Edinmek isterseniz postayla bize başvurun...

Tirajlar: Leman 'bozmasınlar' iyi gidiyor.. 100 000 duvarına 5 senedir tosladık 5-10-15 geçtikte ama duvarın tam nasıl patlatırız, önersi olan varsa bekliyoruz..

Leman

PANTOLON
m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

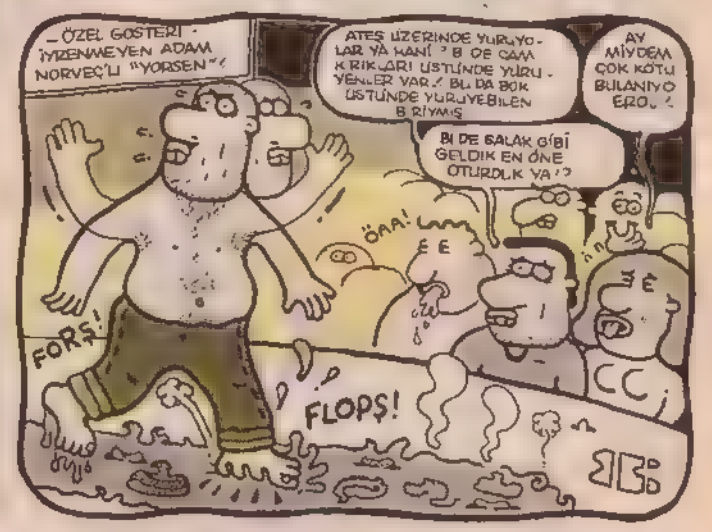

ÇİZ MAHMUT ÇIK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Ağustos'un ilk haftasına denk gelen Aksaki (Antalya) Cevizli Ayran Bayramı. Bu muhteşem şenliğin tek bir fena tarafı var: Cevizli Ayran kazanlarından, ayran içilmesi ile başlamayan bu keyifli süreç öğleden sonra baarsaklarda biriken gazların defedilmesi ile bayram alanını çekilmez yapmakta ve insanda biran evvel Aksaki'yi terketme isteği uyandırmaktadır.

LeMan

Van'da para karşılığı 11 çocuk sahibi ve babası yaşında biriyle imam nikahıyla evlendirilen 20 yaşındaki Gülhan Sarıkaya girdiği bunalım sonucu intihar etti. Muş'ta son 6 ayda 18 genç kızın aynı nedenle intihar ettiği belirtiliyor..

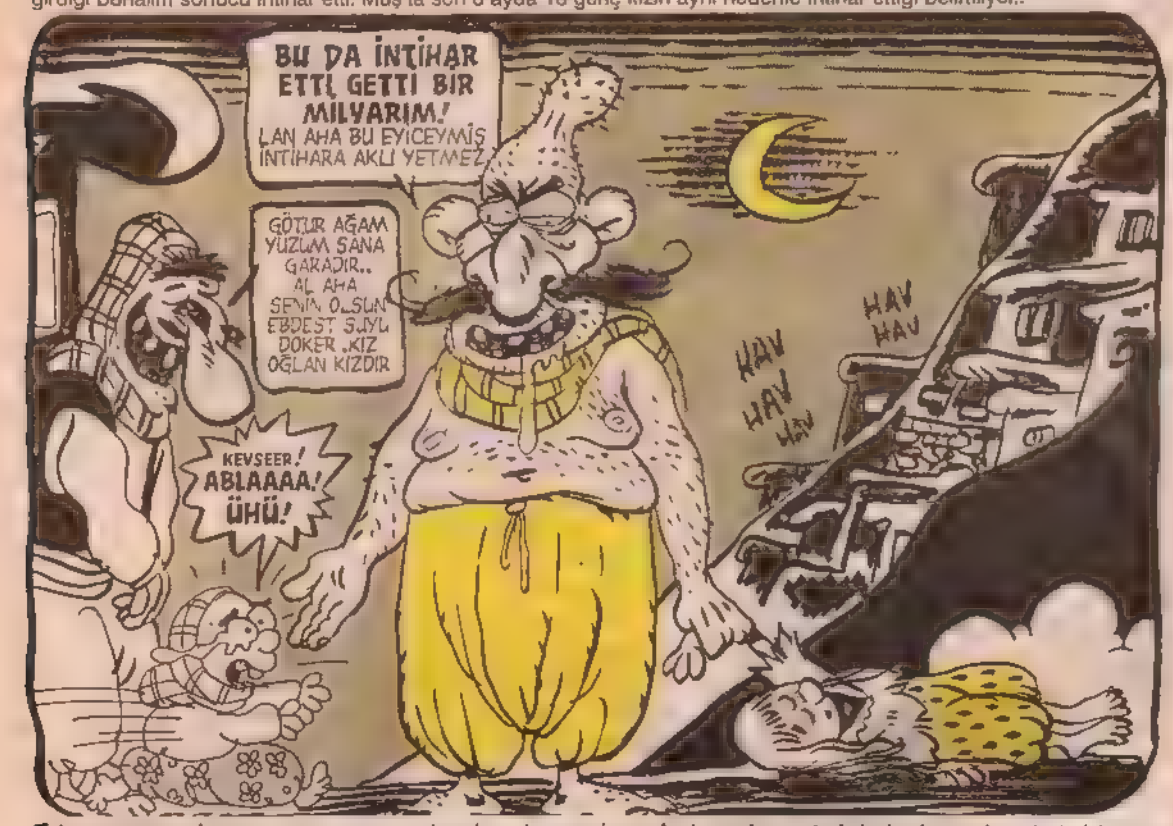

F tipi cezaevlerinin yapımının durdurulması için Ankara'ya otobüslerle giden tutuklu ve hükümlü yakınları yol boyunca durdurulup hem joplandılar hem de gözaltına alındılar...

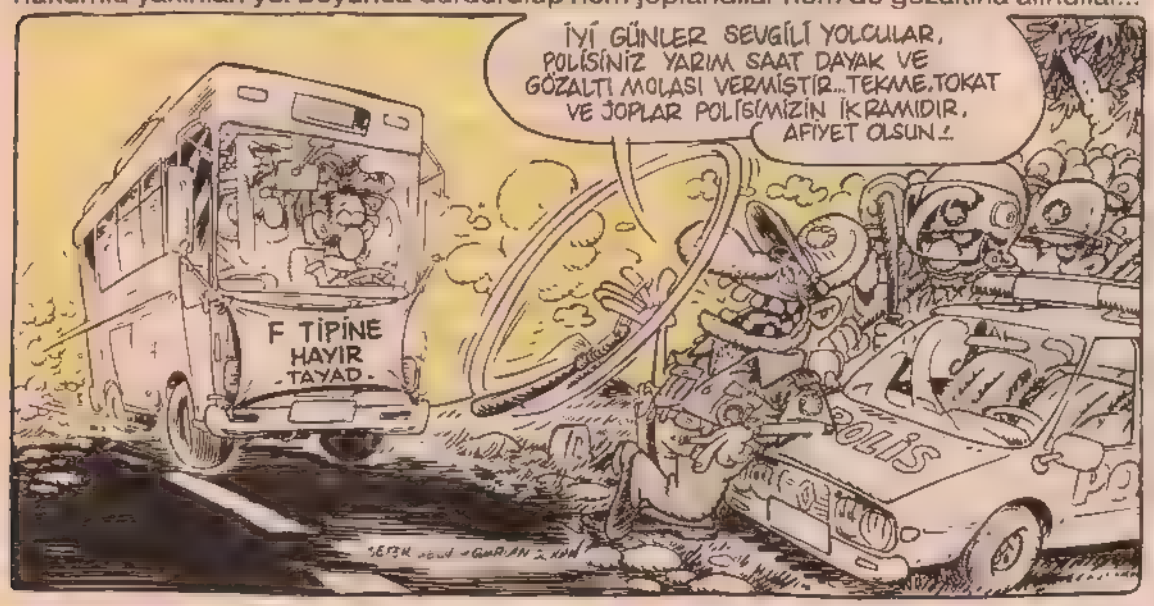

DİYANET İŞLERİ kadının nasıl Jovu eceğini anlatan yetkili merci
DEPREMZEDE KONUTLARI kışın soğuktan, yazın sıcaktan ama en çok bu devletten
ALİ BALKANER "baba"nın fotoğraf albümünden 500 trilyon uçtu gitti
ÜLKÜCÜ KONGRE namlunun ucu göründü ülkücünün iktidar kavgası 1 ölü
FİAT PALİO önce bisikletiler, sonra çocuklar, yaşlılar, sonra bize mi sıra gelecek

Anap lideri, Okuyan'a "Bu işi öğreneceksin Amele Bakanı" deyince kahkaha patladı.

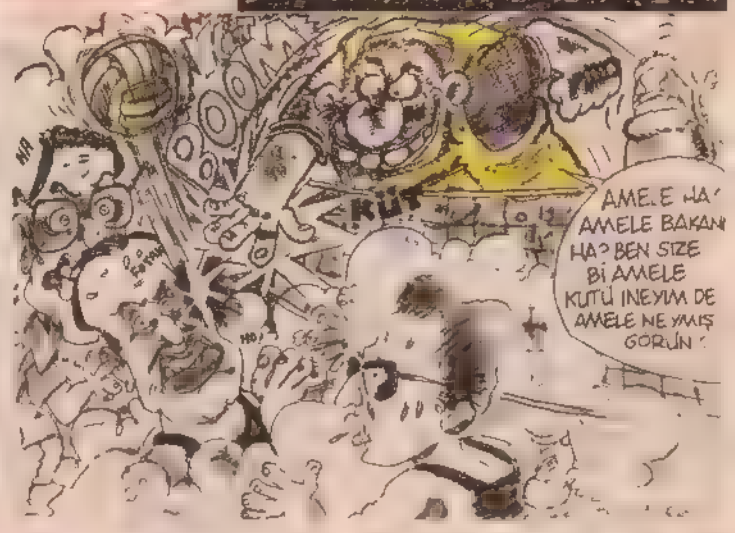

Cezaevinde tedavi edilmedikleri için can veren Hüylü, Dil ve Baran'ın ardından şimdi de Memduh Kılıç ölüm sınırında.

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

t r i p a n a z o m i g a b i y e t s i z l e r

Daral'ın Kanada'lı kuzeni Tuğçe'nin Kanadalı olmasının hikaye ile ilgisi yoktur...belki de vardır...

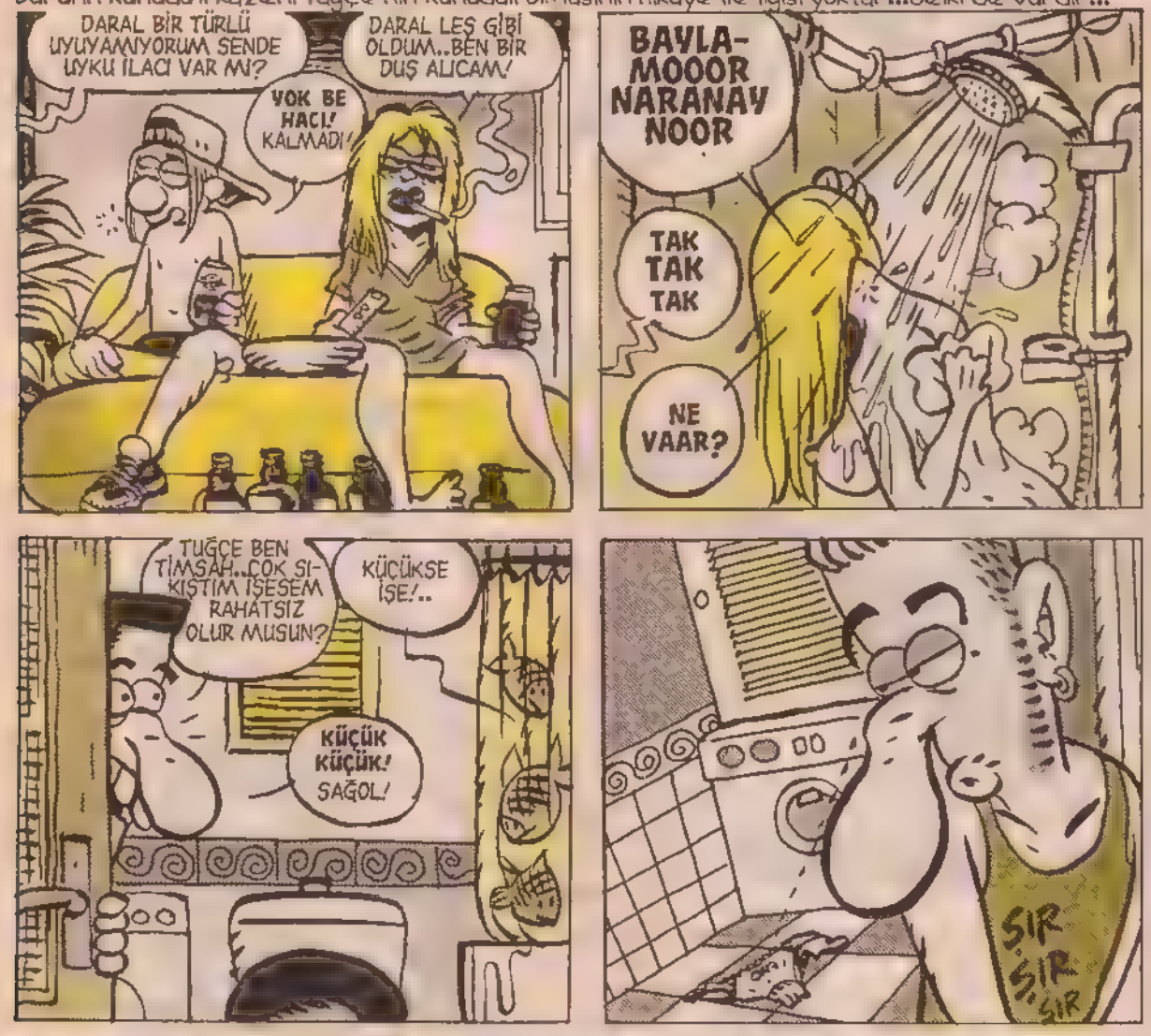

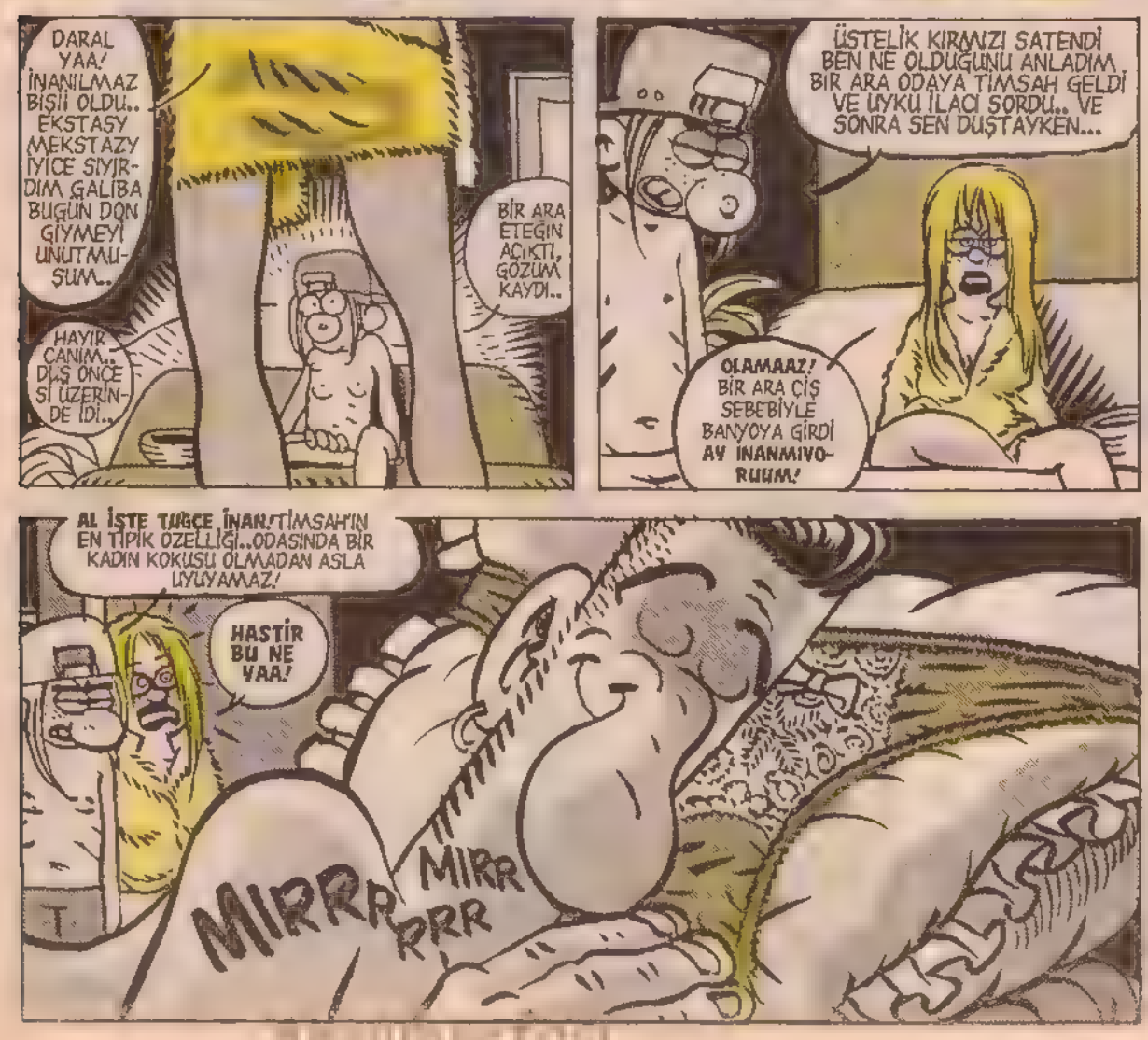

açık büfe

met üst

... gibi adamsın!

- kulplu beygir gibi adamsın!
- **başkanlık modeli gibi adamsın!**
- pamuklu don gibi adamsın!
- **gezici kütüphane gibi adamsın!**
- hipokrat yemini gibi adamsın!
- **aysberg gibi adamsın!**
- şampiyonlar ligi gibi adamsın!
- **rum lobisi gibi adamsın!**
- polis kamerası gibi adamsın!
- **sayıştay gibi adamsın!**
- cine 5 gibi adamsın
- **yüksek öğrenim kurumu gibi adamsın!**
- klozet kapağı gibi adamsın!
- **metil alkol gibi adamsın!**
- plaj voleybolu gibi adamsın!
- **beyaz leblebi gibi adamsın!**
- dört eğilim gibi adamsın!
- **torpido gözü gibi adamsın!**
- oymak beyi gibi adamsın!
- **kraliyet balosu gibi adamsın!**
- aygaz'ın müziği gibi adamsın!
- **kiralık sandal gibi adamsın!**
- yazlar sıcak ve kurak gibi adamsın!
- **duygu sağnağı gibi adamsın!**
- indira gandhi gibi adamsın!
- **dağlar bulutlu efem gibi adamsın!**
- prestij ailesi gibi adamsın!
- **kızılderi mitolojisi gibi adamsın!**
- işçisin sen işçi kal gibi adamsın!
- **hayatı paylaşmak için gibi adamsın!**
- yeni neslin seçimi gibi adamsın!
- **üç beş iki kuralı gibi adamsın!**
- baba yarısı gibi adamsın!
- **sporun ve sporcunun dostu gibi adamsın!**
- beyaz balina aydın gibi adamsın!
- **mr. spak gibi adamsın!**
- truva atı gibi adamsın!
- **şartlı refleks gibi adamsın!**
- clark kent gibi adamsın!
- **lamba cini gibi adamsın!**
- mutluluk çubuğu gibi adamsın!
- **güldüren aynalar gibi adamsın!**
- şah ve mat gibi adamsın!
- **bubi tuzağı gibi adamsın!**
- tepkisiz toplum gibi adamsın!
- **şifalı göl gibi adamsın!**
- venedikte ölüm gibi adamsın!
- **kayısı marmelatı gibi adamsın!**
- atış poligonu gibi adamsın!
- **teksas ile tom miks gibi adamsın!**
- psikolojik baskı gibi adamsın!
- **yoğurt mayası gibi adamsın!**
- bulunmaz hint kumaşı gibi adamsın!
- **enginar yahnisi gibi adamsın!**
- bolivya günlüğü gibi adamsın!
- **'forza viola' gibi adamsın!**
- malülen emekli gibi adamsın!
- **sütten çıkmış ak kaşık gibi adamsın!**
- zeytinyağı gibi adamsın!
- **başarılı file bekçisi gibi adamsın!**
- öklit bağıntısı gibi adamsın!
- **mayıs sıkıntısı gibi adamsın!**
- yazıda tashin gibi adamsın!
- **çift kaşarlı tost gibi adamsın!**
- aklı başında gibi adamsın!
- **velhasılı, bir röportajlık adamsın!**

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

HÜZUREVİ SERVİS OTOBÜSÜ

KERHANE

SEN DE AL BAKALIM VİAGRANI ..!

Pabbanoya

YARDIM MI? E TABİİ..!

İLACIMI KULLANMAMA YARDIM EDER MİSİNİZ ?..

AMAN FITIL ERIMEDEN HEMEN SOKUVER BİLADER !

İNŞALLAH KİMSE GÖRMEZ!

"Ş"LERİ "N"OLARAK, "R"LERİ "L" OLARAK SÖYLEYEN BİRİ İÇİN TELSİZ GİBİ DEMODE BİR ARAÇLA BİLE ARKADAŞ ARAMAK BENCE BİRAZ TEHLİKELİ BEHLÜL ABİ?..

BLEYK! BLEYK! ARKADAN ALIYORUM, ARKADAN ALIYORUM BLEYK!

ÜÇ GÜNLÜK ÖMRÜM KALMIŞ NEBAHAT !

NE BİÇİM BİR HASTALIKTIR BU ALLAHIM ?!

ALLAH! ALLAH! ALLAAH!

BANA BAK SADECE DUDAKLARINI OYNATTIĞINI GÖRMÜYOM SANMA HA BUŞT!?

AA...AAA..! ARKANDA AYI VAR..!

lombak@leman.com.tr

Agustos 1. hafta, Karaburun Mordoğan Deniz Şenlikleri. Zaten mevsim deniz mevsimi. Bir taşla iki kuş hem deniz hem festival. Vardır bişiii.

İNTİHARSIZ ADAM

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

KEMİKLER

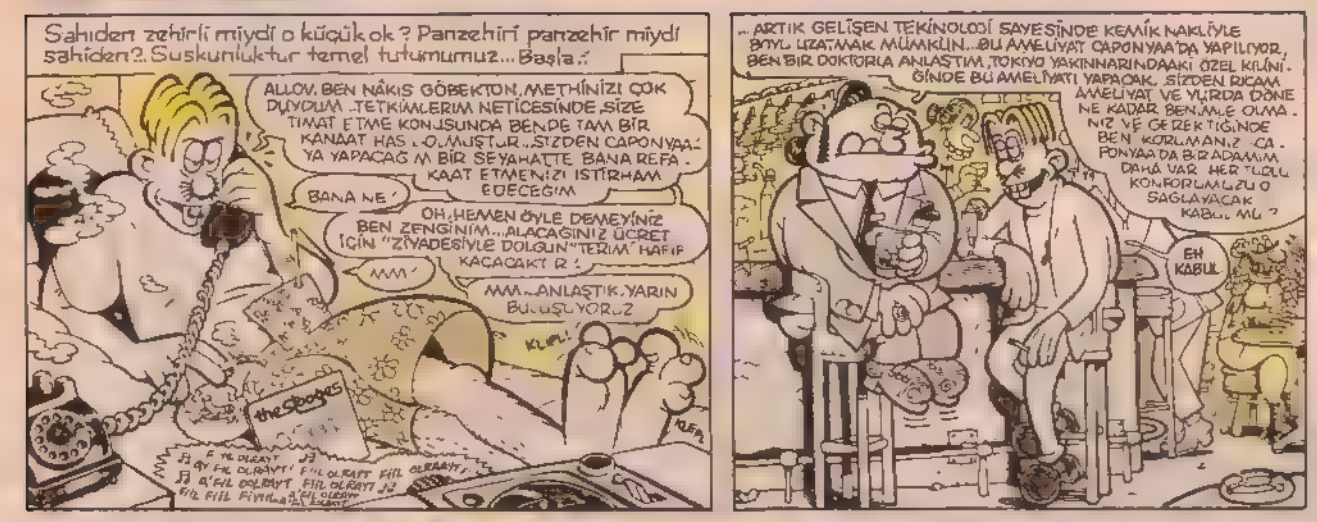

kalk, yerine yat!

Entelevole!

● 1981'de Paris'te Çetin Altan, Melih Cevdet Anday'ın boğazını neden sıktı?.. Yıllar önce Çetin Altan'ın Garipçiler'e katılmak istediği, fakat Melih Cevdet ve Oktay Rifat tarafından alt-üst okka yapılarak Nisuaz Pastanesi'nden atmak suretiyle reddedildiği doğru mu?.. Azz sonra!..

● Bir underground bar açılışında Bedri Baykam'a "Turk Hafif Resmi'nin sanatçısı!" diyerek hakaret eden sarhoş balerin kım?.. Çıkan kavgada, kirli sakall işletmeciye uçan tekme atan köse balet, hangi eğlştirmenin evinde sakanıyor? Azz sonra!

● 1978'de, Kempes Yayıncılık'tan aldığı avansı O nun Hikaye adlı erotik filme 26 kez üst üste gideрek harcadığı için edebiyat âleminden dışlanan Şişli romancı kım?.. Azz sonra!

● Sunay Akın; sadece kendisinin ve ıkız kızılderili komşularının bildiği "Kızkulesi'nin dibindeki hazine" uğruna mı yıllardır Kızkulesi'yle yakından ilgileniyor?.. Akgun Akova'nın da Sulukule için faaliyete geçeceği doğru mu?.. Azz sonra!

● Klip çekimi sırasında bozayı ile yumruklaşan yorumcu kım?. Sanatçıya sinirlenen yapımcının "Doğalbey" adını verdiği bozayıya "Sevgidır Dunyanın Gerçek Balı" ısımlı bir singil çıkaracağını iddia eden manyak paparazzi yazarı kım?.. Azz sonra!

● Eski evlerinin büyülü ve acıklı dokusunu, tüm ailenin toplanarak huzünlü bir neşe içinde tombala oynadığı akşamların esrarlı kokusunu bir ihtimal çağrıştırabilmek için Nışantaşı'ndaki evini günde ıkı su Arap Sabunu'yla yıkayan gizem avcısı yazar kım?.. Azz sonra!

● Eski sevgilisini Kuruçeşme Layla'da dark bıra şişesiyle döven çılgın yönetmen, ertesi gün Bolivya restoranı Popıta'da hangi aseksüel modacıya sarılıp hüngür hüngür ağladı? . Popıta'nın halkla ilişkiler müdiresi Yansıma Tız Howard, "Geçmişimde Hunajans'ta reklam yazarlığı yaptım" diye yalan mı söyluyor, sı-vi'si tamamen dravdan mı?.. Azz sonra!

● Uyumsuz sanatçı Mert Heptenpars'ın "Bir de rakı kadehinde Anastasia olsam!" adlı happeningi sırasında "Meşeler govermiş, varsın goversın" adlı turküyü bağırarak üç ayrı dilde söyleyen pıknık tıp organizatör kım?. Sabotajın sorumluluğunu gündeme getirmek için Serpil Barlas'ın üstlendiği gerçek mi? . Azz sonra!

● Kırılgan ruhunu dindirmek için gittiği Çeşme tatilinde, beyaz adlı içkinin verdiği cesaretle Portekizli bir kadın türüstüe defalarca dudaktan öpüşen, bu durumun verdiği gazla "Artık lmzmden tıksındım, moral veren yazılar kaleme alacağım" cümlesini kumsala çakıltaşıyla yazan duygusal sanatçı kım?.. Azz sonra!

● Alternatif bir "Yaz Kultür Okulu" açmak için gittiği Eski Foça'da, "Borsa Sanatı" konusunda seminer vermeyi ısrarla teklif eden komşu vıla sahibi Ömer Külçebüken'i Zıbıdı Gonzalez adlı barda önce eleştirip, sınırını alamadıktan sonra da lufer balığıyla döven hırçın akademisyen kım?.. Sanat camiasına ana-avrat kufur eden Görecelı İşadamları Derneği Başkan Yardımcısı Kulçebüken'in sakın eşmek için kafasını fıçı bıra musluğunun altına tuttuğu doğru mu?.. Azz sonra!

● İlk öykü kitabı "Ebeleme Gönlumü" ile Hans Pelikan Eş-Dost Ödülleri edebiyat mansıyonunu alan yazar Fikret Mudurnu hangi dansözle sabaha kadar Harmandalı oynadı?.. Çılgın dansı göruntulemek isteyen muhabirimiz uçuk yazar tarafından Latince Karabüyü duası yapıldığı da mı doğru?. Ona mı ne?.. Azz sonra!..

● Kültür servisinde çalışanların "atılı ganyan" yüzünden 4 aydır, birbirleriyle küs oldukları gazete hangısı?.. Aynı gazetenin, içip içip "Endeksini de yalarım, işlem hacmini de... İşin içinden çıkamıyorum, en kralı sahte para basmak mına koyum" şeklinde köşe yazısı kaleme alıp Didım'den fakslayan ekonomi yazarı kım?.. Azz sonra!..

● "İstanbul: Bir Peri Masalı" adlı post-modern tragedyayı yazan seksi yazar Toygun Özıdıl'ın Sarıyer'deki babaevine kaçak kat yaptırdığı doğru mu?.. Bu dedikoduyu çıkardıkları zanniyla "Bir odada dokuz naif" adlı sergının açılışını basan ve dört naif yaralayan, doyumsuz yazar Amasra'daki avukat dayısının evine mi sığındı?.. Avukat dayı Şahmeran Topuk, eski bir miras meselesinden dolayı mı içli yazarın yanındaki 7200 Alman Markı'na el koydu?.. Avutakın eşi olan Munise Topuk, gençliğinde "Tırtıllar" adlı grupta, bındallı gıysiler giyinerek Anadolu popu söyluyor muydu?.. Azz sonra!.. kılservis@leman.com.tr

5-11 Ağustos Çarlı Dondurma Festivali 7 gün. Dondurma güzeli, dondurma yeme yarışları bir yandan dondurmanızı yalarken, dondurmanın Roma'dan mı yoksa Anadolu medeniyetlerinin mi icat ettiği tartışmalarını dinleyiş. Kahramanmaraş dondurmalarını örnek göstererek Türklerin icadı olduğunu iddia edenler de çıkarsa kulak asmayış. Pastırma ve yoğurt bizim kardeşim varsın dondurma da Romalıların hakkı olsun deyiş ve tatlıya bağlayış...

TEREDDÜTLÜ

PICTURES

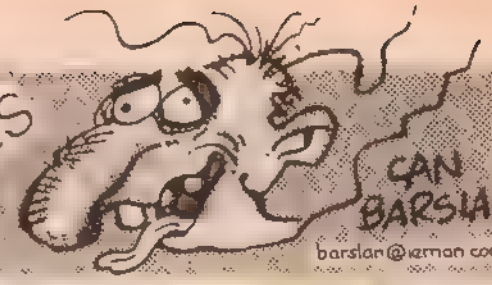

CAN BARSLAN

barslan@ixman.com.tr

canbarslan @ turk net

5 Ağustos Cumartesi.. Seyit Veli Baba Sultanı Anma Töreni ve Pilav Festivali... Senirkent-Isparta... İllaki katıl, evliyalar-enbiyalar-nebiler yatağı Anadolu'nun Seyit Veli Baba Sultanı'na ait pilavından ye Fatiha'nı oku, relax olup pürüpak dön...

İNTİHARSIZ ADAM

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

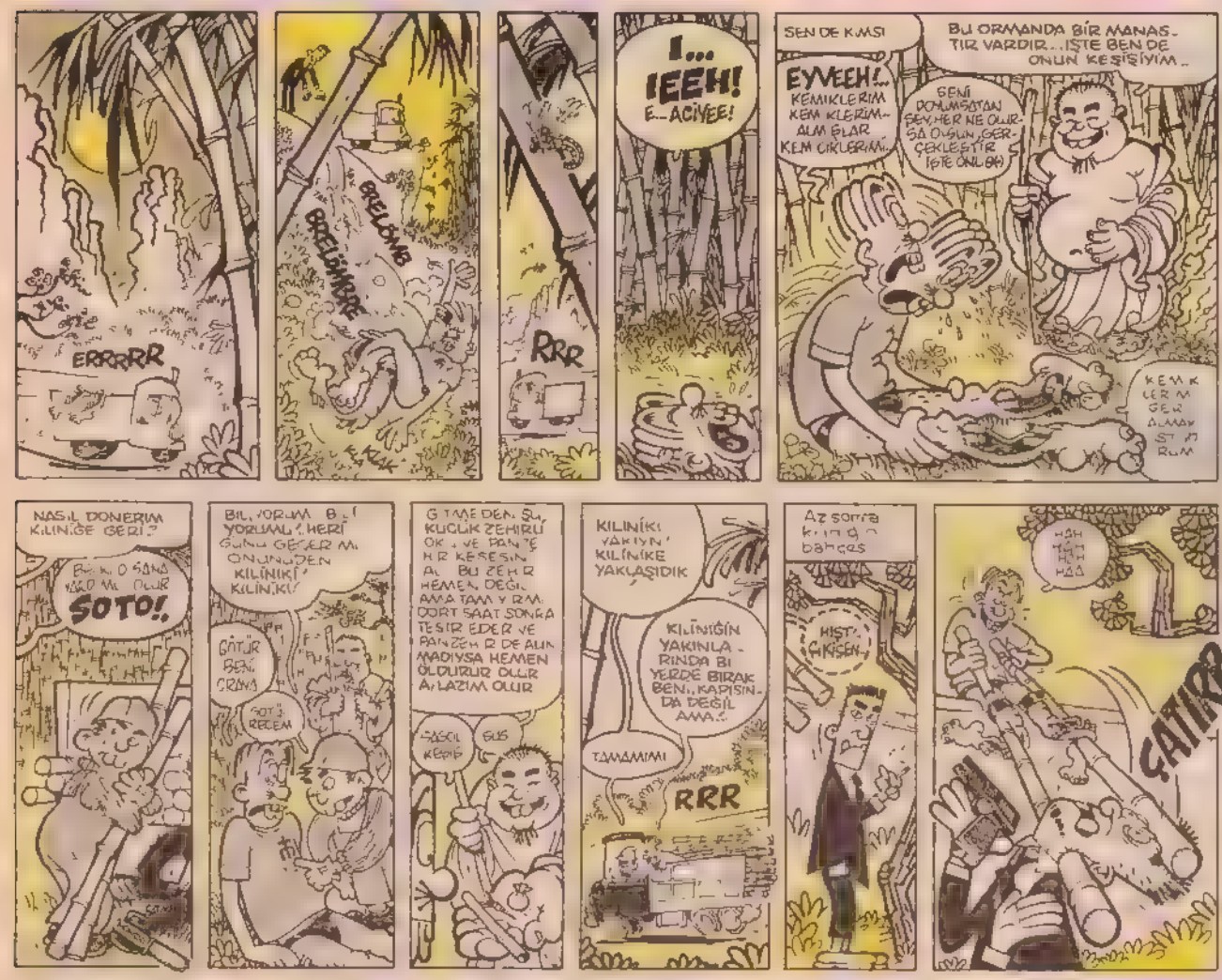

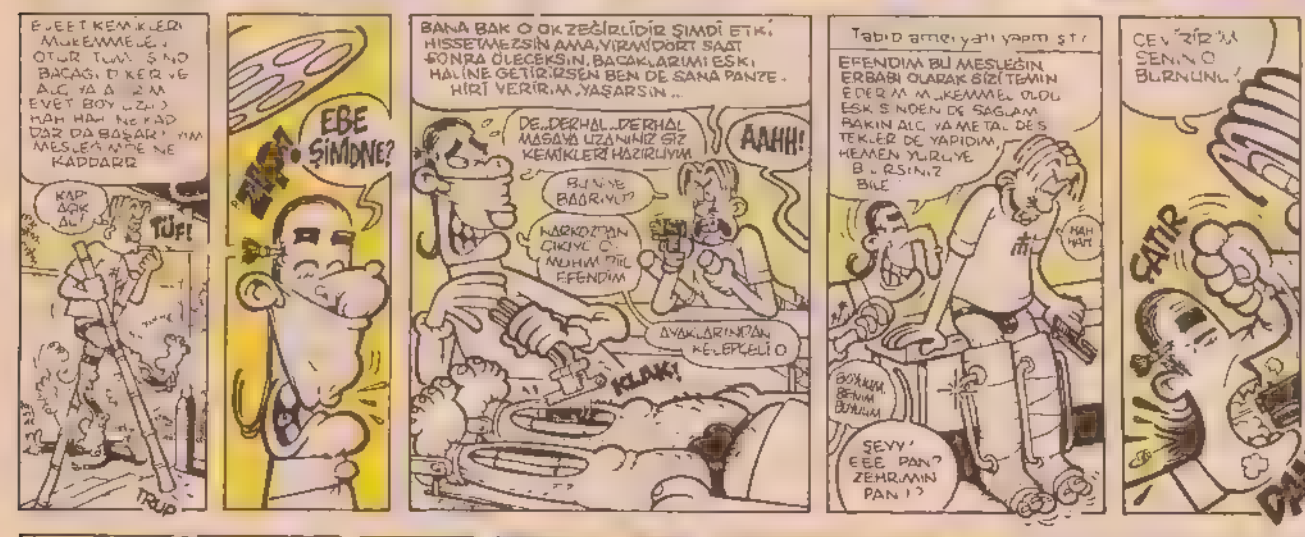

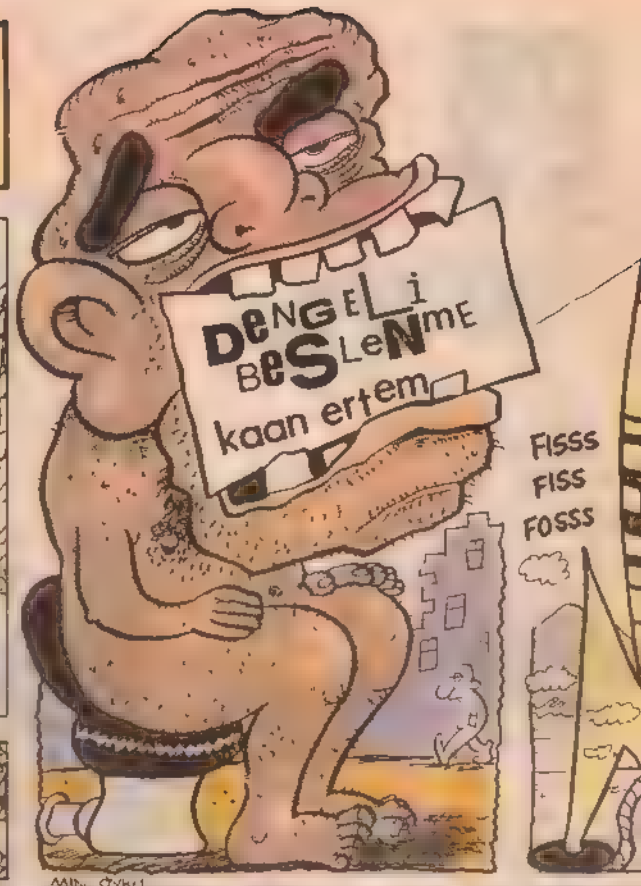

Kadın öykü

Korler gibiyimdir ben... Once ve hep seslere vurulurum... Sesler soyar beni hayatımdan... Sesler kurtarır beni benden... Gelir içimdeki o sevinçli ıstıraba dokunurlar.

Bazen aradan yıllar geçer... O sesi hiç duymaz olurum. Dünyadan çekilmiş gibiyimdir O ses olmayınca yaşamıyorumdur sanki Ben bekler olurum... Ezbere yaşar dururum... Tepkilerim otomatiktir.. Bir beni ğim yoktur sanki. Böyle zamanlarda o ses içimdeyken yapt ğım gibi insanların gözlerine durup korkmadan bakmak isterim, ama nedense yapamam .. Hep kaçarak yaşarım, hep saklanarak... İnsanların beni bir ölü olarak b lmesinden korkarım... Boşluğa el sallar dururum. Kaskatı kesilmiş, ölümden b le çare umarken, arayıp soranlara, **iyiyim** derim, **iyiyim; herşey yolunda...**

İşte onun sesiydi beni hayatımdan soyan... Birgün, bir yerde duydum sesini. O an hissettim, onun sesiydi bunca yıl yaşadığımı hatırlatan... Nasıl ve nerede tanıştığımız önemli değil, sesiydi önemli olan..

Buluşmamız zor olmadı

Sizi hemen, bugün görmek istiyorum, dedim

Tamam dedi, hemen, korkusuzca, **nerede, siz söyleyin...**

Nerede oluruyorsunuz, diye sordum .

Size göre karşı taraftayım ben..

Peki öyleyse, yeri siz tayin edin, dedim...

Bir kıyıdan söz etti... Teknelerin gelip yanaştığı, balıkçı barınaklarının olduğu bir yerden. Yerin ismini tam olarak söylemek istemiyorum...

Saat kaçta? diye sordum

Ne tepki vereceğimi merak ettiğimden olacak, gecenin geç bir saatini söyledim.

Tamam, dedi hiç tereddütsüz... **Söylediğiniz saatte ordayım...**

Bütün gün hiçbir iş yapmadım. Gecenin o geç saatini bekledim. Bütün gün onu seversem, bu hayattan çıkıp gidenim dedim, kendime... Onu seversem kurtulurum kendimdem... Kurtulurum bu ölü zamanın ağırlığından .

Aslında hepimiz kaçıp kurtulmaz isteriz bizi öldüren o zaman'dan, ama aradığımız kişiyi, bence o sesi bulamadığımız için istesek de kaçamayız... Kaçamayınca hayata takılırız... Takıldıkça para ve güç sahibi olmaya çalışırız.. Oldukça da hiç kaçamayız... Kalbimiz elimizde kuruyup gider... Ve sonra hep döneriz ölü kalbimizin etrafında

Kalbimiz sırlarıyla beraber ellerimizde kuruyup gitmesin diye severiz aslında birilerini... Kim olduğumuzu bilmek, kendimizi arayıp bulmak için başkalarında kaybolmak isteriz

Söylediği yere neredeyse tam zamanında geldim .. Taksinin farlarında telaşlı, kirgin ve minyon siluetini seyrettim bir süre... Ağaçların arasında bir görünüp, bir kaybolarak yürüdü... Sonra kuytu bir köşe buldu kendine, bir banka oturup bir süre ağaçların arasından beni seyretti . Ben olsam, ben de öyle yapardım... Bir süre uzaktan birbirimizi seyrettik... Bu sırada balıkçı kulübelerinin olduğu yerden, büyükçe bir barınaktan, içli, dokunaklı bir ney sesi geliyordu... Bütün yaşayan ölüler adına, kendi yasını tutan bir ney sesiydi bu... İçinize alın bu sesi, bu sese maruz kalın,belki ebediyen sizin olur o sırlarla dolu kalbiniz, der gibiydi bu ses...

Gözünün akını gördüm önce: Işıklıydı, deliydi, hastaydı... Sonra beyaz ayakkabıların. Masumdu, kirliydi. Acelecidi. Ama aslolan sesiydi. Neler

Çanakkale Troya Festivalleri.. Çanakkale 10-18 Ağustos 8 gün... Ahh! Siz bu festivali bir de Troya'nın Troya olduğu zamanlarda görecektiniz.. Neyse yine de gidin, Troya gib

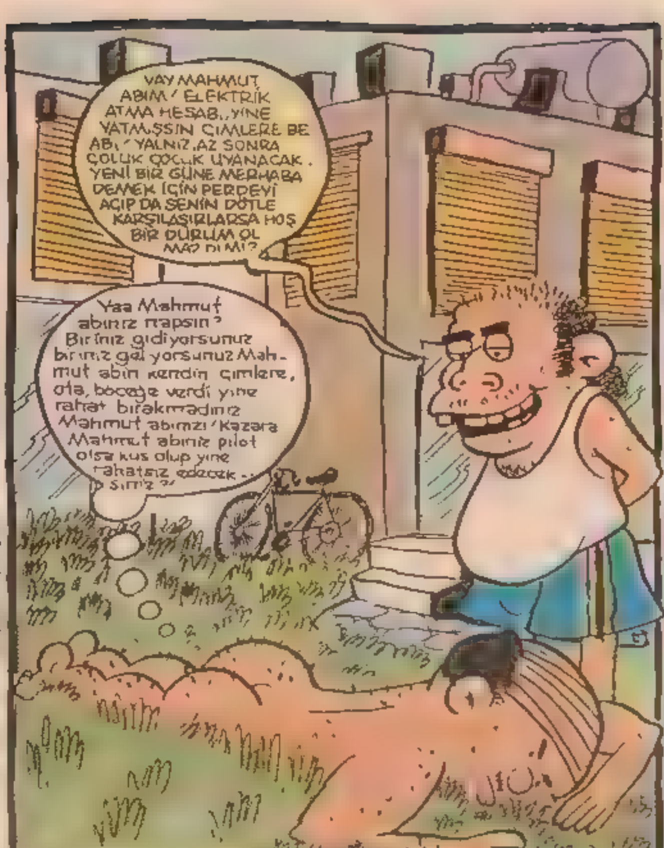

Yanlışlardır Bizim Asıl Sevgimiz...

...tuk bilmiyorum. Ne söyled ğini değil, sesini duyuyordum sadece.. Se-...göre çok konuşan, her aklına geleni söyleyen biriydi sanki. Bunu his-...emek için ne dediğinden çok, sesini içime alıyordum, bir de o ışıklara ...ılmüş hasta gözlerini...

...ara **var mısın, ilk vapurla Ada'ya gidelim senle,** dedi... Sesi sanki yu-... güzelliği kanatıyordu... Yüzünde sakladığı ne varsa sesinde kanıyor-...Beni öldüren zamanım'dan kaçıyordum ben: Sesinde kanayan yüzüne ...onun hep yaptığım gibi hiç tereddutsuz, **tamam** dedim, **nasıl istersen.** ...nu derken eğilip gözlerime baktı dikkatlice, **biliyor musun, beni hiç şa-...adın, düşündüğüm gibisin; iyi kalpli bir kölusün sen,** dedi... Bunu ne-...e niye söylediğini çok iyi bilmiyordu oysa... Belki de bugüne dek yaşa-...nı anlamlı kılacak bu sırrı açıklamayı bana bırakmıştı...

...rktan çıkarken tahta barınaklardan gelen ney sesine son kez kulak verdim ...Çünkü ney sesi benim için acı çeken nefestir. Bu nefes, hayata soluk ...ruhtur. Dudaktan kalbe geçen efsundur. Ney bir ömre malolur. O ses ...kanına batmış bir hevestir. Nerede kendi hayatına ıstırap duyan biri var-...rada neysesi vardır. Nerede bir ney sesi duysam orada kendim gibi yı-... hayata vurgunu olduğumu hissederim..Ney sesine tutkuyla kulak ver-...i farketti. O da sesin geldiği tarafa biraz ürküntü, ama en çok da hay-...la baktı. Ama birden yuzu değişti: **Bırak, boş ver onu,** dedi, **duymuyor ...n kotü çalıyor...** Bunu söylerken sankı gözleri dolmuştu: **Tanıyor mu-...neyi üfleyeni,** diye sordum... Telaşlanır gibi oldu. Geçiştirmek ister gi-...**k tanıyorum sayılmaz,** dedi, sonra birden koluma girip **hadı buradan ...m** dedi... Yaz gecesiydi yürüdüğümüz her yer. Ama bastığımız heryer ...rdu... Çamurlarda sesi çınlıyordu, gözlerindeki o hastalıklı beyaz ışık ...rlardan yansıyordu. O beyaz, o kanayan gulumseme... Çocukluğum-...atırlıyorum bu gulumsemeyi. O ses yoksa, o sesin içindeki "iyilik yağ-...ın" yoksa o kadar azdı bu gülumseme; ama sonunda bekleyene vardı. ...p ötelere taşırdı... Ölü ve öldüren zaman'ın ötelerine. Ezbere yaşanmış, ... basit yaşanmış ne varsa hep ötelere. Kötulüklerle sarılıydı heryer.

...ç aldırış etmez geçip giderdim vanilya kokulu bir anneye sarılıp... Peki, ...n uyanınca ne yapacaksın, diye sorup düşünen hiçkimsem yoktu... Öm-...annemi düşunmekle geçmiştim, oysa ben daha kimsesizdim kimsesiz ...ndem. Kimi sevmeye kalksam onu çoktan öldürmüştü o eksik sevgi. ...n bu beyaz gulumsemeyi oradan hatırlıyorum. Kim kendini hatırlama-...lışırsa, orada binlerce sevgiyi öldürüyordu... Öyle yanlış bir hayattı ki ...nkısı ö durmeden ulaşamıyordum ona... Bu beyaz gülumsemeyi bir an-...dar kimsesiz, bir çocuk kadar umutsuz olduğum kadar eskiden tanıyor-...onu... İşte onun sesi o kadar eskiden geliyordu... Kimsesiz ve beyaz ...ne gibi uzaktan...

...na beni asıl duşunduren daha henuz gördüğüm bir insanın bana bunca ...hissettirmesi, İçimdeki o çok eski, o solgun, ama çok derindeki yara-ma dokunmasıydı. Onu hiç tanımıyordum oysa, belki de hiç tanıyamaya-caktım.

Ama bazen sevgiyi öylesine özleriz ki, sevgimize rağmen severiz. Sadece sevgi için koruduğumuz benliğimize rağmen.. Bekleyişlerdir, vazgeçişlerdir aslında benliğimizi derinleştiren. En yücesini, en soylusunu, en başkasını bulabilmek için elimizle hemen yakalayabileceğimiz mutluluk anlarını geri çevirebilme cesaretidir onu anlamlı kılan. Bu yuzden herkesin yanlış bildikleridir bizim asıl sevgimiz... Ama bazen onca bekleyişi mahvedercesine sırlarından açarız özlemden ağrıyan kalbimizi... Kalbimizi en çok sırlarımız korur, ama sevgiye özlemden bu sırları çoğu kez ruh sandığımız bir boşluğa savururuz... Sırsız kalan kalbimiz her kötülüğe açıktır artık, her kötülüğü biriktirip çoğaltmaya.

İstediği gibi Ada'ya gittik... Benim için Ada hayatın, taptıkça beni yokeden bu şehrin koşulsuz bağışlayan alacakaranlığıdır... Ben biraz daha bu umutla yaşamak için o alacakaranlığa taptım hep... Ben ona taparken unutmuştum meğer, yıllar önce bütün adalar karalara bağlanmış... Ve artık her adada bir başka mafya varmış...

Gecenin bir yarısı Ada'nın tenha yollarında yurürken, ardımızdan ceketli, bıyıklı, hoyrat adamların geldiğini farkettim... Bir anda yüzü soldu ve telaşla koluma sarılıp, **ne olur kaçalım buradan** dedi, **kaçalım, nereye gitsem halalarım arkamdan geliyor, gidelim buradan...**

Ada'dan kaçmak için gelecek son vapuru beklerken, mafyanın adamlarından biri masamıza yaklaştı, ve onu yan masaya çağırdı... Bense çok eski bir sese vurgun, bense çok eski bir yanılgıyla sarhoş uzakları, öldürmeyen zaman'ları seyre dalmışken o beni gösterdi: **Yanımda arkadaşım var...**

Adam küstahça üsteledi: **Salih Abı buna çok bozulacak...**

Nasıl olduysa o an vapur gelmiş, kıyıya yanaşmıştı... Birden tuttum elinden, birlikte koşarak son vapura bindik... Mafya adada kaldı... Biz denizlere açıldık... Yolda sordum. Butun bunların anlamı neydi. Mafya kılıklı adamlarla ne ilişkisi olabilirdi, onları ne zaman tanımıştı, **Salih** denen adam da kimdi.

Işıklara gömülmüş o hasta gözleriyle gözlerime baktı uzun uzun... **İnsan en çok sevdiğini öldürürmüş,** der gibi baktı.. Hayattan çok korktuğumuz için bazen hayattan daha acımasız ve kötu oluruz, der gibi baktı... Ne sorsam, ne söylese tarifsiz incinecekmiş gibi baktı. Gözlerindeki çığlığa bakıp sustum ben de...

Ona soramayacağım başka şeyler de vardı... Örneğin nerede oturduğunu asla bilemeyecektim .. Ansızın kaybolup bir süre ortalarda gözukmediği, hatta telefonlarıma bile çıkmadığı zamanlarda nerede ve kimlerle olduğunu da soramayacaktım...

(Devamı Haftaya)

cezmier@leman.com.tr. Cezmi Ersöz

* F tipi cezaevini protesto eden Ankara'lı aydınları ve mahkum yakınlarını yaka-paça gözaltına alan ve bu ülkenin en namuslu aydınlarından Fikret Başkaya'yı neredeyse sürükleyerek polis otosuna götüren zihniyeti ve şiddeti lanetliyorum.
* Dalça... 17 Ağustos Perşembe günü saat 19.00-22.00 arası Dalça'dayım. Önce Beşiktaşta Kitabevi'nde imza günü ardından, Cafe Papatya (Eski Yasu)'da söyleşim olacak.
* Eylem Yeşilyurt, Burcu Korkmaz, Mine Hanboğlu, Mehmet Akdağ, Gülü Yıldırım, Fırat Kardaş (Hüseyin, Erdem Özkan). Mektuplarınızı aldım sevgiyle.
* Ahmet Arslan, Volkan İpek, Mutlu Ayman, Tuğba ..., Taylan Karataş, Fatih Özcan, Mehmet Öznur, Engin Koreli, Ayşe Özgütürk, Ala, Ali Deniz uslu, Deniz Zengin, Hale Bozdağ, Bahar uzun, Derya Aşar, Seyhan Kurt, ... Kara, Şebnem Ertan, Caner Y.Alp, Şehnaz Kılınç, Ahmet İ..., Mehmet Zerman. E-mail'lerinizi aldım sevgiyle.

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

antik şehrin arkeologların o öpülesi elleriyle pırıl pırıl ilk hali gibi olmasa da tekrardan yeryüzüne çıkışını izleyin.. Bir fıstık çamının dibine uzanıp gözlerinizi kapatıp kulağınızı topr...ağa verin. Derinden gelen Troya şarkılarının ritmi ile için kıpırdarken, tenini hafifçe titreten bi... Troya bir kızın nefesidir.

bezginbekir @leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

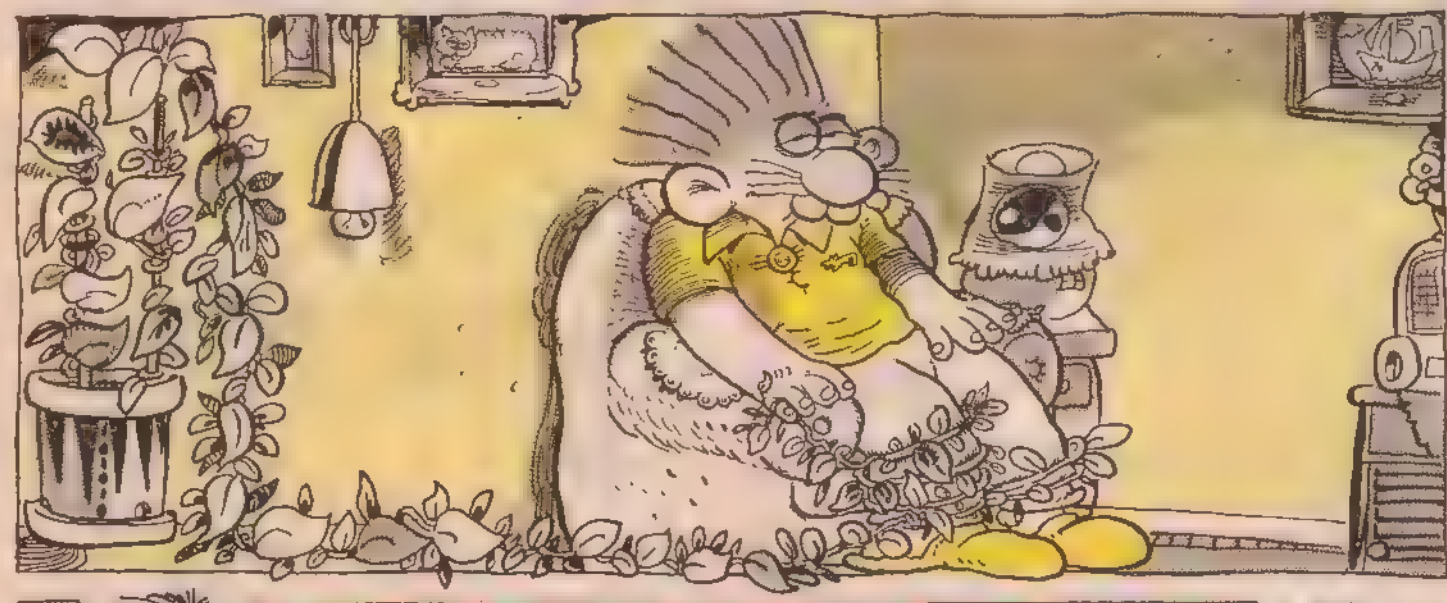

TABU DEVİREN

Uğur Mumcu Sakıncalı Piyade kitabında davadan yargılanmakta oldukları bir kişinin, mahkemede "ben o sırada tuvaletteydim" diyerek kendisini savunduğunu anlatır.... Tarihimiz bu tür yan çizme savunmalarıyla dolu... Mükremin çıtır da Aktüel dergisindeki söyleşide, "Düşünceye özgürlük" adlı kitaba önce imza atıp sonra çekmesinin nedenini "benim şapşallığım" olarak açıklamış... Olabilir itirazımız yok.. Ama kalkıp solculuğu irdeleyip de sonuçta "ben solcuyum" demenin saçma bir laf olduğu tespitinde bulunması, gerçekten "kendi savunmasına" yakışmış.. İşte böyle yazılan senaryolar gibi kelimeleri evire çevire, plastik çamur gibi yoğura zorlaya cılkını çıkarırsanız solculuk kavramının da içini boşaltır, sonuçta kendinize "şapşal"dan başka yakıştırabileceğiniz sıfat kalmaz.. Delikanlılığın kitabından imzasını çeken Mükremin Abi 15 yıl yiyebilme ihtimalinden kurtuldu. Ne iyi.. Solculuktan uzak, biraz ondan biraz bundan, ne ondan ne bundan, deniz anası gibi kimliksiz kaygısız... Manken peşinde 15 yıl daha...

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Dikkat dönek var!

Dönüklere verdiğim rahatsızlıktan dolayı özür dilerim!

Çünkü biz insanca hakça düzeni, paylaşmayı, eşitliği savundukça dönekler çıldırıyor.

Kan beyinlerine sıçrıyor, tansiyonları yükseliyor.

Onlara göre bu fikirler geçmişte kalmış.

Günümüzde bu fikirleri savunan kalmamış.

En tutucu politikacı Erbakan bile dün savunduğu adil düzen gibi fikirlerini bugün savunmuyormuş.

Erbakan bile değişmiş; değişmeyen bir biz kalmışız.

Oysa değişmek başka şey, dönmek başka şey.

Eski solcular değişmediler, döndüler.

Köşeyi dönmek için döndüler!

Bunun için büyük bir operasyon geçirdiler.

Bedenlerindeki vicdan gibi fazlalıkları aldırdılar!

Aldırdılar düşüncelerindeki eşitlik, sosyal adalet gibi fazlalıkları!

Güce tap, parayı kap demeye başladılar.

İstiyorlar ki herkes onların yaptığını yapsın; güçlülerin, sömürücülerin yeni dünya düzenini savunsun.

Sahibinin sesi olsun.

Böyle olmazsan onların hedefi olursun.

Üstelik onlara göre biz çocuklarına da kötü örnek oluyoruz.

Ya çocukları bizden etkilenip yeni dünya düzenini değil, insanca hakça düzeni savunurlarsa?

İşte bunun için bize diş gıcırdatırlar, hırlarlar.

Sahiplerini savunmak için "atıl kurt" halini alırlar.

Köpekler bile dönekler kadar sahibine sadık olamaz.

Onların sahiplerinin yerinde olsam, evimin bahçe kapısına şu uyarıyı asardım:

Dikkat dönek var!

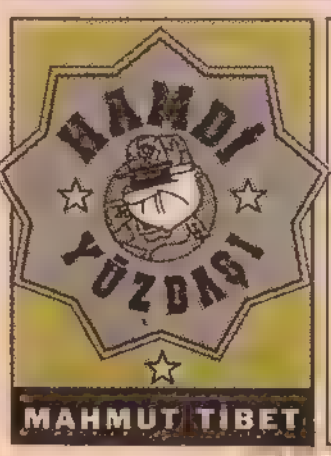

Yamula Patlıcan Festivali.. Kayseri Yemlihan Kasabası 5-7 Ağustos. patlıcan; imambayıldısı, zeytinyağlı dolması, kurutulmuş patlıcan dolması, patlıcan salatası ve söğüşü ile sofranızın zengin bir sebzesi oluşunu bünyesinde barındırdığı doğal nikotin maddesini Festival komitesinin davetlisi devlet erkanından dinleyiş hım hımmm diye kafa sallayış, alkış alkış alkışlayış. Yemlihan'dan bir tarla edip patlıcan işine girip girmemeyi tartışırken aile arasında trafik işaret ve levhalarına dikkat ederek eve dönüş.

Ayrılmayanlar

enderoz@kerman.com.tr

Ender Özkarraman

Ünlü Arap bilgini İbni Haruni şöyle der: "Hanım, akşama geç kalırsam bil ki bir kavgayı ayırmaya çalışıyorum!.."

Yalan tabi sevgili okur... Ne böyle bir adam, ne de sözü vardır. Kavga ayırmaya gelince...

VERECEKSİN KEHKE!

KEHKE AMANDIR... VERMEZSEM N'OLUR ULE? İNDİR O ELİN!..

KEHKEZ BEN Ü ŞEN No 6

KAVGA!!

ULE?!! DURUN!

NİEY?!! BIÇAK HA?

ŞEN KIPIRDAMA!

AYIRALIM HADİ!..

BEN DE GELEYİM...

GELEMEZSİN!.. SÖZ VER KIPIRDAMAYACAĞINA!..

AMA NİYE?

DÖNÜNCE ANLATIRIM SÖZ VER!

AMA

SÖZ VER!

EH!. PEKİ. SÖZ...

ALLA-ALLAAH?.. NİYE BÖYLE YAPTI Kİ BU?..

Yarım saat sonra:

Kavgacılar kaçmış, olay yerinde birkaç kan izi ve sinirli üç adam bırakmıştır..

BEN İŞİME DÖNÜYORUM!

GEL!. SANA BİDONU TUTAYIM YARANI YIKA, GEL!

BİRBİRLERİNİ DEĞİL BENİ YARALADILAR SERSERİ HERİFLER!

...az sonra herşey kaldığı yerden devam etmektedir...

O ŞU PİŞTİR LAAA!.. GELİN KOLONYA SÜRÜN!

ŞIK-ŞIK!

EE?. ANLATIN ŞİMDİ, NİYE BIRAKMADINIZ BEN DE AYIRMAYA GELEYİM?..

GÜNKÜ TRAŞIN YARIM KALMIŞTI, ÖYLE YARIM SURATLA OLMAZ!..

NASI YANİ?..

ANLAMADIM!..

?!!

AH! HAH! AAH!..

ANLATAYIM: 8-10 YIL EVVEL Y'NE AYNI BURADA BU DÜKKANDA Bİ MÜŞTERİMİ TRAŞ EDİYORDUM...

Bir yandan da güzel güzel muhabbet ediyorduk... ki birden o sesi duyduk:

KOŞUN KAVGA VAR!

Ben daha "Ha!" demeden o fırladı... Ayırmak için kavgacıların arasına dalınca...

AIIGHH!

?

"...bıçak darbelerinden biri kalbine gelmiş ve yüzü köpüklü halde, öyle, yere yığılmış... Dükkanında traş ettiği bir yüzün diğer yarısını morgda tamamlamak kadar zor birşey yoktur bir berber için...

CIRT CIRT

BİTTİ.

"enderoz'a mail göndermektense mektup yazmayı tercih ederim." R.BOLUK

9 - 10 Ağustos Şarkışla Festivali, Mahiyeti hakkında pek bilgi sahibi olmadığımız bir festival. Pek karizmatik isimli Şarkışlı'yı görmek bile yetmez mi ki?.. Hazırla bavulu hadeeeeee!..

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

HÜNÜAH

Küçük, bızdıkken bir dönem dedemlerle takılmıştım... YILDIZ adlı müthiş bir inekleri vardı... Altın bir köy sabahı uyanıp dışarı çıkmamla karşıda otlayan YILDIZ'ın yardan aşağı yuvarlanmasına tanık olmam bir oldu!!! Allahım ne acılı bir debdebe-i zebellahdı... Tanrının hikmetl, o derin uçurum evin geleneksel bereketi, yılların, biricik dev süt kaynağını öldürmedi... Sakatlanmamıştı bile!... Boynuzu kırılmış... Öp, sev, okşa... herşey eskisi gibiydi... onca sevgiye rağmen bir hafta sonra hayvan köpüre köpüre delirdi ve öldü!!! Farketmemişiz meğer kırılan boynuzun içi kurtlanmış... Boynuz, merhemli bezlerle, iplerle sımsıkı sarılı olduğundan dışarı çıkamayan kurtlar YILDIZ'ın kafatasını da kemirip beynine girmiş!..

Kurban bayramlarında topladığı boynuz ve keçi ayaklarını sokağa çıkarken beline dolardı..

İÇİŞİ

HAAGGVIIIIRR..!

Bundan 3-4 yıl önce, daha tekno yokken, rock dönemlerimde.. Ait Kemancı'da (Rock Bar) tanış p hasta olduğum gotik bı kız vardı. Hep sıyahlar içındeydi, pek konuşmaz, otantik, mıstık, tarotla, falla, buyuyle uğraşırdı, UFO'lardan, Nırvana'dan "dünyayı birleştiren yüce bilgı"den bahsederdi. Enteresandı... Bi süre beraber olduk... Bi gün İstiklal Caddesi'nde turlarken, arkadaşının fotoğrafını çeken bi turıstın kadrajının içine girdiğini farketti kendinin! Nası çığlık attı! Ne var bunda? dedığıne göre hıç tanımadığı birinn fotoğrafında tesadüfen bulunmak, büyük bir lanet, dehşet bi uğursuzlukmuş... Allahallah! Bitti, tabi ilişki hemen.. Sonra kayboluverdi bu ortalıktan... Derler ki; ülkücü mayfadan bi çocuk kaçırmış bunu, birliktelermiş...

NON-STOP ENERGY! POWER

737

OVER 70

DIIIT!

Ve yıl 2000... Ömerli Barajı'nın oradaki 3 gün 3 gecelik müzik festivalinin girişinde gördüm onu en son.. O kasvetli, karanlık kız gitmiş yerine, süper tekno, alternatif-underground, renkli, cıvıl cıvıl, her yeri dövmeli, piercingli bi kız gelmiş... Girişteki badigard kızla kavga ediyor.. "Ne var üstünde?" diyor badigard... "Alet habire ötüyor!" Bizimkisi sinirlendi... "Hiç bi şey yok!" diyor.. O meşhur çığlığını atıyor.. En sonunda sinirle kükredi meğer vajinasındaki piercinge (minik demir top-süs, takı) ötüyormuş alet... Kaçtım ordan...

HELLO HONEY!

OHA!

Burda bi şirkette çalışan bi uzak akrabamız dedıydı; şirketin yurtdışı bağlantılarını yapan kızcağız, internette chatleşirken Amerikalı bı oğlan yakalamış, muhabbeti koymuş kız, oğlanın türlü sempatik meziyetleriyle, hoş Amerikan diyalogtarıyla büroda günlerce hava atarken... Oğlan internette bi de fotoğrafını yollamış kıza, anıden, kız sevinçle başına toplamış büroyu... Ve işte fotoğrafı açıverince görüntü, yandaki gibi... Gözünü sevdığım Amerikan sürpriz fırlamalığı... Ve bın bir utanç Türkiye... Wallaha gerçek bu,kız bir hafta izin almış... Hla isım mi verelim?..

Bir dönem yurtdışındayken Tv'(de, ünlü ruh hastası Maykıl Ceksın'ın şatosunda yapılmış bi roportajla denk geldiydik... Zenci ropörtajcı bir ara, "neden siyah rengini değiştirdin, beyaz oldun?" dedi... Koca Maykıl birden ağlamaya başladı.. "Vitelius hastalığı var bende, rengim durmadan açılıyor!" dedi ama toparlayamadı sonra anıden "'Mılet plajlarda bronzlaşıyor sorun olmuyor da, benim tenim beyazlaşınca mı sorun oluyor!" deyiverdi.. Şçti yanı... "Kendini peygamber olarak görüyor musun?" dedi roportajcı. "Evet, bazen.." dedi bizimkisi..

MOON WALKER

Londra'ya yeni giden bi ahbabımız anlatıydı... Bi gece discoda dansederken, tesadüfen 35-40 yaşlarında ama çok çekıcı bı bayanla tanışmış.. Anında elektrik, hıç konuşmadan saatlerce dansetmişler yılanlar gıbı.. Sabaha karşı bızımkının evine gitmişler... Alkol... Ve yolda kadından hala tek kelime yok.. Bu ne endam ve bu ne coolluk derken... Ev... Sevişmeler... Sabahında, kadın "evin güzelmış... siten var mı?" demiş nihayet.. "Ne sitesi yahu?".. diyince bizimki "Bılmıyo musun, web sitesi!" demiş kadın ve sonra korkunç kahkahalar atarak çıkıp gitmiş... Adamımız ağlamış.. (aşık mı olmuşmuş?)... Meğer Avrupa'da kişisel web siteleri pek modaymış.. Kartvizit gibi...

SİTEN VAR MI?

bahadirboysal@leman.com.tr

Cinuçen Tanrıkorur

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

Sıcak yaz mevsiminin her günü bir ölüm haberi getiriyor. Önce Beşiktaşlı ünlü Yusuf! Çocukluğumuzun efsanesi, çocukluğumuzdan bir parça alıp götürüverdi. Hepimiz büyüyünce Yusuf olacaktık, Yusuf gibi klas, Yusuf gibi dar alanda tatlı, yumuşak çalımlar! Metin Oktay büyük golcü ve çok etkiliydi, ancak Yusuf'un futbolu, keyifli, ve gösterişliydi. Yusuf topu ayağına aldığında kızgın, ateşli trübinler, tiyatro locasına dönerdi, çünkü Yusuf'un kendi icad ettiği ya da ilk defa onun ayaklarında gördüğümüz çalımları vardı. Televizyon yoktu, üç-dört antremanını bir de maçını seyretmiş olmam, yıllar boyu trübin muhabbetlerinde bir üstünlük, vermiştir bana. Uzun saçlı, çok yakışıklıydı, zihnimiz Yusuf'un efsanesiyle doldurulmuştu. Hangi takımın taraftarı olursak olalım, büyük futbolcular, hepimizi aynı takımın taraftarı yapıverir. Oyunun güzelliği, büyüsü ve baştançıkarıcılığı her türlü doğmanın, fanatikliğin önüne geçer. Yusuf'un derdi gol atıp, neticeye gitmek değildi. Onu-bunu çalımlamak, top ayağında dolaşmak, en büyük keyfiydi. Bu yüzden hayranları da kendi gibi "romantikti". Yusuf hayranları asla bir iş kurup, köşeyi dönüp, para kazanamazdı. Yusuf'un ünü bu yüzden, hala eski meyhaneler ve yaşlı akşamcıların masasını süsler. Futbolun da ahlağı değişti, artık ülkemiz, tek vuruşla gol atanları baştacı ediyor, bu yüzden futbolumuzun bu on ayaklı romantik efsanesi, çok çok önceleri zaten öldürülmüştü! Çünkü hepimiz hayattan "netice" istiyoruz!

Ünlü gazeteci-yazar Örsan Öymen'i de böyle sıcak bir yaz günü kaybettik, acı haber Bodrum'dan geldi. Örsan Öymen yazılarında sert, kişiliğinde zarif, yumuşacık bir adamdı, çok yakışıklıydı, Humpry Bogart bir tarzı vardı. Ağlar gibi buğulu gözlerle bakan, bitmeyen bir sarhoşluk vardı yüzünde. Fırtınalı ve tehlikeli, aşırı duyarlılıklar olan bir edebiyatçıya daha çok benziyordu. Ülkenin siyasi gündemi, onu da öfke yağdıran bir köşeyazarı yapıvermişti.

Arada bir sıkıldıkça, çalıştığım teknik servise gelir, elektronik makineleri hayranlık dolu bir sessizlikle izlerdi. Parmaklarının klavye üzerindeki süratle kayışına kendini kaptırır, bazen böyle vakit geçirirdi. "Sıkılmıyor musun ağbi?" derdim. "Yoo, çok dinleniyorum" derdi. Şimdi Milliyet gazetesinde çok yakışıklı oğlunun fotoğrafını görüyor, yazısına sert bir öğretmen gibi göz atıyorum. İçimde incecik bir korku, babasının klasını utandıracak bir cümle kurar diye ödüm kopuyor, içimden, gündemin siyasi telaşına kendini fazlaca kaptırmadan, felsefe ve edebiyata eğilmesine arzu ediyorum.

Ruh bakımından başka soydan gelmiş insanlar bu siyasi coğrafyaya düşünce hızla bize benziyorlar. Çünkü, bu karışık, zevksiz, ahlaksızlıkla dolu gündeme direnecek gücümüz yittikçe, hepimizi kurtaracak tek bir yol kalıyor, kaba-saba, ortalama adamlar olup, herkesin gözü önünde, gözlerden kaybolmak. Titiz bir gözlemci bugün Örsan Öymen'in yazılarında bugüne kalmış hiçbir şey bulamaz, o günkü sorumlu gazeteciliği dışında, ama, onun, o günkü canlı varlığıyla tutkuyla bütünleşmiş zarif sarhoşluğu bilenler, yazarlıktan öte, soylu bir kokuyu damarlarında hisseder! Budalalar bir şekle girmek için yazar, ya da, cansıkıntısı ya da işsizlikten, oysa, incelik ve duyarlılık güzelliğin taşmasıdır ve en çok, ateşli ve yakıcı bir hüznün, kederin sahibi insanlar, güzellik karşısında hergün ölümcül bir açlık duyar!

Geçenlerde ölüveren, Cenk Koray'ı, Ankara'da Sağlık Bakanlığı danışmanlığı yıllarında odasında tanımıştım. Cakası, çalımı olmayan, mis gibi neşe kokan bir adamdı. Nasıl oldu da her cümlesiyle bir oyun neşesi satan bu adam, "manevi şifacılık" dağıtan bir dükkan açıp, hasta müşterilerinin ellerini tutup, güya onlara elektrik vererek, iyileştiren bir tuhaf adam oluverdi. Cenazesinde bir genç kız,ardından şöyle konuştu: "19 yaşındayım, 19 mısralık bir şiir yazdım sana...", dedi. 19 Mucizesi onun kitabıydı, o yazmamıştı, bir İslam'ı meczup yazar, Cenk Koray'ın medyatik kişiliğinde kitap daha çok tanınır-satılır diye kitabı gizlice ona vermişti. Cenk Koray, hayatı-evreni 19 rakamıyla açıklayan bu modern batinilerin dünyasına nasıl balıklama girivердi ve gencecik talebelerinin zihnine böyle saçma şeyleri sokuverdi. (Genç okuyucularımız bilmeyebilir, Kur'an'da 20. ayette şöyle yazmaktadır: Onun üstünde 19 vardır". Bu cümlenin ne demek olduğunu kimse anlayamaz, birileri, bu 19'dan hareketle, tüm Kur'an ayetini, tüm dünya olaylarını 19 ve toplamlarıyla açıklamaya çalışır...)

Efendi, dürüst, sevilen, neşeli bir kimliğiniz olsa bile, bomboş bir beyniniz varsa, bu şeytani süngerimsi beyin sizi, hilekar, haydut, ne idüğü belirsiz düzenbazların fikirleriyle, aynı küstah, hakedilmemiş, işe yaramaz, dangıl dungul cehaletin içine fırlatır. Cenk Koray'dan geriye ne kaldı, piyasa sanatçılarına ayaküstü takılmaların binlerce ıvır zıvır cümleleriyle dolu onbinlerce TV programı.

Alalade, yapmacık piyasa sanatçılarını gıdıklayarak söylenmiş-yaşanmış bir hayattan geriye karton kukların "ipleri" kaldı. Burjuvanın, mutlu azınlığın yemek masalarında zangoçluk-soytanlığa soyunan bugünün kalın kafalı genç sanatçı adayları, Cenk Koray'ın bu iplerinden ondokuz tanesini alıp, yirmi ciltlik bomboş bu romanı paketleyiversinler!

Propaganda filminin galasından önce, iki-üç saat kafa kafaya verip, filmleri üzerine seri ve sıkı bir tartışmaya girdik, Kemal Sunal'la. Sakin bir ses tonuyla ne yaptığını, "şaban'ın" kim olduğunu anlatıverdi. İyi-kötü ne yaptığını önemli değil, yaptığı işin ne olduğunu bilenler, insana huzur ve güven veriyor. Türk halkının zihninde yarattığı imgenin ne olduğunu, anlamaya, tarif etmeye, araştırmaya koşmuş bu sanatçının konuşması etkiledi, ikna etti beni. Ben de, sade, sakin, kendiyle çatışması bitmiş, maskesiz, bu sinema sanatçısını tanımaktan gurur duydum. Yoksulluğun ve hakkı yenmişliğin acı öfkesiyle süslü püslü elbiselerini yırtıp, toplumun-medyanın suratına atıvermesini anlatıverdi. Reha Muhtar ve onun gibilerin programlarına asla çıkmayacağını... Hakkını yiyenlere karşı bu sert öfkesi, galiba, yaşadığımız toprakların en temiz havalı yerleri!

Milliyet'in en ilginç yazarı, ki, Milliyet'in eski çalışanları dahi tanımaz onu, çünkü hep gece gelirdi, Faruk Güvenç'ti. Abartılmamış bir şıklıkta, çok özenli takım elbiseler giyerdi. Ancak, yürüyüşü, konuşması, sanki pudralı, peruklu, gümüş tokalı ayakkabılı, altın düğmeli bir eski zaman Fransız kibarı gibiydi ve ölüm-kalım savaşı veren bir general ciddiyetinde!

Basın tarihimizde Nihat Genç'ten sonra en küçücük puntolu yazılar onundu, ancak, köşesi çok küçüktü. Cumhurbaşkanlığı orkestrasının her konserinden sonra gece geç vakit, elinde eski daktilosu ve

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

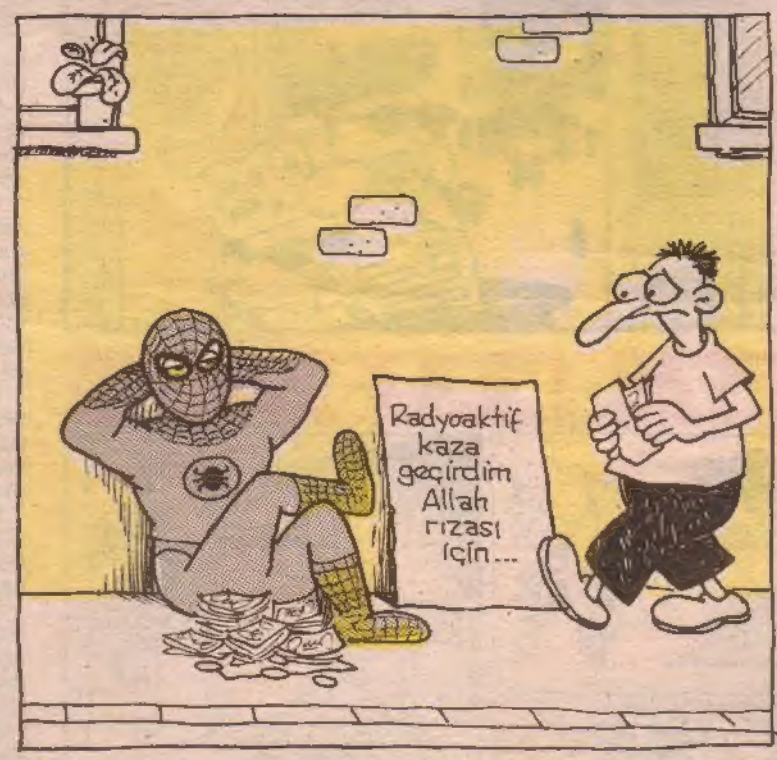

• "UNPLUGGED"3. BASKISINDA...KİTAPÇILARDA VE GASTE BAYİLERİNDE BULABİLİRSİNİZ.(Bulun yani.)

Akşam Servisi

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

•Bir ulus mili mirasların bebek gibi bakmalıdır.

13. sayfadan devam

Üvey oğlu Ömer'le gazeteye gelir. Genellikle çok içkili olurdu, kederli bir müzikseverden çok duygularını bastıran, hesaplı bir mantıkçı gibiydi! Ve kimsenin ayrıntılarını anlamadığı eleştirilerini tüzükle daktilo ederdi Övgü ve hayranlık dolu eleştiri cümlelerinin içinde bazen, "obualar geç kaldı" ya da "kemanlar çok hızlıydı" gibi cümleler sıkıştırır, işte dar arkadaş çevresinde bu cümleler fırtınalar, kaprisler, çekişmeler yaratırdı. Milliyet'teki köşesi ona imtiyazlı bir otorite kazandırmıştı. "Obualar geç kaldı" cümlesinde aslında bir zalimlik vardı, konser boyunca tüm sazların, tüm melodilerini tüm iniş çıkışları tane tane toplamış, sert bir kamçıyla dövüyordu orkestra elemanlarını... İşte tek işi CSO konserlerini eleştirmek. Yazısını kılı kırk yaran bir dikkatle tashih eder, noktası, virgülü canı çıkardı. Kimseye güvenmez, matbaa bobinleri dönene kadar, eli yüzü matbaa boyasıyla kömür işçilerine dönmüş ustaların uzağında baskıyı beklerdi!

Her konser haftasının gecesi birkaç saatini benimle geçirdiği halde, dostane, arkadaşvari hiçbir konuşma olmadı aramızda, taa ki...

Maaşımla taksitle kanun almış, geceleri boş zamanımda öğrenirim umuduyla sersive getirmiştim, facianın farkında değildim. Panikle "bu kimin?" dedi. "Benim" dedim. Heyecanını gizleyen bir korkuyla gözlerimin içine baktı, neden sonra, geceyarılarına kadar bana gizlice propaganda yapmaya, yani benimle laflamaya başladı. "Bu aleti fırlat at!" dedi. "Ben sana yardımcı olurum, batı müziği öğrenmelisin" dedi. "Anlamıyorum" dedim. "Ben sana nasıl anlaman gerektiğini öğretirim, sana plaklar, kitaplar vereceğim, defalarca dinleyecek, bir zaman sonra duymaya başlayacaksın" dedi.

Bir de "laz" olduğumu öğrenince sanırım, Paganini'yle başladı işe, neye uğradığımı şaşırdım. Paganini denen adam, durmaksızın, nefes almaksızın ardısıra şarap içen bir deliye benziyordu. Hızı, sürati, beynimin tüm boş odalarını heyecanlarla süsledi, kemana değil, kemiklerime sürünüyordu, coşkuyla hayallerimi sızlattı, yüreğimi titreten bir üslubu vardı, işte ben de başlamıştım, batı müziği üzerine laf etmeye...

Ben mi çok özeniyordum, yoksa, Paganini mi genç yaşımın delirmiş tutkularına çok uygundu, bilmiyorum, Faruk Güvenç teslim almıştı beni, melodileri şöyle dinliyoruz, tatlı, yumuşak, tatlı, yumuşak, yüzü eriyordu anlatırken, sıra Vivaldi'nin Mevsimleri'ne gelmişti. bak, dedi, burada havalar soğur, burda çiçekler açar, bak, melodiler içinde, çiçeklerin yaprak kıpırtıları, o bahar ateşini... Evet duyuyordum, yoksa duymuş olmam, bana kültürel bir imtiyaz, erkenden havaya girmemi mi sağlayacaktı...

Öyle sert bir hayat uzandı ki önüme, kanun da orda kaldı, Vivaldi'nin mevsimleri de, romanlarım, dilenciler, bulaşıkçılar, kapıcılarla, yoksulların çesetleri-suratlarıyla doldu, taştı...

Şehirde tanıdığım en beyfendi adam oydu, alkolden yürüyemeyecek halde olsa bile, kibar üslubunu, zarif giyimini bozmaz, her zaman yıpranmayan bir gençlik ateşiyle gülümserdi. O kadar beyfendiydi ki, benim özentili hayran bakışlarım sizi yanıltabilir, köyden gelmiş bir kişi onu komedyene benzetebilirdi!

Faruk Güvenç, Suna Kan'ın ikinci kocası, öleli yıllar oluyor. Bir Karadeniz turnesinde uzun gemi yolculuğunda Suna Kan'la tanışır, gemide sevişir, evlenirler. Faruk Güvenç ünlü bir viyole sanatçısı, ününü iki şeye borçlu. Birincisi, Suna Kan'la yıllarca devam eden ünlü Ankara Oda Orkestrasını kurması. İkincisi, batı müziğini halka sevdirmek için, TRT'de yaptığı çalışmalar sonucu, her akşam haberlerinden önce beş dakikalık mini konserleri hazırlaması. 80 öncesi, sokakta onlarca insan ölürken, Türkiye halkı kimler öldü, kaç kişi öldü diye korkuyla haberleri beklerken, Faruk Güvenç'in batı sazlarıyla bu minik konserlerini izlemeye mecburdu!

Türk dergicilik hayatının hızla iflas eden en ilginç dergisini de o çıkarmıştır! OPUS. 1960'lı yılların sonunda Gaziantep'te bile filarmoni derneği vardı. Batılılaşma yolunda Anadolu'da ne denli kök saldıklarının meşalesi gibiydi bu dernekler. Opus'la Anadolu insanının evrensel müzik çığlıklarına yetişeceklerdi, bayilere gittiği gibi, topluca geri döndü.

Suna Kan'la sırt sırta verip büyük bir batı müziği cephesi kurdular, TRT'yi, Kültür Bakanlığı, gazetelerin kültür safyalarını Atatürkçülük, müzik devrimi, alaturka müzik gericiliktir, diye etki altına alıp, Atatürk devrimlerinin yılmaz bekçileri olup, Oda orkestrasını bu aşk uğruna Hakkariler'e kadar taşıdılar!

Suna Kan, üç yaşında babasının tayiniyle Diyarbakır'a gider, sokakta kopartılmış kocaman bir eşşek kafası görüp korkudan kekeme olur. Babası bir daha sokağa çıkmasın diye, eline bir enstrüman verir. İdil Biret'le birlikte Hanka Çocuk yasasından faydalanıp, ünlü hocalardan yurtdışında ders alırlar.

Suna Kan'ın en büyük başarısı, 70'li yılların başında ilk defa verilen devlet sanatçılığı ünvanını alması, göğsünü kibirle kabarttı, bakışları Atatürk meşalesinin ateşiyle parladı, gururlu bir prenses gibi tacını takıverdi, o gün bugün buzdağının sivri ucunda mutlulukla oturur! Gelmiş geçmiş en radikal devlet sanatçısı da odur, bir gün tacını bile geri vermeyi düşünmüştür, şöyle: 1970'li yıllarda Kültür Bakanlığı yeni kurulmuş, başına genç çevirmen Talat Halman getirilmiş, bakanlık himayesiyle bir ltri konseri düzenlenecektir. Suna Kan, açar ağzını yumar gözünü, demir bilye gibi yutulmaz laflar edip, ortalığı ayağa kaldırır. Suna Kan: "Masum bir ltri konseri değil bu, gericiliğe açılan kapıdır, bu kapıdan yobazlar girecek, Atatürk'ün çağdaş, evrensel müziği yara alacaktır..." Ve "Kültür Bakanlığı tutumunu sürdürürse devlet sanatçılığını iade edeceğini" söyler! Ortalık karışır. Aylarca gazeteler Suna Kan'ın savaşına destek verir. Bakan koltuğundan olur. Ama çok sonra başka vesileyle yıllar sonra Talat Halman'la dost da olur. 1990'lı yılların ortasında bir röportajında Suna Kan, hayatında hiç ltri ve Dede efendi'yi dinlemediğini itiraf edecektir.

Müşerref Hekimoğlu yakın dostu Suna Kan'ın hayatını anlattığı kitapta, onu, Anıtkabir'den sonra Ankara'nın en büyük anıtı gibi övgülerle yere göğe koyamaz. Haleti Selayisi'den Habeşistan'da yanım kiloluk altın bilezik hediyeyi nasıl aldığını.. Çinli ünlü cüce başkanla tanışmasını... Yani, onlarca yurtdışı konseri, Atatürk devrimlerinin büyük başarısı ve dünyada birinci geldiklerini...

Suna Kan, yurtdışından gelen her davete koşar, çünkü bu davetler, devrimlerin başarısının ve büyük sanatçılıklarının en büyük göstergesiydi. 1970'li yılların tartışmalarının biri de, Şili'de Pinoşe'nin davetine katılması. O günlerin hızlı solcusu Selim İleri, Suna Kan'a ateş püskürür. (Çok sonra Selim İleri ılımlı bir kimlik edinince, Suna Kan'a karşı fazla ileri gittiği için özür-diler.) Suna Kan kendini şöyle savunur: "Ben Pinoşe'nin davetine değil, Şili halkına konser vermeye gittim. Veya Şili'de bir deprem olsa, Pinoşe yüzünden yardıma koşmayacak mıyız?"..

Hiçbir arkadaşı-eleştirmeni Suna Kan için güzel bir kadın demedi. Konser fotoğraflarını görenler, çatık kaşlı bir matematik hocasına benzetir. Suna Kan'ın elbiselerini de beğenen bir tek arkadaşı-eleştirmeni çıkmadı. Vücuduna hiçbir zaman oturmamış bu iğreti kostümleri, Burda modellerini ve terzi sabununu alıp mutfak masasında kendi diktiği izlenimi veriyor. Ancak, 1976-83 yılları arasında defalarca yakından gördüğüm bu kadın, asla çirkin değildi. Ağırbaşlı sanatçı kimliğiyle ustalıkla gizlemeye çalıştığı teninde, taşkın

Devamı 16. sayfada

Aksamsefası

L eMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Neden Olmasın Güzel Günlerimiz?

Ne oluyor ya? Ne bu ülkenin hali? İnanılası değil. Her alanda bir çökmüşlük, bir kokuşmuşluk var. Dengeli olan hiçbir şey yok ülkede. Sevgiler bile dengesiz. Hala dank etmedi kafamıza. Nasıl bu kadar görmezden gelebiliyoruz rezaletleri ve neden? Bakıyorum da ülkemde görevini gerçekten yapan kimse yok. Kimse de rahatsız olmuyor durumdan. Çok normalmiş gibi. Ülkemde anormalliklerin hepsi normallik kapsamında. Bugünlerde kimse çabalamadıkça? Ayrıca şu an ülke öyle bir konumda ki, birilerinin bir yerlerden değil, herkesin heryerden itiraz etmesi, çabalaması gerekiyor. Kimse hiçbir şeyi tınmazken, herkes herşeye hatta haksız ölümlere, işkencelere, katliamlara bile duyarsız kalabiliyorken nasıl olacak bu? Mesih mi bekliyoruz nedir? Geçmiş ola. Beklemeye devam edersek, hep bekleyeceğiz demektir. Ama yine de bunlara sinir olan, itiraz eden kimse yok mu? Birileri bir yerlerde güzel günlere inanıyor ve gelmesi için çabalıyor değil mi? Ülkenin çok farklı yerlerinde aynı şeyleri düşünen, aydınlık günlere yürekten inanan birileri var değil mi?

Yalnız değilim değil mi? Gazetede okudum bugün. Tutuklu yakınlarının açlık grevi devam ediyormuş. Biz ne duruyoruz o zaman? En ufak çabalara, en ufak itirazlara bile destek olalım ki şu kokuşmuş düzenin içinde yok olmayalım. Ki bu hiç de ufak bir çaba değil. Bu insanlık uğruna bir mücadele. Bazı sloganları var. Bir tanesi çok hoşuma gitti, "İnsan hücreye sığar mı?" Ne kadar doğru değil mi? Eğer çabalar, umutlar, tepkiler, sevgiler birleştirilebilirse kimsenin gücü yetmez zaten bir insanı hücreye atmaya. Neden olmasın güzel günlerimiz ha neden olmasın? Hala anlayamadık, herşey hatta gelecek bile bizim ellerimizde. Hiçbir şey için geç değil henüz. Ayrıca eğer gerçekten çabalarsak hiç de uzak değil F tipsiz, işkencesiz, aydınlık günler. Yani bizim inandığımız, çabaladığımız ve hakedeceğimiz günler. Açlık grevindeki arkadaşları yürekten kutluyorum. Mücadeleniz, mücadelemiz.. Unutmadık aslında hiç birimiz, hak verilmez alınır!

Ve son bir söz: Tipi ne olursa olsun, bütün cezaevleri tipsizdir! Hücre tipine hayır! Sevgiler...

Deniz

Lemancılar Selam

Ben de yakın zamana kadar bu vurguncu, soyguncu düzenin çarklarına dişlilerine gres yağı gibi kullanılan düzenin, dişlilerinin mevcut gidişatı sağlamasında etken olan kendimce kandırılmış, vatan, millet, Sakarya nutuklarıyla. Boş karna kuru laf lakırtısıyla destek olan sıkı bir vatanperver Türk evladıydım. Fakat son gelişmeler, IMF milliyetçisi, IMF Atatürkçüsü, Yeşil sarı karışık renkli solculardan düzene destekçilerden birisiyken biraz şans, biraz sorgulamaya, yakın şüpheci ve de geçmişimin bana atalarımın genlerinden bana miras kalan haksızlığa, hukuksuzluğa baş kaldıran Dadaloğullarının, Koç, Köroğlularının, Karacaoğlanların, Pir Sultanların, Şeyh Bedrettinlerin, izinden gitmeyi o eski günleri baş kaldırı kültürünü benimseyip Amerikancı, Bürükselci ve de Washingtoncu işbirlikçilerin ekmeğine, halkı ezerek ve onlara destek olmayarak safhımı iyice belirtmem gerektiğini kendi kendime doğru olanın halkın bir parçası olarak halkın yanında, halkla beraber hareket etmem gerektiğini geç de olsa farkına vardım.

Mevcut idareciler hakkında da orjinali kendime ait olan şu benzetmeyi de en uygun olacağını sizlere de belirtmek isterim. Yaklaşık iki yıl önce zannedersem TV kanallarının birinde seyretmiş olduğum belgeselden esinlenerek 5-10 adet vahşi Afrika köpeğinin yavru bir ceylana adice, alçakça saldırıp, param parça edilişini ve diğer sürüdeki ceylanların buna sessiz kalışını örnek göstererek seyredişleridir. Ben de bu beceriksiz halk düşmanı, kabadayı, bürokrat, siyasetçi ve çeteci zihniyete karşı sessiz kalmamayı uyanmayı bunlara karşı mücadeleye geçmeyi her şartta, her yerde ve her zeminde kendime görev seçtim.. Sevgiler...

İsimsiz

İthal Eş

Türkçe basın organlarının birinde "Boşanma Probleminiz mi var, o halde hemen bizi arayın" diyordu. Türk vatandaşlarına yönelik yayın yapan Türk televizyonlarının birinde de boşanma konusuyla ilgili sokak röportajları yapıyorlardı.

Kadın sipiker soruyor "Neden çok sık boşanıyor avrupada insanlar?" 35 yaşlarında adam şöyle cevap veriyor. "Boşanmanın Hollanda'da sık sık olmasının sebebi kadınların ekonomik özgürlüğünden ileri geliyor. Türkiye'de böyle şey yok biliyorsunuz. Kadınlar sürekli erkeğe bağlı. Bu doğru mudur, değil midir tabii tartışılmabilinir... Ben sosyal daireye ve Türk konsolosluğu'na yakın olduğum için biliyorum. Her gün 2-3 kişi boşanmak için geliyor."

Sipiker bu sefer 24 yaşlarında genç bir kıza soruyor. "Son zamanlarda çok Türkiye'den evlenip buraya gelenler var bu konuda ne düşünüyorsunuz?" "Onları yalancı buluyorum", "Neden?" "Bazı erkekler ve kadınlar avrupa için Hollanda'ya geliyorlar." "Sen Türkiye'den evlenmeyecek misin?" Gülerek cevap veriyor "Hayır." İkinci kez tekrar gülerek cevap veriyor. "Hayır, kesinlikle."

Sipiker bu sefer 50 yaşlarında karı ve kocaya soruyor. "Son zamanlarda çok boşanmalar oluyor aile içi şiddet dayak bu konuda ne düşünüyorsunuz?" Kadın "Kızım ayrı ikinciden" "Neden?" "İşte dayak" "Damat Türkiye'den mi geldi, ithal miydi?" Erkek "Evet. Türkiye'den geldi. Uyum sağlayamadı haliyle." "Ne gibi bir problem yaşadınız?" "Türkiye'den gelen buraya uyum sağlayamıyor. Biz buradaki Türkler haliyle sıkıntıya gelemiyoruz. Türkiye'den gelenler de baskı yapmak istiyor. Baskı yapınca da tahammül edemiyor, edemeyince de huzursuzluk çıkıyor."

Sipiker bu sefer 25 yaşlarında genç bir erkeğe soruyor. "İthal misiniz?" "Allah korusun" "Niye Allah korusun?" "İthal damat durumuna düşmek olur mu ya?" "Niye, neyi varmış?" Gülerek cevaplıyor "ithal damadın mı hiç bir şeyi" "Peki Türkiye'den evlendiğin zaman eşin ithal gelin olacak" "Türkiye'den evleneceğimi kim söyledi" "Evleneceğini farz edelim." "Farz etmesek ne olur" "Peki etmeyelim o zaman." "Bence de daha iyi olur." "Son zamanlarda gençler arasında çok boşanma olayları oluyor. Sen bunu neye bağlıyorsun?" "Şimdi, avrupalı insanlar bilhassa Hollanda'da değişikliğe çok özen gösteren insanlar. Bizde entekrasyon amacıyla bunların arasında kaldığımızdan bunlara uymaya çalışıyoruz."

Bunları niye yazdım? Avrupalı gençlerle evlenecek gelin ve damat adayları evlenmeden önce bir düşünün istiyorum. Çünkü ben ilk önce ithal damat olarak Almanya'ya geldim. (Gerçi gelmeden önce de ben ilegal Almanya'da yaşıyor ve çalışıyordum. Bu şekilde on yıl Almanya'da kaldım, sonra da Almanya'da tanıştığım bir Türk kızıyla Türkiye'ye gidip resmi bir şekilde İzmir Almanya Başkonsolosluğu'ndan vizemi alarak ithal damak olarak tekrar Almanya'ya geldim.) Sonra da ithal eş getirdim. Yani iki sefer evlenip ayrıldım. İki sefer evlenmiş ve ayrılmış biri olarak bu durumdan dolayı övünüyor değilim. Üzülüyorum. Mutsuz süren evliliklerimi de sizler de takdir edersiniz ki zorla sürdüremezdim.

Evlenirken nikâh memurunun sarfettiği "İyi günde kötü günde" sözcüğünün "iyi günde" sözcüğü geçerli görüyor Avrupa'da. Gerçi kısmen de olsa bu durum Türkiye için de geçerli. Özellikle büyükşehirlerde. Ben izlenimlerimden biliyorum. Büyükşehirlerde de çok boşanmalar oluyor. Zaten şimdilerde nikah memurları da "İyi günde, kötü günde" sözcüğünü sarf etmiyor. Zaten bu sözler de eski Türk filmlerinde kaldı.

Biz yeni jenerasyon ailelerimiz verdikçe ve bizler de buldukça rahata ve lükse iyi alıştık. Hep lüks ve rahat yaşamak istiyoruz. Zırt pırt boşanıyoruz. Allah sonumuzu hayır etsin. Başka ne diyeyim. Ben de ikinci kez hata yapmamak için daha doğrusu üçüncü kez demek lazım Türkiye'ye temelli dönüyorum. Eşit koşullarda kozlarımızı paylaşırız diye. Kavga ettiğimizde ben de demem ki "Sen benimle Almanya için evlendin." O da demez ki "Senin Almanyan batsın."

Ayhan Küçükşahin - Almanya

Selam

Öncelikle tüm çalışanlarınızı saygıyla selamlar teşekkürlerimi sunarım. Ben bu satırları dört duvar arasından yazıyorum, umarım bu mektubumu yayınlayıp beni mutlu edersiniz. Böyle kapalı ve çaresizlik içinde kıvranırken bile bu güzel mizah anlaşıyınızla bizlere böyle kaliteli bir yayınla ulaşıp mutlu ettiğiniz için de ayrıca teşekkürlerimi sunarım. Gerçekten de meslek kariyerinizde bir numarasınız. Leman dergisini özgür tabir edilen hayatımda hep duyuyordum. Ama maalesef sadece son bir yıldır abonenizim. Abone olmaktan da çok memnun oldum. Mektup okurları köşenize mektup yazmak hiç aklıma gelmemişti. Cezaevinde bir çok kişiyi bu güzel dergi sayesinde çok güzel dostluklar kurduğuna şahit oldum. Ben de kendime güzel ve sade dostluklar kurmaya karar verdim. Benimle birlikte çok samimi bir arkadaşları birlikte bu satırları yazıyoruz. Ben ve arkadaşım 28 yaşındayız. Ben 1.76, arkadaşım 1.70 boyundayız. Zevklerimiz seyahat etmeyi ve müzik dinlemek zevklerimizin başında geliyor. Bize burdan dışarıya açılan bir pencere olup dört duvar arasındaki dünyamıza ışık olmak isteyen tüm dostlara sesleniyorum. Mektuplarınız kesinlikle cevaplandırılacaktır. Sevgi ve saygılarımızla.

Hamit Kaplan ve Cebrail Aras
E Tipi Kapalı Cezaevi
B Blok Oda / 8 Muğla

L eMan SAYI: 456. 5 Ağustos 2000 Cumartesi HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ●Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Ilıcak Matbaası● Dağıtım: Bir-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.
LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

YAZ BAHANE TİMSAH T-SHIRTLERİ ŞAHANE

HAVLU 6.000.000 TL.

RENKLER: ☐ Mor ☐ Açık Kahve ☐ Ekru ☐ Koyu Yeşil ☐ Lacivert ☐ Saks Mavisi ☐ Fıstık Yeşili ☐ Bordo
KOD: ☐ LT 3 ☐ LT 4 HAVLU ☐
BEDEN: ☐ Small ☐ Medyum ☐ Large ☐ X Large
Adı: ....
Soyadı: ....
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi: ....
İl: ....
İlçe: .... Tel: ....
Fax: .... E-mail: ....
Ürünlerimizde yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur.
(Posta ücreti fiyata dahildir)

L.M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numayara Fakslayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 - 292 95 65 (4 Hat) Nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

14. Sayfadan devam

Cinuçen Tanrıkorur

bir kadın, soğuk bir çekicilik vardı. Genç yaşta aldığı şeref nişanlarının ağırlığı ve üniformasının kalınlığı, önce dişiliğinden lezzeti sıyırdı, sonra, diken gibi dik kafalılığın bakışlarıyla vahşi yalnızlığa sürükledi onu. Soğukkanlılığının kabuklaştırdığı derisi ona, anıt gibi tunçlaştırdığı devrim bekçiliğinin hediyesiydi. Ve asla sönmüş bir yıldız değil, o bir 'ordusuz general'di. Bugün seslerini taklit edecek (himaye edecek) Bilkent Üniversitesi ve İstanbul Festivali dışında, varlıklarını-heyecanlarını onurla yadedecek dostları kalmadı. Devrik bir kraliçenin gururuyla kapılarını herkese kapamış, hiçbir düşünceyi, siyaseti kendine kavalye kabul etmemekte. Cinsiyetleri ve şöhretleri kuşkuyla pohpohlanmış bu sanatçının yine de saçlarını özenle taradığına inanmak istiyorum. Birgün sahte apoletlerinden ve savaşlardan kurtulup, hepimize günah çıkarttığı, ihtiyarlamış günlerini heyecanla bekliyorum. Neden apoletli sanatçılar 'içtenliği' halklarına çok görür. Irmak gibi konuşuverseler, onların da dilleri dolansa... Herkesin kemalizmin ilk maddesinin, hammaddesinin şekline giremeyeceğini tarihin artık yüzyıl sonra hepimize öğrettiğini, Atatürk büstleriyle ve şeref nişanlarıyla dolu atölyesinden hepimize söyleyiverse.

Faruk Güvenç, klas bir eleştirmendi, çünkü, izinde, gölgesinde ve siyasi güçlerinin etkisinde büyüdüğü Adnan Saygunlar'ın Türk bestelerini hiçbir zaman sevmedi. Yazamadı ama, arkadaş çevresinde Türk bestekarların besteleriyle eğlendi, ciddiye almadı. Doğrusu, batılılaşma maceramız içinde, Yunus Emre'yi kiliseye sokan Yunus Emre oratoryası, tarih karşısında ne denli maskara olduğumuzun anıtı gibi arşivlerdedir. Şark kültürü ya da alaturka müzik irticanın ta kendisiydi. Türk müziği çağ gerisi yobazlarındı, işte ömürleri bu kartondan savaşlarla nihayet buldu!

İşte bu savaşın karşı cephesinde Sadettin Arel'in talebeleri ünlü tarihçi Yılmaz Öztuna ve ünlü koro şefi Nevzat Atlığı vardı, sağ siyasetleri etkileyip TRT'yi ele geçiren, Kültür Bakanlığı'nda yasaları çıkartıp, konservatuarları kuran bunlardı. Aynı cephede ama, Yılmaz Öztuna ve Nevzat Atlığı'nı hiç sevmeyen bağımsız, yalnız bir general vardı ki, 15-20 gün önce ölüm haberi gelen ünlü ud sanatçısı, bestekar Cinuçen Tanrıkorur'du. Yılmaz Öztuna'yı hiç sevmezdi, sanırım, adını ansiklopedisine almadığı için ve TRT'deki ayak oyunları yüzünden.

Cinuçen Bey, Nevzat Atlığı'da sevmezdi, çünkü, Atlığ, ona göre, evrensel müzikçilerin "çok sesli" nakaratlarının etkisinde kalıp, Türk müziğine koroyu getirmişti, Cinuçen bu koronun adını koyuverdi: Kilise korosu. Ve Türk müziğinde koro olmadığını, bir yabancı yazarın dediği gibi, "Türk müziği, bir kişinin söyleyip, diğerlerinin dinlediği müzik türü" tanımı vurgulayıp, durdu. Nevzat Atlığı'ı sevmezdi, çünkü, Türk müziği, şefin çubuğuyla havaya çizikler atmasıyla yöneltilemezdi, kudüm, ritm saz şarttı, Nevzat Atlığ, yine evrensel müzikçilerin Türk müziğine "dümteke müziği" suçlamaları karşısında ezik kalmış, bu yola başvurmuştu. Cinuçen Tanrıkorur'a göre, Türk Şanat Müziği, kavramındaki üç kelimede yanlışdı, ne demek Türk, 1940'a kadar böyle birşey yoktu, ne demek "sanat" diğerleri sanat değil mi ve "müzüğü", "büzüğü" gibi çirkin çağrışımlar yapıyordu, Yunanca kökünе daha uygun "musiki" daha mı uygundu, tartışmalarıyla onlarca makale yazdı.

Cinuçen Tanrıkorur, şu üçgünlük dünyada bu topraklarda gördüğüm eşsiz incelikte, kibarlıkta bir adamdı. Onunla konuşurken, ağzımdan çıkıveren alalade sözcüklerden utanır, sözlerim, giyimimle, sokak berduşu tipimle onu yüreğinden inciteceğim diye ödüm kopardı.

Cinuçen Bey, Faruk Güvenç'le merabalaştığını, işini soylu yaptığı için uzaktan sevdiğini söylerdi, ama karısı Suna Kan, "Beni gördüğünde AIDS bulaşır gibi bir korkuyla başını çevirip kaçtığını" anlatır. Ancak, Cinuçen Tanrıkorur'da cepheden savaş verdiği, Hikmet Şimşek, Adnan Saygun, Suna Kan'ların tuzağına, oyunlarına gelmişti, şöyle... Cinuçen Tanrıkorur'da onlar gibi yurtdışında verdiği konserleri sanat hayatının en büyük nişanları gibi gördü. İki büyük seferi oldu, birinci, 1983 yılında verdiği Paris konseri. O yıllarda çıkarttığım dergide Cinuçen beyi kapak yapmış, Paris'te hakkında yazılanları dört sayfada özetlemiştik. Cinuçen Bey'in ikinci seferi Amerika'dır, 1995'lerde.. kendisini Türkler'in değil, yabancıların dinleyip hayran kaldığını özellikle vurgulayarak, "evrensel müzikçiler"e, işte tüm dünya bizim "öz müziğimizi" istiyor diye, o da yurtdışı övgüleriyle-gazete kupürleriyle evrensel müzikçilerin metodlarıyla savaştı!

Evine gittiğimde iki şey şaşırtı beni, biri eşyaların tümünün beyaz oluşu, ikincisi, Uzakdoğulu, Malezyalı eşi. Eşi yüzünden CIA ajanı diye suçlamalara bile maruz kaldı.

Cinuçen Tanrıkorur yalnız kalmıştı, ama, TRT ve Kültür Bakanlığını yine rakiplerinin medotlarıyla etkilemeye başladı.

1990'lı yılların hemen başında Kültür Bakanlığı, sanırım Kemal Zeybek'in himayesiyle Amerika bir beyin ameliyatı geçirdi. Türk müziği üzerine en sert yazıları ise, 1995'li yıllarda Aksiyon dergisinde bu kibar beyfendi yapıverdi. Saygun'un ölümü ardından yazdığı "Güle Güle Saygun Bey" başlıklı yazı, müzik tarihimizin en sert, en acımasız yazısıdır!

Özel konuşmalarında Yılmaz Öztuna'nın meşhur Müzik ansiklopedisindeki maddelerle dalgasını geçer. Hikmet Şimşek ve Faruk Güvençler'in evrensel müziğiyle alaylı, nükteli konuşmalar yapardı. Hikmet Şimşek bir gün Japonya'ya konsere gider, Japonlar çaldığınız müzikten bizde var, siz iyisi mi, "mehter" çalın, der. O güne dek hayatında mehter çalmamış Hikmet Şimşek defalarca mehter çalar, Japonlar alkışlar, aşka gelir, yine çalar, Türkiye'ye dönüşünde Japonlar'ın mehter aşkını ekrandan ballandırarak anlatır. İşte Cinuçen Tanrıkorur, hemen hemen tüm makale ve seminerlerinde, askeri müziğin Atilla'dan beri Türkler'in icadı olduğunu, düşmanı korkutarak, savaşmadan esir almaya yardımcı olduğunu, bu yüzden Batılılar'ın askeri bando'yu Türkler'den aldığını defalarca yazmıştır ve Hikmet Şimşek'in bu anısıyla dalgasını geçmektedir.

Cinuçen Tanrıkorur'un Faruk Güvençler'e üstünlüğü şurdaydı, Cinuçen Bey, çok sesli konserleri kaçırmaz, ince kritiklerle herbirine koşardı. Faruk Güvençler ise, mideleri bulanır, o tür salonlarda asla bulunmazlar. Faruk Güvenç'le arasında şaşırtıcı benzerlikleri vardı, bir defasında Cinuçen Bey'in konser afişleri-kerlamı üzerine çalışırken, afişlerin renkleri, tasarımı konusunda Cinuçen Bey'in gösterdiği aşırı titizlik hiçbirimizin gücümüzün kaldıramayacağı güçlükler çıkarıyordu. Sanatçı kimlikleri etrafındaki kılı kırk yaran inceliklerin filozofisine akıl erdirmek mümkün değildi. Faruk Güvençler gibi, Cinuçen Bey sıradan bir "sanatçı" asla değildi, sanatlarının müzik arşivlerine, kültürel derinliklerine hakimdiler. seminer ve kongrelere sunduğu tebliğler üzerine aylarca süren titiz çalışmalar yapardı ve sakin üslubuyla tüm dinleyicileri bir de "ses kayıtlarını" dinleterek etkisi altına alırdı!

İstiklal marşının bozuk bestesi üzerine bu topraklarda en çok konuşma yapan ve bu konuda en çok makale yazan oduru! Usta sanatçılığının serinkanlılığıyla süslediği beyfendi kimliğini beyin ameliyatına kadar sürdürdü. Aksiyon dergisinde kaleme aldığı ya da Müzik kimliğimiz üzerine düşünceler kitabı (Ötüken Yay.) bu zarif ve yalnız generalin tüm iç sıkıntılarını da anlatıyor bize. Hayatının son günlerinde soğukkanlı üslubunu bozup, şiddetli çıkışlarla yıktığı kibar adam imajı benim de kafamı karıştırdı!

Çünkü, karşılıklı bir bozgun vardı, piyasa sanatçıları medyayı ele geçirmiş, Kültür Bakanlığı, TRT, piyasanının zevkine göre bayağılaşmış ve savaşan cepheler, hiç beklemedikleri bir yerden yenilmişlerdi! Sessizce ölümlerinde dahi, sanatçı üsluplarının kibar renkleri, kusursuz centilmenlerin herkesten gizlediği iççekişleri vardı!

Sanatlarına ve müziklerine aşkla bağlı bu eski zaman kahramanları, isteseler de piyasa müziği ve piyasa sanatçılarına karşı savaşacak hiçbir metodu ruhen bilmiyorlardı! İster öz müziğimiz, ister evrensel müzik, müzik, bilgiye, insanlık duygularına "zevkle" ulaşmanın tek yoluydu, kendi daracık odalarında öfkeli azaplar içinde bağırarak, ölüverdiler! Onların kıran kırana meydan savaşı verdiği TRT ve Kültür Bakanlığı koridorlarına bu gün cehaletin leş kokusundan girmek mümkün değildir.

Dünyaca ünlü şarkıcı Cohen, güçlü de bir şair, bir şiirinde şöyle der, "Vietnam'da 15 yaşında çekik gözlü kızları satıyorlar, neden Vietnam'ı yeniden uğrunda dövüşülecek bir ülke haline getiremiyoruz!"

Onların uğrunda dövüşebilecekleri bir Türkiye vardı! 80 öncesi gençlerin uğrunda feda oldukları bir ülke vardı... Artık hiçkimse ülkesini, uğrunda feda olacak, dövüşülecek "değer"de görmüyor!

Dev sanatçılar ölüyor, bu soruları, köleliğe özgü bir müzik ve siyaset yapan piyasa sanatçılarına, piyasa medyasına sormanın anlamı da kalmadı!

Faruk Güvenç çoktandır "Vivaldi'nin Mevsimleri" içinde uyuyor. Cinuçen Tanrıkorur, çok sevdiği kendi bestesi "Beyati Araban Mevleyi Ayini" melodilerinin içinde.

Akşamsefası